

MĀNASOLLĀSA

OF

KING SOMES'VARA - Vol. 2

Edited with an introduction

BY

G. K. SHRIGONDEKAR, M. A.

Superintendent, MSS. Section,

Oriental Institute, Baroda.

7762

Sa 7.03

Som / Shr

Vol. II

BARODA
ORIENTAL INSTITUTE

1939

Printed by R. R. Bakhale, at the Bombay Vaibhav Press,
Servants of India Society Building, Sandhurst Road, Bombay 4.

AND

Published on behalf of the Government of Baroda by Benoytosh
Bhattacharyya at the Oriental Institute, Baroda.

Price Rs. 5-0-0

Introduction.

The second volume of the *Mānasollāsa*, the encyclopaedic work of the Western Cālukya King Someśvara, is now offered to the Sanskrit knowing public. The volume contains the whole of the third *Viṁśati* in twenty chapters and part of the fourth *Viṁśati* comprising fifteen chapters. The third *Viṁśati* deals with the twenty kinds of *Upabhogas* or enjoyments while the fourth treats of the twenty kinds of *Vinodas* or royal sports, out of which only fifteen are described in the present volume. The remaining five *Vinodas* and the last *Viṁśati*, namely, the *Kriḍāvīṁśati* will appear in the third or the last volume. It is worthy of note that in the 4th *Viṁśati* the chapter on Music is the longest and equals in length the whole of the first volume. This, no doubt, bespeaks the great interest the royal author King Someśvara took in the science and perhaps also in the art of Music.

THE MSS. MATERIAL.

The present volume is prepared with the help of the following four MSS:—

- A. Belongs to the Oriental Institute. It is a complete copy prepared with the help of three MSS.
- B. Belongs to the Bhandarkar Oriental Research Institute, Poona. It is incomplete. In this MS. even the *Gr̥hopabhoga* or the first *Adhyāya* of the third *Viṁśati* is not complete.
- D. Complete. It did not give much help in the preparation of this volume, since the subjects treated of in this volume are unusual; it is full of mistakes. It belongs to the Bikaner Durbar and we have a photostat copy of the same in our collection.
- F. Complete but full of mistakes. This belongs to the Bhandarkar Oriental Research Institute, Poona.

SUBJECT-MATTER.

The first *Adhyāya* of the third *Viṁśati* opens with *Muhūrta Jyotiṣa* or the Science of Astrology for finding out auspicious moments while

building new houses for princes, ladies of the harem and ministers. No information is, however, available here on town—planning or building of forts, since ostensibly the purpose of the Viṃśati is to describe the Upabhogas or royal enjoyments. It treats, nevertheless, of a few types of palaces like Prthvijaya, Muktaṅga, Sarvatobhadra, Śrīvatsa etc. being fit objects of royal enjoyment.

THE CATUṢKAS.

As the Catuskas¹ allow good light and ventilation inside the house, every palace is here recommended to have at least one Catuska. Various kinds of palaces are mentioned here and their names differ with the number of Catuskas, the number and direction of the Alindas, Śālās and Bhadras contained in them.

1. The definition of a Catuska and the order of construction as given in śloka 31 on page 4 is:—

चच्चारो मध्यगाः सप्तमा यत्र तत्स्याच्चतुष्कम् ।
तस्माद्द्वारलिन्दं स्याच्छाला स्यात्तदनन्तरम् ॥
(अलिन्दं) च पुनः शाला क्रमेणैवं प्रवर्धते ।

Next to the Catuska is the Alinda and next to it is the Śālā. These extensions take place in this particular order. The Śālā is then followed by an Alinda and the latter by the Śālā in the order of construction. Extension in this particular order is considered necessary in the case of the king's palace.

The definition of शाला is:—

गृहमेकं तु यच्छन्नं सर्वं शालेति सा स्मृता ॥ समराङ्गणसूत्रधार ॥

And the definition of an अलिन्द is:—

शालाग्रे बलभी या स्यादलिन्देति वदन्ति ताम् ॥ समराङ्गणसूत्रधार ॥
And केचिदलिन्दकं द्वारं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ २३८ ॥
केचिदलिन्दं शालां च केचिच्चालिन्दकं च तत् ।
गृहबाह्यस्थिताः काष्ठा गृहमव्यन्तर्निर्गताः ॥ २३९ ॥
काष्ठाकाष्ठस्य यद्गृहं तद्वा चालिन्दसंज्ञकम् ।
गृहाद्बहिश्च ये काष्ठा गृहस्यान्तर्गतश्च ये ॥ २४० ॥
तेषाङ्गुलीकृतं तिर्गणं चालिन्दसंज्ञकम् ।
सप्तमीर्न गृहाद्बाह्यान्निर्गतङ्गुलीकृतनिमित्तम् ॥ २४१ ॥
मध्याह्नवर्गगतं गृहं तच्च चालिन्दसंज्ञकम् ।
यत्रालिन्दश्च तत्रैव द्वारमार्गं प्रशस्यते ॥ २४२ ॥
अलिन्दं द्वारहीनं च गृहकोटीसमं स्मृतम् ।
यत्रालिन्दं तत्र शाला तत्र द्वारश्च शोभनम् ॥ २४३ ॥
शालालिन्दं (न्दं) द्वारहीनं न गृहं कारयेच्छुभः ।

—विश्वकर्माप्रकाशः ।

THE PALACES.

Houses with four Śālās, three Śālās, two Śālās and one Śālā are described afterwards. Sixteen kinds of palaces with one Śālā are distinguished. Dhruva is the first among the sixteen and Vijaya is the last among them. The result of living in these houses is the same as is conveyed by the very name given to these buildings e. g. Dhruva 'permanency', Vijaya 'victory' and so forth.

WORSHIP OF VĀSTU.

The king is required to worship the Vāstu or the site of the palace, a big square divided into 81 pādas and has to give specified offerings to the deities residing in those 81 pādas. The king has to perform this Vāstupūjā before building the palace and thereafter annually after the building is completed. The king's palace may have one to nine stories. In the palace there must be certain very dark places to be illumined by Manidīpas (or jewel-lamps) also entablatures (Matta-vāraṇas) with rich display of ivory, having pillars of gold or sandal wood, pavements of glass, crystal etc. and walls either made of crystal slabs looking like mirrors or made beautiful with wonderful pictures.

MATERIALS FOR PAINTING.

The author now deals with painters and painting, as also with the methods of preparing Vajralepa (adamantine paste), painting brushes, pure and mixed colours. In his opinion there are only four Śuddha or original colours: white, red, yellow and black; and he recommends the use of Śaṅkha (conch) powder for white colour. He distinguishes three kinds of red colour and recommends Darada (red lead) for reddish brown, Alaktaka (red sap) for blood-red and Gairika (red chalk) for dark red. He prescribes Haritāla (yellow orpiment) for the yellow colour and Kajjala (soot or lamp-black) for the black colour. While dealing with the Mīśravarnaṅs he recommends gold to be used in showing the golden ornaments.

ICONOMETRY.

In the Mānasollāsa, very interesting details are given on portrait painting, which is dependent in the first place on the three principal lines, called the plumb lines here named as the Brahmasūtra and the two Pakṣasūtras. The Brahmasūtra is the line which begins from the Keśānta (forehead where the line of hair begins) and passes through the middle of

the eyebrow, the tip of the nose, chin, chest and navel to the middle of the two feet. This line, therefore, marks the centre of the body from head to foot.

The two Pakṣasūtras are usually six aṅgulas away from the Brahma-sūtra on either side. They start from the Karṇānta (the top of the ear) and pass through the chin, the middle part of the knees, the outside skin and the second finger near the toe to the ground.

THE FIVE ATTITUDES.

With the variation of the distance between the central and side lines five different positions of the subject are obtained, in the same manner as the front, profile and three quarter positions are obtained in Western Art. The five positions are named in the Mānasollāsa as- R̥ju, Ardharju, Sāci, Ardhākṣi and Bhitika. R̥justhāna is the front position in which the distance between the central plumb line (Brahmasūtra) and the two Pakṣasūtras i. e. side lines is six aṅgulas on both the sides. Ardharjukasthāna is that in which the distance from the Brahma-sūtra to one Pakṣasūtra is eight aṅgulas on one side and four aṅgulas on the other. The Sācisthāna is that in which the distance from the Brahma-sūtra to one Pakṣasūtra is ten aṅgulas on one side and two aṅgulas on the other. The Ardhākṣikasthāna is that in which the distance from the Brahma-sūtra to one Pakṣasūtra is eleven aṅgulas on one side and one aṅgula on the other. Bhitikasthāna is that in which only the Pakṣasūtras are seen while the Brahma-sūtra disappears.

✓ Later the table for measuring lengths is given :—

8 परमाणुः = 1 वसरेणु	8 यवः = 1 अङ्गुलः or मात्रा
8 वसरेणुः = 1 बालाय	2 मात्राः = 1 गोलकः or कला
8 बालायः = 1 लिङ्गा	3 मात्राः = 1 अध्याधकला
8 लिङ्गाः = 1 यूका	4 मात्राः = 1 माग
8 यूकाः = 1 यव	3 मागः = 1 वितस्ति or ताल.

The whole body from head to foot is nine Tālas in height. The face from Keśānta to Hanu = 1 ताल.

श्रीवा = 4 अङ्गुलः	श्रीवा to हृदय = 1 ताल
हृदय to नाभि = 1 ताल	नाभि to शिख = 1 ताल
ऊरु = 2 तालः	जातु = 4 अङ्गुलः
जङ्घा = 2 तालः	चरण = 2 अङ्गुलः

Thus according to Brahma-sūtra the height of the body is 9 Tālas, the Mauli (crown of the head) is 4 aṅgulas from the Keśānta; thus the real height is 9 Tālas and 4 aṅgulas i. e. $9\frac{1}{4}$ Tālas.

Next come the details of vertical measurements:—

1. First is the Mastaka-sūtra i. e. the line of the crown.
2. Four aṅgulas below is the Keśānta (end of the front hair) sūtra. This goes round the head three aṅgulas above the Karnāgra.
3. Two aṅgulas below is the Tapanoddeśa-sūtra. This goes through the Śaṅkhamadhya, one aṅgula above the Karnāgra and one aṅgula above the occiput.
4. One aṅgula below is the Kacotsaṅga-sūtra which goes from near the eyebrows, the upper end of the ear to the Śirṣakūrma (occiput).
5. One aṅgula below is the Kanīnikā-sūtra which goes by the Apāṅga, the upper end of the Pippali and above the pit of the back of the head.
6. Two aṅgulas below is the Nāsāmadhya-sūtra. It goes through the high portion of the cheeks to the middle of the ear.
7. Two aṅgulas below is the Nāsāgrasūtra. It goes through the cheeks, the root of the ear, the Keśotpatti-pradeśa and the back.
8. Half an aṅgula below is the Vaktramadhya-sūtra. It goes by the Sprkkā or Kṛkātīkā.
9. Half an aṅgula below is the Adharoṣṭha-sūtra. It goes by the joint of the chin to the back of the neck.
10. Two aṅgulas below is the Hanvagra-sūtra. It goes by the neck to the joint of the shoulder.
11. Four aṅgulas below is the Hikkā-sūtra. It goes from below the shoulders and the tops of the hands.
12. Seven aṅgulas below is the Vakṣaṅsthala-sūtra. It goes by the red part of the nipples and the arm-pit joints to the back-bone.
13. Five aṅgulas below is the Vibhramasaṅga-sūtra. It goes below the nipples, the part between the breast and the backbone, the upper part of the elbow joint to the middle of the back.
14. Six aṅgulas below is the Jaṭharamadhya-sūtra. It goes by the end of the biceps to the back.

15. Six āṅgulas below is the Nābhi-sūtra. It goes by the loins to the top of the Kakundaras (buttocks).
16. Four āṅgulas below is the Pakvāsayasūtra. It goes by the middle of the Nitamba (hips) above the Sphiks i. e. fleshy part of the buttocks.
17. Four āṅgulas below is the Kāñcīpada-sūtra. It goes by the middle of the buttocks.
18. Four āṅgulas below is the Līṅgasiraḥ-sūtra. It runs by the root of the thighs to the expanse or curving of the buttocks.
19. Five āṅgulas below is the Līṅgāgra-sūtra. It goes from below the buttocks and enters the fold of the buttocks.
20. Eight āṅgulas below is the Ūru-sūtra.
21. Four āṅgulas below is the Mānasūtra i. e. Ūrumadhya-sūtra.
22. Four āṅgulas below is the Janumūrdha-sūtra. These three sūtras should go round both the thighs.
23. Four āṅgulas below is the Jānvadhaḥ-sūtra. This also should go round the knee.
24. Twelve āṅgulas (one Tāla) below is the Śakrabasti-sūtra.
25. Ten āṅgulas below is the Nalakāntaga-sūtra. It runs from the top of the ankle to the top of the heel.
26. Two āṅgulas below is the Gulphāntā-sūtra.
27. Four āṅgulas below is the Bhūmī-sūtra.

The total length of the Brahma-sūtra amounts thus to 108 āṅgulas. The author next gives elaborate iconometrical details of the different parts of the body for all the five (rju etc.) attitudes of images.

While dealing with the measurement of the palm of the hand on page 32 he gives the names of different lines on hands. The first of these lines is called Āyurlekhā (the heart-line), the second of these is the Śaktirekhā (head-line) and the third is the Puṁrekhā (the life-line). This is joined to Śaktirekhā. The terms Śaktirekhā and Puṁrekhā are not usually met with in works on Palmistry.

Further he gives in detail the rules for painting on the walls in the first four. Sthānas or attitudes, omitting naturally the last or the Bhattikasthāna as no part of the face is visible there on the Bhatti (wall). He, however,

does not recognise any other Sthāna besides the five already mentioned even though the position happens to be intermediate between any two acknowledged attitudes.

THE DEITIES.

Then he gives the Dhyānas of the twenty-four forms of Jagannātha or Viṣṇu beginning with Keśava. All the twenty-four forms of Viṣṇu are endowed with four hands, carrying the well-known symbols of Viṣṇu, namely, the Śaṅkha (conch), Cakra (discus), Gadā (mace) and Padma (lotus) in different orders.

For the four symbols of Viṣṇu the author here has used abbreviations: thus Śa for Śaṅkha, Ca for Cakra, Ga for Gadā and Pa for Padma. Three abbreviations of symbols usually occur in each set of four letters where the fourth denotes the abbreviated name of the deity. The first letter shows the symbol in the right lower hand, the second in the right upper, the third in the left upper, while the fourth which is not mentioned denotes the left lower hand holding the remaining symbol. Thus the abbreviation means that the form bears clockwise Padma in the right lower hand, Śaṅkha in the right upper, Cakra in the left upper and Gadā in the left lower (though not mentioned). The last letter *ke* indicates that the name of the form is Keśava.

Then he gives the iconography of the eight-armed images of Hari, Trivikrama, Nṛsimha, Rāma and Nṛvarāha and declares that these should be ten Tālas in height while Vāmana should be of seven Tālas.

The two works Śilparatna and Mānasollāsa agree so closely that one is tempted to believe that out of the two one must have borrowed from the other. The Śilparatna of Śrīkumāra being probably a work of the 16th century it is likely that it must have borrowed from the Mānasollāsa. It is, however, also probable that both of them might have borrowed from some earlier work which formed a common source.

In the first chapter the author deals with architecture, iconography, drawing, painting and cognate subjects. The Mūrtis treated of in this work are : Keśava etc. twenty-four forms of विष्णु, हरि, त्रिविक्रम, वामन, राम, सुवराह, नरसिंह, मत्स्य and कूर्म; ब्रह्मदेव, महादेव in human form as in गजसुरवध, as in त्रिपुरदाह as स्वच्छन्दभैरव, as अपेनारीश्वर, as उमामहेश्वर and as हरिहर; कार्तिकस्वामी, गणेश, काली, महिषासुरमर्दिनी with eight hands, इन्द्र, अग्नि, यम, राक्षसेन्द्र, वरुण, वायु, कुबेर, ईशान, मातृका, श्री, नाग, देव्य, दानव, पिशाच, बेताल, क्षेत्रपाल, कामदेव, सूर्य, चन्द्र, भौम, बुध, शुक, शुक, शनि, राहु and केतु.

At the end of this chapter he gives a full description of two animals, namely, the horse and the elephant but does not mention the bull which is found in the Śilparatna of Śrikumāra.¹ The deities already mentioned seem to be the favourite gods of the time. Their forms without exception are pleasant; loathsome or dreadful pictures which are likely to cause depression of spirits are not allowed to be drawn in palaces, as everything pleasant and attractive must be before the eye of a king to keep him cheerful. In this connection it may be remembered that the Uttaraṃacarita of Bhavabhūti clearly shows the tragic effect the unpleasant pictures produced on the minds of Rāma and Sītā. On this point further information may also be obtained from the Yogagrhaṭṭra as cited in the Haṭhayogapradīpikā.² The sight of Śmaśāna and Naraka, for instance, makes a man think of the transitoriness of the world. He is likely to develop a strong sense of Vairāgya or non-attachment which is dangerous for a person who has to guide the destinies of a kingdom. In short, the pictures must be fitting to the gay atmosphere of the palace. It, therefore, stands to reason that everything in the palace must be such as will keep the king always cheerful. There is a passage³, in the Mānasollāsa to show that the main purpose of the pictures should be to remove the anguish from the heart.

VARIETIES OF PICTURES.

The author then proceeds to classify the different kinds of pictures and explain the various technical terms. The exact copy of an object as we find in a reflection is named by him as Viddha while mere resemblance is called Aviddha. The picture that expresses the Rasas like Śṛṅgāra is called a Bhāvacitra while the one with bright colours is named as Dhūlicitra. It is worthy of note that here King Someśvara proudly describes himself as चित्रविद्याविराश्रित् (विं. ३-१०५)—the creator or master of the art of drawing and painting.

1. It is noteworthy that the Śilparatna part 2 in the Trivandrum Series gives the bull, horse and elephant for examples but one of them i. e. the bull is omitted in the Mānasollāsa.

2. मध्ये योग्यदृश्यात् लिखेत्संसारमण्डलम् ।
 इमंशानं च लिखेद्द्वारं नरकांश्च लिखेत्कचित् ॥
 तान्दृष्ट्वा भीषणाकाशान् संसारे सारवर्जिते ।
 अनवसादो भवति योगी सिध्यभिलाषुकः ॥
 पश्यंश्च व्यापितान् जन्तुस्तान्मत्तश्चलद्गणान् ॥
 (Haṭhayogapradīpikā. 1-13. comm.)

3. निर्मितं चित्ररत्नं चित्रतोदनहारकम् । विं. ३-१०५.

To prevent smoke nuisance¹ from the होमशाला in the palace he recommends the construction of latticed windows etc. The necessity of having a चतुष्क in the palace and the passage i. e. अलिन्द shows that the old engineers had a good grasp of the problems of light² and ventilation.

The king is advised also to spend different seasons in different types of palaces which are constructed differently to suit the seasons and the variable weather. The author is particular in having four palaces for the four seasons, i. e. the spring, the summer, the winter and the rainy season.

Then begins the chapter entitled the Snānopabhoga or 'the enjoyment of bath'. The king's person, he says, should first be anointed with fragrant oil and then massaged by expert wrestlers well-versed in the art of massaging. An ointment prepared with fragrant unguents like Koṣṭha etc. in water or Kāñjikā is applied afterwards to the body for rubbing and cleaning the skin. A Khali (a special preparation of an ointment of wheat-flour etc. in Āranālas) is then applied to remove grease from the skin and it serves the same purpose as the modern soap. Young women then pour over the head water from golden jars made fragrant by various scented things. The scented oil of Āmalakī is then applied to the hair; sometimes scented turmeric is applied in addition. The oil and turmeric are then removed with warm water and the body is rubbed vigorously with a dry towel. Finally the removal of wet clothings completes the elaborate process of a royal bath.

The bath over, the king should put on a pair of sandals made of Śrīparṇī or Harichandana wood or of leather which covers only the front portion of the foot according to convenience. This is called the Pādūkābhoga or the enjoyment of sandals.

Coming out of the Snānagrha (bath room) the king should enter the Sukha—Mandir (pleasure hall). He should then summon the officer-in-charge of Tāmbūla 'betel leaves' and take from him one Tāmbūla. For this purpose excellent areca nuts are obtained from places like Vanavāsī. A slice from the top of the nut is first removed and then it is dried in the shade. One fourth of this nut is used in preparing the Tāmbūla which consists of fifty-two yellowish betel leaves with their ends removed. The ingredients used for the Tāmbūla include pearl oyster, the Īśāvāsa camphor, Kastūrī (musk) and various other sweet smelling things.

-
1. धूमनिर्ममनोपायकृतजालपरिष्कारा ।	(विं. ३-११३)
2. गवाक्षैः शोभिते हर्म्ये रम्ये सर्वप्रकाशके ।	(विं. ३-१२३)

The author then proceeds to describe the *vilepanas* or unguents to render the skin soft, clean and fair. Different *vilepanas* are prescribed for different seasons. The *vilepana* called *Sāndhya* is designed to remove the smell of perspiration. In this chapter the author deals with the tests of *Chandana* and *Kastūri* which are used in the summer and the rainy season respectively. The *lepana* known as *pulliṅga* is prescribed for the cold season (*Hemanta* and *Śisira*) exclusively. The colour of the *vilepana* is required to be harmonized with the dress which also changes according to seasons.

The author next deals with the interesting topic of *Vastropabhoga* or the "enjoyment of garments". The chapter opens with astrological observations on the auspicious and inauspicious moments for putting on new dress and gives the results arising therefrom. The author incidentally observes that for putting on new clothing on ceremonial occasions like the *Gṛhotsava* or marriage, it is not necessary to observe the *Muhūrta* or auspicious moments. After applying the *vilepana* to his body the king should call the officer-in-charge of the royal ward-robe and order him to bring excellent clothes of cotton or silk woven with silver or golden threads of various kinds and colours brought from different countries¹ and wear them.

In the *Vasanta* (spring) season the king is asked to put on silk or cotton clothes which are thin and charming. In *Grīṣma* (summer) he should wear clothes of white colour. But if he wants to wear woollen clothes of white colour they must be very thin, soft and beautiful. In the rainy season he should wear red, pink, reddish and dark-red clothes made in an attractive style. In the *Śarad* (autumn) season he should wear very thin clothes dyed with safflower or lac. In the cold season, he should wear woollen clothes of various kinds. On the whole the king should according to different seasons wear thin, costly and beautiful clothes of various colours to suit his own complexion.

Then comes the *Mālyabhoga* (enjoyment of garlands). After putting on fine clothes he should wear garlands made of various kinds of flowers. The line in *मानसोद्घातः—विभक्तिं माल्यं शिरसा वृषतिः स्वाहुसागतः ।*

विं ३. अ. ७. श्लोक ५७.

1. Among the places mentioned one is *Anilvād* or *Anahilapurapattana* (modern *Faṭṭana* in the *Mehāsana* Prānt of the *Baroda Rāj*).

reminds one of Śrī Vālmiki's remark :—

कूर्बन्ति कुसुमापीडाः शिरस्सु सुरभीनमी ।

मधयकाशैः फलकैर्दक्षिणात्या नरा यथा ॥ रा. २-१३-१३

while describing the Chitrakūṭa mountain. To have a tuft of hair of a considerable size on the crown of the head is a southern custom even now and in the Madras Presidency one comes across men also with garlands put on the Śikhā. It may be remarked here that the author does not refer to the Pūjā of the Iṣṭadevatā which is usually done after Snāna.

After Mālyopabhoga comes the Bhūṣopabhoga (enjoyment of ornaments). In the beginning of the chapter the author deals with various kinds of pearls and precious stones, more or less on the same line as in the second Vimsati. While talking of diamonds he uses the line वैराकरभवे वज्रं विपजातीयमुत्तमम् । which means that the diamond produced in the वैराकर mine is of the highest (ब्राह्मण) quality. Then he describes the ornaments with pearls and precious stones and deals with separate ornaments for men and women. Some of the ornaments described in the Mānasollāsa may be said to be current in modern times e.g. the ornament called Sārikā, for instance, is current now and it is called Sarī in Marāṭhi. Though fashions in ornaments are always in a flux, we can nevertheless find them used even in modern days. Ornaments like Keyūra etc. are also found in both Northern and Southern India bearing either the same or an entirely different name. It is, however, noteworthy that there is no mention of any ornament for the nose which very probably was introduced after the advent of the Muhammedans.

Then comes the Āsanopabhoga (enjoyment of seats). In this section, various kinds of royal seats are described; the Maṅgalāsana seems

1. In Marāṭhi वैरागर means the mine of diamonds (see Molesworth's dictionary). But no Marāṭhi dictionary gives the etymology of the word. वैर (Tamil)=a diamond and आकर=a mine. Thus वैराकर or वैरागर (cf. वैरागरे च सोपारे कलो वज्रमुत्तमः । मानसोल्लास Pt. I i. e. diamonds are produced in वैरागर and सोपारा (i. e. झुपरिक the modern नलासोपारा near Bombay on the B. B. & C. I. Ry.) means a mine of diamonds. The place near the diamond mines (वैराकर) became known as वैराकर; even now it is known as वैरागढ in the चांदा district of the नागपूर division in the Central Provinces. There were diamond-mines near this place on the river Sātin. Thus it seems that the influence of the Tamil language was felt as far as C. P. owing perhaps to its influence on Canarese.

2. चंद्र, सूर्य, मृद, राखडी, केतकी, केवडा, कमरपट्टा, विरोधा, जोडवीं, पिपळपान, मुगड्या, वेढें were being used a few years back. All these are mentioned in मानसोल्लास with slightly different names.

to be the *chaurāṅga* in Marāṭhi (a table), *pavitrāsana* a chair, *majjanāsana* a big table or sofa which are used in places other than the Darbar hall where *Simhāsana* is the only seat that is used.

Then comes the *Chāmarabhoga* (enjoyment of a *chauri* in Marāṭhi) or a bushy tail of the *chāmara* used as a fly-whisk or a fan. This section includes fanning by (fans made of) *Tāḍapatra*, *Morchela* or *Kūrchaka* made up of the feathers of a peacock and the *Vālaka Vyajana* i. e. the fan made up of *Vāla* (or *बाळा* in Marāṭhi).

Then comes the *Āsthānabhoga* (enjoyment of holding the Darbar). The king should sit on the throne placed in the assembly hall (Darbar hall) and ask his *Pratihāra* to send a *Sarvāvāhana* (general invitation) to attend the Darbar. In response to the general invitation, first the women of the harem are allowed to enter the assembly hall. They come in palanquins fitted with curtains and accompanied by staff bearers (attendants on women's apartments) who carry sticks made of teak wood or cane. The chief duty of the staff bearer is to cry out "Go away, Go away" in order to make room for the palanquin to pass through crowded roads. The ladies of the harem, according to their positions, occupy their respective seats on all sides of the throne except the front. Their eyes are generally turned towards the king or they cast occasional glances at him in order that he may be in a pleasant mood. Other invited ladies come to the assembly hall on horses, mares or on foot. Thus women of different ages enter the hall finely dressed and richly adorned with ornaments of gold and jewels. Here the author incidentally gives striking characteristics of the women belonging to different nationalities adjoining his territory. He carefully describes the women of *Kuntala*, *Dravīda*, *Mahārāṣṭra*, *Āndhra* and *Gurjara* but does not mention those of his own territory. The countries mentioned in this connection in a minor way fix the boundary of the territory over which *Someśvara* ruled.

In this connection peculiarities in dress of *द्विविड*¹ and *युर्जर*² women as stated in the body of the text, remind one of the beautiful *श्लोक*³ quoted in the commentary of the *काव्यप्रकाश* text "कामिनीकुचकलशवद शृङ्गे चमकरोति." (5th उल्लास.).

1. काश्चिद् द्विविडकामिन्यः प्रकाशितपयोधराः ॥ —मानसोल्लास.
2. युर्जरीं वानिताः काश्चिदापाणिः कृतकञ्जुकाः ॥ —मानसोल्लास.
3. नाभ्रपयोधर इवातितरां प्रकाशो
नो युर्जरीस्तन इवातितरां निगूढः ।
अर्थो गिरामपिहितः पिहितश्च कश्चित्
सोभापयमेति मरहट्टबधुकुचायः ॥

—काव्यप्रकाश 5th उल्लास—टीका.

The commentator seems to be a Northerner as he does not clearly understand the difference between the आन्ध्र and द्रविड ladies and confounds all the southern ladies with आन्ध्र ladies. Hence a perfect agreement is seen between the two lines: काश्रिद् द्रविडकामिन्यः प्रकाशितपयोधराः । and नान्ध्रीपयोधर इवातितरां प्रकाशाः । Similarly, the description of the dress of Gujarāti ladies stated by these different authorities exactly tallies in sense.

Gujarati ladies of to-day have the uttariya (upper garment) put on in such a way that the left hand is kept visible. This seems to be the custom of the Āndhra¹ ladies also, so much so, that it attracted the attention of the King Someśvara. It is noteworthy, however, that he gives no special characteristics of Canarese women although he is himself a Canarese king, loving Canarese language and script and ruling over a Canarese speaking country. Either he identifies कुन्तल with कर्णाटक or he omits कर्णाटक because he thinks it to be quite a well known thing. The Western चालुक्य are known as कुन्तलप्रभुः i. e. the lords of कुन्तल country with its capital at कल्याणपुर or कल्याणी. Now-a-days मराठी seems to be the vernacular of this country. All these women are taken as an ornament of the Darbar. It seems that some are Purdah ladies while others are not ; they can attract the attention of whosoever happens to look at them.

After the entry of the ladies of the harem and other invited women, come all the princes modestly bowing to the king and take their respective seats in front of him. The Purohita (priest) dressed in white takes his seat near the princes. Then come the Amātya, Mantri,² Sachiva etc. who form part of the second of the seven Aṅgas (limbs of the kingdom). They sit in their proper places when ordered by the king. Then come the Maṅḍalādhiśvaras (rulers or Governors of districts or provinces) and Sāmantāmātyakas (the feudatory princes or their ministers) who are required to sit in front of the king to the right and left in their proper places as ordered by the king. Then enter the officers of the state and are seated in their respective seats. Here the author

1. आन्ध्रनार्यो वराः काश्रिदपसव्योत्तरीयकाः ।

मानसोल्लास.

2. मानसोल्लास Pt. 1, 15 gives no distinction between मन्त्रि or सचिव. From अमान्याध्याय in Pt. I it seems that अमात्य are different ministers or companions of the king.

gives an elaborate list of officers who are classified under three main heads of Dharma, Artha and Kāma. The names of the different officers mentioned are interesting as showing the administrative machinery of the author, King Someśvara and incidentally of the age to which the king belonged. The designations, significant in themselves, are given below :—

- (1) Koṣādhikārin, apparently the Accountant General of to-day
- (2) Niṣkādhikārin, the Treasury officer or the mint officer who is actually in charge of the Niṣkas i.e. gold coins
- (3) Mūlyādhikārin, probably the officer who fixes the wages or salary
- (4) Arghādhikārin, probably for fixing the value of articles to be sold in the bazar
- (5) Karmādhikārin, probably the officer in charge of the Karmakāṇḍa (performance of religious duties)
- (6) Vidyādhikārin, the officer in charge of the recognised fourteen Vidyās while
- (7) the Śāstrādhikārin may be in charge of the other Śāstras (departments of knowledge), such as sciences of politics, agriculture, music, astronomy, astrology, palmistry, medicine, Dhanurveda, etc. The word
- (8) Chitrādhikārin shows that there was an officer in charge of the picture gallery.
- (9) Mṛgādhikārin is in charge of the deer etc. and the beasts of prey, while
- (10) Pakṣādhikārin may be the man in charge of the aviary.
- (11) The Aṅgādhikārin are the body guards or A. D. C.s and
- (12) Prāṇādhikārin are the physicians.
- (13) Ghāśādhikārin may perhaps be the officer in charge of the grass or forest department.
- (14) Sudhādhikārin seems to be the officer in charge of the white-washing, painting or decoration department. The names of the
- (15) Vastrādhikārin and
- (16) Phalādhikārin have come twice in the list.
- (17) Parṇādhikārin may be the officer in charge of the betel nut or garden department.
- (18) Varṇādhikārin seems to be the officer whose duty it may be to see whether all the Varṇas (Brahmaṇa, Kṣatriya, Vaiśya and Śudra) behave properly according to the established customs.
- (19) Duṣṭādhikārin seems to be the Jail Superintendent. There is no engineering department but we think that
- (20) Durgādhikārin may include engineers also. It is possible that there was an engineering department, otherwise it was not possible for the author to introduce a long chapter on buildings in the beginning of the third Viṃśati. This department may form one of the departments under the Durgādhikārin or Grāmādhikārin or Deśādhikārin or perhaps the Sudhādhikārin. All officers wear fine coats of long sleeves embroidered with gold, turbans and golden ornaments. Betel-nut-bearers and trustworthy swordsmen (A. D. C.s) who have conquered their passions should stand attentively near the king.

Then comes a list of professional people who utter the words "Victory to the King". It is worthy of note that in this list along with Bhaṭṭa, Chāraṇa, Bandi, Vaitālika and Chāṭukāra are included poets, astrologers, Vādis (plaintiffs, complainants), Vāgī's—orators, Pāṭhakas—readers of the Purānas and Kathakas—story tellers, that is to say, the modern Harikirtana people. All these, therefore, appear to be the servants of his private department. The Aṅkas (those who fight with their enemies by the same weapon) are also included in this list. The whole assembly in the Darbar Hall should eagerly look at the king as they would look at the moon when it rises on the first day of the month. The king then should order the door—keeper to summon the smaller kings who have come there to seek his protection to appear before him. Immediately on entering the hall the new-comer should prostrate himself before the throne. The king, thereupon, should sympathetically ask the new-comer to get up and take his appointed seat. When a ruling king seeks protection, a seat befitting his position may be given to him with due respect. He should please him with kind words and present him fine clothes, gold ornaments, jewels, horses and elephants, villages, cities or even small countries and make him stay in the best houses. In the same way, he should please the princes, ministers, warriors, officers, scholars, favourites and those who can amuse and excite mirth! Then leaving the Darbar Hall he should go to the pleasure house in the company of women.

Next follows the enjoyment of children. The author in this section deals with the Saṁskāras like Garbhādhāna, Pūṁsavana, Sīmanta, Jātakarma, Nāmakaraṇa and incidentally gives detailed information on this subject culled from Jyotiṣa, Vaidyaka and Dharmasāstra works.

At the time of the Sīmanta ceremony the Śāstrakāras' say that the वीणावादिन्स should sing songs in praise of Soma, but here the King Someśvara actually advises that they should play the Soma Rāga which he defines as under :—

अवरोहे सगन्धारः सोमरागस्तु षाडवः ।—मानसोह्लास-

The सङ्गीतरत्नाकर defines Soma Rāga in the following words :—

षड्जे षाड्जीभवः षड्जयद्वांशान्पनिगतिकटः ।

सोमरागः स्थूतो वीरे तारे मध्यस्थमध्यमः ॥

—सङ्गीतरत्नाकर. अ. २-१६७.

-
1. आश्वलायनः—वीणागायिनो संशासित सोमं राजानं संगायताम् इति ।
 पारस्करः—अथाह वीणागायिनो राजानं संगायतां योवाप्यन्यो वरितर इति । नियुक्तामप्येके
 गाथासुपोदाहरन्ति । सोम एव नो राजेमा माहुर्षीः प्रजाः ।
 अविद्युक्तचक्र आसीरस्तीरे दुश्यमसाविति यां नवीसुपावसिता भवति तस्या नाम युह्वाति ।
 आपस्तम्बः—गायतामिति वीणागायिनो संशासित ।
 हिरण्यकेशीः—सोम एव नो राजा याहुर्वाङ्मणीः प्रजाः ।

स्वरमेलकलानिधि mentions this राग among अधररागस्य and defines it as under :—

सन्धासः सग्रहश्रैव सांशः सम्पूर्ण एव च ।

सोमरागः सदा गेयो मन्द्रमध्यमश्रुतः ॥

लक्ष्यसङ्गीत indirectly mentions it in दुर्गा of बिलावलमेल :—

अवरोहे गतयोगे सोमरागस्य नोद्भवः ॥

King Someśvara is an eminent authority on music as can be seen from the introductory stanzas of Saṅgitaratnākara¹ and the first Śloka of the second Adhyāya of Saṅgītasamayāsāra². While dealing with the Nāmakaṛaṇa ceremony the king advises that the male child should be named with suffixes such as simha, malla, bāhu, pāla, etc. This chapter shows that the king was very affectionate³ and tender-hearted.

EDUCATION OF THE PRINCE.

After performing the Upanayana ceremony in the eighth or eleventh year the prince should be taught one of the Vedas, the use of weapons and various other sciences. How many subjects the princes had to learn is given on page 110. They are required to be trained by experts and repeatedly examined by experts. When the king is pleased with the progress of the princes he should embrace them and honour them with sweet words and presents and the teachers should be presented with cows, towns or even villages. After educating the princes properly the king should get them married. The marriage customs also are given in the book. They appear like the present Marāṭha customs as observed in the royal family at Baroda excepting perhaps the use of जीरकस. p. 113. The Marāṭha bridegroom and the bride before कन्यादान are brought together face to face with a screen between them and the recitation of मङ्गलाष्टक goes on. They put garlands on the neck of each other after the removal of the screen put between them. The custom appears somewhat like that of the Āśvalāyanas and resembles

1. रुद्रटो नान्यश्रुपालो भोजशुच्यल्लभस्तथा ।
परमर्दा च सोमेशो जगद्विक्रमहीपतिः ॥ —सङ्गीतरत्नाकर. अ. 1-18.
2. माण्डिकभाषयोद्विष्टा भोजसोमेश्वरादिभिः ।
गेयलक्षणतः केचिद् बक्ष्यन्ते लक्ष्यसम्भवाः ॥ —सङ्गीतसमयसार. 2—1.
3. बालकानां स्वकीयानामव्यक्तं शुण्डयाद्भवः । अर्धाद्भूभाषितं तेषां गालिदानं मनोहरम् ॥
and फलप्रदर्शनाद् बालमानीतं मातुरङ्कृतः । अङ्कमारोपयेद्दालहरः स्कन्धतलं तथा ॥

As well as the lines like the following :—

कुमारं सुकुमाराङ्गमालिङ्गद्वनीपातिः । कर्णे कर्णे च कर्पन्तं वर्षन्तं हर्षमात्मनि ॥
उज्रं गात्रात्सहृष्यन्नमीक्षन्ते पुण्यभागिनः । उज्राणां दर्शनं चन्द्रदर्शनादपि सौख्यदम् ॥
Cf. धन्यास्तद्वद्वरजसा मलिनीभवन्ति । शाकुन्तल. VII. 17.

th; one given in the Prayogaratna of Nārāyaṇabhaṭṭa. How the prince proceeds to the bride's house is not given but the author has described the procession¹ from the bride's house to the bridegroom's residence after the marriage ceremony is over. It should be accompanied by hundreds of torches while the music of the Pañchamahāśabda is going on. The use of the compound Pañchamahāśabda in the line—

ततः पञ्चमहाशब्दैर्वायमानैर्वेदेहरः ।

shows that there are five auspicious and sweet sounds produced by five instruments. The word occurs many a time in the copper-plate grants. The five instruments seem to include बैरी, शङ्ख, काहल, सुदङ्ग and कांस्यताल.

Such lines as—

वीणाभेरीसुदङ्गकाहलकलागीतं च सुखं तथा । शि. मा. पु. स्तोत्र.

show that the sound of the instruments was not only loud but also sweet.

The investment with the honour of Pañchamahāśabda was always granted by mighty kings to the most important citizens of the state. No such honour seems to have been given in the days of the Moghul and Maratha Ascendency.

Then comes the Annabhoga. In this chapter he has given the names of a great many articles of food and the directions as to the preparations of various dishes. The king should take his food along with his sons, grandsons, relations, lords, A. D. C.s and his special private servants. In this chapter the author gives methods of preparing vegetarian as well as non-vegetarian articles of food. Many names appear as being current in Canarese, Tamil, etc. while there are others which still survive in Marāṭhī. Thus Dhośā, Idali, etc. are even to-day found in Canarese and Tamil while dishes like मण्ड-मंढि, पोलिका-पोळी, बटिका-बटे, कटकण-कडकण are known to the Marāṭhas. The method of using Hiṅgu (asafoetida) as given in the Mānasollāsa is not to use it in small quantities as is now being done usually but by using Hiṅgu water. Water can give the smell of Hiṅgu if powder of Hiṅgu is mixed with water and kept standing for some time. This use of Hiṅgu is not known in Northern India. The process of Hiṅgudhūpa is also described here which resembles Phodaṇi (Marāṭhī) or Vaghāra (Gujarāṭī) of modern days.

1. In this procession the bridegroom with his bride goes on a female elephant only. In a marriage procession if a horse is to be used it is the male-horse and not the female.

While describing non-vegetarian preparations the method of removing the hair of a pig is given. The animal should first be covered with a white piece of cloth. Boiling water should then be poured on the body of the boar with the help of a Gaṇḍaka (a vessel used for taking water from a big earthen pot) with a handle slowly till the hair are so shaken from the roots that they can be easily removed by hands. The remainder may then be removed with the help of a pair of scissors. Another method of removing the hair from the body is to besmear it with mud and burn the skin with fire made of grass. While treating of the preparation of स्रग्दः of वरा he says that वरा should be kept in the form of a roll like पत्राङ्कः.

In the opinion of the author dishes prepared in earthen vessels taste well. Peculiar mice living in the fields near rivers are also included in the non-vegetarian food. After describing the vegetarian dishes the author proceeds to describe the preparations of milk and curds. Then he refers to the manner in which the district officers are to be treated while at dinner. The king himself should be supplied with a golden dish having a bunch of golden vessels for curries. The king with his face turned towards the east should sit on a cushion with a white napkin spread from the navel to the knee. Thus the use of napkins at the time of dinner appears to be an old custom of rich men or princes in India. In the beginning the king should take rice with सुद्धस्य and ghee; in the middle sweetmeats i. e. dishes prepared with milk, sugar and ghee should be eaten. Then he should take fruits, sweet as well as sour, cold drinks, S'ikhariṇi and thick curds. Lastly, he should take buttermilk and salt with rice, which may be followed by milk and sugar. No mention of Raṅgāvali or artistic designs made of coloured powders by the side of the dish is made by the author.

The king is then recommended to change foods and drinks in accordance with the needs of different seasons. He is asked to eat for instance, pungent things in spring, sweet and cold things in summer, salted things in the rainy season, sweet things in autumn, greasy and hot things in Hemanta and hot and cold things in winter. It is probable that this routine is fixed in accordance with medical laws in order to counteract the Doṣa² which becomes predominant in a particular season. Then comes the पानीययोग or the enjoyment of drinking water.

1. cf. The line पत्राङ्कः सुद्धस्य वरिचक्रोऽञ्जला वरा Page 128. shows how almanacs were prepared. They were in scrolls. Before the art of printing came to India such almanacs were in use everywhere.

2. In medical books we find that every season has the संचय of some दोष (i. e. वात, पित्त and कफ) and the प्रकोप of some दोष.

The king is asked to sip¹ water very often during meals. This the author thinks, imparts taste to the food and helps digestion. Someśvara's rule regarding the drinking of water is rather peculiar. He recommends that whenever the king is thirsty he should drink water and should never think of time and circumstances, that is to say, whether it is morning or mid-night or whether he is with a full or an empty stomach. In this respect the author recommends that the rules of medical science may be violated. Compare with this the rules like the following as found in medical works:—

“पिबेद्घटसहस्रं तु यावन्नास्तमितो रविः । अस्तङ्गतं दिवानाथे विन्दुरेको घटायते ॥
 ग्राम्णे शरदि पातन्त्र्यं स्वेच्छया सलिलं नरैः । अन्यदा स्वल्पमेवैतद् वातश्लेष्मभयात् पिबेत् ॥

Then he gives the nine varieties of water of which Hamsodaka is known in other medical books as Amśūdaka. He does not define the Audbhida water which is given in Bhāvaprakāśa as—

विदार्यं शुभ्रिं निनां यन्महत्या धारया क्षवेत् ।
 ततोयमौद्भिद् नाम वदन्तीति महर्षयः ॥ भावप्रकाश ॥

He then teaches Piṇḍāvāsa and Puspāvāsa which impart fragrancy and taste to pure water. According to him water should be stored in earthen pots or leather pots purified with त्रिकला (which includes हरितकी, विभीतक and आमलकी) and should be drunk in golden vessels.

The king should drink Divya (rain) water in the Śarad season, flowing water from rivers in Hemanta, from lakes in Śisira, from big reservoirs (covered with lotuses etc.) in spring, from springs in the hot season and from wells etc. in the rainy season.

Then comes the Pādābhyāṅgapabhoga—the pleasure of smearing the feet with unguents. After taking meals the king should lie down on the left² side and ask the maid servants proficient in the art of shampooing to apply unguents to the feet. In the spring ghee, curds or cold milk should be used as an unguent, in the hot season butter, in the rainy season fat, marrow or butter-milk, in the Śarad ghee washed in water a hundred times or sandal-wood-water, in the Hemant and Śisira pure oil.

1. अत्यम्बुपानान्न विपच्यतेऽन्नमनम्बुपानान्न स एव दोषः ।
 तस्मान्नरो वह्निविवर्द्धनाय स्रष्टुं हृत्वारि पिबेद्भ्रुरि ॥
2. Cf. पिबेद् घटसहस्रं तु यावन्नाभ्युदितो रविः ।
 उदिते तु सहस्रांशो विन्दुरेको घटायते ॥ —प्रबन्धचिन्तामणि ॥

3. This is known as वामकुक्षी in Marāṭhi. In some books it is given that after meals first walk a hundred steps, then lie on the back for 8 respirations, on the right side for 16 respirations and on the left side for 32 respirations.

When shampooing is over the feet should be washed with water (good to touch according to season) by first applying the powder of Masūra pulse mixed with turmeric (to remove the grease) and then they should again be washed and dried.

Then comes Yānopabhoga. Herein he gives nine kinds of Yānas (vehicles) beginning with Dolā and ending with Plāvaka—a canoe or coracle. Dolāyāna with one bar resembles modern palanquin. The male elephant should be quick and pleasant in gait while the female elephant should go slowly along with a Puṣpaka (known in Marathi as Ambāri) on the back. A good mare also can be used as a Yāna, or a horse having all the four gaits should be taken as a Yāna. The four gaits are Mayūragati, Tittiragati, Marālagati and Catuṣkagati. The seventh vehicle is called the Ratha mostly with two wheels which is drawn by two or four horses. Eighth is the boat and the ninth is the pleasure boat, coracle or a canoe, round in form, made of bamboo chips and covered with leather.

Then comes the Chatrabhoga. In this chapter the royal umbrella, Meghaḍambarī (parasol), Cāmara (fly-whisk) and another kind of Cāmara made of the feathers of a peacock's tail are described. These छत्र and चामर only are included in the royal insignia.

Then comes the Śayyābhoga in which seven kinds of beds and eight kinds of bed-steads are described. One of the seven beds (Toyaśayyā) is filled in with water and will appear quite original even in modern age. This of course is made of leather and contains water. Of the bed-steads there is none quite unknown to us. The king should have Haṁsajāśayyā, *i. e.* a bed prepared from the feathers of Haṁsa in the spring, the bed of flowers or tender foliage at the time of enjoyment, the cotton bed in the hot season and the water bed at noon. In Hemanta, Śiṣira and the rainy season the king should use the cotton bed to remove cold. In the Śarad season he should use the Dolāmañca *i. e.* swinging bed with the filaments of lotuses in it for the sake of enjoyment.

Then comes the Dhūpabhoga. Herein he gives the ingredients of the then well known Dhūpas such as the Cūrṇadhūpa, Piṇḍadhūpa and Vartidhūpa. The incense holder of gold or silver should be prepared in the form of a bird or a beast with many holes in it to allow the Dhūpa or smoke to go out of the holder. This method is useful especially in the case of Piṇḍadhūpa. Different incense holders are described for Cūrṇadhūpa and Vartidhūpa. This last kind of Dhūpa is to be placed right before the face of the king or of his beloveds or before the skirts of their Sāris or their hair.

Then comes the Yoṣidupabhoga or the enjoyment of women. First he gives the qualifications of women whom a king should marry. Then he says among the women the beautiful is the best, among the beautiful one in full youth is the best, among the young the music knowing is the best and among the music-knowing the dancer is the best. But at the same time he says that it is difficult to get one with all the qualities mentioned.

Regarding women other authors on Kāmasāstra recognise three kinds, the classification being based (1) on sex psychology, (2) on physical signs and (3) on the inherent and inborn disposition of mind.

The second division comprises four kinds of women differently named as Padminī, Citriṇī, Śāṅkhinī and Hastinī. The author describes fully in his book पद्मिनी and चित्रिणी leaving aside शङ्खिनी and हस्तिनी as अधम and not worth enjoying. But of the first division he apparently takes only two viz. Mṛgī and Vaḍavā and describes them fully leaving aside हस्तिनी which he treats as अधम and not worthy of enjoyment. हस्तिनी it is clear, is common to both these divisions. Thus the author combining both these kinds divides all women into six kinds instead of seven as हस्तिनी is common to both these divisions. Of the third variety also he has mentioned some kinds. At the end he advises that a king should select a girl who is either a Padminī, Citriṇī, Mṛgī or Vaḍavā and a girl who has inborn qualities that make her resemble a goddess. It is not very difficult to understand what this author means by a Devāṁśā (having qualities of a god or goddess) girl. Bharatamuni takes this as Devaśīlā or Devāṅganā while other writers on Kāmasāstra take it as Devasattvā. Thus he selects only two girls Padminī and Citriṇī on sex basis, two i. e. Mṛgī and Vaḍavā on physical signs, and only a few on inborn disposition. He should from among these select one for his queen from a Kṣatriya family, but good girls from Vaiśya and Śūdra castes also can be selected only for the purpose of enjoyment. The third Viṁśati ends with this chapter.

After describing the Upabhoga Viṁśati (twenty chapters on enjoyment) the author proceeds to describe the Vinoda Viṁśati or twenty chapters on pleasure. The first chapter is the Śāstravinoda. The king should invite all his servants, ministers, princes, governors, tributary kings, poets, scholars, ladies of the harem and well known courtiers and make them seated in their proper places. Then he should get up from his seat, enter the arena well dressed with a small dagger in a sheath hanging from the belt (वीरकच्छ) which is made of glittering and costly cloth. He should apply sandal paste mixed with saffron to the hand near the

shoulder beautified by two moon symbols of sandal paste. On the forehead he should wear a sign mark¹ of collyrium and have two white lines on both the sides of it. Like the hoods of Śeṣa (the serpent) he should besmear the chest with sandal paste, mark the head with the crest of the tiger's² tail and wear ornaments on the neck, hands and ears. Thus dressed he, adored by the audience, should enter the arena. The peculiar Tilaka mark, that is to say, the black line in the middle and two white lines on two sides, shows that the king belonged to the Vaiṣṇava sect resembling the Viravaiṣṇava or the मध्व sect of the modern days. The custom of making the tiger's tail as the crest-jewel is noteworthy. After entering the arena, he should select a warrior who is considered to be his equal as his opponent and show his skill in the art of using the weapons. He should begin with a small dagger in his hand and show his dexterity in wielding it.

Here some hints are given in order to test the dagger. According to the author the length of the dagger is to be measured by Aṅguṣṭhaparvas; the first Aṅguṣṭhaparva is life, the second is wealth and the third is death. In this manner the whole length should be measured. The sword or dagger that ends with the third पदं i. e. of death, should be forthwith abandoned.

Further on, he describes certain Sthānas or strategic positions for fighting with the sword. Then he mentions the various gaits while playing the sword. The best dagger for the king should be four Vitastis (or the distance between the extended thumb and the little finger) in length. After showing his skill with the small dagger for some time he should take a longer dagger of five Vitastis and should show his skill in wielding it. Then he should take a regular sword and test it by the Aṅguṣṭhaparva method already mentioned. Three kinds of swords are distinguished. A sword that is 50 fingers long belongs to the first class, that which is between 25 and 50 fingers in length is placed in the second class, while the third class of sword measures 25 fingers only. Then he gives the description of the different kinds of swords and adds that swords can also be differentiated according to the shades of colour and their lustre. Taking the sword in the right hand and the shield in the

-
1. ललाटे तिलकं कुर्यान्मध्ये कज्जलरेखया ।
तस्याः पार्श्वे च रेखाभ्यां सिताभ्यां परिभूषयेत् ॥
 2. द्वीपिपुच्छाजिनेनाथ कुर्याच्छिरसि शेखरम् ।

—मानसोद्घास 4-1-11.

—मानसोद्घास 4-1-12.

left the king should show his skill in the practice of sword in different strategic positions. He should show his skill in Pañcaghātas¹ both in the offensive as well as defensive by dexterous movements of his limbs, the sword and the shield and thus please the assembly.

When these feats are over he should have leather bands fastened round his fingers and take his beautiful bow, made of bamboo coated with red arsenic, vermilion and lac, and surrounded by sinew strings, golden belt and various jewels. It must have the quality of उच्छलन *i. e.* bounding up. It may have three, five, seven or nine पर्वा (joints). One of the terminals should be so fine that it becomes pleasurable to handle the bow. The author then describes some Āsanas or strategic positions. Then he describes the seven kinds of Muṣṭis (fists) to be used in battle. After this he describes the different styles such as Kaiśika, Sātvata and Bharata to be used with a particular Muṣṭi and at a particular Lakṣya (target). They are the names of dramatic styles also. He adds two more styles, namely, the Vatsakarna and Skandhanyāsa which are not found in the drama. Then he gives the methods of making the shield strong. One hundred skins of cows, twenty skins of horses and eight skins of oxen will become as strong as the elephant's skin when tanned by proper methods. He then advises practices by which he can pierce through a very hard target. Then he gives the different Lakṣyas and the different Sandhānas and shows how to discharge arrows at the targets. Parāparalakṣya is that which is inferred from sound. Then he gives five kinds of Calalakṣyas. Then come Uttamalakṣya (distance 200 Dhanus), the Madhyamalakṣya and Kaniṣṭhalakṣya based on the distance between the archer and the target. He should simultaneously be³ able to throw one arrow towards the target, one arrow in the hand and five arrows in the sky. This can be performed only when high proficiency in archery is achieved. Then he should make an execution of Rādhāvedha.⁴ This seems to be more difficult than the one quoted in Māhābhārata, Matsyavedha. This मत्स्यवेध was done by Arjuna at the time of Draupadi Śvayamvara⁵.

In मत्स्यवेध a moving fish is pierced through by looking at the reflection in the water-pot below. The Kharjūrī-vedhana feat shows that

1. Five kinds of blows by the sword.

2. Cf. भरतनाट्यशास्त्र 11—74 to 87.

3. Cf. अर्जुन's feat in महाभारत ॥

पञ्चबाणानसंसक्तान्संशुभोच्चैकबाणवत् । 1-145—204.

4. Cf. This word occurs in प्रबन्धचिन्तामणि also. This was considered as a very difficult feat in archery.

5. इदं धनुर्लक्ष्यमिमे च बाणाः शृण्वन्तु ये श्रुपतयः समेताः ।

छिद्रेण यन्त्रस्य समर्पयध्वम्

शरैः शितैर्व्योमचरैर्दशाङ्गैः ॥ —महाभारत 1-61.

archery had advanced to a great degree. Then comes the Pattra-vṛṣalaccheda feat, which requires a वृषल (an untouchable), for if at all through mistake any one dies it should be a Vṛṣala and not a high born one. There are eighty-four¹ of such feats in archery. Only a few of them are given in this book. Of these about fifty-two very difficult ones are recommended to be shown in the amphitheatre.

Then he should show his skill in discs by playing with five or seven discs simultaneously. Then he should show his skill in spears. The spears should have different lengths according to circumstances, for instance, when a man is on foot he should have a spear of seven arms, if he is on horseback he should have a six-armed spear and if he is on an elephant it should be of nine arms. In this way only three kinds of spears are required. The spear stick should be a strong one. The spear-head should be twenty-one fingers in length. Below the head there should be a hook and behind it a pair of scissors and at the bottom a small Aśani (*i. e.* a bud). A foot soldier and a soldier on an elephant require such spears, while a mounted warrior requires only the spear head. He should show then various Āvarta (circular movements) like कङ्कणावर्त, कण्ठावर्त and घृष्टावर्त etc. by moving the spear around a particular part of the body like the wrist, neck, back etc. respectively and demonstrate their uses.

After showing his skill in spears he should demonstrate his skill in the use of Gadā (mace) which should be made of iron, of sandal-wood or of tin inlaid with jewels and gold. When he has finished the various movements lights should be waved before his eyes by the ladies of the harem for removing bad effects of evil sight; while the bards, poets and the musicians should praise him and blessings should be showered upon him by his priest and other Brahmins. Salutations from the princes should add to his happiness.

After dinner he should enter the assembly hall and should call the best poets, musicians, disputants and eloquent scholars of various subjects and make them seated around him. He should look at them with a smiling face or gracious looks. Those who are experts in the art of words, such as the grammarians and logicians, those who are endowed with natural Pratibha (genius) and those who have studied the three

1. The figure eightyfour seems to be a favourite figure of the Indians. Cf. 84 laes of Yonis, 84 Aśanas in Haṭhayoga, 84 Aśanas in Kāmasāstra and in the present chapter also 84 feats.

jewels' (Buddhists) etc. should be asked by the king to recite a good piece of poetry. Buddhism it seems had a good hold on the public even then as it is seen from the line :—रत्नत्रयकृताभ्यासात् ।

The soul of poetics, in the opinion of this king, is Artha. He does not give prominence to Riti, Śabda, Alaṅkāra or Dhvani. Thus it seems that the theory of Dhvani had not reached this king or it was not accepted by him or his court poets. It appears that the Pandits of the South were slow in accepting this theory as we can understand from the fact that Ānandavardhana wrote his Dhvanyāloka in Kashmir, some hundred and fifty years before this author. Here the author first enumerates the ten Guṇas and his definitions of औदार्य, ओजसु, कान्ति and समाधि are almost identical with those found in Daṇḍin's Kāvya-darśa. Next he defines the three styles वैदर्भी, गौडवीया and पाञ्चाली. Further while describing the three kinds of Vṛttas, namely, Viṣama, Sama and Ardhasama, he says that Vṛttas with one to twenty-six syllables have different class names according to the number of letters each Pāda (quarter) contains. Later the Daṇḍakas and Gāthās with three Pādas are described. Then he gives the class names of the Vṛttas consisting of one to twenty-six syllables. Further on he deals with the Gaṇas and the Pratyayas like Prastāra etc and defines the various Alaṅkāras numbering about twenty-seven. Amongst the definitions of Alaṅkāras that of Svabhāvokti is worth noting. His definition of Mahākāvya is similar to that given by Daṇḍin; the definition of Campu is also to be found here. Then he gives the five Prakṛtis, five Avasthās and five Sandhis in ten kinds of dramas. In a Nāṭaka the hero according to him should be Dhīrodātta. In his classification of dramas Ḍima and Aṅka are missing. Then he gives the Aṅgas of Nāṭya, in the first three aṅgas of which he follows the order of Bharatamuni. Then he describes how Rasa is enjoyed by Vibhāva, Anubhāva, Sāttvikabhāva and Vyabhicāribhāva and describes them in detail.

The author next deals with Nyāyasastra. A discussion should be arranged between two Naiyyāyikas and the subject of the dispute should be Gīta,² Nṛtta or Vādyā. So fond of music this king is that even while selecting a subject for discussion amongst the Naiyyāyikas he gives preference to Gīta and Nṛtta and to no Vādyā like नीलो घटः which is often met with in modern times. Then he defines Vādyā and the allied terms like Pratijñā, Hetu, Udāharaṇa, Nigama, Upanaya etc. Vādyā he says, should be accompanied by Jāti, Nigrahasthāna and Chala for understanding the rea

1. The three jewels of the Buddhists are :— 1 बुद्ध 2 धर्म and 3 संघ.

2. The king is सङ्गीताचार्य as will be seen from his chapter on music.

truth. Then he defines Jalpa, Vitandā, Chala, Jāti and the different Nigrahasthānas. The names of two Nigrahasthānas i. e. Nigrāhyopekṣaṇa and Anigrāhyānuयोग differ from those given in the Nyāyasūtra of Gautama where they appear as पर्यनुयोज्योपेक्षणम् and निरनुयोज्यानुयोगः respectively. He closes this chapter with the Hetvābhāsas and mentions the presents to be given to the successful candidate in the discussion. These appear to be the only two Śāstras (Kāvya and Nyāya) in which the King Someśvara took some special interest since he completely omits the other Śāstras.

The author next deals with the Gajavāhyālinoda or the sport with elephants in the arena. The king is asked to witness the sports and fights of elephants in the arena and thereby amuse himself. Only those elephants that are in rut can run and fight and therefore, good training should be imparted to them for fighting with the Yavaṇas.¹ Medicines should also be given to elephants for making them strong, healthy and furious, after taking into consideration the variety and constitution of the elephants. Here he classifies the elephants into three chief classes, namely, Mṛga, Manda and Bhadra, and calls the mixed varieties the Miśra and Saṅkirṇa. The constitutions in the case of elephants are three, according to him viz. Śleṣma (phlegmatic), Pitta (bilious), Anila (nervous), Miśra and Saṅkirṇa. The temperament of the elephants is of three kinds, namely, Sātvikī, Rājasī and Tāmasī, to which the two mixed classes Miśra and Saṅkirṇa are added. The temperament of elephants having predominance of Kapha, Pitta and Vāta is respectively classified as Sāttvikī, Rājasī and Tāmasī. Then he gives the qualities of the three kinds of elephants namely the Sāttvika, Rājasa and Tāmasa. Medicines are then prescribed in the form of balls or powders and those that can be used as ointments to the different parts of the body. The following are some of the medicines for these elephants : बृहण, सुखवर्धन, कटवर्धन, कटशोधन, मद्भेदन, मद्बर्द्धन, मद्दृष्टिकर and मद्गन्धप्रवर्तन.

In this connection, he mentions medicines which have the power to change the colour of the Mada (secretion) to white, blue, yellow, black or green colour. Curiously enough, the author mentions Kopadipana medicines which excite anger in elephants and recommends that these should be administered to the elephants the day previous to the fight so that they may be able to run and fight furiously.

1. The यवन्स were considered as very powerful enemies even at that time, owing perhaps, to the invasions of Mahmud of Gazni.

By the use of बृहण (nourishing) medicines the elephant attains seven kinds of Śobhās, named here as सञ्जातकधिरा, प्रतिच्छन्ना, पक्षलेपिनी, वरिष्ठाद्युत्, समकल्पा, व्यतिकीर्णिका and द्रोणिका.

Then he describes the twelve stages of anger (Madāvasthās), five of which are internal and seven external. The elephants with the help of medicines should attain only the first five (external) stages of anger. Medicines should not be used so as to lead them to the sixth or the seventh stage because in these stages the madness may lead the elephant to fatal results. Mad elephants should always be kept in readiness for sports. The audience present should be animated by the sounds of musical instruments like वीरसूड, ढङ्गा and जयघण्टा. The परिचारक (servants) of the elephants should, surrounding the elephant, make war-cries and thus animate the warriors. Having heard these animating sounds the king should present the keepers of the elephants with elegant raiments. Medicines should be given to the elephants for making them excited. The Manda elephant's should be kept in the sun, the Bhadra in the shade and the sun and the Mrga in the shade. On the day of the sports no food or water should be given to the elephants. Oil should be applied to their hips and loins and red lead to their heads and trunks. There should be a Tilak mark in the forehead (below the frontal sinews) in the middle, more or less on the same lines as we meet with even to-day in the Madras Presidency. They should then be tied to the posts at a distance from each other.

Here the author gives the measurements of the arena i. e. Vāhyālī (which is known now at Baroda as Āggaḍ²). The space required for the Vāhyālī should be one hundred Dhanus i. e. four-hundred cubits in length and sixty Dhanus or two hundred and forty cubits in breadth. The ground must be smooth and somewhat raised to the north. One strong house inside the Aggaḍ may be prepared with a ditch around and a staircase leading to the top in order to have a view of the sports from an elevated seat at the top of the house. Another house should be constructed outside the ditch but it must have a ditch around it. There should be two raised seats with network and ditches, one in the south and the other in the north. These should be as high as the chest of an elephant. When the Vāhyālī is furnished thus the king should be informed of the arrangements by the chamberlain. Thereupon the king after finishing his worship, should issue a proclamation in the city with the help of drummers that men who

1. This word occurs in बाण's कादम्बरी in connection with चंद्रापीड's education.

2. The Aggaḍ in Baroda is almost of the same area as the one mentioned here. It is 468' × 218'.

are fat, women who are pregnant, children and those who are lame and defective in some limb, should not move out in the public thoroughfares, as there is danger to life from furious elephants. He should issue another proclamation inviting good runners to take part in the sport by running with the elephant in return for money. After taking meals he should dress himself and put on ornaments, send proper dress to the princes, their wives and to his tributary princes, and go along with his queen and ladies of the harem to the arena on an elephant in the afternoon when the sun is setting. On reaching the Vāhyāli he should get his wives down first and make the queen, princes, governors of the provinces, tributary princes, ministers and councillors go to the Ālokamandir with the help of lights. The king himself should alight, cross the bridge over the ditch, and climbing the ladder he should reach the Ālokamandir and take his seat on the Simhāsana surrounded by his women. He should get all those that have entered the Ālokamandir seated in their proper places. Being pleased on hearing the sound of Virasūdas he should ask his Gajādhyakṣa (officer in charge of elephants) to call the runners. Concealed in a veil and having ornaments on their bodies they should, in rivalry show their respect to the king separately. The king then should ask them to state their reasons as to why they venture to run with the elephants. On hearing them he should give proper answers. There are three kinds of Parikārakas (runners) according to their speed in running. The total space of the arena is divided into three parts; the first is called the Dvīpabhūmi, the second the Nṛpabhūmi and the third the Parikarabhūmi. The runner who is able to maintain his position before the first-class elephant even by one cubit in any of the three Bhūmis mentioned is considered to be the best. Similarly one who is able to maintain his position before an elephant of the middle class, is considered to be the second best, while the one who is able to maintain his position before a third class elephant belongs to the third class. He then gives the definitions of the best, middling and low speeds of elephants. The author remarks further that when a runner goes ahead by one Bhūmi leaving the elephant in the previous Bhūmi, he is considered to have won the race and the elephant is defeated. But on the other hand, the runner who leaves the track fixed for running and goes astray or takes to a zigzag course or who is caught by the elephant is said to be defeated. He, who runs for others, obtains a reward if successful; defeat brings no reward and if caught by the elephant he is dead.

Then the author mentions certain conditions which are required to be fulfilled by the runner for success. If a thief¹ with his hands tied runs

1. Cf. The gladiators in the Roman history.

in front of the elephant and survives the ordeal he is said to be free from his guilt which is otherwise removed by life when he is killed by the elephant. After describing the conditions of running, he defines success and defeat and then describes three classes of riders, namely, the best, the middling and the low. The author further shows the methods of mounting the elephants and different positions of riding, which are followed by different kinds of movements of the rider's body, the manipulations of the elephant's goad in respect of touching and piercing with it and the strokes of its point (आर or परोष्ण). Elephants further are classified according to their power of understanding. Different Āsanās (positions of standing) of elephants are then stated. This is followed by instructions as to how the driver should control the elephant when dealing with the Parikāra. Then are given the conditions under which the driver is defeated. When an elephant reaches a stage when neither a threat nor a goad is able to control him he should be brought to the arena with his face covered by a piece of cloth and surrounded by the riders of the elephant and horsemen. Kettle-drums (बिरहूड) should then be beaten at a little distance while the Parikāra should be asked to stand before the elephant. Soon afterwards the covering on the face of the elephant should be removed and the Parikāraka should be shown to the elephant. The elephant being naturally in an angry mood forthwith gives a chase in order to kill him. The elephant at this juncture is simultaneously attacked by the horsemen (डगदारी in Baroda) when the elephant leaves the Parikāraka and runs after the horses. Some of the horses which are unfortunately overtaken in the run are forthwith killed. The elephant then turns to the spectators in the arena and kills some of them with his feet, tusks or by the sweep of his trunk. He throws stones at them, pulls them down from the trees and lifts them up from the ditches. The elephant thus creates a havoc and spreads destruction amongst men, animals, horses and chariots. On one side of the elephant is kept a group of she-elephants and on the other a group of horses is kept, while the arena is cleared of human beings. The elephant is then secured with great difficulty and led to his place of rest with the help of horsemen carrying goads in their hands.

A fight between two elephants is then started. The author here describes different kinds of strokes made by the tusks. The elephants are placed face to face and the fight starts. This is called हसीकी टक्कर in Baroda. When the fight is over presents should be given to the officer in charge of elephants, the keeper of elephants, the runners, the drivers, the drum-beaters and the horsemen

running by the elephants. The king should thereafter ride an elephant and return to his palace.

Then comes Vājivāhyālivinoda or the game of Indian Polo. The space required for this game measures 400' × 400' with a fencing all around and two entrances. Tents should be pitched either in the north or the south according to the current of wind for witnessing the game. When everything is ready the tent-officer should inform the king accordingly. The king should then call the chief officer of horses and order him to bring there the best horses. The king should understand their kind by the countries they come from. He then names the countries from which different classes of horses take their origin. The test for horses is based on the eight kinds of आवर्तस, वर्ण, स्रक्, छाया, गन्ध, गति, स्वर and आकार.

This is followed by a description of distinctive marks on the body of a horse, which are in the nature of Āvartas or curls of hair. Then he classifies horses according to colour and castes which are four in number. He mentions the peculiarities of other kinds of horses, including those in respect of the formation of their body. Here he describes the पञ्चकल्पण and अटमङ्गल horses. The speeds of horses are then classified as high, middling and low. Signs of bad horses are then given.

Later the methods of punishing and breaking raw horses are enumerated in order to make them fit for training. When the training is complete they may be used by the king. It is recommended that the best horse which is fitted with the best saddles, bridles and ornaments, should be selected for the king.

The author describes a game which appears to be akin to the modern Polo. When the horse is fully equipped, the king should put on ornaments and dress and repair to the Polo ground. The best horsemen should be ranged into two opposing teams each consisting of eight members. The king joins either party according to his discretion. The queen and other companions should stay in the Maṇḍapa reserved for distinguished guests. Afterwards he should enter the Vāhyālī. There should be two goals each consisting of two तोरण in the Vāhyālī on each side and these तोरण should be at a distance of three Dhanus or 12 cubits from each other. The distance between the two posts of the same तोरण i. e. goal posts should be four Dhanus or 16 cubits or 24 feet in length. The whole game is then described and of this an account has been already given by the editor else-where.¹ The game of Polo in India

1. See the editor's paper "Polo under the Oālukyas" in the Allahabad Oriental Conference of 1926 A.-D.

shows perfection in the art of riding. It differs from the modern or Muhammadan court Polo in having eight¹ players in each team and in having two sets of goal—posts on each side. The ball is made of Pāribhadra tree. Thus Polo under the Cālukyas appears to be a game more difficult than the modern one. It is purely Indian. The king should please the spectators by his play and after finishing the game he should dismount when the ladies of the harem should welcome him by waving lights before his face. The king then should reward the players and go to the palace where court-bards should sing loud praises of the king.

The next chapter is entitled the Aṅkavinoda—Aṅka is a person who duels with another carrying the same weapon. Altogether eight kinds of Aṅkas are here described, viz. Paribhūtāṅka, Matsarāṅka and Bhūmyaṅka etc. which are defined later on. Peculiar is Birudāṅka who rides a buffalo with a burning torch even during the day. The king is recommended to witness such duels. For this purpose an arena which is high, round, even and strong should be made; it should be sixteen cubits in diameter and thrice as much i. e. 48 cubits in circumference. Round the arena there should be 32 posts adorned at the top with Nimba leaves or flags and staff-bearers should be posted round the arena. The Vikṣaṇamaṇḍapa² or the visitors' gallery should be on a high level and it should be extensive, square in size with a canopy over it. It should have an open space in front and a raised seat in the centre. He should call the Aṅkas on Saturday when the fighters should take their vows and oaths which should be recorded. They are to be presented with ornaments etc. and allowed to go. The king should come well-dressed next day in the afternoon along with the ladies of the harem, officers, governors of provinces, tributary princes, ministers and members of the council. On taking his seat he should see others seated in their proper places. The fighters with different marks on their bodies and special dress should then come there on female elephants. Entering the arena they should, in the Kūrmāsana posture, bow down to the king and request him to give the signal. The fight commences when the king removes the stick separating the two combatants. In order to stop the duel he is required to insert the stick between the two combatants. The king should show no partiality to either of them. One who kills his opponent and thus fulfils his vow should be declared successful and rewarded by the king with articles of dress, gold ornaments, villages, gold coins or life-long pensions. The king should also show favour to the relations of the deceased combatant, protect his family with suitable grants and help

1. This is a speciality of the Southern India.

2. It seems that the Pardah system was not so much in vogue then.

his relations in performing the final obsequies. In this manner he should pass the day and when the sports are over he should return to his palace.

Mallavinoda follows next. There are three kinds of wrestlers. The best is called Jyesthika, the middling Antarjyesthika and the low is known as Govala. A corpulent and strong frame with high ambition marks the best type of wrestlers, while others have these qualities in a descending degree. Upto twenty years a wrestler is called Bhaviṣṇu and upto thirty he is known as Prauḍha; after this age, however, he is not considered fit for wrestling. Usually thirty-two years should be the age of average wrestlers. The king should maintain Bhaviṣṇu and Prauḍha wrestlers upto thirty-two on condition that they may be required to fight at the end of this period. They should be given adequate allowances and good nourishing food. The special food given to the wrestlers is also described. The wrestlers especially of the Bhaviṣṇu class should be very carefully kept under restraint, otherwise they are likely to go astray and become weak in consequence. They should be made to practise wrestling every alternate day for increasing their strength. They should be conversant with the four Sansthānas i. e. Sthānakas and all the Vijñānas. The four Sansthānas seem to be the four chief positions (front, back, right and left) while the Vijñānas are the special tactics colloquially known as *Pencha* by which the opponent is defeated. After this are enumerated the names of different Vijñānas with their definitions. All these Vijñānas he should practise under the supervision of his teacher so long as he remains in service. He should practise these in the morning, so that he may be an expert in using the special tactics. In the morning again he should practise Bhāraśrama or weight-lifting both by hands and feet as this gives strength to his limbs. He should also practise Bhramaṇaśrama, (walking) and Salilaśrama (swimming). In the evening he should practise Bāhupellanaśrama or the game of clasping hands with a firm grip. Then he should do Stambhaśrama (a game similar to modern Mallakhāmba). The wrestlers should practise these during their period of training, after which they should, with the Mallādhyaḥṣa as their leader, appear before the king and request him to witness their skill. Here the author gives the definitions of different wrestlers and names them as भारी, संस्थाननिरत, बहुयोधी, बलनेसह, रक्षणक, ढकण, दर्शन, लगन and नियत.

The king should select wrestlers who are similar in appearance and strength and make them fight with Karāśphālana (modern Salāmi) in the beginning of the fight. He should then hear their Pratiñās or solemn declarations. The king should then call the chief of the household and

command him to equip a suitable arena, with a Maṇḍapa for Lord Śrī Kṛṣṇa. The chief officer should have the arena fitted properly with a small but raised seat for the king and a Maṇḍapa for Lord Kṛṣṇa and inform him accordingly. The king should then call upon the chief of the wrestlers to summon them to the arena. Wrestlers of the first class should be brought to the arena with honour on an elephant amidst sounds of trumpets. They should wear chains of gold and attractive dress previously sent to them by the king. They should also anoint themselves with the sandal paste and partake of a little curds and rice which are regarded as auspicious. The king in the meantime after finishing his dinner should dress himself and come to the arena accompanied by his servants, friends, princes and ladies of the harem. The wrestlers then should show their respect to the king who with flowers in his folded hands should worship Lord Śrī Kṛṣṇa¹ (the portrait or idol) and after taking his seat on the Siṃhāsana should see others well seated in their proper places. The wrestlers should begin their fight after clasping each other's hands. Wearing a dress fit for wrestling purposes they should fight in various ways. If both are equally fatigued they must be taken as equal. He who does not feel any fatigue should be declared successful, especially if he is able to break one of the limbs of his opponent. This method of wrestling is Southern. It seems that Northern or पंजाबी wrestling was not in vogue then. The king should reward the successful candidates with dress, ornaments, vehicles or horses and allow them to go. The remainder of the day the king along with his retinue should pass in the arena discussing the wrestling bout and in the evening return in a palanquin.

The Tāmracūḍavinoda or the amusement through cock-fight is described next. The chapter opens with a description of the different kinds of cocks and the special characteristics of the limbs of the cock. The king should keep the best cocks in his possession and nourish them through experts with excellent food and water. Methods of training them by applying mud mixed with salt to the comb etc. also are stated. Every possible care should be taken of these birds. The notice of challenge should be stuck to a post or a banner held high and the king should make his own cocks fight with those of his favourite queen whom he should take as an opponent. On ²Saturday night the ground should be first cleared and besmeared with cowdung and a Ratimaṇḍala (a table) with small squares in it should be drawn

1. The king or the Jyeṣṭhi people appear to be the Upāsakas of Śrī Kṛṣṇa.

2. Cf. मल्लविनोद.

with the help of rice-flour or with conch-flour (mixed with water). The preceptor by the recitation of proper Mantras should locate the deities in their proper squares. One Mokṣaka i. e. one who liberates or separates the cocks from fight should also be kept near the table. The liberator after reciting a particular Mantra should allow one cock, which is white or black and which has been successful in a previous fight to enter. Before uttering the Mantra he should meditate on a cock or an eagle. Then are specified the signs of successful cocks. The treatment of this subject may be considered superstitious from the modern standpoint. In the case of a successful cock lamp-black is applied to the crest or comb to remove the effects of an evil eye. The fight should take place from the month of Kārtika to that of Phālguna. Those cocks which show auspicious signs in the morning as well as after taking a little food, should be made to fight. Vādakas (drummers etc.), Nartakas (dancers) and experts in the art of cock-fighting should be adorned with garlands. The successful party should be ready to snatch away the flag with the challenge stuck to it from the previously successful party.

Another method of cock-fight is also described here. A small arena for actual cock-fight should be prepared. It should be circular and thirty cubits in circumference. There a Vedikā or a raised platform should be provided. The king should occupy the royal seat placed on the platform along with his retinue. Small knives or awls keenly sharpened should be tied to the legs of the cocks. If any of the two fighting cocks injures any limb of its opponent, the opponent is declared defeated; if however the cock is killed or runs away then the defeat is through misfortune. The men of successful party should sit on the backs of the defeated party and put that party to shame through sarcastic त्रिपदीस, i. e. songs or metres with three feet and take away their challenge banner. The stick should be forcibly taken away by the successful party. The successful cock is taken in procession through the city on the back of an elephant. To know the duration of the fight a time-measure (watch) of gold or silver is required to be kept in readiness. The method of preparing this time-measure is given in the text. These cocks should be made to fight for five successive Mondays. On the sixth Monday the successful cock should be adorned with dress, gold threads, a piece of cloth and garlands. At the most the fight can take place twelve times. All the eight sentiments (viz. Sṛṅgāra etc.) can be very easily seen in the cock-fight. There is a Tāmracūḍādi chapter in the Mantramahodadhi but it has nothing to do with the cock-fight.

1. This seems to be the method in South India where members of the successful party sit on the backs of the defeated party. Sitting on the back is even done to-day in Gujarat in the game of मियां मियाजी but not as a punishment for the defeat.

Then comes the Lāvakavinoda or the amusement of quails. This seems to be a favourite game in olden days. *cf.* मोक्षयन्ते लावकाः in the seventh प्रकोष्ठ of Mrccakaṭika. IV.

In the beginning of the chapter the king Someśvara describes the kinds of Lāvakas and advises kings to preserve the best kinds of both males and females in stock. They should be well looked after with proper food and drink. Good care should be taken of the female Lāvaka, when it lays eggs and also of the young ones. The Lāvaka birds should be made to fight in a round arena on which a thin blue board of green wood is placed. All around a piece of cloth should be spread to serve as a fence. The instrument for measuring time should be kept near to show the length of the fight. The maximum time allowed for the fight is nine Nāḍis.¹ The owner is considered successful and is rewarded, if his Lāvaka is able to fight for nine Nāḍis without a break. But if the fight is equal he does not get any reward. If the Lāvaka is not able to fight for the full period the owner is supposed to have been defeated. At the end of the fight no strength is left in the Lāvakas—they gasp for breath. At such a stage they continue the fight through sheer anger and will-force even though the body is exhausted. Those birds that are not able to look at the opponent or contract their bodies are sure to run away (through fear), therefore they should not be allowed to fight. If the beak of one is broken or the fight is stopped both the combatants are considered to be equal. The braver of the two is declared the winner while the run-away Lāvaka is declared defeated.

Then comes the Meṣayuddhavinoda—or the amusement derived from the ram-fight. The chapter opens with the description of the different varieties of rams. The ram² born with the head turned away is never defeated in the fight. The ram with a black head is also very brave. They are to be looked after very carefully, nourished with good food and they may be kept in darkness. Wine should be given to them for making them excited. Birch-bark when thrown on their face makes them very angry and in consequence they fight fiercely. It becomes almost impossible to make the ram that is once defeated fight again. The fight should take place for some wager. The flag of victory is snatched away by the successful party and the conditions of agreement are fulfilled i. e. the money wagered on the competition is taken by the successful party.

1. Nāḍi is a measure which is filled up in 120 Mātrās by the stream of water. Hence 120 Mātrās mean a Nāḍi.

2. पराङ्मुखो य उत्पन्नो युद्धे न स पराजितः । मानसोल्लास.

Then comes the Mahiṣavinoda or the amusement derived from the buffalo-fight. The author is of opinion that the buffaloes obtained from Berar, Kolhapur, Punjab and the Kathiawad are excellent fighters. He then gives the description of the bodily peculiarities of the fighting buffaloes. They should be reared from early childhood and a string should be allowed to pass through their noses when they complete one year. They should be given a particular kind of food and allowed to immerse in water for their pleasure. After five years they become strong and haughty. Before the fight the buffaloes with their bodies besmeared with mud should be in the company of she-buffaloes and a garland of Nimba leaves should be placed on their neck and chest. Thereafter the two combatants should be made to look at each other by the clapping of the hands and loud noises and almost immediately the fight begins. They then fight like elephants. The buffalo whose shoulder is injured by the horns of his opponent begins to run away and the opponent pushes him with his head. He who follows is to be reckoned as the successful buffalo.

Then comes the Pārāvatavinoda or the amusement through the pigeons. The author declares that in Sindha pigeons of the Brahmin, Kṣatriya and Vaiśya kinds are found. The Śūdra kind is seldom available. This is followed by a description of all the four kinds of pigeons already mentioned along with the characteristics of the type that is considered untouchable. He further warns that if a pigeon of the untouchable type ever enters a house the householder is required to perform some Prāyaścitta (atonement for the sins). In the palace only the first three kinds should be allowed to remain. They are to be properly fed and put in cages, made either of gold, silver or wood. Each cage should contain a pair, one a male and the other a female having similarity in colour or other common characteristics. A female pigeon is very devoted to her mate and she does not usually allow any other pigeon except her mate to enter the cage. There they go on multiplying. The male pigeon should then be trained to carry letters. Thus he should be let loose from a distance to the place where the female is kept. It can travel by day the distance upto thirty Yojanas (i. e. 120 Koṣas or 240 miles) in quest of his mate. They are very useful to the king as carriers of messages. They are also pious and sacred and therefore should always be maintained.

The next chapter treats of the Sārameyavinoda or the amusement with dogs. Here are given the names of the countries which produce good

dogs with notes on the special features of the dogs coming from these countries. This is followed with a special description of the dogs and bitches required in hunting. Two bitches should be let loose on promise of a reward to catch a hare at its resting place. She that catches first is successful and gets the reward. If both of them catch the hare at the same time they are considered equal. For catching a boar many dogs should be let loose. When the boar makes a fierce attack on the dogs, the king should have the boar pierced and battered with iron clubs, spears and arrows. The wild boar then is caught by the shoulders, neck and ears by the dogs and is then devoured by them.

Then comes the Śyenavinoda or the pleasure of hawking. Here the author describes the different kinds of falcons. The male falcon is of a small size while the female one is of a much bigger size. The female provides better amusement than the male. Four methods are described for catching the falcons: 1 catching by the hand 2 by means of nets 3 by means of nooses and 4 by means of a sticky substance. Young ones in the nests can be caught by the hand. The method of catching them by means of nets and nooses is also described later. The fourth method that is described next is interesting. The milky juice of the *Aśvattha* tree should be collected and put in a vessel over fire till it becomes sticky. This should be applied to all the sticks placed around a bird that is to serve the purpose of a bait for the falcon. When a falcon is attracted it usually sits on these sticks and is unable to move. When thus the falcon is caught, the sticky substance should be removed from the body. Its body should be covered and a string should be tied to the feet. It should be often touched to remove its fear and should not be allowed to sleep that night and the following. Then after three days the falcons should be taken out with their eyes closed for being trained. The two ends of a long rope should be held in hand by two men, namely the keeper and the trainer. When the training is over, they should be used for amusement. On the preceding day the falcons should not be given any food nor should they be allowed to sleep. This process makes them specially furious. Then they should be taken to a place green with grass and abounding in trees peopled with birds. The beaters should beat the bush so that the hare and birds may run away in fear. The falcons should then be let loose. By the strength of their wings they are able to catch birds at heights where they are almost invisible to the ordinary eye. The king is recommended to amuse himself with falcons in this manner.

Then comes the Matsyavinoda i. e. the amusement of angling. In this chapter the author divides fish into two classes according as they have either skin or scales. They are further sub-divided into two classes, 1 fat and 2 thin. Then he describes various kinds of fish available in rivulets rivers and the sea. The author states the names of fish that feed on rice-flour and others that do not. Then he mentions different kinds of food given to different kinds of fish. After feeding the fish in different places with proper nourishment the king should go to the place which abounds in fish with his angling rod. He then describes the kinds of rods and strings to be used in angling. With rod and line he should amuse himself by catching fish.

The last topic dealt with in this book is वृगयाविनोद or the amusement derived from hunting¹ which is considered as the highest विनोद by Kālidāsa in शाकुन्तल². The author recommends that the king should have a reserve forest full of beautiful trees without thorns laden with fruits and flowers and free from fierce animals. This reserve forest should not be far away from the capital. The forest may have lakes full of water and fish. It should be at least a Yojana (8 miles) in length. Any fierce animal entering the forest should be killed by sentries riding on buffaloes. This statement of the author indicates that in the country over which Someśvara ruled, buffalo-riding was not uncommon.

Then he describes the methods of hunting which are thirty-one³ in number. They are:

पानीयजा चारजा च क्षेत्रजा मार्गजा तथा ।
 ऊषरा दीपसृगजा तथा च विटपाश्रया ।
 बध्मजा कण्डपटजा मञ्चजा भूमिगेहजा ।
 बलिबद्धतिरोधाना महिषारोहणोद्भवा ।
 अश्वजा चित्रजा चैव शारीरी स्तम्भनी तथा ।
 वायुजा दमनोत्पन्ना गौरिजा कोपसम्भवा ।
 कामजा ध्वनिजाता च तथा मदविकारजा ।
 नीहारजा पाशजाता जालजा यन्त्रसम्भवा ।
 व्याघ्रमोक्षणसम्भूता तथा कबलदानजा ।
 एकत्रिंशत्परिकर्यं वृगया राजसम्भता ॥

1 A paper on the methods of hunting was read by the editor at the 17th International Congress of Orientalists held at Oxford in 1928 A. D. when he was sent there as a state delegate by H. H. the late Maharaja Saheb, Baroda.

2 मिथ्यैव व्यसनं वदन्ति वृगयामीदृशं विनोदः कुतः ॥ शाकुन्तल I.

3 He gives thirty-one but only thirty methods of hunting are mentioned in the stanzas. Some lines in the text may be missing. All the methods too are not described in the text. Out of these only twenty—one methods are described.

He advises not to practise killing of jackals or mice as it is degrading. A king should as well avoid hunting गवय, अच्छभल्ल, व्याघ्र or महिष when they are in their resorting places or when they are in water.

Let us take these twenty-one kinds one by one. पानीयजा i. e. hunting near watering places. Big pits are dug out specially near watering places. In these pits the king and all the ladies of the harem dressed fully in green and wearing a द्विपदी (like the modern Pyjama) conceal themselves in such a manner that the deer do not get any scent of these people while the wind is blowing. All his men too should be dressed in green from top to bottom. The beaters should then scatter gram before the Dipamrga (decoying deer) which are specially trained in order to attract wild deer. The trained deer return to the spot followed by the wild deer near the tank. When this wild deer comes near the tank or begins picking gram or fight with the decoying deer the king armed with his bow and arrow should kill the deer by surprise. Immediately his men should rush to the scene and remove the carcass of the deer in order that no remnant of its body and no trace of its blood may remain. When this is done other deer may be similarly attracted to this place of death. This method is better than the one which makes the hunter wander about in the hot sun in search of the game.

The second variety of hunting is called Cārajā i. e. due to wandering of animals in search of food. When a forest-fire is raging, animals living there leave it in search of another which abounds in fruit and corn. They should be allowed to graze in the forest until they become bold enough to eat their food even in the presence of men moving near them. The king may kill them while a-hunting from an underground cellar (if it is day-time) or from pits or from under the shade of a tree (if it is night).

There is another kind of Cārajā Mṛgayā in which wild bears are coaxed into confidence by the hunters who spread gram on their way in such a manner that the line ends near the tent prepared for the king. The same process holds good in the case of the deer also.

Kṣetraajā — This is a kind of hunting in which the deer are killed when they come into a forest abounding in trees or in cultivated lands of peas, wheat, pulses etc. Here also the king should be dressed in green with weapons of green colour.

Mārgajā — The king first ascertains the path by which the deer habitually move. After knowing the route he takes his seat near it in a pit or the branch of a tree and kills them.

Ūsarā — The deer are habituated to take saltish earth. When they begin to lick the ground they should be beaten with clubs on the backbone and thus killed.

Dīpamṛgajā — Young, robust and elegant male deer are trained. Bridles with bits made of iron and tin are then applied to them like horses. Female deer are similarly trained. These are called Dīpamṛgas which in the absence of a better word may be translated as decoying deer or deer to serve as a bait. They are so trained that at the slightest sign they come back to their master in spite of temptations of food or a male or female of the species. The king accompanied by such Dīpamṛgas and two hunters should go to the forest.

When a herd of wild deer is traced the information is carried to the king, who should, then, carefully hide himself. The hunters carefully enter the forest, hide themselves behind trees and sometimes behind bullocks. One of them stealthily comes out of the forest, to inform the king leaving no ground for the deer to suspect the existence of men in the forest. He scatters leaves before himself so that the animals may not suspect the presence of men in the forest. Then the king with his bow and five arrows in one hand and a Dīpamṛga in the other should go forward followed by two hunters with Dīpamṛgas in their hands. The informant posted in the middle then should proceed cautiously and inform the person nearest to the herd. On the first man signalling these people to come nearer they should go with their bodies covered with Yavas (grass). If the herd looks at them they should let the Dīpamṛgas go and walk on all fours. The credulous ones among the herd may come towards the Dīpamṛgas either for company or for a fight. When the deer is thus drawn nearer the king should, from the place of hiding, either behind a Dīpamṛga or on a tree discharge arrows at the deer and kill it.

By tying the Dīpamṛgas to a tree also he can have a lot of Shikār. After describing the two methods of attracting the forest deer by means of Baddha (chained or restrained) Dīpamṛgas he now gives the method of attracting them with the help of Mukta (unrestrained) Dīpamṛgas. These unrestrained Dīpamṛgas freely mix with the forest deer. The hunter spreads gram in the forest and makes a sign by snapping the thumb and the middle-finger (कुंठिका). On hearing the signal the Dīpamṛgas return followed by a number of forest deer. These are then killed.

There is another way of attracting the deer by Balivardatirodhāna (lit. hiding behind a bullock) method. Hunters conceal themselves

behind bullocks, move as the bullocks move and allow the unrestrained deer to move with their eyes towards the hunters. These unrestrained deer mix freely with the forest deer. Thus the hunters (keeping themselves behind the bullocks) surround the deer on all sides. Then the king takes his seat along with the ladies among the trees around him. When at the appointed place the hunters bring the decoying deer along with the forest deer, the latter are killed by the king with arrows.

Another interesting method of hunting the forest deer is given here. With a pair of decoying deer one female and the other a castrated male deer the king should go to the forest accompanied by hunters. Under the excitement of sexual passion the forest deer approaches the castrated or the female deer. The hunters walk on all fours and surround the forest deer which like to have communion with the *Dīpamṛga*, when the hunters suddenly get up and frighten them. The hunters then separate the forest deer and the *Dīpamṛga*. At this stage the king comes and kills the deer. Though this kind of killing is condemned in the *Rāmāyaṇa*¹ and *Mahābhārata*², *Śomeśvara* recommends it.

Then comes *Viṭapajā* or that arising from the trees. Taking a small tree in his hands and hiding himself behind the leaves the king should lightly move on green lands keeping himself concealed behind other trees. When the distance between the two is easy he can kill the animals.

Then comes the *Vadhrajā* arising out of the nets with leathern thongs. Nets should be spread and the king should remain at the end on a tree. The hunters, who move like quadruped animals, should suddenly make a thundering noise on one side so that the herd of deer may be forced to run into the leathern thongs of the net. When they are near the king should kill them with arrows.

Then comes *Kāṇḍapatajā* or hunting by means of screens surrounding a tent. Cutting a branch on the south-west side of a big tree, walls should be erected on three sides namely in the front and on the two sides at a distance of two cubits. The wall behind should be five cubits long. On the two sides of the tree branches of trees with green leaves should be piled up so that the walls may be concealed behind these upto the height of the navel. Then curtains from this place should be

1 मा निषाद प्रतिष्ठां स्वमगमः शाश्वतीः समाः । यद् क्रीञ्चिमिथुनोदकमवधीः काममोहितम् ।
अयोध्याकाण्डः ।

2 Cf. the curse of *किन्दमकृषि* to *पण्डु* the father of *पाण्डव* ॥

spread over a distance of a Krośa or two miles. A hundred hunters should go to the very end of the curtain on both the sides of the wall. The king should keep his queen and other ladies behind him and he should stand in front of the tree. The hunters then all should make loud noises and beat the bush in order to terrify the deer and other forest animals like tigers, wolves, jackals, bears etc., and make them run from both the sides. They are then killed by the king with his arrows.

Another kind of Kāṇḍapaṭajā hunting is described next. When a herd of deer without fear moves about in the jungle a band of hunters with four white legs like those of bullocks should surround the herd carefully against the direction of the wind in order that the deer may not get the scent and run away. The hunters should so arrange themselves that not a single animal can run away. Then the herd of the deer should be pressed hard and made to come near the king who then should kill them with arrows.

Then comes Vāhajā i. e. due to horses. Mounting a very speedy and trained horse the king should go to the forest and kill the deer with a variety of weapons.

Another kind of hunting is called the Tāḍikā i. e. hunting by means of clapping. When the deer are seen on a spot abounding in green grass and free from dried leaves, the king should take with him some Tāḍas or hunters, experts in timely clapping and go to the place where the deer are found. The Tāḍas should keep their hair dishevelled and by bending the body they should move it up and down in a circle (as in a play called Piṅgā in Marāṭhi). They should, by making a peculiar sound by mouth, attract the attention of the deer which will then fix their eyes on the Tāḍaka only. Then the king should come from behind and kill them with arrows.

Next follows the Vāyujā i. e. due to wind. On a stormy day when a herd of deer is seen the king should go with some eight or ten hunters in the opposite direction of the wind in order that the herd may not get any scent of them. There he should either mount a tree or a small hillock with his weapons ready. The hunters from behind should create a row in order to drive them from their original place towards the king. One after another they should be killed, except the first or the leader of the herd.

Then follows the Dāmini or the hunting due to restraint. The hunter should with or without a bullock, during the day, chase the deer in such a way that the deer may not get even water or grass. They thus become tired and are unable to run away when the hunter is sighted. Gradually

the hunter comes nearer and nearer. The deer then struck with hunger and thirst is completely prostrated and in consequence easily killed.

Another kind of hunting described by the author is called the *Kopajā* i. e. due to wrath. When two deer fight for the sake of a female or land, he should keep himself concealed behind a tree and kill the one defeated in the fight.

Next comes the *Kāmajā* i. e. due to lust. When the deer are engaged in amorous sports, they become easily forgetful of the security of their person. The king should take this opportunity and kill them outright. This kind of killing forms the subject matter of the many interesting stories in the Epics (see foot note on page 45).

After this comes the *Dhvanijā* i. e. due to sound. The king should climb a tree full of fruit liked by the deer. Keeping the decoying deer in front he should make an artificial sound like that of a deer. This will make the herd gather round the guide or decoying deer. The king can then kill them with arrows.

Next follows the *Madavikārajā* i. e. due to madness. Certain drugs mixed with food stuff may be given to the deer of different kinds and to the fish. In consequence they become insane and are easily killed.

The *Tuṣārajā* or the hunting arising out of dew drops is another interesting kind of hunting described by our author. In moist seasons like the rainy season, spring or autumn when the land remains often wet by frost or dew, the deer find themselves in difficulties and generally take recourse to the thickets, woods, clusters or bushes. The king should go to the hunting ground before daybreak on a trained horse with a blackish armour on his body. Hunters seated on buffaloes or bullocks should go before him to find out the place where a herd of deer is sitting. The king should be informed when the shelter is discovered. Usually at this time the deer are found with their limbs contracted and eyes closed. The king then riding a buffalo goes with a small bow and arrows from behind a hunter and kills them.

Then comes the *Pāśajā* i. e. hunting with nooses. For this purpose nooses of thread of various kinds are prepared and are placed on a soft piece of grassy land with the corners tied to nails in such a way that they cannot be seen by the deer. Thus spreading the nooses in one place the king should follow the deer after letting a very slow and trained dog loose on the herd. At this the deer run rather slowly. While going through the trap they are caught by the hind legs and become frightened. They can then be beaten by sticks or their heads can be cut off.

Then comes the *Jārajā* or hunting with nets. This is more or less similar to the above with the difference that here a net is spread instead of nooses.

Then follows the Vyāghrajā or hunting with leopards. A leopard is caught in nets as described above and ropes are tied to its neck on both the sides and it is made to walk through the city. After ten days the rope is removed from one side and a deer with an injured leg is put before it. The leopard is then tempted to catch the deer. The flesh of the deer's lap is applied to the leopard's mouth and body. The leopard still tied with one rope to its neck, attacks the deer speedily and having caught it drinks the blood of its neck. Thereafter the leopard is released by removing the other rope tied to its neck. After three days a male deer is placed before it and the same process is repeated till the leopard is fully trained to kill the deer in this particular fashion. Trained leopards are then carried on bullock-carts or horse-backs to the forest and are let loose on the herd of deer. The leopard then runs with great speed and leaving aside the females it catches only the Kṛṣṇasāra i. e. the spotted antelope. This is known all over India as the famous Cheeta Hunt.

These twenty-one kinds of hunting are described in the Mānasollāsa, though the number mentioned originally is thirty-one.

With the description of hunting the present volume is closed. There remain now five chapters of this Vimśati beginning with Gīta, to be published besides the whole of the 5th Vimśati. These chapters are very extensive, that on Music alone being equal to the first volume, as has been pointed out already.

Difficulties of the editor are enhanced by the fact that the extant MSS. are full of errors. Under the circumstances the original readings of the MSS. had to be supplemented with the editor's own suggestions in brackets except in the first two formes where the incorrect texts are given in the foot notes while the correct readings are incorporated in the body of the book. Beyond this any tampering with the text has been scrupulously avoided. He has taken sufficient care in suggesting correct readings, and it is for this reason that proofs had to be detained often and on for a considerable time. This accounts for the delay in presenting the volume to the public. In spite of scrupulous care some errors have unfortunately crept in, and for this the editor craves the indulgence of scholars. The stanzas have also been numbered incorrectly on some pages.

It is a matter of the deepest regret to us all that our beloved Maharaja Sayaji Rao III Gaekwad should not live to see the completion of the second volume of the Mānasollāsa in the publication of which he used to take a sustained and lively interest. In his demise the world has lost a great patron of Oriental learning. May his soul rest in peace!

Baroda, }
27th February 1939 }

G. K. SHRIGONDEKAR.

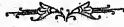
अनुक्रमणिका

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
तृतीयविंशतिः			
मन्दिरमुहूर्तम्	१	ब्रह्मदेवमूर्तिः	६२
भूमिलक्षणम्	२	महादेवमूर्तिः	६३
काष्ठलक्षणम्	२	स्वच्छन्दभैरवमूर्तिः	६३
आयलक्षणम्	३	अर्धनारीश्वरमूर्तिः	६४
मन्दिरमुखनिर्णयः	३	उमामहेश्वरमूर्तिः	६४
षोडशगृहलक्षणम्	४	हरिहरमूर्तिः	६५
षोडशगेहवासफलम्	७	स्वामिकार्तिकमूर्तिः	६५
वास्तूपशमनम्	८	गणेशमूर्तिः	६६
वास्तूपूजाविधानम्	११	काली(कात्यायनी)मूर्तिः	६६
गृहप्रवेशः	११	इन्द्रमूर्तिः	६७
राजनिवासगृहवर्णनम्	१२	अग्निमूर्तिः	६७
चित्रकारस्वरूपम्	१३	यममूर्तिः	६८
चित्रमितिः	१३	राक्षसेन्द्रमूर्तिः	६८
लेखनीलेखनम्	१४	वरुणमूर्तिः	६८
शुद्धवर्णद्रव्याणि	१४	वायुमूर्तिः	६८
मिश्रवर्णाः	१५	कुबेरमूर्तिः	६९
चित्रवर्णाः	१६	ईशानमूर्तिः	६९
पक्षसूत्रलक्षणम्	१७	मातृकावर्णनम्	६९
ताललक्षणम्	१८	श्रीमूर्तिलक्षणम्	७०
तिर्यङ्गानलक्षणम्	१९	नागमूर्तिः	७०
सामान्यचित्रप्रक्रिया	२२	दैत्यदानवपिशाचवेतालमूर्तिलक्षणानि	७०
केशवादिचतुर्विंशतिमूर्तिभेदाः	६०	क्षेत्रपालमूर्तिः	७१
अष्टबाहुहरिमूर्तिः	६१	कामदेवमूर्तिः	७१
वामनमूर्तिः	६१	सूर्यमूर्तिः	७१
श्रीराममूर्तिः	६१	चन्द्रमूर्तिः	७२
द्ववराहमूर्तिः	६१	भौममूर्तिः	७२
नरसिंहमूर्तिः	६१	बुधमूर्तिः	७२
त्रिविक्रममूर्तिः	६२	गुरुशुक्रमूर्ति	७२
मत्स्यावतारमूर्तिः	६२	शानिमूर्तिः	७३
कूर्मावतारमूर्तिः	६२		

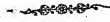
	पृष्ठम्		पृष्ठम्
राहुमूर्तिः ...	७३	छत्रभोगः ...	१४१
केतुमूर्तिः ...	७३	शय्याभोगः...	१४२
हयचित्रम् ...	७३	धूपभोगः ...	१४४
गजचित्रम् ...	७६	योषिद्भोगः	१४५
सर्वचित्रप्रकरणम्	७८	चतुर्थविंशतिः	
गृहोपभोगः ...	७९	शास्त्रविद्याविनोदः	१५५
स्नानभोगः ...	८१	शास्त्रविनोदः	१७१
पाहुकाभोगः	८३	गजवाह्यालीविनोदः	१८९
ताम्बूलभोगः	८३	तुरगवाह्यालीविनोदः	२११
विलेपनभोगः	८५	अङ्कविनोदः	२२५
वस्त्रोपभोगः	८८	मल्लविनोदः	२२९
माल्योपभोगः	९०	कुक्कुटविनोदः	२३९
भूषोपभोगः	९१	लावकविनोदः	२५३
आसनोपभोगः	९८	मेषविनोदः ...	२५९
चामरभोगः	९९	महिषविनोदः	२६१
आस्थानभोगः	१००	पारावतविनोदः	२६२
पुत्रभोगः ...	१०७	सारमेयविनोदः	२६४
अन्नभोगः	११५	इयेनविनोदः	२६७
पानीयभोगः	१३६	मत्स्यविनोदः	२७१
पादाभ्यङ्गोपभोगः	१३८	मृगयाविनोदः	२७५
यानोपभोगः	१३९		

श्रीसोमेश्वरभूपतिविरचितः

मानसोद्घासः ।

द्वितीयो भागः ।

उपभोगाः प्रवक्ष्यन्ते विस्तरेण मयाऽधुना ।
नाम्ना ये पूर्वमुद्दिष्टा विंशतिस्तु यथाक्रमम् ॥ १ ॥
वैशाखे फाल्गुने मार्गे सहस्ये^१ श्रावणे तथा ।
शुक्रपक्षे गृहान्कुर्यात्सर्वकामफलप्रदान् ॥ २ ॥
उचरात्रितयं चित्रा रोहिणी स्वातिरेव च ।
ज्येष्ठा मृगशिरो मूलमश्विनीहस्त एव च ॥ ३ ॥
ऋक्षाण्येतानि शस्यन्ते सर्वदा वास्तुकर्मणि ।
क्रूरग्रहैरदुष्टानि सौख्यदानि भवन्ति हि ॥ ४ ॥
आदित्यं मङ्गलं त्यक्त्वा सर्वे वाराः शुभावाहाः ।
गृहकर्मणि शस्यन्ते वास्तुविद्याविशारदैः ॥ ५ ॥
नन्दा एकादशी षष्ठी प्रतिपन्नेति कीर्तिताः ।
पञ्चमी दशमी पर्व पूर्णा एता निरूपिताः ॥ ६ ॥
नन्दाः पूर्णाश्च तिथयो मन्दिरारम्भणे शुभाः ।
नातिक्षीणे^२ निशानाथे गृहारम्भो भवन्ति हि ॥ ७ ॥

वृषो धनुस्तुला कन्या मिथुनं कलशं तथा ।
लग्नान्येतानि शस्तानि गृहप्रासादकर्मणि ॥ ८ ॥

तैत्तिलं गरजं नागो बवं करणमुत्तमम् ।
करणं शरणानां च धनधान्यकरं भवेत् ॥ ९ ॥

अतिगण्डं व्यतीपातं परिघं वज्रमेव च ।
गण्डं शूलं च विष्कम्भं व्याघातं च विवर्जयेत् ॥ १० ॥

अन्ये सर्वे शुभा योगा वास्तुस्थापनकर्मणि ।
यथा नाम तथा तेषां फलसिद्धिरुदाहृता ॥ ११ ॥

माहेन्द्रं रोहिणी चैव सावित्रं मैत्र एव च ।
गन्धर्वेऽभिजिते चैतन्मुहूर्ते कारयेद्गृहान् ॥ १२ ॥

चन्द्रार्कादिग्रहाः सर्वे स्वक्षेत्रे शुभदा गृहे ।
बलाबलं विचार्येषां गृहारम्भं तु कारयेत् ॥ १३ ॥

न विद्धा न च नीचस्था न च तीक्ष्णांशुदूषिताः ।

इति मन्दिरमुहूर्तम् ।

विप्राणां पाण्डुरा भूमिलोहिता क्षत्रजन्मनाम् ॥ १४ ॥

पीता विशां समाख्याता वृषलेषु च मेचका ।
रत्निमार्त्तिकृतं गर्तं पूरयेच्चन्द्रदा पुनः ॥ १५ ॥

लाभंभ्यधिके विन्द्याद्दीने हार्नि समे समम् ।

इति भूमिलक्षणम् ।

धनिष्ठादीनि सन्त्यज्य पञ्चक्षीणि प्रैत्यतनतः ॥ १६ ॥

शुभे नक्षत्रयोगे च तैरं छिन्द्याच्छुभावहर्म्म ।
सनीहं क्षीरवृक्षं च वायुवह्निविदूषितम् ॥ १७ ॥

१ A लृषं २ A जे ३ A छ् ४ A तिश्चेति. ५ A पक्षे ६ A च तीक्ष्णा सुदुःखिताः । ७ A प्वसिता
तथा ८ B D F त्रं ९ A भं० १० D मो मध्येऽधिके ११ F द्या० १२ F निः १३ D च १४ A रून्
१५ A हान् ।

दन्तिदन्ताहतं चैव विद्युत्पातनिपीडितम् ।
स्वर्यं शुष्कं च भयं च वक्रं देवालयोद्भवम् ॥ १८ ॥

चैत्यवृक्षं शिवक्षेत्रीनदीसङ्गमसम्भवम् ।
तडागकूपमध्यस्थं कण्टकाकुलितं तथा ॥ १९ ॥

नीपं विभीतकं निम्बं श्लेष्मान्तकैमहीरुहम् ।
असारंशुखिनः सर्वान् वर्जयेद्बृहकर्माणे ॥ २० ॥

एकजात्या द्विजात्या वा त्रिजात्या वा महीरुहाम् ।
कारयेन्मन्दिरं राजा श्रियमिच्छन्महीयसीम् ॥ २१ ॥

इति काष्ठलक्षणम् ।

व्यासेन गुणितं दैर्घ्यमष्टकैश्च विभाजितम् ।
यच्छेषं स भवेदायः प्रोक्तो नामभिरष्टभिः ॥ २२ ॥

एको ध्वजो द्वयं धूमस्त्रिकः सिंहः प्रकीर्तितैः ।
चतुर्थः सारमेयस्तु पञ्चमो वृष इष्यते ॥ २३ ॥

षष्ठः खरो विनिर्दिष्टः सप्तमः स गजो भवेत् ।
अष्टमो वायसः प्रोक्तश्चायमायविनिर्णयः ॥ २४ ॥

इति आयलक्षणम् ।

ऐन्द्रीं दिशं^१ समारभ्य प्रदक्षिणविधानतः ।
अष्टासु दिक्षु बोद्धव्याः क्रमेणार्या ध्वजादिकाः ॥ २५ ॥

पश्चिमाज्ञाननः श्लाघ्यो ध्वजः सर्वमुखोऽथवा ।

उत्तराभिमुखः सिंहो वृषः प्राचीमुखः शुभः ॥ २६ ॥

दक्षिणाभिमुखो हस्ती सारमेयोत्तराननः ।
मुखं द्वारं विनिर्दिष्टं मन्दिरस्य विचक्षणैः ॥ २७ ॥

इति मन्दिरमुखनिर्णयः ।

नृपगेहानि वक्ष्यामि स्तम्भसङ्ख्याप्रमाणतः ।

[चतुष्कालिन्द] शालाभिश्चतुर्भद्रैर्मनोहरैः ॥ २८ ॥

पृथ्वीजयं गृहं कार्यं दैशभागं विचक्षणैः ।

मध्ये स्तम्भशतं तस्य भद्रेऽष्टाविंशतिस्तथा ॥ २९ ॥

चतुर्भद्रेषु च शतं स्तम्भानां द्वादशाधिकम् ।

नव कोणां विदिग्देशे स्युः षट्त्रिंशच्चतुर्ष्वपि ॥ ३० ॥

चत्वारो मध्यगाः स्तम्भा यत्र तत्स्याच्चतुष्कम् ।

तस्माद्बहिरलिन्दं स्याच्छाला स्यात्तदनन्तरम् ॥ ३१ ॥

[अलिन्दं] च पुनः शाला क्रमेणैवं प्रवर्धते ।

यावत्कर्तुमतीर्तं स्याद् गृहं नरपतेः शुभम् ॥ ३२ ॥

यच्चतुष्कगतं क्षेत्रं पञ्चधा तद्विभज्यते ।

तद्भागप्रमितं कार्यं त्रिभिर्भागैरलिन्दकम् ॥ ३३ ॥

सार्धत्रिभागिकाः शालाः कर्तव्याः सुविचक्षणैः ।

इयं स्थितिः समस्तानां गृहाणां प्रतिपादिता ॥ ३४ ॥

नाम्ना तु मुक्तकोणं यत्र तत्कार्यं रविभागतः ।

मध्ये स्तम्भशतं सार्द्धं षड्विंशूर्ध्वैर्निरूपितम् ॥ ३५ ॥

[चत्वारिंशत्तथा] स्तम्भा भद्रे भद्रे निरूपितैः ।

शतं षष्ट्याधिकं ते स्युश्चतुर्भद्रेऽपि सङ्ख्याया ॥ ३६ ॥

एकादश तथा कोणा विदिशं विदिशं प्रति ।

चतुर्दशं तथा त्रिंशच्चैतसृष्वपि सङ्ख्याया ॥ ३७ ॥

कथ्यते सर्वतोभद्रं मनुभागैर्विभाजितम् ।

मध्यस्तम्भा भवन्त्यस्य षण्णवत्यधिकं शतम् ॥ ३८ ॥

१ Mss चतुष्कभेद (AD दाः) २ Mss भेदे (F द०) ३ D देशभाषा ४ A तु ५ Mss ण
६ F त्रं ७ Mss न्दे ८ AF तः ९ F मु १० BD तिमं ११ Mss ताः १२ F का १३ Mss. ०णा ये
१४ F ना १५ Mss तिपुंरिताः (F °नि०) । १६ Mss चत्वारः संस्थिताः । १७ F ता १८ A द्वा
१९ F त्यः Mss. अयं २० E शे २१ Mss चतुःषष्टिश्च ।

चत्वारिंशच्चतुर्भेदे स्तम्भा एवं निरूपिताः ।
 एवं चतुर्षु भद्रेषु शतं षष्टिस्तथाधिकम् ॥ ३९ ॥
 कोणास्तस्य विधातव्यास्त्रयोदशमिता बुधैः ।
 सैमन्ताद्गणिताः कोणा द्विपञ्चाशद्भवन्ति ते ॥ ४० ॥
 श्रीवत्समन्तष्टभागं स्याच्चतुःषष्टिःसुमध्यगाः ।
 तस्य स्तम्भाः प्रयोक्तव्या भेद्रेष्टदशसङ्ख्यया ॥ ४१ ॥
 चतुर्ध्वेषु च भद्रेषु द्विसप्ततिरुदाहृताः ।
 सप्तकोणाः समन्ताच्च द्विगुणाः मर्तुसङ्ख्यया ॥ ४२ ॥
 एवमादीन्यनन्तानि गेहानि धरणीभुजाम् ।
 कियन्त्यपि मनोज्ञानि प्रणीतानि यथाक्रमम् ॥ ४३ ॥
 चतुःशालं त्रिशालं च द्विशालञ्चैकशालकम् ।
 वक्ष्यामि भवनं राज्ञां नामलक्षणसंयुतम् ॥ ४४ ॥
 अलिन्दैश्च चतुर्द्वारैश्चतुश्शालमुदाहृतम् ।
 सर्वतोभद्रनामेदं नृपाणां शस्यते गृहम् ॥ ४५ ॥
 वर्धमानं तथाख्यातं दक्षिणद्वारवर्जितम् ।
 स्वास्तिकं तद्भवेन्नाम्ना पूर्वद्वारविवर्जितम् ॥ ४६ ॥
 उत्तरद्वारहीनं चेतुश्चकं तद्भवेद्गृहम् ।
 सर्वतोभद्रमाद्यं च चतुश्शालमुदाहृतम् ॥ ४७ ॥
 शुभप्रदं नरेन्द्राणां विजयरीग्यवर्धनम् ।
 नन्द्यावर्तं वर्धमानं स्वस्तिकं रुचकं तथा ॥ ४८ ॥
 चत्वारि स्युस्त्रिशालानि गेहानि धरणीभुजाम् ।
 नैर्ऋते मुख्यगेहं स्याच्छाले चोत्तरपूर्वगे ॥ ४९ ॥
 पूर्वायाश्चोत्तरद्वारमुत्तरायाश्च पूर्वतः ।
 कर्तव्ये गर्भगेहस्य द्वारे द्वे तु विचक्षणैः ॥ ५० ॥

एकं स्यात्पूर्वतो द्वारमन्यदुत्तरतःस्थितम् ।
 अङ्गणादक्षिणा शाला हस्तिनी^१ परिकीर्तिता ॥ ५१ ॥
 अङ्गणात्पश्चिमा शाला महिषीति निगद्यते ।
 इदं द्विशालं सिद्धार्थं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ५२ ॥
 नृपाणां शस्यते स्थातुं विशेषाद्विचवर्धनम् ।
 वायव्ये गर्भगेहं स्याच्छाले दक्षिणपूर्वगे ॥ ५३ ॥
 द्वारे शालामुखे कार्ये शालाद्वारे च सम्मुखे ।
 महिषी त्वङ्गणात्पश्चादुत्तरा गौः प्रकीर्तिता ॥ ५४ ॥
 द्विशालं भयदं त्वेतद् यमसूर्यं विनिर्मितम् ॥
 ऐशाने प्रथमं वेश्म शाले दक्षिणपश्चिमे ॥ ५५ ॥
 अङ्गणात्पूर्वतच्छागी गाँवी चोत्तरतः स्थिता ।
 दण्डारख्यं नाम तत्प्रोक्तं वि(द्वि)शालं भयदं नृणाम् ॥ ५६ ॥
 वर्जनीयं प्रयत्नेन नृपैरावासकर्मणि ।
 आग्नेयं मुख्यवेश्म स्याच्छाले चोत्तरपश्चिमे ॥ ५७ ॥
 अङ्गणात्पूर्वगा च्छागी दक्षिणा हस्तिनी मता ।
 वाताख्यं नाम तत्प्रोक्तं नृणामुद्वेगकारकम् ॥ ५८ ॥
 नृपाणां नैव कर्तव्यं निवासार्थं कथञ्चन ।
 द्विशालमेकं सिद्धार्थं प्रशस्तं पृथिवीभुजार्जम् ॥ ५९ ॥
 क्रीडार्थं सन्निवासार्थं भोगार्थं च प्रशस्यते ।
 भुवं हीनमलिन्देन पूर्वालिन्दं तु धन्यकम् ॥ ६० ॥
 जयं स्यादक्षिणालिन्दं पश्चालिन्दं खरं भवेत् ।
 दुर्मुखं चोत्तरालिन्दमेकालिन्दं चतुर्गृहम् ॥ ६१ ॥
 धन्यं जयञ्चै शुभदं निन्दिते खरदुर्मुखे ।
 पूर्वदक्षिणतोऽलिन्दं नन्दं नाम्ना निगद्यते ॥ ६२ ॥

दक्षिणोत्तरतोऽलिन्दं सुपक्षं परिचक्षते ।
 उत्तरालिन्दहीनं यत्सुमुखं परिकीर्तितम् ॥ ६३ ॥
 पश्चिमालिन्दतो हीनं धनदं गेहमुच्यते ।
 दक्षिणालिन्दहीनं यदाक्रान्तं तदुदाहृतम् ॥ ६४ ॥
 पूर्वालिन्दविहीनं यद्विपुलं परिकीर्त्यते ।
 सर्वतोऽलिन्दसंयुक्तं विजयं गेहमुत्तमम् ॥ ६५ ॥
 एवं षोडश गेहानि कथितानि परिस्फुटम् ।

इति षोडशगृहलक्षणम् ॥

यथा नाम फलं तेषु ज्ञेयं तत्र निवासिनाम् ॥ ६६ ॥
 धन्यं तस्मात्प्रकर्तव्यं नृपाणां गेहमुत्तमम् ।
 हीनस्तम्भमलिन्दं स्याच्छाला स्तम्भैः समावृता ॥ ६७ ॥
 नृपाणां गृहकर्तृणां क्रम एष निरूपितः ।
 अन्यच्चतुष्पकारं तदेकशालं गृहं भवेत् ॥ ६८ ॥
 प्रधानगेहं स्तम्भैश्च शाला स्तम्भैः समा भवेत् ।
 तस्य लक्ष्म प्रवक्ष्यामि शुभाशुभफलोदयम् ॥ ६९ ॥
 उत्तरा शस्यते शाला शाला पूर्वा प्रशस्यते ।
 दक्षिणा पश्चिमा शाला द्वे शाले परिनिन्दिते ॥ ७० ॥
 नृपाणां सुखवासार्थं न कर्तव्ये कदाचन ।
 तिष्ठन् गेहेषु शस्तेषु श्रियमाप्नोति पुष्कलाम् ॥ ७१ ॥
 आरोग्यं विजयं कीर्तिं सन्तोषं परमाप्नुयात् ।
 एवं षोडशगेहानां फलं लक्षणनामकम् ॥ ७२ ॥
 सोमेश्वरनृपेणोक्तं वास्तुपद्धतिमार्गतः ।

इति षोडश गेहलक्षणम् ।

सोमेश्वरनृपप्रोक्तवास्तुपद्धतिमार्गतः ।

अन्तर्गृहस्य कोणे स्यादैशाने शालिपिष्टकैः ॥ ७३ ॥

एकाशीतिपदं यत्नान्मण्डलं समकोष्टकम् ।

पूर्वपश्चिमगा रेखा दक्षिणोत्तरगा दश ॥ ७४ ॥

एकाशीतिपदं त्वेवं कर्तव्यं वास्तुमण्डलम् ।

तत्र पूज्यान् सुरान् वक्ष्ये पदसङ्ख्याव्यवस्थितान् ॥ ७५ ॥

एकपद्यं द्विपद्यं च त्रिपद्यं नवपद्यकम् ।

ईशानकोणादारभ्य प्रादक्षिण्यक्रमेण च ॥ ७६ ॥

पूजनीयाः प्रयत्नेन बाह्याः कोष्टगताः शुभाः ।

शिखी ततश्च पर्जन्यो जयन्तं कुलिशायुधैः ॥ ७७ ॥

सूर्यसत्यभृशाकाशा वायुः पूषा तैथैव च ।

विष्वानथ पूज्यः स्याद्गृहैक्षतयमौ तैथा ॥ ७८ ॥

गन्धर्वभृङ्गराजौ च मृगः पितृगणस्तथा ।

दौवारिकश्च सुग्रीवः पुष्पदन्तजलाधिपौ ॥ ७९ ॥

असुरश्चाथ शोर्षश्च पापो रोगाऽहिमुख्यकौ ।

भृष्टोऽसोमनागाः स्युरदितिर्दितिरेव च ॥ ८० ॥

द्वात्रिंशत्तु बहिः प्रोक्ताश्चत्वारोऽन्तर्व्यवस्थिताः ।

आप ईशानकोणे स्यात्सावित्रो^{११} वन्धिकोणर्गः ॥ ८१ ॥

जयो नैर्ऋतकोणस्थो रुद्रो वायव्यकोणर्गः ।

ब्रह्मो नवपदो मध्ये तस्यैवास्ते समीपेर्गः ॥ ८२ ॥

पैर्दमेकं परित्यज्य पूर्वादिदिगवस्थिताः ।

अर्यमा पूर्वादिग्भागे सविताग्नेयकोणर्गः ॥ ८३ ॥

१ D. omits this time. २ A को । ३ F दशौ । ४ D ले । ५ A द्यां । ६ A द्यां । ७ A नवेव । F न चैव । ८ A तुर्ये । ९ F गा । १० F ता । ११ द्या । १२ Mss स्त । १३ F जद्रक्षः । A द्रक्षः । १४ Mss मास्त । १५ A कपि । १६ A शेष । १७ स्वा । १८ A स्तु । १९ F क्रो । २० F ग । २१ Bः । F निर्ऋति । २२ F ग । २३ ईशान । २४ F पा । २५ F ग । २६ F पा । २७ F ता । २८ F ग ।

विवस्वान् दक्षिणे भागे नैर्ऋते विबुधाधिपः ।

मित्रस्तु पश्चिमे भागे राजयक्ष्मा च मारुते ॥ ८४ ॥

पृथ्वीधरः सौम्यगः स्यादैशाने चांपवत्सकः ।

अर्यमा च विवस्वांश्च मित्रः पृथ्वीधरस्तथा ॥ ८५ ॥

पितामहसमीपस्थाश्चत्वारस्त्रिदशा इमे ।

त्रिपाङ्कि(दाः)क्रोणसंस्थाना वहिः क्रोणस्य पार्श्वगाँः ॥ ८६ ॥

पदिका इति विख्याताः शेषा द्विपदिकाः सुराँः ।

कुण्डं त्रिमेखलं कार्यं मण्डलैशानभार्गतः ॥ ८७ ॥

हस्तप्रमाणविस्तारं खाते नवकरोन्मितम् ।

तत्र होर्मः प्रकृतव्यैः समिद्धिः क्षीरजातिभिः ॥ ८८ ॥

पालाशीभिः समिद्धिर्वा कुशैर्दूर्वाभिरेव च ।

विल्वैर्वा निम्बबीजैर्वा यथासम्भवमाहृतैः ॥ ८९ ॥

देवतानां पृथक् कुर्याद्भोमप्रष्टोत्तरं शतम् ।

अष्टाधिकैर्वा विंशतिं वा प्रतिदेवतमाचरेत् ॥ ९० ॥

ततो मण्डलसंस्थाभ्यो^{११} देवंतांभ्यो बालिं हरेत् ।

कुंशरं शिखिने दद्यात् पर्जन्यायाज्यसंयुतम् ॥ ९१ ॥

ओदनं^{१२} सोत्पलं दद्याज्जयन्ताय निवेदयेत् ।

ध्वजानपूपा पिष्टेन कूर्मरूपं प्रकल्पितम् ॥ ९२ ॥

पैष्टं कुलीशमिन्द्राय पञ्चरत्नानि दीपयेत् ।

धूमवर्णवितानं च कुर्यात् सूर्याय कल्पयेत् ॥ ९३ ॥

संत्याय घृतगोधूमं मत्स्यान् दद्याद्भृशाय च ।

शङ्कुलीरन्तरिक्षाय सक्तून् दद्याच्च वार्यवे (तथाग्रये) ॥ ९४ ॥

१ F पा २ mss ता। ३ mss मौ। ४ F शि। ५ B दगाः। F का। ६ F रा। ७ F यै। ८ F त।
९ F मं। १० F व्यं। ११ A नीम्बजैर्वा। १२ mss कां। १३ mss तिवी। १४ प्यो पूजां कृत्वा। १५ A
कृत्वात्तं, D कृशताम्। १६ A. B वैत्यज। १७ A लो, सा। १८ DF वार। १९ A प्रवर्णविमा। २० A
सक्तून्। २१ B D सम्पाद्य। २२ F द्र, A द। २३ A स।

पूष्णे लाजाः प्रदातव्याः वित्तपे^१ (वितथे) चणकौदनम् ।
 गृहक्षताय मध्वन्त्रं यमाय पललौदनम् ॥ ९५ ॥
 गन्धर्वाय सुगन्धाम्बु भृङ्गायोर्रेणजिह्विकाम् (का) ।
 मृगाय यावकं देयं पितृभ्यः कृशस्तथा ॥ ९६ ॥
 दौवारिके दन्तकाष्ठं पैष्टं कृष्णवालं तथा ।
 क्षिपेदपूपं सुग्रीवे पुष्पदन्ते तु^२ पायसम् ॥ ९७ ॥
 कमलं सकृशस्तम्भं(म्बं) वरुणाय समर्पयेत् ।
 असुराय सुरा देया पैष्टं सौवर्णमेव च ॥ ९८ ॥
 घृतौदनं च शोषाय यवाः स्युः पापसंज्ञके ।
 रोगाय मोदकैःसर्पिः फणिने नागकेसरम् ॥ ९९ ॥
 भक्तो^{११} मुर्ल्याय दातव्यो^{१३} भल्लाटाय ततः क्षिपेत्
 मुद्गौदनं ततः सोमे पायसं मधुमिश्रितम् ॥ १०० ॥
 शालिपिष्टं तु सर्पाय (शैलाय) पोलिकामदिते^{१२} क्षिपेत् ।
 दित्यै तु पूरिकां दद्यात् मरीचेः सकुशौदनम् ॥ १०१ ॥
 सवित्रे गुडपूपांश्च र्जयाय घृतचन्दनम् ।
 विश्वसेनाय (विवस्वते च) दातव्यं पायसं रक्तचन्दनम् ॥ १०२ ॥
 देवाधिपतये दद्यात् तालमिश्रंघृतौदनम् ।
 मिश्रा (जा) य सघृतं भक्तं रुद्राय गुडपायसम् ॥ १०३ ॥
 तिलाक्षतं पञ्चगव्यं दद्यादर्यमणे^{१४} (म्णे) वैलिकर्मणि ।
 तिलाक्षतं पञ्चगव्यं भक्ष्यभोज्यं पृथग्विधम् ॥ १०४ ॥
 आज्यं च दधिसंयुक्तं ब्रह्मणे विनिवेदयेत् ।
 सर्वेषां काञ्चनं दद्यात् ब्राह्मणे गां पयस्विनीम् ॥ १०५ ॥

१ B विष्णवे F विकृते । A चित्तपे नचकादनः । २ A हं कृत्वायमथान्तम् । ३ F सु । ४ D य ।
 ५ B कृणाम् A पैष्टकृते, कृष्णं च । ६ D च । ७ All except A सु । ८ Mss शे । ९ A क्षि । १० A कान्त ।
 ११ A क्षो, क्षा । १२ D खा । १३ A व्या । १४ F तै । १५ A चं सकुशोदकम् । १६ A यन्तो । १७ F सुष्ट ।
 १८ B ष्वक् । D कसे । १९ वृद्धतम् । २० A तिलमिश्रघृतोदकम्, तालमिष्टं घृतोदनम् । २१ F म्णौ ।
 २२ D लिम् ।

राक्षसानां बलिं दद्यान्मधुमांसौदनादिकम् ।
 एवं सम्पूजिता देवाः शान्तिं कुर्वन्ति ते सदा ॥ १०६ ॥
 मासौदनं सरुधिरं हरिद्रौदनमेव च ।
 ईशानभागमाश्रित्य वायव्यै (चरक्यै) च निवेदयेत् ॥ १०७ ॥
 आग्नेयीं दिशमाश्रित्य स्थितायै मांसखण्डकम् ।
 दध्योदनं सरुधिरं विदार्यै विनिवेदयेत् ॥ १०८ ॥
 पूर्तनायै च नैऋत्ये पीतं रक्तं बलिं क्षिपेत् ।
 वायव्ये^३ पापराक्षस्यै मत्स्यमांसं सुरासवम् ॥ १०९ ॥
 पायसं वा प्रदातव्यं तन्नाम्ना सर्वतः क्रमात् ।
 प्रणवादिनमोन्तश्च (श्च) यथापूर्वं बलिर्भवेत् ॥ ११० ॥
 ततः सर्वौषधीस्नानं यजमानस्य कारयेत् ।
 विप्रांश्च भोजयेद्भक्त्या त्रिदुषो गृहमागतान् ॥ १११ ॥

इति वास्तूपशमनम्

इदं वास्तूपशमनं विरचय्य समाचरेत् ।
 प्रासादभवनोद्याने प्रा(नप्रा)रम्भपरिवर्तने ॥ ११२ ॥
 पुरवेशप्रवेशे च सर्वदोषप्रशान्तये ।
 विधाय वास्तुपूजां च गृहं सूत्रेण सर्वतः ॥ ११३ ॥
 पावमानेन सूक्तेन रक्षोघ्नेन च वेष्येत् ।
 मङ्गलं तूर्यघोषेण कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥ ११४ ॥
 प्रतिसंवत्सरं यस्तु विधिनाज्जेन पार्थिवः ।
 सन्नन्यायतने कुर्यात्स सुखं लभते ध्रुवम् ॥ ११५ ॥

इति वास्तुपूजाविधानम्

उत्तरात्रितयं हस्तो रोहिणी रेवती मृगः ।
 पुष्योत्तुराधा चित्रा च स्वात्यम्बिन्यभिजित्थया ॥ ११६ ॥

धनिष्ठा वारुणं चेति प्रवेशक्षाणि वेष्मनः ।
सूर्यभूमिसुतौ त्यक्त्वा प्रवेशेऽन्ये शुभावहाः ॥ ११७ ॥

धनुः कुम्भस्तथा कन्या मिथुनं वृषभस्तथा ।
मीनश्चेति शुभाः बैरा राशयो लग्नसंगताः ॥ ११८ ॥

लग्नं चतुर्थं दशमं सप्तमं केन्द्रसंज्ञितम् ।
नवमं पञ्चमं लग्नात् त्रिकोणं परिकीर्तितम् ॥ ११९ ॥

केन्द्रत्रिकोणगाः शस्ताः गुरुशुक्रबुधौ ग्रहाः ।
पापास्त्रिलामषष्टस्थाः शुभा वेष्मप्रवेशने ॥ १२० ॥

सुधाकरबलं लब्ध्वा नातिक्षीणे निशाकरे ।
तिथिं रिक्तां परित्यज्य विशेन्मन्दिरमूर्जितम् ॥ १२१ ॥

ब्राह्मणोदीरितैर्मन्त्रैः शोभनैः शङ्खनिःस्वनैः ।
मङ्गलैस्तूर्यनादैश्च विशेद्वेष्म विशांपतिः ॥ १२२ ॥
इति गृहप्रवेशः ।

एकभूमे द्विभूमे वा भूमित्रयसमन्विते ।
भूचतुष्टयसंयुक्ते पञ्चभूमेऽपि वा शुभे ॥ १२३ ॥

षट्भूमे सप्तभूमे वा तथा चैवाष्टभूमिके^१ ।
प्रासादे नवभूमे वा निवसेद्वसुधाधिपः ॥ १२४ ॥

सुधाध्रं बालिते रम्ये वास्तुलक्षणसंयुते ।
जालमार्गकृतोद्योते कापि सर्वप्रकाशके ॥ १२५ ॥

कापि सन्तमसोपेते मणिदीपप्रकाशिते ।
दन्तिदन्तविनिर्माणमत्तवारणशोभिते ॥ १२६ ॥

सौवर्णस्तम्भरुचिरे चन्दनस्तम्भगान्धिनि ।
रत्नस्तम्भकृताभासे प्रवालस्तम्भरञ्जिते ॥ १२७ ॥

काचकुट्टिमरोचिष्णौ स्फटिकोज्ज्वलकुट्टिमे ।
सुधायाः कुट्टिमोपेते स्फुरद्दरदकुट्टिमे ॥ १२८ ॥

१ A ङां । २ A च । ३ A सर्वे । ४ A मं । ५ F ता । ६ D धाः । A घा । ७ A तः । C व ।
९ B मेदिं । १० B मेवां । ११ E कौ ।

स्फटिकोपलविन्यासदर्पणाकारभित्तिके ।
विचित्रचित्रसंयुक्ते प्रमोदकैरभित्तिके ॥ १२९ ॥

इति राजनिवासगृहवर्णनम्

प्रगल्भैर्भावकैस्तज्ज्ञैः सूक्ष्मरेखाविशारदैः ।
विधिनिर्माणकुशलैः पत्रलेखनकोविदैः ॥ १३० ॥

वर्णपूरणदक्षैश्च वीरैणे च कृतश्रमैः ।
चित्रकैलखयेचित्रं नानारससमुद्भवम् ॥ १३१ ॥

इति चित्रकारस्वरूपम्

सुधया निर्मितां भित्तिं श्लथक्षतविवर्जिताम् ।
लेपाय चित्रकर्मार्थं लेपद्रव्यं प्रचक्षते ॥ १३२ ॥
महिषीत्वचमादाय नैवां तोयेन पाचयेत् ।
नवनीतमिवायाति यावच्चिकणतीं भृशम् ॥ १३३ ॥
तत्कल्कं चिकि(क)णीभूतं शलाकोपरि कल्पयेत् ।
यत्नेन शोषयेत्पश्चाद्यावत्काठिन्यमाप्नुयात् ॥ १३४ ॥
वज्रलेपोऽयमाख्यातश्चित्रे सर्वस्य शस्यते ।
तं कृत्वा मृत्तिकापात्रे तोयं क्षिप्त्वा प्रतापयेत् ॥ १३५ ॥
सन्तप्तो द्रवतां याति सर्ववर्णेषु तद्द्रवः ।
मिश्रणीर्यः प्रमाणेन यथा वर्णो न नश्यति ॥ १३६ ॥
आदाय मृत्तिकां श्वेतां वज्रलेपेन मिश्रयेत् ।
तथा लेपं प्रकुर्वीत शुष्कभित्तौ त्रिवारतः ॥ १३७ ॥
शङ्खचूर्णासितापिष्टं वज्रलेपसमन्वितम् ।
आदाय भित्तिकां लिम्पेत् यावत्सां श्लक्ष्णतां व्रजेत् ॥ १३८ ॥
धातुं नीलगिरौ जातं श्वेतं चन्द्रसमप्रभम् ।
नगनाम्नैव विख्यातं शिलायां परिपेषितम् ॥ १३९ ॥

मिश्रितं वज्रलेपेन समादाय च पाणिना ।
लिम्पेच्च मृदुयोगेन स्वच्छमच्छं शनैः शनैः ॥ १४० ॥

इति चित्रभित्तिः ।

पश्चाच्चित्रं विचित्रं च तस्यां भित्तौ लिखेद्बुधः ।
नानाभावरसैर्युक्तं सुवेषं वर्णकोचितम् ॥ १४१ ॥

कनिष्ठिकापरीणाहां भागद्वयसमायताम् ।
घनवेषुसमुद्भूतां तूलिकां परिकल्पयेत् ॥ १४२ ॥

तदग्रे ताम्रजं शङ्कुं यवमात्रं विनिक्षिपेत् ।
तावन्मात्रं बहिः कुर्यात्तिन्दूनीर्मरिता बुधैः ॥ १४३ ॥

कज्जलं भक्तसिक्थन मृदित्वा कन्दिकाकृतिम् ।
वर्ति कृत्वा तथा लेख्यं वर्तिका नाम सा भवेत् ॥ १४४ ॥

वत्सकर्णसमुद्भूतरोमाण्यादाय यत्नतः ।
तूलिकाग्रे न्यसेत्तानि लाक्षाबन्धनयोगतः ॥ १४५ ॥

लेखनी नाम सा प्रोक्ता सा चैवं त्रिविधा भवेत् ।
स्थूला मध्या तथा सूक्ष्मा तथा चित्रं विरचयेत् ॥ १४६ ॥

स्थूलया लेपनं कार्यं तिर्यगाहितया तथा ।
अङ्गुलं मध्यया कुर्यादग्रपाश्विनिविष्टया ॥ १४७ ॥

सूक्ष्मया च तथैव रेखां सूक्ष्मां कुर्वीत कोविदः ।
अग्रेण चित्रको^{३५} धीमान् चित्रविद्याविशारदः ॥ १४८ ॥

इति लेखनलेखनम्

प्राणि^{३६} वा यदि वाप्राणि^{३७} तत्प्रमाणमभीप्सितम् ।
चिन्तयेत्तत्प्रमाणं तद्दधानं भित्तौ निवेशयेत् ॥ १४९ ॥

भित्तौ निवेशितस्यास्य घृष्यमाणस्य वेर्तसा ।
तन्मानेन लिखेत्लेखां सर्वाङ्गेषु विचक्षणः ॥ १५० ॥

१ F omits this and the following three lines २ A म्येन्त् ३ B D इति
वज्रलेपलक्षणम् । ४ F न । ५ A डु । ६ D मी । ७ D कोदि । ८ A वर्ति । ९ D ख । १० A आदानं ।
११ A मं । १२ F दग्रेणा । १३ A याम् । १४ A याः । १५ A कादी । १६ D जी । १७ D जी । १८ A चे ।

पूर्वं तिन्दुकया लेख्यं यद्वा वर्तिकया बुधैः ।
आकारमात्रिकां लेखां विना वर्णैर्लिखेत्पुनः ॥ १५१ ॥

आकारजनिकां लेखां तिन्दुवर्तिकनिर्मिताम् ।
लिखेत्तामेवं लेखम्या गैरिकोद्भूतवर्णया ॥ १५२ ॥

पुरस्ताद्वर्णकैः पश्चात्तद्रूपोचितैः स्फुटम् ।
उज्ज्वलं प्रोन्नतस्थाने श्यामलं निम्नदेशतः ॥ १५३ ॥

एकवर्णेषु^१ तत्कुर्यात्चारतम्यविभेदतः ।
अच्छश्चेद्दुज्ज्वलो वर्णो घनः श्यामलतां व्रजेत् ॥ १५४ ॥

भिन्नवर्णेषु रूपेषु भिन्नो वर्णः प्रयुज्यते ।
मिश्रवर्णेषु रूपेषु मिश्रो वर्णः प्रयुज्यते ॥ १५५ ॥

श्वेतेषु पूरयेच्छङ्खं शोणेषु दरदं तथा ।
रक्तेष्वलक्तकरसं लोहिते गैरिकं तथा ॥ १५६ ॥

पीतेषु हरितालं स्यात् कृष्णे कज्जलमिष्यते ।
शुद्धां वर्णा इमे प्रोक्ताश्चत्वारश्चित्रसंश्रयाः ॥ १५७ ॥

इतिशुद्धवर्णद्रव्याणि

मिश्रवर्णानतो वक्ष्ये वर्णसंयोगसम्भवान् ।
दरदं शङ्खसम्मिश्रं भवेत्कोकनदच्छवि^२ ॥ १५८ ॥

अलक्तं शङ्खसम्मिश्रं रसस्य (ज्ञा-) सदृशं भवेत् ।
गैरिकं शङ्खसम्मिश्रं च धूम्रच्छायं निरूपितम् ॥ १५९ ॥

हरितालं शङ्खयुतं^३ चोरेश्व (टा-) सदृशप्रभम् ।
कज्जलं शङ्खसम्मिश्रं धूम्रच्छायं निरूपितम् ॥ १६० ॥

नीली शङ्खेन संयुक्ता कपोतसदृशी भवेत् ।
राजावर्तः स एव स्यादतसीपुष्पसन्निभः ॥ १६१ ॥

१ A तिन्दुकलेख्यं स्याद् । २ F B न D निता । ३ A क । ४ A काद् । ५ A तं । ६ D णीयितं
कु । ७ D च्छः षड् । ८ B D F च्छेषं । ९ A द्द । १० F जायते मधुसू । ११ A विः । १२ A
चोरस्य । १३ A सम्मिश्रं । १४ F कं । १५ A वेराश्व ।

केवलैव हि या नीली भवेदिन्दीवरप्रभा ।
 हरितालेन मिश्रा चेज्जायते हरितच्छविः ॥ १६२ ॥
 कज्जलं गैरिकोपेतं श्यामवर्णं प्रजायते ।
 अलक्तकेन संयुक्तं कज्जलं पाटलं भवेत् ॥ १६३ ॥
 अलक्तं नीलिकायुक्तं जम्बूवर्णं भवेत्स्फुटम् ।

इति मिश्रवर्णाः ।

एवं शुद्धाश्च मिश्राश्च वर्णभेदाः प्रकीर्तिताः ॥ १६४ ॥
 तत्तद्रूपानुसारेण पूरणीयास्तु चित्रकैः ।
 एणसारङ्गशार्दूलशिखितित्तिरिकादिषु ॥ १६५ ॥
 भिन्नवर्णेषु सत्त्वेषु पृथग्वर्णः प्रयुज्यते ।
 वृक्षपर्वतवस्त्रादिपदार्थेषु यथोचिताः ॥ १६६ ॥
 भिन्नां वर्णाः प्रयोक्तव्याश्चित्रकैश्चित्रकर्मणि ।
 गौरवर्णेषु नीलेषु हरितालं पुरो न्यसेत् ॥ १६७ ॥
 गौरेषु गैरिकं पश्चान्नीलीं नीलेषु योजयेत् ।
 क्षुरेण तीक्ष्णधारेण रेखा न्यूनाधिकं हरेत् ॥ १६८ ॥
 पाण्डुरं विन्दुजातं यत्तत्सर्वं तेन कारयेत् ।
 पूरितं वर्णमात्रं यत्तावन्मात्रं हरेत् सुधीः ॥ १६९ ॥
 मृदुघर्षणयोगेन यथा शङ्खो न नश्यति ।
 रोमराजिं सि(जिमि)तां कुर्याद्रेखां नानाविधामपि ॥ १७० ॥
 वीरणैः सूक्ष्मतुण्डाग्रैर्मृदुघर्षणयोगतः ।
 शुद्धं सुवर्णमत्यर्थं शिलार्यां परिपेषितम् ॥ १७१ ॥
 कृत्वा कांस्यमये पात्रे गालयेत्तन्मुहुर्मुहुः ।
 लि(क्षि)प्लां तोयं तदालोड्य निहिते(तं)तज्जलं मुहुः ॥ १७२ ॥

यावच्छिलारजो याति तावत्कुर्वीत यत्नतः ।
 घनत्वान्मसृणं हेम न याति सह वारिणा ॥ १७३ ॥
 आस्तेऽतिनिर्मलं हेम बालार्करुचिरच्छवि ।
 तत्कल्कं हेमजं स्वल्पं वज्रलेपेन मेलयेत् ॥ १७४ ॥
 मिलितं वज्रलेपेन लेखन्यग्रे निवेशयेत् ।
 लिखेदाभरणं कापि यत्किञ्चिद्देमकल्पितम् ॥ १७५ ॥
 चित्रे निवेशितं हेम यदा शोषं प्रपद्यते ।
 वराहदंष्ट्रया तच्च घट्टयेत्कनकं शनैः ॥ १७६ ॥
 यावत्कान्तिं समयाति विद्युच्चकितविग्रहाम् ।
 सर्वचित्रेषु सामान्यो विधिरेषैः प्रकीर्तितः ॥ १७७ ॥
 प्रान्ते कज्जलवर्णेन लिखेद्रेखां त्रिचक्षणः ।
 वस्त्रमाभरणं पुष्पं मुखरागाधिकं सुधीः ॥ १७८ ॥
 अलक्तेन लिखेत्पश्चाच्चित्रं पूर्णं भवेत्ततः ।

इति चित्रवर्णः

ऋजुस्यात्प्रथमं स्थानमन्यत्तद्वज्र (दर्धजु) संज्ञितम् ॥ १७९ ॥

तृतीयं स्थानकं सर्वाच्चि तुर्यं तद (त्वर्धा) क्षिसंज्ञितम् ।

पञ्चमं भित्तिकं प्राहुः पश्चाद्भागगतं च र्थत् ॥ १८० ॥

पञ्चस्थानानि मुख्यानि कथितानीह संज्ञया ।

तेषां तु लक्षणं वक्ष्ये ब्रह्मसूत्रविभेदतः ॥ १८१ ॥

ब्रह्मसूत्राद्वाहेः सूत्रे षड्जवा(ट्पड)ङ्गुलमध्यमे ।

यत्र स्याद्दंजुसंस्थानं रूपं साम्प्रुख्ययोगि तत् ॥ १८२ ॥

अन्तरं ब्रह्मसूत्रस्य पक्षसूत्रस्य चैकतः ।

अष्टाङ्गुलं ततोऽन्यत्र चतुरङ्गुलमन्तरम् ॥ १८३ ॥

उक्तमर्द्धजुके स्थाने लम्बसूत्रक्रमो भवेत् ।

अङ्गुलानि दशैकत्र कलामात्रं ततोऽन्यतः ॥ १८४ ॥

अन्तरं ब्रह्मसूत्रस्य पक्षसूत्रद्वयस्य च ।

साचिस्थानं समाख्यातं मूर्द्धसूत्रस्थितिक्रमः ॥ १८५ ॥

एकत्रैकाङ्गुलं यस्मिन्नन्यत्रैकादशाङ्गुलम् ।

मध्यं तू(ध्यात्त्वर्धा)र्द्धाक्षिके स्थाने लम्बसूत्रक्रमो भवेत् ॥ १८६ ॥

पक्षसूत्रद्वयं तिष्ठेद् ब्रह्मसूत्रं न दृश्यते ।

लम्बसूत्रक्रमो ह्येषाभिर्चित्तके समुदाहृतः ॥ १८७ ॥

स्थानेषु परिवृत्तेषु लम्बसूत्रक्रमोऽह्वयम् ।

व्यन्तरेषु तदर्द्धेन लम्बसूत्रक्रमो भवेत् ॥ १८८ ॥

केशान्ततः समागत्य भ्रूमध्यान्नासिकाग्रतः ।

चिबुकाद्धृदयान्नाभेश्वरणद्वयमध्यगम् ॥ १८९ ॥

आभ्रूमेर्मस्तकं यावद् ब्रह्मसूत्रमुदाहृतम् ।

अचलं तद्वजुस्थाने स्थानेष्वन्येषु तच्चलम् ॥ १९० ॥

पार्श्वयोस्तत्र सूत्रे द्वे षड्दं (ट्पड) ङ्गुलदूरगे ।

कर्णान्ताच्चिबुकाज्जानुमध्यात्तलकत्राहृतः ॥ १९१ ॥

पादप्रदेशिनीमध्याद्भूमिं प्राप्ते उभे अपि ।

पक्षसूत्रे समाख्याते सर्वस्थानेषु निश्चिते^{१९} ॥ १९२ ॥

॥ इति पक्षसूत्रलक्षणम् ।

तत्र मानं प्रवक्ष्यामि शरीरे नवतालगम् ।

परमाष्वादिभेदेन यथा बोधः प्रजायते ॥ १९३ ॥

परमाणुभिरष्टाभिस्त्रसरेणुर्निगद्यते ।

त्रसरेणुभिरष्टाभिर्बालाग्रमभिधीयते ॥ १९४ ॥

१ A. अर्धाङ्गुलं क्षिपेन्मध्ये । २ A. द्वै जु । ३ तिष्ठन् । ४ AF. तोऽयं A. विक्ते । ५ F. त्रै । ६ A. सूते । ७ D. द्वदङ्गुलदूरगे । ८ F. च्चु । ९ D. हुकः । १० B. D. ना ११ A. तम्, थलम् ।

बालाग्रैश्चभिलिङ्गाः यूका लिक्षाष्टकं भवेत् ।

यूकाष्टकं यवः प्रोक्तो यवाष्टकमथाङ्गुलम् ॥ १९५ ॥

एकाङ्गुलं भवेन्मात्रा द्वे मात्रे गोलकं कला ।

त्रिमात्रमर्द्धा(ध्य)र्द्धकला भागश्च चतुरङ्गुलम् ॥ १९६ ॥

त्रयो भागा वितस्तिः स्याद्वितस्तिस्ताल उच्यते ।

तालस्तु मुखमारुयातैः व्यवहाराय कोविदैः ॥ १९७ ॥

उत्सेधस्तु भवेद्द्वैर्घ्यं विस्तारस्तिर्यगीरितः ।

आनाहं(हः) परिधिः स्थौल्यमेवं मानत्रयं भवेत् ॥ १९८ ॥

दैवतं यल्लिखेद्रूपं यावन्मानमभीप्सितम् ।

विभजेद्ददनं तस्य त्रिभिर्भागैर्विचक्षणः ॥ १९९ ॥

केशान्ताद्धनुपर्यन्तं मुखं ताल इति स्मृतम् ।

स्याद्वादशाङ्गुलं वक्रं तत्तद्रूपस्य मानतः ॥ २०० ॥

तालमात्रं मुखं तत्र ग्रीवा स्याच्चतुरङ्गुला ।

तालः स्याद्धृदयं यावदानाभेस्ताल इष्यते ॥ २०१ ॥

नाभेरधस्तात्तालस्तु मेढ्रावधिमितो भवेत् ।

तालद्वयं भवेदूरु जानु स्याच्चतुरङ्गुलम् ॥ २०२ ॥

तालद्वयमिता जङ्घा चरणैश्चतुरङ्गुलः ।

नव तालमिदं मानं केशान्ताच्चरणावधि ॥ २०३ ॥

केशान्तस्योपरिप्रोक्तं मस्तकं चतुरङ्गुलम् ।

केशान्तान्मौलिरुद्धिष्टः शिष्टैश्चादशाङ्गुलैः ॥ २०४ ॥

ब्रह्मसूत्रस्य मानेन तालमानं निरूपितम् ।

इति ताललक्षणम् ।

तिर्यक्सूत्रविधिं वक्ष्ये प्रतिसन्धि यथाक्रमम् ॥ २०५ ॥

मस्तके प्रथमं सूत्रं केशान्ते तदनन्तरम् ।

कर्णाग्रं(ग्रात) व्यङ्गुलादूर्ध्वं तत्सूत्रं वेष्टयेच्छिरः ॥ २०६ ॥

ततोऽधस्तपर्नादे^१(नोद्वे)शे द्विमात्रे सूत्रपादपे^३(तनम्) ।
 तैद्याति शङ्खमध्येन कर्णाग्रादूर्ध्वमङ्कुलात् ॥ २०७ ॥

शिरसः पृष्ठैर्कूर्मस्य प्रोष्ठमङ्कुलतो व्रजेत् ।
 वेष्टितं घटते सूत्रं स्थापने वामतः क्रमात् ॥ २०८ ॥

ततोऽङ्कुलं समुत्सृज्य सूत्रपातं प्रकल्पयेत् ।
 कैचोत्सङ्गाद्भ्रुवोपान्तात् कर्णाग्राच्छीर्षकूर्मगम् ॥ २०९ ॥

ततोऽङ्कुलं परित्यज्य समारभ्य कनीनिकाम् ।
 अपाङ्गात्पिर्षलीमूर्द्धशिरोगतीर्ध्वकं नयेत् ॥ २१० ॥

त्यक्त्वा कलां ततः पूर्तं (सूत्रं) नासामध्ये निवेशितम् ।
 कपोलोच्चप्रदेशेन नेयाच्छ्रान्त(च्छोत्र)स्य मध्यतः ॥ २११ ॥

ततोऽङ्कुलैर्द्वये सूत्रं नासाग्रेण कपोलयोः ।
 कर्णमूलान्नयेत्पृष्ठं केशोत्पत्तिप्रदेशतः ॥ २१२ ॥

ततोऽङ्कुलद्वयं सूत्रं नासाग्रेण कपोलयोः ।
 ततो द्या(तःसा)र्धाङ्कुलं त्यक्त्वा वक्रमध्याद्विनिःसृतम् ॥ २१३ ॥

सूत्रं सृक्प्रदेशेन प्रापयेत्तत्कृकाटिकाम् ।
 ततश्चार्धाङ्कुलं त्यक्त्वा सूत्रं स्यादधरोष्ठजम् ॥ २१४ ॥

हनुसन्धिविभागेन यावत्पश्चिमकन्धरम् ।
 ततोऽङ्कुलद्वयं त्यक्त्वा हन्वग्रै^० सूत्रमिष्यते ॥ २१५ ॥

कन्धरात्स्कन्धसन्धि^३ तत् समत्वेन प्रपद्यते ।
 ततः कलाद्वये त्यक्ते हिकायां भुजशीर्षयोः ॥ २१६ ॥

अधस्तात्ककु^३दः सूत्रं परावृत्त्यै^३ प्रकल्पयेत् ।
 सप्ताङ्कुलं समुत्सृज्य सूत्रं वक्षस्थलोद्भवम् ॥ २१७ ॥

१ F नो । २ D दोद्वि । ३ D पा । ४ A दद्या B D ददा । ५ A थक् । ६ F क । ७ D थ । ८ A टि । ९ A त्रं । १० B कण्ठे D भ्रुवोः सः । ११ A न्ता । १२ A कम् । १३ D पं । A पि । १४ D धिकेतुये, १५ B. F औ के । १६ A याव । १७ A स्रलद्वयं । १८ F adds this line । १९ A ज्य । २० A न्वाप्रं । २१ A देशे । २२ A दं । २३ F वर्त्ये ।

स्तनरोहितमार्गेण कक्षासन्धौ निवेश्यते ।
 तदेव सममार्गेण परावृत्तप्रदेशतः ॥ २१८ ॥
 मध्ये फलकमानीतं (य) पृष्ठवंशे समाप्यते ।
 ततः पञ्चाङ्गुलं त्यक्त्वा क्रमाद्भिन्नमसङ्गम(ग)म् ॥ २१९ ॥
 नयेच्च सममार्गेण सूत्रं चैचुकयोरधः ।
 आरभ्य बृहतीदेशं(शात) बाहुमध्येर्ध्वसङ्गमम् ॥ २२० ॥
 परावृत्त्यैव तन्नीतं पृष्ठमध्ये समर्पयेत् ।
 षडङ्गुलं समुत्सृज्य सूत्रं जठरमध्यगम् ॥ २२१ ॥
 बाहुपीनान्तकं नेयं परावृत्त्य समं हि तत् ।
 भागं कलाधिकं त्यक्त्वा सूत्रं नाभिसर्मुद्धृतम् ॥ २२२ ॥
 श्रोणीमार्गसमानीतं कुकुन्दराशिरो नयेत् ।
 भागमेकं ततस्त्यक्त्वा सूत्रं पकाशयार्गतम् ॥ २२३ ॥
 नितम्बमध्यादानीतं स्फिजोरुर्ध्वं नियोजयेत् ।
 ततः कलाद्वयं त्यक्त्वा सूत्रं काञ्चीपदस्थितम् ॥ २२४ ॥
 स्फिजोर्मध्यमदेशेन समं नीत्वा नियोजयेत् ।
 त्यक्त्वाङ्गुलानि चत्वारि सूत्रं लिङ्गशिरोगतम् ॥ २२५ ॥
 ऊरुमूलात्समानीतं जघनाभोगसङ्गतम् ।
 पञ्चाङ्गुलं परित्यज्य लिङ्गग्रात्सूत्रमुत्थितम् ॥ २२६ ॥
 स्फिजोरधः समानीतं वलीमध्ये निवेश्यते ।
 ततो भागद्वयं त्यक्त्वा सूत्रं पूर्वे निवेशितम् ॥ २२७ ॥
 परित्यज्य ततो भौगं मानसूत्रं व्यवस्थितम् ।
 ततः कलाद्वये त्यक्त्वौ जानुमूर्धनि सङ्गतम् ॥ २२८ ॥
 इति सूत्रत्रयं तज्जः समन्तात् परिवेष्टयेत् ।
 गोलकद्वितयं त्यक्त्वा स्थापितं जानुनोरधः ॥ २२९ ॥

१ A तः F ते । २ F न । २ A भवेच्च । ३ B चुवु । ४ D श । ५ A मध्येर्ध्वं, D स्फोर्ध्वं । ६ A
 समं धृतम् । ७ B भाग । ८ D क । ९ D न्तगम् । १० A लि । ११ A सूच्या A पूर्वो । १२ A निवेशयेत् ।
 १३ A भागमधो D भागमर्थे । १४ D के ।

सूत्रं तु वेष्टयेत्प्राज्ञः समन्तात् सर्वतः समम् ।
तालमेकं ततस्त्यक्त्वा शुक्रवस्तौ निवेशितम् ॥ २३० ॥

सूत्रमौवेष्टयेत्प्राज्ञः समचित्रविशारदः ।
ततो दशङ्कुले त्यक्ते यत्सूत्रं नलकान्तगम् ॥ २३१ ॥

गुल्फमस्तकमानीतं पाष्णिमस्तकमानयेत् ।
कलामेकां ततस्त्यक्त्वा सूत्रं गुल्फान्तसङ्गतम् ॥ २३२ ॥

वेष्टयेच्चित्रको धीमान् सर्वं सर्वत्र मानतः ।
ततो भागं परित्यज्य भूमिसूत्रं परित्यजेत् ॥ २३३ ॥

षड्विंशतिविधं सूत्रं तिर्यङ्घ्राने^१ निरूपितम् ।

इति तिर्यङ्घ्रमानलक्षणम् ।

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्रदेशानां विनिर्णयम् ॥ २३४ ॥

आकारश्च तथा दैर्घ्यं स्थौल्यं विस्तारमेव च ।
छत्राकारं भवेच्छीर्षं शिखादेशे^२ समुन्नतम् ॥ २३५ ॥

शिखायाः पूर्वतो भागं किञ्चिन्निम्नं भवेत्तर्या ।
शिखायाः पार्श्वनिम्नं यत् कलामात्रं विहाय तत् ॥ २३६ ॥

शिखायाः पश्चिमे भागे प्रोन्नतं जायते मनाक् ।
ततोऽधस्ताद्भवेद्दूर्तः शृगा(प्रणा)लसदृशाकृतिः ॥ २३७ ॥

एकाङ्कुलस्तु विस्तारो दैर्घ्यं स्याद्विङ्कुलद्वयम् ।
कर्णाग्रसन्धौ संलग्नः कर्णपृष्ठेऽङ्कुलान्तर्गम् ॥ २३८ ॥

ततोऽधोर्ध्वंङ्कुलातीतस्त्र्यङ्कुलोऽथ करो(चो)द्भवः ।
एकैकाङ्कुलविस्तारः शिरोगर्तस्य पार्श्वयोः ॥ २३९ ॥

इत्येष पश्चिमे भागे कथितः केशसम्भवः ।
केशाः कृष्णाः पिशङ्गा वा जटिलाः कुटिलाः क्वचित् ॥ २४० ॥

१ D भाय । २ D मष्टमे । ३ A त । ४ B F म । ५ A नं निरूप्यते । ६ A श । ७ BF न्त । ८ DF दा । ९ BD भुः । १० D इयं । ११ D रः । १२ A दोष्य D द्वेष ।

विरच्यन्ते यथाशोभं तत्तद्रूपानुसारतः ।
 अष्टादशाङ्गुलं पूर्वं पश्चिमाद्धं तथैव च ॥ २४१ ॥
 भवेतां कर्णयोरूर्ध्वं भागौ पूर्वापरौ समौ ।
 सीमन्ताद्द्वर्तमध्यान्तं भवेदष्टादशाङ्गुलम् ॥ २४२ ॥
 वामदक्षिणयोर्वेष्ट्यं भवेत्तालैस्तुनिर्मितम् ।
 एवं भागद्वयोप्युक्तो विस्तारो मस्तकाश्रयः ॥ २४३ ॥
 षड्विंशदङ्गुलो ज्ञेयः परीणाहो विचक्षणैः ।
 भ्रूपृष्ठात्केशपर्यन्तं ललाटं त्र्यङ्गुलं भवेत् ॥ २४४ ॥
 भ्रूयुग्ममध्यादारभ्य ततो बार्धकलामितम् ।
 भ्रुवोपान्तात्तदेव स्यात्कलाद्वितयसंमितम् ॥ २४५ ॥
 आरोपितधनुःप्रख्या भ्रुवोर्लेखा विरच्यते ।
 मात्राद्धकृतविस्तारं क्रमशः परीहीयते ॥ २४६ ॥
 प्रान्ते श्लक्ष्णा च तीक्ष्णा सां दैर्घ्यं च त्र्यङ्गुला भवेत् ।
 त्रियवं रोमदैर्घ्यं च भ्रुवोर्मध्ये विधीयते ॥ २४७ ॥
 द्वियवं तु भवेदादौ प्रान्ते स्याद्यवमात्रकम् ।
 वितर्के हसने क्रोपे विस्मये मध्यकुञ्चिता ॥ २४८ ॥
 जुगुप्सिते सूक्ष्मदृष्टौ भ्रूयुगं कुञ्चितं भवेत् ।
 केशान्तरेखाविन्यासो द्वितीयेन्दुकलाकृतिः ॥ २४९ ॥
 प्रान्तीरु(वु)त्क्षेपनीमानौ प्रदेशौ परिकीर्तितौ ।
 उत्क्षेपाभ्यां समौ कुर्याद्भ्रुवोः प्रान्तौ विचक्षणः ॥ २५० ॥
 एवं ललाटमानं तु^{१३} चतुष्कलमुदाहृतम् ।
 उत्क्षेपप्रान्तदेशे^{१४} स्यादजुर्रूपाऽलकावली ॥ २५१ ॥
 कलामात्रा च सा ज्ञेया स्थानी (स्थपति) सूत्रकारि^{१५}भिः ।
 ततस्तिर्यग् व्रजद्रेखा मात्राद्वितयसंमिता ॥ २५२ ॥

१ A त । २ F व । ३ A इवि । ४ A रि । ५ A F दब्ध । ६ D त । ७ D दे । ८ B D र ।
 ९ D, F, च स्यादैर्घ्यं । १० F तां तु D न्तावुत्क्ष । ११ A नी । १२ A वोपान्तौ । १३ B, E तच्च ।
 १४ D शः । १५ D स्थ । १६ D तधिः । १७ B संयुता ।

निर्गच्छति ततः कूर्चं तद्रेखामात्रया मितम् ।

कुर्वन्ने (चरे) खा भ्रुवोः प्रान्तमध्ये स्यादङ्गुलद्वयम् ॥ २५३ ॥

स एव सङ्घो (शङ्खो) विख्यातः प्रदेशविधिकोविदैः ।

पिप्पल्याः कूर्चरेखाया भवेदङ्गुलमन्तरम् ॥ २५४ ॥

एवं ललाटविन्यासः कथितः सोमभूभुजा ।

अर्धाङ्गुलं भ्रुवोर्मध्यान्नासामूलं निरूप्यते ॥ २५५ ॥

किञ्चिल्ललाटतो निम्नं तस्य पार्श्वे कनीनिके ।

समन्तान्नेत्रयो र्गर्तावशिकूपौ च कल्पितौ ॥ २५६ ॥

अर्धाङ्गुल प्रमाणे (णौ) तौ नेत्रवर्त्मवहिः स्थितौ ।

अर्धाङ्गुलप्रमाणेन नेत्रवर्त्मद्वयं भवेत् ॥ २५७ ॥

निमीलनार्धवर्त्मा च (दूर्ध्ववर्त्म) भवेदङ्गुलसम्मितम् ।

त्रियवं पक्ष्मणां दैर्घ्यं सादवा मकृमा (सान्द्रिमा वक्रिमा) शुभः ॥ २५८ ॥

अर्धाङ्गुलमिते स्यातां नेत्रमूले कनीनिके ।

द्व्यङ्गुलं नेत्रयोर्दैर्घ्यं विस्तारः स्यात्तदर्धतः ॥ २५९ ॥

एवं पञ्चयवौ कार्यौ शुक्लभागौ विचक्षणैः ।

तन्मध्ये मेचकं कुर्यान्मण्डलं वर्तुलाकृति^१ ॥ २६० ॥

तच्च पञ्चयवं प्रोक्तं तन्मध्ये दृष्टिरिष्यते ।

वर्तुला यवमात्रा च पुत्रिका प्रतिविम्बिनी ॥ २६१ ॥

रक्तता प्रान्तयोः शस्ता तीक्ष्णताऽपाङ्गन्योः शुभा ।

मध्योन्नतं नेत्रगोलं कर्त्रा कार्यं प्रयत्नतः ॥ २६२ ॥

आकारो नेत्रयोः कार्यो नीलोत्पलदलोपमः ।

अपाङ्गन्योरधः कार्यौ कपोलौ द्व्यङ्गुलौ मतौ ॥ २६३ ॥

कर्णापिप्पल(लि)देशान्तौ तिर्यक्सूत्रेण मापितौ ।

अपाङ्गपिप्पलीमध्ये पञ्चाङ्गुलमुदाहृतम् ॥ २६४ ॥

१. Mss तां । २. A न्ते । ३. Mss ल । ४. B. D. F add this line ५. A सादवा मकृमा C. D दमान् कृता, B दसावकृमा । ६. Mss except F तिः । ७. A म्ब ।

तदेव च समं तियर्ङ् मापितं चतुरङ्गुलम् ।
ऊर्ध्वाधोबन्धयोर्मध्ये कर्णयोस्त्र्यङ्गुलं भवेत् ॥ २६५ ॥

सं स्याद्विगोलकायामो नासायाः पुरतः स्थितः ।
तस्य मध्ये भवेद्गोत्रीं प्रैणालाकारधारिणी ॥ २६६ ॥

अर्धाङ्गुला भवेद्दैर्घ्यं विस्तारे त्रियवा भवेत् ।
उत्तरोष्ठी भवेत्तस्या अधस्ताद्भागदैर्घ्यकं ॥ २६७ ॥

यवपञ्चकविस्तारः क्रमशः परिहीयते ।
श्मश्रूत्तरोष्ठयोर्मध्ये रेखा किञ्चित्समुत्कला ॥ २६८ ॥

उन्नता यवमात्रा स्यादैर्घ्याद्दोष(दोष्ट)प्रमाणिनी ।
अधरोष्ठे(ष्ठो) भवेत्तस्या अधस्ताद्भागदैर्घ्यवान् ॥ २६९ ॥

ओष्ठयोरुभयोः प्रान्तसंयोगे सृक्किणी मते ।
नेत्रज्योतिःसमे कार्ये विकाररहिताकृतौ ॥ २७० ॥

विकारौर्द्वर्धते सृक्का तथा सङ्कोचमोति च ।
हसने दन्तनिष्कासे भीतैर्मर्कट (भीते तर्के च)-रोदने ॥ २७१ ॥

वर्धते सृक्किणैर्द्वन्द्वमेकैकाङ्गुलमायतौ ।
चुम्बने फूत्कृतौ तद्वदाम्रादिफलचूर्षणे ॥ २७२ ॥

सङ्कुचेत्सृक्किणैर्द्विन्द्वमेकैकाङ्गुलहानितः
गोजिह्वाधरयोर्मध्यं व्यासेन चतुरङ्गुलम् ॥ २७३ ॥

पार्श्वद्वयं क्रमाद्धीनं त्रिद्वयेकाङ्गुलमानतः ।
दन्ता द्वादश दृश्या स्युः पङ्क्तिद्वयसमाश्रिताः ॥ २७४ ॥

ऊर्ध्वा पश्चर्यवा दृश्यास्तलस्थास्त्रियवास्तथा ।
राजदन्तौ तु मध्यस्थौ ऊ(स्थावू)र्ध्वपक्तिसमाश्रितौ ॥ २७५ ॥

१ A सः । २ A राजा F ज्ञोजी । ३ D सृ। ४ A. छे। ५ D. भाक्। ६ F. क्ता
७ A. क। ८ A. नेत्रज्योतिःसमः ९ A. यो १० B. D. F. रेव। ११ F. भीतेच । १२। A. क।
१३ A. भक्ष F. चूल। १४ A. क। १५ D. मूलं। १६ A धे। १७ F. वृ। १८ A. एक। १९. वृ।

तयोःपार्श्वगतौ मध्यौ तत्पार्श्वे पारिभक्षकौ ।
तत्पार्श्वगौ कर्तनारव्यौ ततः स्यात्त(ता)न्तुं खण्डनौ ॥ २७६ ॥

सुश्लक्षणाः कान्तिसम्पन्नाः स्वस्थ्याः शुभ्रा निरन्तराः ।
दशनाः शिल्पिभिः कार्या अर्चाया लेखनेपि वा ॥ २७७ ॥

बीटिकाखण्डने द्वारे (हासे) त्रासादङ्गुलचर्चणे ।
दर्पणालोकने दृश्या दशनच्छदग्रहितः ॥ २७८ ॥

सृक्णौ पार्श्वगौ देशौ कर्णौ स्याता निरस्थिकौ ।
तस्या (स्माद्) बहिर्ध्वलास्थि स्यात्कर्णमूलेन सङ्गतम् ॥ २७९ ॥

क्रमशो हीयते तच्च यावत् स्याद्धनुमण्डलम् ।
सार्द्धाङ्गुलं भवेद्दूर्ध्वं तिर्यक् स्याच्चतुरङ्गुलम् ॥ २८० ॥

अधरोष्ठतलोद्देशे चिबुकं समुदाहृतम् ।
कुब्जकूर्चं भवेत्तस्मिन्निम्ने मात्राप्रमाणके ॥ २८१ ॥

हनुपृष्ठे भवेत्कूर्चं प्रचलास्थिक्रमेण तु ।
यवमात्रं प्रकुर्वीत कूर्चं प्रथमसम्भवम् ॥ २८२ ॥

द्वैचष्टवत्सरदेशस्य पुरुषस्य विचक्षणः ।
प्रकुर्वीत ततश्चोर्ध्वमधिकं यवमानतः ॥ २८३ ॥

अष्टाङ्गुला भवेद्द्वीवा विस्तारेण निरूपिता ।
द्विगोली सा च दैर्घ्येण परिणाहे द्वितालिका ॥ २८४ ॥

ग्रीवामध्यप्रदेशे तु निगालः परिकीर्तितः ।
अथस्तस्य भवेद्विक्रा मात्रामात्रा प्रकीर्तिता ॥ २८५ ॥

हिकाया हृदये तालस्तालश्च स्तनचूचुके ।
कक्षामूले तथा तालस्तालः कक्षधरो भवेत् ॥ २८६ ॥

कन्धरास्कन्धसन्धिः स्याद्विक्रायाश्चतुरङ्गुलः ।
कक्षामूलार्त्कुक्षिधरो भवेदष्टाङ्गुलायतः ॥ २८७ ॥

१ D घ। २ P जु। ३ D छः। ४ Other mss आचार्या F आर्वीया। ५ D F वा। ६ D F हकाः A हिका ७ A. हिः स्थला। ८ A व। ९ D. चै। १० A रा. ११ B F इङ्गुली। १२ A ताः। १३ B. F ल A लं। १४ D लुक्।

हिकायाः पार्श्वयोर्लम्बे जत्रुणी भुजमूर्ध्वगे^१ (मूर्ध्वगे) ।
एकादशाङ्गुले प्रोक्ते किञ्चिदुन्नतविग्रहे ॥ २८८ ॥

हिकायाः कक्षमूलाच्च स्तनचूचुकवन्धुतैः ।
मध्ये^२ वक्षःस्थलं प्रोक्तं तालमात्रं^३ समंततः ॥ २८९ ॥

द्वयोश्चूचुकयोर्मध्ये तालमानमुदाहृतम् ।
कार्यं चूचुकयोर्वृत्तं मेचकं द्व्यङ्गुलं भवेत् ॥ २९० ॥

चूचुको मण्डलस्यान्तर्यवमात्रो निगद्यते ।
उत्सेधाद्विस्तृतेस्तद्वत्प्रमाणं परिकीर्तितम् ॥ २९१ ॥

स्त्रीणां तु द्वियवः कार्यश्चूचुकश्चित्रकोविदैः ।
प्रोक्तः^(४)स्तनपरीणाहैः^५ स्तनमष्टादशाङ्गुलम् ॥ २९२ ॥

बृहतीनामतः ख्यातं कक्षमूलस्तनान्तरम् ।
षडङ्गुलं च मानेन सूत्रितं सूत्रकोविदैः ॥ २९३ ॥

स्तनद्वितयमध्यस्थः किञ्चिन्निम्नः कलामितः ।
प्रदेशे^(६)(शो) बन्धुरित्युक्तश्चित्रशास्त्रविशारदैः ॥ २९४ ॥

कन्धरास्कन्धसन्धिस्तु बाहुमूर्धनि भागकः ।
पूर्वापरे कक्षमूले मू(ता)लेनैकेन सम्मिते ॥ २९५ ॥

अभ्यन्तरे तथैव स्यात् ताल एको निरूपितः ।
कक्षमूलपरीणाहस्तदेव(वं)स्याद्वितालकः ॥ २९६ ॥

बाहुशीर्षस्थं बाहोश्च सन्धिस्थानं निरूपितम् ।
कक्षमूलात्कलाद्वन्द्वं^(७) तिर्यक्सूत्रप्रमाणतः ॥ २९७ ॥

बन्धुदेशाद् भवेन्नाभिस्तालेनैकेन मापिता ।
नाभिरङ्गुलविस्तारा वर्तुला^(८)र्षाङ्गुलीवटा ॥ २९८ ॥

१ D वृ । २ F द्विते । ३ B. F ता । ४ B. D. F. ध्यं । ५ A त्र । ६ A धिवु । ७ A द्विगुणं ।
८ A धिवु । ९ A न्तं पद्ममात्रा । १० A त । ११ A क् स्था । १२ A ह । १३ D. ले । १४ D.
त्र । १५ A. वे । १६ A. न्ध । १७ B. D. ले । १८ B. D. क्ष । १९ F. क्ष । २० B. D.
क्ष । २१ B न्ध । २२ A. ता । २३ A. द्वय । २४ A लोचय । B. D. ला च या ।

बन्धस्य पार्श्वयोस्तिर्यग्विस्तारस्तु द्विभागिकः ।

चतुर्यवसमोपेतस्त्वेवं सप्तदशाङ्गुलः ॥ २९९ ॥

बन्धुदेशपरीणाह एकपञ्चाशदङ्गुलः ।

ततोऽधो मध्यभागस्तु प्रोक्तो मनुमिताङ्गुलः ॥ ३०० ॥

मध्यभागपरीणाहो द्विचत्वारिंशदङ्गुलः ।

नाभिदेशस्य विस्तारो भवेच्चन्द्रकलाङ्गुलः ॥ ३०१ ॥

नाभिस्थाने परीणाहो भवेत्तालचतुष्टयम् ।

श्रोणीदेशः स विख्यातः कायस्थानपरीक्षकैः ॥ ३०२ ॥

पकाशयगते सूत्रे विस्तारोऽष्टादशाङ्गुलः ।

पकाशयपरीणाहश्चतुष्पञ्चाशदङ्गुलः ॥ ३०३ ॥

स प्रदेशः कटिर्नाम काञ्चीदामविधारकः ।

स्त्रीणां चेदधिकः कार्यो भागेनैकेन कर्तृभिः ॥ ३०४ ॥

वस्तिमस्तकसूत्रस्य सप्तपञ्चाशदङ्गुलः ।

परीणाहो विधातव्यः सूचीभागेन विस्तृतः ॥ ३०५ ॥

वस्तेस्थानस्य विस्तारो विंशत्यङ्गुलसम्मितः ।

तस्य प्रोक्तः परीणाहः षष्ट्यङ्गुलमितो बुधैः ॥ ३०६ ॥

जठरं वक्षसा युक्तं कार्यं गोमुखसन्निभम् ।

स्त्रीणां मध्ये कृशं कार्यं नाहेनं त्रिंशदङ्गुलम् ॥ ३०७ ॥

भागैकेन तस्याधो लिङ्गमूलं प्रकल्पयेत् ।

पञ्चाङ्गुलं लिङ्गदैर्घ्यं मुष्कयोश्चतुरङ्गुलम् ॥ ३०८ ॥

लिङ्गस्यै मूलविस्तारः कलामात्रो निगद्यते ।

पार्श्वयोरुभयोस्तस्य मुष्कमूलं द्विमात्रिकम् ॥ ३०९ ॥

एवं च लिङ्गमुष्कस्य मूलं स्याच्चतुरङ्गुलम् ।

मूलोपान्ते प्रकर्तव्ये द्वे रेखे वंक्षणाश्रिते ॥ ३१० ॥

१ A. बाध । २ A लम् । F. ला । ३ A शे । ४ B कं । A । ५ A कः पञ्चदशाङ्गुलः B. कं पञ्चदशाङ्गुल
लं । ६ B था । ७ D हः । ८ A दशाङ्गुलः D. द्वादशाङ्गुलः । ९ B. D. च दशा । १० A मो । ११
B. D. तिः । १२ A. विस्तिस्तस्य च D. वस्तेस्थान । १३ A इ । १४ A ध्यं । १५ AF. दे ।
१६ A मूलस्य । १७ A व्यस्य । १८ A त् ।

विनिर्गते कलामात्रे तयोर्मध्यं वि(द्वि)भागिकम् ।

रेखयोः प्रान्ततो^२ वस्तेर्विस्तारः स्यात् षडङ्गुलः ॥ ३११ ॥

भाग एको लिङ्गदैर्घ्यं मणिरेकाङ्गुलस्ततः ।

षडङ्गुलैः परीणाहो मणिमूलेऽधिको मनाक् ॥ ३१२ ॥

मुष्कयोर्भागिकं दैर्घ्यं तदर्धं बीजसंयुतम् ।

त्वगेव मूलभागः स्यात् तन्निर्घ्नांशा प्रकल्प(ल्प्य)ते^६ ॥ ३१३ ॥

मुष्कौ सबीजकौ वृत्तौ भागद्वयविभागितौ ।

तालमात्रपरीणाहौ कर्तव्यौ शिल्पकोविदैः ॥ ३१४ ॥

अधस्तात्नीतसूत्रस्य लग्ने स्यातां कुङ्कुन्दरे ।

पश्चाद्भागो प्रकर्तव्ये भागद्वयकृतान्तरे ॥ ३१५ ॥

वस्तिमस्तकसूत्रस्य कटिसूत्रस्य चान्तरम् ।

फलकाकृति कर्तव्यं पश्चाद्भागं (गे) च शिल्पिभिः ॥ ३१६ ॥

वस्तिमस्तकसूत्राच्च लिङ्गाग्रपरिमाणके ।

स्फिजौ चैव विधातव्ये करिकुम्भसंहोदरे ॥ ३१७ ॥

स्फिजोरधः परीणाहस्त्रयस्त्रिंशन्मिताङ्गुलः ।

ऊरुमध्यपरीणाहः कार्यः षट्त्रिंशदङ्गुलः ॥ ३१८ ॥

श्रोणी(आणि)देशपरीणाहो भवेत्तालद्वयान्वितः ।

क्रमशो हीयमानौ तावूरु कार्यौ विचक्षणैः ॥ ३१९ ॥

औरोमकौ वलीशून्यौ रम्भास्तम्भकृतोपमौ ।

श्लक्ष्णौ मनोहरौ वृत्तावूरु कार्यौ विचक्षणैः ॥ ३२० ॥

ततस्तु जानुनी कार्ये चतुरङ्गुलमायते ।

अङ्गुलत्रयविस्तारे तत्पार्श्वौ द्विकलौ मतौ ॥ ३२१ ॥

परीणाहो विरच्यः स्यादङ्गुलान्येकविंशतिः ।

पश्चाद्भागो मनाग्निन्ने मध्ये किञ्चित्समुन्नते ॥ ३२२ ॥

जङ्घामूलपरीणाहो भवेदष्टादशाङ्गुलः ।
 जङ्घापान्तपरीणाहश्चतुर्दशभिरङ्गुलैः ॥ ३२३ ॥
 ततोऽधो गुल्फदेशः स्यान्नाहः स्यात्षोडशाङ्गुलः ।
 चतुर्दशाङ्गुलं दैर्घ्यं चरणे गणितं बुधैः ॥ ३२४ ॥
 उच्छ्रॉयः पाष्णिदेशस्य गणितश्चतुरङ्गुलः ।
 तिर्यक्सूत्रं समं पाष्णेह्यङ्गुलं समुदाहृतम् ॥ ३२५ ॥
 पाष्णिदेशस्य विस्तारो भवेत्पञ्चभिरङ्गुलैः ।
 भागमात्रान्तरादूर्ध्वं पाष्णितो भागतः पुरः ॥ ३२६ ॥
 गुल्फौ द्व्यङ्गुलकौ कार्या विस्तारेण समन्ततः ।
 पादपृष्ठं तु कर्तव्यं मोक्षतं गजपृष्ठवत् ॥ ३२७ ॥
 तस्याधस्तलदेशस्तु निम्नोऽभ्यन्तरतो भवेत् ।
 बहिर्भागे समं कार्यं पाष्णेर्यावत्कनिष्ठकम् ॥ ३२८ ॥
 अङ्गुलं (ष्ट)मूलदेशे तु तलं कार्यं समुन्नतम् ।
 पादाग्रतलविस्तारः षडङ्गुल उदाहृतः ॥ ३२९ ॥
 पाष्णेश्च तलविस्तारः कथितश्चतुरङ्गुलः ।
 पादपृष्ठस्य चोत्सेधो भागस्त्वर्धाङ्गुलाधिकः ॥ ३३० ॥
 अग्रपादस्य चोत्सेधस्यङ्गुलः समुदाहृतः ॥
 अङ्गुष्ठमूलदेशस्य त्र्यङ्गुलः स्यात्समुच्छ्रयः ॥ ३३१ ॥
 अङ्गुष्ठस्य समुत्सेधो मात्रास्याह्वियवाधिका ।
 अङ्गुष्ठदैर्घ्यमुद्दिष्टमङ्गुलद्व(त्र)यसम्मितम् ॥ ३३२ ॥
 अङ्गुष्ठस्य परीणाहो भवेत्पञ्चभिरङ्गुलैः ।
 द्विपर्वोङ्गुष्ठमुद्दिष्टं प्रान्तपर्वार्धतो मु(न)खः ॥ ३३३ ॥
 तर्जनीदैर्घ्यमुद्दिष्टं त्र्यङ्गुलं द्वियवाधिकम् ।
 अ(त्र्य)ङ्गुलस्तु परीणाहस्तस्यैः पर्वत्रयं भवेत् ॥ ३३४ ॥

मध्यमादैर्घ्यसुद्धिष्टं यवाँ द्वाविंशतिर्बुधैः ।

कनिष्ठादैर्घ्यमाख्यातं सप्तभिर्दशभिर्यवैः ॥ ३३५ ॥

परीणाहस्तु तस्याः स्याद्यवानामेकविंशतिः ।

आयामोऽनामिकायाश्च यवा विंशतिरिष्यते ॥ ३३६ ॥

अनामिकापरीणाहः कार्योऽष्ट (ष्टा)दशभिर्यवैः ।

कनिष्ठादैर्घ्यमाख्यातं सप्तभिर्दशभिर्यवैः ॥ ३३७ ॥

कनिष्ठायाः परीणाहो यवाः पञ्चदश स्मृताः ।

पर्वत्रयं तु सर्वासामङ्गुलीनां प्रकीर्तितम् ॥ ३३८ ॥

सर्वासां पादशाखानामग्रपर्वार्धतो नखाः ।

अर्धाङ्गुलं समुत्सेधः सर्वासामग्रतो भवेत् ॥ ३३९ ॥

कन्धरास्कन्धसन्धेस्तु पश्चाद्भागे कृकाटिका ।

कृकाटीदेशतः कक्षामूलमेकादशाङ्गुलम् ॥ ३४० ॥

स्कन्धाभ्यां निर्गतौ (तौ) वंशफलको (कौ) षट्षडङ्गुलौ ।

तयोर्मध्ये भवेद्वंशः कलामात्रप्रमाणकः ॥ ३४१ ॥

उत्तानकदलीपत्रसन्निभः पृष्ठवंशकः ।

तदेवं पृष्ठभागस्य स्वरूपं परिकीर्तितम् ॥ ३४२ ॥

कक्षार्याः कूर्परं यावद्बाहुपर्वेति कथ्यते ।

अष्टादशाङ्गुलं दैर्घ्यमात्राहेऽष्टादशाङ्गुलम् ॥ ३४३ ॥

कूर्परात्तलपर्यन्तं पर्व सप्तदशाङ्गुलम् ।

परीणाहः प्रवाहोस्तु षोडशाङ्गुलसम्मितः ॥ ३४४ ॥

प्रकोष्ठस्य परीणाहश्चतुर्दशभिरङ्गुलैः ।

मणिबन्धपरीणाहः कर्तव्यो द्वादशाङ्गुलः ॥ ३४५ ॥

विस्तारस्त्रिकलो बाहोः कूर्परैः^३ङ्गुलपञ्चक्रमैः ।

परीणाहस्त्रि(त्रि)भागेन प्रवाहोर्विस्तृतिर्मता ॥ ३४६ ॥

प्रकोष्ठे^१ मणिवन्धे च^२ परिणाहस्त्रि(त्रि)भागतः ।

एवं भुजस्य विस्तारः परीणाहश्च वर्णितः ॥ ३४७ ॥

सप्ताङ्गुलानि पाष्णोः स्युर्मध्यमाङ्गुलमूलतः ।

षडङ्गुल(लं)प्रमाणेन (देशिन्या) आयामे (अनामेः) सार्धपञ्चकम् ॥ ३४८ ॥

कनिष्ठामूलरेखाया भवेदङ्गुलपञ्चकम् ।

ईत्यायामस्तले प्रोक्तः पञ्चमात्रा तु विस्तृतिः ॥ ३४९ ॥

अङ्गुल (ष्ट) मूलरेखायास्तर्जनीयाश्च तथैव च ।

मध्यभागप्रमाणं स्यादङ्गुलत्रयसम्मितम् ॥ ३५० ॥

कनिष्ठामूलरेखाया अधस्तादङ्गुलान्तरे ।

अनामेः^३ कलया मूलान्मध्यायाः सार्द्धमात्रया ॥ ३५१ ॥

आयुर्लेखा भवेत्सा तु किञ्चिदिकां (द्वक्रा) प्रशंस्यते ।

मध्यमातर्जनीमध्यं प्रतिष्ठीं^४ सां प्रकलयते ॥ ३५२ ॥

अङ्गुष्ठमूलतर्जन्यास्त्र्यङ्गुलान्तरमध्यगां ॥

शक्तिरेखा प्रकल्प्या स्यात्सापि वर्क्रा मनाग् भवेत् ॥ ३५३ ॥

मध्यमा यत्र रेखाया गोलक्रं हि (कट्टि) यवान्तरे ।

अनामायांः कनिष्ठायाः सा स्यात्त्र्यङ्गुलदूरगा ॥ ३५४ ॥

तलमध्ये भवेदन्या रेखां कार्मुकसन्निभा ।

सु(पुं)रेखा लेखि(ख)नीया सा सङ्गता शक्तिरेखा ॥ ३५५ ॥

कनिष्ठानां मध्यमानां सन्धिः सङ्कोचकारकः ।

आर्थुरेखा भवेत्त्रै पुरा प्रोक्ता तु या मया ॥ ३५६ ॥

तर्जनीसन्धिदेशे तु शक्तिरेखासमुद्भवः ।

अङ्गुष्ठच(त)लसन्धौ तु पुंलेखा संव्यवस्थिता ॥ ३५७ ॥

१ A छ । २ A न । ३ E, F, णो । ४ B D आयामविस्तरः । ५ D स्तु । ६ A छ । ७ A मे ।
 ८ A प्रध्यायाः D प्रवायामा । ९ F A दिष्का । १० A दृश्य । ११ A, वि । १२ F, छ । १३ A सां ।
 १४ A ल्यते F ल्ययेत् । १५ A न्या । १६ A ज्य । १७ D मा । १८ A चक्रा समा । १९ A यांशकेभागा ।
 २० D योः । २१ B, F, ह्रस्वा । २२ B D समध्यानां । २३ E, C, र । २४ A, आयु and आद्यले ।
 २५ D तत् । २६ D, ज्रवा । २७ A बल । २८ D, पुंलिखाम । २९ B, मध्यसं ।

अङ्गुलत्रितयं सार्धमायामेन कनिष्ठिका ।
 अनामा द्विकलायामा यैवद्वयसमन्विता ॥ ३५८ ॥
 पञ्चाङ्गुलायता मध्या तर्जनी चतुरङ्गुला ।
 अङ्गुष्ठस्य तथा दैर्घ्यं चतुरङ्गुलसम्मितम् ॥ ३५९ ॥
 अङ्गुष्ठस्य परीणाहः कर्तव्यश्चतुरङ्गुलः ॥
 तर्जन्यास्तुपरीणाहस्यङ्गुलः परिकीर्तितः ॥ ३६० ॥
 सार्धाध्यर्धकलाप्रोक्ता मध्यमा परीणाहतः ।
 अनामा तर्जनीप्रख्या यवयुग्मेन हीयते ॥ ३६१ ॥
 अनामिकापरीणाहं त्र्यङ्गुलं परिकीर्तितम् ।
 अनामिकापरीणाहाद् द्वियवोना कनिष्ठिका ॥ ३६२ ॥
 एवं दैर्घ्यपरीणाहः स्फुटः प्रोक्तः प्रमाणतः ।
 अङ्गुष्ठप्रथमं पर्वं द्व्यङ्गुलं द्वियवाधिकम् ॥ ३६३ ॥
 अग्रपर्व तथा प्रोक्तं द्व्यङ्गुलं द्वियवोनकम् ।
 अङ्गुष्ठस्य बहिः पर्वं तृतीयं त्र्य(द्य)ङ्गुलं भवेत् ॥ ३६४ ॥
 पृष्ठेऽग्रपर्वणश्चोर्ध्वं भवेन्नखसमुद्भवैः ।
 तर्जन्याः प्रथमं पर्वं यवाः पञ्चदश स्मृतम् ॥ ३६५ ॥
 चतुर्दशं द्वितीयं स्यादेकादशं तृतीयकम् ।
 त्रीण्यङ्गुलानि सार्धानि मध्याग्रं पर्वं पश्चिमम् ॥ ३६६ ॥
 ऊर्ध्वपर्वग्रपृष्ठे तु नखैः कार्यो विचक्षणैः ।
 अनामे (ः) प्रथमं पर्वं यवा दशमितं तथा ॥ ३६७ ॥
 अङ्गुलं मध्यपर्वं स्यात्तस्याः पृष्ठे तु पर्वणि ।
 प्रथमे द्व्यङ्गुलं सार्धं दैर्घ्यं स्यात्पूर्ववन्नखः ॥ ३६८ ॥
 निर्लोमं प्रोज्ज्वलं कार्यं पीण्यङ्गुलितलं बुधैः ।
 अङ्गुल्यग्रे यवाग्रं स्यात्स (दर्वाक् स) जीवः यते नखः ॥ ३६९ ॥

१ A. या सार्धे F यं समा । A यं सामा २ A सायामेन F यातेमेन A यातेमेन । ३A सिका द्विकलायाता ।
 ४ पद । ५ A. लीयतौ मथौ । ६ A. हा । ७ A मित्त । ८ A मं । ९ A वं । १० D. यवोनकम् ।
 ११ D. श्रप्र । १२ A वम् । १३ B. D. F. सं । १४ F. न् । १५ A अर्थ । १६ A खे । १७ A
 कार्ये । १८ A तथाभिकतं । १९ B. D. श्री । २० B. D. ल । २१ A देया ।

ततोऽग्रे जीवहीनं तु नखाग्रं परिकल्पयेत् ।
 सजीवो लोहितः किञ्चिन्निर्जीवो मधुरच्छविः ॥ ३७० ॥
 यवत्रितयमानेन नखाग्रं परिकल्पयेत् ।
 प्रदेशलक्षणं प्रोक्तं स्थानानां लक्ष्यते तथा ॥ ३७१ ॥
 पञ्चानाञ्च चतुर्णाञ्च तथाष्टानां यथाक्रमम् ।
 ऋजु स्यात्सम्मुखं स्थानमन्यदर्द्धुसंज्ञितम् ॥ ३७२ ॥
 तृतीयं स्थानकं साचि तुर्यं द्यार्धसिंज्ञितम् ।
 पञ्चमं भित्तिकं प्राहुर्मज्जा(स्तज्ञाः)पार्श्वगतं च तत् ॥ ३७३ ॥
 पञ्चस्थानानि मुख्यानि कथितानीह संज्ञया ।
 ऋज्वादिपदपूर्वं स्यात्परावृत्तं चतुर्विधम् ॥ ३७४ ॥
 स्थानकानि नवैवं स्युश्चित्रलेखाविधिं प्रति ।
 नवस्थानकमध्ये स्युरष्टौ वै (ष्टाव) न्तरसंज्ञया ॥ ३७५ ॥
 तेषां तु लक्षणं वक्ष्ये ब्रह्मसूत्रविभेदतः ।
 पुरतः पूर्वभागः स्यात्परभागस्तु पृष्ठतः ॥ ३७६ ॥
 सुप्रमाणो वृद्धिभागो हीनश्चेत् क्षयभागकः ।
 चतुष्टयं प्रकाराणां व्यवहाराय दर्शितम् ॥ ३७७ ॥
 भूलोकमल्लदेवेन बोधार्थं शिल्पकारिणाम् ।
 ब्रह्मसूत्राद्ब्रह्मिः सूत्रे षड् (षड्) कुलमध्ये ॥ ३७८ ॥
 यत्र स्यामामृजु(त्तदृजु) स्थानं रूपं स्यान् मुखयोगितम् (सांमुख्ययोगि तत्) ।
 सम्मुखं स्यादृजुस्थानं परभागोऽत्र नेष्यते ॥ ३७९ ॥
 पूर्वभागगतं गात्रं सम्पूर्णं दृश्यते स्फुटम् ।
 कर्णौ मात्रामितावत्र शङ्खार्वाङ्कुलसम्मितौ ॥ ३८० ॥
 पादौ भागमितौ दृश्यावङ्कुल्यश्च त्रिभागिकाः ।
 ऋजुस्थानमिदं प्रोक्तमवक्राकारधरिणाम् ॥ ३८१ ॥

अथार्धज्जु(र्जु)प्रवक्ष्यामि स्थानकञ्च क्रमागतम् ।
 अन्तरं ब्रह्मसूत्रस्य पक्षसूत्रस्य चैकतः ॥ ३८२ ॥
 अष्टाङ्गुलं ततोऽन्यत्र चतुरङ्गुलमन्तरम् ।
 उक्तेऽप्यर्धज्जुके स्थाने लम्बसूत्रक्रियाक्रमः ॥ ३८३ ॥
 इदानीं सम्प्रवक्ष्यामि सार्चिसूत्रस्य लक्षणम् ।
 अपाङ्गनात्कर्णपाल्याश्च स्तनस्यान्तरपार्श्वतः ॥ ३८४ ॥
 जानुत्रिभागतो गर्हं जङ्घापान्ताद्विनिर्गतम् ।
 परभागगते पादे कल्पि(ल्प्य)तेऽङ्गुष्ठमूलतः ॥ ३८५ ॥
 स्तनबाह्यप्रदेशाच्च कुचचूचुकतो वहिः ।
 जानुतः पञ्चमांशेन वहिर्भागे व्यवस्थितम् ॥ ३८६ ॥
 सर्वपादेतु मध्याया अनामायाश्च मध्यगम् ।
 स्यातामेवं पक्षपा(सू)त्रे ब्रह्मसूत्रं तु कथ्यते ॥ ३८७ ॥
 ललाटे च भ्रुवोर्मध्ये नासाग्रे बन्धतो वहिः ।
 नाभिरन्त्रं(न्त्र)वहिःपार्श्व(र्श्वे)लिङ्गमध्ये समागतम् ॥ ३८८ ॥
 परभागगतस्याग्रं मुखं(ङ्गिर्गुल्फ-)स्योपरि सङ्गतम् ।
 ब्रह्मसूत्रप्रकारोऽयं भागैर्नैकेन संयुतः ॥ ३८९ ॥
 कथितोऽथ प्रदेशानां सन्निवेशोऽभिधीयते ।
 परभागे प्रदृश्येत कर्णावर्त्तो यवद्वयम् ॥ ३९० ॥
 इतरलुप्यते सर्वं तत्पाली दृश्यते मनाक् ।
 शङ्खश्वेवासिकूटश्च कूर्चमूलं तथैव च ॥ ३९१ ॥
 लुप्यते परभागे तु स्थानकेऽर्धज्जुसंज्ञिते ।
 पञ्चाङ्गुलं बाहुमूलं परभागे प्रशस्यते ॥ ३९२ ॥
 परभागमतश्चापि किञ्चित्तिर्यग् बहिर्भवेत् ।
 कर्णावर्तस्य यः प्रान्तः पूर्वभागे स लुप्यते ॥ ३९३ ॥

सार्द्धाङ्गुलं प्रदृश्यं स्याच्छ्रवणे(णं)पूर्वभागतः ।
 नासिकाग्रं यवाः पञ्च परभागव्यवस्थितम् ॥ ३९४ ॥
 यवत्रयं पुटस्तस्य ब्रह्मसूत्रादिति स्थितिः ।
 नासापुटात्कपोलस्य सार्द्धद्वयङ्गुलमन्तरम् ॥ ३९५ ॥
 परभागौष्ठयुग्मस्य मात्रा सा(स)द्विवा भवेत् ।
 हनुश्चैव तथा ग्रीवा परभागेऽङ्गुलद्वयम् ॥ ३९६ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परो(रे)भागे ग्रीवा दृश्या षडङ्गुला ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे हिक्का मात्रान्तरा भवेत् ॥ ३९७ ॥
 हन्वग्रात्परभागेशमव(समध)स्थादङ्गुले लिखेत् ।
 बन्धुस्था(स्थं)ब्रह्मसूत्रार्धं (त्रं च) परभाग(गः)स्थितस्ततः ॥ ३९८ ॥
 पञ्चाङ्गुले प्रकर्तव्यः पुरःसप्ताङ्गुलान्तरे ।
 कक्षामूलाद्बहिर्लेखा बाहुमूलसमाश्रिता ॥ ३९९ ॥
 अष्टाङ्गुलान्तरा लेख्या चित्रकर्मविशारदैः ।
 कक्षाद्वितयमध्ये स्यादङ्गुलानां चं विंशतिः ॥ ४०० ॥
 पञ्चाङ्गुलं(लं)परा(रे)भागे बाहुमूलं प्रकल्पयेत् ।
 चूचुकात्परभागस्था बृहती द्वयङ्गुले^{१४} लिखेत् ॥ ४०१ ॥
 पूर्वभागं (गे) कलाद्वन्द्वे^{१५} बहिर्लेखां शरीरगाम् ।
 विस्तारे परभागस्थश्च(च)तुर्दशयवस्ततः ॥ ४०२ ॥
 आयतोऽयं बुधैः कार्यो वृत्त(त्तः)पूर्वकलामितः ।
 पार्श्वसूत्रे तु संलग्ना मध्यभागगता बुधैः ॥ ४०३ ॥
 लेखनीया बहिर्लेखा पूर्वभागसमाश्रिता ।
 ता(सा)निर्गता तथा श्रोणी सार्धपञ्चाङ्गुला परी ॥ ४०४ ॥
 पूर्वभागे तथा श्रोणी भवेद्दशभिरङ्गुलैः ।
 ब्रह्मसूत्रात्तथा काञ्ची परभागे षडङ्गुला ॥ ४०५ ॥

१ A. ल। २ A. यां। ३ A. यव। ४ D. मे. A. गो। ५ A. गो। ६ D. F. द्वि B. द्वि। ७ B. F. हिक्का। ८ F. बा D. बन्ध। ९ A. न कर्तव्ये B न कर्तव्यं। १० D. F. तु। ११ A. ले। १२ A. चिद्व। १३ A. गस्याद्बु। १४ A. लं। १५ F. द्वं। १६ F. ख्यं। १७ A. ताः। १८ B रे।

एकादशाङ्गुला पूर्वे^१ भागे लेख्या विचक्षणैः ।
 मेढूमूलं परे भागे मात्रार्धं भागयुग्मकम् ॥ ४०६ ॥
 दशाङ्गुलं पूर्वभागे लेखनीयं विशारदैः ।
 लिङ्गमूलात्परे भागे वङ्गणं सार्धमङ्गुलम् ॥ ४०७ ॥
 अङ्गुलद्वितयं सार्धं पूर्वभागे तु^२ वङ्गणः ।
 वङ्गणात्परभागस्थं मूरुशीर्षं बहिःस्थितम् ॥ ४०८ ॥
 अष्टाङ्गुलं परे भागे पूर्वतन्तु (स्तु) दशाङ्गुलम् ।
 परस्थमूरुमूलं तु कुर्यादङ्गुलगूहितम् ॥ ४०९ ॥
 पूर्वस्थितोरुमूलेन चित्रलेखनकोविदैः ।
 जानुमण्डलतो बाह्यं कलामात्रं प्रदृश्यते ॥ ४१० ॥
 परभागे परे पादे पूर्वभागे कलाद्वयम् ।
 पूर्वस्याङ्गेरिदं मानं विपरीतं प्रदृश्यते ॥ ४११ ॥
 इतरत्सर्वमृजुवत्परं जङ्गागतं भवेत् ।
 पूर्वभागेऽङ्गुष्ठमूलं परर्पाणिंसमं लिखेत् ॥ ४१२ ॥
 नैखाग्रे परपादस्य भूमिसूत्रं विधीयते ।
 पाष्णैः प्रदेशिनी(नी)यावत्पाददैर्ध्र्यं य(न)वाङ्गुलम् ॥ ४१३ ॥
 परार्धाङ्गुष्ठैर्तश्चोर्ध्वमङ्गुलं^३ परिकल्पयेत् ।
 प्रदेशिन्या समारभ्य कनिष्ठां यावदङ्गुलिः ॥ ४१४ ॥
 यवद्वयं^४ विनाग्राः स्युरङ्गुलयः क्रमविस्तृताः ।
 भूमिसूत्रादधोऽङ्गुल्योऽङ्गुष्ठं(च) परिकल्पयेत् ॥ ४१५ ॥
 कनिष्ठाग्रं तथा कार्यं भूमिसूत्रैः^५समं यथै^६ ।
 अर्धजुं कमितिस्थानं क्रमशो लक्षणान्वितम् ॥ ४१६ ॥
 साम्प्रतं क्रमशः प्राप्तं साचिस्थानं निगद्यते ।
 अङ्गुलानि दशैकत्र कलामात्रं ततोऽन्यतः ॥ ४१७ ॥

१ A वं । २ A वृषणं । ३ A तु वृषणम् । ४ A वृषणात् । ५ A स्तु । ६ F. खे । ७ A. रा । ८ A
 गा । ९ A मर्दि । १० B. D. नेत्राग्रे परे । ११ A लः । १२ A लतश्चार्धे अ । १३ A य । १४ A
 युक्तम् । १५ A त्रं । १६ A, तथा । १७ D. त्रं ।

अन्तरं ब्रह्मसूत्रस्य पक्षसूत्रद्वयस्य च ।
साचिस्थाने^१ समाख्यातं ऊर्ध्वसूत्रास्थितिक्रमः ॥ ४१८ ॥

इदानीं लक्ष्यतेऽस्माभिः साचिरूपविनिर्णयः ।
ललाटाल्लोचनप्रान्तात्कपोलस्कन्धदेशतः ॥ ४१९ ॥

एकाङ्गुलात्स्तनस्यान्तर्नाभेःसार्धाङ्गुलाद्बहिः ।
वङ्गणान्मणिदेशाच्च बहिव्यक्तं विनिर्गतम् ॥ ४२० ॥

परपादाङ्गुष्ठमूले पार्श्वसूत्रं विधीयते ।
सीमन्ताच्च भ्रुवोर्मध्यान्नासारन्ध्रस्य मध्यतः ॥ ४२१ ॥

अङ्गुलाद्द्वौघ्रतः पश्चान्नाभिरन्ध्रस्य मध्यतः ।
मेहनस्य बहिर्भागाज्जानुमण्डलपूर्वतः ॥ ४२२ ॥

नलकस्य तथा प्रान्ताद् ब्रह्मसूत्रं न्यसेत् क्रमात् ।
मस्तकस्य तथा पृष्ठात्कर्णोपान्तात्तथैव च ॥ ४२३ ॥

कन्धरास्कन्धसन्धेश्च स्तनचूचुकमण्डलात् ।
अङ्गुलात्पूर्वतश्चैव मध्यभागेन सङ्गन्तम् ॥ ४२४ ॥

कलामात्रं परित्यज्य काश्चीदेशस्य मध्यतः ।
मणिवन्धगतं तद्वत्पूर्वपादस्य पार्श्वगतः ॥ ४२५ ॥

अन्यपार्श्वगतं सूत्रं क्रमेणैव निरूपितम् ।
ब्रह्मसूत्राद्बहिर्लेखा केशान्ते परभागिका ॥ ४२६ ॥

लिख्यते तु कलामात्रं मस्तकं^{११} सार्धमङ्गुलम् ।
भाग एकः प्रहृद्यः स्यादुत्सेधः पूर्वभागिकः ॥ ४२७ ॥

उत्सेधाच्च कलामानाद्बहिर्लेखा शिरःस्थितौ ।
उत्सेधे^{१३}प्रान्ततो रेखा भागद्वयकृतान्तरौ ॥ ४२८ ॥

ततः शरासनाकाराः(रा) कर्णावर्ताग्रगामिनी ।
लिख्यते शिरसो लेखा भागद्वयकृतान्तरा ॥ ४२९ ॥

१ A. न। २ D. नं म्। ३ A. मि। ४ A. वृषणादा F. वंक्षणादा। ५ A. धीर्धे। ६ D. वत्।
७ A. वि। ८ A. ते। ९ D. णि। १० D. नान्। ११ A. कः। १२ D. ताः। १३ A. धः प्रा। १४ A. गाः।

शङ्खप्रदेशे केशान्ता लिख्यते सा विचक्षणैः ।
 केशान्ते परभागस्य ब्रह्मसूत्रस्य चान्तरम् ॥ ४३० ॥
 कलामात्रं विनिर्दिष्टं भ्रूलेखाऽर्धयवाधिका ।
 भ्रूलेखा द्यङ्गुला दृश्या नासामूलं चतुर्यवम् ॥ ४३१ ॥
 कनिनी लुप्यते तत्र श्वेतभागश्च दृश्यते ।
 दृश्यते त्रियवं ज्योतिरवशिष्टं विलुप्यते ॥ ४३२ ॥
 ब्रह्मसूत्राच्च नेत्रीयैमेवं सार्धाङ्गुलान्तरम् ।
 नासामूलाद्द्वर्तरेखा वक्रा कार्या विचक्षणैः ॥ ४३३ ॥
 ब्रह्मसूत्राद्द्वर्तरेखाप्रान्तो रुद्रयवैर्मितः ।
 यवद्वयं प्रलुप्येत पूर्वभागस्य चक्षुषः ॥ ४३४ ॥
 करवीर(ः)शि(सि)तो भागं इतरत् दृश्यते स्फुटम् ।
 ब्रह्मसूत्रस्य नेत्रस्य सार्धमङ्गुलमन्तरम् ॥ ४३५ ॥
 अक्षिर्कूटश्च शङ्खश्च कपोलो गण्डमण्डलम् ।
 पिप्पली कर्णपाली च कर्णमूली प्रदृश्यते ॥ ४३६ ॥
 कर्णगते त्रिभागान्ते दृश्यते पूर्वभागतः ।
 नासामध्यं ब्रह्मसूत्राच्चतुर्यवमुदीरितम् ॥ ४३७ ॥
 परभागे कपोलस्था बहिलेखा चतुर्यवी ।
 परभागस्थनेत्रस्य बुधैर्ब्रह्मकपोलतः ॥ ४३८ ॥
 ऊर्ध्वं विनिर्गतं कार्यं परिमाणाद्यवद्वयम् ।
 नासाग्रं परभागस्थं ब्रह्मसूत्रेऽङ्गुलं भवेत् ॥ ४३९ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे^{१३} भागे^{१४} घोर्णापुटोऽङ्गुलं भवेत् ।
 दृश्यतेऽथ यवो गोजी तदग्रेऽर्थाधिको यवः ॥ ४४० ॥
 उत्तरोष्ठः प्रकर्तव्यस्तत्समोऽप्यधरो भवेत् ।
 हनुचक्रबहिलेखा तत्समा परिकल्पयेत् ॥ ४४१ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे स्यातामौष्ठौ तथा हनुः ।
 चतुर्यवमितादृश्याः पूर्वभागे यव(था)र्जुके ॥ ४४२ ॥

१ A. शदे । २ D. नी । ३ D. त्रार्ध । ४ A. च । ५ A. द्व । ६ D. ति । ७ A. रं । ८ B. D. शङ्खश्च कूटश्च । ९ A. त्रिभागान्ते F. कर्णगतेऽभिभोगोने B. D. कर्णगतेऽभिभिर्भोगो । १० A. त्रं च । ११ D. विंश । १२ A. घत्र । १३ A. रो । १४ A. गो । १५ B. D. F. हुं । १६ A. ष्व । १७ D. म ।

हनुमण्डलतश्चाधो गलवृद्धिश्चतुर्यवा ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे ग्रीवा लेख्या कलान्तरा ॥ ४४३ ॥
 कन्धरास्कन्धसन्धेश्च गलवृद्धेस्तथान्तरम् ।
 मात्रामात्रं प्रकुर्वीत हिका भागेन कल्प(ल्प्य)ते ॥ ४४४ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे कक्षामूलं तु भागतः ।
 कक्षामूलाद्बहिः कार्यं बाहुरेखाऽङ्गुलत्रयम् ॥ ४४५ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे कर्ला स्यात्कुचचूचुकम् ।
 ऊर्ध्वभागः प्रदृश्येत बाहुरेखा ततो बहिः ॥ ४४६ ॥
 अङ्गुलत्रितयोद्देशे करणीया विचक्षणैः ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे मध्यदेशः(ः)कलामितः ॥ ४४७ ॥
 ततो बहिर्बाहुरेखा व्यङ्गुला लिख्यते बुधैः ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे भागः स्याद्विषयाधिकः ॥ ४४८ ॥
 ततो भवेद्बाहुरेखा व्यङ्गुला कथिता शुभा ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे काञ्चीस्थानं पञ्चाङ्गुलायुतम् ॥ ४४९ ॥
 ततो भवेद्बाहुरेखा व्यङ्गुला द्विषयाधिका ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे वस्तिमस्तकपार्श्वगम् ॥ ४५० ॥
 पञ्चाङ्गुलं प्रकर्तव्यं यवार्धाधिकतो बुधैः^{१०} ।
 सार्धद्व्यङ्गुलतः कार्या बाहुरेखा ततो बहिः ॥ ४५१ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे वस्तिमस्तकपार्श्वगम् ।
 पञ्चाङ्गुलं मेढूमूलं चतुर्यवसमन्वितम् ॥ ४५२ ॥
 पञ्चाङ्गुले ब्रह्मसूत्राद् वस्तिपार्श्वं परं भवेत् ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे मेढूमूलं चतुर्यवम् ॥ ४५३ ॥
 तस्मादूर्ध्वशिरःसन्धिर्भवेत्पञ्चाङ्गुलान्वितः ।
 ऊरु परं ब्रह्मसूत्रात्करणीयः(यौ) षडङ्गुले ॥ ४५४ ॥

१ D. न्धेः च A न्विश्च । २ A. द्वि । ३ F. चतुर्यवा । ४ D. येत् । ५ F. ये A. यौ । ६ B D. तत्र ।
 ७ A. अर्धे । ८ B. F. ने । ९ B D कुक्षौ । १० F. धः । ११ This stanza is found only
 in B and D । १२ D रु । १३ D लं त ।

मणिबन्धगता रेखा ब्रह्मले द्वियवाधिके ।
 अङ्गुष्ठपार्श्वगा रेखा ब्रह्मसूत्राद्दशाङ्गुले ॥ ४५४ ॥
 ततोऽधस्तात्प्रदृश्येत पताकाकारकं तलम् ।
 कनिष्ठा गुण्यते तत्र रेखया सक्थिमध्यया ॥ ४५५ ॥
 पञ्चाङ्गुलं ब्रह्मसूत्रात्सक्थिमध्यं प्रकीर्तितम् ।
 विप्रसूत्रात्परे भागे सक्थिमध्यं षडङ्गुलम् ॥ ४५६ ॥
 ब्रह्मसूत्राद्भवेदाङ्गिभागिनैकेन कल्पिता ।
 जानुशीर्षिकलामानं जानुनोऽधस्ततोऽङ्गुले ॥ ४५७ ॥
 शक्रेवस्तौ ब्रह्मसूत्रं तलं त्यक्त्वा प्रगच्छति ।
 र्यवत्रयादङ्गुलान्तं पादपृष्ठे च तिष्ठते ॥ ४५८ ॥
 परभागे गते पादे मध्यमार्क्रम्य गच्छति ।
 पूर्वपादस्य पृष्ठे तु परपादस्य कोविदैः ॥ ४५९ ॥
 भूमिरेखा प्रकर्तव्या पाष्णिस्तस्य विलुप्यते ।
 नेत्रमात्रामितं दैर्घ्यं परपादे प्रकल्प(ल्य)ते ॥ ४६० ॥
 अर्धजुकाकृतिः कार्यः पादश्चित्रविशारदैः ।
 परपादस्य कूर्चायाः पूर्वपादतलस्य च ॥ ४६१ ॥
 मध्ये व्योम प्रदृश्येत मात्रया मात्रितं स्फुटम् ।
 एकमङ्गुलमुत्सृज्य ब्रह्मसूत्रस्य प (पू) र्वतः ॥ ४६२ ॥
 ग्रीवा द्विभागिका लेख्या चित्रकर्मविशारदैः ।
 पूर्वभागे प्रकुर्वीत कक्षामूलं च तालतः ॥ ४६३ ॥
 कक्षामूलात्ततो बाहुर्भवेत्तिर्यग् विभागिकैः ।
 ब्रह्मसूत्रात्कलामात्रे हृदयं पुरतः स्थितम् ॥ ४६४ ॥
 हृदयाच्चूचुकं कार्यं गोलकत्रयदूरगम् ।
 स्तनमेचकचक्रं तु लिख्यते वृत्तमायतम् ॥ ४६५ ॥

मात्रामितं तु विस्तारे^३ दैर्घ्यं गोलैकमादिशेत् ।
 स्तनमण्डलतः कार्या बृहती चतुरङ्गुला ॥ ४६६ ॥
 ततः समाङ्गुला लेख्या बाहुलेखा विचक्षणैः ।
 बाहोरभ्यन्तरे रेखा निर्गत्य परिगच्छति ॥ ४६७ ॥
 मध्यभागं परित्यज्य जघने^३ सङ्गता भवेत् ।
 मध्यस्य चाङ्गरेखाया भवेत्त्र्यङ्गुलमन्तरम् ॥ ४६८ ॥
 श्रोणेश्च^३ भुजरेखाया अन्तरं भाग इष्यते ।
 ब्रह्मसूत्राद्भवेच्छ्रोणी पूर्वभागे दशाङ्गुलम् ॥ ४६९ ॥
 एकादशाङ्गुलैः काश्चीगुणदेशः प्रकल्प (ल्प्य) ते ।
 पूर्वभागे प्रकोष्ठः स्यात् सूत्रादेकादशाङ्गुलं ॥ ४७० ॥
 नितम्बौ गुण्यते तत्र प्रकोष्ठेन निगूहितः ।
 बहिर्भागे प्रदृश्यं स्यात्स्फिकुटं मणिबन्धतः ॥ ४७१ ॥
 अर्धाङ्गुलप्रमाणेन पञ्चमीचन्द्रसन्निभम् ।
 सूत्रात्तु मेहनं कुर्यात्कलामात्रेण कोविदः ॥ ४७२ ॥
 मेहनाद् द्यङ्गुले श्रोणिः श्रोणेरष्टाङ्गुले भुजः ।
 पताकासन्निभः कार्यो दृश्यः पृष्ठकरो बुधैः ॥ ४७३ ॥
 कनिष्ठानखतो लेख्या सैन्ध्वरेखा बहिर्गता ।
 सूत्रतो द्यङ्गुलं कार्यमूरुमूलं विचक्षणैः ॥ ४७४ ॥
 पुरोदेशस्थितः सूत्रादीणिदेशस्तु भागतः ।
 श्रोणिदेशाद्बहिर्लेखा भवेदष्टाङ्गुलैर्मिता ॥ ४७५ ॥
 जानुकैकाटिका लेख्या ब्रह्मसूत्रात्पडङ्गुला ।
 पराङ्घ्रिजानुसन्धौ तु पूर्वजानु व्यवस्थितम् ॥ ४७६ ॥
 द्यङ्गुलं तत्रमाणेन लेखनीयं समासतः ।
 जानुचक्राद्बहिर्लेखा लेखनीया षडङ्गुले^३ ॥ ४७७ ॥

१ D रो । २ D कर्ण । ३ A ना । ४ B द्वय D ६ । ५ B. F. जानुज । ६ A लं । ७ B. लु । ८ A.
 D. कृ । ९ A. मः । १० A. महता । ११ D. शक्ति । १२ D. त्या । १३ D. णी । १४ A. तंश्च क्रिया,
 शकृतका D तः कृकाटिका । १५ D वी । १६ A लं ।

सार्धैश्चाङ्गुलं तत्र जङ्गामध्यं प्रकीर्तितम् ।
 द्वार्धाक्षिं वक्ष्यते स्थानं लक्ष्यलक्षणसंयुतम् ॥ ४७८ ॥
 एकत्रैकाङ्गुलं यस्मिन्नन्यत्रैकादशाङ्गुलम् ।
 मध्ये द्वार्धाक्षिकं स्थानं लम्बसूत्रकमो भवेत् ॥ ४७९ ॥
 केशान्ताभ्रासिकाग्राच्च कक्षामूलाच्च नाभितः ।
 ऊरुमध्यात्पार्श्वसूत्रं मूलेऽङ्गुष्ठस्य संसृतम् ॥ ४८० ॥
 सीमन्ततो भ्रुवोर्मध्याद्ब्रह्मसूत्रं विनिर्गतम् ।
 गोर्पयेदग्रतः कक्षामूले देशाऽथ मात्रया ॥ ४८१ ॥
 अङ्गुलं^१ नाभितस्त्यक्त्वा लिङ्गपार्श्वविषाणि(णिदेश)तः ।
 अङ्गुष्ठोपान्तदेशाच्च पूर्वमध्याङ्गुलीं व्रजेत् ॥ ४८२ ॥
 अन्यपार्श्वगतं सूत्रं^२ मूर्धपृष्ठाद्विनिर्गतम् ।
 कन्धरास्कन्धसन्धेश्च मध्यदेशेन सङ्गतम् ॥ ४८३ ॥
 मणिबन्धात्तर्जनीतः पूर्वपादस्य पार्णिणतः ।
 क्रमेणैवं प्रकुर्वीत सूत्रत्रयमितीरितम् ॥ ४८४ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे केशान्तर्ध्वगोलकः ।
 अङ्गुलं च तथा दृश्या भ्रूलैखा यवतोधिका ॥ ४८५ ॥
 ततः सूत्रात्परे भागे ब्रह्मसूत्रश्च (नेत्रदेशश्च ?) षड्यवैः ।
 ततश्च निर्गतं वर्त्म प्रध्व(उर्ध्व)भागे यवद्वयम् ॥ ४८६ ॥
 नासामूलस्थितात्सूत्रान्नेत्राग्रं परभागिकम् ।
 दृश्यते षड्यवं तत्र त्रियवं कृष्णमण्डलम् ॥ ४८७ ॥
 त्रियकैः (वः) श्वेतभागः स्याल्लुप्यते कैरकस्तथा ।
 नासामध्यात्तथा दृश्यं कपोलं त्रियवं^३ स्फुटम् ॥ ४८८ ॥

१ F D द्वै । २ A मि । ३ A ध्वं, द्वैर्धाक्षियव । ४ A कस्थाने । ५ A B त्र । ६ A स्मृता B
 स्रतः । ७ B D F मि । ८ A B F गोहेपीहंत्वतःकस्या A गोपयेत्त्वग्रतः, मोहेर्हन्वग्रतः । ९ A लं ।
 १० A ले, नं । ११ D श्वाद् A र्धं । १२ A ली । १३ ऊर्ध्वं । १४ A न्वि । १५ A ईमालकाः । १६ F मू ।
 १७ F वा । १८ A, B, D, तत्र । १९ A न्नेवाग्रं B प्रागग्र । २० A का । २१ D यः । २२ A यत्र
 करकः । २३ D, F, वः ।

नासामध्यं ब्रह्मसूत्राच्चतुर्यवमुदाहृतम् ।
 नासाग्रं ब्रह्मसूत्राच्च दृश्यं स्यादङ्गुलं परे ॥ ४८९ ॥
 तस्मात्सूत्रात्परे भागे दृश्य (श्यः) कक्षधरोऽङ्गुलम् ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे कक्षामूलं तु मात्रया ॥ ४९० ॥
 कक्षामूलाद्बाहुमूलं मात्रामात्रं प्रदृश्यते ।
 अन्यः प्रलप्यते बाहुर्जठरेण तलावधिः ॥ ४९१ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्कुचावर्तो भवेदङ्गुलतो बहिः ।
 अर्धचन्द्राकृतिर्दृश्यः स एवाङ्गुलसम्मितः ॥ ४९२ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे नाभिरङ्गुलमात्रिका ।
 ततो बहिः प्रदृश्येत जठरं चैकमङ्गुलम् ॥ ४९३ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परः काञ्चीगुणदेशोऽङ्गुलत्रयम् ।
 ब्रह्मसूत्राद् वास्तिशिरः पार्श्वं स्याच्चतुरङ्गुलम् ॥ ४९४ ॥
 ब्रह्मसूत्रान्मुष्कमूलं दृश्यते तच्चतुर्यवम् ।
 मुष्को न दृश्यते तत्र लिङ्गेन परिगूहितः ॥ ४९५ ॥
 ब्रह्मसूत्राद्रूमूलं भवेद्भ्रूवेन सङ्गन्तम् ।
 लिङ्गस्याग्रे भवेद्रूमभागः स्याच्चत्रियवाधिकः ॥ ४९६ ॥
 ब्रह्मसूत्राद्रूमध्यं भवेदध्यर्धगोलकम् ।
 सैक्विदेशाद्बहिर्दृश्य(श्यो) बङ्गुपृश्वापि तर्जनी ॥ ४९७ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे देशे परपादस्त्रिभागतः ।
 दृश्यते सार्चितं(वत्) तद्द्वदङ्गुलयोर्द्विपि तदधिकः(काः) ॥ ४९८ ॥
 पूर्वाद्धं गुल्फशीर्षाच्च पराह्णे (द्धं) नखमध्यतः ।
 भवेद्भ्रूमिगतं सूत्रं परपादस्य लेखने ॥ ४९९ ॥
 पराङ्घ्रिब्रह्मसूत्राच्च पूर्वभागे प्रदृश्यते ।
 सप्ताङ्गुलकृतायामः शेषं पूर्वेण लिप्यते ॥ ५०० ॥

ऊरुश्च परपादस्य जङ्घावर्धे(ते) न लुप्यते ।
अक्षि(भि)पाष्णिश्च निखिलौ पूर्वपादेन दर्शितौ ॥ ५०१ ॥

वितस्तिः पूर्वपादस्य दैर्घ्यमत्रै निरूप्यते ।
साचिवल्लिख्यते तज्ज्ञैरङ्गुष्ठौ लुप्यते मनाक् ॥ ५०२ ॥

ब्रह्मसूत्रात्परे भागे शीर्षमेकादशाङ्गुलम् ।
उत्सेधस्य तथाचोर्ध्वं शीर्षं स्यात्सार्धमङ्गुलम् ॥ ५०३ ॥

उत्सेधस्य तथापाङ्गे मस्तकं त्र्यङ्गुलं भवेत् ।
तत्प्रदेशाच्छिरःपृष्ठं लेख्यं सप्तभिरङ्गुलैः ॥ ५०४ ॥

शङ्खस्थाने समे चोर्ध्वं निम्नं किञ्चिच्छिरो भवेत् ।
ततः शिरोगता लेखा धन्वाकारा प्रलिख्यते ॥ ५०५ ॥

ब्रह्मसूत्रात्परे भागे तालं(लु)स्यादङ्गुलत्रयम् ।
भ्रूलेखा यवमाना तु तत्प्रमाणं विलिख्यते ॥ ५०६ ॥

नासामूलं ब्रह्मसूत्रादर्धमात्रं पुरःस्थितम् ।
कनिनी द्वियवा दृश्या करवीरो न दृश्यते ॥ ५०७ ॥

द्वियवः श्वेतभागश्च दृश्यते तदनन्तरम् ।
दृश्यते त्रियवं तत्र लोचनं कृत(कृष्ण)मण्डलम् ॥ ५०८ ॥

श्वेतापाङ्गो(तभागो)प्यपाङ्गस्थः समग्रं परिदृश्यते ।
समग्रो दृश्यते कर्णो यवद्वितयवर्जितः ॥ ५०९ ॥

कर्णावर्ताद्बहिः शीर्षपृष्ठं दृश्यं ततोऽङ्गुलम् ।
कर्णपालीबहिर्देशे पृष्ठकेशान्तर्को मनाक् ॥ ५१० ॥

अर्धाङ्गुलप्रमाणेन दृश्यते चित्रलेखने^{११} ।
शङ्खकांगल(ङ्कः कपोलो)गण्डश्च दृश्यते पूर्णमण्डलैः ॥ ५११ ॥

ब्रह्मसूत्रात्परेभागे भवेन्नासापुटोङ्गुलम् ।
अर्धं प्रदृश्यते गोजेरोर्ध्वं तु यवाधिकम् ॥ ५१२ ॥

१ A दैर्घ्यमत्रनिरूप्यते । २ B D F ति । ३ D मङ्गुलैः । ४ D छौ । ५ D शीर्षमेकादशाङ्गुलम् ।
६ A ले । ७ A ना । ८ A णं । ९ A ने कुत्र । १० F का । ११ A तैः । १२ A कापोलगण्डस्य
D काहोलगण्डश्च । १३ D वै । १४ A लाद । १५ D शेषा ।

ब्रह्मसूत्रात्पुरोभागे हनुग्रीवस्य सङ्गमः ।
 लिख्यते^१ त्र्यङ्गु(लैस्त) ज्ञैर्ग्रीवा तत्र द्विभागिका ॥ ५१३ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे द्विका सार्धत्रिभागिका ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे सार्धसप्तदशाङ्गुलम् ॥ ५१४ ॥
 तिर्यङ्मानेन बोद्धव्यं बाहुमूलं विचक्षणैः ।
 ततो विनिर्गतं कार्यं बाहुशीर्षं द्विमात्रिकम् ॥ ५१५ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे कुक्षिमूलं च सङ्गन्तम् ।
 कक्षामूलाद्बाहुरेखा बाह्यां भागद्वयं भवेत् ॥ ५१६ ॥
 ब्रह्मसूत्रार्त्परे भागे त्र्यङ्गुलं समुदाहृतम् ।
 बाहोराभ्यन्तरा (री) रेखा विधृता स्याद्दशाङ्गुली ॥ ५१७ ॥
 सप्ताङ्गुलं बाहुमध्यं तिर्यक्सूत्रेण कल्पयेत् ।
 वृहतीदेशमुत्सृज्य बाहोराभ्यन्तरी^२ शुभा ॥ ५१८ ॥
 रेखा लेख्या तथा तज्जैर्जघने सङ्गन्ता यथा ।
 कुक्षेश्च बाहुरेखाया अन्तरं त्र्यङ्गुलं भवेत् ॥ ५१९ ॥
 कूर्परस्य तथा श्रोणेर्व्योम चाङ्गुलमिष्यते ।
 कूर्परस्थानविस्तारः पञ्चाङ्गुलमुदीरितः ॥ ५२० ॥
 नाभिस्थब्रह्मसूत्रस्य श्रोणेर्मध्यं निगद्यते ।
 अङ्गुलैर्मनुसङ्ख्याकैस्तिर्यग्विस्तारकल्पनम् ॥ ५२१ ॥
 पक्षाश्रयब्रह्मसूत्र^३भुजयोः कल्प (ल्य) मन्तरम् ।
 चतुर्दशाङ्गुलं^४ प्राज्ञैः प्रवाहुः पञ्चमात्रिकः ॥ ५२२ ॥
 वस्तिशीर्षगति (त) ब्रह्मसूत्रस्य च भुजस्य च ।
 अन्तरं तालमात्रं स्यात्प्रकोष्ठात्पञ्चमात्रिकम् ॥ ५२३ ॥
 वस्तिस्थ^५ब्रह्मसूत्रस्य प्रश्तं (प्र) कोष्ठस्य चान्तरम् ।
 दशाङ्गुलं सार्धमात्रं^६ भागः स्यात्प्रमंकोष्ठकः ॥ ५२४ ॥

१ A परे । २ A. न्ते । ३ A लः । ४ A त्रि । ५ A भागि । ६ A भागत्रयभवेन्मुखम् ।
 ७ A ह्य । ८ D ब्रवेदङ्घ्रि । ९ A तः । १० A लम् । ११ A D कल्पितम् । १२ F रा ।
 १३ D कल्पितम् । १४ A त्रसु । १५ A नान्तरम् । १६ A लैः । १७ A स्थं । १८ A ध्र ।
 १९ F रे । २० D त्र । २१ D ल्य ।

ब्रह्मसूत्रपुरोभागे लिङ्गं द्व्यङ्गुलसम्मितम् ।
 मुष्कमूलं भवेन्मात्रा बाहुरष्टाङ्गुलं ततः ॥ ५२५ ॥
 चतुरङ्गुलमुद्दिष्टो मणिबन्धो विचक्षणैः ।
 पताकेव करः कार्यः ऊरुलग्नतलो बुधैः ॥ ५२६ ॥
 मणिबन्धाद्बहिर्देशे स्फिक्कूटं द्व्यङ्गुलं भवेत् ।
 ऊरुस्तस्मादधस्तालो रेखया करबाह्वया ॥ ५२७ ॥
 करबाह्वगता रेखा सङ्गता संस्थिरेखया ।
 अं (आ) णिदेशस्य विस्तारो भागद्वयमुदाहृतः ॥ ५२८ ॥
 जानुसन्धिप्रमाणं तु सप्ताङ्गुलमुदाहृतम् ।
 जानुचक्रस्य विस्तारः साधेमङ्गुलमिष्यते ॥ ५२९ ॥
 इन्द्रर्वस्तेस्तु विस्तारो वितस्तेरर्धमिष्यते ।
 नैलसन्धेश्च विस्तारः कथितश्चतुरङ्गुलः ॥ ५३० ॥
 ततो विनिर्गता कार्या वृत्ता पाष्णि द्वि(द्वि)मात्रिका ।
 यवद्वितयहीना सा कर्तव्या सुविचक्षणैः ॥ ५३१ ॥
 कनिष्ठानामिकामध्यात्ता(स्ता)सामूर्ध्वं प्रदेशिनी ।
 अङ्गुष्ठ ऊर्ध्वतस्तासां कर्तव्योऽसौ क्रमेण तु ॥ ५३२ ॥
 एवं द्व्यर्धाक्षिकं स्थानं विस्तारेण निरूपितम् ।
 ऊर्ध्वरूपं प्रवक्ष्यामि भित्तिकं स्थानक(कं) स्फुटम् ॥ ५३३ ॥
 पक्षसूत्रद्वयं तिष्ठेद्ब्रह्मसूत्रं न दृश्यते ।
 लम्बसूत्रक्रमो ह्येष भित्तिके समुदाहृतः ॥ ५३४ ॥
 अलीके नासिकामध्ये चूचुके सेन्द्रमूर्धनि ।
 अङ्गुष्ठगुल्फमूले च पक्षसूत्रं निवेश्यते ॥ ५३५ ॥
 तेनैव मिलितं कार्यं मध्यसूत्रं विचक्षणैः ।
 नान्यत्र दृश्यते कापि ब्रह्मसूत्रं ततः स्मृतम् ॥ ५३६ ॥

ऊर्ध्वपृष्ठे तथा स्कन्धे कूर्परे पाष्ण्युपान्ततः ।

इतरत्पक्षसूत्रं तु क्रमेणैवं विधीयते ॥ ५३७ ॥

ब्रह्मसूत्रात्परे(पुरो)भागे केशान्तस्त्रियवान्तरः ।

नासामूलस्य सूत्रस्य(त्तु) यवद्वितयमन्तरम् ॥ ५३८ ॥

यवमानान्तरा गोजी निम्ना सा परिकल्प (ल्प) ते ।

आस्यमध्यगता रेखा सूत्रान्तं (त्तु) द्वियवान्तरम् ॥ ५३९ ॥

अन्तरं ब्रह्मसूत्रस्य चिबुकस्यैकमङ्गुलम् ।

हनुचक्रं ततो लेख्यं सूत्रात्पश्चयवान्तरम् ॥ ५४० ॥

द्व्यङ्गुलं हनुचक्रं स्याद्वीवासन्धिस्तु मात्रया ।

द्विवैका भागान्तरा कार्या ब्रह्मसूत्रानुसारतः ॥ ५४१ ॥

घटिते ब्रह्मसूत्रेण स्तना (न) रोहितचूचुके ।

मूलमग्रं च लिङ्गस्य भवेत्सूत्रेण घटितम् ॥ ५४२ ॥

ऊरुदेशं तथा जानुं जङ्घा (ङ्घां) सन्त्यज्य गच्छति ।

अङ्गुष्ठद्वयमूलं (ले) च सूत्रं तद्वटितं भवेत् ॥ ५४३ ॥

अन्यपक्षस्थिते सूत्रे^० मूर्धपृष्ठं तु घटितम् ।

सार्धाङ्गुलान्तरं कार्यं मस्तकाग्रं विचक्षणैः ॥ ५४४ ॥

सार्धाङ्गुलान्तरंस्तद्वत् केशान्तः पश्चिमो भवेत् ।

स्कन्धदेशः प्रकर्तव्यः पक्षसूत्रेण घटितः ॥ ५४५ ॥

पक्षसूत्रस्य कूर्चस्य मध्यं द्व्यङ्गुलसम्मितम् ।

लम्बसूत्रगतश्चैवं निम्नभागः प्रकीर्तितः ॥ ५४६ ॥

अधिकं सूत्रतो यत्तु तदिदानीं निरूप्यते ।

नासाग्रमण्डलं कार्यं ब्रह्मसूत्राद्विनिर्गतम् ॥ ५४७ ॥

कूर्परस्य (श्च) तथा तेन पक्षसूत्रेण घटितः ।

पाष्णिप्रान्तप्रदेशस्य (श्च) कार्यः सूत्रेण^३ चोदितः ॥ ५४८ ॥

१-A पूर्व । २-A सू । ३-D. च । ४-D अ । ५-F दि । ६-D शगतं जानु, A शे ७ । A तु ।
८-A स्य । ९-D F तं । १०-D E F त्रं । ११-A रं । १२-F Takes these two lines after
पक्षसूत्रेण घटितः । १३-F यो ।

मात्रया मात्रिकं कार्यमधिकं स्तनरोहितम् ।
 वाधो^१ निम्नः प्रदेशः स्यादधिको दशभिर्यवैः ॥ ५४९ ॥
 सूत्रान्मध्यप्रदेशस्तु निर्गतोऽर्धाङ्गुलकम् ।
 जठरं तस्य वा^२र्धस्थमधिकं यवयुग्मतैः ॥ ५५० ॥
 नाभिरन्ध्रप्रदेशः स्यादधिको द्व्यर्धगोलकम् ।
 पकाशयस्तस्य गु^३प्तेर्भवेद्भागो निर्गतः ॥ ५५१ ॥
 काश्चीसूत्रप्रदेशस्तु भवेद्द्व्यङ्गुलतोधिकः ।
 वस्तिशीर्षप्रदेशस्तु भवेदङ्गुलतोऽधिकः ॥ ५५२ ॥
 अधिका षड्गुला(ः)कार्या(ः)सूत्रादङ्गुलको(का)बुधैः ।
 यवयुग्माधिके कार्ये प्रदेशिन्या^४ च लेखने ॥ ५५३ ॥
 अन्यस्य प^५क्षसूत्रस्य फलकं गोलकाधिकम् ।
 कलया बाहु^६मूलं स्यात्फलकं द्व्यङ्गुलं ततः ॥ ५५४ ॥
 भुजमध्यप्रदेशस्तु पश्चा(श्च)दशयवाधिकः ।
 अर्धाङ्गुलाधिकं कार्यं फलकं सुविचक्षणैः ॥ ५५५ ॥
 यव(वं)मानक्रमा^७दीना रेखा बाह्येस्तु बाह्यगा ।
 यावत्कूर्परकस्थानं तत्र सूत्रेण घटिता ॥ ५५६ ॥
 कूर्परान्निर्गता काश्ची जघनं^८ स्फि^९त्कै(क्त)टं तथा ।
 काश्ची द्वाङ्गुलतः कार्या व्यङ्गुलं वस्तिमस्तकम् ॥ ५५७ ॥
 वस्तिसूत्रप्रदेशः स्याच्चतुर्भिर्निर्गतोऽङ्गुलैः ।
 स्फिजोर्मण्डलभागस्तु क्रमशो यवहीनकः ॥ ५५८ ॥
 स्फिजोर्वन्धप्रदेशस्तु सूत्रादङ्गुलतोऽधिकः ।
 ऊरोर्बाह्यगता रेखा क्रमशः परिहीयते ॥ ५५९ ॥
 घटिता जानुसन्धौ तु जंघा स्यादङ्गुलाधिका ।
 अधिको निर्गतः कूर्चः कथितः सूत्रयुग्मके ॥ ५६० ॥

१ A वी । २ A प्र । ३ A द । ४ A प्र । ५ A कम् । ६ F स्तुत्रेन । ७ A चुल्ले F बुल्ले ।
 ८ A द । ९ D अं । १० A न्ये । ११ A सूत्रपक्षस्य । १२ B. D. F. फलकं । १३ A लः ।
 १४ A लान्तकः । १५ D त्रि । १६ B न्य । १७ A कटि । १८ A स्तिर्य । १९ A बन्धु । २० A को ।

आकारलक्षणं वक्ष्ये प्रमाणेन यथाक्रमम् ।
 अर्धमङ्गं प्रदृश्यं स्याद्भित्तिके तन्न दृश्यते ॥ ५६१ ॥
 ललाटार्धं भ्रुवोर्लेखा लोचनं श्रवणं तथा ।
 नासापुटस्तथा सा(चा)र्धं बाहुरेकस्तथा पुनः ॥ ५६२ ॥
 स्फिकक(क्त)टं सक्थि जङ्घा च दृश्यते पदयुग्मकम् ।
 एतदेव प्रदृश्यं स्यादन्यद्भित्तिगतं भवेत् ॥ ५६३ ॥
 भाग एको ललाटस्य भ्रूलेखा त्र्यङ्गुला तथा ।
 शङ्खप्रदेशक्तिर्यगङ्गुलत्रयसम्मितम्(तः) ॥ ५६४ ॥
 अङ्गुलं कूर्चमूलं स्यान्मात्रामात्रं ततः परम् ।
 कथितः पूर्ववत् कर्णः समग्रैः परिलिख्यते ॥ ५६५ ॥
 कनिनी लुप्यते नेत्रे करवीरो न दृश्यते ।
 पुरतः श्वेतभागोऽपि लुप्यते तत्र भित्तिके ॥ ५६६ ॥
 कृष्णमण्डलकस्यार्धं लुप्यते चित्रलेखने ।
 दृश्यं सार्धयवद्वन्द्वं मेचके मण्डलेऽर्धतः ॥ ५६७ ॥
 अपाङ्गश्वेतभागोऽत्र दृश्यते यवपञ्चर्कः ।
 कपोलो^१ गण्डदेशश्च सम्पूर्णः परिदृश्यते ॥ ५६८ ॥
 नासिकार्धं प्रदृश्येत गोजिकार्धं तथैव च ।
 कलामात्रे प्रदृश्येते^२ दशनच्छदने उ^३भे ॥ ५६९ ॥
 हनुमण्डलमर्धं च कलामात्रं प्रदृश्यते ।
 ग्रीवा चाष्टाङ्गुला लेख्या चित्रकर्मणि भित्तिके ॥ ५७० ॥
 बाहुमूलद्वयस्योर्ध्वं हिकामुत्रस्य चोपरि ।
 रैखा चापाकृतिर्लेख्या प्रदेशे भुजशीर्षिके ॥ ५७१ ॥
 हिकायाम^४न्व(मंस)देशस्य विस्तारस्तालमात्रकः ।
 बाहुर्यथोदितः पूर्व^५ तथैव परिलिख्यते ॥ ५७२ ॥

पताकासन्निवेशेन लिख्यते करपल्लवः ।
 चतुर्दशाङ्गुलं मध्यं भुजस्य जठरस्य च ॥ ५७३ ॥
 दृश्यते केवलं लिङ्गं मुष्कमूलं च दृश्यते ।
 ऊरु जा(र्जा)नु च जङ्घा च लिख्यते ख्यातमानतः ॥ ५७४ ॥
 चतुर्दशाङ्गुलं दैर्घ्यं पादयोः परिलिख्यते ।
 षडङ्गुलस्तु विस्तारः पूर्वपादस्तु(स्य) लिख्यते ॥ ५७५ ॥
 पूर्वपादस्य पृष्ठे तु द्वाङ्गुलो^१ दृश्यते परमू(रः) ।
 अङ्गुष्ठो दृश्यते तत्र तत्परा च प्रदेशिनी ॥ ५७६ ॥
 इतरा नैव दृश्यन्ते परभागाङ्घ्रिसंश्रिताः ।
 एवं लक्षणमुद्दिष्टं भित्तिकस्य यथाक्रमम् ॥ ५७७ ॥
 ऋज्वर्धर्जुकेसाचीनां द्वाधार्शे भित्तिकस्य च ।
 सूत्रतो लक्षणं प्रोक्तं समयं(ग्रं) सोमभृश्रुजा ॥ ५७८ ॥
 चतुष्पकारभिचीनां वृत्तीनां वक्ष्ये लक्षणम् ।
 सूत्रतो मानतश्चापि प्रदेशानां विनिर्णयात् ॥ ५७९ ॥
 ऋजुकेऽर्धर्जुके साचीस्थाने द्वाधार्शिसंज्ञके ।
 पक्षसूत्रे तथा प्रोक्ते परावृत्तिष्ठते त(तस्त)था ॥ ५८० ॥
 शिखाकृकाटिकामध्या(त्) पृष्ठवंशा(त्)स्फिगन्तरात् ।
 निर्गत्य पाष्णिमध्ये तु ब्रह्मसूत्रं प्रतिष्ठितम् ॥ ५८१ ॥
 तिर्यक्केर्णागतं(तात्) सूत्रां(त्) शिरश्चन्द्रार्धसन्निभम् ।
 षडङ्गुलस्तदुत्सेध आयामस्तु दशाङ्गुलः ॥ ५८२ ॥
 तस्मात्सूत्रादधोभागे प्रदेशः केशसंयुतः ।
 षडङ्गुलं तस्य दैर्घ्यं विस्तारस्तु दशाङ्गुलः ॥ ५८३ ॥
 कर्णमूलप्रदेशे तु विस्तारः स्याद्द्वि(द्वा)ङ्गुलः ? ।
 शिरोगतप्रदेशे तु विस्तारस्तु षडङ्गुलः ॥ ५८४ ॥
 अधस्तात्कर्णरन्ध्रस्य विस्तारो द्वाङ्गुलो मतः ।
 कर्णौ सार्धाङ्गुलौ दृश्यौ पाल्यौ चाङ्गुलसम्मिते ॥ ५८५ ॥

चलास्थिहनुविस्तारः सूत्रप्रोक्त (क्तो) दशाङ्गुलः ।
ग्रीवा चाष्टाङ्गुला तिर्यग्विस्तारेण निगद्यते ॥ ५८६ ॥

पार्श्वतो ब्रह्मसूत्रस्य कक्षामूले^१ तु नालिके^२ ।
कक्षामूलात्ततो बाह्यवाहोर्लेखा षडङ्गुला ॥ ५८७ ॥

ऋजुवत्सर्वमङ्गस्य अनेनान्यैश्चिरूपितम् ।
पदश्येत तले तस्मिन् करपल्लवसंस्थिते ॥ ५८८ ॥

गुदस्थानांतु स्फिजो रेखा द्वितीया चन्द्रसन्निभा ।
पक्षसूत्रावाधि प्रोक्ते(क्ता) स्फिग्मध्ये बन्धदेशतः ॥ ५८९ ॥

मुष्कौ वृत्ताङ्गुलौ दृश्यौ तदधो लिङ्गमङ्गुलम् ।
ऊर्वोरभ्यन्तरं तत्र भवेदङ्गुलसन्मितम् ॥ ५९० ॥

ऊर्वोर्मध्यप्रदेशे तु भवेद्गोलकमन्तरम् ।
श्रोणिदेशे तथा प्रोक्तमन्तरं चतुरङ्गुलम् ॥ ५९१ ॥

यावत्पार्ष्णिप्रदेशः स्यात्तावदावृ(दीह)क्षमन्तरम् ।
भूमिसूत्रे तथा पार्ष्णिः कर्तव्यो(व्यः) सुविचक्षणैः ॥ ५९२ ॥

भूमिसूत्रात्ततो बूर्ध्वं कनिष्ठे सप्तमात्रिके ।
अर्धाङ्गुलाधिके तस्मिन्ननामे मध्यमे क्रमात् ॥ ५९३ ॥

गुल्फं(ल्फ)देशाद्बहिर्दृश्ये न दृश्या च प्रदेशिनी ।
अङ्गुष्ठे(ष्ठो)ऽपि न दृश्येत जङ्घायाः(ङ्घ्या) परिगूहितः ॥ ५९४ ॥

ऋजुवृत्तिरिति ख्याता सूत्रमानानुसारतः ।
चित्रकाणां प्रबोधार्थं चित्रं सोममहीशुजा ॥ ५९५ ॥

वृत्तिरर्धजुकेदानीं कथ्यते लक्ष्मलक्ष्यते(तः) ।
पक्षसूत्रे प्रकर्तव्ये यथैवार्धजुके तथा ॥ ५९६ ॥

चतुरङ्गुलमेकत्र भागद्वितयमन्यतः ।
अर्धजुके तथा सूत्रं तद्वत्तद्वृत्तिके भवेत् ॥ ५९७ ॥

ऋजुके मस्तके सूत्रं तद्वृत्त्यं प्रकल्पयेत् ।
 विस्तार इच्छया चैव चूचूभागेति(पि)तद्विवम् ? ॥ ५९८ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे कर्णपाली च दृश्यते ।
 पूर्वभागे युतः कर्ण ऋजुवृत्तौ यथा तथा ॥ ५९९ ॥
 केशान्तमध्यगात्सूत्रात्परि(रे) भागे त्रिमात्रिकः ।
 चलास्थिहनुविस्तारः पूर्वाङ्गे प्राङ्गुलो भवेत् ॥ ६०० ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे ग्रीवा गोलकसम्मिता ।
 षडङ्गुला भवेत्पूर्वे विस्तारेण निरूपिता ॥ ६०१ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे कक्षामूलं दशाङ्गुलम् ।
 तालमानं भवेत्पूर्वे कक्षामूलं तु निश्चितम् ॥ ६०२ ॥
 कक्षामूलात्परे भागे रेखा बाहोस्तु बाह्यगा ।
 षडङ्गुला भवेत्तिर्यग् विस्तारेण प्रमाणतः ॥ ६०३ ॥
 पुरस्तात्कक्षमूलान्तु रेखा बाह्या तु बाह्यगा ।
 सप्तमात्रा भवेत्तिर्यग् विस्तारेण सुनिश्चिता ॥ ६०४ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे पूर्ववद्धीयते क्रमात् ।
 श्रोणी काञ्चीप्रदेशश्च वस्तिदेशस्तथैव च ॥ ६०५ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे स्फिग्नेखा नर्वचन्द्रवत् ।
 पूर्वभागस्फिजा लुप्तं लेखार्थं परभागिकम् ॥ ६०६ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे सक्थि दृश्यं दशाङ्गुलम् ।
 पूर्वभागप्रदेशः(गे)प्रदृश्यः)स्यात्क(दू)रुदेशस्तु मात्रिकैः ॥ ६०७ ॥
 परे तु मध्यदेशस्तु परभागे द्विभागिकः ।
 पूर्वभागे प्रदृश्यः(श्यं)स्यात्सार्धमङ्गुलकं स्फुटम् ॥ ६०८ ॥
 पराङ्गे ब्रह्मसूत्रस्य पुरोभागः प्रदृश्यते ।
 अर्धाङ्गुलप्रमाणेन यावत्तलकसङ्गमः ॥ ६०९ ॥
 समग्रं दृश्यते सक्थि पूर्वपादस्य सङ्गन्तम् ।
 अधस्तादूर्ध्वमध्यस्य व्योम जानुव्यवस्थितम् ॥ ६१० ॥

क्रमशो वर्षमानं तु यावत्सार्धमङ्गुलावधि ।
 जङ्घयोरन्तरं तद्वत्सार्धमङ्गुलमिष्यते ॥ ६११ ॥
 इन्द्रवस्तिप्रदेशे तु किञ्चिदूनं प्रकल्पयेत् ।
 लुप्यते परपादेऽस्मिन्नङ्गुष्ठः पादशाखिकैः ॥ ६१२ ॥
 अधस्ताद्भूमिसूत्रस्य पाणिः पूर्वपदाश्रिता ।
 यवप्रमाणिका दृश्या वृत्तत्वाच्चित्रकर्माणि ॥ ६१३ ॥
 अङ्गुष्ठमूलदेशस्य नव(ख)सन्धेर्यदन्तरम् ।
 तत्कलामात्रकं कार्यं चित्रकर्मविशारदैः ॥ ६१४ ॥
 भूमिसूत्रात्तथाचोर्ध्वं कनिष्ठा कलया स्मृता ।
 सर्वान्गुल्यस्तथाऽङ्गुष्ठो दृश्यन्ते पूर्वपादगाः ॥ ६१५ ॥
 भूमिसूत्रं परित्यज्य पराङ्घ्रेः पाणिमण्डलम् ।
 अङ्गुलेन विधातव्यो भित्तिचित्रे ह्ययं क्रमः ॥ ६१६ ॥
 एवमर्धजुका वृत्तिः समग्रा परिकीर्तिता ।
 क्षयवृद्धिप्रदेशैस्तु सूत्रं मानात्सुनिश्चितम् ॥ ६१७ ॥
 साचिस्थानगता वृत्तिरिदानीं परिकीर्त्यते ।
 सूत्रत्रितयभेदेन पूर्वापरविभागतः ॥ ६१८ ॥
 एतासां विगतं स्थाने पक्षसूत्रं विधीयते ।
 तद्वत्तद्वृत्तिके कार्यं सूत्रत्रितयपातनम् ॥ ६१९ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे केशान्तश्चाङ्गुलद्वये ।
 दशाङ्गुलं शिरःपृष्ठं पूर्वभागे विधीयते ॥ ६२० ॥
 परे भागे प्रदृश्यं स्याद्भ्रूयुगं मात्रया मितम् ।
 भ्रूपुच्छाच्चैव कर्णाग्रं भागैर्नैकेन कल्प(ल्य)ते ॥ ६२१ ॥
 सार्धमङ्गुलमुद्दिष्टा तिर्यकर्णस्य विस्तृतिः ।
 ततो बहिः प्रदृश्यं स्यात्कर्णपृष्ठं चतुर्यवम् ॥ ६२२ ॥

मात्रामात्रौ प्रकर्तव्या कर्णपाली विचक्षणैः ।
 कर्णावर्तात्पुरोभागे सार्धसप्ताङ्गुलं शिरः ॥ ६२३ ॥
 पालीदेशात्समारभ्य कृकाटी षड्भिरङ्गुलैः ।
 तिर्यङ्मानेन कर्तव्या चित्रकर्मणि कोविदैः ॥ ६२४ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे दृश्या या सार्धमङ्गुलम् ।
 यवमात्रमधोवर्त्म पक्षसूत्रात्प्रहीयते ॥ ६२५ ॥
 ललाटं च कपोलश्च पक्षसूत्रेण घटितम् ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे कपोले(लो) द्व्यङ्गुलैः ततः ॥ ६२६ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे पालिसंन्धिस्तु गोलकः ।
 ईषद्वक्त्रा प्रकर्तव्या गण्डलेखा विचक्षणैः ॥ ६२७ ॥
 गण्डप्रान्तस्य हन्वाश्च सन्धिःस्यात्पक्षसूत्रतः ।
 अङ्गुलान्तरतः कार्यो यवेनैकेन वाधिकः ॥ ६२८ ॥
 अङ्गुलेन हनुः कार्या ब्रह्मसूत्रात्परे स्थिता ।
 कन्धरा पृष्ठभागस्था हनुश्चापि निरूपिता ॥ ६२९ ॥
 दशाङ्गुलं तथा तिर्यग् विस्तारेण परिस्फुटम् ।
 गलवृद्धेर्हनुः प्रान्ताद्यवमानेन लम्बते ॥ ६३० ॥
 ग्रीवाया गलवृद्धेश्च सन्धिः सार्धाङ्गुलो भवेत् ।
 अष्टाङ्गुला भवेद्ग्रीवा ब्रह्मसूत्रपुरःस्थिता ॥ ६३१ ॥
 सार्धमङ्गुलकं त्यक्त्वा ब्रह्मसूत्रं व्यवस्थिता ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे वाध्रं सप्ताङ्गुलो भवेत् ॥ ६३२ ॥
 कक्षामूलं परे भागे मात्रया समवस्थितम् ।
 कक्षामूलद्वयस्योक्तमन्तरं मनुमात्रया ॥ ६३३ ॥
 बाहुमूलगता रेखा बाह्या पञ्चभिरङ्गुलैः ।
 ब्रह्मसूत्र(त्रं) परस्थेन बाहुना परिलोपितम् ॥ ६३४ ॥

जठरं श्रोणिदेशश्च सक्थ्यैर्धे न च दृश्यते ।

तद्बाहुदेशमध्यस्तु रचनीयः षडङ्गुलः ॥ ६३५ ॥

बाहुदेशस्य मध्यस्याप्यन्तरं स्याद्दशाङ्गुलम् ।

इतरस्य तथा बाहोर्मध्यदेशस्य मध्यगः (गम्) ॥ ६३६ ॥

अङ्गुलं दृश्यते व्योम यावच्छ्रोणितटं भवेत् ।

प्रकोष्ठकस्य मध्यस्याप्यन्तरं स्याद्दशाङ्गुलम् ॥ ६३७ ॥

प्रकोष्ठस्तस्य बाहोश्च काञ्चीदेशेन गूहितः ।

अधोभागे(गो) न दृश्येत प्रकोष्ठस्य करावधेः ॥ ६३८ ॥

दृश्या(श्य)बाह्वन्तरच्छा(स्था)या रेखायाः श्रोणिमध्यतः ।

अन्तरं रचनीयं स्याद्द्विसङ्घैरङ्गुलैः स्फुटम् ॥ ६३९ ॥

काञ्चीसूत्रप्रदेशस्य दृश्यं बाहोर्धेदन्तरम् ।

गदितं रविमात्राभिधित्रशास्त्रानुसारतः ॥ ६४० ॥

वस्तिमस्तकदेशस्य दृश्या(श्य)बाहोर्धेदन्तरम् ।

तिथिमात्राभिरुद्दिष्टं तिर्यक्सूत्रं(त्र) प्रमाणतः ॥ ६४१ ॥

दृश्यस्य मणिवन्वस्य गुदस्य च यदन्तरम् ।

दशाङ्गुलं विधेयं तच्चित्रव्यापारकोविदैः ॥ ६४२ ॥

पूर्ववच्च स्फिजोल्लेखा कर्तव्या सुविचक्षणैः ।

कलामात्रं तथा लुप्ता स्फिजोल्लेखा परस्थिता ॥ ६४३ ॥

त्रिभागल्लोपितं सन्धि पूर्वसक्थ्युर्परिस्थितम् ।

समग्रो दृश्यते चाङ्गिः पुरोभागसमाश्रितः ॥ ६४४ ॥

ऊरुमूलं तथा जानु जङ्घाकाण्डं तथैव च ।

त्रिभिर्भागैः प्रदृश्येत पराङ्गिसमवस्थितम् ॥ ६४५ ॥

पूर्वाङ्गिकूर्चदेशस्य पराङ्गिर्नैखसन्धितः ।

समग्रं दृश्यते बाह्यमङ्गुलार्धं विचक्षणैः ॥ ६४६ ॥

एकादशाङ्गुलं दैर्घ्यं पूर्वपादस्य कल्प्यते ।
 घटिता भूमिसूत्रेण पाष्णिस्तस्मिन् परिस्फुटम् ॥ ६४७ ॥
 सार्धमङ्गुलसृज्य लिर्यते तु कनिष्ठिका ।
 अङ्गुल्यश्च तथाङ्गुष्ठो लिर्यन्ते पूर्ववत्स्फुटम् ॥ ६४८ ॥
 प्रदेशिनी तथाऽङ्गुष्ठौ मध्यमाग्रं तथैव च ।
 दृश्यते परपादस्य पूर्वोणान्यत्प्रलप्यते ॥ ६४९ ॥
 परपादगता पाष्णिः समग्रां दृश्यते पुनः ।
 भूमिसूत्रात्परित्यज्य मानतः सार्धमङ्गुलम् ॥ ६५० ॥
 ईदृक्साचिगता वृत्तिः कथिता लक्षणान्विता ।
 तिर्यक्सूत्रप्रदेशेन लम्बसूत्रक्रमेण च ॥ ६५१ ॥
 द्व्यर्धाक्षिवत्प्रकर्तव्यं तथा च लम्बसूत्रकम् ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे रुद्रमात्राभिरीरितम् ॥ ६५२ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे तालमङ्गुलतो भवेत् ।
 पुरोभागे ललाटं तु सार्धमङ्गुलतो भवेत् ॥ ६५३ ॥
 कलामात्रा प्रदृश्या स्याद्भ्रुवोर्लेखा सुनिश्चितम् ।
 अङ्गुलं तु परे भागे पुरोभागे तथाङ्गुलम् ॥ ६५४ ॥
 भ्रूपुच्छतः कर्णमूलं पञ्चाङ्गुलमुदीरितम् ।
 कलामात्रो भवेत्कर्णस्तिर्यङ्मानेन निश्चितम् ॥ ६५५ ॥
 अर्धपाली परा दृश्या पुरस्था मात्रया मिता ।
 पालीदेशात्कृकाटी स्याद्भ्रागेनैकेन कल्पिता ॥ ६५६ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परेभागे नेत्रवर्त्म चतुर्व्यवम् ।
 अर्धाङ्गुलं परित्यज्य पक्षसूत्रं प्रतिष्ठितम् ॥ ६५७ ॥
 पक्षसूत्रे तु संलग्नं पक्षं कार्यं विचक्षणैः ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे दृश्यते कृष्णमण्डलम् ॥ ६५८ ॥

यवद्वयप्रमाणेन श्वेतभागच (श्च) चतुर्वयम् ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे बुध(ध)वर्त्म चतुर्वयम् ॥ ६५९ ॥
 परे भागे प्रदृश्यःस्यात्कपोलश्च चतुर्वयः ।
 अर्धमात्रात्कपोलाचु नासामध्यं प्रकल्प्यते ॥ ६६० ॥
 पक्षसूत्राद्विनिष्क्रान्तं नासाग्रं तु चतुर्वयम् ।
 ओष्ठौ(ष्ठौ) तत्र प्रकर्तव्यौ तिर्यगङ्गुलविस्तृतौ ॥ ६६१ ॥
 घटितौ पक्षसूत्रेण प्रकर्तव्यौ विचक्षणौ ।
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे चिबुकं द्वियवं भवेत् ॥ ६६२ ॥
 घटितं ब्रह्मसूत्रेण हनुचक्रं प्रकर्षयेत् ।
 हनुचक्रात्तथा ग्रीवा भागेनार्धेन कल्प(ल्प्य)ते ॥ ६६३ ॥
 ग्रीवायाश्चैव विस्तारो भागद्वितयसम्मितः ।
 ग्रीवायाश्च बहिर्दृश्यः स्कन्धदेशस्तथाङ्गुलम् ॥ ६६४ ॥
 ब्रह्मसूत्रात्परे भागे बाहुमूलं त्रिमात्रकम् ।
 पञ्चमात्रं पुरोभागे कक्षामूलं विधीयते ॥ ६६५ ॥
 द्विकक्षामूलयोर्मध्ये भवेदेकादशाङ्गुलम् ।
 उक्तादन्यः पुरो बाहुः कक्षामूलानु(त्तु)भागतः ॥ ६६६ ॥
 कूर्परस्यान्तरी रेखा श्रोणिदेशे निर्गद्यते ।
 तस्याश्च मध्यरेखाया अन्तरं संव्यवस्थितम् ॥ ६६७ ॥
 चापाकारं प्रकर्तव्यं तत्सार्धाङ्गुलविस्तृतिः (ति) ।
 बाहोस्तस्य बहिर्रेखा वस्तिशीर्षेण घटिता ॥ ६६८ ॥
 परपादस्फिजा गूढः प्रकोष्ठो नैव दृश्यते ।
 पूर्वेण पक्षसूत्रेण पृष्ठपार्श्वं सुघटितम् ॥ ६६९ ॥
 तेनैव घटितौ रेखा स्फिजोरन्तरवर्तिनी ।
 वस्तिशीर्षगतं सूत्रं गुदराजैर्द्विगोलकम् ॥ ६७० ॥

१ F omits this line. २ A B र। ३ A ऊच। ४ A अ। ५ A क्षि। ६ A लते। ७ A रे
 ८ F नो। ९ D न घखते। १० D द्वि। ११ B जौ।

स्फिङ्गमण्डलगता रेखाः वाह्याः पञ्चाङ्गुलाः भवेत् ।
यवतो वर्धते यावत् कल्पितं नाभिसूत्रकम् ॥ ६७१ ॥

कूर्परस्य तथा नाभेरन्तरं सार्धगोलकम् ।
भुजं विना शिरोदेशाभिर्गतं जठरं वहिः ॥ ६७२ ॥

हीयते च ततश्चाधो मणिवन्धावधि क्रमात् ।
वस्तिसूत्रप्रदेशे तु यवपट्कसुदाहृतम् ॥ ६७३ ॥

ततो वंशैणदेशः स्यादङ्गुलं परिकल्पितम् (तः) ।
ऊरुमूलं ततः कुर्यात्करादङ्गुलतो वहिः ॥ ६७४ ॥

कनिष्ठाङ्गुलिसंलंशा सक्थिरेखा विरंच्यते ।
तर्जनी दृश्यते चार्धमङ्गुलाग्रेण सङ्गता ॥ ६७५ ॥

तिर्यक्त्वैलस्य विस्तारो (रं) भागेनैकेन कल्पयेत् ।
पूर्वभागस्फिजोर्ले (ले) खा किञ्चिद्भक्ता प्रकल्प (ल्प्य) ते ॥ ६७६ ॥

गुदात्सार्धाङ्गुला सा तु प्रदृश्या चित्रकर्मणि ।
समग्रो दृश्यते चाङ्गिः पूर्वभागसमाश्रितैः ॥ ६७७ ॥

त्रयोदशाङ्गुलायामं पदं तस्य प्रदृश्यते ।
परभागस्थितं सक्थिं सार्धभागं प्रदृश्यते ॥ ६७८ ॥

जानुभागो हि भागेन जङ्घामूलं च भागतः ।
ईन्द्रवस्तिप्रदेशस्य दृश्यं स्यादङ्गुलत्रयम् ॥ ६७९ ॥

कूर्चिकां च ततः पार्णिणः प्रत्येकं त्र्यङ्गुल मतम् ।
पूर्वपादगता पार्णिभूमिसूत्रेण घट्टिता ॥ ६८० ॥

भूमिसूत्रं परित्यज्य कनिष्ठा मात्रया भवेत् ।
भूमिसूत्रं परित्यज्य परपार्णिर्विधीयते ॥ ६८१ ॥

सार्धगोलकमानेन चित्रकर्मविशारदैः ।
पूर्वाङ्गिपृष्ठदेशे च परपादः प्रदृश्यते ॥ ६८२ ॥

पञ्चाङ्गलकृतायामैः शिल्पिभिः परिकल्पितैः ।
 पूर्वाङ्गुष्ठनखादूर्ध्वं कल्प्यैते च प्रदेशिनी ॥ ६८३ ॥
 अङ्गुलान्तरिता कार्या पराङ्गुष्ठेन गृहिता ।
 तर्जनी मध्यमानाम (मा) कनिष्ठा च क्रमादिमाः ॥ ६८४ ॥
 उपर्युपरि तिष्ठन्त्यः कल्प(ल्प्य)न्ते चार्धरूपतः ।
 एवं द्वैर्ध्रकृमा वृत्तिर्विस्तारेण निरूपिता ॥ ६८५ ॥
 लम्बसूत्रं पुरस्कृत्य तिर्यक्सूत्रानुसारतः ।

इति सामान्यचित्रप्रक्रिया

स्थानकानाञ्च वृत्तीनां यत्प्रमाणं निरूपितम् ॥ ६८६ ॥
 तदन्तरप्रमाणेन व्यन्तराणि भवन्ति हि ।
 नवभेदप्रभिन्नानां स्थानकानां विनिर्णयः ॥ ६८७ ॥
 आयुधानां विपर्यासाच्चतुर्ध्वपि च बाहुषु ।
 जगन्नाथस्य वक्ष्यन्ते चतुर्विंशतिमूर्तयः ॥ ६८८ ॥
 प्रादाक्षिण्येन बोद्धव्या चतुर्विंशतिमूर्तयः ।
 अधोहस्तक्रमेणादौ यथैवाक्षरसंज्ञया ॥ ६८९ ॥
 अवशिष्टमधोबाहोश्चतुर्थं नामवाचकम् ।
 प्राधान्यं व्यञ्जनेष्वेव दीर्घानुस्वारयोर्विहिः ॥ ६९० ॥
 छन्दसः पूरणार्थाय कचिदाद्यं प्रलुप्यते ।
 पशचंके शर्पंगाना गाचशंसा चगापगो ॥ ६९१ ॥
 गोपशंवि चशंपाम पागचत्रि शचागवा ।
 पंचांगश्री गचंपाह शपचाप पशागदा ॥ ६९२ ॥
 गशापाशं(सं) गशाचंवा चशगाप चगाशनि ।
 र्चंपाशंपु पगाचा(शा)धो चंपागोचृ गपाचतुः (चु) ॥ ६९३ ॥
 पाचशंजं शगाचेपि शोचपाह शगापकृ ।
 चतुर्बाहुयुताः सर्वाः मूर्तयः परिकीर्तिताः ॥ ६९४ ॥
 इति केशवादिचतुर्विंशतिमूर्तिभेदाः ।

१ D मा । २ D ता । ३ D व्य । ४ A व्यधोक्त्वा वृत्तिः । ५ A बोध० । ६ A चं । ७ B. F. व ।
 ८ F बोधो । ९ A क्ष ।

अष्टबाहोर्हरेर्मूर्तेरायुधानि वदाम्यहम् ।
 नन्दकश्च गदा बाणः) पद्म(बं)दक्षिणबाहुषु ॥ ६९५ ॥
 शङ्खो धनुस्तथा चक्रं खेटकं वामबाहुषु ।
 त्रिविक्रमो वृसिंहश्च दशतालो प्रकीर्तितौ ॥ ६९६ ॥
 वामनः सप्ततालस्तु विप्रमूर्तिर्हिरिच्छविः ।
 कृष्णाजिनोपवीती स्याच्छत्री धृतकमण्डलुः ॥ ६९७ ॥
 कुण्डली शिखया युक्तः कुब्जाकारो मनोहरः ।
 श्रीरामश्च वराहश्च दशतालावुदाहृतौ ॥ ६९८ ॥
 रामस्तु द्विशुजो लेख्यः शरचापधरो विभुः ।
 नृवराहं प्रवक्ष्यामि सूकरास्येन शोभितम् ॥ ६९९ ॥
 गदापद्मधरं धार्त्रीं दंष्ट्राग्रेण समुद्धृताम् ।
 विभ्राणं कूर्परे वामे विस्मयोत्फुल्ललोचनाम् ॥ ७०० ॥
 नीलोत्पलधरां देवीमुपरिष्ठात्प्रकल्पते(येत्) ।
 दक्षिणं कटिसंस्थं च बाहुं तस्याः प्रकल्पयेत् ॥ ७०१ ॥
 कूर्मपृष्ठे पदं चैकमन्यन्नागेन्द्रमूर्धनि ।
 अथवा सूकराकारं महाकायं कचिच्छिखेत् ॥ ७०२ ॥
 तीक्ष्णदंष्ट्राग्रघोणास्यं स्तब्धकर्णोर्ध्वरोमकम् ।
 नरसिंहाकृतिं वक्ष्ये रौद्रसिंहमुखेक्षण(णा)म् ॥ ७०३ ॥
 भुजाष्टकसमायुक्तं(क्तं)स्तब्धं पानसयत्प्रभुम् (पीतसटाप्रभाम्) ।
 हिरण्यकशिपुं दैत्यं दारयन्तीं नखाङ्कुरैः ॥ ७०४ ॥
 ऊर्वोरुपरि विन्यस्य खड्गखेटकधारिणीम् ।
 तस्यान्त्रमालां निष्कृष्य बाहुयुग्मेन विभ्रतीम् ॥ ७०५ ॥
 आकारं पुरुषस्यैव धारयन्तीं मनोहराम् ।
 अधःस्थिताभ्यां बाहुभ्यां धा(दा)रयन्तीं प्रकल्पयेत् ॥ ७०६ ॥

ऊर्ध्वस्थिताभ्यां बाहुभ्यामान्त्रमालां तु विभ्रतीम् ।
मध्यस्थिताभ्यां बाहुभ्यां दक्षिणे चक्रपङ्कजे ॥ ७०७ ॥

कौमोदकीं तथा शङ्खं बाहुभ्यामभिवामतः ।
नीलोत्पलदलच्छायां किंवा चम्पकसप्रभाम् ॥ ७०८ ॥

तप्तकाञ्चनसङ्काशां बालार्कसदृशीं लिखेत् ।
आसीनं द्विश्रुजं देवं प्रसन्नवदनेक्षणम् ॥ ७०९ ॥

श्वेतस्फटिकसङ्काशं चतुर्बाहुमथापि वा ।
आजानुलम्बिनौ बाहू कर्तव्यौ तत्र दक्षिणौ ॥ ७१० ॥

समीपे कल्पयेच्चक्रं वामे शङ्खं समीपतः ।
ऊर्ध्वस्थिताभ्यां बाहुभ्यां दक्षिणं(ण) पञ्चकं(पङ्कजं)न्यसेत् ॥ ७११ ॥

वामे^१ बाहौ गदा रम्यां लिखेच्चित्रविशारदः ।
तथा त्रिविक्रमं वक्ष्ये वामपादेन मेदिनीम् ॥ ७१२ ॥

आक्रामन्तं द्वितीयेन साकल्येन नभस्तलम् ।
ऊर्ध्वपादसमीपस्थं वामनं दीनलोचनम् ॥ ७१३ ॥

आलिखेत समीपस्थं बालिं शु(भ्रु)ङ्गारधारिणम् ।
तस्य बन्धं प्रकुर्वन्ति(र्वन्तं) गगनान्तं प्रकल्पयेत् ॥ ७१४ ॥

मत्स्यावतारिणं देवं मत्स्याकारं प्रकल्पयेत् ।
कूर्मावतारिणं देवं कमठाकृतिमालिखेत् ॥ ७१५ ॥

लिखेच्चतुर्मुखं देवं चतुर्बाहुं शुभेक्षणम् ।
रक्तकुण्डलसंयुक्तं लम्बकूर्चोपवीतिनम् ॥ ७१६ ॥

कृष्णाजिनधरं देवं शुक्लाम्बरविराजितम् ।
दक्षिणं वरदं हस्तं तथान्यं^३ स्तु(स्तु)वधारिणम् ॥ ७१७ ॥

कमण्डलुधरं वामं तथान्यं संयुतं स्रुच(स्रुचा) ।
विभ्राणं चतुर्दो वेदान् पुरतश्चास्य विन्यसेत् ॥ ७१८ ॥

वामे पार्श्वे तु सावित्रीं दक्षिणे तु सरस्वतीम् ।
 आज्यस्थालीं पुरोभागे महर्षींश्च समन्ततः ॥ ७१९ ॥
 हंसारूढं लिखेत्कापि क्वचिच्च कमलासनम् ।
 स्रष्टारं सर्वलोकानां ब्रह्माणं परिकल्पयेत् ॥ ७२० ॥
 महादेवं प्रवक्ष्यामि यथा लेख्यः स भित्तिषु ।
 मुक्ताकर्करश्मिसङ्कनशस्तप्तस्वर्णनिभोऽपि वा ॥ ७२१ ॥
 उन्नतांसो महाबाहुः कमलायतलोचनः ।
 द्वीपिचर्मपरीधानो वृत्तजङ्घोरुमण्डलः ॥ ७२२ ॥
 केयूरहारसम्पन्नः कटिध्वजत्रयान्वितः ।
 नवेन्दुकलिकाक्रान्तजटाजूटविराजितः ॥ ७२३ ॥
 इन्दुमू(स्य)लत्रिनेत्रे(त्रै)णनागाभरणभूषितः ।
 ब्रह्मवर्षदेशीयो नीलकण्ठो मनोहरः ॥ ७२४ ॥
 कुण्डली पीनगण्डः स्यादष्टभिर्बाहुभिर्युतः ।
 दशभिर्बाहुभिर्वाथ भुजैः षोडशभिः क्वचित् ॥ ७२५ ॥
 अष्टादशभुजः कापि चतुर्बाहुरथापि वा ।
 तेषु शस्त्राणि वक्ष्यामि भुजेषु च यथाक्रमम् ॥ ७२६ ॥
 अक्षमालामर्त्तिं शक्तिं दण्डं शूलं च दक्षिणे ।
 खट्वाङ्गं भुजगं चैव कपालं खेटकं तथा ॥ ७२७ ॥
 धरदं च तथा हस्तं वामभागे निवेशयेत् ।
 गजासुरवधे नाट्ये बाहुभिर्दशभिर्युतः ॥ ७२८ ॥
 पुरत्रयस्य दहने भुजैः षोडशभिर्युतः ।
 बाणश्चक्रं गदा चैव दक्षिणैर्ष्यधिकं भवेत् ॥ ७२९ ॥
 धनुश्चैव तथा घण्टा शङ्खो वामेऽधिकं भवेत् ।
 दश पूर्वं भुजाः प्रोक्ताः षोडशैवं निरूपिताः ॥ ७३० ॥
 स्वच्छन्दभैरवाकारे बाह्वोऽष्टादश स्मृताः ।
 डमरं च तथा शङ्खमधिकं तत्र कल्पयेत् ॥ ७३१ ॥

त्रिशूलं डमरुं चैव वरदं चाक्षिमालिकाम् ।
 चतुर्बाहोर्महेशस्य शान्तमूर्तेः समालिखेत् ॥ ७३२ ॥
 अन्यास्तु दशहस्तस्य भवेयुर्हेतयः क्रमात् ।
 अष्टबाहोर्महेशस्य न स्यातां खड्गखेटकौ ॥ ७३३ ॥
 अर्धनारीश्वरो देवः कथ्यते लक्षणान्वितः ।
 दक्षिणं पुरुषाकारं वामं योषिन्मयं वपुः ॥ ७३४ ॥
 त्रिशूलं दक्षिणे हस्ते वामहस्ते च दर्पणम् ।
 उत्पलं वा प्रकुर्वीत केयूरवलयान्वितम् ॥ ७३५ ॥
 दक्षिणे श्रवणे नागं वामे कर्णे तु कुण्डलम् ।
 जटाभारो दक्षिणे स्यादर्ध(थ)चन्द्रार्धभूषितः ॥ ७३६ ॥
 कुन्तलं कबरीभारं वामभागे तु विन्यसेत् ।
 ललाटे लोचनस्यार्धं तिलकार्धं प्रकल्पयेत् ॥ ७३७ ॥
 विशालं दक्षिणं वक्षो वामं पीनपयोधरम् ।
 द्वीपिचर्मपरीधानं कटिसूत्रत्रयान्वितम् ॥ ७३८ ॥
 देवस्य दक्षिणं पादं पद्मस्योपरि कल्पयेत् ।
 तस्योर्ध्वं च तथा वामं नूपुरालङ्कृतं लिखेत् ॥ ७३९ ॥
 नरनारीमयं देवमेवं चित्रे प्रकल्पयेत् ।
 उमामहेश्वरस्यापि स्वरूपं वर्णयेत्ऽधुना ॥ ७४० ॥
 द्विशुभ्रं वा चतुर्बाहुं जटामण्डलमण्डितम् ।
 त्रिनेत्रं पार्वतीस्कन्धविन्यस्तैककरं कुचे ॥ ७४१ ॥
 करं द्वितीयं सन्ध्यं तु शूलमुत्पलकं लिखेत् ।
 वामं पद्मासनं पादं दक्षिणं किञ्चिदञ्चितम् ॥ ७४२ ॥
 एवमर्धेन्दुसंस्थाने निविष्टं शङ्करं लिखेत् ।
 वामोरुवर्तिनीं देवीं हरवक्त्रावलोकनीम् ॥ ७४३ ॥
 स्पृशन्तीं देवदेवस्य वामांसं लीलया लिखेत् ।
 दक्षिणैः करजैः स्कन्धं स्पृशन्तीं कुक्षिमेव वा ॥ ७४४ ॥

उत्पलं वामहस्तेन दर्पणं वापि विभ्रतीम् ।
 जयां च विजयां पार्श्वे गणेशं षण्मुखं लिखेत् ॥ ७४५ ॥
 उमामहेश्वरस्यैवं स्वरूपं परिकीर्तितम् ।
 देवं हरिहरं वक्ष्ये सर्वपातकनाशनम् ॥ ७४६ ॥
 दक्षिणे शङ्करस्यार्धमर्धं विष्णोश्च वामतः ।
 बालेन्दुभूषितः कार्यो जटाभारस्तु दक्षिणे ॥ ७४७ ॥
 नानारत्नमयं दिव्यं किरीटं वामभागतः ।
 दक्षिणं सर्पराजेन भूषितं कर्णमालिखेत् ॥ ७४८ ॥
 मकराकारकं दिव्यं कुण्डलं वामकर्णतः ।
 वरदो दक्षिणो हस्तो द्वितीयः शूलभृत्तथा ॥ ७४९ ॥
 कर्तव्यौ वामभागे तु शङ्खचक्रधरौ करौ ।
 दक्षिणं वसनं कार्यं द्वीपिचर्ममयं शुभम् ॥ ७५० ॥
 पीताम्बरमयं भव्यं जघनं संव्यमालिखेत् ।
 धामः पादः प्रकर्तव्यो नानारत्नविभूषितः ॥ ७५१ ॥
 दक्षिणाङ्घ्रिः प्रकर्तव्यो भुजगेन्द्रेण वेष्टितः ।
 मुर्धाशुधवलः कार्यः शिवभागो विचक्षणैः ॥ ७५२ ॥
 अतसीपुष्पसङ्कनशो विष्णुभागो विरच्यते ।
 विलिखेत् षण्मुखं देवं मयूरवरवाहनम् ॥ ७५३ ॥
 तरुणादित्यसङ्कनशं बालाभरणभूषितम् ।
 स्थानीये खेटके वापि कुमारो लिख्यते यदा ॥ ७५४ ॥
 भुजान्द्रादश कुर्वीत खेटके चतुरो भुजान् ।
 प्रामे वने द्विबाहुः सैयाल्लेखनीयो विचक्षणैः ॥ ७५५ ॥
 षड्भुजैः षड्भुस्फेतो वा मुखेनैकेन वा युतः ।
 दक्षिणं निम्नगं पाणिं वरदं वाऽभयं लिखेत् ॥ ७५६ ॥

शक्तिं पाशमसिं वाणं शूलं चेत्युत्तरोत्तरम् ।
 पताकां कार्मुकं कुर्यात्खेटकं मृष्टिवन्धनम् ॥ ७५७ ॥
 प्रसृतां तर्जनीं पाणौ ताम्रचूडं चै वामतः ।
 अभयो वरदो वैको द्वितीयः खड्गभृत्करः ॥ ७५८ ॥
 दक्षिणे^१ वामतः शक्तिः(ः) पाशो वा कुक्कुटोऽपि वा ।
 द्विभुजस्य कुमारस्य कर(रे)शक्तिर्विधीयते ॥ ७५९ ॥
 दक्षिणे वामतः कार्यस्ताम्रचूडधरः करः ।

इति स्वामिकार्तिकलक्षणम् ।

विनायकस्य वक्ष्यामि मूर्तिं चित्रोपयोगिनीम् ॥ ७६० ॥
 गजवक्रां त्रिनेत्रां तां चतुर्बाहुं महोदराम् ।
 भयैकदन्तसंयुक्तां स्तब्धकर्णां समालिखेत् ॥ ७६१ ॥
 नागोपवीतिनीं^२ पुष्टां^३ पीनस्कन्धाङ्घ्रिपाणिकाम् ।
 भयदन्तधरञ्चैकमन्यमुत्पलसंयुतम् ॥ ७६२ ॥
 दक्षिणे विलिखेद्रामौ सकुटारसलङ्कुकौ ।
 पार्श्वे सिद्धिकबुद्धिभ्यामधस्तादाखुनान्वित(ता)म् ॥ ७६३ ॥
 आसीन(ना)शुत्तमे पीठे सिन्दूरारुणाविग्रह(हा)म् ।

इति गणेशमूर्तिः ।

वक्ष्ये कात्यायनीं देवीं शिवनारायणात्मिकाम् ॥ ७६४ ॥
 बाहुभिर्दशभिर्युक्तां जटामुकुटमण्डिताम् ।
 लोचनत्रयसंयुक्तामर्धेन्दुकुतशेखराम् ॥ ७६५ ॥
 अतसीपुष्पसच्छायामिन्दीवरदलेक्षणाम् ।
 पीनोन्नतकुचाभोगां तनुमध्येन शोभिताम् ॥ ७६६ ॥
 त्रिभङ्गिस्थानसंस्थानां महिषासुरमर्दिनीम् ।
 त्रिशूलं दक्षिणे खड्गं त्रक्रं शक्तिं वरं तथा ॥ ७६७ ॥

१ B D तमग्रतः । २ A ड । ३ A वरदो वैको । ४ A णो । ५ D हु । ६ D न । ७ D इ ।
 ८ D कम् । ९ A ता । १० A स्त्री । ११ F ई । १२ D कधर ।

अधिज्यैकार्मुकं वामे पाशमङ्कुशखेटकम् ।

घण्टं वा परशुं वापि धारयन्तीं समालिखेत् ॥ ७६८ ॥

अधस्तान्महिषं तस्याच्छिन्नग्रीवं समालिखेत् ।

छिन्नस्थानं (न) समुत्पन्नं खड्गखेटकधारिणम् ॥ ७६९ ॥

हृदि शूलेन निर्भिन्नं रुधिरारुणविग्रहम् ।

प्रवद्धं नागपाशेन भ्रुकुटीभीषणेक्षणम् ॥ ७७० ॥

नाभेरूर्ध्वं विनिष्क्रान्तं दौरुणं पुरुषं लिखेत् ।

दक्षिणं चरणं देव्याः सिंहपृष्ठे प्रतिष्ठितम् ॥ ७७१ ॥

उत्तुङ्गमश्रितं वामं महिषस्योपरिस्थितम् ।

इति काली (कात्यायनी) मूर्तिः ॥

सुरराजं प्रवक्ष्येऽहमैरावणसमाश्रितम् ॥ ७७२ ॥

किरीटकुण्डलधरं भुजद्वयसमन्वितम् ।

कुलिशं दक्षिणे पाणौ वामहस्ते तथोत्पलम् ॥ ७७३ ॥

दिव्यरत्नविभूषाढ्यं दिव्यचीनांशुकैर्युतम् ।

छत्रचामरधारिण्यः स्त्रियः पार्श्वं च कल्पयेत् ॥ ७७४ ॥

सिंहासनस्थमथवा लिखेद्बन्धर्वसंयुतम् ।

इन्द्राणीं वामतस्तस्य लिखेदुत्पलधारिणीम् ॥ ७७५ ॥

दिव्यशृङ्गारसंयुक्तामिन्द्रवक्रावलोकिनीम् ।

इति इन्द्रमूर्तिः ॥

वन्देः स्वरूपं वक्ष्यामि शुद्धकाञ्चनसप्रभम् ॥ ७७६ ॥

अर्धचन्द्रासनगतं रक्तवस्त्रविराजितम् ।

लोहितं च प्रकुर्वीत बालार्कसमतोजसम् ॥ ७७७ ॥

युक्तं यज्ञोपवीतेन लम्बकूचैर्न शोभितम् ।

मेघपृष्ठस्थितं देवं भुजद्वयसमन्वितम् ॥ ७७८ ॥

दक्षिणे त्वक्षमूत्रं स्यात्करे वामे कण्ठलुम् (लुः) ।
स्वाहादेवी तु तत्पार्श्वे कृद्भुमेन विलेपिता ॥ ७७९ ॥

अरुणैरम्बरैर्भव्या लेख्या माणिक्यभूषिता ।
कुण्डस्थो वा प्रकर्तव्यो हव्यवाहो विचक्षणैः ॥ ७८० ॥

ज्वालाभिः सप्तभिः शीर्षे शोभमानो महाद्युतिः ।

इति अग्निमूर्तिः ।

पितृराजं प्रवक्ष्यामि नीलाञ्जनसमच्छविम् ॥ ७८१ ॥

दण्डपार्श्वधरं दोर्भ्यां प्रदीप्ताभिविलौचनम् ।
महामहिषमारूढं सिंहासनमथापि वा ॥ ७८२ ॥

मृत्युना चित्रगुप्तेन पार्श्वयोरुपशोभितम् ।
करालैः किङ्करैश्चैव सुरासुरगणैस्तथा ॥ ७८३ ॥

धार्मिभिः पापिभिश्चैव सेव्यमानं निरन्तरम् ।

इति यममूर्तिः ।

राक्षसेन्द्रं प्रवक्ष्यामि निर्ऋतं (तं) नैर्ऋतेः (ती) स्थितम् ॥ ७८४ ॥

नरयानसमारूढं रक्षोभिर्वहुभिर्वृत्तम् ।
कालमेष (घ) समाभासं खड्गखेटकधारिणम् ॥ ७८५ ॥

पीतवस्त्रपरीधानं स्वर्णभूषणभूषितम् ।

इति राक्षसेन्द्रमूर्तिः ।

जलेशं वर्णयिष्यामि कुन्दशङ्खेन्दुसप्रभम् ॥ ७८६ ॥

पाशपङ्कजहस्तं च मकरस्योपरिस्थितम् ।
शुक्राम्बरपरीधानं दिव्यरत्नकिरीटिनम् ॥ ७८७ ॥

पृथुवक्षस्थलन्यस्ततारहारविभूषितम् ।

इति वरुणमूर्तिः ।

समीरणं प्रवक्ष्यामि धूम्रं हरिणवाहनम् ॥ ७८८ ॥

चित्राम्बरधरं देवं चित्ररत्नविभूषितम् ।
 वरदं दक्षिणं हस्तं वामं युक्तं पताकया ॥ ७८९ ॥
 विभ्राणं कुण्डलोपेतं किरीटवरधारिणम् ।

इति वायुमूर्तिः

हरमित्रं प्रवक्ष्यामि दिव्यहारविभूषितम् ॥ ७९० ॥
 किरीटकुण्डलयुतं श्वेताम्बरविराजितम् ।
 नरयुक्तविमानस्थं गदापाणिं वरप्रदम् ॥ ७९१ ॥
 महोदरं महाबाहुं गौरवर्णं मनोहरम् ।
 अष्टाभिनिधिभिर्युक्तं द्रविणव्यग्रपाणिभिः ॥ ७९२ ॥
 समन्ताद्बृहत्कैर्युक्तं चित्रकर्मणिं लेखयेत् ।

इति कुबेरमूर्तिः ।

ईशानं सम्प्रवक्ष्यामि शरदभ्रसमप्रभम् ॥ ७९३ ॥
 शुभ्रं वृषभमारूढं बालेन्दुकृतशेखरम् ।
 जयमङ्गलभूषाढ्यं लोचनत्रयभूषितम् ॥ ७९४ ॥
 त्रिशूलपाणिं वरदं व्याघ्रचर्माम्बराट्टतम् ।
 फणिकुण्डलभूषाढ्यं नागायज्ञोपवीतिनम् ॥ ७९५ ॥
 लिखेदेवंविधं देवं चित्रके चित्रकोविदः ।

इति ईशानमूर्तिः

मातृणां लक्षणं वक्ष्ये ब्रह्माणी वैष्णवी तथा ॥ ७९६ ॥
 माहेश्वरी च कौमारी वाराही वासवी तथा ।
 सप्तमी नारसिंही च तत्तद्रूपायुधैः समाः ॥ ७९७ ॥
 तत्तद्वाहनसंयुक्ताः कर्तव्या मातरो बुधैः ।
 वीरेश्वरो विधातव्यो मातृणामग्रतस्तथा ॥ ७९८ ॥

वीणात्रिशूलहस्तश्च वृषारूढो जटाधरः ।

इति मातृकावर्णनम्

श्रियं देवीं प्रवक्ष्यामि नवयौवनशालिनीम् ॥ ७९९ ॥

सुलोचनां चास्वक्त्रां गौराङ्गीमरुणाधराम् ।

सीमन्तं विभ्रतीं शीर्षं मणिकुण्डलधारिणीम् ॥ ८०० ॥

श्रीफलं दक्षिणे पाणौ वामे पद्मं तु विभ्रतीम् ।

श्वेतपद्मासनासीनां श्वेतवस्त्रविभूषिताम् ॥ ८०१ ॥

कञ्चुकावद्गार्गीं च मुक्ताहारविभूषिताम् ।

चामरैर्वक्ष्यमानां च योषिद्भ्यां पार्श्वयोद्धेयोः ॥ ८०२ ॥

सामगैस्तोष्यमानां (णां) च भृङ्गरसलिलोत्करैः ।

इति श्रीमूर्तिलक्षणम् ।

नागानां वक्ष्यते रूपं नाभेरूर्ध्वं नराकृतिः ॥ ८०३ ॥

सर्पाकारमधोभागे मस्तके^१ योगमण्डलम् ।

एका फणा त्रयो वापि पञ्च वा सप्त वा नव ॥ ८०४ ॥

द्विजिह्वास्ते विधातव्याः खड्गचर्मधरौ करौ ।

इति नागमूर्तिः ।

किरीटकुण्डलोपेता वक्रदंष्ट्रा भयानका ॥ ८०५ ॥

नानाशस्त्रधराः कार्याः दैत्याः सुरगणद्विषः ।

दानवा विकृताकारा भ्रुकुटीकुटिलाननाः ॥ ८०६ ॥

किरीटेन च कुब्जेन मण्डिताः शस्त्रपाणयः ।

दंष्ट्राकरालवदना भ्रुकुटीकुटिलेक्षणाः ॥ ८०७ ॥

नानारूपा महाकाया नानाशस्त्रधरास्तथा ।

कुण्डिलाः कृष्णमेघाभाः स्थूलबाहुमहोदराः ॥ ८०८ ॥

उत्फुल्ला नासिका कार्या लेखने चित्रकोविदैः ।

अत्यर्थं कृशकायास्ते चर्मास्थिस्नायुविग्रहाः ॥ ८०९ ॥

ह्रस्वकीर्णशिरोजाः स्युः पिशाचाश्चित्रकर्मणि ।

इदंश्चा एव वेताला दीर्घदेहाः कुशोदराः ॥ ८१० ॥

कपिलैर्मूर्धजैर्युक्ता लेखनीया मनीषिभिः ।

इति दैत्यदानवापिशाचवेतालमूर्त्यः ।

क्षेत्रपालो विधातव्यो दिग्भासा झण्टिभूषितः ॥ ८११ ॥

कृत्तिकां डमरुं विभ्रदक्षिणे तु करद्वये ।

वामे शूलं कपालं च मुण्डमालोपवीतिकांम् ॥ ८१२ ॥

करोटीनि करोदारमालां ग्रथितशेखरः ।

इति क्षेत्रपालमूर्तिः ।

वक्ष्ये मनसिजं देवमिक्षुचापधरं तथा ॥ ८१३ ॥

पञ्चपुष्पमयान्बाणान् विभ्राणं दक्षिणे करे ।

हरितं लोहितं वापि दिव्याभरणभूषितम् ॥ ८१४ ॥

किञ्चित्कुटिलसंस्थानं पुष्पमालाभिचारितम् ।

पीतं वस्त्रं वसानं च वसन्तेन समन्वितम् ॥ ८१५ ॥

नानाकुसुमभूषेण कङ्कोलीपत्रवाससा ।

दाडिमीकर्णपूरेण कण्ठे बकुलमालिनी^१ (नम्) ॥ ८१६ ॥

चम्पकैः स्वर्णसङ्काशैः कृतशेखरमालिनी (नम्) ।

पार्श्वे चाश्वमुखः कार्यो मकरध्वजधारकः ॥ ८१७ ॥

प्रीतिर्दक्षिणभोगेऽस्य भाजनोपस्करान्विता ।

वामभागे रतिः कार्या रन्तुकामा निरन्तरम् ॥ ८१८ ॥

शय्या तु सारसैर्युक्ता वापिका नन्दनं वनम् ।

इति कामदेवमूर्तिः ।

रक्तवर्णो महातेजा द्विबाहुः पद्मभृद्रविः ॥ ८१९ ॥

सप्तभिस्तुरगैर्युक्ते सप्तरज्जुसमन्विते ।

एकचक्रे रथे तिष्ठन्पादाक्रान्तसरोरुहः ॥ ८२० ॥

माणिक्यकुण्डलोदारः पद्मरागकिरीटकः ।

रक्ताम्बरधरो रम्यः मुन्यक्ताङ्गो मनोहरः ॥ ८२१ ॥

१ A रुष्टि B कु D कुल । २ D कम् । ३ D दिनी । ४ D लोद्वृष्ट । ५ B D सदा । ६ D ना । ७ A पञ्च । ८ B ल्या । ९ A वामे । १० F म् ।

पादौ तस्य प्रकर्तव्यौ सुमहत्तेजसा वृतौ ।
अनूरुः सारथिः कार्यः प्रतीहारौ च पार्श्वयोः ॥ ८२२ ॥

दण्डपिङ्गलनामानौ खङ्गखेटकधारिणौ ।
धाता च लेखनीहस्तो जगत्कर्मविलेखकः ॥ ८२३ ॥
कार्यो भानुसमीपस्थश्चित्रकर्मविशारदैः ।

इति सूर्यमूर्तिः ।

चन्द्रश्चित्रे विधातव्यः श्वेतः श्वेताम्बरावृतः ॥ ८२४ ॥

दशश्वेताश्वसंयुक्तमारूढः स्यन्दनं शुभम् ।
द्विशुभो दक्षिणे पाणौ गदां बिभ्रत्पृषोदरीम् ॥ ८२५ ॥
वामस्तु वरदो हस्तः शशाङ्कस्य निरूप्यते ।

इति चन्द्रमूर्तिः ।

धरापुत्रस्य वक्ष्यामि लक्षणं चित्रकर्मणि ॥ ८२६ ॥

चतुर्भुजो मेघगमश्चाङ्गारसदृशद्युतिः ।
दक्षिणं त्वैर्द्वेगं हस्तं वरदं परिकल्पयेत् ॥ ८२७ ॥

ऊर्ध्वं(ध्वं) शक्तिसमायुक्तं वामौ शूलगदाधरौ ।

इति भौममूर्तिः ।

सिंहारूढं बुधं वक्ष्ये कर्णिकारसमप्रभम् ॥ ८२८ ॥

पीतमाल्याम्बरधरं स्वर्णभूषाविभूषितम् ।
वरदं खङ्गसंयुक्तं खेटकेन समन्वितम् ॥ ८२९ ॥
गदया च समायुक्तं विभ्राणं दोश्चतुष्टयम् ।

इति बुधमूर्तिः ।

पीतो देवगुरुल्लेख्यः शुभ्रश्च शृगुनन्दनः ॥ ८३० ॥

चतुर्भिर्बाहुभिर्युक्तश्चित्रकर्मविशारदैः ।
वरदौ साक्षिसूत्री च कमण्डलुधरौ तथा ॥ ८३१ ॥

दण्डिनौ च तथा बाहू विभ्राणौ^१ परिकल्पयेत् ।
 इति गुरुशुक्रमूर्तिः (ती) ।
 सौरिं नीलसमाभासं गृध्राखण्डं चतुर्भुजम् ॥ ८३२ ॥
 वरदं बाणसंयुक्तं चापशूलधरं लिखेत् ।
 इति शनिमूर्तिः ।
 सिंहासनगतं राहुं करालवदनं लिखेत् ॥ ८३३ ॥
 वरदं खड्गसंयुक्तं खेटशूलधरं क्रमात् ।
 इति राहुमूर्तिः ।
 धूम्रादिबाहवः सर्वे वरदाश्च गदाधराः ॥ ८३४ ॥
 शृंग्रपृष्ठसमारूढा लेखनीयास्तु केतवः ।
 इति केतुमूर्तिः ।
 ग्रहाः किरीटिनः कार्या नवतालप्रमाणतः ॥ ८३५ ॥
 रत्नकुण्डलकेयूरहाराभरणभूषिताः ।
 चित्रकर्मोपयोगार्थं हयलक्ष्म प्रवक्ष्यते ॥ ८३६ ॥
 आयामाच्च तथोत्सेधाद्विस्तारोत्परिणाहृतः ।
 मुखं तालत्रयं प्रोक्तमायामेन प्रमाणितम् ॥ ८३७ ॥
 तन्मध्यवर्तिनो वक्ष्ये प्रदेशान्मात्रया मितान् ।
 वर्तुलं मस्तकं कार्यं षडङ्गुलमितं बुधैः ॥ ८३८ ॥
 अङ्गुलं कर्णमूलान्तदु(मु)त्सेधेन व्यवस्थितम् ।
 कर्णमूलात्तथा कर्णौ कार्यावष्टाङ्गुलाहि(य)तौ ॥ ८३९ ॥
 नागवल्लीदलप्रख्यौ चतुरङ्गुलविस्तृतौ ।
 कर्णमूलस्य नेत्रस्य मध्यं कार्यं नवाङ्गुलम् ॥ ८४० ॥
 नेत्रस्य भागे दैर्घ्यं स्यात्सार्धद्वयङ्गुलविस्तृतम् ।
 भ्रुवौ द्वयङ्गुलविस्तारे दैर्घ्येण तु षडङ्गुले ॥ ८४१ ॥
 भ्रुवोर्मध्यप्रदेशस्तु द्वादशाङ्गुलसम्मितः ।
 षडङ्गुलं भवेद्भ्रालं केशान्ते मध्यदेशतः ॥ ८४२ ॥

अष्टाङ्गुलं ततश्चाधो द्वादशाङ्गुलविस्तृतम् ।
 एकस्तालो भवेदैर्घ्यं ललाटस्य प्रमाणतः ॥ ८४३ ॥
 नयनाद्रण्डविस्तारः षोडशाङ्गुलसम्मिर्तः ।
 नासावंशश्च(स्य) दैर्घ्यं स्याच्चतुरङ्गुलसम्मितम् ॥ ८४४ ॥
 विस्तारस्यङ्गुलः प्रोक्तो नासिका चतुरङ्गुला ।
 नासापुटस्य विस्तारो द्रव्यङ्गुलः परिकीर्तितः ॥ ८४५ ॥
 पुटयोरन्तरं प्रोक्तं मूर्द्धभागे षडङ्गुलम् ।
 एको भागस्त्वधोभागे तत्र रेखात्रयं भवेत् ॥ ८४६ ॥
 तस्याधः प्रोधदेशः स्याच्चतुरङ्गुलमायतः ।
 चतुरङ्गुलविस्तारः पीनत्वं चतुरङ्गुलम् ॥ ८४७ ॥
 मुखैराजे(ः) पुटस्यापि मध्यं स्याच्चतुरङ्गुलम् ।
 मुखरेखावहिर्भागे हनुः स्याच्चतुरङ्गुला ॥ ८४८ ॥
 चिवुकं तत्र कर्तव्यं पञ्चाङ्गुलमितं बुधैः ।
 प्रोथश्च (थाच्च) सृक्पर्यन्तमास्यरेखा स्वराङ्गुला ॥ ८४९ ॥
 मस्तकात्कीकशाखां (खं) वा चतुस्तालमितं भवेत् ।
 स्यात्केशदेशविस्तारः शीर्षदेशेऽङ्गुलत्रयम् ॥ ८५० ॥
 एको भागो भवेन्मध्यं प्रान्ते (न्तो) मध्यमितो भवेत् ।
 कृतकेसरकः स्कन्धः कर्तव्यः कीकसावधिं ॥ ८५१ ॥
 कीकसार्यां तथा कार्याः केर्सेरा दैर्घ्यंशालिनः ।
 मस्तके च तथा केशीं द्वादशाङ्गुलदैर्घ्यिकाः ॥ ८५२ ॥
 तरङ्गिता घनाः स्निग्धाः श्लैष्मिणाः कार्या मनोहराः ।
 निगालद्विस्तसपर्यन्तं ग्रीवानलकदीर्घता ॥ ८५३ ॥
 तालद्वितयमाख्याता तद्विस्तारोऽङ्गुलत्रयम् ।
 स्कन्धमूलपरीणाहः षड्गालाश्चाङ्गुलद्वयम् ॥ ८५४ ॥

१ D विस्तृतः । २ F रे । ३ A मुखं राजे । ४ A D F का B कीकशाखान्ते । ५ F मन्ना ।
 ६ D धिः । ७ A खास्त F पां । ८ A सा । ९ A दैर्घ्यं । १० D शाः द्वा A शाहा । ११ D धिं ।
 १२ A कृष्णाः । १३ B D लद्वयं ।

स्कन्धमध्यपरीणाहश्चतुष्पञ्चाशदङ्गुलः ।
 ग्रीवासन्धिपरीणाहस्त्रितालश्च नवाङ्गुलः ॥ ८५५ ॥

वक्ष्ये(क्षो)देशस्य विस्तारो द्वादशाङ्गुलसम्मितः ।
 अष्टादशाङ्गुलं दैर्घ्यं वक्षोदेशस्य कल्पितम् ॥ ८५६ ॥

कक्षाकीकसयोर्मध्यं द्विचत्वारिंशदङ्गुलम् ।
 बाहुदैर्घ्यं भवेत्तत्र प्रोक्तं पञ्चदशाङ्गुलम् ॥ ८५७ ॥

बाहुमूलपरीणाहस्त्रिंशदङ्गुलसंमितम् (तः) ।
 बाहुमध्यपरीणाहो वितस्तिद्वयवेष्टनः ॥ ८५८ ॥

बाहुमान्तपरीणाहो भवेदष्टादशाङ्गुलः ।
 जङ्घयाश्च परीणाहो द्वादशाङ्गुलसम्मितः ॥ ८६९ ॥

पलिहस्तस्य दैर्घ्यं तु षडङ्गुलमुदीरितम् ।
 पलिहस्तपरीणाहो भवेदष्टादशाङ्गुलः ॥ ८६० ॥

कुष्ठिकाया भवेदैर्घ्यं षडङ्गुलमुदीरितम् ।
 कुष्ठिकायाः परीणाहो द्वादशाङ्गुलसम्मितः ॥ ८६१ ॥

खुरदैर्घ्यं समुद्दिष्टं षडङ्गुलमितं बुधैः ।
 भवेत्खुरपरीणाहो विंशत्यङ्गुलसम्मितः ॥ ८६२ ॥

पृष्ठप्रदेशे दैर्घ्यं च चतुस्तालमुदाहृतम् ।
 कक्षादेशपरीणाहः सप्ततालो दशाङ्गुलः ॥ ८६३ ॥

मध्यभागपरीणाहः शताङ्गुलमितो भवेत् ।
 रन्ध्रस्थाने परीणाहः सप्ततालो दशाङ्गुलः ॥ ८६४ ॥

रन्ध्रोपरन्ध्रयोर्मध्यं विंशत्यङ्गुलमायतम् ।
 त्रिकस्थानस्य विस्तारो द्विगुणैः षोडशाङ्गुलैः ॥ ८६५ ॥

जघनस्य तु विस्तारः षट्चत्वारिंशदङ्गुलः ।
 पुच्छमूलं भवेद्भागो नाहेन द्वादशाङ्गुलम् ॥ ८६६ ॥

वर्तिकादैर्घ्यमाख्यातं विशत्यङ्गुलसम्मितम् ।

तत्र बालाः प्रकर्तव्याश्चमरीपुच्छसन्निभाः ॥ ८६७ ॥

दैर्घ्यं जननीं(न)रोहाद्वा द्वाविंशत्यङ्गुलं भवेत् ? ।

वक्त्र(क)सक्थिगतं दैर्घ्यं षट्त्रिंशदङ्गुलैर्मितम् ॥ ८६८ ॥

मूले तस्य परीणाहः स्याच्चत्वारिंशदङ्गुलैः ।

सक्थिमध्यस्य नाहः स्यादेकोनत्रिंशदङ्गुलः ॥ ८६९ ॥

सक्थिप्रान्तपरीणाहस्तालद्वितयसन्निभः ।

नवाङ्गुलायता स्थूला(रा) नाहेन त्रिंशदङ्गुला ॥ ८७० ॥

उपरन्ध्रान्तमारभ्यं कोशस्थानं तु तालतः ।

भागार्थतो भवेत्कोशो मुष्कावष्टाङ्गुलायतौ ॥ ८७१ ॥

स्थूर्योर्बुर्ध्रभागस्थे जङ्घे च पलिहस्तके ।

कुष्ठके च स्तुरद्रन्द्रं लेखीं(ख्यं)पौरस्त्यपादवत् ॥ ८७२ ॥

स्कन्धौ^१ मुखं च मध्यं च कृशं कार्यं प्रमाणतः ।

बडवाया महद्वक्षो जघनं च सुविस्तुम् ॥ ८७३ ॥

एतल्लक्षणमुद्दिष्टं वाजिनां सोमभूभुजा ।

इति हयचित्रम् ।

गजस्य वक्ष्यते लक्ष्म सूत्रमानानुसारतः ॥ ८७४ ॥

गजस्य लक्षणं वक्ष्ये प्रमाणेन प्रमाणितम् ।

चित्रकर्मोपयोगार्थं विचित्रं चित्रवेदिनाम् ॥ ८७५ ॥

केशान्ततः समारभ्य यावत्स्यात्प्रतिमानकम् ।

मुखं तत्कथितं तज्जैर्गजानां चित्रवेदिभिः ॥ ८७६ ॥

ऊर्ध्वं केशान्ततः शीर्षं यावत्कुम्भसमुद्भवः ।

शीर्षस्योपरि कुम्भौ द्वौ कर्तव्यौ कुचसन्निभौ ॥ ८७७ ॥

१ A जनरोह B जनैर्निरोहाद्वा F जनैरोह । २ A ले । ३ A त्रि । ४ A लम् । ५ A भ्याकाश ।
६ A याता । ७ D लया बु । ८ F प्रा । ९ F कै । १० A ट्टे केचिद् । ११ D खे B . F खौ ।
१२ D F न्यो । १३ A स । १४ B D ज्ञानार्थं B विस्तृतम् ।

वायुकुम्भस्य शीर्षस्य सन्धेराप्रतिमानतः ।
 पिप्पलीदन्तवेष्टाभ्यां वेष्टितं मुखमीरितम् ॥ ८७८ ॥
 त्रिधा विभज्य त्रितालं त्रीन्भागान् परिकल्पयेत् ।
 त्रिधा विभज्य तद्वक्रं त्रितालं परिकल्पयेत् ॥ ८७९ ॥
 ऋजूनि लम्बप(सू)त्राणि विधेयानि त्रयोदश ।
 एकवालविभिन्नानि चित्रकर्मविशारदैः ॥ ८८० ॥
 तत्तत्प्रमाणकान्येव तिर्यक्सूत्राणि कारयेत् ।
 एकादशैव तानि स्युः करिणां चित्रकर्मणि ॥ ८८१ ॥
 विंशं शतं समुद्दिष्टाः कोष्ठास्तत्सूत्रमध्यगाः ।
 तत्र सूत्रेषु वक्ष्यामि प्रदेशान्नागसम्भवान् ॥ ८८२ ॥
 लम्बसूत्रं बहिर्षं यत्तच्छिष्टं प्रतिमानके ।
 निदाने वायुकुम्भाग्रे दन्तमूले द्वितीयकम् ॥ ८८३ ॥
 विन्दुमध्ये मदच्छिद्रं (द्वे) स्रक्देशे तृतीयकम् ।
 कण्ठे च पिप्पलीदेशे कुम्भप्रान्ते तुरीयकम् ॥ ८८४ ॥
 आसने कर्णमध्ये च पुरोनखरपश्चिमे ।
 अंशेन कर्णपुरेण (च) नखरं (रे) पश्चिमे तथा ॥ ८८५ ॥
 द्वितीये नखरे लग्नं कार्यं सूत्रं तु पञ्चमम् ।
 अंशे(से)कर्णदलस्याग्रे पश्चान्निग(ख)रपश्चिमे^{११} ॥ ८८६ ॥
 सूत्रं षष्ठं प्रकुर्वीत सूत्रन्यासविशारदः ।
 मध्यदेशे प्रयुञ्जीत लम्बसूत्रचतुष्टयम् ॥ ८८७ ॥
 सूत्राणां दशकं त्वेवं कथितं सूत्रवेदिभिः ।
 पेशके चापराङ्घ्रि(ङ्घ्रि)र्षे पा(पा)श्चात्यनखमध्यगः(गम्) ॥ ८८८ ॥
 एकादशं भवेत्सूत्रं द्वादशं जघने स्मृतम् ।
 त्रयोदशं बहिर्षं तु पुच्छमूले सुप्रदितम् ॥ ८८९ ॥
 लम्बसूत्रक्रमो ह्येष कुञ्जरस्य निरूपितः ।
 तिर्यक्सूत्राणि वक्ष्यामि सङ्गन्तानि प्रदेशतः ॥ ८९० ॥

१ A शुं B F शुं । २ F त । ३ F वं । ४ B D स्ता । ५ F विंशतं B D सच्छ । ६ D हिः
 षष्ठं तत् । ७ A म । ८ D व्य । ९ D adds this line । १० B आसने । ११ D तृतीय । १२ D सूत्रे ।
 १३ D शैः । १४ D क्षिमं ख । १५ A मो । १६ A पञ्च । १७ D वा । १८ A इष्टस्य । १९ A पाया-
 त्यनकगा D पश्चात्वा ।

मस्तके वंशपृष्ठे च सूत्रमूर्ध्वं प्रकल्पयेत् ।
 वायुकुम्भस्य शीर्षस्य सन्धौ पिप्पलिदेशतः ॥ ८९१ ॥
 पेचके च विधातव्यं सूत्रमेतद्वितीयकम् ।
 वायुकुम्भस्य मध्ये च नेत्रकर्णदलाग्रतः ॥ ८९२ ॥
 पेचकस्याप्यधोभागे सूत्रं कार्यं तृतीयकम् ।
 मुखमध्ये स्रकदेशे पुच्छमस्तकसङ्गतम् ॥ ८९३ ॥
 चतुर्थं कल्पयेत्सूत्रं चित्रकल्पेन कोविदः ।
 प्रतिमानात्पवेशाच्च कण्ठाच्च गुदसङ्गतम् ॥ ८९४ ॥
 पञ्चमं रचयेत्सूत्रं तिर्यक्सूत्रौविशारदः ।
 दन्ताग्रात्वत्सदेशाच्च कक्षाभागात्समागतम् ॥ ८९५ ॥
 षष्ठं सूत्रं विधातव्यं चित्रलेखनकोविदैः ।
 पञ्चतालं भवेद्गात्रं जठरं पञ्चतालकम् ॥ ८९६ ॥
 चतुस्तालं तथा प्रोक्तमपरं चित्रवेदिभिः ।
 मुख्यं च (खस्य) त्रिगुणं दैर्घ्यं कर्णात्पुच्छावधि स्थितम् ॥ ८९७ ॥
 जठरेण समं गात्रं तालहीनं ततोऽपरम् ।
 एतल्लक्षणमुद्दिष्टं सूत्रमानानुसारतः ॥ ८९८ ॥
 अनेनैव प्रमाणेन लेखनीया गजाकृतिः ।
 इति गजचित्रम् ।
 असङ्ख्यातानि सचचानि शक्यन्ते नैव भाषितुम् ॥ ८९९ ॥
 तच्चद्रूपानुसारेण लेखनीयानि कौविदैः ।
 सादृश्यं लिख्यते यत्तु दर्पणे प्रतिबिम्बवत् ॥ ९०० ॥
 तच्चित्रं विद्धमित्याहुर्विन्धकर्मदयो बुधाः ।
 आकस्मिकं लिखापीति यदनुद्दिश्य लिख्यते ॥ ९०१ ॥

आकारमात्रसम्पन्ने तदविद्धमिति स्मृतम् ।
शृङ्गनरादिरसो यत्र दर्शनादेव गम्यते ॥ ९०२ ॥

भावचित्रं तदाख्यातं चित्तकौतुककारकम् ।
सदुच्चैर्वर्णकैर्लेख्यं धूलिचित्रं विदुर्बुधाः ॥ ९०३ ॥

सुप्रमाणं तथा विद्धमविद्धं भावचित्रकम् ।
रसधूलिगतं प्रोक्तं मानसोल्लासपुस्तके ॥ ९०४ ॥

निर्मितं चित्रलक्षमेदं चित्ततोदनहारकम् ।
भूलोकमल्लदेवेन चित्रविद्याविरञ्जिना ॥ ९०५ ॥

इति सर्वचित्रप्रकरणम् ।

चित्रं लक्षणसंयुक्तं लेखयित्वा महीपतिः ।
प्रासादे रुचिरे तुङ्गे सौवर्णकलशान्विते ॥ ९०६ ॥

नानावर्णविचित्राङ्गं रचनापरिशोधिना ।
चित्रवस्तुसमाकीर्णवितानेनोपररञ्जिते ॥ ९०७ ॥

विशाले स्तम्भविन्यस्तपट्टिकाधारधारिते ।
वरदारुसमाकीर्णे वेणुकाङ्गविनिर्मिते ॥ ९०८ ॥

गुञ्जापुञ्जसुसंश्लक्ष्णे मृत्तिकाश्लक्ष्णाभित्तिके ।
धा(ध)राकुट्टिमशोभाढ्ये गोमयालेपपाविते^{११} ॥ ९०९ ॥

पञ्चवर्णवितानाढ्ये मध्यपद्मविभूषिते ।
^{१२} तिष्ठेद्विवाससंयुक्तो भुवनाश्रयसंघानि ॥ ९१० ॥

ईशानकोणभागे तु सर्वलक्षणसंयुतम् ।
दक्षिणे मुखशौलाङ्के देवतीरूपचित्रितम् ॥ ९११ ॥

स्नानगेहं तु तत्पार्श्वे कर्तव्यं वेदिकायुतम् ।
होमशाला तदभ्याशे वह्निकुण्डविमण्डिता ॥ ९१२ ॥

धूर्तनिर्गमनोपायकृतजालपरिष्करा ।
कृत्वैवं देवतागारं तत्र सम्पूजयेद्धरिम् ॥ ९१३ ॥

१ A कं सत्त्वे । २ A वित । ३ F त्रं । ४ B विद्या विरच्यता । ५ A ङं । ६ A शोभिता B शोभिना । F शोभता । ७ F झ । ८ D शोभि । ९ A णं । १० A कत्रा । ११ A संच्छि D विच्छि । १२ D चिते । १३ B तिष्ठेते सः समायुक्तो । १४ F य । १५ D शोभा । १६ A तद् । १७ F मध्य ।

हरिद्रादलसञ्छन्ने चालमूलकभिचिके ।
 मरुकैर्दमनैर्वेदे^१ सिकतामयभूतले ॥ ९१४ ॥
 सेचि^२तो (ते) गन्धतोयैश्च मण्डपे सुमनोरमे ।
 कान्ताभिर्वीज्यमानस्तु ग्रीष्मे मध्यं दिनं नयेत् ॥ ९१५ ॥
 प्रासादस्योर्ध्वभूभागप्राङ्गणे सुमनोहरे ।
 सुधाकरसुधाश्रयो^३ (श्रो) तसेचि^४ते शशिवारिणा ॥ ९१६ ॥
 पुष्पप्रकरशोभाढ्ये मृदुगन्धवहे सुरवे ।
 सुखसंलापयोग्याभिः प्रेयसीभिः समन्वितः ॥ ९१७ ॥
 गीतज्ञैर्वाद्यनिपुणैस्तद्वृणद्भानकोविदैः ।
 विदग्धैर्वाक्यचतुरैः परिहासविनोदिभिः ॥ ९१८ ॥
 साहित्यरसमावज्ञैः कथाकथनकोविदैः ।
 प्रसादपात्रैश्चयुतो निशार्धं गमयेन्नृपः ॥ ९१९ ॥
 ततो विसृज्य तान्सर्वान्मुखशालामथावसेतुं ।
 प्रियया सह सम्प्रीत्या निशाशेषं नयेत्सुखी ॥ ९२० ॥
 वसन्ते च तथा ग्रीष्मे एवंविधग्रहोषितः ।
 शीतलान्मुखसंस्पर्शान्भोगान् सेवेत भूपतिः ॥ ९२१ ॥
 नीरन्ध्रके निवाते च शीतसीकरवर्जिते ।
 हर्म्ये चतुष्किकायां वा वर्षासु निवसेन्नृपः ॥ ९२२ ॥
 गवाक्षैः शोभिते हर्म्ये रम्ये सर्वप्रकाशके ।
 निवातभूग्रहे भव्ये हर्म्ये वा शीतवर्जिते ॥ ९२३ ॥
 तिरस्करिण्या पिहिते कर्पाटेन निगृहिते ।
 वराङ्गीपीवरोद्भूतस्तनस्तवकमध्यगः ॥ ९२४ ॥
 ह्रैमन्ते शिशिरे राजा निवसेच्छीतवर्जितः ।
 एवं दिव्येषु गेहेषु निवसेद्यत्र भूपतिः ॥ ९२५ ॥

^१ A द् । २ B F सेचि D सर्व । ३ A स्यार्ध । ४ B द्योत D ज्ञे । ५ D सि । ६ A का ।
^७ D विवेद । ८ A सी । ९ D निवसेन्न । १० B वं D परेण ।

ऋतुकालविभागेषु गृहभोगः प्रकीर्तितः ।
 एवं गृहोपभोगोऽयं कथितः सोमभूशुजा ॥ ९२६ ॥
 इति गृहोपभोगः ॥ १ ॥
 अथ स्नानोपभोगोऽयं कथ्यते सुमनोहरः ।
 स्वगृहाभ्यन्तरेज्ञानकोणे स्नानगृहं न्यसेत् ॥ ९२७ ॥
 काञ्चनस्तम्भरुचिरं स्फुटत्स्फटिकवेदिकम् ।
 काचकुट्टिमशोभाढ्यं दरदाकल्लैर्भित्तिकम् ॥ ९२८ ॥
 चीनपट्टीवितानेन चित्रेण परिशोभितम् ।
 वरुणस्य वितानेन स्पर्धमानं स्वतेजसा ॥ ९२९ ॥
 तत्र स्थित्वा महीपालः स्नानभोगमथाचरेत् ।
 केतकीबहलामोदैर्जातीपरिमलोत्करैः ॥ ९३० ॥
 पुन्नागचम्पकोद्दामगन्धसंवासितैस्तिष्ठैः ।
 यन्त्रसम्पीडितैस्तैलं गृहीत्वाऽभ्यङ्गमाचरेत् ॥ ९३१ ॥
 केतकीर्षभपत्राभनखरैस्तरुणीजनैः ।
 सुकुमारकरस्पर्शहर्षोत्कर्षकरैर्द्वैतः ॥ ९३२ ॥
 औषधीगन्धसंसिद्धैः स्तुत्यैर्दोषापहैः शुभैः ।
 तैलैरभ्यर्च्य गात्राणि मल्लैः संवाह्वेदिभिः ॥ ९३३ ॥
 मृदुहस्ततलैः स्वैरं मर्दनं च समाचरेत् ।
 कोष्ठं पटोलकं मुस्तां ग्रन्थिपर्णं निशाद्वयम् ॥ ९३४ ॥
 पालकं तगरं मांसं (सी) वाजिगन्धा च पुष्करम् ।
 एषां मूलानि संगृह्य छायाशुष्काणि कारयेत् ॥ ९३५ ॥
 निम्बस्य राजवृक्षस्य तुलस्याश्वाजकस्य च ।
 पत्राण्येषां समाहृत्य प्रागुक्तैः सह लेपयेत् ॥ ९३६ ॥
 एलाजातीसर्षपाश्च तिलाः कुस्तुम्बुराण्यपि ।
 बाकुची चक्रमर्दश्च बीजान्येषां संमाहरेत् ॥ ९३७ ॥

१ D लि । २ F क । ३ A टि । ४ A पत्रगर्भी । ५ B च । ६ B D स्य F क । ७ B द ।
 ८ B का । ९ B का । १० B ह । ११ D ख । १२ B प्रकार्ये ।

लवङ्गं पद्मकं लोध्रं श्रीखण्डं सुरदारु च ।
 अगुरुं सरलं चैव काष्ठान्येनानि निक्षिपेत् ॥ ९३८ ॥
 नागकेसरपुन्नागकान्ता(न्त)कुङ्कुमचर्मपकम् ।
 पुष्पाण्येतानि संगृह्य तेषां मध्ये विनिक्षिपेत् ॥ ९३९ ॥
 गुग्गुलुं^३ सैन्धवं चैव बौलं सज्जै^३सन्तथा ।
 द्रव्याण्येतानि सम्पेष्य पयसा काञ्जिकेन वा ॥ ९४० ॥
 अभ्यक्तगान्त्रो नृपतिरुद्धर्तनमथाचरेत् ।
 अधुना स्नेहनिर्वृत्या(त्यै) सुगन्धा कथ्यते खली ॥ ९४१ ॥
 आरनालसुसंसिद्धगोर्धूमश्लक्ष्णचूर्णकैः ।
 मदनस्य च मूलेन चूर्णितेन विमिश्रिता ॥ ९४२ ॥
 स्नेहापनयने योर्ज्या पिशुनेनोत्तमा खली ।
 नानातीर्थाहृतैस्तोयैर्विमलैर्मलहारिभिः ॥ ९४३ ॥
 सुगन्धवासनायुक्तैः सुखोष्णैः स्पर्शसौख्यदैः ।
 एभिरापुरितैः पात्रैः लोहकूर्परगादिभिः ॥ ९४४ ॥
 कलशैः काञ्चनोत्पन्नैः कान्तैः कान्ताकरोत्थितैः ।
 शातकुम्भमयैः कुम्भैः राजद्विरपि राजै^३तैः ॥ ९४५ ॥
 करिकुम्भयुगप्रख्यपयोधरविडम्बिभिः ।
 चन्द्रकान्तिमुखाभासाः परिपूर्णपयोधराः ॥ ९४६ ॥
 स्वलावण्यतरङ्गिण्यः प्रत्यक्षा जलदेवताः ।
 मेघकान्ता इव श्यामाः कान्ताः कनकविद्युतः ॥ ९४७ ॥
 अभिषेकाम्बुधारोत्थस्फुरत्स्तनितविभ्रमाः ।
 इतस्ततः पर्यटन्त्यः समाः सौम्या वरस्त्रियः ॥ ९४८ ॥
 स्नपनं नृपतेः कुर्युस्तन्मुरवाहितै^३हृष्टयः ।
 सुगन्धामलकैः श्लक्ष्णैरनुलिप्य शिरोरुहान् ॥ ९४९ ॥

१ B पद्म । २ F लं । ३ A लः । ४ A सस्त । A कजलसः । ५ F मा । ६ A म्ज । ७ F वा ।
 ८ BD पेष्या । ९ F ख् । १० D F जिह । ११ A जि । १२ BD सक्त ।

तान्यप्यपनयेयुस्ताः सुखोष्णैः सलिलैः पुनः ।
वङ्गचोलकलिङ्गान्त्रमलयक्षेत्रजातया ॥ ९५० ॥

धूपवासितयात्यर्थं कृतौलेपं हरिद्रया ।
ईषच्छीतेन तोयेन रागिण्यो रागहेतवः ॥ ९५१ ॥

स्नपयेयुर्महीपालं स्नानभोग इतीरितः ।
निर्वर्त्यैवं नृपः स्नानं परीघायाङ्गमार्जनम् ॥ ९५२ ॥

सितं सुधौतं वसनं धृतमार्द्रं परित्यजेत् ।
भूलोकमल्लदेवेन स्नानभोग जदाहृतः ॥ ९५३ ॥

इति स्नानविधिः (भोगः) ॥ २ ॥

इदानीं पादुकाभोगः कथ्यते ललितक्रमः ।
श्रीपर्णादारुघटिते हरिचन्दननिमित्ते ॥ ९५४ ॥

गिरिमल्लीसमुद्भूते स्यन्दनद्रुमकल्पिते ।
मयूरपिच्छगुञ्जादि(भिः) समन्तात्परिशोभिते ॥ ९५५ ॥

चर्मणा निमित्ते वापि नानावर्णसुरञ्जिते ।
गजदन्तसमुद्भूते सुवर्णरचनान्विते ॥ ९५६ ॥

विचित्रे सुदृढे श्लक्ष्णे शिञ्जाने सुमनोहरे ।
लघुचञ्चक्रकूर्ताधारे सुस्पर्शे पादुके समे ॥ ९५७ ॥

अध्यास्ते यन्महीपालः पादुकाभोग इष्यते ।
ईरितः पादुकाभोगः सोमेश्वरमहीभुजा ॥ ९५८ ॥

इति पादुकाभोगः ॥ ३ ॥

इदानीमुत्तमो भोगस्ताम्बूलस्य निगद्यते ।
स्नानगेर्हार्दियागम्य प्रविश्यै सुखमन्दिरम् ॥ ९५९ ॥

ताम्बूलभोगमन्विच्छस्ताम्बूलस्याधिकारिणम् ।
समाहूय महीपालस्ताम्बूलास्वादनं चरेत् ॥ ९६० ॥

१ D तम । २ F य । ३ A त । ४ A ष्यौ । ५ A F निर्वर्त्यैवं । ६ A लिखि । ७ F स्वर्तन ।
८ F था A पा । ९ F शैपा । १० A भोग । ११ A दुषा । १२ D शेत ।

नैलवर्तिपुरोद्भूतांस्तथेश्वरपुरोद्भवान् ।
 काण्डिकापुंरजान्वापि क्रमुकौघान् सुपाकिनः ॥ ९६१ ॥
 भङ्गे पाटलसङ्काशान् कषायमर्चुरान्वरान् ।
 फालान् कृत्वोष्णतोयेन प्रक्षाल्याशोष्य घर्षितान् ॥ ९६२ ॥
 कस्तूरिकल्कसंयुक्तान् छायाशुष्कान् मनोहरान् ।
 तरुणानि सवलकानि कथितानि प्रयत्नतः ॥ ९६३ ॥
 वनवासप्रभूतानि क्रमुकस्य फलानि च ।
 कृत्वा त्वचा विद्युक्तानि छार्यायां शोषितानि च ॥ ९६४ ॥
 चतुर्भागनियुक्तानि ताम्बूलार्थं समाहरेत् ।
 वनवासे राष्ट्रराजे सम्भूतानि वराणि च ॥ ९६५ ॥
 कर्पूरवल्लीजातानि नागवैल्युद्भवानि च ।
 उपितानि समं बल्या वत्सरं वैरकेषु च ॥ ९६६ ॥
 दानि(नादे)योदकसिद्धानि पाण्डुराणि गुरुण्यपि ।
 पर्णानि प्रान्तकृत्तानि द्विपञ्चाशन्मितानि च ॥ ९६७ ॥
 वहिस्थकृष्णपर्णानि विडैके विदि(हि)तानि च ।
 शैलोदकसमुद्भूतशिलापाकसमुद्भवम् ॥ ९६८ ॥
 मुक्ताशुक्तिभवं चूर्णं वीटकेषु निधापितम् ।
 अपकमुज्ज्वलं स्वच्छं कर्पूरस्फटिकोपमम् ॥ ९६९ ॥
 मलयाचलशृङ्गोत्थलतानिर्याससम्भवम् ।
 तलिर्न शकलाकारं चन्द्रकान्तसमप्रभम् ॥ ९७० ॥
 सहकारसमानेन सौरभेण समन्वितम् ।
 ईशावासाभिधानं च कर्पूरं सहजं वरम् ॥ ९७१ ॥
 समानीय महीपालस्ताम्बूलार्थं प्रकल्पयेत् ।
 कस्तूरी चूर्णकं श्लक्ष्णं घनसारस्य चूर्णकम् ॥ ९७२ ॥

१ F मे D न B D एलाचूर्णं । २ D प्र । ३ D त्या । ४ A क्के । ५ D लि । ६ D क ।
 ७ D फाली F हालि । ८ D F रमान् । ९ F नि । १० D छायाया । ११ D लि । १२ A वे । १३ B D च
 F वकेषु । १४ D F ना । १५ B D F का । १६ D वा । १७ D वि । १८ B D लि ।

मिश्रयित्वा समं कृत्वा ताम्बूलार्थं नियोजयेत् ।
 कस्तूरीशशिकङ्कोलजातीफलसुचूर्णकम् ॥ ९७३ ॥
 श्लक्ष्णं करम्बकं हृद्यं नानापरिमलोत्कटम् ।
 खदिरकाथचूर्णतु कस्तूरीक्षोदमिश्रितम् ॥ ९७४ ॥
 श्रीखण्डैकलकसंयुक्तं कर्पूररजसान्वितम् ।
 मेलयित्वा समैर्भागैर्गुडिका कल्पिता शुभा ॥ ९७५ ॥
 त्रिदोषशमनी कण्ठ्या दन्तानां च बलावहा ।
 अन्यत्खदिरसारस्य चूर्णं कोष्ठम्लसंयुतम् ॥ ९७६ ॥
 जातीफलस्य चूर्णेन मिश्रितं मुखरञ्जनम् ।
 जम्बीरबीजपूरस्य कलिकाभिः समन्वितम् ॥ ९७७ ॥
 कर्पूरपूर्वं स्वादेच्च तदनु क्रमुकान्वितम् ।
 इत्थं विविधयोगेन ताम्बूलं पृथिवीक्षिता ॥ ९७८ ॥
 यत्स्वाद्यते स ताम्बूलभोगश्चतुरवर्णितः ।
 ताम्बूलभोगः कथितः श्रीसोमेश्वरभृशुजा ॥ ९७९ ॥
 इति ताम्बूलभोगः ॥ ४ ॥
 विलेपनोपभोगोऽयं कथ्यते भोगिनां प्रियः ।
 अच्छं विलेपनं रम्यमङ्गसौख्यप्रदायकम् ॥ ९८० ॥
 ततः समाचरेद्भूर्पैः कान्ताकरमनोहरम् ।
 चन्दनागरुकर्पूरकस्तूरीकुङ्कुमान्वितम् ॥ ९८१ ॥
 सुरभीकेसरोन्मिश्रग्रन्थिपर्णसमायुतम् ।
 जातीपूतिफलोपेतं सुश्लक्ष्णं भूरि धूपितम् ॥ ९८२ ॥
 वसन्ते लेपनं कुर्याद्यक्षकर्ममधुत्तमम् ।
 कक्षाभागे कर्णसन्धौ नाभौ वक्षणयोरपि ॥ ९८३ ॥
 स्वेदगन्धर्विनाशार्थं सान्ध्याख्यं लेपमाचरेत् ।
 चन्दनस्य तरोर्मूलं ग्रन्थिकोटक(र)कैर्परम् ॥ ९८४ ॥

गन्धोत्कटं हिमस्पर्शं वरिष्ठं तैन्निरूपितम् ।
 यच्छेदाद्रक्ततां घत्ते घर्षे पीतत्वमेव च ॥ ९८५ ॥
 शोषे शुभ्रत्वमायाति स्वादे तित्करसं भवेत् ।
 पुन्नागकेसरैर्युक्तं श्रीखण्डं शशिना युतम् ॥ ९८६ ॥
 केतर्कामलिकोन्मिश्रपाटलीगन्धवासितम् ।
 शशाङ्कैरसङ्कुनाशं हिमडिण्डैरिपाण्डुरम् ॥ ९८७ ॥
 निदाघे शीतलं लेपं नृपः कुर्यात्समुज्ज्वलम् ।
 श्रीखण्डं तादृशं भव्यं निघृष्टं पेषितं पुनः ॥ ९८८ ॥
 मसृणं लेपयेद्वात्रं स्वच्छमच्छं विलेपनम् ।
 काश्मीरदेशसम्भृतं हरिचन्दनकेसरम् ॥ ९८९ ॥
 लोहितं तत्समादाय पेषण्या श्लक्ष्णपेषितम् ।
 कटुतैलसमायुक्तं लाक्षारगसमप्रभम् ॥ ९९० ॥
 तादृशं कुङ्कुमं श्रेष्ठं लेपनार्थं महीभृताम् ।
 कुङ्कुमं लघुसम्मिश्रं घनसारसुधूपितम् ॥ ९९१ ॥
 कुर्वात लेपनं रम्यं वर्षाकाले नरेश्वरः ।
 मदतारुण्यसम्पन्नमृगनाभिसमुद्भवा ॥ ९९२ ॥
 गोलकाकारसंस्थाना किञ्चित्कुङ्कुमपिञ्जरा ।
 मृदिता चिकणीभृता द्विगुणेव विलोक्यते ॥ ९९३ ॥
 दृग्धा याति न भस्मत्वं लसत्सिमिसिमास्वना ।
 स्वादे तिक्ता कटुर्वाऽपि तुलने लघुतां गता ॥ ९९४ ॥
 तादृग्धिधा वरिष्ठा या कस्तूरी सा नृपोचिता ।
 एवंविधीं समानीय कस्तूरीं दिव्यसौरभांम् ॥ ९९५ ॥
 पेषण्या पेषयित्वा तां तोयमिश्रां विलेपयेत् ।
 गन्धि(न्व)मार्जारवीजानि समाहृत्य विनिक्षिपेत् ॥ ९९६ ॥

१ A तत्रिल्यते । २ D च्छिद्रा । ३ B D पा । ४ A रस । ५ A मा । ६ A धा । ७ A नाव्या ।
 ८ A री । ९ A भा ।

उष्णतैले समुद्धृत्य कटुतैलेन लेपयेत् ।
 विकीर्य च निशाचूर्णं छायायां च विशेषयेत् ॥ ९९७ ॥
 एवं संचिनुयाद्भूरि काथयेत्संचितान्यपि ।
 श्रीष्टक्षाम्रकजम्बूनां तुलसीबीजपूरयोः ॥ ९९८ ॥
 पल्लवैः कथितैस्तोयैर्बीजानि क्षालयेत् पुनः ।
 प्रक्षाल्य शोषयेत्तज्जस्ततः कुर्याच्च खण्डशः ॥ ९९९ ॥
 निक्षिप्य वारिमध्ये च बीजपूरफलत्वचः ।
 कथयेन्मोचयेत्पश्चात्ततः स्नेहोऽपि निःसरेत् ॥ १००० ॥
 तोयोपरिस्थितं स्नेहं शुक्त्या काञ्चनजातया ।
 आहरेच्च प्रयत्नेन यद्वा बीजानि तापयेत् ॥ १ ॥
 पेषण्यां पीडयित्वा च स्नेहं निःसारयेद्दुधः ।
 निःसारितं ततः स्नेहं सितया धूपयेत्पुनः ॥ २ ॥
 पश्चाच्च लघुकपूरैर्वारं वारं च धूपयेत् ।
 पुंलिङ्गं नाम तं प्राहुर्दिव्यगन्धं मनोहरम् ॥ ३ ॥
 नृपाणां लेपने शस्तं हेमन्तशिशिरादिषु ।
 चन्दनं बहुसौरभ्यं मिलितं पद्मकेसरैः ॥ ४ ॥
 उत्पलाभासितं लेपे शरत्काले प्रशस्यते ।
 नवकेसरसम्भूतं कुङ्कुमं कायरञ्जनम् ॥ ५ ॥
 सुगन्धितैलसंयुक्तं शीतकालेऽनुलेपनम् ।
 वस्त्रभूषानुसारेण शृङ्गाराङ्गविलेपनम् ॥ ६ ॥
 ललाटे बाहुशिखरे कण्ठे वक्षस्यथोदरे ।
 नानागन्धसमोपेतं नानावर्णसमान्वितम् ॥ ७ ॥
 विलेपनोपभोगाय क्रियते यद्विलेपनम् ।
 विलेपनोपभोगोऽयं वर्णितः सोमभूयुजा ॥ ८ ॥
 इति विलेपनभोगः ॥ ९ ॥

वस्त्राङ्ग उ(णामु)पभोगोऽयमधुना परिकीर्त्यते ।
 अग्निनी वस्त्रदा प्रोक्ता रोहिणी धनवर्धिनी ॥ ९ ॥
 पुनर्वसौ(स्त्रोः) वसुप्राप्तिः पुष्ये सौख्यं प्रवर्तते ।
 उत्तरायां यशोलाभो हस्ते सिद्धिस्तु कर्मणाम् ॥ १०१० ॥
 चित्रायां शुभसम्प्राप्तिः स्वात्यां सौभाग्यसम्पदः ।
 विशाखायां जनप्रीतिर्मेत्रे मित्रसमागमः ॥ ११ ॥
 तुष्टिः स्यादुत्तरापाठे धनिष्ठा धान्यपूर्णा ।
 उत्तरायां शुभप्राप्ती रेवती रत्नवृद्धिकृत् ॥ १२ ॥
 एवमृक्षगणः प्रोक्तो नवीनाम्बरधारणे ।
 बुधे धनागमं विद्यात्यजं वृद्धिर्भवेद्गुरौ ॥ १३ ॥
 आयुः प्रवर्धते शुके नूतने वस्त्रधारणे ।
 गृहोत्सवे विवाहे च परभूपालसङ्गमे ॥ १४ ॥
 उत्सवेषु च सर्वेषु गीतनृत्यविनोदने ।
 दानकर्मणि यज्ञे च तथा युद्धमहोत्सवे ॥ १५ ॥
 जये नवाम्बरं धार्यं न दुष्यति कदाचन ।
 कृत्तानुलेपो राजेन्द्रो वस्त्रभाण्डाधिकारिर्णम् ॥ १६ ॥
 आनेतुं पादिशेद्वस्त्राण्युत्तमानि बहूनि च ।
 पौड्गालपुरजातानि चीरपट्टीभवानि च ॥ १७ ॥
 नागपत्तनजातानि चोलदेशोद्भवानि च ।
 अल्लिकाकुलजातानि सिंहलद्वीपजानि च ॥ १८ ॥
 अणिलावाडजातानि मूलस्थानोद्भवानि च ।
 तोण्डीदेशसमुत्थानि पञ्चपट्टणजानि च ॥ १९ ॥
 भिन्नजाता(ती)नि दिव्यानि महाचीनभवानि च ।
 कलिङ्गदेशजातानि वङ्गदेशभवानि च ॥ १०२० ॥

वसनानि विचित्राणि पट्टसूत्रमयानि च ।
 कार्पासस्रौमसूत्राणि रोमभिर्निर्मितानि च ॥ २१ ॥
 श्वेतानि रक्तवर्णानि पीतानि हरितानि च ।
 नीलानि च तथा प्रान्ते पल्लवेषु सितानि च ॥ २२ ॥
 एतद्यत्ययभिन्नानि सितलेखामयानि च ।
 नानावर्णसुरेखाणि पञ्चवर्णाञ्चलानि च ॥ २३ ॥
 चक्ररेखासुरम्याणि रेखात्रययुतानि च ।
 उत्तरीया चै(रावर)रेखाणि मध्य(ध्ये)सूक्ष्मसुरेखैया ॥ २४ ॥
 अङ्गुल्यायतरेखाणि सूक्ष्मरेखाणि मध्यतः ।
 अङ्गुलीद्वयरेखाणि वृत्तरेखाणि कुत्रचित् ॥ २५ ॥
 चतुष्कोणसुरेखानि क्वचिद्भिन्दुयुतानि च ।
 सुश्लक्ष्णानि सुरम्याणि घनानि विरलानि च ॥ २६ ॥
 लघूनि बहुमूल्यानि गुरुणि च दृढानि च ।
 प्रक्षालेऽधिकरङ्गानि रञ्जितानि च यन्त्रकैः ॥ २७ ॥
 तन्तुबन्धसुरक्तानि नानावर्णकृतानि च ।
 मञ्जिष्टारागरक्तानि लाक्षाद्रवयुतानि च ॥ २८ ॥
 कौसुम्भरसलिप्तानि सिन्दूराशुणितानि च ।
 हरिद्रारागमिश्राणि नीलीरागोत्कटानि च ॥ २९ ॥
 अभयारसकृष्णानि निशानीलीमयानि च ।
 शुक्लपिच्छसवर्णानि केकिकण्ठच्छवीनि च ॥ १०३० ॥
 पिच्छकपिच्छवर्णानि हंसकुन्दनिभानि च ।
 चीरघट्टकास(पट्टक-शे)लाकप्रच्छदा(दो)पाङ्गिकानि च ॥ ३१ ॥
 पट्टिका च पटीपट्टं पट्टांश्च विविधाः शुभाः ।
 अङ्गिका च तथोष्णीषकैपि(कोशि)का विविधाकृतिः ॥ ३२ ॥
 प्रावारा विविधाकारा दर्शिता वस्त्रधारिभिः ।
 विचित्रवर्णवस्त्राणि पट्टसूत्रमयानि च ॥ ३३ ॥

वसन्ते त्रिभुयाद्राजा क्षौमकार्पासकानि च ।
 सुश्लक्ष्णानि मनोज्ञानि सूक्ष्माणि विरलानि च ॥ ३४ ॥
 निदाघे धारयेद्राजा सितानि विविधानि च ।
 रोमजानि सुसूक्ष्माणि श्लक्ष्णानि विविधानि च ॥ ३५ ॥
 माञ्जिष्ठानि च रक्तानि प्रावृट्काले विधारयेत् ।
 पाटलान्यभिरामाणि धूम्राणि मधुराणि च ॥ ३६ ॥
 शरत्कालेऽतिसूक्ष्माणि वसनानि विधारयेत् ।
 कौसुम्भानि सुभव्यानि लाक्षिकानि घनानि च ॥ ३७ ॥
 अङ्गिकाश्च पटीजातौः शीतकाले भव(जे) नृपः ।
 ऋतूनामनुसारेण शृङ्गारस्यानुसारतः ॥ ३८ ॥
 शीतवाते प्रयाणे च पौषद्धौ वारिखेलने ।
 सूक्ष्माणि बहुमूल्यानि वर्णाढ्यानि वराणि च ॥ ३९ ॥
 नानाद्वीपसमुत्थानि शृङ्गारे धारयेन्नृपः ।
 एवं यद्विश्रयाद्बलं वस्त्रभोगः प्रकीर्तितः ॥ १०४० ॥
 वस्त्रभोगोऽयमारूयातः सोमेश्वरमहीशुजा ।
 इति वस्त्रोपभोगः ॥ ६ ॥
 अधुना कथ्यते सम्यङ् माल्यभोगो मनोहरः ॥ ४१ ॥
 वस्त्रमसाधनं कृत्वा ततो माल्यं विधारयेत् ।
 चम्पकं मल्लिकायुक्तं चम्पकान्युत्पलैः सह ॥ ४२ ॥
 चम्पकं सुरभीयुक्तं चम्पकं पाटलान्वितम् ।
 मल्लिका पाटलायुक्ता मल्लिका सुरभीयुता ॥ ४३ ॥
 मल्लिका बकुलैर्मिश्रा मल्लिकोत्पलसंयुता ।
 मालती मल्लिकोपेता मालती पाटलान्विता ॥ ४४ ॥
 मालती बकुलोपेता मालती सुरभीयुता ।
 करवीरेण संयुक्तं शतपत्रं मनोहरम् ॥ ४५ ॥

शतपत्रं समरुक्तं शतपत्रं सपाटलम् ।
 मालती मल्लिका यूथी वर्णपुष्पेण संयुता ॥ ४६ ॥
 ईरुवैती तथा यूथा(थी) नेवाली च तथा मता ।
 विभर्ति माल्यं शिरसा वृपतिः स्वासुसारतः ॥ ४७ ॥
 स्वैपके(स्वकेशे)षु च कुल्या(कण्ठे)च माल्यभोगः प्रकीर्तितः ।
 इति माल्योपभोगः ॥ ७ ॥
 एवं विधाय माल्यानि भूषणान्यथ भूपतिः ॥ ४८ ॥
 रत्नहेममयान्यङ्गैर्विभृयारत्नप्रभाणि च ।
 यन्त्रसंघट्टितानीव सुवृत्तान्युञ्ज्वलानि च ॥ ४९ ॥
 नवनीरसुकान्तानि मौक्तिकानि वराणि च ।
 शुक्तिगर्भसुमुक्तानि कुम्भिकुम्भोद्भवानि च ॥ १०५० ॥
 वंशरन्ध्रप्रभूतानि मेघधारिभवानि च ।
 सिंहलद्वीपजातानि रत्नाकरभवानि च ॥ ५१ ॥
 दाडिभीवीजकान्तानि शक्रगोपनिभानि च ।
 रक्तपद्मसरागाणि बालसूर्यप्रभाणि च ॥ ५२ ॥
 माणिकयान्यतिरम्याणि स्थूलानि विविधानि च ।
 अतसीपुष्पसङ्काशं हरिकान्त(न्ति)समप्रभम् ॥ ५३ ॥
 हरकण्ठसमच्छायमिन्द्रनीलं प्रभायुतम् ।
 रोहिणाद्रिसमुद्भूत(तं)वृणग्र्याहि मनोहरम् ॥ ५४ ॥
 मसृणं चातिशैभाढ्यमिन्द्रनीलं सुपीवरम् ।
 इन्द्रायुधान्तग(र्ग)र्भेण हरितेन समप्रभम् ॥ ५५ ॥
 कीरपक्षसईक्षाभं गरुडोद्गिरसम्भवम् ।
 श्लक्ष्णं मरकतं कान्तं नलिका(ना)भं दलोपमम् ॥ ५६ ॥
 विषघ्नं दुर्लभं रत्नं बहुमूल्यं मनोहरम् ।
 सितं ब्राह्मणजातीयं रक्तं क्षत्रियजातिकम् ॥ ५७ ॥

वैश्यजातीयकं पीतं कृष्णं वृषलजातिकम् ।
 षट्कोणसिद्धं दीप्तं च फलकेषु समं लघु ॥ ५८ ॥
 वैराकरभवं वज्रं विप्रजातीयमुत्तमम् ।
 एतानि रत्नमुख्यानि कथितानीह लक्ष्मंतः ॥ ५९ ॥
 गोमूत्रवर्णं निर्णीतं रक्तं गोमेदकं भवेत् ।
 ईषत् कृष्णं सिताभं च वैदूर्यकमुदाहृतम् ॥ १०६० ॥
 ईषत्पीतं च वज्राभं पुष्परागं प्रचक्षते ।
 पक्वविम्बफलाभासं शुक्चञ्चुसमप्रभम् ॥ ६१ ॥
 काकतुन्डीसमच्छायं प्रवालमाभिधायते ।
 तपनस्यै करस्पर्शादुद्गिरत्यनलं हि यः ॥ ६२ ॥
 सूर्यकान्तं विजानीयात्स्फटिकं रत्नमुत्तमम् ।
 अमृतांशुकरस्पर्शाद्यः स्रवत्यमृतोदकम् ॥ ६३ ॥
 दुर्लभं तन्महारत्नं चन्द्रकान्तं विदुर्बुधाः ।
 श्वेताभ्रकसमं वर्णं हिमाद्रिशिखरोद्भवम् ॥ ६४ ॥
 निर्मलं च प्रभायुक्तं स्फटिकं परिकीर्तितम् ।
 सर्वेषामेव रत्नानां लक्षणं समुदाहृतम् ॥ ६५ ॥
 निजवर्णसमुत्कर्षात्कान्तिमच्चवान्महाघृता ।
 स्थूलमुक्ताफलैः कार्या कण्ठे त्वेकावली वरा ॥ ६६ ॥
 मध्यमुक्ताफलैः कुर्यात्त्रिसरं सुविचक्षणः ।
 तथा पञ्चसरं कुर्यान्नवसप्तसरं तथा ॥ ६७ ॥
 उपान्ते नीलमाणिक्यमिश्रितं सुमनोहरम् ।
 काञ्चनीभिर्मृणालीभिः पङ्क्तिस्थाभिः सुशोभितान् ॥ ६८ ॥
 क्रमशो हीयमानाश्च सरान्कुर्यान्मनोहरान् ।
 गुच्छीकृतमृणालालीभिर्हीरे सर्वान्सरान् समान् ॥ ६९ ॥

नीलमाणिक्यसंयुक्तान्पूर्वं त(वव)त्परिकल्पयेत् ।
नीलैर्मु(र्यु)क्तास्तथासुक्ता मध्ये सिद्धन्तिकायुताः ॥ १०७० ॥

नीललम्बणिकाः ख्याता हरिन्माणिक्यजास्तथा ।
नीलमाणिक्यसंयुक्ता मुक्ताः पूर्वक्रमेण च ॥ ७१ ॥

कृतो वर्णसरो नाम दर्शनीयो मनोहरः ।
एत एव सरो(रा)हीना मृणालीभिः सुसंहताः ॥ ७२ ॥

आनाभिलम्बिता भूषा ब्रह्मसूत्रमितीरिता ।
सुवर्णोपरिविन्यस्तरत्नरौजिसमन्वितम् ॥ ७३ ॥

हरिन्माणिक्यनीलेन बृहता नायकेन च ।
मध्यदेशनिर्विष्टेन मणिना परिशोभितम् ॥ ७४ ॥

पदकं रुचिरं रम्यं वक्षःस्थलविभूषणम् ।
नानारत्नविचित्रं च मध्यनायकसंयुतम् ॥ ७५ ॥

सरलै(कै)लम्बितं रम्यं पदकं बन्धुरं विदुः ।
सिंहरत्न(वक्त्र)समाकारं नानारत्नविचित्रितम् ॥ ७६ ॥

सूसकैलम्बनैर्युक्तं केयुरं बाहुभूषणम् ।
सुवर्णमणिविन्यस्तमुक्ताजालकमङ्गदम् ॥ ७७ ॥

पेचकापिच्छसंयुक्तं बाहुसन्धिविभूषणम् ।
सुवर्णोपरिविन्यस्तनानारत्नविराजितम् ॥ ७८ ॥

हस्तस्य कटकं रम्यं स्वप्रभापरिशोभितम् ।
वज्रद्वितयमध्यस्थं हरिन्माणिक्यनीलकम् ॥ ७९ ॥

द्विहीरकमितीख्यातमङ्गुलीयकमुत्तमम् ।
अरंकोणनिविष्टैश्च पविभिः परिशोभितम् ॥ १०८० ॥

मध्ये रत्नसमायुक्तमंत्रि (मन्त)वज्रमितीरितम् ।
वृत्ताकारैर्निविष्टैश्च कुलिसैरपि वेष्टितम् ॥ ८१ ॥

१ C D F अंठ । २ C F त । ३ D अत एव सरा । ४ A जाति । ५ D F विनि । ६ A सीध ।
७ D भासं । ८ D पं । ९ D रे । १० D छ्भ । ११ D मन्त्रे ।

मध्ये च मणिना युक्तं रविमण्डलभीरितम् ।
 ऋज्वायतचतुष्कोणकमोन्नतनिवेशिभिः ॥ ८२ ॥
 वज्रैर्मध्यगमाणिक्यैर्नेन्द्यावर्तीङ्गुलीयकम् ।
 माणिक्येन सुरङ्गेण मौक्तिकेन सुशोभिना ॥ ८३ ॥
 प्रवालानाभिरभ्येण तथा मरकतेन च ।
 पुष्परामेण वज्रेण नीलेन परिशोभिना ॥ ८४ ॥
 गोमेदकेन रत्नेन वैडूर्येण विनिर्मितम् ।
 रत्नैर्नवग्रहच्छायैर्नवभिः परिकल्पितम् ॥ ८५ ॥
 नवग्रहमितिख्यातमङ्गुलीयकमुत्तमम् ।
 अङ्गुलीवेष्टकं वज्रैर्वेष्टितं वज्रवेष्टकम् ॥ ८६ ॥
 अन्यै रत्नैश्च यच्चेवं तद्वेष्टकमुच्यते ।
 हीरयोरुभयोर्मध्ये कीलितं हीरमुत्तमम् ॥ ८७ ॥
 त्रिहीरकमिति ख्यातमङ्गुलीयकमुत्तमम् ।
 यत्तु नागफणाकारं वा(व)हुरत्नविभूषितम् ॥ ८८ ॥
 अङ्गुलीवलये(यं) वज्रैर्वेष्टिते(तं) शक्तिमुद्रिका ।
 अन्यैश्च विविधै रत्नैः सन्निवेशविशेषतः ॥ ८९ ॥
 नानारूपभिधानैश्च कल्पिता मुद्रिकां(ः)शुभाः ।
 केवलमौक्तिकैरेव तु(व)लये तु निशेविता(वेशितैः) ॥ १०९० ॥
 मुक्ताताडकसंज्ञं तत्कर्णभूषणमुत्तमम् ।
 वलयद्वयविन्यस्तमुक्ताफलविराजितम् ॥ ९१ ॥
 मध्ये नीलेन संयुक्तं द्विराजित(क)मुदाहृतम् ।
 एवं त्रिराजिकं प्रोक्तं पूर्णमध्यं च मौक्तिकैः ॥ ९२ ॥
 तत्पूर्णमध्यमाख्यातं मुक्ताफलविभूषणम् ।
 मौक्तिकानि बहिः पंक्तौ तदत (त्न) णलकं ततः ॥ ९३ ॥

वज्राणि च ततोऽप्यन्तर्वज्रगर्भमितीरितम् ।
 एवं बहिस्थमुक्तं यन्मध्यवज्रैश्च पुरितम् ॥ ९४ ॥
 मध्ये माणिक्यसंगुक्तं भुवि मण्डनमुच्यते ।
 नीलैर्भरकतैश्चैव माणिक्यैश्च करम्बितम् ॥ ९५ ॥
 यद्रूपं (पै)रचितैर्म(तं)ध्ये तत्तत्संज्ञकमुच्यते ।
 सोपानक्रमविन्यस्तवज्रपङ्क्तिविराजितम् ॥ ९६ ॥
 षडष्टनेमिभिः कान्तं कुण्डलं तत्प्रचक्षते ।
 शोधितेन सुवर्णेन सुचिरिणातिकान्तिना ॥ ९७ ॥
 शृङ्खला विविधाः कार्या स्ताट्टङ्ककटकानि च ।
 स्त्रीपुंसयोः समानानि भूषणान्यत्र विस्तरात् ॥ ९८ ॥
 कथितान्यथ वक्ष्यामि स्त्रीणां पुंसां पृथक् पृथक् ।
 अन्वथपत्रसङ्काशं सुवर्णेन विमिश्रितम् ॥ ९९ ॥
 माणिक्यवज्रखचितमायतैर्मौक्तिकैर्युतम् ।
 तत्र मुक्ताफलैः पार्श्वे मूसकाभ्यां विराजितम् ॥ ११०० ॥
 ताभ्यां बहिर्भराळाभं नानारत्नैः प्रकल्पयेत् ।
 तदूर्ध्वं वज्रमाणिक्यमौक्तिकैः कृतबन्धनम् ॥ १ ॥
 तादिदं हंसतिलकं योषित्सीमन्तभूषणम् ।
 कनत्काञ्चनपट्टेन पिनद्धं बलयान्कृतिः(ति) ॥ २ ॥
 मुक्ताजालं तदूर्ध्वं च कूर्तं तद् दण्डकं भवेत् ।
 क्रमशो वर्धमानं तच्चूर्द्धामण्डनमुत्तमम् ॥ ३ ॥
 केतकीदलसङ्काशं कनत्काञ्चनकल्पितम् ।
 दण्डकस्योर्ध्वभागस्य भूषणं तदुदाहृतम् ॥ ४ ॥
 सौवर्णकल्पितं पद्मं नानारत्नविराजितम् ।
 चूडिकापरभागस्य भूषणं परिकीर्तितम् ॥ ५ ॥

सौवर्णकुसुमैः कृतं मुक्तासरसमन्वितम् ।
 बृहन्माणिक्यनीलैश्च लम्बनं चूडिभूषणम् ॥ ६ ॥
 पिचुमन्दफलाकारैर्मौक्तिकैर्नीलकैः कृतम् ।
 माणिक्यैर्गारुडैर्हीरैर्मुकुलं कर्णभूषणम् ॥ ७ ॥
 तस्या बहिश्च संलया लम्बनी नीलनिर्मिता ।
 नवभिर्देशभिर्वापि स्थूलमुक्ताफलैः कृता ॥ ८ ॥
 कण्ठप्रमाणरचिता सरिका गलभूषणम् ।
 ततो बहिश्च संलया वज्रसङ्कलका शुभा ॥ ९ ॥
 सिंहवक्रसमाकारौ स्वर्णरत्नविनिर्मितौ ।
 मुक्तौसूसंकसंयुक्तौ नीलमाणिक्यलम्बनौ ॥ १११० ॥
 कञ्चुके कीलितौ कारौ भुजभूषणकौ वरौ ।
 नामतो बाहुवल्यौ पुंसि यावद्गदाभिधौ ॥ ११ ॥
 काञ्चनीभिः शलाकाभिः सुसूक्ष्माभिर्विनिर्मितौ ।
 मणिवन्धमितादूर्ध्वं वलयैर्वर्धितैः क्रमात् ॥ १२ ॥
 प्रादेशमार्त्तिकं दैर्घ्यं विस्तारे बाहुवेष्टनम् ।
 द्विधा विभज्य कर्तव्यं ग्रथितं कीलकेन तु ॥ १३ ॥
 अनेनैव प्रकारेण वज्रमाणिक्यमौक्तिकैः ।
 चूडकं मण्डनं स्त्रीणां प्रकोष्ठस्य विभूषणम् ॥ १४ ॥
 अनेनैव प्रकारेण तदर्धेन विनिर्मितम् ।
 अर्धचूडमिति^१ ख्यातं स्त्रीणां प्रियतमं सदा ॥ १५ ॥
 चतुरङ्गुलविस्तारं जघनाभोगवेष्टितम् ।
 सौवर्णरत्नरचितं सूत्रैः(स)कैर्लम्बनैर्युतम् ॥ १६ ॥
 हेमघर्घरघण्टाभिर्निर्मितं रवसंयुतम् ।
 काञ्चीदामेति विख्यातं कटिभूषणमुत्तमम् ॥ १७ ॥

१ D F गैः । २ F ना । ३ C F लि । ४ A क्ताष्ट । ५ A शक । ६ D मणिक । ७ F ज ।
 ८ D ल्बि । ९ A ना । १० A पूरै । ११ A त्रि । १२ A द्वि । १३ A च । १४ D ल्बि । १५
 A दै । १६ A त ।

हस्तचूडकवज्रस्य जङ्घाकाण्डप्रमाणकौ ।
 नानारत्नैश्च स्वचितौ विख्यातौ पादचूडकौ ॥ १८ ॥
 सुवर्णरचितौ कार्यौ त्रिभागे कृतखण्डनौ ।
 सन्निदेशे सुसंश्लिष्टौ कीलकेन च कीलितौ ॥ १९ ॥
 चतुरस्रौ षडस्रौ वा तथाष्टास्रौ च कारयेत् ।
 सौवर्णैर्वृद्धुदै रम्यैः पङ्क्तिस्थैर्वा विराजितौ ॥ ११२० ॥
 श्लक्ष्णौ वा कान्तिसंयुक्तौ नादवन्तावथापि वा ।
 रत्नैर्वा विविधैर्युक्तौ कटकौ पादभूषणौ ॥ २१ ॥
 त्रिपञ्चभृङ्गलाकृतौ नानारत्नशतैः कृतौ ।
 कीलकाहिनै(त)संधी तौ पादपादा(ला)वितीरितौ ॥ २२ ॥
 किङ्किण्यः स्वर्णरचिता गुणगुम्फितविग्रहाः ।
 नादवर्त्यैः सुरम्यास्ताः पादघर्षिकाभिधाः ॥ २३ ॥
 ईदृग्रूपसमाकारा नानारत्नैर्विनिर्मिताः ।
 ध्वनिहीनाः सुशोभाढ्याः राटकाः परिकीर्तिताः ॥ २४ ॥
 आयताश्च सुवक्राश्च कटकाकारनिर्मिताः ।
 अन्दुका इति विख्याता योषिता पादभूषणम् ॥ २५ ॥
 पादतर्जनिमानेन कनत्काञ्चननिर्मिता ।
 स्थूलाश्च ध्वनिसंयुक्ता यमला मुद्रिका वरा ॥ २६ ॥
 शिखरैः शोभितं यत्तु शेखरं तद्विदुर्बुधाः ।
 मुकुलार्धं भवेद्यस्तु मुकुलं तत्प्रकीर्तितम् ॥ २७ ॥
 केवलं सरकैर्यत्तच्छिरोवेश्मनमुच्यते ।
 एवं विरचितं रत्नै राज्ञां मस्तकभूषणम् ॥ २८ ॥
 दलकं हेमरचितं व्याघ्रपुच्छं(च्छ) विनिर्मितम् ।
 मुक्तामाणिक्यखचितं पुरुषाणां विभूषणम् ॥ २९ ॥
 शुचिना भूषणं धार्यं दिव्यरत्नविनिर्मितम् ।
 रत्नाधिदेवतास्तुष्टा यच्छन्ति महतीं श्रियम् ॥ ११३० ॥

यथारुचि यथाशोभं प्रेयस्याश्चित्तसम्मतम् ।
 धत्ते यद्भूषणं राजा भूषाभोगः प्रकीर्तितः ॥ ३१ ॥
 भूषाभोगोऽयमाख्यातः सोमेश्वरमहीभुजा ।
 इति भूषोपभोगः ॥ ८ ॥
 सम्प्रत्यासनभोगश्च कथ्यते राजवल्लभः ॥ ३२ ॥
 चम्पकाग्रमधूकानां पनसौदुम्बरस्य च ।
 पीठानि सुविशालानि चतुष्पदयुतानि च ॥ ३३ ॥
 आयतं चतुरस्रं च काञ्चनेनोपशोभितम् ।
 श्लक्ष्णं मनोहरं पीठं मङ्गलासनमुत्तमम् ॥ ३४ ॥
 श्रीपैर्णारिचितं रम्यं हस्तमात्रायु(य)तं शुभम् ।
 अरत्निविस्तृतं पीठं पवित्रासनमुच्यते ॥ ३५ ॥
 शाकदारुमयं भव्यं दृढं श्लक्ष्णं सुविस्तृतम् ।
 चतुःपादयुतं पीठं मज्जनासनमीरितम् ॥ ३६ ॥
 इष्टकानिमित्तं पीठं पृष्ठोधारणं संयुतम् ।
 सुधाकुण्डिमशोभाढ्यं मज्जने पीठमीरितम् ॥ ३७ ॥
 कार्पासपूरितं वृत्तं छागीपट्टवगुण्ठितम् ।
 हंसपिच्छभृतं वापि गदि(द्धि)कारव्यं सुखासनम् ॥ ३८ ॥
 छागचर्ममयं रक्तमूर्णागर्भं सुविस्तृतम् ।
 नानावर्णविचित्रं तदासनं पद्मद्विका ॥ ३९ ॥
 तस्योपरि च विन्यस्तं हंसपिच्छैः सुपूरितम् ।
 सितपट्टपिनद्धं च श्वेतप्रच्छदसंयुतम् ॥ ११४० ॥
 सङ्गीतकमसङ्गे च गजवाजि(विनोदने ।
 सर्वदा सुखसंवासे भूषय्यासनमुत्तमम् ॥ ४१ ॥
 पञ्चभिः सप्तभिर्वापि नवभिलोहजैः पदैः ।
 लोहपट्टकृताधारैर्लोहजालकमूर्धानि ॥ ४२ ॥

१ A फ । २ D विचि । ३ F छि । ४ D छ । ५ F ज् । ६ F पादा । ७ D पूर्ण । ८ F सपूर्ण ।

छटि(दि)कापट्टगर्भस्थं कार्पासेन विमिश्रितम् ।
 लोहासनमिदं प्रोक्तमुपरिष्ठात्सुकीलितम् ॥ ४३ ॥
 शाकदारुविनिर्माणं दन्तिदन्तसुचित्रितम् ।
 नानावर्णशताकारं मृत्वैकफल(पृष्ठैकफल)संयुतम् ॥ ४४ ॥
 चतुष्पादकृताधारं सार्धहस्तं सुविस्तृतम् ।
 ईपत्समुन्नतं राज्ञां पृष्ठाधारसनं स्मृतम् ॥ ४५ ॥
 रुचिरेण सुवर्णेन निर्मितं तत्र रञ्जितम् ।
 अष्टाभिः स्फाटिकैः सिंहैर्मूर्धाभिः सुविधारितम् ॥ ४६ ॥
 अधः काञ्चनविन्यस्तरत्नवेदित्रयान्वितम् ।
 आस्थानमण्डनं राज्ञां सिंह्रासनमिदं परम् ॥ ४७ ॥
 पूतासनं देवकार्ये सुखीयां(य)मङ्गलासनम् ।
 स्वैरमन्यानि पीठानि सिंहमास्थानमण्डपे ॥ ४८ ॥
 एतानि पीठान्यध्यास्ते राजा विभवभूषितः ।
 यदासनोपभोगोऽयमभिज्ञैः परिभाषितैः ॥ ४९ ॥
 स्र्म(सम्प्र)त्यासनभोगश्च कथितं(तः) लक्षणान्वितम्(तः) ।
 एवमासनभोगश्च कथितः सोमभूशुजा ॥ ११५० ॥
 इत्यासनोपभोगः ॥ ९ ॥
 चारुचामरभोगोऽयं कथ्यतेऽमरवल्लभः ।
 आस्थानमण्डपे रम्ये विशाले सुखशीतले ॥ ५१ ॥
 विन्यस्तरत्नशोभाढ्ये हेमस्तम्भविभूषिते ।
 चित्रभित्तिमनोरम्ये नानावर्णवितानके ॥ ५२ ॥
 सुधाकुट्टिमके दिव्ये सिंहपीठे भवेन्नृपः ।
 शरच्छशाङ्कसङ्कान्शैर्यशःपुञ्जनिभैः सितैः ॥ ५३ ॥
 मण्डितैर्हेमदण्डैश्च रत्नकान्तिविचित्रितैः ।
 मयूरपिच्छसम्भूतैश्चमरीपुच्छसम्भवैः ॥ ५४ ॥

चामरैर्हस्तविन्यस्तैर्वीजयन्ति वराङ्गनाः ।
 सहस्राक्षमुखाभासैर्विह्वलविनिमित्तैः ॥ ५५ ॥
 कूर्चकैर्वीजयन्तीह श्यामलाः कुन्तलाङ्गनाः ।
 बालकव्यजनै रम्यैः सौरभ्येण मनोहरैः ॥ ५६ ॥
 वीजयन्ति महीपालं कामिन्यः कामदेवताः ।
 चन्द्रमण्डलसङ्काशैर्नानापट्टैर्विनिमित्तैः ॥ ५७ ॥
 वीजयन्ति धरानाथं वीजनैर्मृगलोचनाः ।
 तालपत्रसमुद्भूतै रत्नकालंकृतैः शुभैः ॥ ५८ ॥
 वीजनैश्चतुरस्रैश्च वीजयन्ति सुमध्यमाः ।
 शोभार्थं विभवार्थं च स्वेदापनयनाथ च ॥ ५९ ॥
 चामरैर्वीजनं यत्तु स भोगश्चामराभिधः ।
 एवं चामरभोगोऽयं भाषितः सोमभुमुजा ॥ ११६० ॥
 इति चामरभोगः ॥ १० ॥
 अधुनाऽऽस्थानभोगोऽयं कथ्यते जनवल्लभः ।
 चामरैर्व्यजनैरेवं वीज्यमानो महीपतिः ॥ ६१ ॥
 आस्थानमण्डपन्यस्तवरसिंहासनस्थितः ।
 समाहूय प्रतीहारं सर्वाङ्गानं समादिशेत् ॥ ६२ ॥
 ततो दौवारिकाहृता विशन्ति नृपमन्दिरम् ।
 पट्टीपिनद्धदोलान्तःस्थिताः शुद्धान्तयोषितः ॥ ६३ ॥
 विचित्रछत्रसञ्चलनलायाश्चामरवीजिताः ।
 सौविदल्लकर्कच्छन्दवेत्रदण्डनिवारणैः ॥ ६४ ॥
 अपसर्पापसर्पेति गच्छ गच्छेति तर्जनैः ।
 सुदूरोत्सारिताशेषमार्गस्थजनवर्जिताः ॥ ६५ ॥
 प्रविशेयुर्नृपस्थानं सर्वाभरणभूषिताः ।
 नानारत्नमयैर्दिव्यैश्चूडामण्डनदण्डकैः ॥ ६६ ॥

सीमन्तस्यान्तरे हंसतिलकेन विराजिताः ।
 मुक्तामरकतार्कणैर्नीलमाणिक्यलम्बनैः ॥ ६७ ॥
 कर्णावतंसमुकुलैः कुण्डलैर्मणिमण्डितैः ।
 अलकाभरणैः पुष्पैः कनत्काञ्चननिर्मितैः ॥ ६८ ॥
 कण्ठभूषणकैर्दिव्यैर्मुक्तामाणिक्यसम्भवैः ।
 पदकैरत्नशोभाढ्यैर्दिव्यरत्नयुतैः सरैः ॥ ६९ ॥
 हारैर्मुक्तामयैः शुभ्रैः स्तनस्थलविभूषणैः ।
 विचित्ररत्नरचितैरङ्गदैर्वाहुभूषणैः ॥ ११७० ॥
 साचिभूषणकैर्दिव्यैश्चहाकैरत्नराजितैः ।
 कर्टकै रत्नरचितैर्नानारत्नाङ्गुलीयकैः ॥ ७१ ॥
 रत्नकाञ्चीकलापैश्च जङ्घाभूषणचूडकैः ।
 नूपुरैः पादकटकैर्दिव्यरत्नविभूषितैः ॥ ७२ ॥
 पादैः(दैः)पदकराजीभिः किङ्किणीजालकैरपि ।
 अङ्घ्रिशाखाविभूषाभिः कणन्तीभिः पदे पदे ॥ ७३ ॥
 मृद्रिकाभिर्विचित्राभिर्भूषिता नृपयोषिताः ।
 दिव्यवस्त्रपरीधानाः पदकञ्चुकशोभिताः ॥ ७४ ॥
 शौमकार्पासकैर्युक्ता गन्धमाल्यविभूषिताः ।
 श्रीखण्डक्षोदशुभ्राङ्ग्यः कुङ्कुमद्रवरञ्जिताः ॥ ७५ ॥
 सान्द्रकस्तूरिकापत्रवल्लीभिः समलङ्कृताः ।
 तिलकैर्विचित्रैर्भव्यैर्नानावर्णैर्मनोहरैः ॥ ७६ ॥
 मनोरमारमण्यस्तास्तरुण्यः सुखभूमयः ।
 यथायोग्यं यथास्थानं यथाप्रियं यथासनम् ॥ ७७ ॥
 समन्तान्वृपमावेक्ष्य निविष्टाः पर्युपासते ।
 काश्चित्चुरङ्गमारूढाः काश्चिदश्वतरीस्थिताः ॥ ७८ ॥

काश्चिचरणसञ्चाराशालयन्त्यो मनो वृणाम् ।
 काश्चित्कनकभूषाढ्याः काश्चिद्रत्नविभूषिताः ॥ ७९ ॥
 काश्चिन्मुक्तामयैर्हीरैर्मण्डितस्तनमण्डलाः ।
 काश्चिच्छङ्खमयैः श्लक्ष्णैर्नानारूपविनिर्मितैः ॥ ११८० ॥
 मणिभिर्भूषिताः काश्चिन्नयनानन्दचन्द्रिकाः ।
 काश्चित्सुरक्तवस्त्रैश्च रञ्जयन्त्यो मनो नृणाम् ॥ ८१ ॥
 हरितैर्वसनैः काश्चिद्धरन्त्यो हृदयं नृणाम् ।
 नीलाम्बरधरैः काश्चिन्निगिरन्त्यो दृशो वृणाम् ॥ ८२ ॥
 मल्लिकामालिकाः काश्चित्काश्चिच्चम्पकमालिकाः ।
 मालतीमालिकाः काश्चित्काश्चिद्दुत्पलमालिकाः ॥ ८३ ॥
 काश्चिद्दुत्पलमालाभिर्भूषिताश्चोत्पल्लेक्षणाः ।
 काश्चित्सुरभिमालाभिर्भ्राजिता भ्रमराकुलाः ॥ ८४ ॥
 काश्चित्कुण्ड(न्त)लकामिन्यः कुण्डिलीकृतकुण्ड(त)लाः ।
 काश्चिद्भ्रविडकामिन्यः प्रकाशितपयोधराः ॥ ८५ ॥
 काश्चिल्ललाटलटभाः सिन्दूरारुणमस्तकाः ।
 महाराष्ट्रस्त्रियः काश्चिल्लम्बकोपक(ल)भूषिताः ॥ ८६ ॥
 आन्ध्रनार्यो वराः काश्चिदपसव्योत्तरीयकाः ।
 गुर्जर्यो वनिताः काश्चिदापाणिकृतकञ्चुकाः ॥ ८७ ॥
 अम्भोजलंपनाः काश्चित्काश्चिच्चन्द्रसमाननाः ।
 काश्चित्प्रहासवदनाः काश्चिद्रम्यमुरवश्रियः ॥ ८८ ॥
 सुनीलमूर्धजाः काश्चित्काश्चिच्चन्द्रार्धमालिकाः ।
 सुशोभश्रवणाः काश्चित्काश्चित्स्वच्छकपोलकाः ॥ ८९ ॥
 भ्रूभङ्गविभ्रमाः काश्चित्काश्चिद्दीर्घविलोचनाः ।
 रम्यनासापुटीः काश्चित्काश्चिद्दाडिमदन्तिकाः ॥ ११९० ॥

पक्वविम्बाधराः काश्चित्काश्चित्कम्बुशिरोधराः ।
 वृचवाहुलताः काश्चित्काश्चित्कोमलपाणयः ॥ ९१ ॥
 केतकीनखराः काश्चित्काश्चित्पीनपयोधराः ।
 कृशोदर्यस्तथा काश्चित्काश्चित्स्थूलनितम्बकाः ॥ ९२ ॥
 रम्भोरुयुगला काश्चित्काश्चिज्जङ्गामनोहराः ।
 मृदुपादतलाः काश्चित्काश्चिच्चञ्चलखत्विषः ॥ ९३ ॥
 खड्गश्यामाङ्गनाः काश्चित्काश्चित्स्वर्णसमप्रभाः ।
 वंशश्यामाः स्त्रियः काश्चित्काश्चिच्चम्पकसत्विषः ॥ ९४ ॥
 यूनां हृदयहारिण्यो गौरश्यामाश्च काश्चन ।
 चिचट्टाचिहंरा नृणां कङ्कश्यामाश्च काश्चन ॥ ९५ ॥
 काश्चिदुत्पलवर्णेन समन्वेनाभिवर्णिताः ।
 काश्चिद्भ्रमरपक्षाभाः स्निग्धकान्तिमनोहराः ॥ ९६ ॥
 काश्चिन्मरालगामिन्यः काश्चिन्मृगविलोचर्चनाः ।
 कलकण्ठरवौः काश्चित्काश्चित्सर्वगुणान्विताः ॥ ९७ ॥
 अबला योषितः काश्चित् काश्चिन्मुग्धा वरस्त्रियैः ।
 मध्ये मनोहराः काश्चित्काश्चित्प्रौढविचक्षणाः ॥ ९८ ॥
 आस्थानभूषणाः सर्वैः समागत्य नृपालयम् ।
 प्रवेश्योभयपार्श्वे च पृष्ठभागे च संस्थिताः ॥ ९९ ॥
 उपान्तभ्रमराक्रान्तकेतकीपत्रसन्निभैः ।
 कटाशैवीक्ष्य राजानं हर्षयन्तिं मुहुर्मुहुः ॥ १२०० ॥
 कान्तैदन्तविनिर्मुक्तचन्द्रिकामृतनिर्भे(क्ष्म)रैः ।
 सिञ्चन्त्य इव भूपालं हसितेन वराङ्गनाः ॥ १ ॥
 प्रतिरूपगुणाकारैरलङ्कारैरलङ्कृताः ।
 कुमारा विनयोपेताः प्रणम्य जनकं नृपम् ॥ २ ॥
 आसने च यथोद्दिष्टे यथाहं पृथिवीश्रुजां ।
 उपविष्टाः पुरोभागे नातिदूरे मनस्विनः ॥ ३ ॥

पुरोधः शुभ्रवसनो रत्नकुण्डलमण्डितः ।
 कुमाराभ्यास(श)देशे च निवसेत शुभासने ॥ ४ ॥
 अमात्यमन्त्रसचिर्वा द्वितीयाङ्गवि(नि)योजितौः ।
 निविशेयुर्यथास्थानं नृपादिष्टासने क्रमात् ॥ ५ ॥
 मण्डलाधीश्वराः शूराः सामन्तामात्यका अपि ।
 वामदक्षिणर्षेङ्किस्थाः पुरोभागे महीभुजः ॥ ६ ॥
 संविशेयुर्यथास्थानमासनेषु नृपाज्ञया ।
 देशाधिकारिणः केचित्केचिद्भामाधिकारिणः ॥ ७ ॥
 धर्माधिकारिणः केचित्केचिदर्थधिकारिणः ।
 कामाधिकारिणः केचित्केचित्कोशाधिकारिणः ॥ ८ ॥
 बलाधिकारिणः केचित्केचिदुर्गाधिकारिणः ।
 र्वस्त्राधिकारिणः केचित्केचिद्भूषाधिकारिणः ॥ ९ ॥
 निष्काधिकारिणः केचित्केचिद्वर्णाधिकारिणः ।
 तुलाधिकारिणः केचित्केचिन्मुद्राधिकारिणः ॥ १२१० ॥
 मूल्याधिकारिणः केचित्केचिदर्याधिकारिणः ।
 दूताधिकारिणः केचित्केचिद्बुध्नाधिकारिणः ॥ ११ ॥
 तीर्याधिकारिणः केचित्केचिन्नावाधिकारिणः ।
 मार्गाधिकारिणः केचित्केचिद्द्वाराधिकारिणः ॥ १२ ॥
 भाराधिकारिणः केचित्केचिद्दीपाधिकारिणः ।
 द्वास्थाधिकारिणः केचित्केचिन्मल्लाधिकारिणः ॥ १३ ॥
 अङ्गनाधिकारिणः केचित्केचिद्योषाधिकारिणः ।
 देवाधिकारिणः केचित्केचिच्छास्त्राधिकारिणः ॥ १४ ॥
 दानाधिकारिणः केचित्केचिद्दण्डाधिकारिणः ।
 गजाधिकारिणः केचित्केचिद्भवाधिकारिणः ॥ १५ ॥

१ D वान् । २ F तन् । ३ CF मा । ४ D नभ्य । ५ ACF द्वर्णा । F omits these
 two lines । ७ D कु । ८ CD add these two lines.

- रथाधिकारिणः केचित्केचित्प्राणाधिकारिणः ।
 शस्त्राधिकारिणः केचित्केचिच्चापाधिकारिणः ॥ १६ ॥
 मृगाधिकारिणः केचित्केचित्पक्षाधिकारिणः ।
 स्नानाधिकारिणः केचित्केचित्सूदाधिकारिणः ॥ १७ ॥
 ✓ तोयाधिकारिणः केचित्केचिच्छत्राधिकारिणः ।
 दीपाधिकारिणः केचित्केचिच्चैलाधिकारिणः ॥ १८ ॥
 गवाधिकारिणः केचित्केचिद्धासाधिकारिणः ।
 क्षीराधिकारिणः केचित्केचित्कर्माधिकारिणः ॥ १९ ॥
 शय्याधिकारिणः केचित्केचित्कान्ताधिकारिणः ।
 पुत्राधिकारिणः केचित्केचिद्विद्याधिकारिणः ॥ १२२० ॥
 वाद्याधिकारिणः केचित्केचिद्वेयाधिकारिणः ।
 वृत्ताधिकारिणः केचित्केचिच्चित्राधिकारिणः ॥ २१ ॥
 ✓ पर्णाधिकारिणः केचित्केचित्त्वैन्यधिकारिणः ।
 ✓ शुल्काधिकारिणः केचित्केचिद्धान्याधिकारिणः ॥ २२ ॥
 सुधाधिकारिणः केचित्केचिद्वस्त्राधिकारिणः ।
 अश्माधिकारिणः केचित्केचिन्मुद्राधिकारिणः ॥ २३ ॥
 पटीपट्टाङ्गिकाश्चिन्ना दीर्घबाहुविनिर्मिताः ।
 धारयन्तः सुखोष्णीषं हेमाभरणभूषिताः ॥ २४ ॥
 निविशेयुर्यथास्थानं भक्तिनम्रा वृषेश्वरे ।
 कृताञ्जलिपुटाः सर्वे मुखालोकनतत्पराः ॥ २५ ॥
 ताम्बूलधारिणो भक्ता विश्वस्ताः खड्गधारिणः ।
 राङ्गः समीपे तिष्ठेयुः सावधाना जितेन्द्रियाः ॥ २६ ॥
 कवयो गणकाश्चैव वादिनो वाग्मिनस्तथा ।
 पार्श्वकाः कथका भट्टाः सूतमागधवन्दिनः ॥ २७ ॥
 वाग्मेयकारार्थेतुरा गाथ(य)का वाशिका अपि ।
 वैणिका वाद्यकाराश्च नर्तकाश्चाराणा नदाः ॥ २८ ॥

वैतालिकाश्चाटुकाराः प्रहासचतुरा नराः ।
 अङ्गुमल्लोश्च योधाश्च तथान्ये विविधा नराः ॥ २९ ॥
 विचित्रवह्नैः सौवर्णैर्भूषणैर्भूषिता नराः ।
 दिव्यपद्मंशुकोष्णीषभ्रंजिता भव्यमूर्तयः ॥ १२३० ॥
 शौर्योदायैस्तथा युक्ता नृपाचितानुरङ्गकाः ।
 वारं वारं समन्तात् जय जीवेतिवादिनः ॥ ३१ ॥
 उपासीरन्नुपश्रेष्ठं सेवाधर्मविशारदाः ।
 तच्चित्तवेदिनः सर्वे विनयानतमस्तकाः ॥ ३२ ॥
 आस्थानमण्डपान्तस्थैः सर्वैः सेवागतैर्दृष्टम् ।
 वीक्ष्यमाणैर्नरैर्भव्य(व्यं) नव(वं)चन्द्रमिवोदितम् ॥ ३३ ॥
 नानादेशाधिपान्भूपान्स्वात्मरक्षार्थमागतान् ।
 प्रवेशय प्रतीहारेत्यादिशेतृथिवीपतिः ॥ ३४ ॥
 प्रवेशितान् प्रतीहारैः प्रणतान् दण्डवद्भुवि ।
 समसादमिति ब्रूयादुत्तिष्ठत निषीदत ॥ ३५ ॥
 नृपाणामासनं योग्यं दापयेन्मानपूर्वकम् ।
 आसनेषूपविष्टानां दृष्ट्या सन्तोषमावहेत् ॥ ३६ ॥
 वचनेन महाभीतिं जनयित्वा गतंरुमान् ।
 दिव्यैर्वह्नैः पटीपट्टैर्विचित्रैः स्वर्णभूषणैः ॥ ३७ ॥
 सुररनाभंरणैर्भव्यैर्वाजिभिर्वरवारणैः ।
 ग्रामैः पुरैस्तथा देशैस्तोषयेत्पार्थिवान्नुपः ॥ ३८ ॥
 विसर्जयेच्च तान् सर्वान्बहुमानपुरःसरम् ।
 आवासेषु सुरैर्म्येषु स्थापयेत्पृथिवीपतिः ॥ ३९ ॥
 कांश्चित्प्रसन्नया दृष्ट्या कांश्चिन्मधुरभाषितैः ।
 कांश्चित्प्रभूतदानेन कांश्चिन्मानेन^३ हर्षयेत् ॥ १२४० ॥

१ D राननाः । २ F लोवा । ३ CF पणा । ४ A व । ५ CF वला । ६ D रा । ७ F
 रजिताः । ८ A प्रा । ९ D जि । १० A ग । ११ F येन ।

कुमारान्मन्त्रिणोऽभात्यान्सचिवान्मण्डलाधिपान् ।
 सुभटान्सेवकान्दक्षान्सर्वानप्यधिकारिणः ॥ ४१ ॥
 विद्याप्रसादपात्राणि हास्यपात्राणि कानि च ।
 तोषयित्वा यथायोग्यं सर्वास्तान्निजमन्दिरम् ॥ ४२ ॥
 पुरन्दरनिभो राजा प्रविशेत्कैलिकेतनम् ।
 क्रीडते स्त्रीजनैः सार्धं तोषयेत्तत्र पूर्ववत् ॥ ४३ ॥
 करोत्यास्थानमित्थं यः पार्थिवः प्रथितोन्नतिः ।
 आस्थानभोग इत्येष कथितः सोमभूञ्जना ॥ ४४ ॥
 इत्यास्थानभोगः ॥ १० ॥
 पुत्राणामुपभोगोऽयं सद्यः संपरिकीर्त्यते ।
 ऋतुकालमनुलङ्घ्य पुत्रार्थी सङ्गमाचरेत् ॥ ४५ ॥
 सवर्णासु विशेषेण सतां धर्ममनुस्मरन् ।
 रजोदिनात्समारभ्य यावत्षोडशवासरान् ॥ ४६ ॥
 ऋतुस्तावद्भवेत्स्त्रीणां प्रजापतिविनिर्मितः ।
 तित्थिं द्वितीयां यत्नेन चतुर्थी च विवर्जयेत् ॥ ४७ ॥
 पुष्टा भार्याभूयात्कन्यां तस्मात्कुर्वीत तां कृशाम् ।
 रक्ताधिक्याद्भवेत्कन्या शुक्राधिक्ये भवेत्सुतः ॥ ४८ ॥
 तस्माच्छुक्रविशुद्धयर्थं वृष्यं भुञ्जीत भोजनम् ।
 जाते गर्भे भवेत्स्त्रीणां पाण्डुरं गण्डमण्डलम् ॥ ४९ ॥
 कुचयोश्चूचुकं कृष्णं जठरं किञ्चिदुन्नतम् ।
 तृतीये मासि सम्प्राप्ते कुर्यात्पुंसवनं नृपः ॥ १२५० ॥
 श्रवणे मृगशीर्षे च हस्ते पुष्ये पुनर्वसौ ।
 मूले पुंसंज्ञिते धिष्ण्ये वरिर्का(कांडा)रवृहस्पतेः ॥ ५१ ॥
 माषद्वितयमध्यस्थं यवं घृतसमन्वितम् ।
 प्राशयेन्नुपतिः पत्नीं वेदमन्त्रमुदीरयेत् ॥ ५२ ॥

एतत्पुंसवनं ख्यातं गर्भस्थैः पुरुषो भवेत् ।
 अष्टमे मासि षष्ठे वा धिष्ण्यैः पुत्रामभिर्नृपः ॥ ५३ ॥
 सीमन्तोन्नयनं कुर्यादष्टमङ्गलसंज्ञितम् ।
 उदुम्बरफलैः क्लृप्तं कुर्यात्कण्ठविभूषणम् ॥ ५४ ॥
 शललीपुच्छसम्भूतकण्ठकाग्रेण मूर्धानि ।
 सीमन्तोन्नयनं कुर्याद्भार्यायाः पृथिवीपतिः ॥ ५५ ॥
 वैणिकैर्वादयद्भिश्च सोमराग(गं)मनोहरम् ।
 उच्चारयेत्सुविषेषु साममन्त्रान्शुभाक्षरान् ॥ ५६ ॥
 पटहादिभिरन्यैश्च तूर्यपञ्चमहास्वनैः ।
 अष्टमङ्गलनामानं कुर्यादुत्सवमूर्जितम् ॥ ५७ ॥
 तोषयेद्विजमुख्यांश्च गोभूस्वर्णाम्बरादिभिः ।
 सम्पूर्णं नवमे मासि जाते पुत्रे मनोहरे ॥ ५८ ॥
 जातकर्म प्रकुर्वीत स्वगृहोक्तेन कर्मणा ।
 सौवर्णसुद्रिकालिसे प्राशयेन्मधुसार्पिणी ॥ ५९ ॥
 बालकं च ततो मातुः पाययेच्च पयोधरम् ।
 तत्राभ्युदयिकं श्राद्धं हेम्ना कुर्वीत भूपतिः ॥ १२६० ॥
 प्रातःसन्ध्यासु सायाह्ने रात्रावपि शुभावहम् ।
 दिवसाह्वादशादूर्ध्वमुत्तरात्रितये मृगे ॥ ६१ ॥
 चित्रानुराधाहस्तेषु श्रवणादित्रयेऽपि च ।
 अश्विन्यां रोहिणीस्वात्यो रेवत्यां पुष्यमूलयोः ॥ ६२ ॥
 शुभे वारे तित्थौ लग्ने पुत्रराश्यनुरूपतः ।
 विख्यातं राजवंश्यानां नाम कुर्यान्महीपतिः ॥ ६३ ॥
 सिंहं मल्लं तथा बाहुं पालं वर्म पराक्रमम् ।
 सेनं चन्द्रं तथा दिव्यसत्त्वं^३ केसरिणं रथम् ॥ ६४ ॥
 अनीकं च पदं^४ प्रान्ते कुर्यान्नाम्नो^५ यथारुचि ।
 षष्ठे मासि शिशोः कार्यमन्नप्राशनमुत्तमम् ॥ ६५ ॥

रेवतीरोहिणीहस्तपुष्यश्रवणयुग्मकैः ।
 उत्तरात्रितयेनापि वारे चेन्दोर्वृहस्पतेः ॥ ६६ ॥
 बुधभार्गवयोश्चैव शस्ते लग्ने शुभे तित्थौ ।
 बालकानां स्वकीयानामन्यक्तं शृणुयाद्रवः ॥ ६७ ॥
 अर्धार्धभाषितं तेषां गालिदानं मनोहरम् ।
 जानुच मणं पश्येत्स्खलितं च पदक्रमम् ॥ ६८ ॥
 मातृहस्तावलम्बेन ललितं गमनं शनैः ।
 फलप्रदर्शनाद्बालमानीतं मातुरङ्कृतः ॥ ६९ ॥
 अङ्कमारोपयेद्बालमुरस्कन्धतलं तथा ।
 रक्षामन्त्राक्षरैः पत्रैर्लाक्षया परिवेष्टितैः ॥ १२७० ॥
 शार्दूलनखसंयुक्तं प्रबालाङ्कुरशोभितम् ।
 कपदेकेन चित्रेण शङ्खेन च विराजितम् ॥ ७१ ॥
 अजरामरसम्मिश्रं विभ्राणं कण्ठसूत्रकम् ।
 पञ्चलोहसुकुम्भैश्च बलयैर्भूषिताङ्गिकम् ॥ ७२ ॥
 पादयोः कटिदेशे च हेमघर्षेरिकायुतम् ।
 स्वर्णकुण्डलिकाः प्रान्त(काप्रोत) कर्णपालीविराजितम् ॥ ७३ ॥
 अश्वत्थपत्रसङ्कुश(श) मूर्धभूषाङ्किन्तालकम् ।
 मातरं पितरं दृष्ट्वा धावमानमितस्ततः ॥ ७४ ॥
 कुमारं सुकुमाराङ्गमालिङ्गेदवनीपतिः ।
 कर्णं कूर्चं च कर्षन्तं त(व)र्षन्तं हर्षमात्मनि ॥ ७५ ॥
 चुम्बन्तं वदनं भूपः परिष्वज्य सुखीभवेत् ।
 योगीन्द्रमिव सानन्दं दिग्बलमपरिग्रहम् ॥ ७६ ॥
 जटिलं भूतिभूषाढ्यं गङ्गाधरमिवात्मजम् ।
 विष्णुरुद्रसमाभोसं नैरकत्राणकारणम् ॥ ७७ ॥
 पुत्रं गात्रात्समुत्पन्नमीक्षन्ते पुण्यभागिनः ।
 एकद्विवत्सरस्यान्ते कारयेत्कर्णवेधनम् ॥ ७८ ॥

पुनर्वसुधनिष्ठायां रेवत्यां श्रवणे मृगे ।
उचरात्रितये हस्ते चित्रायां मैत्रेपुष्ययोः ॥ ७९ ॥

अश्विन्यां शोभने वारे तिथौ लग्ने च शोभने ।
वत्सरद्वितयादूर्ध्वं चूडा कार्या यथाकुलम् ॥ १२८० ॥

अश्विनीरेवतीमूलज्येष्ठासु श्रवणत्रये ।
हस्तत्रये च पुष्ये च तथैवादितिदैवते ॥ ८१ ॥

शस्ते वारे शुभे लग्ने तिथौ च शुभशंसिनि ।
अन्नप्राशनधिष्ण्येषु ध्रुवनक्षत्रवर्जिते ॥ ८२ ॥

भौमे सौम्ये गुरौ शुके कुर्यान्माञ्जीनिबन्धनम् ।
वर्षे गर्भाष्टमे वापि गर्भैकादशकेऽपि वा ॥ ८३ ॥

त्रतबन्धं प्रकुर्वीत क्षत्रियस्य यथोचितम् ।
आर्द्रायां श्रवणे स्वात्यां चित्रायां हस्तमूलयोः ॥ ८४ ॥

पूर्वात्रये च रेवत्यामाश्लेषायां पुनर्वसौ ।
मृगशीर्षे धनिष्ठायामश्विनीपुष्ययोरपि ॥ ८५ ॥

वारे बुधे गुरौ शुके विद्यारम्भं च कारयेत् ।
वेदमध्यापयेत्पुत्रं (त्रान्) शस्त्रविद्यां च शिक्षयेत् ॥ ८६ ॥

गजाश्वरोहणे तज्ज्ञानं (ज्ञानं) रथयाने विशारदम् (दान्) ।
शस्त्रशास्त्रकृताभ्यासान् गर्जारोहे सुशिक्षितान् ॥ ८७ ॥

अश्वर्षीहसुनिष्णातान्सद्विद्यैस्तान्परीक्षयेत् ।
एकैकं क्रमैशः पुत्रं परीक्षेत विचक्षणः ॥ ८८ ॥

पाटवं च बलं प्रज्ञां कलाकौशलमेव च ।
श्रुतौ तर्के तथा धर्मे काव्ये व्याकरणेऽपि च ॥ ८९ ॥

धनुर्वेदे भूमिवले स्वरशास्त्रे कलास्वपि ।
दृढघाते दूरपाते लघुसन्धानमोक्षणे ॥ १२९० ॥

१ F omits these two lines. २ A लौ । ३ D मि । ४ A ण । ५ A त्रान् । ६ D श्वा ।
७ A ज्ञान् । ८ C न । ९ A दान् । १० D प्रवीणान् सर्वकर्मणः । ११ A बाहु ।

विचित्रव्यधने लक्ष्ये चापविद्यां परीक्षयेत् ।
 दूरे दृढं चले लक्ष्यं लाघवं वाणमोक्षणं ॥ ९१ ॥
 विद्योत्कर्षं परीक्षेत बल(लं)कोदण्डकर्षणे ।
 गात्रेषु सौष्टवं पादसञ्चारे लाघवं तथा ॥ ९२ ॥
 हस्ते निष्ठुरतां दृष्टौ शौर्यं स्थैर्यं च चेतासि ।
 वितस्तिविचतुःपञ्चभेदाः ख्याताऽसिधेनुषु ॥ ९३ ॥
 खड्गं कुन्तं गदां शक्तिं चक्रं शूलपरश्वधे ।
 परप्रयुक्तघातेषु वञ्चनात्मौदिरिष्यते ॥ ९४ ॥
 क्षुरिकायां तथा लघ्व्यां बन्धचातुर्यमीक्षते ।
 परस्य बाहुसंरोधौ (धो) वीक्ष्यन्ते (ते) पाणिपाद(त)तः ॥ ९५ ॥
 एवमस्त्रप्रकर्षं तु कुमारानां मनस्विनाम् ।
 कृतास्त्राणां परीक्षेत तज्ज्ञैः सह महीपतिः ॥ ९६ ॥
 गजाश्वारोहणैः तेषां प्राविण्यं पृथिवीश्वरः ।
 कुमारानां परीक्षेत लक्ष्यैर्लक्षणकोविदः ॥ ९७ ॥
 तेषामुत्कर्षमन्विच्छेत्स्वस्मादप्यवनीपतिः ।
 गुणाधिकतराः पुत्राः प्राप्यन्ते सुकृताधिकैः ॥ ९८ ॥
 विनीताः श्रुतसम्पन्नाः शास्त्रेषु च कृतश्रमाः ।
 गजाश्वारोहणे दक्षा लभ्यन्ते सुकृतैः सुताः ॥ ९९ ॥
 धर्मज्ञाः शुचयो धीराः पितृशुश्रूषणे रताः ।
 रूपौदार्यगुणोपेता दृश्यन्ते सुकृतैः सुताः ॥ १३०० ॥
 एवं गुणाधिकान् पुत्रान् दृष्ट्वा रोमाञ्चकञ्चुकः ।
 आलिङ्ग्य मूर्ध्न्युपाग्राय चाशीर्भिरभिनन्दयेत् ॥ १ ॥
 पुत्राणां दर्शनं चन्द्रदर्शनादपि सौख्यदम् ।
 पुत्रगात्रपरिष्वङ्गश्चन्दनादपि शीतलः ॥ २ ॥

इति ब्रुवन् महीपालो वाग्भिरानन्ध पुत्रकान् ।
 गजाश्वरत्नभूषाभिस्तोषयित्वा सुखी भवेत् ॥ ३ ॥
 उपाध्यायेषु सर्वेषु ग्रामपट्टनखेटकम् ।
 वस्त्राणि काञ्चनं भूमिं मानपूर्वकमर्पयेत् ॥ ४ ॥
 सम्प्राप्तयौवनान्पुत्रान्कृतगोदानमङ्गलान् ।
 समावर्तनसम्पन्नान्कामभोगसुखोचितान् ॥ ५ ॥
 रूपलावण्यवर्णाढ्यां लक्षणैः समलङ्कृतैः ।
 महाकुलसमुत्पन्नैः समजातिनिरूपितैः ॥ ६ ॥
 विवाहविधिना राजा रत्नभूषणभूषितान् ।
 कुमारान्मापयेत्कन्यां (न्या) धर्मार्थं सुखंमन्दिर्म् ॥ ७ ॥
 पापा(पां)स्त्रिपष्टलाभस्था(स्थां)स्त्यक्त्वां मङ्गलमष्टमम् ।
 शुक्लपक्षे त्रिथौ शस्ते शोभनग्रहवासरे ॥ ८ ॥
 कुर्याद्विवाहं भूपालः पुत्रस्यामित्रकश्चिनः ।
 शोभने सुविशाले च मध्यवेदीविराजिते ॥ ९ ॥
 पटीपट्टवितानेन स्तम्भैः पट्टैर्वगुण्ठितैः ।
 तोरणालङ्कृतद्वारे गोमयालिप्तभूमिके ॥ १३१० ॥
 पुष्पकरशोभाढ्ये मण्डपे सुमनोहरे ।
 कृत्वा नान्दीमुखं श्राद्धं संपूज्य कुलदेवताः ॥ ११ ॥
 पुण्याहवाचनं कृत्वा मुहूर्ते गणकोदिते ।
 मधुपर्केण सम्मान्यं सितवस्त्रैर्विभूषितम् ॥ १२ ॥
 मुद्रिकालङ्कृतं पुत्रं वेदीमारोपयेच्छनैः ।
 तण्डुलैः कारयेत्पुञ्जौ पूर्वापरसमौस्थितौ ॥ १३ ॥
 सितं दुकूलं तन्मध्ये कल्पयेद्यवधायकम् ।
 पुत्रं प्राचीमुखं कृत्वा तण्डुलोपरिवर्तनम् ॥ १४ ॥

पश्चिमाशामुखीं कन्यां पुञ्जस्योपरिवर्तिनीम् ।
उभाभ्यां करयोर्दत्त्वा तण्डुलान् जीरकादिकान् ॥ १५ ॥

जाते लग्ने तु मध्यस्थं पटमुत्सारयेत्ततः ।
हस्तस्थांस्तण्डुलान्कन्याकुमारौ क्षिपतौ मिथः ॥ १६ ॥

परस्परमुत्साम्भोजविनिवेशितलोचनौ ।
कन्याया दक्षिणं पाणिं कुमारकरमध्यगम् ॥ १७ ॥

कृत्वा कन्यापिता कन्यां धारापूर्वं समर्पयेत् ।
कुमारं च तथा कन्यां वेष्टयेत् पञ्चतन्तुभिः ॥ १८ ॥

प्रादक्षिण्यात्पञ्चवारान् कृतं सूत्रं समाचरेत् ।
निष्कासितं प्रयत्नेन उभाभ्यां पादयोरधः ॥ १९ ॥

कुङ्कुमेन समालिप्य कङ्कणं तद्विधीयते ।
अनेनैव प्रकारेण कन्यायाः कङ्कणं न्यसेत् ॥ १३२० ॥

ततो होमं प्रकुर्वीत यथोक्तविधिना द्विजः ।
कनिष्ठामङ्गुलीं धृत्वा पत्युः पत्नी व्रजेदनु ॥ २१ ॥

प्रदक्षिणक्रमेणैव कृते होमे यथाविधि ।
वारत्रयं भ्रमित्वा तु सप्ततण्डुलपुञ्जकान् ॥ २२ ॥

आक्रमेत्पदविन्यासैस्ततः पट्टासने विशेत् ।
वामे पार्श्वे विधातव्या पत्युः पत्नी शुभानना ॥ २३ ॥

ततो वस्त्राणि रम्याणि रत्नानि भूषणानि च ।
गजाश्वमहिषीर्गाश्च दासीदासान्धनं बहु ॥ २४ ॥

दद्यात्पुत्राय तत्पत्न्यै विवाहोत्सवमङ्गले ।
विप्रांश्च तोषयेत्तत्र वस्त्रकाञ्चनभूषणैः ॥ २५ ॥

यथाहं तोषयेदन्यान्वस्त्रैः स्वर्णैश्च भूषणैः ।
वादित्राणां महानादैः शोभनैः शङ्खनिःस्वनैः ॥ २६ ॥

गीतैर्मङ्गलवाक्यैश्च वेदमन्त्रैः शुभार्थकैः ।
 वैन्दिभिः पठ्यमानैश्च जयमालाशुभाक्षरैः ॥ २७ ॥
 पूरयेद्वचोम सर्वत्र दिशश्च विदिशस्तथा ।
 तोषयेदन्नपानैश्च ताम्बूलैरितरान्जनान् ॥ २८ ॥
 हर्षयेदासवैर्मद्यैः कान्तावृन्दं मनोहरम् ।
 गोकुलं घासदानैश्च परितोषं नयेन्नुपः ॥ २९ ॥
 एवं निरन्तरं कार्यं विवाहेऽह्नां चतुष्टयम् ।
 चतुर्थे वासरे रात्रौ कुर्याच्छृङ्गारमूर्जितम् ॥ १३३० ॥
 वरवध्वोर्यथाशोभं लोकलोचनहारकम् ।
 आहूय करिणां वृन्दं हेमघण्टानिनादितम् ॥ ३१ ॥
 कर्णचामरशोभाढ्यं सिन्दूरारुणमस्तकम् ।
 पुष्पकैः शोभितं दान्तं महामालाभियोजितम् ॥ ३२ ॥
 आरोहार्थं कुमारस्य तत्सेवकजनस्य च ।
 उद्दीप्य हस्तदीपांश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ३३ ॥
 तारालोकमिवातन्वन् मेदिन्यां मेदिनीपतिः ।
 कुमारं कृतशृङ्गारं तद्वधूं कृतमण्डनाम् ॥ ३४ ॥
 आरोप्य करिणां यत्नान्मुक्तौपुष्पकधारिणीम् ।
 आरोपयेद्देशैवेद्याः कान्तावृन्दमनिन्दितम् ॥ ३५ ॥
 इन्दुवक्त्रसलावण्यमिन्दीवरदलेक्षणम् ।
 ततः पञ्चमहाशब्दैर्वाद्यमानैरेन्द्रैः ॥ ३६ ॥
 पुरवीथ्यां पुरन्त्रीभिः पूजितः पुरवासिनाम् ।
 वरयात्रां विनिर्वर्त्य समागत्य नृपालयम् ॥ ३७ ॥
 अवतीर्य वशापृष्ठात्प्रणमेज्जनकं निजम् ।
 एवं विवाहिताः पुत्राः रमन्ते रमणीयुताः ॥ ३८ ॥

लभन्ते च प्रजाः श्रेष्ठा रूपशीलगुणान्विताः ।
तेषां पुत्रांश्च कन्याश्च स्वाङ्गमारोप्य लालयन् ॥ ३९ ॥

निर्भरानन्दसन्दोहः पुत्रभोगमवाप्नुयात् ।
एवं शिशुलालयित्वा शिशयित्वा विवाह्य च ॥ १३४० ॥

तत्प्रजाः पालयेद्यत्तु पुत्रभोगः प्रकीर्तितः ।
कथितः पुत्रभोगोऽयं सौमेश्वरमहीश्रुजा ॥ ४१ ॥

इति पुत्रभोगः ॥ १२ ॥

अन्नभोगोऽयमधुना द्वयोरन्यो निगद्यते ।
वान्धवान्मण्डपाधीशान्सामन्तान् मान्यैकान् भटान् ॥ ४२ ॥

आश्रितान् सुहृदो भृत्यान् गीतवाद्यविशारदान् ।
आहूय स्वोचिते स्थाने निर्वि(वे)श्याग्रे तु भोजयेत् ॥ ४३ ॥

पुत्रैः पौत्रैः प्रपौत्रैश्च सह श्रुञ्जीत पार्थिवः ।
भोज्यं भक्ष्यं तथा पेष्यं लेह्यं चोष्यं तथैव च ॥ ४४ ॥

इति पञ्चविधं हृद्यं पथ्यं श्रुञ्जीत भूपतिः ।
रक्तशालिर्महाशालिर्मन्त्रशालिः कलिङ्गकः ॥ ४५ ॥

मुण्डशालिः स्थूलशालिः सूक्ष्मशालिः सषष्टिकः ।
रक्तत्वय(त्वाद्र)क्तशालिः स्यान्महाशालिर्महाकृतिः ॥ ४६ ॥

सुगन्धिर्गन्धशालिः स्यात्कलिङ्गेत्यः कलिङ्गकः ।
शुकशून्यो मुण्डशालिः स्थूलशालिस्तदाकृतिः ॥ ४७ ॥

सौक्ष्म्यात्तु सूक्ष्मशालिः स्याद्द्विमासः षष्टिकः स्मृतः ।
एतान् शालीन् पृथक् सर्वान्द्युसलैर्वितुपीकृतान् ॥ ४८ ॥

निसिष्य तण्डलान् पट्टे विसृजेत्कणकांस्ततः ।
पाषाणमृत्तिकाशालीतृणपर्णं तुषं तथा ॥ ४९ ॥

यत्नाद्विकृष्यापनयेद्वासीभिस्तण्डुलैस्स्यितान् ।
अखण्डान् शोधितानेव क्षालितान् बहुशो जलैः ॥ १३५० ॥

तण्डुलान् कुन्दसङ्काशास्तोयान्तर्धारितांश्चिरम् ।
स्थाल्यां ताम्रकृतायां वा मृज्जातायामथापि वा ॥ ५१ ॥

तण्डुलत्रिगुणं तोयं निक्षिपेच्च पिषापयेत् ।
वाससा शशिशुभ्रेण धौतेन च घनेन च ॥ ५२ ॥

चुल्यां निधाय निर्धूमे वन्हौ तत् काथयेज्जलम् ।
सुतप्ते बुद्बुदोपेते स्वल्पवाष्पसमन्विते ॥ ५३ ॥

तण्डुलानावपेत्स्थाल्यां दर्व्या च परिघट्टयेत् ।
सिक्थं विमर्द्य वीक्षित वारं वारं विचक्षणः ॥ ५४ ॥

मृदु(द्रु)भूते च तत्सिक्ते (कथे) किञ्चिद्वा कणगर्भिते ।
तत्र दुग्धं घृतं वापि निक्षिप्योत्तारयेत्ततः ॥ ५५ ॥

स्थाल्यास्ये पिटकं दत्त्वा मण्डं तं स्नावयेद्गुणः(णी) ।
ईषदुद्भ(र्व)रितं मण्डमूष्मणा परिशोषयेत् ॥ ५६ ॥

एवं भक्तं सुपक्वं यद्राजयोग्यं तदुत्तमम् ।
राजमुद्गास्तथा पीता निर्घ्वा(ष्णा)वाश्चणका अपि ॥ ५७ ॥

कृष्णाढक्यस्तथा माषा मसूरा राजमाषकाः ।
सूपकर्षणि सप्तैते नियोज्याः सूपकारकैः ॥ ५८ ॥

दलितान्दलितान्श्चैते पचनीया यथाहृत्वि ।
चणका राजमाषाश्च मसूरा राजमुद्गकाः ॥ ५९ ॥

घर्दुर्दलितः कार्याः पाकार्थं हि विचक्षणैः ।
किञ्चिद्गुणस्तथाढक्यो यन्त्रावर्तद्विधाकृताः ॥ १३६० ॥

विदली च कृताः सम्भक् सूर्पकैर्वितुपीकृताः ।
स्थाल्यां शीतोदकं क्षिप्त्वा विदलैः सममानतः ॥ ६१ ॥

आवपेद्विदलान्यश्चाच्चुल्यामारोपयेत्ततः ।
मूद्भभिपच्यमानेऽन्तर्हिङ्कुतोयं विनिक्षिपेत् ॥ ६२ ॥

१ A तये । २ A ल्याह । ३ A क्तं च्छे । ४ D मृष्य । ५ D ह्ते । ६ D कं । ७ D मण्डमालावये
गुणः । ८ F स्या A षो । ९ D माषः । १० A डैः । ११ F लिः । १२ D तै । १३ D omits these
two lines ।

वर्णार्थं रंजनीचूर्णमीषत्त्र नियोजयेत् ।
 मुहुर्मुहुर्क्षिपेत्तोयं यावत्पाकस्य पूर्णता ॥ ६३ ॥
 सुश्लक्ष्णं सैन्धवं कृत्वा विंशत्यंशेन निक्षिपेत् ।
 वर्णतः स्वादुता (स्वादतः) गन्धान्मादंवाह्लाघवादपि ॥ ६४ ॥
 एवं विदलपाकस्य सम्यक्सिद्धिरुदाहृता ।
 निष्पावा मेचकाढकयो हिङ्गुना परिवर्जिताः ॥ ६५ ॥
 अभिन्नाः पूर्ववत् पाक्या (च्या) हरिद्राचूर्णकं विना ।
 मसूरमाषपाकेषु हिङ्गुतोयं विनिक्षिपेत् ॥ ६६ ॥
 इतरः पूर्ववत् कार्यः पाकः पाकविचक्षणैः ।
 प्रक्षालितान्वरान्मुद्गान् समतोये विनिक्षिपेत् ॥ ६७ ॥
 चुल्यां मुद्गशिना पाकः कर्तव्यः सूपकारकैः ।
 पच्यमानेषु मुद्गेषु हिङ्गुवारि विनिक्षिपेत् ॥ ६८ ॥
 आर्द्रकस्य च खण्डानि सूक्ष्माणि च विनिक्षिपेत् ।
 वाताकं पाटितं तैलं भृ (लभृ) ष्टं तत्र विनिक्षिपेत् ॥ ६९ ॥
 तैलभृष्टा मृदूभृताः क्षिपेद्वा विसचक्रिकाः ।
 बीर्जानि वा मियालस्य क्षिप्त्वा दर्व्या विवर्तयेत् ॥ १३७० ॥
 पुनः पुनः क्षिपेत्तोयं स्तोत्रं स्तोत्रं विचक्षणः ।
 केचिदिच्छन्ति रुच्यर्थं भेषमांसस्य खण्डकान् ॥ ७१ ॥
 वृक्षान्वापि द्विधा भिन्नान्भेदसः शकलानि वा ।
 मुहुः सूपे सुनिष्पन्ने चूर्णितं मरिचं क्षिपेत् ॥ ७२ ॥
 उत्तार्य नागरं चूर्णं क्षिप्त्वा दर्व्या विघट्टयेत् ।
 श्यामाककङ्कुनीवारगन्धशालिसुतण्डुलैः ॥ ७३ ॥
 सरंवेष्टिक(त)सेर्वाकैर्दिवसैर्लघुविस्तृतैः ।
 चिरप्रसूतमहिषीपयसा पौयसं^{३०} पचेत् ॥ ७४ ॥

पायसं लेहने योग्यं स्वादुगन्धं मनोहरम् ।
 गोधूमाः क्षालिता शुभ्राः शोषिता रविरग्निभिः ॥ ७५ ॥
 घरद्वैश्चूर्णिताः श्लक्ष्णाश्चालन्या वितुषीकृताः ।
 गोधूमचूर्णकं श्लक्ष्णं किञ्चित्घृतविमिश्रितम् ॥ ७६ ॥
 लवणेन च संयुक्तं क्षीरनीरेण पिण्डितम् ।
 सुमहत्यां काष्ठपात्र्यां करास्फालैर्विमर्दयेत् ॥ ७७ ॥
 मर्दितं चिकणीभूतं गोलकान्परिकल्पयेत् ।
 स्नेहाभ्यक्तैः करतलैः शालिचूर्णैर्विखक्षितान् ॥ ७८ ॥
 प्रसारयेत्गोलकांस्तान् करसञ्चारवर्तनैः ।
 विस्तृता मण्डकाः श्लक्ष्णाः सितपट्टसमप्रभाः ॥ ७९ ॥
 प्रयत्नान्निक्षिपेत्तज्जस्तप्तवर्परमस्तके ।
 पक्वांश्चापनयेच्छीघ्रं यावत्काण्ड्यं न जायते ॥ १३८० ॥
 चतस्रश्च चतस्रश्च घटिता मण्डका वराः ।
 गोलान्प्रसारितान्पाणावङ्गरेषु विनिक्षिपेत् ॥ ८१ ॥
 अङ्गारपोलिकाः शस्ताः किञ्चित्कृष्णत्वमागताः ।
 गोलकान्पिष्टकालिप्तान् पेषण्या तान्प्रसारयेत् ॥ ८२ ॥
 सुतप्ततापनिक्षिप्तानीषत्पक्वान्विवर्तयेत् ।
 कर्परेपि पत्रेदेवं पोलिकानामयं क्रमः ॥ ८३ ॥
 तैलपूर्णकटाहे तु सुतप्ते सोहलां पचेत् ।
 उत्तानपाकसंसिद्धाः कठिनाः सोहला मृताः ॥ ८४ ॥
 तैलमग्नाः पीतवर्णा मृद्यः (द्यः) पाहलिकाः स्मृताः ।
 तनुप्रसारितान्गोलान्ताप्यां स्नेहेन पीचितान् ॥ ८५ ॥
 उपर्युपरि निक्षिप्ताः पत्रिका विपचेत्सुधीः ।
 गोधूमचूर्णादुद्धृत्य शूर्पेणाभ्याहतान् कणान् ॥ ८६ ॥

दुग्धाक्तान् घृतपक्वांश्च सितया च विमिश्रितान् ।
 एलामरिचचूर्णेन युक्तान्कौसारसंज्ञितान् ॥ ८७ ॥
 गोलकेन समावेष्ट्य तैलेनोदुम्बरान्पचेत् ।
 उत्काथ्य विदलान् पिष्ट्वा चणकप्रभृतीन् शुभान् ॥ ८८ ॥
 हिङ्गुसैन्धवसंयुक्तान् शर्करापरिमिश्रितान् ।
 मरिचैलाविचूर्णेन युक्तान्गोलकुवेष्टितान् ॥ ८९ ॥
 किञ्चित्प्रसारिते तैले पूरिका विपचेच्छुभाः ।
 एवं ताप्यां पचेदन्याः पूरिकाश्च विचक्षणः ॥ १३९० ॥
 हरिमन्थस्य विदलं हिङ्गुजीरकमिश्रितम् ।
 लवणेन च संयुक्तमाद्रेकेण समन्वितम् ॥ ९१ ॥
 वेष्टयित्वा गोलकेन वेष्टिका खपरे पचेत् ।
 विदलं चणकस्यैवं पूर्वसंभारसंस्कृतम् ॥ ९२ ॥
 ताप्यां तैले (ल) विलिप्तायां धोसकान्विपचेद्बुधः ।
 माषस्य राजमाषस्य वट्टाणस्य च धोसकान् ॥ ९३ ॥
 अनेनैव प्रकारेण विपचेत्पाकतत्त्ववित् ।
 वट्टाणकस्य विदलं विदलं चणकस्य च ॥ ९४ ॥
 चूर्णितं वारिणा सार्धं सर्पिषा परिभावितम् ।
 सैन्धवेन च संयुक्तं कण्डुना परिघटितम् ॥ ९५ ॥
 निष्पावचूर्णसंयुक्तं पेषण्यां च प्रसारितम् ।
 कटाहं तैलसंपूर्णं कटकणौन्प्रपाचयेत् ॥ ९६ ॥
 यावद्बुद्बुदसंकाशा भवन्ति कनकत्विषः ।
 माषस्य विदलान् क्लिन्नाभिस्तुपान्हस्तलोडनैः ॥ ९७ ॥
 ततः सम्पेक्ष्य पेषण्यां सम्भारेण विमिश्रितान् ।
 स्थाल्यां विमर्द्य बहुशः स्थापयेत्तदहस्ततः ॥ ९८ ॥
 आम्लीभूतं माषपिष्टं वटिकासु विनिसिपेत् ।
 वल्लगर्भाभिरन्याभिः पिधाय परिपाचयेत् ॥ ९९ ॥
 अवतार्यात्र मरिचं चूर्णितं विकिरेदैतु ।
 घृताक्तं हिङ्गुसर्पिभ्यां जीरकेण च धूपयेत् ॥ १४०० ॥

सुशीता धवलाः(ः) श्लक्ष्णा एता इडेरिका वराः ।
तस्यैव माषैपिष्टस्य गोलकान्वितस्तुतान्धनान् ॥ १ ॥

पञ्चभिः सप्तभिर्वापि छिद्रैश्च परिशोभितान् ।
तस्मैतैले पचेद्यावल्लौहित्यं तेषु जायते ॥ २ ॥

घारिकासंज्ञया ख्याता भक्ष्येषु सुमनोहराः ।
निर्च्छिद्रा घारिका(काः)पक्वा मथिते शर्करायुते ॥ ३ ॥

एलामरिचसंयुक्ते निक्षिप्ता वटि(ट)काभिधाः ।
त एव वटकाः क्षिप्ताः काञ्चिके काञ्जिकाभिधाः ॥ ४ ॥

यत्र यत्र द्रवद्रव्ये तन्नाम्ना वटकास्तु ते ।
आरनालेन सान्द्रेण दध्ना सुमथितेन च ॥ ५ ॥

सैन्धवार्द्रकधान्याकजीरकं च विमिश्रयेत् ।
मरिचानि द्विधा कृत्वा क्षिपेत्तत्र तु पाकवित् ॥ ६ ॥

दन्या विघट्टयन्सर्वं पचेद्यावद्घनीभवेत् ।
उत्तार्य वटकान्क्षिप्त्वा विकिरेन्मारिचं रजः ॥ ७ ॥

हिङ्गुना धूपयेत्सम्यग् वटकास्ते मनीभिधाः ।
दुग्धमुत्काथ्य तन्मध्ये तक्रममलं विनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥

हित्वा तोयं घनीभूतं वस्त्रबद्धं पृथक्कृतम् ।
शालितण्डुलपिष्टेन मिश्रितं परिपेषितम् ॥ ९ ॥

नानाकारैः सुघटितं सर्पिषा परिपाचितम् ।
पक्कशर्करया सिक्तमेलाचूर्णेन वासितम् ॥ १४१० ॥

क्षीरप्रकारनामेदं भक्ष्यं मृष्टं मनोहरम् ।
शर्करां वारिसंयुक्तां ताम्रपात्रे विपाचयेत् ॥ ११ ॥

कालखण्डं तथा वृद्धो गुदान्नं च तथान्नैकम् ।
 अक्षिणी रसनाकर्णावृषो वृषणकर्णकम् ॥ २५ ॥
 पशु(शु)कायां स(सु)संलग्नं वपामष्टिस्क(म्मस्तिष्क)मैर्ज(माज)कम् ।
 पादाः शृङ्गखुरास्त्वक् च श्रेष्ठमेतत्पलं मतम् ॥ २६ ॥
 एतेषु मांसवर्गेषु केषाञ्चित्किंचिदुत्तमम् ।
 वराहं सितवस्त्रेण प्रच्छाद्योत्फुल्लवारिणा ॥ २७ ॥
 गण्डकेन सदण्डेन तावत्सिञ्चेन्शुमुहुः ।
 यावच्चजातरोमाणि प्रोन्मूल्यन्ते सुखं करैः ॥ २८ ॥
 पश्चात्कर्त्रिकया रोमाण्युद्धृष्टाण्यपसारयेत् ।
 अथवा कर्दमालिप्तं देहेत् तृणवह्निना ॥ २९ ॥
 सुखोत्पाद्यानि रोमाणि पूर्ववच्चापसारयेत् ।
 आजानुसन्धिर्मूलाङ्घ्रि तृणैः प्रच्छाद्य तं देहेत् ॥ १४३० ॥
 कठिनत्वग्रुपायातं क्षालयेन्निर्मलैर्जलैः ।
 पाण्डुरं विससङ्काशं समं संस्थापितं कटे^{३०} ॥ ३१ ॥
 आमूर्धं प्रस्थापयति कर्त्रिकापरिपाटितम् ।
 सारीफलकरेखाभ्यां चिर्त्तं (वच्च त) स्यायामसुण्डिकां (शुण्डकान्) ॥ ३२ ॥
 चतुरस्रीकृतान्वण्डान्शूलप्रोतान्मृताप्येत् ।
 अङ्गारेषु प्रभूतेषु घृतविन्दुस्रवावधि ॥ ३३ ॥
 पश्चान्मरिचचूर्णेन विकिरेत्सैन्धवं^{३०} ततः ।
 अथर्वैर्ग्लपरिस्विन्नान् पूर्ववत्परिकल्पयेत् ॥ ३४ ॥
 अथवा दारितान्कृत्वा त्वक्शेषान्वणान्वितान् ।
 भृज्ये^{३०} (जे)दङ्गारपुञ्जेषु शुण्डकानमृतोपमान् ॥ ३५ ॥
 स्विन्नानां शुण्डकानां च मर्दोभागं प्रगृह्य च ।
 ताडपत्रसमाकाराः कृत्वा चकैलिकाः शुभाः ॥ ३६ ॥
 मथिते शर्करायुक्ते दधन्येलाविमिश्रिते ।
 कर्पूरवासिते तत्र रुच्याश्चकैलिकाः क्षिपेत् ॥ ३७ ॥

१ A अ । २ A द । ३ D मृ । ४ A मर्द । ५ D जे । ६ D गुरुणा A प्लुवो । ७ D तस ।
 ८ A मृणालि । ९ A हेत्वा । १० D डे । ११ D ति । १२ D तैयो । १३ D च । १४ A त । १५ D फ ।
 १६ F पत । १७ A वेत्त । १८ D F तान् परितः स्त्रि । १९ A क्रान् । २० D जे । २१ F मोदा ।
 २२ क । २३ A क ।

मांसमेदोर्मैयान्शुण्डान् पूर्ववच्छकैलीकृतान् ।
 मथिते राजिकायुक्ते मातुलिङ्गककेसरे ॥ ३८ ॥
 धूपिते हिङ्गुना सम्यक् दक्षि चकैलिकाः क्षिपेत् ।
 घृतं वा चकलीं शृष्ट्वा किरिदेला सशर्कराम् ॥ ३९ ॥
 अथवा मातुलङ्गस्य सुपकस्य च केसरैः ।
 सूक्ष्मैराद्रिकखण्डैश्च केसरामै (म्लै)र्मनोहरैः ॥ १४४० ॥
 चूर्णितं मरिचं राजिसैन्धवैर्मिश्रयेत्ततः ।
 हिङ्गुना धूपिताः साम्ला हृद्यार्थकैलिका वराः ॥ ४१ ॥
 दध्ना विमिश्रयेच्चिञ्चं किंवा दाडिमसारकम् ।
 अथवामलकं पिष्टं मेलयेद्गाम्लवेतसम् ॥ ४२ ॥
 रसं वा मातुलिङ्गस्य रसं दन्तशठस्य च ।
 मिश्रयेद्वा रसानेतान्द्रिजान्वाऽपि यथारुचि ॥ ४३ ॥
 गन्धार्थं धान्यकं हिङ्गु जीरकं तत्र नाक्षिपेत् ।
 हरिद्रां चैव वर्णार्थं सुसूक्ष्मं च तथार्द्रकम् ॥ ४४ ॥
 रुच्यर्थं विश्वमारिचं सैन्धवं च विनिक्षिपेत् ।
 गालयेत्सितवस्त्रेण किंचिच्चैलं विमिश्रयेत् ॥ ४५ ॥
 मृदः स्थाल्यां विनिक्षिप्य दर्बीघट्टनपूर्वकम् ।
 प्रलेहकं मृदावग्नौ पचेत्पाकविशारदः ॥ ४६ ॥
 प्रक्षिप्य शुण्डकांस्तत्र मृदु कुर्याच्च पाकतः ।
 भावितांश्च रसैः सर्वैः सिद्धानुचारयेद्दुर्धः ॥ ४७ ॥
 धूपयेद्धिङ्गुना वापि नखधूपेन वा पुनः ।
 धूपेन जीरकस्यापि शशिधूपेन कोविदः ॥ ४८ ॥
 चणकस्य समान्खण्डान्कल्पयित्वा विचक्षणः ।
 निशाजीरकतीक्ष्णाद्यैः शुण्ठीधान्यकहिङ्गुभिः ॥ ४९ ॥

चूर्णितैर्मलयित्वा तांस्तप्तैर्ले विनिक्षिपेत् ।

समानार्द्रकखण्डांश्च चणकान्हरितानपि ॥ १४५० ॥

श्लक्ष्णमासैः क्षिपेत्कोलं निष्पावाङ्कोमलानपि ।

पलाण्डुशकलान्वाऽपि लशुनं वाऽपि निक्षिपेत् ॥ ५१ ॥

एवं पूर्वोदितं स्रुदः प्रयुञ्जीत यथारुचि ।

शोषितेऽम्लरसे पश्चात्सिद्धमुच्चार्य धूपयेत् ॥ ५२ ॥

बदराकारकान्खण्डान् पूर्ववच्चूर्णमिश्रितान् ।

आर्द्रकांस्तत्प्रमाणांश्च पक्वतले विपाचयेत् ॥ ५३ ॥

वार्ताकशकलांश्चैव मूलकस्य च खण्डकान् ।

पलाण्डुार्द्रकसम्भूतान्मुद्गा(द्वा)ङ्कुरविनिर्मितान् ॥ ५४ ॥

वटकान्निक्षिपेत्तत्र मेषकस्य च चूर्णकम् ।

कासमर्देन संयुक्तं पलान्यन्यानि कानिचित् ॥ ५५ ॥

सुसिद्धं वासयेद्दूपैर्नानारसविमिश्रितम् ।

नानाद्रव्यसंभेता सा कवचन्दी भवेच्छुभा ॥ ५६ ॥

स्थूलामलकसङ्काशान् शुद्धमांसस्य खण्डकान् ।

काथयेद्वाजिकातोयैर्नगरार्द्रकसंयुतैः ॥ ५७ ॥

औं(स्था)पयेत्तज्जलं धौटे(पात्रे)रिक्तैर(क्तेचा)म्लैर्विपाचयेत् ।

तत्समाञ्जशुण्डकान्निष्पवा सैन्धवं तत्र योजयेत् ॥ ५८ ॥

मेथीकचूर्णकं तत्र धान्याकस्य च शूलिकाम् ।

निक्षिप्याञ्चारयेत्सूदो घृते(ते) वान्यत्र तापयेत् ॥ ५९ ॥

सुतप्ते च घृते पश्चाल्लशुनं हिङ्गुना सह ।

प्रक्षिप्य संस्कृतं मांसं तस्यां स्थाव्यां प्रवेशयेत् ॥ १४६० ॥

पिहितं च ततः कुर्यात्किञ्चित्कालं प्रतीक्ष्य च ।

उच्चारयेत्ततः सिद्धं धूपैर्लोख्यामिदं वरम् ॥ ६१ ॥

१ D तैलेन । २ A कारकोव । ३ A ष । ४ A ला । ५ A एलाद्वा । ६ F न्दु । ७ D कः ।
८ C व । ९ D समोपेता । १० D का थ । ११ D पे । १२ D वा A वा । १३ A दु । १४ F क्वा C ख ।

स्तोकावशेषपाकेस्मिन्न्यस्तं रक्तं विनिक्षिपेत् ।
 पूर्णे पाके समुच्चार्य धूपयेद्दिङ्गुजीरकैः ॥ ७४ ॥
 कर्पूरचूर्णकं तस्मिन् एलाचूर्णेन संयुतम् ।
 विकिरेन्मरिचैर्युक्तं कृष्णपाकमिदं वरम् ॥ ७५ ॥
 अङ्गारभृष्टकं मांसं शुद्धे पट्टे निधापयेत् ।
 कर्च(ते)र्या तिलशः कृत्वा मातुलिङ्गस्य केसरैः ॥ ७६ ॥
 आर्द्रकैः केसरालै(म्लै)श्च गृह्णनैस्तत्प्रमाणकैः ।
 जीरकैर्मरिचैः पिष्टैर्हिङ्गुसैन्धवचूर्णकैः ॥ ७७ ॥
 मिश्रयित्वा तु तन्मांसं हिङ्गुधूपेन वासयेत् ।
 आमं मांसं च पेपण्यां हिङ्गुतोयेन सैचितम् ॥ ७८ ॥
 लवणेन च चूर्णेन संहितं पेपयेद्बुधः ।
 पिष्टवच्चिकणं कृत्वा गोलकानि प्रकल्पयेत् ॥ ७९ ॥
 चूर्णांकृतं तु यन्मांसं गोलकैस्तद्विवेष्टयेत् ।
 चूर्णगर्भाश्च वटकान्प्रक्षिपेदाणके शुभे ॥ १४८० ॥
 ख्यातास्ते मांसवटका रुच्या दृश्या मनोहराः ।
 त एव वटकास्तैले पकाः स्युर्भूषिकोभिधाः ॥ ८१ ॥
 तदेव चूर्णितं मांसं कणिकापरिवेष्टितम् ।
 अङ्गारेषु तथा भृष्टं कोशलीति निगद्यते ॥ ८२ ॥
 वार्ताकं वृन्तदेशस्य समीपे कृतरन्ध्रकम् ।
 निष्कासितेषु बीजेषु तेनै मांसेन पूरितम् ॥ ८३ ॥
 तैलेन पाचितं किञ्चिदाणके परिपाचयेत् ।
 पूरभट्टाकसङ्गं तत्स्वादुना परिपाचयेत् ॥ ८४ ॥
 कोशातकीफलेऽप्येवं मूलकस्य च कन्दके ।
 पूरिते चूर्णमांसेन तत्तन्नाम्ना तु कथ्यते ॥ ८५ ॥

आमं मांसं सुपिष्टं तु केसरदिविमिश्रितम् ।
 वटकीकृत्य तैलेन तप्तेन परिपाचयेत् ॥ ८६ ॥
 आणके च^१ क्षिपेच्चस्तापयेद्वा विभावसौ ।
 नौमना वट्टिमकं तच्च त्रिः (त्रि) प्रकारमुदीरितम् ॥ ८७ ॥
 अन्त्राणि खण्डशः कृत्वा कालखण्डं तथा कृतम् ।
 धारिप्रक्षालितं कृत्वा खण्डिताः (तान्) समरूपतः ॥ ८८ ॥
 मेदसः शकलास्तद्दन्मांसखण्डांस्तथैव च ।
 राजिकाकल्कदिग्धांस्तास्तोयमिश्रान्विपाचयेत् ॥ ८९ ॥
 आर्द्रकस्य रसं स्तोकं अम्लमल्पं विमिश्रयेत् ।
 प्रमाणाञ्जवणं क्षिप्त्वा हिङ्गुतोयं च मेलयेत् ॥ १४९० ॥
 किञ्चिच्छेषं द्रवं तच्च सद्युत्तार्य विधूपयेत् ।
 पञ्चवर्णाति विख्याता नानारूपरसावहा ॥ ९१ ॥
 अन्त्राणि जलधौतानि शूलयष्ट्यां विवेष्टयेत् ।
 तापयेच्च तथाऽङ्गनरैर्योवत्कठिनतां ययुः ॥ ९२ ॥
 पश्चाद्विचूर्णितं श्लश्वणं सैन्धवं तेषु योजयेत् ।
 अन्त्रशुण्ठकमाख्यातं चर्वणे मर्मरारवम् ॥ ९३ ॥
 पूर्ववच्छोषिते रक्ते बीजपूरस्य केसरम् ।
 रसमार्द्रकसंभूतं रसं दन्तशठस्य च ॥ ९४ ॥
 जीरकं हिङ्गुमरिचं धान्यकं सैन्धवं क्षिपेत् ।
 मेदसः श्लश्वणखण्डानि क्षिप्त्वा सर्वं विलोडयेत् ॥ ९५ ॥
 अन्नं प्रक्षालितं यत्नात्तेन रक्तेन पूरितम् ।
 पेटकाकृतियुक्तासु कज्रासु परिवेष्टयेत् ॥ ९६ ॥
 कज्रासुखानि बध्नीयात् केवलैरन्नकैस्तथा ।
 तैरेव रज्जुसङ्काचौष्ट्रहीत्वोपरि तापयेत् ॥ ९७ ॥

अङ्गनरैः किंशुकाकारैर्यावत्काठिन्यमाप्नुयुः ।

मण्डलीयं समाख्याता राजदृक्षफलोपमां ॥ ९८ ॥

पञ्चाङ्गपट्टवद्वेष्ट्य वरिषद्भोज्ज्वला वपा ।

अङ्गुलद्वयमानेन खण्डांस्तस्याः प्रकल्पयेत् ॥ ९९ ॥

खण्डानि कालखण्डस्य तत्प्रमाणानि चान्तरा ।

शूलप्रोतानि कृत्वा तान्यङ्गरिषु प्रतापयेत् ॥ १०० ॥

सैन्धवं विकिरेत्तत्र सुश्लक्ष्णं मरिचान्वितम् ।

वर्णशुण्ठकनामेदं वर्णितं सोमभूभुजा ॥ १ ॥

अङ्गनरेषु तथा भृष्ट्वा कालखण्डं विकृत्य च ।

पूगीफलप्रमाणेन खण्डान्कृत्वा विचक्षणः ॥ २ ॥

तैलेनाभ्यज्य तान्सर्वांन्मरिचाजाजिसैन्धवैः ।

चूर्णितैर्विकिरेत्पश्चाद्विङ्गुधूपेन धूपयेत् ॥ ३ ॥

अनेन विधिना भृष्ट्वा राजिकाकल्पलोपिर्तम् (तान्) ।

कालखण्डान्प्रकुर्वीत दध्नां रजिकयाऽथवा ॥ ४ ॥

भृष्टस्य कालखण्डस्य कृत्वा चक(क)लिकाः शुभाः ।

केसरैर्मातुलिङ्गस्य सैन्धवाद्यैश्च मिश्रयेत् ॥ ५ ॥

समेदस्कौ द्विधा भक्तौ कृत्वा लवणमिश्रितौ ।

आम्लकैर्भावयित्वा तौ तैलेन परिपाचयेत् ॥ ६ ॥

कोडदेशोद्भवं मांसमंश्रा सह विखण्डितम् ।

अंसकीकससंयुक्तं पार्श्वकुल्या समन्वितम् ॥ ७ ॥

मुद्गाण्डे स्थाल्य(ल)ववत्रे तन्निशिष्य बहलोदके ।

हिङ्गुना चार्द्रकेणापि सैन्धवेन च संयुतम् ॥ ८ ॥

काथयेत्सुचिरं कालं यावत्तन्मार्दवं भजेत् ।

उत्क्रांथितमिदं सूषं ख्यातं श्लाघाविशारदैः ॥ ९ ॥

विशैस्तस्य च मेघस्य जठरं पाटयेदनु ।
 आन्तरं सर्वमृत्सार्यं बध्नीयादपराङ्गिकौ ॥ १५१० ॥
 शिरश्च रज्वा दृढया ज्वालायां परितापयेत् ।
 यावद्रोमाणि गच्छन्ति यावत्कृष्णत्वमेति च ॥ ११ ॥
 ततः प्रक्षाल्य तोयेन शेषं क्रोडवदाचरेत् ।
 अन्येषां श्वापदानां च शेषं मेघवदाचरेत् ॥ १२ ॥
 समेदस्कानि मांसानि कृत्वा दीर्घाणि कर्तनैः ।
 हिङ्गुतोयेन संसिच्य लवणेन विलोडयेत् ॥ १३ ॥
 छायायां तानि खण्डानि वास्तु(यु)ना परिशोषयेत् ।
 एकद्विदिनान्तेषु भृष्टान्यङ्गारपुञ्जके ॥ १४ ॥
 स्थूलीकृतानि यावच्च स्वादुरुच्यानि यन्त्रैणाम् ।
 उपप(ख)ण्डकनामानि सर्वशाकोत्तमानि च ॥ १५ ॥
 हरिणस्य तथा खण्डान् चकैलीपरिकल्पितान् ।
 सम्भारसहितान्भ्राज्यलवणेन विभिश्चितान् ॥ १६ ॥
 शोषितानपि चात्यर्थमधिना परिभर्जितान् ।
 हृद्यान्यैथा(पथ्या)न्सुगन्धांश्च कल्पयेदुपखण्डकान् ॥ १७ ॥
 रुरुशम्बरसारङ्ग-छागस्य नलकं पृथु ।
 अग्नौ भृष्ट्वा शिलाघातैः स्फोटयित्वा प्रयत्नतः ॥ १८ ॥
 मज्जानं तु ततो हृत्वा लवणाम्लेन हिङ्गुना ।
 मरिचाजाजिचूर्णेन पचेत्स्थाल्यां विचक्षणः ॥ १९ ॥
 यस्य कस्यापि मेघादेः शिरो भृष्ट्वा विभिद्य च ।
 आददीत च मस्तिष्कं काङ्गिकेन विपाचयेत् ॥ १५२० ॥
 आणके तैलमध्ये वा यथारुचि पुनः पचेत् ।
 चूर्णैः संयोज्य तत्पश्चाद्धिङ्गुधूपेन धूपयेत् ॥ २१ ॥
 पक्षिणामपि सर्वेषां पिच्छानुत्सार्य सर्वतः ।
 चञ्चुपादं पृथक्कृत्वा पाटयित्वा ततो(थो)दरम् ॥ २२ ॥

निष्कृष्यान्त्रादिकं सर्वं पूर्ववत्परिपाचयेत् ।
 यथा सूकरमेपाणां क्रियाः प्रोक्ता विपाचने ॥ २३ ॥
 सशल्कानां च मत्स्यानां शल्कं स्फे(स्फो)र्यं प्रयत्नतः ।
 स्थूलश्चेत्खण्डशः कार्या लघवश्चेत्सरूपतः ॥ २४ ॥
 मत्स्यानां छेदयेत्शीर्षं पुच्छं तेषां च पक्षिणाम् ।
 विपाच्य जठरं तस्माद्दन्त्रकाण्यपसारयेत् ॥ २५ ॥
 कर्होकरोष्ठ वडिशा दग्धा खवल चासुकैः ? ।
 पाठानैश्च तथैतेषां पृथक् कृत्वा शिरः पचेत् ? ॥ २६ ॥
 मत्स्यानां घर्षणं कार्यं तैलेन लवणेन च ।
 यावात्पिच्छलतां याति मत्स्यगन्धश्च नश्यति ॥ २७ ॥
 क्षालयेदुदकैः पश्चाद्दरिद्राकल्कमिश्रितैः ।
 वस्त्रे बध्वा निपीडयेत्तान् स्नाययेत्सङ्गतं जलम् ॥ २८ ॥
 क्षिपेत्पूर्वप्रसिद्धेषु प्रपक्वेष्वानकेषु तान् ।
 स्वल्पे काले गते सूदः स्थालीमुत्तार्य धूपयेत् ॥ २९ ॥
 मत्स्यखण्डानि धौतानि चिञ्चाम्लेन विपाचयेत् ।
 ततो गोधूमचूर्णं तु विकिरेत्तेषु सर्वतः ॥ १५३० ॥
 तप्ततैले क्षिपेत्तानि पिङ्गान्युत्तारयेत्ततः ।
 एलामरिचचूर्णेन सैन्धवेन च भावयेत् ॥ ३१ ॥
 आणके वा तथा तैले बह्वौ वा धूमवजिते ।
 पूर्वोक्तविधिना मत्स्यान् यथारुचि विपाचयेत् ॥ ३२ ॥
 मत्स्याश्च खण्डशः कृत्वा चतुरङ्गुलसम्मितान् ।
 लवणेन समायुक्तान् कुम्भेषु परिपूरयेत् ॥ ३३ ॥
 खारखण्डा इति ख्याताश्चिरकालं वसन्ति ते ।
 भोजनावसरे सूदो वह्निना परिभर्जयेत् ॥ ३४ ॥
 मत्स्याण्डकोशावादाय वह्निना परिभर्जयेत् ।
 दहीभृते(तौ) ततः पश्चात् खण्डशः परिकल्पयेत् ॥ ३५ ॥

विपच्य तप्ततैले तान्येलामारिचकादिभिः ।
 विकीर्य सैन्धवेनापि द्विहुना परिधूपयेत् ॥ ३६ ॥
 कच्छपान् वलिना भृङ्गा पादांश्छत्कांश्च मोचयेत् ।
 शिरश्चैव पृथक्कृत्वा पकरम्भाफलोपमान् ॥ ३७ ॥
 अम्लकैश्च विपच्याथ तैलेनाज्येन वा पुनः ।
 पाचयेच्च सुसिद्धांस्तान् चूर्णकैरवचूर्णयेत् ॥ ३८ ॥
 आणके वा पचेत्तज्ज्ञो निर्धूमे वा हुताशने ।
 नन्यावर्ता इति ख्याता मृदुरुच्या मनाहेराः ॥ ३९ ॥
 कर्कटांस्तु लघून्स्थूलान् हस्तपादवियोजितान् ।
 रुक्षे ताम्रमये पात्रे सुतप्ते तान्वि(भ)वर्जयेत् ॥ १५४० ॥
 स्फोटिते खर्परे तांस्तु मृदो^३ भाण्डे विनिक्षिपेत् ।
 विपचेष्टवणाम्लैश्च पुनः सर्पिषि पाचयेत् ॥ ४१ ॥
 जीरकं लवणं तीक्ष्णं चूर्णितं तेषु^४ निक्षिपेत् ।
 वृष्यौ बलकरा हृद्या मृष्टास्ते घृतकर्कटाः ॥ ४२ ॥
 मूख(घ)काः क्षेत्रसंभृता नदीकूलेषु संस्थिताः ।
 स्थूलाः श्यामास्तथा पुष्टा जात्या ते मयिगाः स्मृताः ॥ ४३ ॥
 प्रतप्ते सलिले तांस्तु निक्षिपेत्पुच्छधारणात् ।
 उद्धृत्य तस्मात्सलिलाद्रोमाण्युत्पाटयेत्ततः ॥ ४४ ॥
 विभेद्य जठरं तेषां स्फोटयेदन्नकाणि तु ।
 सम्भारसहितैरम्लैः पचेच्च लवणान्वितैः ॥ ४५ ॥
 शूलप्रोतांस्ततः कृत्वा तानङ्गारैः प्रतापयेत् ।
 यावद्बहिस्त्वचस्तेषां शोषमायान्ति तापनात् ॥ ४६ ॥
 सुपकेषु तथा तेषु मूख(घ)केषु किरेदनु ।
 लवणं मरिचं शुण्ठी जीरकं च विचूर्णितम् ॥ ४७ ॥
 फलशाकं पत्रशाकं^५ कन्दशाकं^६ च मूलकम् ।
 पुष्पशाकं^७ शिम्बिशाकं^८ पक्वापक्वविभेदतः ॥ ४८ ॥

कल्पयेद्विविधैः शाकैर्भासवत् पाकक्रोविदः ।
वटकान् पर्पटान् हृद्यानङ्गारैः परिभर्जयेत् ॥ ४९ ॥

आम्राम्रातकजम्बूश्च बीजपूराशिमन्थकैः ।
भल्लातागस्त्यकौर्पासद्राक्षाभृङ्गकसलकैः ॥ ५० ॥

पुनर्नवा मरी तीक्ष्णा जैतसी सुरसाद्वयम् ।
मरुकं तालपर्णी च भिण्डुकी मुण्डंका तथा ॥ ५१ ॥

ब्राह्मी चैवाम्लपत्री च कोकिलाक्षी कुसुम्भकम् ।
अञ्जनं पत्रकोशश्च शेदकं च तथापरं ॥ ५२ ॥

सङ्गृह्य पल्लवानेषामंम्ल(म्लि)काम्लेन मिश्रयेत् ।
जम्बीराम्लेन दध्ना वा लवणेन च संयुतान् ॥ ५३ ॥

श्रीफलं केतकं चिञ्चा मेषशृङ्गी सुगन्धिजम् ।
कुटजं मारिचं पथ्या विषमृष्टिकशिम्बिजम् ॥ ५४ ॥

एलारामठनीवारमेथिकापर्पटं तथा ।
अगस्त्यं नन्दनं राजमातुलिङ्गकपाटलि^१ ॥ ५५ ॥

कटं मटं कर्कटं च करीरं टेण्डुकं तथा ।
वेत्रकारीफलं चैव लवणाम्भसि निक्षिपेत् ॥ ५६ ॥

चूतमाप्रातकं धात्री कुँहिरी कर्कटी तथा ।
कृष्माण्डं त्रपुसं द्राक्षा कर्कटी बृहतीद्वयम् ॥ ५७ ॥

कोशातकीबीजपूरं निष्पावं करमर्दकम् ।
जम्बीरबिम्बवाताककर्मरं लवणाम्भसि ॥ ५८ ॥

अथवा राजिकाचूर्णे सतैले लवणान्विते ।
प्रक्षाल्य द्रुतसहितं^२ फलं चूतादिकं न्यसेत् ॥ ५९ ॥

कारवेले^३ सपनसं कदलीफलमेव च ।
सतैले राजिकाचूर्णे निक्षिपेत्लवणान्विते ॥ १५६० ॥

१ A खै । २ A क । ३ D कृ । ४ D F C णि । ५ D म्लिका । ६ D लिः । ७ D कृ गी ।
४ A ति । ९ A वन्दरं । १० C ते F ते ।

वंशाङ्कुरं लघुं चर्त्रीं शतावय्यास्तथैव च ।
 पातालटेण्डुकानां च प्ररोहान्क्षालितान्मृदून् ॥ ६१ ॥
 सालिले लवणोपेते तैले वाऽपि सराजिके ।
 लवणेन समायुक्ते प्रक्षिपेदङ्कुरानिमान् ॥ ६२ ॥
 मागिणीमार्द्रकं पृष्ठं कर्षोरं वनमागिणीम् ।
 कर्पूरमागिणीमूलं तथैवाम्लहरिद्रका ॥ ६३ ॥
 सूरणं मधुशिशुं च तथा शैबलकन्दकम् ।
 एतानि पूर्ववत्कृत्वा तैले वापि विनिक्षिपेत् ॥ ६४ ॥
 गव्यं वा माहिषं वाऽपि क्षीरं नीरविवर्जितम् ।
 पचेत्स्थाल्यां मृदावय्यौ दर्वीघट्टनसंयुतम् ॥ ६५ ॥
 अर्धावशेषं कुर्वति त्रिभागेनावशेषितम् ।
 षड्भागशेषितं वाऽपि कुर्यादष्टावशेषिकम् ॥ ६६ ॥
 अर्धावशिष्टं पाने स्यात्त्रिभागं लेह्यकं भवेत् ।
 षड्भागं पिण्डतामेति शर्करा स्यादथाष्टमे ॥ ६७ ॥
 अर्धावशेषिते दुग्धे तक्रमीषद् विनिक्षिपेत् ।
 नवस्थाल्यां न्यसेत्तर्क्षुं निवाते स्थापयेच्च ताम् ॥ ६८ ॥
 शर्करामिश्रितं वापि फलैर्वापि विमिश्रयेत् ।
 यामषट्कोपितं क्षीरमम्लतां घनतां भजेत् ॥ ६९ ॥
 दधीति नाम प्राप्नोति पथ्यं मृष्टं मनोहरम् ।
 हीनकाले तथा पथ्यं चिरकालेऽम्लता बहु ॥ १५७० ॥
 मन्यानेन मथित्वा तन्नवनीतमथो हरेत् ।
 निर्जलं मथितं प्रोक्तमुदस्वित्प्रीं (श्विच्च) जलार्धकम् ॥ ७१ ॥
 पादाम्बु तक्रमुद्दिष्टं धूपितं हिङ्गुजीरकैः ।
 आर्द्रकेण समायुक्तमेलसैन्धवचूर्णितम् ॥ ७२ ॥

१ D व । २ D ताले । A तलं आर्द्रौ । ३ A [ण्ड । ४ F ये । ५ D रो । ६ D वण्ड । ७ A आर्द्रौ ।
 ८ A प । ९ A आर्द्रौ । १० A छ । ११ A आर्द्रौ । १२ D तन्दु । १३ D तम् । १४ F क ।
 १५ D द । १६ A ल्यार्द्धे । १७ A दिं ।

मथितं शर्करायुक्तमेलाचूर्णविमिश्रितम् ।
 कर्पूरधूपितं नाम्ना मज्जिकेत्यभिधीयते ॥ ७३ ॥
 निष्पीड्य दधि वस्त्रेण स्नावयेत्तद्द्रुतं जलम् ।
 शर्करैलासमायुक्ता सूदैः शिखरिणी मता ॥ ७४ ॥
 स्नावितं यद्द्रुतं तोयं जीरकाद्रकसैन्यवैः ।
 संयुक्तं हिङ्गुधूपेन धूपितं मस्तु कीर्तितम् ॥ ७५ ॥
 नवनीतं नवं धौतं नीरलेशविवाजितम् ।
 तापयेदग्निना सम्यक् मृदुना घृतभाण्डके ॥ ७६ ॥
 पाके संपूर्णतां याते क्षिपेद्दोधूमवीजकम् ।
 क्षिपेत्ताम्बूलपत्रं च पश्चादुच्चारयेद्भृतम् ॥ ७७ ॥
 तण्डुलक्षालितं तोयं चिञ्चाम्लेन विमिश्रितम् ।
 ईषत्त्रेण संयुक्तं सितया सह योजितम् ॥ ७८ ॥
 एलाचूर्णसमायुक्तमार्द्रकस्य रसेन च ।
 धूपितं हिङ्गुना सम्यक् व्यञ्जनं परिकीर्तितम् ॥ ७९ ॥
 सौवीरनिर्मलं साम्लं लवणेन च संयुतम् ।
 हिङ्गुना जीरकेणापि धूपितं धूपकाञ्जिकम् ॥ १५८० ॥
 शङ्खुद्रयं समास्थार्प्यं वधीयादुज्ज्वलाम्बरम् ।
 प्रसार्य ष(य)ष्टिभिः किञ्चित्क्षीरमम्लेन भेदितम् ॥ ८१ ॥
 सितया च समायुक्तमेलाचूर्णविमिश्रितम् ।
 क्षिपेत्प्रसारिते वस्त्रे स्नावयेत्पेषयेत्समम् ॥ ८२ ॥
 पुनः पुनः क्षिपेत्तत्र यावन्निर्मलतां व्रजेत् ।
 पक्वचिञ्चाफलं भृष्टं वर्णार्थं तत्र निक्षिपेत् ॥ ८३ ॥
 यस्य कस्य फलस्यापि रसेन परिमिश्रयेत् ।
 तत्तन्नामसमारुघातं पानकं पेयैश्चुत्तमम् ॥ ८४ ॥
 सौवर्णे राजते पात्रे रीतिर्यन्त्रविधारिते ।
 भोजयेन्मण्डलेशादीन्यथायोग्यप्रदेशतः ॥ ८५ ॥

विशाले काञ्चने पात्रे स्वर्णकञ्चोर्लसंयुते ।
 लोहगङ्गालकैर्युक्ते स्वमर्षिगालकैर्वृते ॥ ८६ ॥
 भर्मशुक्तिसमोपेते कनकस्थालसंयुते ।
 जलप्रक्षालिते सम्यक् सितवस्त्रप्रमाजिते ॥ ८७ ॥
 वर्धयेत्पूर्वकथितमन्नपक्वाक्षपानकम् ।
 ऊरुनाभिमदेशान्तं सञ्छाद्य सितवाससा ॥ ८८ ॥
 गद्विकायां समासीनः पूर्वाशासम्मुखो नृपः ।
 अन्नं मुद्गरसमोपेतं भुञ्जीतोष्णं घृतलुतम् ॥ ८९ ॥
 प्राचीमुखस्तु भुञ्जान आयुश्च लभते बहु ।
 यश्च लभतेऽन्त्यर्थमश्वन्दक्षिणादिङ्मुखः ॥ १५९० ॥
 श्रियं तु लभते पुष्टां भुञ्जानः पश्चिमाननः ।
 सत्यवाक्यफलं प्राप्नोत्यश्वन् धनददिङ्मुखः ॥ ९१ ॥
 श्लक्ष्णमांससमायुक्तं विदलैर्वा विमिश्रितम् ।
 लेहैश्च विविधैर्हृद्यैर्लेपितं वा तयोदनम् ॥ ९२ ॥
 मांसप्रकारकैर्मृष्टैरम्लमिश्रैश्च च प्लवैः ।
 नानाविधैस्तथा शाकैः फलपत्रसमुद्भवैः ॥ ९३ ॥
 वटकैः पर्पटैर्हृद्यैः खारखण्डोर्षखण्डकैः ।
 यथारुचि यथासात्म्यं सुखं भुञ्जीत भूपतिः ॥ ९४ ॥
 पक्वान्नं पायसं मध्ये शर्कराशृतमिश्रितम् ।
 ततः फलानि भुञ्जीत मधुराम्लरसानि च ॥ ९५ ॥
 पिवेच्च पानकं हृद्यं लिह्याच्छिखरिणीमपि ।
 चूपेत माज्जिकां पश्चादधि चाद्याऽत्ततो घनम् ॥ ९६ ॥
 ततस्तक्रान्मश्रीयात् सैन्धवेन च संयुतम् ।
 क्षीरं वाऽपि पिवेत्पश्चात् पिवेद्वा काञ्जिकं वैरम् ॥ ९७ ॥

मांसमम्लेन भुञ्जीत दुग्धं वा शर्करायुतम् ।
लवणेन तथा चाम्लं क्षारं कटुकषायकैः ॥ १८ ॥

वसन्ते कटु चाश्रीयाद्वीष्णे मधुरशीतलम् ।
वर्षासु च तथा क्षारं मधुरं शरदि स्मृतम् ॥ १९ ॥

हेमन्ते स्निग्धगुष्णं च शिशिरेऽप्युष्णामम्लकम् ।
एवं भुञ्जीत यद्भूपो अन्नभोगः स कथ्यते ॥ १६०० ॥

अन्नभोगः समाख्यातः सोमेश्वरमहीभुजा ।

॥ इत्यन्नभोगः ॥ १३ ॥

हृद्यः पानीयभोगोऽयमिदानीमभिधीयते ॥ १ ॥

मध्ये मध्ये पिबेद्वारि स्तोकं स्तोकं सुशीतलम् ।
भोजनस्य च रुच्यर्थं पाकार्थमशनस्य च ॥ २ ॥

पिपासायां च जातायां स्वेच्छया पीयते जलम् ।
नियमो नात्र कालस्य तृषावेगो न धार्यते ॥ ३ ॥

असवः प्राणिनामापो जीवितं यत्तदाश्रितम् ।
मूर्च्छिता अपि जीवन्ति यतस्तोयेन सिञ्चिताः ॥ ४ ॥

दिव्य(व्या)न्तरिक्षं नादेयं नैर्न्नरं सारसं जलम् ।
भौमं चौर्षेडं च ताडैकमौद्भिदं नवमं स्मृतम् ॥ ५ ॥

स्वात्यां पयोदनिर्मुक्तं सूर्यरश्मिविमिश्रितम् ।
सर्वदोषापहं स्वादु दिव्यमित्युच्यते जलम् ॥ ६ ॥

प्राट्जलदनिर्मुक्तमव्यक्तं स्वादुल्लक्षणम् ।
वारि स्फटिकसङ्कनशमान्तरिक्षमिति स्मृतम् ॥ ७ ॥

नद्यां शैलप्रसूतायामिन्द्रनीलसमप्रभम् ।
प्रशस्तभूमिभागस्थं नीरं नादेयमुच्यते ॥ ८ ॥

वालुकामु करैर्गर्तं कृत्वा यत्प्राप्यते जलम् ।
उत्क्षेपणेन नैर्मल्यं याति निर्ष्ण(ष्य)न्दृजं हि तत् ॥ ९ ॥

नद्याः शैलवराद्वाऽपि सृतमेकत्र संस्थितम् ।
कुमुदाम्भोजसञ्छन्नं तोयं सारसमुच्यते ॥ १६१० ॥

वापीरूपसमुत्पन्नं नीलोत्पलदलप्रभम् ।
विमलं मयुरास्वादं भौममम्भोऽभिधीयते ॥ ११ ॥

स्वयं दीर्घशिलाश्वश्रेष्वैतसीपुष्पसन्निभम् ।
निर्मलं मधुरं पथ्यं सलिलं चौण्डमुच्यते ॥ १२ ॥

पालिवन्धेन संरुद्ध(द्धः)कुल्यापूरागतो रसः ।
प्रतिवर्षं वना(नवा)म्भोभिमि(मिं)श्रस्ताडाक उच्यते ॥ १३ ॥

निर्मलं लघु पानीयमुत्तानं स्वादु शीतलम् ।
शैलसानुसमुद्भेदान्नैर्न्नरं परिकीर्तितम् ॥ १४ ॥

दशमं केचिदिच्छन्ति वार्क्षं जीवनमुत्तमम् ।
नारिकेलसमुद्भूतं स्वादु वृष्यं मनोहरम् ॥ १५ ॥

हंसोदकं तथा चान्यत् क्रियासंस्कारसंस्कृतम् ।
दिवा सूर्याशुसन्तप्तं रात्रौ चन्द्राशुशीतलम् ॥ १६ ॥

सकर्दमं सशैवालं पल्वलोत्थं सपल्लवम् ।
वर्जयेदूषरोद्भूतं गन्धवर्णैश्च दूषितम् ॥ १७ ॥

अशोकपल्लवप्रख्यं शुद्धस्फटिकसन्निभम् ।
नीलोत्पलदलश्यामं कषायमधुरं वरम् ॥ १८ ॥

कणावुस्तकसंयुक्तमेलोशीरकचन्दनैः ।
र्मदित्तं मृत्तिकापिण्डं खदिराङ्गनरपाचितम् ॥ १९ ॥

निक्षिपेन्निर्मले तोये सर्वदोषहरे शुभे ।
कथितः पिण्डवासोऽयं सलिलेषु विचक्षणैः ॥ १६२० ॥

१ A ले । २ A क् । ३ D अ । ४ C F ड । ५ A प्रतिवन्धेन यत्तोयं तत्ताडामं समुच्यते ।
६ D च्यते । ७ C ह् । ८ D मुदि ।

सहकाररसेनापि पाटलोत्पलचम्पकैः ।
वांसयेच यथाकालं पुष्पवासोऽयमीरितः ॥ २१ ॥

लवङ्गेशीरकर्पूरकान्तानलदचन्दनैः ।
सलिलामयकङ्कणेलपथ्याकर्चूरसंयुतैः ॥ २२ ॥

विचूर्णितैः समैरेभिः सुशीतामलवारिणाम् ।
चूर्णाधिवासिनः प्राह श्रीमत्सोमेश्वरो नृपः ॥ २३ ॥

करकैर्मृण्मयैः श्लक्ष्णैः प्रवालारुणकान्तिभिः ।
चर्मपात्रैः सुरम्यैर्वा त्रिफलो(ला)परिशोधितैः ॥ २४ ॥

नालैश्च सुबहुच्छिद्रैः रौप्यस्फटिककाञ्चनैः ।
सहितैस्तैः शुभकरैः सितवस्त्रावगुण्डितैः ॥ २५ ॥

भूतं सुशीतलं तोयं निर्मलं मृदु धीजितम् ।
पिबन्तसैर्विर्णचषकैः शुक्तिभिर्वा विसैरपि ॥ २६ ॥

दिव्यं शरदि पानीयं हेमन्ते सरिदुद्भवम् ।
शिशिरे वारि ताडागं वसन्ते सारसं पयः ॥ २७ ॥

निदाघे^{३३} नैर्झरं तोयं भौमं प्राट्टपि पीयते ।
हंसोदकं सैदा पथ्यं वार्क्षं पेयं यथारुचि ॥ २८ ॥

सहजं निर्मलं वाऽपि संस्कृतं गन्धवासनैः ।
पीयते सलिलं यत्तु पानभोगः स कीर्तितः ॥ २९ ॥

॥ इति पानीयभोगः ॥१४॥

प्रोक्तः पानीयभोगोऽयं सोमेश्वरमहीशुजा ।
पादाभ्यङ्गीपभोगोऽयमधुना परिकीर्त्यते ॥ १६३० ॥

वामपार्श्वे शयानः सन्पादावभ्यञ्जयेत्सुखी ।
सर्पिषा शतधौतेन नवनीतेन वा नृपः ॥ ३१ ॥

दध्ना तैलेन पयसा तक्रेणापि^{३४} युतेन वा ।
श्रीखण्डक्षोदनीरेण बदर्याः फेनकेन वा ॥ ३२ ॥

१ A व । २ A कांका । ३ A णः । ४ A नि । ५ C मान । ६ D न्यै । ७ D F स्का ।
८ A जीवि । ९ A व । १० F स्तु । ११ A जेनि । १२ A तथा । १३ A त्यैते । १४ F मि ।

पादसंवाहदक्षणां कामिनीनां मनोहरैः ।
 अशोकपल्लवप्रख्यैर्हस्तैरत्यन्तपेशलैः ॥ ३३ ॥
 वसन्ते सर्पिषा दक्षा शीतेन पयसाऽपि वा ।
 निदाघे नवनीतेन काञ्जिकेन सफेनकैः ॥ ३४ ॥
 वर्षासु वसयाभ्यङ्ग्यौ पादौ तत्रेण वा पुनः ।
 शतधौतेन शरदि सर्पिषा चन्दनोदकैः ॥ ३५ ॥
 हेमन्ते शिशिरे चैव तैलेनाभ्यङ्गयेत्पदे ।
 पश्चात्प्रक्षालयेत्पादौ सुखस्पर्शेन पाय(थ)सा ॥ ३६ ॥
 मसुरयवपिष्टैश्च हरिद्राचूर्णमिश्रितैः ।
 उद्धृ(ष्ट)त्य च पुनः पादौ क्षालयेत्सुखवारिणा ॥ ३७ ॥
 एवं यः कारयेद्राजा भोजनादूर्ध्वमन्वहम् ।
 पादाभ्यङ्गोपभोगोऽयं वैर्णितः सोमभूभुजा ॥ ३८ ॥
 इति पादाभ्यङ्गोपभोगः ॥ १९ ॥
 इदानीं सुखदोऽत्यर्थं यानभोगो निरूप्यते ।
 दोला सुखासनं हस्ती करिण्यश्वतरी हयः ॥ ३९ ॥
 रथो नौः पुवर्कश्चेति नवधा यानमुच्यते ।
 सुवक्रया वेणुजया हेमरत्ननिबद्धया ॥ १६४० ॥
 स्वर्णशृङ्खलवत्पट्टन्यस्तशय्योपधानया ।
 दिव्यपट्टप्रच्छदया वीर्वधद्वयबा(वा)हया ॥ ४१ ॥
 एकदण्डिकया यानं दोलायानं तदुच्यते ।
 दन्दिदन्तविनिर्माणं हेमरत्नविभूषितम् ॥ ४२ ॥
 शार्दूलचर्मसन्नद्धं दण्डिकाद्वयधारि च ।
 चतुर्भिर्विधैर्वा(वी)वधैर्वा(वा)हं हंसशय्यासमन्वितम् ॥ ४३ ॥
 पृथ्व्याधिारेण संयुक्तं सुखासनमिति स्मृतम् ।
 समग्रं विपुलस्कन्धं मृदुसञ्चारसंयुतम् ॥ ४४ ॥

१ C D F स्तलैर्भ्यङ्गयेच्छनैः । २ A सा । ३ C F काञ्जिकैः परिकीर्तितः D काञ्जिकैः कोल ।
 ४ A इगौ । ५ D निर्णौ । ६ A का । ७ D विवि । ८ A धौ ।

जवने त्वरितं नागं याने शंसन्ति क्राविदाः ।
 सौवर्णस्तम्भयुक्तेन मुक्तादामविराजिना ॥ ४५ ॥
 काञ्चनैः कलशैः श्लक्ष्णैरुपरिष्ठाद्विराजिना ।
 मयूरपिच्छपुच्छैर्वा प्रच्छन्नेन सुशोभिना ॥ ४६ ॥
 चारुचामीकरच्छन्नपुष्पकेणोपशोभिता ।
 करिणी लघुसञ्चारा वेशदेश(शे) त्वकम्पना ॥ ४७ ॥
 उपवेशे स्थिरा धीरौ गमने च जवाधिका ।
 गतौ तु सलिला रम्या सर्वतस्त्रासवर्जिता ॥ ४८ ॥
 चारुचामीकरच्छन्नपुष्पकेणोपशोभिता ।
 अस्खलन्ती पदन्यासे यानेध्वश्वतरी वरा ॥ ४९ ॥
 मयूरगतिको वा(वा)ह्यस्तिचिरीगतिसन्निभः ।
 मरालगमनो वाऽपि चतुष्कगतिशोभितः ॥ १६५० ॥
 गच्छतः कम्पतेऽश्वस्य पुच्छंश्रीर्व^१ विशेषतः ।
 त्वरिता गतिरित्यर्थं मायूरीति निगद्यते ॥ ५१ ॥
 शीघ्रं पदानि कुरुते यत्र पुच्छं न कम्पते ।
 सा गतिस्तैचिरी ज्ञेया हयवाहनकोविदैः ॥ ५२ ॥
 पार्श्वार्भ्यां दोलनं यत्र हंसवद्गच्छतो हरेः ।
 शिरोऽपि म(विधु)नुते तद्वन्मरालीगतिरीदृशी ॥ ५३ ॥
 पादैश्चतुर्भिः सञ्चारे ललितं यत्र गच्छति ।
 चतुष्कगतिराख्याताऽनुत्तमा सुखदायिनी ॥ ५४ ॥
 अश्वैश्चतुर्भिर्द्वार्भ्यां वा युक्तश्वक्रयुगान्वितः ।
 मत्तवारणकैर्भ्रव्यैश्चित्रितैः परिशोभितः ॥ ५५ ॥
 नानावर्णपताकाभिर्भ्राजितः सुदृढाक्षकः ।
 उत्तमः स्यन्दनो याने नृपाणामिव निर्मितः ॥ ५६ ॥
 शाकजैः फलकैर्दंष्ट्रा यौ च वल्कलवेष्टिता ।
 आयता सुदृढा नीरै^२ सा नौर्याने प्रवास्यते ॥ ५७ ॥

१ This line is repeated below in 49। २ D देश। ३ D वारा। ४ D अन्तः। ५ D छं।
 ६ D वा। ७ D र। ८ D ज। ९ A उ। १० A तम्। ११ D छि। १२ A यो। १३ A र।

वेणुकर्त्रीभिरन्योन्यं गुम्फतो बर्तुलाकृतिः ।
 पिनद्धश्रमणा बाह्वे प्लवकोऽयं जलेचरः ॥ ५८ ॥
 एतैर्यनैर्यथायोग्यं याति यः पृथिवीपतिः ।
 यानोपभोगः कथितः सोमेश्वरमहीशुजा ॥ ५९ ॥

इतियानोपभोगः ॥ १६ ॥

इदानीं छत्रभोगोऽयं कथ्यते राजवल्लभः ।
 हेमपट्टनिबद्धेन दण्डेनोपरि धारितम् ॥ १६६० ॥
 नानावर्णसुसूत्राभिः कम्प्राभिः कृतपञ्जरम् ।
 श्वेतवस्त्रेण सञ्छन्नं मुक्तादागमसुसूक्तम् ॥ ६१ ॥
 नीलविद्रुममुक्ताभं लम्बनैः परिशोभितम् ।
 चञ्चत्काञ्चनजातेन कलशेन विराजितम् ॥ ६२ ॥

पुण्डरीकसितच्छत्रं राजयोग्यमनुत्तमम् ।
 नीलपट्टनिबद्धानि रौप्यदण्डशृतानि च ॥ ६३ ॥

नानावर्णविचित्राणि झल्लरीभिर्द्युतानि च ।
 मेघदम्बरनामानि चामरोत्तंसितानि च ॥ ६४ ॥

छत्राणि विलसत्कान्तिर्मणिभिर्जडितानि च ।
 सैसौवर्णकलापस्थं (स्थ) चन्द्रकैः परिकल्पितम् ॥ ६५ ॥

सुवर्णदन्ती(न्ति)दण्डेन रस्तेन परिमण्डितम् ।
 कलशेन तदुत्प्रेन शुभ्रेण परिशोभितम् ॥ ६६ ॥

पिच्छलत्रमिदं प्राहुः साँगिरीति विचक्षणाः ।
 रोहितैः पिञ्जरैश्चित्रैर्नानावर्णैर्नृपोत्तमः ॥ ६७ ॥

आतपत्रैरसंख्यातैः वरियन्नातपं चरेत् ।
 एतेषां शीतलां छायामाश्रितः पृथिवीपतिः ॥ ६८ ॥

सुखेन भोदते यच्चु छत्रभोगः प्रकीर्तितः ।
 छत्रभोगोऽयमुद्दिष्टः सोमेश्वरमहीशुजा ॥ ६९ ॥

१ D वा । २ F मण्डितानि वराणि च । ३ A सौवर्णक । ४ A दंतप्रकल्पेन दंतिदण्डेन परिकल्पित ।
 ५ D सिग । ६ A वरि ।

॥ इति छत्रभोगः ॥ १७ ॥

शय्याभोगोऽयमधुना वर्ण्यते सुखदायकः ।
 हंसपिच्छमयी काचिच्छाल्मलीतूलजा परा ॥ १६७० ॥
 कार्पासरचिता चान्या केसरैरितरा कृता ।
 पल्लवैः कल्पिता काचित् काचित्कुसुमनिर्मिता ॥ ७१ ॥
 पानीयपूरिता काचिच्छय्येयं सप्तधा स्मृता ।
 दन्ताङ्घ्रि (ः) लोहचरणः(ः)साष्टापदस्तथा ॥ ७२ ॥
 वैर(रव)श्च वलनं चैव वेगिः(ः) (त्रिकः) पट्टिकामयः ।
 दोलाक्षश्चेति कथिता मञ्चा विद्वद्भिरष्टधा ॥ ७३ ॥
 शय्यानां लक्षणं वक्ष्ये मञ्चकानां तथैव च ।
 मरालजठरोद्भूतैर्मण्डु(मृदु)भिः पु(पि)च्छगुच्छकैः ॥ ७४ ॥
 श्लक्ष्णेन चर्मणा नद्धैः शय्या हंसमयी शुभा ।
 शाल्मलीफलगर्भोत्थैः तूलैर्वीजिविवर्जितैः ॥ ७५ ॥
 र्धनेन वासनां(सा)नद्धैः शाल्मलीतूलिका भवेत् ।
 कार्पासापिण्डकं यत्नाद्भीजं संस्फेद्य(स्फोट्य) पट्टके ॥ ७६ ॥
 अयःशलाकया पश्चाद्धनुषा तं विवेचयेत् ।
 दृढेन वाससाऽऽसीर्व्यं विशालपरिशोभिना ॥ ७७ ॥
 या शय्या क्रियते मृद्वी सा तु कार्पासजा मता ।
 केसरैः पद्मसम्भृतैर्नागपुष्पसमुद्भवैः ॥ ७८ ॥
 सुरभीकुसुमोत्थैश्च तथा कुङ्कुमसम्भवैः ।
 पटीपट्टेन चित्रेण गुम्फितैश्चारु शिल्पाभिः ॥ ७९ ॥
 शय्या केसरजाऽऽख्याता सुगन्धिः पृथिवीशुजाम् ।
 कैमलोत्पलकल्हाररम्भाकङ्कूलिपल्लवैः ॥ १६८० ॥
 कोमलैः कल्पिता शय्या शीतला पल्लवाभिधा ।
 मल्लिकापाटलीपुष्पैः कुसुमैश्चम्पकस्य च ॥ ८१ ॥

१ A ल । २ D च । ३ A वग्निकः F वग्निकः । ४ A यने । ५ A स्थू । ६ D न्ने । ७ D मा
 ८ F तूली शाल्मलिका C शाल्मलीमा D लीत् । ९ A स्फे । १० A व्या । ११ D को ।

अन्यैः सुगन्धिभिः पुष्पैरपवृन्तैः कृता तु या ।
 शय्या कुसुमजा नाम कामकेलिमुखावहा ॥ ८२ ॥
 चर्मजा वारिणा पूर्णा तोयशय्या प्रकीर्तिता ।
 द्विपदन्तकृतैः पादैश्चतुर्भिरुपशोभितैः ॥ ८३ ॥
 दन्ताङ्गिना(र्ना)म मञ्चोऽयम् सर्वदन्तमयः शुभः ।
 ताम्रारकूटघटितश्चरणैस्तन्मयैः शुभैः ॥ ८४ ॥
 लोहमञ्चकनामाऽयं सुदृढः परिकीर्तितः ।
 चारुचामीकरानद्धो रचनापरिरञ्जितः ॥ ८५ ॥
 अष्टापदमयः प्रोक्तो मञ्चकोऽयं चतुष्पदः ।
 यैन्नित्रपत्रकृतैर्नादैरानन्दं तनुते नदन् ॥ ८६ ॥
 वैर(रव)मञ्चः समाख्यातो रतिकेलिषु कामुकैः ।
 उपवेशनमात्रेण गच्छत्यूर्ध्वमधश्च यः ॥ ८७ ॥
 दृढाङ्गिश्चारुरूपश्च लव(वल)मञ्चः प्रकीर्तितः ।
 त्वग्निभेवेत्रस्य बाह्याभिस्तनुभिर्गुम्फितो घनम् ॥ ८८ ॥
 कुटिलैश्चरणैर्युक्तो वेत्रमञ्चः प्रकीर्तितः ।
 कार्पासगुणकफ्नाभिः पट्टिकाभिः सुगुम्फितः ॥ ८९ ॥
 दीर्घाभिश्चित्रवर्णाभिर्मञ्चोऽयं पट्टिकाभिधः ।
 श्रीखण्डदारुघटितः कनत्काञ्चनभूषितः ॥ १६९० ॥
 खचितो दिव्यरत्नैश्च मत्तवारणशोभितः ।
 सौवर्णशृङ्खलावद्धो लम्बमानः सदोलनः ॥ ९१ ॥
 किञ्जल्कशय्यामा(य्यया)युक्तो दोलामञ्चः सुखप्रदः ।
 वसन्ते हंसजा शय्या क्रीडायां पुष्पपत्रजा ॥ ९२ ॥
 निदाघे तूलजा शय्या मध्याह्ने तोयजा शुभा ।
 हेमन्ते शिशिरे चैव वर्षासु च विचक्षणः ॥ ९३ ॥
 भजेत शय्यां कार्पासीं नृपः शीतापनुत्तये ।
 शरत्काले तु कैञ्जल्कीं दोलामञ्चसमाश्रिताम् ॥ ९४ ॥

अधितिष्ठेन्महीपालो भोगार्थं सुविचक्षणः ।
 एवंविधेषु मञ्जेषु शय्यास्वेवंविधासु च ॥ ९५ ॥
 शेते विज्ञाम्पतिर्यत्तु शय्याभोगः प्रकीर्तितः ।
 शय्याभोगोऽयमारूयातः सोमेश्वरमहीशुजा ॥ ९६ ॥
 ॥ इति शय्याभोगः ॥ १८ ॥

अधुना धूपभोगोऽयं वर्ण्यते सौरभोत्कटैः ।
 लाक्षागुग्गुलकपूर्गरालकुण्डुंरसिलहकं ॥ ९७ ॥
 श्रीखण्डं दारु सँरलं लघुकोष्ठं च वालकैः ।
 मांसीकुङ्कुमपथ्या च(श्च) कस्तूरीपूतिवीजकैः ॥ ९८ ॥
 शङ्खनाभिनखैश्चैव सितामधुघृतं गुडः ।
 समान्येतानि चूर्णानि द्रवद्रव्यं विहाय च ॥ ९९ ॥
 द्विगुणं लघुकर्पूरं चूर्णधूपोऽयमुत्तमः ।
 एतान्येव हि सिलहेन मिश्रयेन्मधुसर्पिषा ॥ १०० ॥
 गुडेन पिण्डयेत्पश्चात् पिण्डधूपो वरो मतः ।
 द्रव्याण्येतानि तोयेन पिष्टानि मधुसर्पिषा ॥ १ ॥
 वर्त्तिरूपाणि शुष्काणि वर्त्तिधूपो मनोहरः ।
 रीतिरूपमयो वापि सुवर्णघटितोऽथवा ॥ २ ॥
 खगो वाऽपि मृगो वाऽपि सँरन्ध्रः सम्पुटात्मकः ।
 अङ्गनरगर्भिते(तो) पिण्डेनान्वितो धूपशुद्धिरेत् ॥ ३ ॥
 मुखकर्णादिभिश्चिद्रैः पिण्डधूपे त्वयं क्रमः ।
 अङ्गारगर्भिते पात्रे चैक्रदण्डेन संयुते ॥ ४ ॥
 विकिरेद्दूपचूर्णं तद्दारंवारमिति क्रमः ।
 दन्तेन रचिते श्लक्ष्णे सुपात्रे बहुदण्डकैः ॥ ५ ॥
 दण्डेन वा समायुक्ते धूर्पेन सूचिसंयुते ।
 सूचिकाग्रे विनिसिष्य वर्त्ति सन्धुक्ष्य वह्निना ॥ ६ ॥

स्थंगयेत्सम्प(म्पु)टेनाथ रन्ध्रैर्धूपो विनिःसरेत् ।
करण्डं दण्डसंयुक्तं पाणिना परिवर्त्तयेत् ॥ ७ ॥

आत्मनोऽपि मुखं क्वापि प्रेयसीवदनेषु वा ।
करण्डकमदण्डं तु धूपवर्त्तिसमन्वितम् ॥ ८ ॥

अंशुकान्तं क्षिपेद्वाऽपि खोम्पके वाऽपि निक्षिपेत् ।
धूर्पयेत् शुभां शय्यां वसनेनावगुण्ठिताम् ॥ ९ ॥

पञ्जसैधौतवासांसि पिण्डकैश्चूणकैरापि ।
गृहं च पिहितद्वारं निरोधितगवाक्षकम् ॥ १७१० ॥

धूपयेद्ब्रह्मैधूपैः पिण्डधूमसमुद्भवैः ।
विलासचतुराणां हि नृपाणां च विनोदिनाम् ॥ ११ ॥

धूपभोगोऽयमाख्यातः सोमेश्वरमहीशुजा ।
भूलोकमल्लदेवेन धूपभोगोऽयमीरितः ॥ १२ ॥

इति धूपभोगः ॥ १२ ॥

योषितामुपभोगोऽयं कथ्यते स्मरदीपनः ।
अचापल्यं भयं लज्जा दाक्षिण्यमनुकूलता ॥ १३ ॥

मधुरस्वरता दाक्ष्यं पटुत्वं प्रियवादिता ।
मानः शुचित्वं दाक्षिण्यं गुरुशुश्रूषणे रतिः ॥ १४ ॥

धर्मज्ञतार्जवं सत्यं कौशलं सर्वकर्मसु ।
हृष्टता स्मितहासित्वं पतिदोषनिगूहनम् ॥ १५ ॥

व्ययवैमुख्यमित्येते योषितां प्रवरा गुणाः ।
स्त्रीणां रूपवती श्रेष्ठा सुरूपार्धुं संयौवना ॥ १६ ॥

संयौवनासु गीतज्ञा गीतज्ञास्वपि नर्तकी ।
उत्तरोत्तरमेतासु श्रेष्ठ्यं पूर्वगुणैः सह ॥ १७ ॥

एतैः सर्वगुणैर्युक्ता दुर्लभा रमणी शुवि ।
मृगी च पद्मिनी चैव चित्रिणी वडवा तथा ॥ १८ ॥

हस्तिनी शङ्खिनी चेति षड्विधा जातिरिष्यते ।
 आद्ये द्वे उत्तमे तत्र मध्यमे मध्यसंस्थिते ॥ १९ ॥
 अन्त्यस्थिते कनिष्ठे च त्रिधा जात्या प्रकीर्तिताः ।
 मध्यमोत्तमजातीया भोगयोग्या वरस्त्रियः ॥ १७२० ॥
 हस्तिनी शङ्खिनी चेमे भोगाय परिवर्जयेत् ॥
 पादौ कोकनदच्छायौ गूढगुल्फोपशोभिनी ॥ २१ ॥
 अनुपूर्वेण वृत्ते च जङ्घे ऊरू सकान्तिकौ ॥
 पीवरं जघनं गुह्यमभ्यन्तदलसन्निभम् ॥ २२ ॥
 तनु वृत्तं तथा मध्यं वर्जुलानुन्नतौ स्तनौ ॥
 कोमलं बाहुयुगैलं शिरीषकुसुमोपमम् ॥ २३ ॥
 कङ्कालेपल्लवाकारौ कराट्टज्वङ्गुलीयुतौ ।
 आताम्रनखरौ ग्रीवा पूगीकण्ठोपमा मता ॥ २४ ॥
 प्रवालमणिसैन्दंश(दर्श) दशनच्छदसम्पुटम् ।
 दाडिमीबीजसङ्काशा रदनाः सुमनोहराः ॥ २५ ॥
 समौ तनुकपोलौ च श्रवणौ शुक्तिसन्निभौ ।
 उन्नता सरलस्रोता नासिका लक्षणान्विता ॥ २६ ॥
 पक्ष्मले चक्षुषी दीर्घे त्रस्यन्मृगविलोकने ।
 वक्रे दीर्घे भ्रुवौ भालमष्टमीचन्द्रसन्निभम् ॥ २७ ॥
 भालानुरूपं शीर्षं च सतरङ्गाः शिरोरुहाः ।
 सुप्रमाणा गलनि(ङ्गलति)का गतिर्भृगुगजोपमा ॥ २८ ॥
 क्षणे रोषः क्षणे तोषो बहुरीष्याकुलेक्षणा ।
 ऋतुप्रमाणसम्प्रीतिर्लालसा रतिकर्मणि ॥ २९ ॥
 पद्मसौरभ्यसङ्काशमच्छं निधुवनोदकम् ।
 चित्ते चञ्चलता दाढर्यमनुरागे प्रियं वचः ॥ १७३० ॥

एतैर्गुणैः समायुक्ता मृगीजात्योपलक्षिता ।
 मधुवर्णाः सुकान्ताश्च नखराश्वरणोद्भवाः ॥ ३१ ॥
 अङ्गुल्यः संहता रूढ्यः (ऋज्व्यः) परिपाट्या समाः शुभाः ।
 रक्तपङ्कजसङ्काशौ समौ पादतलौ शुभौ ॥ ३२ ॥
 गूढौ गुल्फौ सुवृचौ च जङ्घे पादानुरूपके ।
 रम्भास्तम्भानिभावूरु विशालं जघनं तथा ॥ ३३ ॥
 ईषद्विकसिताम्भोजसदृशं स्मरमन्दिरम् ।
 वलित्रितयशोभाढ्यं मुष्टिग्राह्यं च मध्यमम् ॥ ३४ ॥
 स्थूलश्रीफैलसङ्काशौ स्तनावैविरलौ समौ ।
 वक्तुले बाहुशिखरे बाहू सुललितावपि ॥ ३५ ॥
 सुकुमारतरौ हस्तौ तले पल्लवकोमले ।
 मुद्गशिम्बिसमाकाराः करशाखा मनोरमाः ॥ ३६ ॥
 पद्मपत्रसमच्छायमधुराः करजा वराः ।
 नातिस्थूला नातिदीर्घा न ह्रस्वा सुस(ष)मा शुभा ॥ ३७ ॥
 ग्रीवा रेखात्रयोपेता त्रिम्बीभागनिभोऽधरः ।
 पक्काडिमबीजाभा दन्ताः कान्तिमनोहराः ॥ ३८ ॥
 तिलपुष्पसमाकारा नासिका सुमनोहरा ।
 नीलोत्पलस्य नालेन समे श्रवणगे(पा)लिके ॥ ३९ ॥
 शोभने श्रवसी गण्डौ समानुज्वलकान्तिकौ ।
 कुन्दपत्रोदरासीनिशुभ्रभ्रमरसन्निभे ॥ १७४० ॥
 लोचने प्रान्तसरंक्ते घनश्यामलपक्ष्मणी ।
 सन्त्रस्तव(वा)लसारङ्गभङ्गीचञ्चलमीक्षणम् ॥ ४१ ॥
 अधिज्यकामकोदण्डकुटिले सन्नते भ्रुवौ ।
 अष्टमीचन्द्रसङ्काशं ललाटं सुमनोहरम् ॥ ४२ ॥

बहवः श्यामलाः सूक्ष्मा मृदुदीर्घाः शिरोरुहाः ।
नववंशसमच्छाया (यो) वर्णः कान्तिमनोरमः ॥ ४३ ॥

गतिर्मत्तेभसदृशी शिरीषमृदुलं वपुः ।
पद्मसौरभसङ्काशो वपुःपरिमलः शुभः ॥ ४४ ॥

अम्भोजगर्भसंस्पर्धिगन्धं निधुवनोदकम् ।
कोकिलालापमधुरो ध्वनिः श्रुतिसुखावहः ॥ ४५ ॥

रम्यस्त्रीभावसंसर्गः शुचिं चाल्यं च भोजनम् ॥
अल्पभूषणसम्प्रीतिः श्वेतपुष्पाम्बरे रतिः ॥ ४६ ॥

मानः सौतिशयो लज्जा भूषणं परमं मतम् ॥
गुरुदेवार्चनासक्तिः सम्भोगे त्यक्तलज्जता ॥ ४७ ॥

दाक्षिण्यं दानशीलत्वं बन्धुप्रीतिर्मितं वचः ॥
सत्यवोक्तत्वं दृढा प्रीतिः शोभा भृषां विनाऽपि च ॥ ४८ ॥

एतैर्गुणैः समायुक्ता पद्मिनी कीर्तिता बुधैः ।
लघुपादतले रम्ये तनुजङ्घे सुशोभने ॥ ४९ ॥

किञ्चिद्वक्रौ शुभावूरु पृथुलं जघनस्थलम् ।
उन्नतः सुकुमारश्च सरसो मदनालयः ॥ १७५० ॥

त्रिवर्लीमध्यसङ्काशो मध्यभागो मनोहरः ।
पीनौ वृत्तौ सुरम्यौ च वर्धमानौ पयोधरौ ॥ ५१ ॥

वक्षःस्थलं विशालं स्यादानुपूर्व्या तनू भुजौ ।
सुकुमारं करतलमङ्गुल्यः सरलाः शुभाः ॥ ५२ ॥

कम्बुनाभिनिभः कण्ठः किञ्चिदभ्युन्नतोऽर्धरः ।
सुच्छाया दशना नासा नातिदीर्घा न वामना ॥ ५३ ॥

तनू कपोलफलकौ कर्णौ शोभासमन्वितौ ।
दीर्घे तीक्ष्णे च नयने निम्बपत्रार्धसन्निभे ॥ ५४ ॥

भ्रुवौ भालतलं रम्यं वक्राः कृष्णाः शिरोरुहाः ।
 सुप्रमाणं व संस्थानं लतावत्तनुविग्रहः ॥ ५५ ॥
 गीते वृत्ते च वाद्ये च रतिः सुललिता गतिः ।
 सुगन्धि रागसलिलं सुसूक्ष्मस्वरभाषणम् ॥ ५६ ॥
 कलाकौशलसम्प्रीतिः श्यामो वर्णो मनोहरः ।
 गौरः श्या(रत्रया)मोऽथवावर्णश्चित्रभूपाम्बरस्पृहा ॥ ५७ ॥
 विचित्रे च रते प्रीतिश्चित्रिण्या लक्षणन्विदम् ।
 अलक्तरससच्छाये शोभने पादयोस्तले ॥ ५८ ॥
 गुल्फौ सुसन्नतौ जङ्घे वृत्ते दीर्घे च मांसले ।
 ईषद्वक्राकृती ऊरू गम्भीरं नाभिमण्डलम् ॥ ५९ ॥
 उदरं तनु वृत्तं च स्तनावायतचूचुकौ ।
 उरो विशालं बाहू च वृत्तौ दीर्घौ च मांसलौ ॥ १७६० ॥
 रक्तपङ्कजसङ्काशौ कोमलौ करपल्लवौ ।
 अङ्गुल्यः कोमला वृत्ता दीर्घा स्थूला च कन्धरा ॥ ६१ ॥
 पीनौ रदच्छदौ रम्यौ दशनाः स्थूलसंहताः ।
 तथा स्थूलायतौ कर्णौ नेत्रे नीलोत्पलप्रभे ॥ ६२ ॥
 स्थूले भ्रुवौ तथा वक्रे निर्मलं भालमथोन्नतम् ।
 स्थूला दीर्घा घनाः केशा बहुरीर्ष्या मृदुर्गतिः ॥ ६३ ॥
 गम्भीरमधुरा वाणी चलं चित्तं मृदुस्तनुः ।
 निद्रा बुभुक्षा सततं स्निग्धकामुककामिता ॥ ६४ ॥
 सम्भोगान्ते सरक्तत्वं मांसगन्धिर्द्रवोऽधिकः ।
 सुरताहवशूरत्वं नवाङ्गुलरतिस्तथा ॥ ६५ ॥
 इत्येतैर्लक्षणैर्युक्ता वडवां परिकीर्तिता ।
 शङ्खिनी हस्तिनीशीला विशालार्द्रभर्गाऽधमा ॥ ६६ ॥

१ D समुन्न । २ D ललाटे तद । ३ A ता । ४ A प्रन्धि । ५ A वाः । ६ A ताः । ७ A च ।

८ A F विशेषाभगा DE...द्विभगा । ९ C F गो ।

दुर्गन्धा दुःस्वभावा च तस्माद्भोगे विवर्जिते ।
 सुरूपा कान्तिसंयुक्ताचंपला भयवर्जिता ॥ ६७ ॥
 अस्वेदा च सुगन्धिश्च चिरकालनिमेषिणी ।
 स्थिरस्तनी मिताहारा वलीपलितवर्जिता ॥ ६८ ॥
 श्वेतभूषाम्बरप्रीता गौरश्यामोत्तमप्रिया ।
 प्रसन्ना त्यागशीला च शौचाचारसमन्विता ॥ ६९ ॥
 ईषल्ल(दण्ड)क्षणसम्पन्ना योषिद्वेवांशकोद्भवा ।
 सुसंस्थाना सुतन्वी च तरङ्गितशिरोरुहा ॥ १७७० ॥
 सहासवदनाम्भोजा पद्मलाक्षी दृढस्तनी ।
 मितास्या तनुमध्या च दर्शनीयौ नितम्बिनी ॥ ७१ ॥
 सुकुमारकराङ्गिश्च सुभगा प्रियभाषिणी ।
 कलाविद्भङ्गिचतुरा सदा साहसिके रता ॥ ७२ ॥
 सदैवासत्यवचना सिद्धांशकसमुद्भवा ।
 सुरम्यनिम्नवदना शफरीचललोचना ॥ ७३ ॥
 मध्ये क्षामा कान्तिमती सपुष्पनखरावली ।
 नातिश्शूला न च कृशा गीतवाद्यप्रिया सदा ॥ ७४ ॥
 सुगन्धिकुसुमासक्ता भीतज्ञा चातिकामिनी ।
 अव्यवस्थाचलमान्ता स्वैरिणी पटुहासिनी ॥ ७५ ॥
 ईदृग् लक्षणसंयुक्ता गन्धर्वाशकसम्भवा ।
 सम्पूर्णचन्द्रवदना निम्ननासा कृशोदरी ॥ ७६ ॥
 उजुङ्गभाला वक्रा(क्र)भ्रूश्चञ्चलबिलोचना ।
 तन्वी च हरितश्यामा धनट्टचलघुस्तनी ॥ ७७ ॥
 प्रमाणोत्सेधसंयुक्ता राजजघनमण्डला ।
 श्लक्ष्णोरुष्टृत्तजङ्गा च निर्लोमा स्वेदवर्जिता ॥ ७८ ॥

कृशाङ्गुली स्वल्पनखी^१ स्वेदेपि च ससौरभा ।
 गीतवृत्तकलादक्षा सम्भोगे चित्तहारिणी ॥ ७९ ॥
 मौग्ध्यवैदग्ध्यसंयुक्ता सानुरागाऽतिकोङ्किणी ।
 विलासविभ्रमोपेता विचित्रवसना(न)प्रिया ॥ १७८० ॥
 सनर्महासचतुरा साऽऽसरोशकसम्भवा ।
 सहकारफलाकारवदना चारुहासिनी ॥ ८१ ॥
 समभालैतला सुभ्रूस्तीक्ष्णापाङ्गविलोकिनी ।
 स्वच्छगण्डस्यैलच्छाया वृत्तपीनपयोधरा ॥ ८२ ॥
 सकान्तिरदना रम्यरेखालङ्कृतकन्धरा ।
 तनुमध्या पृथुश्रोणी(णि) रुरुजङ्घा मनोहरा ॥ ८३ ॥
 माल्यमण्डनके दक्षा वृत्तज्ञा चपलाशया ।
 उद्वेजयति भर्तारं काङ्क्षन्ती द्रविणं बहु ॥ ८४ ॥
 पुनः सङ्घट्टते विद्याधरांशकसमुद्भवा ।
 दीर्घानना निम्नघोणा लघुलोचनभामिनी ॥ ८५ ॥
 त्रिकोणभालफलका घननीलशिरोरुहा ।
 जङ्घाकाण्डे प्रकोष्ठे च सूक्ष्मरोमसमन्विता ॥ ८६ ॥
 विचूचुककुचाभोगां मध्यभागे कृशा भृशम् ।
 विशालजघनोपेता सुप्रमाणा लसन्नखी ॥ ८७ ॥
 निगूहयित्री^२ गुह्यानि गुह्यकांशसमुद्भवा ।
 नास्यायतमुखी दीर्घलोचना समनासिका ॥ ८८ ॥
 तनुदन्तच्छदा दीर्घार्थिका पृथुलहस्तिनी ।
 विशालवक्षाः सुग्रीवा भृषणेषु रता सदा ॥ ८९ ॥
 मृदुन्नाहुः श्लक्ष्णकक्षा करकाटिन्यसंयुता ।
 तनुमध्या शुभतनुर्विशालजघनस्थला ॥ १७९० ॥

१ D ख। २ F भि। ३ A र। ४ D त। ५ A पु D रु रु। ६ A गो। ७ D यन्ती ।

४ D धिषका पृथुलस्तनी ।

ईषद्वक्त्रोरुजङ्घा च स्फुटिताङ्घ्रितला मनाक् ।
 चलचित्ता मिये लोला पुष्पमाल्यविलेपना ॥ ९१ ॥
 प्रस्थापयन्ती ताम्बूलं स्वीयं प्रियतमं प्रति ।
 अत्यन्तच्छविसंयुक्ता श्यामकर्ण(वर्णा) मनोरमा ॥ ९२ ॥
 एवं रूपगुणोपेता किन्नरांशकसम्भवा ।
 तन्वी गौरी लघुकुचा दीर्घनेत्रा कृशोदरी ॥ ९३ ॥
 लघुश्रोणी सदा भीरुरेवं धारयते दृढम् ।
 गन्धवद्रव्यमाल्येषु लुब्धा शुद्धासनप्रिया ॥ ९४ ॥
 ज्योत्स्नार्धनिविहारेषु जलक्रीडासु लम्पटा ।
 गौरश्यामा वक्रमतिश्छिद्रान्वेषणतत्परा ॥ ९५ ॥
 एतल्लक्षणसंयुक्ता यक्षांशकसमुद्भवा ।
 तन्वी कान्तिमती किञ्चिद्रैक्तपिङ्गललोचना ॥ ९६ ॥
 अच्छगण्डस्थला सिन्धुघननीलशीरोरुहा ।
 ईषद्विकृतजङ्घा च लीलाङ्घ्रितलगामिनी ॥ ९७ ॥
 गृहान्तवर्तिनी नित्यं क्षीरखण्डासवप्रिया ।
 सखीः सङ्घट्टयत्याशु पुनर्विघटयत्यपि ॥ ९८ ॥
 गौरश्यामा च वर्णेन नागांशकसमुद्भवा ।
 धक्रालका कुन्तलिनी दीर्घभ्रूदीर्घलोचना ॥ ९९ ॥
 वृचस्तनी लघुतनुः कङ्कुश्यामा समोदरी ।
 उचुङ्खजघनाभोगा श्लक्ष्णजङ्घोरुशालिनी ॥ १०० ॥
 कोमलाङ्घ्रितलाऽताम्रनखरावलिरञ्जिता ।
 कातरा गृहसञ्चारा परवेश्माशनप्रिया ॥ १ ॥
 एवं रूपगुणोपेता पित्र्यंशकसमुद्भवा ।
 स्म(स्मे)रानना विशालाक्षी दृढस्तनमनोहरा ॥ २ ॥

मृदुबाहुः क्रुशा मध्ये सुसंस्थान(ना)नितम्बिनी ।
 रम्यजङ्घोरुयुगला मृदुपादतला वरा ॥ ३ ॥
 गौराङ्गी दृढचित्ता च देवभक्ता पतिव्रता ।
 ऋजुस्वभावा दान्ता च कोपना सुप्रसादिनी ॥ ४ ॥
 स्वल्पाशैना च धर्मज्ञा ऋष्यंशकसमुद्भवा ।
 ऋक्षवानरमार्जारदैत्यदानवरक्षसाम् ॥ ५ ॥
 पिशाचखरशार्दूलमत्स्यसैरिभपोत्रिणाम् ।
 सारमेयाऽखुनकुलरुरुकाकगवामपि ॥ ६ ॥
 क्रोष्टृथ्रिचकहंसानां नक्रकुक्कुटयोरपि ।
 अन्यासामपि जातीनामंशकोद्भवयोपितः ॥ ७ ॥
 रूपस्वभावगन्याद्यैर्दूषिताः परिवर्जयेत् ।
 क्षत्रियान्वयसम्भूता शीलाचारगुणान्विता ॥ ८ ॥
 सुरूपा चानुकूला च तरुणी शुभलक्षणा ।
 मृगी वा पद्मिनी वापि चित्रिणी वडवा तथा ॥ ९ ॥
 देवाद्यंशकसम्भूता राज्ञी कार्या महीशुजा ।
 वैश्यशूद्रकुलोत्पन्ना रूपयौवनसंयुर्ता(ः) ॥ १० ॥
 गीतनृचकलादर्क्षां चि(त्रि)त्तज्ञाः प्रेमनिर्भराः ।
 सम्भोगसुखसाम्राज्यसंवर्धनविचक्षणाः ॥ ११ ॥
 अवरोधवधूः कान्ताः कुर्यान्नेत्रेणाय भूपतिः ।
 रूपलावण्यसंयुक्ता युक्तास्तारुण्यसम्पदा ॥ १२ ॥
 सविलासा विलासिन्यः कर्तव्याः पृथिवीशुजा ।
 दिव्यरत्नविभूषाभिर्वस्त्रमाल्यादिलेपनैः ॥ १३ ॥
 यानासनगृहैर्भव्यैर्मानिनीया यथाक्रमम् ।
 ईक्षणैर्नर्मभिर्गोष्ठ्या हसितैः स्पर्शनैरपि ॥ १४ ॥

क्रीडाभिश्च प्रियाल्लापैः सम्भोगैस्तांश्च रञ्जयेत् ।
वह्नाभरणदानैश्च पानखादनतर्पणैः ॥ १५ ॥

प्रेमनिर्भरसंलापैर्वनादिक्रीडनैरापि ।
तोषयेद्योषितस्तास्तास्तुष्टा भोगाय कल्पयेत् ॥ १६ ॥

भोजने मज्जने कान्ता पादाभ्यङ्गेऽङ्गमर्दने ।
केशसंवाहने चैव दिव्यगन्धविलेपने ॥ १७ ॥

गीतवाद्यश्रुतौ वृत्तप्रेक्षणे चारुदर्शने ।
जलादिक्रीडने चैव योजयेत्ताः सुयोषितः ॥ १८ ॥

अतोऽयमुपभोग्यत्वाद्योषिन्द्रोः गीर्तितः ।
राज्ञः सप्ताङ्गपूर्णस्य निःशेषीकृतवैरिणः ।
विंशतिः प्राह भोगानां श्रीमान् सोमेश्वरो नृपः ॥ १९ ॥

कन्दर्पोत्सवहेतुमद्भुतरसमोल्लासलीलास्पृशम्
विद्वन्मानसरञ्जनीं जनतया सत्कीर्तितां प्रत्यहम् ।
साश्चर्यामुपभोगविंशतिमिमां सोमेश्वरो भूपति-
र्वाग्देवीकुलनन्दनः कथितवान् प्रत्यर्थिभूपान्तकः ॥ १८२० ॥

इति श्री महाराजाधिराज-सत्याश्रयकुलतिलक-चालुक्याभरण-श्रीमद्भूलोकमल-
श्रीसोमेश्वरविरचिते मानसोल्लासे राज्योपभोगकथने
तृतीयोऽध्यायः समाप्तः ॥

इदानीं प्रमोदापादकविनोदाः कथ्यन्ते ।

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यन्ते विनोदा हर्षहेतवः ।
 विंशतिः सङ्ख्यया ते स्युर्लक्ष्यलक्षणसंयुताः ॥ १ ॥
 क्षुरिकाखड्गकोदण्डचक्रकुन्तगदादिषु ।
 शस्त्रेषु विविधैर्न्यासैः शिक्षितश्च तिजश्रमः ॥ २ ॥
 तत्तद्विद्यान् समाहूय सेवकान्सर्चिवादिकान् ।
 कुमारान् मण्डलाधीशान् परमण्डलिकानपि ॥ ३ ॥
 पण्डितान् काव्यकर्तृश्च देशभाषाविशारदान् ।
 पाठैकान्गार्ह्यकांश्चैव स्रुतमागधर्बेन्दिनः ॥ ४ ॥
 अन्तःपुरपुरन्त्रीश्च शुद्धान्तवरयोषितः ।
 विलासिनीर्मनःकान्ताः प्रसिद्धाः पण्ययोषितः ॥ ५ ॥
 अलङ्कृतास्तथा सर्वान्यथास्थानं निवेशयेत् ।
 ततः स्वयं समुत्थाय प्रमोदनमथाचरेत् ॥ ६ ॥
 घनं श्लक्ष्णं सितं वस्त्रं विलासपरिशोभितम् ।
 आजानुलम्बिनं वृत्तं वीरकच्छादिवेष्टितम् ॥ ७ ॥
 पञ्चवर्णैकपट्टैश्च चित्रपट्टैर्मनोहरैः ।
 समन्ततो यथाशोभं समानाञ्चलमानतः ॥ ८ ॥
 क्षुरिकागर्भितं भव्यं नत्काञ्चनकल्पितम् ।
 दलं प्रसृतिसङ्काशं दृढप(स)भादिवेष्टितम् ॥ ९ ॥
 तिलके पूर्णचन्द्राभे रचयेद्भुजमस्तके ।
 चन्दनं घुमृणोपेतं हेमपट्टसमाकृतिं ॥ १० ॥
 ललाटे तिलकं कुर्यान्मध्ये कज्जलरेखया ।
 तस्याः पार्श्वे च रेखाभ्यां सिताभ्यां परिभूषयेत् ॥ ११ ॥

शेषभोगोपमां चर्चां चन्दनेनोरसि न्यसेत् ।
 द्वीपिपुच्छाजिनेनाथ कुर्याच्छिरसि शेखरम् ॥ १२ ॥
 चामीकरमयीं(यीं) कण्ठे चार्शुह्वलिकां क्षिपेत् ।
 हस्तयोर्भर्मवल्लयौ कर्णयोः स्वर्णपत्रके ॥ १३ ॥
 एवं रचितशृङ्गारो वीरमूर्तिर्मनोहरः ।
 प्रविशेतखुरलीं रम्यां प्रेक्षकैः परिशोभिताम् ॥ १४ ॥
 विहितोचितशृङ्गारो(रः) शस्त्रविद्याविशारदम् ।
 प्रतियोगिनमास्थार्यं शस्त्रविद्यां विनोदयेत् ॥ १५ ॥
 चित्तस्तिमात्रिकाहीनं मध्यमं विहिनैस्ति च ।
 स्थापयित्त्वोत्तमां शस्त्रीं शृङ्गीयाच्छिक्षया नृपः ॥ १६ ॥
 अङ्गुष्ठपर्वमानेन माननीयासिधेनुका ।
 मुष्टिभागं परित्यज्य गणयेद्दंशपृष्ठतः ॥ १७ ॥
 आयुर्लक्ष्मीमृ(र्षे)तिं^१ चे(श्रे)ति समुच्चार्य पुनः पुनः ।
 आयुर्लक्ष्म(क्ष्मी)प्र(प)दे शस्ता वज्यां मृत्युपदे स्थितौ ॥ १८ ॥
 तीक्ष्णधारा रूढा लघ्वी तिर्यग्रेखाविवाजितौ ।
 अभिन्नधारा नात्युच्चैर्नीचैस्तिष्ठेत्ससौष्ट्वम् ॥ १९ ॥
 वामं पादं तथा सव्यं प्रसृतं बाहुदण्डकम् ।
 पुरस्कृत्यावतिष्ठेत सङ्क्रामेच परं प्रति ॥ २० ॥
 समुष्टिकं बाहुदण्डं दक्षिणं क्षुरिकान्वितम् ।
 शिरःसमं समुत्क्षिप्य भैरवं स्थानमाचरेत् ॥ २१ ॥
 दक्षिणं क्षुरिकाहस्तमपसौर्यं च पृष्ठतः ।
 वामदण्डं प्रसार्याग्ने पल्लीचालं प्रदर्शयेत् ॥ २२ ॥
 क्षुरिकाग्ने तथा दण्डं प्रसार्य पुरतः समम् ।
 पुरतो नम्रगात्रस्तु शुनकस्थानकं न्यसेत् ॥ २३ ॥

१ A अं । २ A र । ३ F ह्विल । ४ A कै । ५ A परं । ६ F omits these two lines. ।
 ७ D ज । ८ D प्य । ९ A तस्तिक्म । १० A दृ । ११ D करयो वृ । १२ D मेघ । १३ D क्ष्मी ।
 १४ D ति चेति । १५ D ते । १६ A धृ । १७ A ताः । १८ A वः । १९ A चा ।

प्रसार्य दक्षिणं बाहुमसिधेनुमधोमुखीम् ।
 उरसि न्यस्तदण्डस्तु स्थानकं नूकमाचरेत् ॥ २४ ॥
 क्षुरिकाग्रं समुन्नम्य नीचे तु मणिवन्धने ।
 दण्डं चोरसि संस्थाप्य विनूकं स्थानमाश्रयेत् ॥ २५ ॥
 वामे भागे सशस्त्रीकं करं सन्न्यस्य कम्पयन् ।
 दण्डैवत्सन्न्यसिद्दण्डं लुलितं स्थानकं भजेत् ॥ २६ ॥
 क्षुरिकाग्रं प्रसार्याग्रे दण्डं सङ्कोच्य वससि ।
 नहयं स्थानकं कुर्याद्भूप(पः) सौष्ठवसंयुतम् ॥ २७ ॥
 असिधेनुसुरोदेशे कृत्वा दण्डं तर्दग्रतः ।
 नट्टकं नाम संस्थानं कुर्यात्सं रज्जर्यत्स(न्स)ताम् ॥ २८ ॥
 जानुनोर्भध्यभागे तु शस्त्र्यग्रेण स्पृशन्मुखम् ।
 वामं प्रसार्य दोर्दण्डं स्थानं रोपितकं चरेत् ॥ २९ ॥
 दण्डकस्य शिरस्थाने^{३३} सौवि(सासि)धेनुं करं दधत् ।
 वामदण्डं क्षिपन्नग्रे स्थानं पोचाङ्गुलं भजेत् ॥ ३० ॥
 उत्क्षिप्य दक्षिणं बाहुं सासिधेनुं मृगारिवत् ।
 दण्डं नीचं तथा कृत्वा स्थानं व्याघ्रनखं श्रयेत् ॥ ३१ ॥
 वामदण्डस्थलस्याधः कुर्वन्मूर्ध्नि(वीं)सशस्त्रिक(का)म् ।
 दक्षिणे च स्तने दण्डं भजेदर्धकपोलके ॥ ३२ ॥
 वामं पुरःस्थितं पादं दक्षिणेन स्पृशेन्नखुं ।
 वामं पुनः क्षिपेदग्रे दक्षिणेन पुनः स्पृशेत् ॥ ३३ ॥
 तथैवोपन्यसेत्पादं दक्षिणं चरणेन तु ।
 गतागतैर्विनिर्गच्छन्पदैर्ग्राहं समाचरेत् ॥ ३४ ॥
 पुरःस्थितेन पादेन पीथात्यं घट्टयेत्पुनः ।
 तदेवाग्रे क्षिपन्निच्छन्न पदप्रार्तिं गतिं भजेत् ॥ ३५ ॥

१ D ह । २ A न्य । ३ A ष्टस । ४ A न्य । ५ A वेत् । ६ D म । ७ D सं । ८ D ये ।
 ९ D ला । १० A ल । ११ A न । १२ D साचिधेनुकरं । १३ D शोन् । १४ D दु । १५ D प ।
 १६ D पथात्सं । १७ D पादं । १८ A तिग ।

न्यस्तौ च पादाबुन्धिष्य प्रसर्पश्च शनैः शनैः ।
अनुक्षेपगतिं कुर्यात् सर्पणेन विसर्पणः ॥ ३६ ॥

पादयोर्द्वैतसञ्चारैरीषदुत्क्षेपलक्षणैः ।
सर्पणं सर्पवत् कुर्यात्सर्पिकां गतिमाचरेत् ॥ ३७ ॥

आकुञ्चितैस्तथा पादैर्लीलाचङ्क्रमणाञ्चितैः ।
मत्तवारणवद्दृच्छन्मत्तेभगतिमाचरेत् ॥ ३८ ॥

जिघृक्षया द्वैतं गत्वा यदुत्सुक्यापसर्पति ।
तां गतिं वायसीं विभ्रद्विचरेच्छस्त्रकोविदः ॥ ३९ ॥

आकुञ्चिताभ्यां पादाभ्यामङ्गुल्यग्रैः(१) स्पृशन्महीम् ।
वाकोदीं गतिमास्थाय सञ्चरेत्क्षुरिकाकरः ॥ ४० ॥

गात्रसङ्गोचनं कृत्वा सिंहवलङ्कयन्शुवम् ।
पञ्चाननगतिं कुर्वन्दर्शयेत्पाणिलाघवम् ॥ ४१ ॥

किञ्चिदाकुञ्चयन् शस्त्रैः किञ्चिदालोलयन्शुजम् ।
आवर्तैः परिवर्तैश्च तैथा सव्यापसव्यकैः ॥ ४२ ॥

भ्रामयेत् क्षुरिकामूर्ध्वं पृष्ठे पादे तथाऽग्रतः ।
कक्षयोः कण्ठदेशे च पादसञ्चारसंयुतः ॥ ४३ ॥

विर्द्युत्पञ्जरमध्यस्थमिवात्मानं प्रदर्शयेत् ।
चारणे धारणे चैव धारणे मारणे तथा ॥ ४४ ॥

अमोर्धीं दर्शयेदाशां दुर्निवारो भयङ्करः ।
शस्त्रां प्रदर्शयेदेवं दुष्टाशयविभीषणीम् ॥ ४५ ॥

प्रेयसीं मानसोल्लासां विद्वज्जनविनोदिनीम् ।
चतुर्विंशतिस्तिकां शस्त्रीमादाय नृपतिस्ततः ॥ ४६ ॥

दक्षिणाङ्गिं पुरस्कृत्य दण्डं धृत्वा तथोरसि ।
पूर्ववद्भ्रामयेदेनां करतालसमन्विताम् ॥ ४७ ॥

१ D नातिसर्पणे । २ A भू । ३ A द्वा । ४ A इ । ५ A लि । ६ A सव्याश्च व्य F सम्यैश्च ।
७ D शीर्षे । ८ A य । ९ A ध । १० A घा ।

सम्भारैः कथितैः पूर्वं दर्शयेत्पादलाघवम् ।
 धारापू(घा)तो विधिस्तस्याः कथितः पूर्वसूरिभिः ॥ ४८ ॥
 खोच्छ(श्च)नं च तथा चान्ये प्रवदन्ति मनीषिणः ।
 मतद्वयानुसारेण धाराघातैश्च खोश्चनैः ॥ ४९ ॥
 चतुर्वितस्तिकाशस्या विद्योत्कर्षं प्रदर्शयेत् ।
 आदाय च ततः शर्षीं दीर्घां पञ्चवितस्तिकाम् ॥ ५० ॥
 कर्णोपान्ते तु विन्यस्य मुष्टिं परजयोजिताम् ।
 वामं बाहुं प्रसार्याथ करशाखागुह्वैः स्पृशन् ॥ ५१ ॥
 शस्त्रीमुखं ततः पादैरुत्प्लवेत चरेदपि ।
 निषीदेत्कूर्मसंस्थाने लाघवेन तथोत्पतेत् ॥ ५२ ॥
 खोश्चयेदग्रघातेन दीर्घशस्त्र्याम(स्व)यं मूषेः(घे) ।
 दीर्घासिधेनुके चिन्मं(काचित्रं) दर्शयित्वेति पार्थिवः ॥ ५३ ॥
 ततः खड्गविनोदेन रञ्जयेत्प्रेक्षकान् भृशम् ।
 क्षुरिकोक्तप्रमाणेन गणयेत् खड्गमुत्तमम् ॥ ५४ ॥
 पञ्चांशताडुलैः श्रेष्ठैः पञ्चत्रिं(विं)शतिकोऽवरः ।
 अनयोर्मध्यमानेन मध्यमः परिकीर्त्यते ॥ ५५ ॥
 अत्रणः पोगलो(रो)पेतस्तिर्यग्भेदविवर्जितः ।
 व्रणयुक्तोऽपि निस्त्रिंशो विल्वकुञ्जरकुण्डलैः ॥ ५६ ॥
 वर्धमानध्वजच्छत्रस्वस्तिकैश्च व्रणैः शुभैः(भ)ः ।
 मानहीनो विभिन्नश्च कुण्डितो ध्वनिवर्जितः ॥ ५७ ॥
 नेत्रचित्तविरोधी च वर्जनीयो दुरासदः ।
 असिर्मरकतश्यामः पोगलैः(रै)ः परिवर्जितः ॥ ५८ ॥
 बाणबाहुर्वनच्छेदी बाणाय शार्ङ्गिणा धृतः ।
 कृपाणः शाद्वलश्यामस्तुर्ववद्दीर्घपोगरैः ॥ ५९ ॥

१ F खोचनं । २ D च । ३ D जि । ४ A छा । ५ A वि । ६ A का । ७ A ख ।
 ८ A छ । ९ A कथ्य । १० A प । ११ A तु । १२ A कुवि । १३ D वि । १४ A वि । १५ A त्व ।
 १६ A न । १७ D लः ।

अच्छेद्यो रोहिणीवाहः पौलस्त्येन धृतः पुरा ।
 कुटिलैः पोगरैर्युक्तो वरस्क(रः के)सरसन्निभैः ॥ ६० ॥
 मत्कुणः करवालोऽयं लोहवर्णो न वर्ण्यते ।
 गोजिह्वापल्लवप्रख्यः पोगरो यत्र दृश्यते ॥ ६१ ॥
 असिर्निरवहो नाम द्विषच्छेदकरः शुभः ।
 तरुणीकेशसङ्काशः सूक्ष्मपाण्डुरपोगरः ॥ ६२ ॥
 भद्राङ्गः करवालोऽयं भद्रकालीकरस्थितः ।
 राजजम्बूफलश्यामो वक्रपाण्डुरपोगरः ॥ ६३ ॥
 स्निग्धच्छायर्वपुः खङ्गः करवालोऽभिधीयते ।
 असिः प्रत्यग्रजीमूतशकलश्यामलच्छविः ॥ ६४ ॥
 पाठीनित्वक्समाकारपोगरोऽयं सुर्वाणकः ।
 केलिचन्द्रकसंकाशैः पोगरैर्निविडैः^{११} श्रितः ॥ ६५ ॥
 कच्छेल्लक इति ख्यातः खङ्गैः^{१३} खङ्गभृतां वरैः ।
 तमालव्यालरोलम्बानिकुरुम्बसमच्छविः ॥ ६६ ॥
 कौक्षेयकः समीख्यातः पुरुषाकारपोगरः ।
 एरण्डबीजसङ्काशी(श)^{११}पोगरस्तारपट्टकैः ॥ ६७ ॥
 रामारोमावलिश्यामो न नमेन्नामितोऽप्यसिः ।
 नववारिधरः(र) श्यामः पिङ्गाकुञ्चितपोगरः ॥ ६८ ॥
 खङ्गः षैटालको नाम विषवज्रभयापहः ।
 स्वर्णचञ्चनिभैः सूक्ष्मैः पोगरैः स्वर्णपञ्जरः ॥ ६९ ॥
 मुक्ताचूर्णसमाकारैः ख्यातस्तित्तिरवज्जरः(ज्रकः) ।
 पोगरैः कज्जलप्रख्यैः खङ्गैः ख्यात्कालवज्जरः(ज्रकः) ॥ ७० ॥
 वियत्श्याम(च्छया)वपुःसारः स्वल्पपाण्डुरपोगरः ।
 सरोजिनीच्छदच्छायः कौङ्किः खङ्गोऽभिधीयते ॥ ७१ ॥

१ A पो । २ A गारे । ३ D गेन A णी । ४ A लीर । ५ D वत्र । ६ A पुरः ख । ७ A वेङ्कि
 ८ A टी । ९ A रः । १० D वा । ११ A डै । १२ D वे । १३ A ङ्ग । १४ D F मतः
 १५ D निरुल F निकुर । १६ A छे । १७ A सीताख्यः । १८ D शाः । १९ D पोगराः । २० D काः ।
 २१ F पडा D पडा । २२ D चूर्ण । २३ A गा । २४ A ह्यै । २५ D कौ ।

कदलीशृङ्खला वापि यस्मिन्द्वायान्तरान्तरा ।
 वर्णपोगरभेदेन खङ्गजातिर्निरूपिता ॥ ७२ ॥
 सोमेश्वरनरेन्द्रेण शस्त्रशास्त्रकलाविदा ।
 कोशोत् खङ्गं समाकृष्य विलादाशीविषं यथा ॥ ७३ ॥
 चर्म वा फलकं वापि गृह्णीयाद्दामपाणिना ।
 पाणिना भ्रामयेत्खङ्गं चर्म वामेन चालयेत् ॥ ७४ ॥
 पूर्वोक्तपदसञ्चारैः सञ्चरेत् विचक्षणः ।
 शीर्षस्योपरि संस्थाप्य खङ्गचर्म तथोरसि ॥ ७५ ॥
 दक्षिणाङ्गं पुरस्कृत्य स्थानं शिखरकं श्रयेत् ।
 वामं हस्तं प्रसार्याग्रे चर्मणा फलकेन वा ॥ ७६ ॥
 कर्णोपान्ते समासंज्य स्थानं कापौलकं भजेत् ।
 वक्षस्योसज्य फलकं खङ्गं तत्रैव बाह्यतः ॥ ७७ ॥
 परस्यान्तरमीक्षेत श्रीवत्सं स्थानमाश्रितः ।
 खङ्गं महीमुखं कृत्वा खङ्गाग्रं पुरतः समम् ॥ ७८ ॥
 वीक्ष्यमाणः परच्छिद्रं स्थानं भूमण्डलं भजेत् ।
 कुक्षिदेशे त्सरं कृत्वा फलं तिर्यक्तथोरसि ॥ ७९ ॥
 अग्रे प्रसार्य फलकं तीक्ष्णाग्रं स्थानकं न्यसेत् ।
 कडगं चरणे विन्द्यादौलगं दक्षिणाङ्गजे(के) ॥ ८० ॥
 पोगरं वामभागे स्यात्कालवल्कं तु मस्तके ।
 आनाभि कण्ठपर्यन्तं खङ्गाग्रेण तु भेदनम् ॥ ८१ ॥
 म्रुनयन्नाम तत्प्रोक्तं कौश्लेयकविचक्षणैः ।
 वारणं हननं तेषु पञ्चघातेषु पाटवम् ॥ ८२ ॥
 दर्शयेद्द्रव्येनाघातं हस्तलाघवमाचरेत् ।
 फलके वा तथा चर्मण्यङ्गं सर्वं निग्रह्य च ॥ ८३ ॥

१ A शख D F शादख । २ D F साध । ३ D शो । ४ D वे । ५ D F स्यासाय । ६ A व ।
 ७ D न्यसेत् । ८ D शस्थितम् । ९ D ग्य । १० A प्रप्र । ११ D हो । १२ D हननं । १३ D रमे ।

सञ्चरेत्परघातार्थं शून्यं पश्येत्पराङ्गकम् ।
 पञ्चघातप्रयोगं च पञ्चघातनिवारणम् ॥ ८४ ॥
 पादलाघवसंस्थानं चालनं स्वङ्गचर्मणौ ।
 प्रदर्श्य रञ्जयेद्राजा सर्वैश्च खुरलीगतान् ॥ ८५ ॥
 बद्धगोधाङ्गुलीत्राणस्ततो गृह्णीत कार्मुकम् ।
 पक्ववंशकृतं भव्यं गोलादरदरञ्जितम् ॥ ८६ ॥
 लाक्षाविलिप्तं कान्तं च स्नायुभिः परिवोष्टितम् ।
 स्वर्णपट्टनिबद्धं च नानारत्नविचित्रितम् ॥ ८७ ॥
 सुप्रमाणं दृढं रम्यमुल्लो(च्छ)लगुणसंयुतम् ।
 त्रिपर्वं पञ्चपर्वानि सप्तपर्वं तथैव च ॥ ८८ ॥
 नवपर्वं ज्यया युक्तमैकैवलकसमुत्थ(त्थ)या ।
 मौर्व्या वा दृढ्या सम्यक् श्लक्ष्णया समयापि च ॥ ८९ ॥
 मस्तकेन कृतार्थारं मृष्टिसौर्यविधाधिना ।
 सैहस्रं सार्धसाहस्रं द्विसहस्रमिति क्रमात् ॥ ९० ॥
 बौलानां सङ्ख्यया युक्तं मृदु मध्यं तयोत्तमम् ।
 उत्तमेन दृढं हन्याद्दूरं मध्येन दर्शयेत् ॥ ९१ ॥
 मृदुना च तथा लक्ष्यं लाघवं चित्रमेव च ।
 उभावंसौ नतौ कार्यावुरश्च विततं तथा ॥ ९२ ॥
 पूर्व(र्व) प्रसारितो^३ बाह्य(ह्ये) दृढमृष्टिरकम्पितः ।
 मणिबन्धे मनागन्तै(न्तः) वक्रः कार्यः स्वकल्पशः ॥ ९३ ॥
 मृष्टेरभिर्मुखं वक्रं अंसस्योपरिसंस्थितम् ।
 चित्र(त्रु)कांश(स)स्य मध्यस्थमन्तरं चतुरङ्गुलम् ॥ ९४ ॥
 पूर्वबाहुः समः कार्याऽप्यपरो ब(व)लिनो(तो) भुजः ।
 दृष्टिलक्ष्यगता कार्या पार्श्वे च ऋजुसंस्थित(ते) ॥ ९५ ॥

१ A ग। २ णोः। ३ A त्रौ। ४ A ग। ५ A ह्या। ६ A वै। ७ A फं क (F च) D च।
 ८ A था। ९ D रम। १० A ह्या। ११ A सहस्रं साहस्रं द्विसहस्रमिति क्रमात्। १२ D ब।
 १३ D ते। १४ A बा। १५ A न्तु। १६ D म। १७ A क्ष।

पूरकेण समायुक्तं वायुना जठरं दृढम् ।
त्रिकं च सन्नतं कार्यं पादौ स्थानस्थितौ दृढौ ॥ ९६ ॥

एवं लक्षणसंयुक्तं दर्शयेत्सौष्ठवं नृपः ।
पूर्वमाकुञ्चितं पादं चापस्थानाङ्गयोजितम् ॥ ९७ ॥

तिर्यक्प्रसारितं कृत्वा पृष्ठं पादं तथाऽपरम् ।
अङ्गुष्ठः पूर्वपादस्य पश्चात्पादकनिष्ठिका ॥ ९८ ॥

वितस्तिपञ्चकं मध्यं तयोरालीढकं भवेत् ।
व्यत्यासं पादयोः कृत्वा प्रत्यालीढं प्रयोजयेत् ॥ ९९ ॥

वैशाखे तु समौ पादौ वितस्तित्रयमन्तरम् ।
वितस्त्यन्तरमात्रौ तु समौ पादौ प्रयोजयेत् ॥ १०० ॥

पूर्ववत्पादसंस्थानं समपादं प्रदर्शयेत् ।
चतुर्वितस्तिकं मध्यं तिर्यक् पादाबुभावपि ॥ १ ॥

अस्त्रादिवाहने शस्तं मण्डलं स्थानकं विदुः ।
पूर्वाङ्घ्रिपाष्णेशरभ्य पार्श्वाभ्यांश्चात्याङ्गुष्ठाकावधि ॥ २ ॥

वितस्तिमात्रं मध्यं चेज्जातं जातं(स्थानं) प्रदर्शयेत् ।
जातस्य वैपरीत्येनाभिजातं नियोजयेत् ॥ ३ ॥

पंश्चात्याङ्घ्रि(पाश्चात्याङ्घ्रि)समुत्क्षिप्य हंसपादं प्रकाशयेत् ।
बाह्ये तौ वलितौ पादौ जानुनी च भ्रुवि स्थिते ॥ ४ ॥

आसनं दार्दुरं कृत्वा प्रौढिं प्रकटयेन्नृपः ।
अधः पादतले कृत्वा पद्मासनमथाचरेत् ॥ ५ ॥

वामं जानु सितौ कृत्वा दक्षिणं पादमुत्कटम् ।
गरुडस्यासने स्थित्वा गरुडान्सायकान्क्षिपेत् ॥ ६ ॥

दक्षिणं स्वस्तिकाकारं वामं दार्दुरवत्पदम् ।
आसनं मृगयायोग्यं कुर्यात्स्वस्तिकदार्दुरम् ॥ ७ ॥

आपीड्य भूमिं जानुभ्यामासनं जानुपीडनम् ।
 अनुत्तानेऽथवोत्ताने शयने शयनासनम् ॥ ८ ॥
 धृतचापस्य हस्तस्य तर्जनी प्रोन्नता यदि ।
 तुङ्गौ मुष्टिः समाख्यातः सत्युत्ताने शरासने ॥ ९ ॥
 दक्षिणाग्रं यदा चापं तिर्यक् प्रणिहितं भवेत् ।
 उन्नतायां कनिष्ठयां मुष्टिः स्यादुपतुङ्गकः ॥ ११० ॥
 अङ्गुष्ठमुन्नतं कुर्यान्मुष्टौ तं(ष्टिः सः)परिमण्डले(लः) ।
 गुलिकादिव्यचे(धि)तस्य विनियोगं प्रदर्शयेत् ॥ ११ ॥
 तर्जन्यङ्गुष्ठयोरग्रे अन्योन्यं परिचुम्बतः ।
 मुष्टिः समधृतौ नाम स्थूले धनुषि दृश्यते ॥ १२ ॥
 तलेनाक्रम्यते चापः दृढार्कषणैर्कर्मणि ।
 मुष्टिस्तलाश्रयो नाम बलिनां सम्प्रदर्शयते ॥ १३ ॥
 अङ्गुल्यस्तौ समाश्रापे यस्मिन्नङ्गुष्ठपीडिताः ।
 सैममुष्टिः सै विज्ञेयो दृढघाते प्रशस्यते ॥ १४ ॥
 एवं प्रयोगभेदेन चापे मुष्टिं तु षड्विधाम् ।
 प्रयोजयेत्क्रियाकाले चापविद्याविशारदः ॥ १५ ॥
 अङ्गुष्ठपीडितं कुर्यात्तर्जनीनखरं तले ।
 अङ्गुलीत्रितयं स्थाप्यं मुष्टिः स्यात्सिंहकर्णिका(कः) ॥ १६ ॥
 सिंहकर्णिकमुष्टौ च तर्जनी चेत्यसारिता ।
 पताको नाम मुष्टिः स्यान्नलिकास्थ(स्थू)लकाण्डके ॥ १७ ॥
 अङ्गुष्ठनखपृष्ठे च तर्जनीनखरो भवेत् ।
 अधोवर्तिर्भे(ती) भवेन्मुष्टिः शेषाङ्गुल्योऽत्र पूर्ववत् ॥ १८ ॥
 तर्जन्यङ्गुष्ठयोरग्रे श्लिष्टे चेत्पूर्ववत्पूरा(रः) ।
 मुचुर्द्वै(दी) सूक्ष्मनाराचर्वधे मुष्टिः प्रशस्यते ॥ १९ ॥

१ D डित । २ A ते । ३ A हा । ४ A छिः । ५ A ता । ६ D पा । ७ D ह । ८ A तौ ।
 ९ A सा । १० A क । ११ D ख । १२ A पाटि । १३ A स मुष्टिः । १४ A सम । १५ D ल ।
 १६ D तरा । १७ D चडी । १८ D व्याध ।

तर्जन्यावेष्टिताङ्गुष्ठः(ः) शेषाः पाणितले स्थिताः(ः) ।
 वज्रमुष्टिरियं ख्याता दृढकर्मणि कोविदैः ॥ १२० ॥
 पुङ्खस्वस्योर्ध्वमधः स्याच्चेत्तर्जनी^२ मध्यमा स्थिताः(ता) ।
 तथा पुङ्खमुखेऽङ्गुष्ठो^३ मुष्टिस्त्रैयम्बको मतः ॥ २१ ॥
 तर्जनीमध्यमामध्ये यत्रं पुङ्खः प्रपीड्यते ।
 अनामिकासमायोगान्मुष्टिः स्यादेकलव्यकः ॥ २२ ॥
 त्र(त्रै)यम्बकैकलव्यौ द्वौ तिर्यकोदण्डमार्गणे ।
 एवं सप्तविधं मुष्टिं कुर्यान्नानात्रिधे व्यधे ॥ २३ ॥
 आकृष्टसायकं मुष्टिं कर्णाग्रस्योर्ध्वमङ्गुले ।
 विन्यस्य दर्शयन्सो(येत्सो)ऽयं कैशिकं नीचवेधने ॥ २४ ॥
 कर्णाग्रं चुम्बितं मुष्टिं कृत्वा सायकपीडनम् ।
 सात्वतं दर्शयन्सो(येत्सो)ऽयं पूर्ववन्नीचैलक्ष(क्ष्य)के ॥ २५ ॥
 कर्णनाभिसमं मुष्टिं कृत्वा मार्गणगर्भितम् ।
 वार्षगण्यं(वत्सकर्णं) प्रयुञ्जीत सोऽयं लक्ष्ये समं(मे) नृपः ॥ २६ ॥
 अधस्तात्कर्णरन्ध्रस्य मुष्टिमेकाङ्गुले स्थिरम् ।
 विन्यस्य भरतं सोयं समे लक्ष्ये प्रदर्शयेत् ॥ २७ ॥
 अपरे बाहुशिखरे मुष्टिं कृत्वा समार्गणम् ।
 उच्चे दूरे तथा लक्ष्ये छन्दन्यायं(स्कन्धन्यासं) प्रदर्शयेत् ॥ २८ ॥
 उरःसमं समं लक्ष्यं मनुष्योत्सेधमानतः ।
 तदूर्ध्वमुञ्चं(च्चं) लक्ष्यं स्यात्तदधो नीचमुच्यते ॥ २९ ॥
 शुष्कचर्मशतं गव्यमहोरात्रं जले स्थितम् ।
 षोडशाङ्गुलविस्तीर्णं दृढं बद्धं च रज्जुभिः ॥ १३० ॥
 इदं चर्म दृढं प्रोक्तं गजचर्मसमं बुधैः ।
 एवं विंशतिरूर्ध्वस्य चर्माण्यष्टौ नरस्य तु ॥ ३१ ॥

१ D स्यार्ध । २ A ता । ३ A छौ । ४ A न्त । ५ A न्त्र । ६ D वा । ७ A ध्व । ८ A व
 ९ A प्रा । १० F व । ११ A इलो । १२ A ध्येखो D ध्येले । १३ A व । १४ A ध ।

एवं सर्वदृढानां हि गजवाजितृणां क्रमः ।
 कथितः सोमभूपेन जामदग्न्यमतानुगः ॥ ३२ ॥
 षड्विंशदङ्गुलां भस्त्रां छागमांसेन पूरयेत् ।
 एतन्मांसं दृढं विध्येद्गजकायप्रमाणकम् ॥ ३३ ॥
 गैजरा(जाजा)श्वसुराघातैः समन्तात्परिशोषितः(तम्) ।
 दृढमश्वसुरं नाम मध्ये मातङ्गमान(ज)कम् ॥ ३४ ॥
 विषाणं सप्तवर्षस्य महिषस्य प्रशृण्वं च ।
 मूलाग्रवर्जितं मध्ये द्विपकायसमं दृढम् ॥ ३५ ॥
 सूत्रं पञ्चाङ्गुलोत्सेधं तिर्यगामा(या)मकल्पितम् ।
 निविडं चमणा बद्धं विध्येत्करिसमं दृढम् ॥ ३६ ॥
 कूर्मपृष्ठकपालं तु हस्तविस्तारवर्तुलम् ।
 विध्येदस्थि दृढं नाम कुञ्जराङ्गप्रमाणकम् ॥ ३७ ॥
 षड्विंशदङ्गुलं स्थौल्याद्गौलकजङ्घन(जाङ्गल) पिण्डितम् ।
 रज्जुभिर्वेष्टितं विध्येदिभगात्रैसमं दृढम् ॥ ३८ ॥
 अङ्गुलं दारुसारं तु षोडशाङ्गुलविस्तृतम् ।
 इदं दारु दृढं विध्येद्वन्तिदेहसमं नृपः ॥ ३९ ॥
 भ्रमत्कुलालचक्रस्थं मृदः पिण्डं नवाङ्गुलम् ।
 दृढं प्रवाह(विहितं) विध्येत्समं नागेन चर्मणा ॥ १४० ॥
 कार्पासनिर्मितं पुञ्जमुत्सेधेन षडङ्गुलम् ।
 चर्मनद्धं दृढं विध्येत्सिन्धुराङ्गसमं नृपः ॥ ४१ ॥
 करीषधान्यपांसूनां पृथक्पर्णं तु कर्कट(श)म् ।
 अष्टाङ्गुलं दृढं विध्येद्द्वारणाङ्गसमं नृपः ॥ ४२ ॥
 द्यङ्गुलां मांसवर्णां च षोडशाङ्गुलविस्तृताम् ।
 शिलां विध्येद्दृढं सम्यक् स्तम्भेरमसमं नृपः ॥ ४३ ॥

१ F दृष्टि । २ A जराजाश्वसुरोवातैः । ३ D शे । ४ A णां । ५ D हते । ६ D गुगमक ।
 ७ D दास्त्र । ८ A षड् । ९ F त्रे A त्रै । १० D न्धू A द्धू ।

षोडशाङ्गुलविस्तीर्णमुत्सेधे सर्षपास्त्रयः ।
 आयसं दृढमेतच्च विध्येतसामजसन्निभम् ॥ ४४ ॥
 दृढान्येतानि वक्षीयात्स्तम्भशाखाद्वयान्तरे ।
 त्रिवारप्रमितेनैव नरवस्त्रःसमुन्नतौ ॥ ४५ ॥
 भित्वा तानि विनिर्गत्य निर्भिद्याग्रेण भूतलम् ।
 यथावत्तिष्ठते बाणस्तथाविधेत्क्रियायुतः ॥ ४६ ॥
 अङ्गुष्ठभागपार्श्वे^१ तु तर्जन्यां सङ्गते शरे ।
 चापमुष्टौ समे पुङ्खे^२ समसन्धानमुच्यते ॥ ४७ ॥
 समसन्धो^३ रथे ज्यायामथःसन्धानकं भवेत् ।
 तस्मादेवोर्ध्वतः सन्धादूर्ध्वसन्धानमिष्यते ॥ ४८ ॥
 ऊर्ध्वदूरस्थिते लक्ष्ये नीचसन्धानसङ्गतिः ।
 नीचलक्ष्ये तथा चोर्ध्वं समलक्ष्ये समं भवेत् ॥ ४९ ॥
 षोडशाङ्गुलवृत्तं तु स्थूलं लक्ष्यमुदाहृतम् ।
 अङ्गुलद्वितयं सूक्ष्मं पञ्चगुञ्जांशिरोरुहम् ॥ १५० ॥
 शब्देनानुमितं^४ लक्ष्यं परापरमुदाहृतम् ।
 चैलं^५ पञ्चविधं लक्ष्यं दर्शयेत्तस्य वेधने (नम्) ॥ ५१ ॥
 तिर्यग्धावंस्तथा गच्छन्भ्राम्यंश्चैव तथोत्पतन् ।
 आकाशे भूतले तोये तेषां स्थानमुदाहृतम् ॥ ५२ ॥
 उत्तमं द्विशतं प्रोक्तं शतं सार्धं तु मध्यमम् ।
 विंशं शतं कनिष्ठं स्याद्दूरे धर्मेन्तरे क्षितौ ॥ ५३ ॥
 धर्षयेदुत्तमं दूरं चतुर्भिः सायकैः शनैः ।
 समपत्रैः स्थूलसूक्ष्मैः निःपत्रैश्चैव नागरैः ॥ ५४ ॥
 पाते त्वेकं करे त्वेकं गगने पञ्चसायकान् ।
 दर्शयेत्सोद्यवन्त्वेवं विध्येल्लक्ष्यं महीपतिः ॥ ५५ ॥

१ D वेधे । २ D तेन । ३ A श्वे । ४ D न्या । ५ D मं । ६ D न्यौ । ७ F द्याव्या । ८ A बोद् ।
 ९ A स्व । १० A जाशिरोरुहं । ११ A छे । १२ D ते । १३ A व । १४ D न्या । १५ D पत्रैश्चैव च । १६ A म् ।

चतस्रः सैम्पदस्वेता युद्धे शत्रुनिवर्हणे ।
 मृगयायां विनोदेन सोपयोगा महीपतेः ॥ ५६ ॥
 चित्रं कुंतुहलकरं प्रेक्षकाणां मनोहरम् ।
 दर्शयेत्तदापि प्रौढ्या विनोदाय महीपतिः ॥ ५७ ॥
 स्तम्भस्योपरिविन्यस्तचक्रयन्त्रे सुकीलितम् ।
 वायुधेरितपत्रैस्तु भ्राम्यमाणं द्रुतं झंषम् ॥ ५८ ॥
 पात्रमध्ये स्थिते तोये वीक्ष्य विध्यन्विलोचने ।
 प्रत्यालीढस्थितो राजा राधावेधं प्रदर्शयेत् ॥ ५९ ॥
 खर्जूरीसदृशाकारं कृत्वा दारुमयं तरुम् ।
 नाराचैः शतशो विध्येत्स्थाने कण्टकपत्रयोः ॥ १६० ॥
 पत्राणां(णि)कण्ठकांश्चैव सायकैरेव कल्पयेत् ।
 खर्जूरीवेधनं चित्रं प्रेयसीनां प्रदर्शयेत् ॥ ६१ ॥
 वृषलं सम्मूर्खं कृत्वा पत्रं वक्षसि विन्यसेत् ।
 तदेव तिर्यग् मोक्षेण बाणपुङ्गेन धारयेत् ॥ ६२ ॥
 पत्रच्छेदामिदं चित्रं चित्तभ्रान्तिकरं नृणाम् ।
 रस^{३०} विस्मयमातन्वन्दर्शयेद्वेधमुत्तमम् ॥ ६३ ॥
 एकसन्धानयुक्ताभ्यां बाणाभ्यां लक्ष्ययुग्मकम् ।
 विध्यन्प्रदर्शयेच्चित्रं यमलार्जुनसंज्ञकम् ॥ ६४ ॥
 अत ऊर्ध्वं स्थितं लक्ष्यमेकमोक्षेणं बाणयोः ।
 विकटार्जुनके(कं)चित्रं नृपो^{३१} विध्यन् विनोदयेत् ॥ ६५ ॥
 अर्धचन्द्राकृतीं कृत्वा तर्जन्यङ्गुष्ठकौ ततः ।
 तृणकाण्डं तयोरग्रे^{३२} धारितं चतुरङ्गुलम् ॥ ६६ ॥
 अङ्गुल्यनुपपत्तेन तद्विध्यन्पृथिवीपतिः ।
 अर्धचन्द्राह्वयं चित्रं दर्शयेच्च सभासदाम् ॥ ६७ ॥

१ A १। २ A स्वे। ३ A त्र। ४ D कौत्। ५ D हस्ते। ६ A ह। ७ A मध्ये वीक्षन्वि ।
 ८ D य। ९ D ट। १० D स। ११ D विविधं। १२ A क्षण। १३ A जै। १४ A पे। १५ A णे ।
 १६ D प्र। १७ A बा ।

सन्धतः सायकस्त्वेको द्वितीयः सम्मुखः स्थितः ।
द्वानेतावेकमोक्षेण पुरः पश्चाच्च गच्छतः ॥ ६८ ॥

पूर्वापरस्थितं लक्ष्यं प्रविध्यन्नवनीपतिः ।
मालाविद्याधरं चित्रं दर्शयेच्चित्रवेष्टितम् ॥ ६९ ॥

चतुर्भिरधिकाशीतिश्चित्राणामवनीशुजा ।
इत्थं प्रदर्शनीया स्यौद्धौपश्चाश्च तु(दु)ष्करा ॥ १७० ॥

दृढलक्ष्ये तथा दूरे लाघवे चित्रकर्मणि ।
एवं लक्षणसंयुक्तां धनुर्विद्यां प्रदर्शयेत् ॥ ७१ ॥

ततोऽधरं समादाय चक्रं षडैरमेव वा ।
शुंष्टिभिः सिंहकर्णाद्यैर्लक्ष्यं हन्यान्महीपतिः ॥ ७२ ॥

ईषत्कुञ्चिततर्जन्यां भ्रामयेद्दामदक्षिणम् ।
उत्क्षिप्योत्क्षिप्य वेगेन पञ्च सप्त प्रधारयेत् ॥ ७३ ॥

एवं प्रदर्शयेच्चित्रं चक्रचारविचक्षणः ।
ततः कुन्तं समादाय तदुत्कर्षं प्रदर्शयेत् ॥ ७४ ॥

सप्तारत्निर्भवेद्भूमौ षडरत्निस्तु वाजिनि ।
वौरणे च नवारत्निः कुन्तदण्डास्त्रयः स्मृताः ॥ ७५ ॥

त्रिशूली जर्जरो जीर्णो व्रणकोशसमन्वितः ।
स्थूलग्रन्थिः कृशग्रन्थिर्दूरपर्वभिरायतः ॥ ७६ ॥

एवंविधेन दण्डेन युक्तं कुन्तं विवर्जयेत् ।
सदोषं विघ्नकारित्वात्कुन्तकर्मणि निन्दितम् ॥ ७७ ॥

निष्कोशः सैरणः शुद्धः पक्वेषुः स(सु)भूमिजः ।
कुन्ते प्रशस्यते दण्डः सर्वकार्यस्य साधकः ॥ ७८ ॥

फलमग्रे भवेदेकविंशत्यङ्गुलमानतः ।
अङ्गुशेन फलस्याधो युक्तः पृष्ठे च कर्तरी ॥ ७९ ॥

१ D वि F न्वे । २ A क्षेण । ३ A दर्शनीया । ४ D स्युः । ५ F द्वि । ६ A षड । ७ F omits these two lines । ८ A न्यां । ९ F omits these two lines । १० D श । ११ A ह ।

अंशनिर्मूलदेशे स्यादायसो मुकुलाकृतिः ।
ईदृक्षो वा(क्षः पा)तिकः कुन्तः फलमात्रस्तु वाजिनि ॥ १८० ॥

पदातिकुन्तवत्कुन्तो दीर्घत्वेन विशेषतः ।
गजारूढेन सन्धार्यः समराङ्गणमूर्धनि ॥ ८१ ॥

भूमिकुन्तं समादाय दक्षिणेन च पाणिना ।
अंशनेरग्रतो हस्तमात्रेऽनुत्तानमुष्टिना ॥ ८२ ॥

वितस्तित्रितयं त्यक्त्वा वामेनोत्तानमुष्टिना ॥
सङ्ग्रह्य कुन्तं जाते(न) स्थानकेन चरेल्लघु ॥ ८३ ॥

चालयन्मणिवन्धेन कङ्कणावर्तमाचरेत् ।
स्कन्धे चावर्तयन् कुन्तं कण्ठावर्तं प्रदर्शयेत् ॥ ८४ ॥

पृष्ठे च भ्रामयेत् कुन्तं पृष्ठावर्तं निर्देशयेत् ।
कक्षायां च तथावर्तं तर्जन्यां तु तदान्वयम् ॥ ८५ ॥

यत्र यत्र प्रदेशे तु भ्रामयेत्कुन्तमुत्तमम् ।
तत्तन्नाम्ना तमावर्तं दर्शयेत्कुन्तकोविदः ॥ ८६ ॥

फलेन दर्शयेदाशां परवेधात्मिकां तृपः ।
अङ्कुशेन विकर्पाशां कर्तर्यां धारणात्मिकाम् ॥ ८७ ॥

विर्ननाशा(नाशाशा)मशन्यां च दर्शयेत्कुन्तकोविदः ।
इति कुन्तविनोदेन रञ्जयेत समागतान् ॥ ८८ ॥

गदां लोहमयीं कुर्याद्वाहसारमयीं तथा ।
घनेन निर्मितां वापि रत्नकाञ्चनभूषिताम् ॥ ८९ ॥

स्थूलोदरीं च स्थूलोद्यां समदर्शनैः परां शुभाम् ।
प्रैष्ठ्यं मूलदेशे तु खड्गवद्दृढमुष्टिना ॥ १९० ॥

भ्रामयेत्करयुग्मेन करेणैकेन वा पुनः ।
विचरेन्मण्डलैश्चित्रैः सव्यैश्चैवापसव्यकैः ॥ ९१ ॥

१ A अं १२ A द ३ D अंशने च A अंशनेर । ४ D प्राणि । ५ D तेषा स्या A तेष्या
६ A व । ७ D प्र । ८ F कृतं । ९ D त्व । १० A तैव्या । ११ D वन । १२ D श । १३ D तापरां ।
१४ A यथा बलप्र । १५ D ले चि ।

गतागतैश्च गोमुत्रैरुद्गुत्सु(प्रवञ्चुः) तैरपि ।
पातयन्परघातौश्च प्रहाराशाश्च दर्शयेत् ॥ ९२ ॥

उपन्यस्तैरप्यन्यस्तैरावर्तपरिवर्तनैः ।
दर्शयेत्तु गर्दोविद्यां विनोदाय महीपतिः ॥ ९३ ॥

नीराज्यमानो राज्ञीभिः स्तुयमानश्च बन्दिभिः ।
कविभिर्वर्ण्यमानश्च गीयमानश्च गायकैः ॥ ९४ ॥

आशीर्भिवर्धमानश्च जयजीवेतिवोदिभिः ।
पुरोधैःप्रमुलैर्विप्रैर्नन्दवर्धस्वभाषितैः ॥ ९५ ॥

प्रणम्यमानो भूपालैर्वेद्वाञ्जलिपुटैर्नरैः ।
भजेत्प्रमोदं भूपालः शस्त्रविद्याविनोदनैः ॥ ९६ ॥

शस्त्रविद्याविनोदोऽयं कथितः सोमभूञ्जना ।

इति शस्त्रविद्याविनोदः ॥ १ ॥

अथ शास्त्रविनोदोऽयं विविधः परिकीर्त्यते ॥ ९७ ॥

देवता विधिनाभ्यर्च्य विप्रान्सन्तोष्य दानतः ।
निव(र्व)र्त्य राजकार्याणि क्षुत्काले विहिताशनः ॥ ९८ ॥

सभामण्डपमध्यस्थः समासीनः शुभासने ।
विनोदाय कवीन्प्रौढान् गायकान् वादिनस्तथा ॥ ९९ ॥

वाग्मिनः पण्डितान् प्राज्ञान् सर्वशास्त्रविशारदान् ।
समाहूय नृपस्तैस्तैरागतैः परिवेष्टितः ॥ १०० ॥

यथोचितासनासीनैराशीर्भिरभिनन्दितः ।
प्रसन्नकान्तया दृष्ट्या तान् सर्वानवलोक्य च ॥ १ ॥

तत्र शस्त्रकलादक्षाभिसर्गप्रतिभान्वितान् ।
रत्नत्रयकृताभ्यासान् सर्वव्यापारकोविदान् ॥ २ ॥

उत्पादकांश्च भावज्ञांश्छन्दोविचितिपारगान् ।

मधुरान् काव्यतत्त्वज्ञानं सर्वभाषाविशारदान् ॥ ३ ॥

आज्ञापयेत्कवीत्राजा कौव्यं पठत सुन्दरम् ।

पठ्यमाने ततः काव्ये गुणान् दोषान् विचारयेत् ॥ ४ ॥

शब्दाः शरीरं काव्यस्य प्राणोऽर्थः परिकीर्तितः ।

अलङ्कारास्तदोऽकारा(रः) रसा भावाश्च चेष्टिताः(तम्) ॥ ५ ॥

छन्दोऽस्य पदसञ्चारो नानापकृतयस्तथा ।

शब्दविद्यास्य मर्मैतैः काव्यदेवस्य रम्यता ॥ ६ ॥

महाप्राणाक्षरं श्लिष्टं मिथश्च श्लिष्टवर्णकम् ।

प्रसिद्धार्थिपदाख्यातं प्रसाद इति कथ्यते ॥ ७ ॥

प्रारब्धमार्गनिर्वाहः समता परिकीर्तिता ।

शब्दार्थौ कर्णमुखदौ माधुर्यं तत्प्रवैक्ष(क्ष्य)ते ॥ ८ ॥

अक्षराणां च छालित्यं सौकुमार्यं विदुर्बुधाः ।

निरपेक्षार्थवाचित्वमर्थव्यक्तिरुदाहृता ॥ ९ ॥

शस्तैर्विशेषणैर्युक्तैरौदार्यमाभिधीयते ।

ओजः समासबाहुल्यं विकटाक्षरसन्धिर्वा ॥ २१० ॥

लोकानुसारि सम्भाव्यं कथनं कान्तिरिष्यते ।

समाधिरन्यधर्मश्चेदन्यत्र प्रतिपद्यते ॥ ११ ॥

दोषलेषैरसंस्पृष्टा गुणैः सर्वैरलङ्कृता ।

वैदर्भी कथिता रीतिः श्रवणैश्चव्यकारिणी ॥ १२ ॥

समस्तैरुद्भूतैः शब्दैरौजःकान्तिगुणान्वितैः ।

गौडीया नाम सा प्रोक्ता रीतिः काव्यविचक्षणैः ॥ १३ ॥

— १ D न्दशास्त्रविशारदान् । २ D तिपारगान् । ३ A स्वकाव्यं पठ्यतामसौ । ४ A था । ५ D वे ।
 ६ D न्त आख्यातः । ७ A टे । ८ F र्थे । ९ A व । १० D केः । ११ D F व । १२ A व्य ।
 १३ D तः । १४ A लैः । १५ A णः । १६ A णः । १७ A टा । १८ A यु ।

इषत्कैवैः(श्लथैः)पदैर्युक्तौ पुराणच्छायया युता ।
मधुरा सुकुमारा च पाञ्चाली^३ रीतिरिष्यते ॥ १४ ॥

विषमं चै समं चैव तथैवार्धसमं भवेत् ।
एवं त्रिविधमाख्यातं वृत्तं छन्दोविशारदैः ॥ १५ ॥

एकाक्षरात्समारभ्य यावत्षड्विंशतिं गताः ।
एकैकाक्षरसंवृद्ध्या पादाः स्युर्छन्दसां विदुः ॥ १६ ॥

ऊर्ध्वं ततः समोदिष्टाश्चण्डहृ(वृ)ष्ट्यादिदण्डकाः ।
तच्छेषं कैथिता गाथाः पादैः षड्भिसिभिस्तथा ॥ १७ ॥

तत्रोक्ता प्रथमात्युक्ता द्वितीया मध्यमा ततः ।
प्रतिष्ठा सुप्रतिष्ठा च गायत्र्युष्णिगनुष्टुभा(भः) ॥ १८ ॥

बृहती च तथापङ्क्तिस्त्रिष्टुप् च जगती परा ।
तथातिजगती^१ शक्यन्त्या^२ स्यादतिशकरी ॥ १९ ॥

अष्टिरत्यष्टिरुद्दिष्टा धृतिश्चातिधृतिः स्मृता ।
कृतिश्च प्रकृतिश्चैवमाकृतिर्विकृतिर्मता ॥ २२० ॥

सङ्कुत्यभि(ति)कृती स्यातामुत्कृतिश्चरमा भवेत् ।
इति संज्ञाः समाख्याताश्छन्दसां पूर्वसूरिभिः ॥ २१ ॥

मकारस्त्रिगुरुर्ज्ञेयो नकारस्त्रिलघुर्मतः ।
आदौ गुरुर्मकारैः स्यात्सकारे गुरुरन्ततः ॥ २२ ॥

मध्ये गुरुर्मकारः स्याद्रूर्कारो लघुमध्यकः ।
आदौ लघुर्मकारः स्यात्तकारोऽन्त्यैलघुर्मतः ॥ २३ ॥

प्रस्तारो नष्टमुद्दिष्टमेकद्यादिलघु(ग)क्रिया ।
संखड्या चैव तथा द्वाव(चैवाध्वयोगश्च)पत्ययाः षडुदाहृताः ॥ २४ ॥

१ D श्लथैः । २ A कै । ३ A ल । ४ D समता । ५ A विति । ६ A थ । ७ A मुदि ।
८ A क्वितार्धन्वाः । ९ A स्त्रिष्टुप् । १० A च जग । ११ A ता । १२ A न्य । १३ F तु । १४ A
संख । १५ D रे A रं । १६ A को मध्यलघु (F छः) स्ततः । १७ A धैयकारे । १८ A न्य ।

एकदेशेन सादृश्यं बहुसादृश्यमेव वा ।
यत्र प्रतीयते कान्ये सोपमेति निगद्यते ॥ २५ ॥

सा चापि द्विविधा प्रोक्ता पदवाक्यार्थभेदतः ।
तत्रोदाहरणं वक्ष्ये पृथक् पृथगिदं यथा ॥ २६ ॥

पदार्थोपमा यथा ।

इन्दुविम्बसमानेन वदनेन कृशोदरी ।
आह्लादयति^१ चित्तं मे कुम्भिकुम्भोन्नतस्तनी ॥ २७ ॥

वाक्यार्थोपमा यथा ।

वक्ष(क्षः)स्थले विलसता मुक्ताहारेण राजते^२ ।
सुमेरुरिव गाङ्गेन प्रवाहेण नराधिपः ॥ २८ ॥

उपमेयं(ये) समारोप्य कथ्यते यत्र वस्तुनि ।
उपमानं तैदा ख्यातं रूपकं पूर्वसूरिभिः ॥ २९ ॥

पुष्पचापस्य तन्वङ्गी परमाह्वं जगज्जये ।
मनो हरति लोकस्य लावण्यरसदीर्घिका ॥ २३० ॥

समादाय च सादृश्यमन्यस्यान्यत्र भावनात् ।
उत्प्रेक्ष(क्ष्य)ते हि^३ यद्वस्तु तामुत्प्रेक्षां प्रचक्षते ॥ ३१ ॥

मधु(म)वैरि(री)विधुस्तन्वि त्वया वक्त्रेण निजितः ।
इतीव सेवते पादौ पञ्चकान्ती मृगीदृशः ॥ ३२ ॥

वक्तुं किञ्चिदुपक्रम्य निषेध इव तर्स्य यः ।
उत्कर्षापादनायासावाक्षेपः कथितो बुधैः ॥ ३३ ॥

तस्याः(स्या)स्तव वियोगोत्थं तापं प्राणान्तकं शृणु^४ ।
न वक्ष्ये त्वं दंयाहीनः परदुःखसुखी यतः ॥ ३४ ॥

गन्तुंमिच्छसि चेद्गाढं गच्छ कान्त यथासुखम् ।
मम यद्गात्रि तद्गात्रि नामङ्गल्यं ब्रवीम्यहम् ॥ ३५ ॥

१ F व । २ A से । ३ F वि । ४ F से । ५ A तथा । ६ D व । ७ A गा । ८ D इव ।
९ D तद् । १० A वदाहीनः । ११ A त्त ।

उद्धृतयामि गौराङ्गि चन्दनेन किमाननम् ।
निसर्गमधुरस्यास्य मण्डनेयं विडम्बना ॥ ३६ ॥

रूपं शब्दश्च गन्धश्च रसः स्पर्शक्रियागुणाः ।
द्रव्यं च वर्ण्यते यत्तु स्वभावोक्तिरसौ मता ॥ ३७ ॥

सर्वाङ्गपाण्डुरैः पिच्छैश्चञ्च्वा च कनकत्विषा ।
हरिद्रापिञ्जरैः पादै राजहंसो विराजते ॥ ३८ ॥

इति रूपम् ।

अथ शब्दः

वीणाया निष्कलो नादो मधुरः श्रुतिशोभनः ।
कस्य नो हरते चेतो मृगीमपि वशं नयेत् ॥ ३९ ॥

इति शब्दः ।

अथ गन्धः

अन्येभगन्धमाघ्राय दिशो जिघ्रति वारणः ।
अत्यर्थं कैरमुत्क्षिप्य कोपारुणितलोचनः ॥ ४० ॥

इति गन्धः ।

अथ रसः

विशालायाः फलं रम्यं लोभादास्वाद्यं सत्वतः ।
व्यादाय वदनं मूढो धुनीते मर्कटः शिरैः ॥ ४१ ॥

इति रसः ।

अथ स्पर्शः

पीनवृचघनो चुङ्गस्तनस्पर्शं (शिं) करोत्पलम् ।
तन्वङ्गन्यां मानसं यूनां लज्जाधैर्यविवर्जितम् ॥ ४२ ॥

इति स्पर्शः ।

अथ क्रिया

ऊर्ध्वरोमा श्लथंश्रोत्रः पुच्छं कुण्डलतां नयन् ।
कामुकः पृष्ठमारोहन् हरिणीमनुधावति ॥ ४३ ॥

इति क्रिया ।

अथ गुणः

घनगर्जितमाकर्ण्य घनदानविभूषितः ।
घनवारिमदस्त्रावी गजोऽयं मदगर्जनः ॥ ४४ ॥

इति गुणः ।

अथ द्रव्यम्

अतसीपुष्पसङ्काशः पद्मपत्रायतेक्षणः ।
शङ्खचक्रगदापाणिर्दृश्यते गरुडध्वजः ॥ ४५ ॥

इति द्रव्यम् ।

गुणजातिक्रियाद्रव्यवाच्येकैत्र स्थितं पदम् ।
सर्वैः सम्बध्यते वाक्यैर्दीपकं तत्प्रचक्षते ॥ ४६ ॥

श्वेतिमा दृश्यते शङ्खे क्षीराम्भोधौ सुधाकरे ।
दिग्दन्तिदशने कुन्दे यशःसुं तव भूपते ॥ ४७ ॥

भद्रो नगेन्द्रः कुरुते स्वामिनो जयसम्पदम् ।
मदयत्पूजितं राज्यं रिपूनभिभवत्यसौ ॥ ४८ ॥

कुरुते तव सङ्गीतं तद्विदां चिर्चरञ्जनम् ।
कामिन्या मन्मथोल्लासं सन्तापं च वियोगिनाम् ॥ ४९ ॥

विष्णुना निर्जिता दैत्याः सुरास्त्राता महात्मना ।
योगिनः प्रापिता मोक्षं जनो जगति मोहितः ॥ ५० ॥

दीपक(कं)श्लोकमध्ये तु श्लोकस्यान्ते च दीपकम् ।
गुणजातिक्रियाद्रव्यसंज्ञिं ज्ञेयं विचक्षणैः ॥ ५१ ॥

पदमावर्तते यत्र भिन्नभिन्नार्थवाचि र्थेत् ।
आवृत्तिर्नाम सा ज्ञेया वचो व्युत्पत्तिकारिणी ॥ ५२ ॥

क्षीरेण नीरं घटते सद्भिः सन्तो मिलन्ति च ।
 चक्राह्वाश्रवणवाक्कीभिः सङ्गच्छन्ते दिनगमे ॥ ५३ ॥
 पुष्पितां रचयत्येष वनमालीं मधूत्सवः ।
 पुष्पितां कुरुते तन्वीं नवयौवनसङ्गमः ॥ ५४ ॥
 विधेयार्थस्य सिद्ध्यर्थं साम्यादन्यार्थभी(भा)षणम् ।
 सोऽयमर्थान्तरन्यासः काथितः सोमधूभुजा ॥ ५५ ॥
 पक्वाम्रकदलीद्राक्षाफलाढ्येऽपि वने वसेन् ।
 करमः कण्ठकान्वाञ्छत्यधमो ह्यधमप्रियः ॥ ५६ ॥
 उक्त्वा सादृश्यमन्योऽन्यमुपमानोपमेययोः ।
 उपमेयस्य भेदोक्तिर्व्यतिरेकः स्मृतो बुधैः ॥ ५७ ॥
 सुवंशजो गुणयुतो निर्जितारतिमण्डलः ।
 दत्तपृष्ठो रणे चापस्त्वं पुनः सम्मुखः सदा ॥ ५८ ॥
 प्रतीतकारणत्यागाद्यत्र कार्यमुदीर्यते ।
 हेत्वन्तरात्स्वभावाद्वा सेयमुक्ता विभावना ॥ ५९ ॥
 दिग्बधूमुखमाभाति विना चन्दनचर्चया ।
 अतीवपाण्डुरच्छायं सान्द्रं चन्द्रमरीचिभिः ॥ ६० ॥
 दोषेष्वशिक्षितैः सद्भिः कदाचिन्न प्रदुष्यते ।
 कलुषं साधुवृत्तेषु तथापि खलु मानसम् ॥ ६१ ॥
 इष्टमर्थमनुक्ता(क्त्वा)भ्यैः साभिप्रायैर्विशेषतः (णैः) ।
 यदुच्यते समासेन सा समासोक्तिरिष्यते ॥ ६२ ॥
 ऋजुभिः सफलैः सैर्धै(थै)र्गुणसङ्गमशालिभिः ।
 पत्रिभिः सङ्गतो हन्ति वैक्रश्रापैः पुरस्थितम् ॥ ६३ ॥
 अर्थस्य प्रतिपाद्यस्य यः सम्भाव्यः प्रेदिश्यते ।
 उत्कर्षोऽतिशयोक्तिः स्यात् सोऽलङ्कारः कविप्रियः ॥ ६४ ॥

१ A ली । २ A न्नी । ३ D द्वाधात । ४ D ध्यादन्यत्रमा । ५ D सेत् । ६ A क । ७ A गोष् ।
 ८ A हा । ९ A वा । १० A खं । ११ A धर्ममु । १२ D साधैः । १३ F व । १४ A फ । १५
 A ध । १६ D दस्य । १७ A तिस्वात् ।

मम प्रियावियोगोऽयं रसायनमिवाभवत् ।
 नयामि दिवसन्त्वेकं वर्षाणामयुतैः समम् ॥ ६५ ॥
 स्थितयोरेकशय्यायां दम्पत्योर्मानिनो रुषा ।
 वितस्तिमात्रमप्यासीदन्तरं शतयोजनम् ॥ ६६ ॥
 विशेषणैर्हेतुभूतैर्विशेषो यत्र मन्यते ।
 अलङ्कारः स कथितो हेतुर्नाम विचक्षणैः ॥ ६७ ॥
 निःशेषितरिपोर्दातुर्धर्मज्ञस्य दयावतः ।
 तवैवं रमणीनाथ जगत्येकस्य वीरता ॥ ६८ ॥
 गृहेङ्गितैः संज्ञया वा सूच्यतेऽर्थो हृदि स्थितः ।
 अलङ्कारः स सूक्ष्मः स्याद्विदग्धैरेव लक्ष्यते ॥ ६९ ॥
 हृदिस्थं कामुकं दृष्ट्वा वयस्यां वक्ति कामिनी ।
 दन्तनिर्मितदम्पत्योर्विवाहं निशि कुर्वते ॥ ७० ॥
 उद्दिष्टानां पदार्थानामनुद्दिष्टैर्यथाक्रमम् ।
 सम्बन्धः कथ्यते योऽसौ यथासङ्ख्यं क्रमश्च सः ॥ ७१ ॥
 शौर्येण काव्यबन्धेन रूपेण च नृप त्वया ।
 रिपवः पण्डिता रामा निर्जिता निर्जिता हूताः ॥ ७२ ॥
 गुरुदेवनृपादीनां मानने चाहुँभू(भा)षणम् ।
 प्रेयो नाम स विज्ञेयः प्रीतिरुत्पादको यतः ॥ ७३ ॥
 तव पादाम्बुजद्वन्द्वं ध्यायतः पुरुषोत्तम ।
 समुद्भूता महाप्रीतिर्दुष्टं वक्तुं न पार्यते ॥ ७४ ॥
 त्वत्पादप्रणतिप्राप्तपसादात् रिपवः प्रभो ।
 रमन्ते सह कान्ताभिः सम्प्रत्युद्यानभूमिषु ॥ ७५ ॥
 कृशाङ्गैर्विकृतैर्नैर्मुँखवाद्यपरैर्गणैः ।
 नृत्यद्भिः स्मापिता गौरी नवोढा सुस्थिता य (भ)व ॥ ७६ ॥

देव त्वद्वैरिकान्तानां स्नातानां नयनोदकैः ।
 प्रलापजपसक्तानां मुद्रालीके करस्थितिः ॥ ७७ ॥
 त्वत्कोप(पे)पावकः साक्षादसिस्तव नराधिपः(प) ।
 पतत्येष रिपौ यस्मिन् स भस्मं भवति क्षणात् ॥ ७८ ॥
 दृश्यते सेतुरद्यापि राघवेण कृतो महान् ।
 रावणो निहतः सङ्ख्ये सीता प्रत्याहृता यतः ॥ ७९ ॥
 रावणाज्जातसन्त्रासो मारीचिर्भृंगरूपधृक् ।
 लोभयन्स्वर्णशृङ्गाद्यैर्विद्रो रामेण लीलया ॥ ८० ॥
 भिन्नां शूर्पनखानासां निर्यद्गुधिरसन्ततिम् ।
 दृष्ट्वा जुगुप्सितां सीतां जहास रघुनन्दनः ॥ ८१ ॥
 स वार्मनवपुर्देवो द्विवो निःश्रेयसं सताम् ।
 पद्भ्यां लोकत्रयं क्रामन् यश्चकाराद्भुतं महत् ॥ ८२ ॥
 अहङ्कारपरं वाक्यं वंशवीर्यश्रुतादिभिः ।
 बध्यते यत्तदूर्जास्वि कथितं कविभिः पुरा ॥ ८३ ॥
 कारागारे धृतः शक्रो बलान्निर्जित्य सङ्घरे ।
 तस्य मे दशकण्ठस्य विहारादृत किं भयम् ॥ ८४ ॥
 तद्वाचकैः पदैः साक्षादनुक्त्वा तस्य सिद्धये ।
 भङ्गन्त्यन्तरेण कथनं पर्यायोक्तिरुदाहता ॥ ८५ ॥
 रिपवस्तस्य भूपालाः सदारारः पाणिसम्पुटैः ।
 पिवन्त्यैरप्यमासाद्य नित्यं नवनवं जलम् ॥ ८६ ॥
 कापि कार्ये प्रवृत्तस्य यदि दैवसहायता ।
 कथ्यते यत्र तत् ख्यातं समी(मा)हितमलङ्कृतम् ॥ ८७ ॥
 रुष्टा (ष्टां) प्रार्थयमानेन गौरीकण्ठग्रहो हटात् ।
 प्राप्तः शिवेन कैलासकम्पाद्रावणनिर्मितात् ॥ ८८ ॥

समृद्धौ^१ (द्विः) हेमरत्नानामाशयस्य समुन्नतेः ।
वर्णनं क्रियते यत्र तदुदात्तं प्रचक्षते ॥ ८९ ॥

त्वत्पादनतिमात्रेण समृद्धिर्जायते तृपे ।
पद्मरागमहानीलहेममौक्तिकशालिनी ॥ ९० ॥

यं पश्यति क्षमापाल भवद्वैष्टिः प्रसेदुषी ।
तेन स्पर्धा वितन्वन्ति शक्रवैश्रवणादयः ॥ ९१ ॥

दृष्टमर्थमपन्हृत्य व्याजेनान्यस्य कीर्तनम् ।
तदुत्कर्षवैतीं प्राहुःपन्हृत्यमितलङ्कृतिम् ॥ ९२ ॥

अयं न धरणीनाथ करे कौश्लेयकस्तव ।
त्वत्पतापानलस्येयमुद्रता धूमसन्ततिः ॥ ९३ ॥

अर्खण्डेषु सखण्डेषु नानार्थत्वं पदेषु यत् ।
गुम्पयते कविभिः काव्यैः श्लिष्टमिष्टं मनीषिणाम् ॥ ९४ ॥

हतवान् दानवान् क्रूरान्भक्तैश्चन्द्रावनमियः ।
पूज्यज्येष्ठवलः श्रीमान् भवान् कृष्णश्च भूपते ॥ ९५ ॥

सर्वहेतिभयात्त्वैत्तः शत्रवरतन्मुगीदृषः ।
आसन्नविधवाकारास्त्वयि सङ्ग्रामसङ्गते ॥ ९६ ॥

क्रियाजातिगुणाधी(दी)नामुत्सवै वैकल्यमेकशः ।
उत्कर्षस्याभिधानं यत्सा विशेषोक्तिरिष्यते ॥ ९७ ॥

अनाकारगतिश्चन्द्रस्त्वन्मुखं कठिनस्तनि^२ ।
असागरसमुद्भूता सुधेयं वचनं तव ॥ ९८ ॥

उत्कृष्टैः सह निर्देशो व्यापारे यत्र कथ्यते ।
साम्ययोगः स विज्ञेयो विशेषोत्पादहेतवे ॥ ९९ ॥

भवान् शक्रश्च राजेन्द्र विभ्रतो भुवनत्रयम् ।
त्वं धर्मचरणादेव मरुत्वान्दृष्टिसर्जनात् ॥ १०० ॥

१ F द्वौ । २ A पः । ३ A द्वि । ४ A यता । ५ A र । ६ A ष । ७ D पवर्थेण । ८ D वाच्यैः
श्लिष्ट मनीषिणाम् । ९ A ष । १० A क्तं । ११ A त् । १२ A ज्ञतो । १३ D क्त । १४ A नी, नं ।
१५ A जीदृष्टेः । १६ A व । १७ A न्द ।

अविरोध्यपि यद्वस्तु विरुद्धमिव भाष (स) ते ।
 यत्र सोऽयमलङ्कारो विरुद्ध इति कथ्यते ॥ १ ॥
 हारयोगेऽपि दारिद्र्यं न जहात्युदरं तव ।
 अधर्स्थमपि वामोरु गुरुतां जघनं गतम् ॥ २ ॥
 निर्वेदादथ सन्तोषादन्यदेव प्रशस्यते ।
 अप्रस्तुतप्रशंसेयमाख्याता कविभिः पुरा ॥ ३ ॥
 अपि वर्षसहस्राणि भ्रान्त्वा नो लभ्यते मरौ ।
 तरुच्छाया दलं मूलं फलं जलमनाविलम् ॥ ४ ॥
 अज्ञानाद्वा प्रसङ्गाद्वा बुद्धिपूर्वमथापि वा ।
 आमृष्टममृतं येन स भवत्यजरामरः ॥ ५ ॥
 निन्दाव्याजेन यत्किञ्चिच्छ्रुत्(स्तु)यते सविशेषणम् ।
 व्याजस्तुतिरिति ख्याता नागरोक्तिविशारदैः ॥ ६ ॥
 अधुनापि न शुष्यन्ति समुद्राः सप्त भूपते ।
 महतापि क्रमेतेन त्वत्प्रतापान्निना कृतम् ॥ ७ ॥
 अर्थेऽन्यस्मिन् प्रवृत्तेन किञ्चित्तत्सदृशं फलम् ॥
 निर्दिश्यते प्रतीत्यर्थं तन्निदर्शनमुच्यते ॥ ८ ॥
 खलं खलु गुणाः प्राप्य भजन्ते दोषरूपताम् ।
 अहिवक्त्रं समासाद्य दुग्धं सम्पद्यते विषम् ॥ ९ ॥
 गुणानां कर्मणां वापि सहभावो निबध्यते ।
 यत्र काव्ये समाख्याता परिवृत्तिरियं बुधैः ॥ ११० ॥
 राजन्धर्मकरं स्तुत्यं सततं यत्सुखावहम् ।
 तद्वत्वा द्रविणं कीर्त्तिमग्रहीस्त्वमनन्धरीम् ॥ ११ ॥
 रणरङ्गाङ्गणे वीर शस्त्राणि पततां द्विषां ।
 प्राणमात्राभयं दत्त्वा सर्वं धर्मं त्वमग्रहीः ॥ १२ ॥

करशाखाग्रमादाय द्विषतां सक्रतान्तरे ।
 भूवाजिगजसम्पन्ना दत्तां लक्ष्मीस्त्वया नृप ॥ १३ ॥
 अर्थस्याभीष्टभूतस्य यत्राशंसनमुच्यते ।
 प्रशस्तवाचकैः शब्दैः साशीरित्यभिधीयते ॥ १४ ॥
 लक्ष्मीलोचननीलाञ्जविकासरजनीकरः ॥
 सुभगङ्करणो भूयाद्युष्माकं मधुमूदनः ॥ १५ ॥
 अलङ्कियाणां बन्हीनां द्वयोरपि निबन्धनम् ।
 क्रियते यत्र तस्ख्यातं सङ्कीर्णमिति कोविदैः ॥ १६ ॥
 यदि सा मृगशावाक्षी पाणिपल्लवशालिनी ।
 दैवाद्दृष्टिप्रथं यार्योत्तया(दा) मोदेतं मे मनः ॥ १७ ॥
 उरस्याङ्गे करे बिभ्रत्कौस्तुभं श्रियमम्बुजम् ।
 हरिर्वः श्रेयसे भूयाल्लक्ष्मीवक्त्राञ्जपट्पदः ॥ १८ ॥
 गुणः प्रबन्धविषयः कवेर्भात (भाव)स्तु मानसः ।
 भाविकं नाम तत्प्राहुः काव्यालङ्कारकोविदाः ॥ १९ ॥
 सर्गबन्धो महाकाव्यं समीक्षेतास्यै लक्षणम् ।
 आशीर्वादो नमस्कारो वस्तुद्देशोऽपि तन्मुखः ॥ १२० ॥
 पौराणिककथोद्भूतमितिहासकथाश्रितम् ।
 स्वबुद्धयुत्प्रेक्षितं प्राज्ञैर्विशिष्टपुरुषाश्रितम् ॥ २१ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणां कथनैर्धत्समन्वितम् ।
 पुरसागरशैलर्तुसोमसूर्या (र्यो) दयैरपि ॥ २२ ॥
 जलोद्यानमधुक्रीडासम्भोगोत्सववर्णनैः ।
 विवाहैर्विप्रलम्भैश्च पुत्रजनमोपवर्णनैः ॥ २३ ॥
 द्यूतमन्त्रप्रयाणाजिनायकोत्कर्षकीर्तनैः ।
 एतैर्वर्णनैर्युक्तं न्यूनाधिक्येन दुष्यति ॥ २४ ॥

उच्छ्वासोन्मेषसर्गैर्वा काण्डस्तवैकसन्धिभिः ।
आश्वासैर्वा तथाध्यायैः पद्धत्या च विराजितम् ॥ २५ ॥

एतैरनतिविस्तीर्णैर्भव्यवृत्तैः सुसन्धिभिः ।
रचितं रसभावाढ्यं काव्यं लक्षणसंयुतम् ॥ २६ ॥

वृत्तस(ग)न्धि तथा चूर्णं समस्तपदबन्धुरम् ।
त्रिःप्रकारमिदं गद्यं पूर्ववर्णनकैर्युतम् ॥ २७ ॥

गद्यैः पद्यैः समायुक्तामेतद्वर्णनकैर्युताम् ।
चम्पुनाम्ना समाख्यातां शुश्रूषेत महीपतिः ॥ २८ ॥

रूपाणि नाटकादीनि दश वीक्षेत भूपतिः ।
तत्रादौ नाटके वीजं स्वल्पोद्दिष्टं तु कारणम् ॥ २९ ॥

अवान्तरार्थविच्छेदे^४ विन्दुरच्छेदकारणम् ।
कथामध्ये सद्युत्पन्नमासमाप्ते^५ पताकिर्का ॥ ३० ॥

प्रादेशिकी स्यात्प्रकरी त्रिवर्गः कायमुच्यते ।
एताः(ः) प्रकृतयः पञ्च प्रोक्ता नाटकवेदिभिः ॥ ३१ ॥

पूर्वावस्थास्त्रिहारम्भः साकल्पो^६ (सङ्कल्पो)मानसः स्मृतः ।
प्रयत्नस्तु फलावाप्ते^७न्यापारोऽतित्वरायुतः ॥ ३२ ॥

अपायपतिका(को)पायैः^८(?) प्राप्तिः सा (त्प्याशा) परिकीर्तिता ।
प्रत्युद्गस्य प्रतीकारो नियताग्निश्च निश्चिता ॥ ३३ ॥

परिपूर्णफलावाप्तिः फलागम इति स्मृतः ।
इत्यवस्थाः समाख्याताः पञ्च नाटकसंश्रयाः ॥ ३४ ॥

बीजंप्रारम्भयोगेन मुखसन्धिरुदाहृतः ।
विन्दु यत्र (यत्न) समायोगे सन्धिः प्रतिमुखं मतम् ॥ ३५ ॥

पताकाप्त्याशयोर्योगे गर्भसन्धिरुदीरितः ।
प्रकरीनियताग्निभ्यां विमर्शः सन्धिरिष्यते ॥ ३६ ॥

१ A म्ब । २ A स । ३ D सर्व । ४ D द । ५ D न्ना । ६ A त्तैः । ७ D कः । ८ A णः । F गाः ।
९ D तः । १० A ल्यो । ११ D वैः । A ये । १२ F आयायान्त । १३ A यात । १४ A पैः । १५ D जं ।

कार्यात्फलागमोपेतात्सन्धिर्निर्वहणं भवेत् ।

इति प्रगदिताः पञ्च सन्धयः सन्धिकोविदैः ॥ ३७ ॥

गुणैः श्लाघ्यैः समायुक्तः ख्यातवंशश्च नाटकैः (के) ।

धीरोदात्तः प्रतीपी चै काव्ये वा नायको वृपः ॥ ३८ ॥

पुराट्टत्तानुकर्तव्या र्शस्ता नाटके कथा ।

पञ्चाद्या दशपर्यन्तास्तस्मिन्नाङ्काः प्रकीर्तिताः ॥ ३९ ॥

एको रसोऽत्र मुख्यः स्याच्छृङ्गारो वीर एव वा ।

एवमन्ये रसाः सर्वे कुर्यान्निर्वहै (ह) णेऽद्भुतम् ॥ ४० ॥

देवद्विजनरेन्द्राणां लिङ्गिनां संस्कृतं वचः ।

भवेद्वाक्यं महादेव्या मन्त्रिजाव(वे)दययोः क्वचित् ॥ ४१ ॥

स्त्रीणां विदूषकस्यापि शूद्राणां प्राकृतं वचः ।

म्लेच्छान्त्यजपिशाचादेर्ः पैशाचं वापि मागधम् ॥ ४२ ॥

कार्य(ः)प्रकरणे नेताऽप्रात्यो विप्रोऽथवा वणिक् ।

उत्पेक्ष्य स तथा कुर्याच्छेषं नाटकलक्षणम् ॥ ४३ ॥

यत्र वक्ता भवेदेकः स्वल्प(स्य)वृत्तं परस्पर्यं वा ।

निपुणः पण्डितो धूर्त एकाङ्कः स तु भाणकः ॥ ४४ ॥

देवासुरकथावद्धस्यङ्के द्वादशनायकः ।

एवं समवकारः स्याच्छेषं नाटकवद्भवेत् ॥ ४५ ॥

ईहार्भुगस्त्वयं प्रोक्तो दिव्यप्रोद्धतनायकः ।

दिव्यस्त्रीहेतुसङ्ग्रामस्त्रीरोपकथनात्मकः ॥ ४६ ॥

शृङ्गारहास्यरहितै रसैः सर्वैः समन्वितैः ।

प्राप्तोऽयमुच्यते यत्र धीरोदात्तश्च नायकः ॥ ४७ ॥

मनुष्यनायकः ख्यातः स्वल्पस्त्रीजनसंयुतः ।

नियुद्धयुद्धसङ्घर्षैस्तर्जनेन च संयुतः ॥ ४८ ॥

एकाङ्कः स्त्रीविहीनो वा बहुभिः पुरुषैर्युतः ।
व्यायोगोऽयं समाख्यातो नाट्यलक्षणकोविदैः ॥ ४९ ॥
ख्याताख्यातसमायुक्तः स्त्रीविलास(प)समन्वितः ।
वृनायको निर्वृत्ताजिः करुणोऽत्ररसो मतः ॥ १५० ॥
भारतीष्टत्तिबहुला(लो) नान्या(ना)चाकुलवे(चे)ष्टितैः ।
उत्सृष्टिकाङ्कैः कथितो नाट्य(ट्य)तत्त्वविचक्षणैः ॥ ५१ ॥
मुनिभिर्ब्राह्मणैः क(दु)ष्टनरैः प्राकृतसंस्कृतैः ।
वचोभिः क्रियते हास्यं शुद्धं प्रहसनं हि तत् ॥ ५२ ॥
वेश्या नपुंसकश्चेदो विदो धूर्तश्च वन्यकी^१ ।
वेषचष्टोक्तिविकटा बहुदम्भसमन्विता ॥ ५३ ॥
नानारूपाणि यत्र स्युर्वीथ्यङ्गानि त्रयोदश ।
सङ्कीर्ण(र्ण)नाम तत्प्रोक्तमेतत्प्रहसनं बुधैः ॥ ५४ ॥
एकपात्रा द्विपात्रा वा रसैः सर्वैः समन्विता ।
वीथ्यङ्गयुक्ता चैकाङ्ग वीथिका नाम रूपकम् ॥ ५५ ॥
सूक्ष्मार्थस्य पर्दस्यान्यपदेनार्थप्रकाशनम् ।
अङ्गमुद्धै(द्धा)त्यकं नाम वीथ्यङ्गं प्रथमं बुधैः ॥ ५६ ॥
यत्रान्यस्य समादेशात् कार्यमन्यत्प्रसाध्यते ।
तच्चावलगितं नाम विज्ञेयं नाट्यवेदिभिः ॥ ५७ ॥
प्रस्तुतार्थे तु कस्मिंश्चिच्छुभे वाऽप्यथवाऽशुभे ।
कौशलादुच्यतेऽन्योऽर्थस्तदवस्पन्दितं मतम् ॥ ५८ ॥
उपहासेन संयुक्ता नाटिका स्यात्प्रहेलिका ।
असत्प्रलापः स ज्ञेयो मूर्खेषु बुधभाषितम् ॥ ५९ ॥
एकद्वित्रिर्षवचना वैकिली कथ्यते बुधैः ।
असद्भूतं मिथ(ः)स्तोत्रं प्रपञ्चो हास्यकृन्मतः ॥ १६० ॥

१ A ताघ । २ A ता । ३ A सी । ४ A वृ । ५ D ता । ६ D कः । ७ A ब्रा । ८ A केचे ।
९ A का । १० A वे । ११ A स्ववी । १२ A दास्यान्य । १३ D द्वास्य । १४ A न्योन्य । १५ A द्वि ।
१६ D न । १७ A प्रति वचना । १८ D साक ।

दोषा गुणा गुणा दोषा यत्र स्युर्मूर्ध्वं हि तत् ।
 उक्तिप्रत्युक्तिमुत्कृष्टशूरयोऽधिवलं विदुः ॥ ६१ ॥
 श्रुतिसाम्यादनेकार्थयोजनं त्रिगतं भवेत् ।
 व्याहारो हास्यलोभाख्याच्छ(द्वाक्छ)लनात्तु छलं भवेत् ॥ ६२ ॥
 संरम्भैशस्रपतनविवाहपरिगुम्फितम् ।
 बहुवाक्यापवादाभ्यां युतं गण्डं विदुर्वुधाः ॥ ६३ ॥
 विभावैरनुभावैश्च सात्विकैर्व्यभिचारिभिः ।
 आनीयमानः स्वादुत्वं स्थायी भावो रसो मतः ॥ ६४ ॥
 ज्ञान(य)मानतया तत्र विभावो भावपोषैकृत् ।
 अनुभावो विकारस्तु भावसंसूचनात्मकः ॥ ६५ ॥
 अनुकूलमनोधर्माः सात्विकाः परिकीर्तिताः ।
 विशेषादाभिमुख्येन चरन्तो व्यभिचारिणः ॥ ६६ ॥
 रोमाञ्चः प्रलयः स्वेदः स्तम्भः कम्पो विवर्णता ।
 वैश्वं(स्व)र्यमश्रु चेत्यष्टौ भावाः सत्वसमुद्भवाः ॥ ६७ ॥
 निर्वेदावेगवैवर्ण्यचिन्तामूयादर्मं (मद) श्रमाः ।
 स्वापो विबोधो निद्रा च दैन्यालस्यमपस्मृतिः ॥ ६८ ॥
 शङ्कनं ग्लानिस्त्रपा मोहो गर्वश्चपलता मतिः ।
 अवहित्योग्रतातर्कास्त्रासोन्मादौ विषण्णता ॥ ६९ ॥
 अश्रु हर्षः स्मृतिर्जाड्यममर्षाँ मरणं धृतिः ।
 त्रिशदेते त्रिभिर्युक्ता भावाः स्युर्व्यभिचारिणः ॥ १७० ॥
 हासः शोको रतिः क्रोधो जुगुप्साभयविस्मयाः ।
 उत्साहश्चेति विज्ञेयाः स्थायिभावा रसाश्रयाः ॥ ७१ ॥
 हास्यं करुणश्रृङ्गारौ रौद्रवीभत्ससंज्ञकौ ।
 भयानकाद्भुतौ वीर इत्यष्टौ नाटके रसाः ॥ ७२ ॥

१ A मेष्वं । २ A म्मं । ३ A योष । ४ A भावि । ५ D नैवर्ण्यं । ६ D या । ७ A स्क्र ।
 ८ D शोको । ९ A व्य । १० F वेमि ।

एवं काव्यकथाः श्रुत्वा विचार्य च गुणानुगौ ।
 ततस्तु तार्किकान् राजा कौतुकेन विवाँदयेत् ॥ ७३ ॥
 कुलेन विद्यया ख्यात्या समयोर्वाद इष्यते ।
 वादस्य विषयो गीतं नृत्तं वा वाद्यमेव वा ॥ ७४ ॥
 स्वपक्षे साधनं यत्र परपक्षे च दूषणम् ।
 सिद्धान्तेनाविरोधश्च सम्बन्धश्च प्रतिज्ञया ॥ ७५ ॥
 हेतुदृष्टान्तयोगो निगमोपनयौ तथा ।
 पक्षस्य प्रतिपक्षस्य ग्रहो वादः स उच्यते ॥ ७६ ॥
 साध्यधर्मविशिष्टस्य धर्मिणो यत्तु कीर्तनम् ।
 प्रतिज्ञा नाम सा प्रोक्ता हेतुस्तत्साधनं विदुः ॥ ७७ ॥
 साध्यसाधनयोर्यत्रैविनाभावः प्रदर्श्यते ।
 तदुदाहरणं प्रोक्तं निगमः पक्षनिर्णयः ॥ ७८ ॥
 दृष्टान्ते कथितव्याप्तेर्हेतोः पक्षोपसंहतिः ।
 सँ चाप्युपनये(यः)पक्षे(क्ष)धर्मरूपापनयोच्यते ॥ ७९ ॥
 उपनयः पक्षधर्मरूपापनायोपयुज्यते ।
 शिष्यस्य गुरुणा सार्धं सतीर्थानां परस्परम् ॥ १८० ॥
 वस्तुतत्वावबोधाय वादः कार्यो विमत्सरम् ।
 जातिभिर्निग्रहस्थानैश्छलैरपि समन्वितः ॥ ८१ ॥
 स एव वादो जल्पः स्यात् ख्यातिपूजादिहेतुकः ।
 स्थापनं प्रतिपक्षस्य जल्पे^१ यस्मिन्न विद्यते ॥ ८२ ॥
 वितण्डा नाम सा प्रोक्ता पूर्वोक्तफलसिद्धये ।
 स्थ(छ)लमस्य विकल्पेन परवाक्योपघातनम् ॥ ८३ ॥
 सार्धान्येनोपचारेण वचनेनेति तद्विधा ।
 प्रयुक्ते साधने सम्यगुत्तराप्रतिभासनात् ॥ ८४ ॥

१ A चर । २ A ज्र । ३ D ता । ४ D adds this line । ५ A मी । ६ D स्पो ।

७ A वा । ८ A मे । ९ D भासना ।

समीकरणवृद्ध्या यः प्रसङ्गो जातिरित्यसौ ।
प्रतिदृष्टान्तसरणं प्रतिज्ञाहानिरिष्यते ॥ ८५ ॥

अर्थान्तरस्य निर्देशः प्रतिज्ञान्तरमुच्यते ।
सं प्रतिज्ञाविरोधो यद्वैरं हेतुप्रतिज्ञयोः ॥ ८६ ॥

प्रतिज्ञायाः परित्यागस्त्वैतसं(स सं)न्यासो विधीयते ।
विशेषरहिते हेतौ दूषिते प्रतिवादिना ॥ ८७ ॥

सविशेषस्य कथनं हेत्वन्तरमुदाहृतम् ।
प्रकृतार्थपरित्यागात्तदसम्बद्धभाषणम् ॥ ८८ ॥

अर्थान्तरमिति प्रोक्तं निग्रहस्थानसन्निधौ ।
वारत्रितयमुक्तोऽपि पर्षदा प्रतिवादिना ॥ ८९ ॥

यन्न वेत्ति परः सम्यगज्ञानाख्यं तदुच्यते ।
प्रतिज्ञादेः क्रमं त्यक्त्वा क्रमव्यत्ययसङ्ग्रहः ॥ १९० ॥

अप्राप्तकालं तत्प्रोक्तं निग्रहस्थानवेदिभिः ।
केनाप्यवयवेनात्र हीनं तर्न्यूनमुच्यते ॥ ९१ ॥

हेतुदाहरणाधिक्यादधिकं तद्विदुर्बुधाः ।
अनुवादं परित्यज्य पुनस्तस्यैवं भाषणम् ॥ ९२ ॥

शब्दस्यार्थस्य तत्प्रोक्तं पुनरुक्तं मनीषिभिः ।
विज्ञातस्य पदार्थस्य त्रीन्वारान् भाषितस्य च ॥ ९३ ॥

नानुवादः परोक्तस्य भवेत्तद(दन)नुवादनम् ।
उत्तरस्य यदज्ञानमुक्तो त्वप्रतिभा बुधैः ॥ ९४ ॥

अन्यकार्यात्कथाभङ्गः कथाविक्षेप उच्यते ।
अभ्युपेत्य निजं दोषं परदोषस्य भाषणम् ॥ ९५ ॥

मतानुज्ञेति सा प्रोक्ता दोषोद्भावनवेदिभिः ।
प्राप्तस्य निग्रहस्थानं तदनुद्धानं च यत् ॥ ९६ ॥

१ A व २ A F सं ३ A यं द्वैरं F A वै ४ F ससं ५ A तापा ६ A ता ७ D गृहानाख्यं
च ८ A तन्मू ९ A स्थव १० A.....नानुवादनं ११ D प १२ D क १३ D येक १४ D तु ।

निग्राह्योपेक्षणं नाम निग्रहस्थानमुच्यते ।
 अनिग्रहे निग्रहस्य यदुद्भावनमुच्यते ॥ ९७ ॥
 अनिग्राह्यं तु योगोऽयं दूषणत्वेन कीर्तितः ।
 स्वसिद्धान्तं परित्यज्य यदुच्छृङ्खलभाषणम् ॥ ९८ ॥
 अपसिद्धान्तनामेदं निग्रहस्थानमुच्यते ।
 अपक्षधर्मो हेतुर्यः सोऽसिद्धः परिकीर्तितः ॥ ९९ ॥
 सौध्यधर्मविरुद्धो यः विरुद्धः परिकीर्तितः ।
 पक्षत्रितयगामी यः सोऽनैकान्तिक उच्यते ॥ २०० ॥
 कालात्ययापदिष्टोऽयं पक्षे योऽन्येन वाध्यते ।
 सन्देहहेतुभूतेन वाध्या यः प्रतिहेतुना ॥ १ ॥
 हेत्वाभासः स विज्ञेयः समः प्रकरणेन सः ।
 ततो विवदमानेषु निग्रहस्थानवर्त्मनि ॥ २ ॥
 स्थितानामजयं ब्रूयादितरेषां जयं नृपः ।
 इति शास्त्रविनोदेन दिनशेषं नयेन्नृपः ॥ ३ ॥
 कवीनां तार्किकाणाञ्च प्रसादं भूरि दापयेत् ।
 उक्तः शास्त्रविनोदोऽयं सोमेश्वरमहीशुजा ॥ ४ ॥
 इति शास्त्रविनोदः ॥ २ ॥
 इदानीं गजवाह्यालीविनोदः परिकीर्त्यते ।
 गजैर्विनोदनै(नं) कुर्याद्गोह्यालीं सङ्गतो नृपः ॥ ५ ॥
 सङ्ग्रामार्थं श्रमस्तेषां कार्थो यवनयोधने ।
 मदहीना न धावन्ति न युध्यन्ते मतङ्गजाः ॥ ६ ॥
 मद एव गुणस्तस्मात्तदर्थं यत्नमाचरेत् ।
 बृंहणैः कवलैष्टृष्यैस्तदासञ्चय(ञ्जन)कारणैः ॥ ७ ॥
 व्यस्तारकारकैश्चान्यैर्मुखवर्धनकैरपि ।
 करवृद्धिकरैर्योगैः कर्तृशुद्धिकरैरपि ॥ ८ ॥

प्रभेदनैर्वर्धनैश्च गन्धवर्णकरैस्तथा ।
दोषो(दोषो)त्पादनकैः पिण्डैर्जातिधात्वनुसारतः ॥ ९ ॥

गजानुपचरोद्राजा प्रयत्नादन्नपानकैः ।
तत्रादौ जातयो ज्ञेया त (स्त)स्माद्द्रक्ष्यामि लक्षणम् ॥ २१० ॥

गात्रापरं नखा दन्ताः कोशो मध्यं करं गलः ।
तन्नून्येतानि दीर्घाणि शीर्षं पृष्ठं च बालधिः ॥ ११ ॥

तलानि चिबुकं चैव ह्रस्वानि च भवन्ति हि ।
समदौ च कटौ कुक्षिः कर्णौ च तनवो भृशम् ॥ १२ ॥

अङ्गुली हनुकेशं च वक्षः कुब्जं प्रदृश्यते ।
यस्य श्यामो भवेद्दर्णः कृष्णे स्थूले च लोचने ॥ १३ ॥

आकार ईदृशः प्रोक्तो वनचारस्तु कथ्यते ।
एकाकी न प्रयात्येष गोप्रचारं^१ च गच्छति ॥ १४ ॥

यथानुवर्ती भीरुश्च चलच्चित्तो वने मृगः ।
धृतस्य कर्मकाले तु भवेदुत्तानवेदिता ॥ १५ ॥

दुःशीलता च चापल्यं लक्ष्मैतन्मृगदन्तिनः ।
उरो मुखं तथा कर्णौ विशालानि भवन्ति हि ॥ १६ ॥

गात्रापरं शिरो दन्ताः सगदे(दं) वैर्मकन्धरम् ।
केशा बालाश्च रोमाणि स्थूलानि च भवन्ति हि ॥ १७ ॥

बालधिः पृष्ठवंशश्च चिबुकं हस्त एव च ।
भवन्त्येतानि दीर्घाणि लम्बत मेढूकोशकम् ॥ १८ ॥

भेककुक्षिसमाकुक्षि लो(लो)चने कपिले शुभे ।
कृष्णमेर्धनिभो वर्णः सर्वाङ्गं^२ परिपीनता ॥ १९ ॥

जाड्यं च बलिबाहुल्यमाहुर्मन्दस्य लक्षणम् ।
वने तु वसतस्तस्य शशदिर्न भयं भवेत् ॥ २२० ॥

न ह्यति भवत्येको निद्रालुः सततं भवेत् ।
 शिक्षाकाले धृतस्यैतलक्षणं परिदृश्यते ॥ २१ ॥
 गम्भीरं वेदनं तस्य कर्म शीघ्रं न शिक्षति ।
 शिक्षितं विस्मरत्याशु मत्तः स्मरविशिषितः ॥ २२ ॥
 मन्दकोपो गतौ स्तद्यो (बधो)मन्दो मातङ्ग ईदृशः ।
 गात्रापरं करः पुच्छं न स्थूलं न कृशं समम् ॥ २३ ॥
 विशालमुन्नतं वक्षो धनुराकारवंशकः ।
 कुम्भौ च ना (वा)तकुम्भश्च कटौ चापि प्रवेश (ष्ट्र)कौ ॥ २४ ॥
 स्थूल (ला)दन्ता भवन्तीह विपुलं श्रवणासनम् ।
 वैराहजघनश्चैव छागकुक्षिर्मनोहैरः ॥ २५ ॥
 समस्निग्धा नखा दन्ता लोचने मधुपिङ्गले ।
 गौरवर्णोऽस्युदग्रश्च कृष्णविन्दुविराजितः ॥ २६ ॥
 आताम्रं तालुजिह्वोष्ठमेतद्भद्रस्य लक्षणम् ।
 वने यूथस्य धुरतो यात्याहारविहारयोः ॥ २७ ॥
 मेघभेरीस्वनाद्भीतिं नैति हृष्यत्यनाकुलः ।
 समानीतो वनात्कर्मकाले सो (ऽस्या)न्वर्थवेदना ॥ २८ ॥
 आशुग्राही सुशीलश्च न विस्मरति शिक्षितम् ।
 कर्मशूरः स्वयं शूरो रूपलक्षणसंयुतः ॥ २९ ॥
 ईदृशो भद्रजातिः स्यात्कुञ्जरो विजयावहः ।
 मिश्रस्तूभयसंयोगे सङ्कीर्णास्त्रिगुणो मतः ॥ २३० ॥
 भद्रमन्दो भद्रमृगो मन्दभद्रस्तथापरः ।
 मन्दमृगो मृगभद्रो मृगमन्दश्च मिश्रकः ॥ ३१ ॥
 भद्रमन्दमृगश्चैको भद्रो वा मृगमन्दयोः ।
 मन्दभद्रमृगश्चान्यो मन्दो वा मृगभद्रयोः ॥ ३२ ॥

१ A लि । २ D तिः । ३ D व्या । ४ D वा । ५ A मवः । ६ A F बु । ७ D लस्तत्त्वाधेदेने ।

गुणाधिक्येन नामैषां वर्णाद्वा मुखलक्षणात् ।
 मिश्रसङ्कीर्णजातीनां नामलक्षणमीदृशम् ॥ ३३ ॥
 मिश्राणां मिश्रचारस्तु सङ्कीर्णानां तथाह्वयः ।
 शुद्धं(द्ध) सङ्कीर्णमिश्राणां जातिभेद इतीरितः ॥ ३४ ॥
 एतेषामुत्तमो भद्रो मन्दो मध्यमलक्षणः ।
 मृगः कनिष्ठो मिश्राणां सङ्कीर्णानामयं क्रमः ॥ ३५ ॥
 श्लेष्मपिचानिला ख्याता धातूनामपि जातिवत् ।
 शुद्धा मिश्राश्च सङ्कीर्णा भेदा ज्ञेया विचक्षणैः ॥ ३६ ॥
 सात्विकी कफतः पिताद्राजसी तामसी चलात् ।
 प्रकृतिर्मिश्रसङ्कीर्णा विज्ञेया पूर्ववद्बुधैः ॥ ३७ ॥
 मेघावी स्निग्धवर्णश्च दीप्ताग्निर्मितभोजनः ।
 अन्वर्थवेदी दीर्घायुः कामुकः सात्विको गजः ॥ ३८ ॥
 वेगवान् बहुशुक्ल शूरः प्रज्ञावाँश्चलमानसः ।
 उच्चानवेदी दुष्टश्च राजसोऽयमनेकपः ॥ ३९ ॥
 क्लेशेन कर्म गृह्णाति गृहीतं विस्मरत्यपि ।
 प्रत्यर्थवेदी निद्रालुस्तामसो द्विरदः स्मृतः ॥ २४० ॥
 वैल्लोच्चटा विदारी च गोक्षुरः शालमली वरी ।
 वाजिगन्धा तु गोक्षीरो (गाक्षीरी) गोहिन्हा भूमिशर्करा ॥ ४१ ॥
 हिंसा च कुटजं धात्री लिन्हा माषाश्च चूर्णिताः ।
 क्षीरेण सहितः पिण्डो गजानां बृहणो महत् ॥ ४२ ॥
 बलागोक्षुरकुष्माण्डमाषयात्रीशतावरी ।
 उच्चटाकुटजां (जा) चूर्णं सम(भ)ये पयसान्वितः (तम्) ॥ ४३ ॥
 पैरुषांकोलहिंसाश्च लक्ष्मणा सिन्धुवल्किका ।
 चित्रकः सुरसा शिशुः काश्मीरी गिरिकर्णिका ॥ ४४ ॥

१ A मित्र । २ D मः । ३ D बालोच्चटा A बलोच्चटा । ४ A हिस्ता । ५ D ने । ६ D उच्चटा
 कुंजरं चूर्णं समये F उच्चटाकुटलां । ७ D पुस्वान् कोलहिंसाश्च । ८ A कं ।

भूशर्कराऽग्निमन्थः शफ(म्ब)री च शतावरी ।
पूतिकः कर्णिकारश्च व्यस्तारान्तै(रतै)लमम्बुना ॥ ४५ ॥

भल्लातमूलमूर्वा च कदली च महागुणः(हा) ।
केतकी च कुमारी च विदारी रक्तसौरिका ॥ ४६ ॥

एतैः समैः कृतश्रूणो^० दधिशीरघृतान्वितः ।
दत्तः प्रतिभये^० पिण्डो गजानां मुखवर्धनः ॥ ४७ ॥

कृष्णा घोला(ण्टा)वर्ता(बला)गुञ्जा सुवहा गोक्षुरः सहो ।
शताव्हा मूशली वेलु(ल्लं)प्रती(ची)बलविदारिका ॥ ४८ ॥

भूशर्करा शाल्मली च श्लक्ष्णाश्रूणीकृताः समाः ।
दध्ना पिण्डीकृता दत्ताः करीणां कटवर्धनः(नाः) ॥ ४९ ॥

एलामियङ्गुकुटजहरितालं मनःशिला ।
त्रिमैतत्कृ(यामा कृ)ष्णधान्या(ना)श्च रामटं सर्पकञ्चुकः ॥ ४५० ॥

आखुविद्वेषि(ष्य)हिंसाश्च मुस्ताचित्रकसैन्धवाः ।
वीना(रा) रसनो धनुरस्त्रिवृत्ता(ता) च विचूर्णिता ॥ ५१ ॥

एतैर्वैस्तै(तिं)स्तथा बस्तिः प्रलेपश्च कटे कृतः ।
मधुक्तोऽयं यथायोगं करीणां कटशोधकः ॥ ५२ ॥

पारापतशकृद्धिङ्गवर्तिनीं (तिंवा)परिवर्तयेत् ।
यवमध्यप्रमाणा च मुहूर्तस्थितिमर्हति ॥ ५३ ॥

चित्रकश्च तथा दूर्वा घोण्टामूलमध्नापि वा ।
चूतश्च तैः कृतश्रूणो^० भेदनो मधुतैलयुक् ॥ ५४ ॥

गुडस्तैलं पु(सु)रा श्ल(शु)ण्ठी कृष्णामधुव(क)संयुतम् ।
षडङ्गमेतद्वातव्यं मदभेदे^०नवर्धनम् ॥ ५५ ॥

अकशिथुरसोनाश्च कदम्बसैमुदायकः ।
पद्माट(क्ष)सुरसाह्वा(ब्बा)श्च गुड्डी च करञ्जकः ॥ ५६ ॥

१. D सुखवहा F सहगुणः । २. D नीः । ३. A यं । ४. D ती । ५. F दा । ६. A ह । ७. A वा ।

८. A F का । ९. A वा । १०. A व्रत... । ११. D दधि । १२. A म । १३. A कस्तु... । १४. D कम् ।

चम्पकं च समैरेतैश्चूर्णितैर्दधिभिश्चितैः ।
 पिण्डोऽयं मददृद्धौ स्यादिक्षुक्षीरघृतानि च ॥ ५७ ॥
 केतकीशिगुमुरसावेलू(न्त)रमुशीरकम् ।
 सिद्धका(को)घृषि(थि)का रम्भा कवन्धो^१ मुस्तकं च तैः ॥ ५८ ॥
 चूर्णितैश्च समैः श्लक्ष्णैर्मधुतैलसमन्वितैः ।
 दत्तैः प्रवर्तते गन्धः सिन्धुराणां मदाम्भसि ॥ ५९ ॥
 पारिजातकपुष्पाणि किंशुकं किर्णिर्ह(र्ही)गुडः ।
 हरीतकी हस्तिकर्णा मधुना मधु(द)शौक्ल्यकृत् ॥ ४६० ॥
 शिलाजर्तुज(च) तक्रेण शालिपिष्टमजापयः ।
 यशः(यासः) काञ्ची च शौक्ल्यस्य करणं करिणां मदे ॥ ६१ ॥
 अञ्जनस्य तरोर्मूलं नारीरसपरिप्लुतम् ।
 कुटजेन समायुक्तं नीलवर्णकरं मदे ॥ ६२ ॥
 तालकद्विगुणा दीर्वा रक्तवर्णकरी मदे ।
 हरिद्रा मधुसंयुक्ता पीतवर्णा महामदे ॥ ६३ ॥
 शयनावसरे दत्तां ग्रीसमध्ये मधुप्लुता ।
 श्यामं वर्णं करोत्याशु करिणां मदवारिणः ॥ ६४ ॥
 धात्रीफलानि नीली च मधुकं कृष्णवर्णव(क्त)त् ।
 दूर्वा च मधुना दत्ता हरितं वर्णमाबहेत् ॥ ६५ ॥
 बृहतीफलमूलानि शुण्ठी सैन्धवसंयुता ।
 मूत्रपञ्चकृते (तो) कोशे लेपोऽयं कोषदीपनः ॥ ६६ ॥
 कोष्ठे(कुष्ठे)वा दारुशनी तर्भरं तैलसंयुतम् ।
 पायुलेपप्रयोगेण करिणां कोषवर्धनम् ॥ ६७ ॥
 पिप्पली मरिचं शुण्ठी मर्कटीफलमेव च ।
 तैलेन कटलेपोऽयं करिणः कोषयेद्भ्रुवाम् ॥ ६८ ॥

१ A शा । २ D न्का । ३ A न्यू । ४ D हं । ५ D लवणोपहृत् । ६ A तुत । F तुत ।
 • D क्य । • D द । ९ A न्ना । १० D F काही । ११ A ती । १२ A स्तम् । १३ D न्का ।

राजिका पीलुमूलं च फणिजं पिप्पली कणा ।
 नागरं बीजपूरेण पिण्डोऽयं कोपदीपनः ॥ ६९ ॥
 कोपदीपनयोगास्तु कथिता ये कटादिषु ।
 पूर्वेषुस्ते विधातव्या धावेच्चाहवकर्मणि ॥ ४७० ॥
 बृंहणैः बृंह(हि)तानां च सप्त शोभा भवन्ति हि ।
 वक्ष्यामि लक्षणं तासां क्रमशो नामसंयुतम् ॥ ७१ ॥
 करं कर्णौ च पुच्छं च तुच्छं चालयति द्विपः ।
 सङ्कणी तालु जिह्वा च स्तनयुग्मं विलोचने ॥ ७२ ॥
 ईषद्वयक्तिं समार्याति सोऽज्ञैः (सौजन्यं) वर्धते क्रमात् ।
 सुच्छया रक्तवृद्धिश्च सञ्जातरुधिरा मता ॥ ७३ ॥
 प्रतिमाने च कण्ठे च मणिबन्धे च वक्षसि ।
 कक्षयोर्मांसवृद्धिश्चेत्प्रतिच्छेदेति सा मता ॥ ७४ ॥
 सर्वसन्धिषु गात्रेषु वदने पक्षयोर्द्वयोः ।
 पीनता वलिनाशश्च यत्रासौ पक्षलेपिनी ॥ ७५ ॥
 कक्षयोः कन्द(न्ध)रोद्देशे दन्तस्योभयपार्श्वयोः ।
 लच्छूनता भवेद्यत्र धातुसाम्यं सर्कामता ॥ ७६ ॥
 वरिष्ठा घै(घु)दियं शोभा चतुर्थी करिणां सदा ।
 युद्धेऽध्वनि विनोदे च सप्तकक्षा प्रशस्यते ॥ ७७ ॥
 वंशा(शो)ऽस्य सम्म(म)तां याति त्रिकं पक्षो यथा(दा)गजे ।
 निद्रालुर्मन्दगामी च दीर्घोच्छ्रसस्तथालसः ॥ ७८ ॥
 पञ्चमा(मी) संमकल्पेयं शोभा शोभाकरी भृशम् ।
 गा(ग)तौ च ल(ला)ति मांसानि षष्ठी सौ व्यतिकीर्णिका ॥ ७९ ॥
 निमग्नः पृष्ठवंश(शो)स्य कदल्युत्तानपत्रवत् ।
 यत्र सा द्रोणिका नाम शोभेयं सप्तमी मता ॥ ४८० ॥

१ A य । २ D साय । ३ D ज । ४ D च्छि । ५ A F ना । ६ D क्से । ७ D दि त्रयं ।
 ८ These two lines are omitted in D । ९ A सकल्पेयं । १० D गति । ११ A स्या । १२ D कर्णिका ।

ततः सञ्जातशोभस्य मन्दा(दा)वस्थातु(स्तु) दन्तिनः ।

अतः(अन्तः)पश्च मंष्टे(दे) सप्त द्वादशेतित्व(स)मौरिताः ॥ ८१ ॥

पृष्ठं मेढ्रं समं तु स्यादीषद्रक्ते च लोचने ।

कान्तिमान् करिणीलुब्धो नभश्च परिजिघ्रति ॥ ८२ ॥

गजवीथ्यां पदं धत्ते द्विपेभ्यः परिक्रुष्यति ।

दर्शनीयो गजाघाती दन्ताभ्यां हन्ति भूरुहान् ॥ ८३ ॥

पांसुक्रीडनलोलः स्यात्पङ्कगलेपनतत्परः ।

प्रथमान्त(न्तां)मदौवस्थां प्राप्तः सञ्चित उच्यते ॥ ८४ ॥

स्वल्पनिद्रो रुषायुक्तो जृम्भते यस्तु सन्ततम् ।

बहुकुद्धो रक्तनेत्रो कोपावस्था द्वितीयकी ॥ ८५ ॥

कुरुते बृंहितं शश्वदन्नं च परिवर्तयेत् ।

आलानं नाशु भजते शय्यां न प्रतिपद्यते ॥ ८६ ॥

दृक्षशाखां समालम्ब्य प्रसारयति कन्धराम् ।

गमने पाटवं धत्ते तृतीये प्रसवे गजः ॥ ८७ ॥

उच्छ्वनः कटदेशस्तु मुखं च परिशोभितम् ।

ऊर्ध्व(र्षा)मूलस्य योगेन स्रोतसी विवृते तथा ॥ ८८ ॥

कटं चुम्बति हस्तेन तिर्यग्वीक्षणतत्परः ।

अपसर्पति पश्चाच्च क्रोधनः स्रक्लेहनः ॥ ८९ ॥

अत्यासन्नमदो हृष्टो वारणः स्यात्प्रभेदने ।

दृश्यते तिलकप्रायं दानं यस्य कटद्वये ॥ ९० ॥

वाग्बिभे(ग्बिभा)ति यतस्तस्मै कुप्येत्तिलकितं हि तत् ।

वितस्तिमात्रं वदने दानं गण्डस्थलान्तरे ॥ ९१ ॥

पुष्करे सीकरस्त्रावी निर्भयोऽर्धकपालिके ।

गच्छन्नापिन्मदस्त्रावी दानतः प्रतिभूयसा ॥ ९२ ॥

१ A स्ताडु । २ A व । ३ D द्वी । ४ D सः । ५ D हा । ६ A जो त्वौ सेयं F दे कसौ ।
७ A आवेदुलस्य मलं च F ऊर्ध्वं...मूलं च । ८ A सा । ९ D दौ । १० D भी । ११ A को ।

दानप्रवाहौ^१ मिलितौ नेत्रयोर्दूषितामया(याः) ।

मेघवद्गर्जितं यस्य पूर्वलक्षणलक्षितः ॥ ९३ ॥

अधोऽर्जुबन्धिनी बाह्या तृतीया परिकीर्तिता ।

बहुगन्धिमर्दस्त्रावी समदक्षा(कक्षो) घनश्रिता(या) ॥ ९४ ॥

हर्षकोऽप्यधिको यत्र विना(नो)दायोधने क्षमः ।

सर्वसत्वजिघांसुः स्यादाखण्डस्य वञ्चानुगः ॥ ९५ ॥

राजवाह्यो गजो यत्र सा भवेद्गन्धचौरिणी ।

सदा कलुषितस्वान्तो ग्रासद्वेषी^२ जिघांसनः ॥ ९६ ॥

कर्णयोस्तनयोरक्षणोः कटयोस्तालुपुष्करे ।

रोमहर्षेषु कोशेषु स्रवत्यैष्ट्यासु सर्वदा ॥ ९७ ॥

आरोहस्रवसो(त्श्रवसी) यस्यामवस्था क्रोधनी तु सा ।

रात्रौ आम्रयति संरब्धः स्तम्भं नाश्रयते रुषा ॥ ९८ ॥

निद्रां बुभुक्षां नो वेत्ति नेत्रकर्णावधिं श्रेयत् ।

अधो मर्दः(ः)प्रवाहेन(ण) भवेत्सो वांलितापरः ॥ ९९ ॥

अतिप्रवाहवापाभ्यां निर्मांसश्चास्थिभूषणः ।

प्रणिधित्रितयो(या)लम्बी^३ प्रतिविम्बं हिनस्ति च ॥ ५०० ॥

एवं निरङ्कुशो यस्यामवस्था सातिवर्तिनी ।

न पश्यति न जानाति न शृणोति न तिष्ठति ॥ १ ॥

सम्भिन्नमदमर्यादो यस्यां क्षौण्यौ(क्षौण्यु)ग्रगन्धवान् ।

षष्ठ्यां निवर्तयेन्नागं सप्तमीं नैव लङ्घयेत् ॥ २ ॥

अन्त्यैधारा(तु)क्षैयाद्विही क्षिप्रमेव हि नश्यति ।

एवं मद्युतान्नागान् विनोदाय प्रकल्पयेत् ॥ ३ ॥

गजाध्यक्षं समाहूय दीपनायादिशेन्नुपः ।

वीरसूडाभिधं वाद्यं मृदङ्गमिर्वैर्हर्षणम् ॥ ४ ॥

१. अ. F. दौ. २. D. तु. ३. A. द. ४. A. F. हां. ५. D. वा. ६. A. F. पा. ७. A. लुष्ठ. ८. D. न्द. ९. A. व. १०. A. मी. ११. D. म्वाः. १२. A. न्य. १३. D. क्षपदां. १४. A. F. ध्वनि.

ढका(क)या जयघण्टाभिर्वादयेति च निर्दिशेत् ।
रजन्याः प्रथमे यामे वीरसूडस्य वाह(द)ने ॥ ५ ॥

समन्ताद्गजमावेष्ट्य तिष्ठेयुः परिचारकाः ।
सिंहनादांश्च ते कुर्युर्भटानां रोमहर्षणान् ॥ ६ ॥

तेषां रवान्समाकर्ण्य समाहूय महीपतिः ।
पट्टानि पट्टिकाश्चैव घनं श्वेतं दुकूलकम् ॥ ७ ॥

शृङ्गारार्थं नृपो दद्यात्तेषां तेषां पृथक् पृथक् ।
मण्डनार्थं मदेभानां तैलं सिन्दूरमेव च ॥ ८ ॥

कौशुम्भं वीरकसार्थं कोपायोद्दीपपिण्डकान् ।
निद्वारम्भे च निद्रार्थं निद्रान्ते मद(भद्र)दन्तिनाम् ॥ ९ ॥

शृगाणां शयनान्ते च निद्रार्थं मद(न्द)दन्तिनाम् ।
उद्दीपनं ततः पिण्डान् प्रागुपात्तान् पृथक् पृथक् ॥ ५१० ॥

प्रकृत्याद्यनुरोधेन महामात्रैः प्रदापयेत् ।
स्थापयेदातपे मन्दान् भद्रान्छायातपे गजान् ॥ ११ ॥

शृगांश्छायासु बध्नीयान्महामात्रौ विचक्षणैः ।
विनोददिवसे तेषामन्नपानं निर्वारयेत् ॥ १२ ॥

तैलेन जघनं लेप्यं सिन्दूरेण च मस्तकम् ।
वातकुम्भस्य मध्यं(ध्ये)र्तुं कुर्यात्तिलकमुत्तमम् ॥ १३ ॥

अलङ्कृतांस्तथा नागान् बाह्याख्यैर्भ्यास(श)देशतः ।
आलानेषु च बध्नीर्याद् दूरतस्तु परस्परम् ॥ १४ ॥

शतधन्वान्तरायामां विस्तारे षष्टिसम्भिताम् ।
शङ्खगर्तदृषद्दीनां कण्टकादिविर्जिताम् ॥ १५ ॥

अपांसुलां समां श्लक्ष्णां पूर्वभागोन्नतीं मनाक् ।
भुवं कुम्भावृतां कुर्याद्द्वैध्यै द्वारद्वयाङ्किताम् ॥ १६ ॥

१ A दा । २ D टा आरोमहर्षणाः । ३ D वं स । ४ D यदन्ति । ५ A ना । ६ A दद्यात् । ७ D म्मी ।
८ A ङ् F र्थे । ९ A त्र । १० A णाः । ११ D विचार । १२ D च । १३ A ल्य । १४ AF वा द् ।
१५ A म्म । १६ A ता । १७ A र्थे ।

तोरणौ द्वौ प्रकुर्वीत द्वारयोः सुमनोहरौ ।
 प्राङ्मुखोदङ्मुखो(खी) वापि बाह्यालीं परिकल्पयेत् ॥ १७ ॥
 पूर्वाभिमुखबाह्यालीदक्षिणं मध्यभागतः ।
 उपान्ते वृत्तिसंश्लिष्टं कुर्यादालोक्यमन्दिरम् ॥ १८ ॥
 उच्चाधिष्ठानैर्मूर्द्धस्थं परिखौपरिवेष्टितम् ।
 विशालं च सुरम्यं च पृष्टभिक्तिसमन्वितम् ॥ १९ ॥
 सुधाधवलितंस्तम्भैः काञ्चनैः परिशोभितम् ।
 नानावर्णवितानाढ्यं काचकुट्टिमकल्पितम् ॥ ५२० ॥
 परिखायां परिन्यस्तैः फलकैः कृतमार्गकम् ।
 निःश्रेणीकल्पितारोहं वारणानां निवारणम् ॥ २१ ॥
 गेहमन्यं प्रकुर्वीत परिखायास्तु बाह्यतः ।
 ईषत्पश्चात्प्रदेशे तु दक्षिणं भागमाश्रितम् ॥ २२ ॥
 परिखावेष्टितं तुङ्गं चित्रभिक्तिसमन्वितम् ।
 सुरम्यं सुविशालं च परमण्डलिकाश्रयम् ॥ २३ ॥
 आलोकमन्दिस्याग्रे लालवेर्डी(जालवेर्डी) प्रकल्पयेत् ।
 निखातैरष्टभिः स्तम्भैः पार्श्वद्वयनिवेशितैः ॥ २४ ॥
 स्थूलदीर्घार्गलद्वन्द्वं दृढकीलकधारिताम् ।
 द्विपवक्षःस्थलोत्सेधां पार्श्वयोर्गत(त)संयुताम् ॥ २५ ॥
 अन्यामीहग्विधां कुर्याद्धावनान्तोष(प)योगिना(नी)म् ।
 पूर्वद्वारसमीपे ताम्रचरां दिशमाश्रिताम् ॥ २६ ॥
 एवं लक्षणसंयुक्तां बाह्यालीं परिकल्प्य च ।
 महत्तरेण विज्ञप्तः कृतदेवार्चनक्रियः ॥ २७ ॥
 आघोर्ष्यं द्विष्टिमं राजा पुरवीथ्यां चतुष्पथे ।
 तुन्दिलैर्गर्भिणी(णी) वृन्दैर्बालैः पादाङ्गकुण्डितैः ॥ २८ ॥

१ A F स्या । २ A F ण । ३ A र्धभागस्थं । ४ A घा । ५ D तैः । ६ D त्पश्चात् F पाश्चात्य ।
 ७ D लालं । ८ D ष्ठी F द्वंद्वानां । ९ A न्दां । १० D धारितम् । ११ D वाचना । १२ D स्फाल्य । १३ D
 तैः । १४ A कु ङि ।

न यातव्यं न यातव्यं कौतुकाद्दर्शनोत्सुकैः ।

विषमा मत्तमातङ्गा मारयन्ति कृतान्तवत् ॥ २९ ॥

अन्यां च घोषणां कुर्याद्यः कश्चित्पादवेगवान् ।

धनलुब्धो द्विपस्याग्रे स धावतु स धावतु ॥ ५३० ॥

ततो भुक्त्युत्तरं राजा प्रसाधनपरो भवेत् ।

कान्तानां च कुमारानां भूपार्थं वस्त्रभूषणम् ॥ ३१ ॥

प्रस्थापयेद्यथायोग्यं सामन्तामात्यमन्त्रिणाम् ।

आह्वीर्य करिणो बाहान् स्वयं सम्भृतमण्डनः ॥ ३२ ॥

अलङ्कृतास्तथा राज्ञीस्तैथान्या भोगयोषितः ।

आरोहयेत्समायाताः करिणीः स्वर्णपुष्पकाः ॥ ३३ ॥

मुक्तौजालसमाकीर्णां पुष्पिकाक्लिङ्किणीयुताम् ।

पार्श्वघण्टाद्रयोपेतां सिन्दूरारुणमस्तकाम् ॥ ३४ ॥

चामरालङ्कृतश्रोत्रां वृत्तनक्षत्रमालिकाम् ।

ततः स्वयं समारोहेत् करिणीं मृदुचारिणीम् ॥ ३५ ॥

पश्चिमाशोन्मुखे सूर्ये किञ्चिद्विगलितातपे ।

शनैः शनैर्ब्रजन् गच्छेदिन्द्रभागो महीपतिः ॥ ३६ ॥

ततः सम्भाष्य बाह्यालीमुपवेश्य करेणुकाः ।

उच्चारयेत्ततः कान्ताः पुरस्ताच्च प्रवेशयेत् ॥ ३७ ॥

कुमारमण्डलाधीशसामन्तामात्यमान्यकान् ।

सेवकान्विविधानन्यानालोकेन प्रवेशयेत् ॥ ३८ ॥

ततः करेणोरुत्तीर्णः सुखासनमधिष्ठितः ।

विशेदवहितो राजा परिघासेतुमार्गतः ॥ ३९ ॥

निःश्रेण्याथ समारुह्य लीलयालोकमन्दिरम् ।

सिंहासनमथारोहेत्कान्ताभिः परिवारितः ॥ ५४० ॥

१. A. व्यां । २. A. F. क्तो । ३. A. मान्य F. न्यान्य । ४. D. ह्य । ५. D. क्षीत । ६. A. यत्सं ।
७. F. काल A. कामाला < A. F. गो । ९. A. लाल ।

ततः प्रवेशितान्सर्वान्यथार्हपुपवेशयेत् ।
 वीरैस्सुडध्वनिं श्रुत्वा प्रहर्षोत्फुल्लमानसः ॥ ५४१ ॥
 गजाध्यक्षं समादिश्य परिकारान्समाह्वयेत् ।
 प्रच्छादनपटच्छन्ना अन्तर्विहितमण्डनाः ॥ ४२ ॥
 अहमहमिकाक्रान्ता विज्ञपेयुः पृथक् पृथक् ।
 परिपृच्छेत्ततो राजा तेषां धावनकारणम् ॥ ४३ ॥
 अ(आ)वां मंत्सरिणो(णौ) देव वयं कनककाङ्क्षिणः ।
 मया द्विपासनं रुद्धमहं परिभवान्वितः ॥ ४४ ॥
 प्रतिज्ञां(तुं) समारूढो जवतोऽहं नराधिप ।
 इति विज्ञाप्यमानस्तैर्यथायोग्यं समादिशेत् ॥ ४५ ॥
 उत्तमो मध्यमो हीनस्त्रिविधः परिकारकः ।
 एतेषां लक्षणं वक्ष्ये जवोत्कर्षात्पृथक् पृथक् ॥ ४६ ॥
 प्रथमा द्विपभूमिः स्यात्प्रथमा नृपतेर्मही ।
 तृतीया परिकारस्य भूमिरेवं त्रिधा मता ॥ ४७ ॥
 प्रथमायां द्वितीयायां हस्तं निष्कासयन् भुवि ।
 तृतीयायां परित्यज्य यो धावति स तूत्तमः ॥ ४८ ॥
 मध्यमस्य च नागस्य विधिना प्राक्तनेन यः ।
 पुरो धावति स ज्ञेयो मध्यमः परिकारकः ॥ ४९ ॥
 कनिष्ठस्य तु नागस्य प्रागुक्तविधिना तु यः ।
 अग्रे धावति स ज्ञेयः कनिष्ठः परिकारकः ॥ ५० ॥
 अग्रिमस्य पदाङ्गस्य पाश्चात्त्यः पुरतो भवेत् ।
 ज्ञेयः स उत्तमजवो वाजिनामपि घातकः ॥ ५१ ॥
 दशधन्वा(न्व)न्तरस्थे(स्थं) वा पटी(रि)कारं जवाधिकम् ।
 पञ्चाशदन्तरे हन्ति दन्त्यसावुत्तमो जवे ॥ ५२ ॥

१ A वार । २ D लोचनः । ३ A अहमहाक्रान्ता । ४ D च्छयत । ५ A द्वीपा D द्विप्या । ६ D शतुमसौ ।
 ७ A तीयां । ८ D उ । ९ D कृते । १० A वि । ११ A वि । १२ D श्रौन्यः । १३ A तु ।
 २६

पौरस्त्यस्य पदाङ्गस्य पार्श्वान्त्यो मध्यमो यदि ।
ज्वेन मध्यमो ज्ञेयो दन्ती गतिविशारदैः ॥ ५३ ॥

अष्टधन्वा(न्व)न्तरगतमशीत्या परिकारकम् ।
यो हन्ति दन्ती स ज्ञेयो मध्यमो जघवेदिभिः ॥ ५४ ॥

पूर्वस्य व(वा)रणाङ्गस्य भवेदर्थात्कु(र्वावतु)पश्चिमः ।
स कनिष्ठजवो ज्ञेयो वारणो वारणावरः ॥ ५५ ॥

पञ्चधन्वन्तरगतं शतधन्वा(न्व)न्तरार्धधि ।
परिकारं निहन्याद्यः सदा हीनजवो गजः ॥ ५६ ॥

भूमित्रये भूद्वये च प्रथमार्या तथा भुवि ।
वेगयुक्ता गजाः सत्वश्रेष्ठमध्याधमाः क्रमात् ॥ ५७ ॥

आह्वाय स्थापयेद्ब्राह्मं (हो) तीत्रकोपपराङ्मुखम् ।
पार्श्वान्त्यतोरणाभ्यर्णे मद(न्द)क्रोपं तु सम्मुखम् ॥ ५८ ॥

यावन्ती(तीं)श्रुवमाघातो या सङ्ख्या हस्तकर्षणो(णी) ।
तथाधिकयाज्जयोऽन्यस्य हीने हीनः समे समः ॥ ५९ ॥

गर्जनं मत्सरौ धावन् प्रविश्य जघनान्तिकम् ।
तर्जयेन्निर्जहस्तेन युध्यमानः प्रधावति ॥ ५६० ॥

भूमिद्वये तृतीयायां त्यक्त्वा गच्छति यो द्विर्षम् ।
स जयी परिकारः स्याद्धारणस्तु पराजयी^३ ॥ ६१ ॥

तुंभ्विकां वा परित्यज्य वीथिं हित्वाऽन्यतो व्रजेत् ।
सर्पवद्वापि र्षैः सर्पश्च(पेदेष्टु)तो^३ वा सम्पराजितः ॥ ६२ ॥

परार्थं धावमानस्तु जयी चेदैनमाप्नुयात् ।
पराजये धनं नास्ति कुञ्जरेण हतो हतः ॥ ६३ ॥

१ A स्त । २ D पार्श्वान्त्यो । ३ D वारणो वारणोत्तमः । ४ These four lines are omitted in D । ५ A न्वा । ६ D विपः । ७ A न्वा । ८ D न्त । ९ D श्वान्त्य । १० D र्षणा । ११ D र्जे । १२ D शोयावत् । १३ F दस्ति । १४ D पः । १५ D यम् । १६ D कुञ्जिताकां वा । १७ A F न्यतो । १८ A F शः । १९ D वृत्तो । २० A दूत ।

जघने दन्तयोर्बापि कुर्याच्चूर्णेन लाञ्छनम् ।
 माष्टिं वा तत्कृते चान्यः प्रतिज्ञाधावनच्चिदम् ॥ ६४ ॥
 प्रतिज्ञापारगो यः स्याज्जयस्तस्य प्रकीर्तितः ।
 प्रतिज्ञापगमे वापि मारणे वा गजो जयी ॥ ६५ ॥
 नृपभूमौ लिखेद्रेखां विंशत्या कार्मुकैर्भुवि ।
 गजस्य धावतेश्चान्तस्तिर्यग्गयायी जयी भवेत् ॥ ६६ ॥
 लेश्च यन्निषेधार्थं धावको विजयी भवेत् ।
 तयोरन्यतरस्यापि मारणे वारणौ जयी ॥ ६७ ॥
 युगर्षद्भावतो पृष्ठे यस्य सीकरसङ्करः ।
 जयं तस्य विजानीयात्तद्वधे हस्तिनो जयम् ॥ ६८ ॥
 उत्तमो दन्तिनो भूमौ भूपभूमौ तु मध्यमः ।
 कनिष्ठो निजभूमौ च स्थापनीयो यथाक्रमम् ॥ ६९ ॥
 उत्तमो मध्यमं गच्छेन्मध्यमश्चाधमावधिम् ।
 अधमो निजभूम्यन्तं धारयेयुर्गजं क्रमात् ॥ ७० ॥
 अनया परिपाटयैवं निजां भूमिं नयञ्जयी ।
 एवं कर्तुं न शक्नोति हतेऽस्मिन् वारणो जयी ॥ ७१ ॥
 बद्धहस्तो यदा चोरः पुरो धावति हस्तिनः ।
 गतापराधो जीवेच्चद्धतः पापात्प्रमुच्यते ॥ ७२ ॥
 जवाधिकस्य नौगस्य वाजिनो धावनं पुरः ।
 सीकराः सादिनः पृष्ठे निर्गतौ सादिनो जयः ॥ ७३ ॥
 वैल्यं दन्तिनो दन्ती(न्ते) सादी क्षिपति दन्तिनः ।
 अन्यो हरति दण्डेन तत्राशक्तः पराजितः ॥ ७४ ॥
 धावभेदाः समाख्यातास्तथा जयपराजयौ ।
 इदानीं तु प्रवक्ष्यामि गजारोहणलक्षणम् ॥ ७५ ॥

१ A बान्यः । २ D के छ । ३ D नं आ A तश्वा । ४ A लग F गल । ५ A ल । ६ A धावको ।
 ७ D ने । ८ A वा । ९ D धद्व्यापनः पृष्ठो A वद्ध । १० D च अ F चेह । ११ A कान्त । १२ D तम् ।
 १३ D ध । १४ D चलनं । १५ F दिती । १६ A भिः ।

निर्षादी त्रिविधो ज्ञेयो रेखायुक्तिवलयुतः ।

अधमो मध्यमः श्रेष्ठः सर्वैस्तैरुत्तमोत्तमः ॥ ७६ ॥

गात्राभ्यामपराभ्यां च पार्श्वाभ्यामपि रज्जुभिः ।

कणां धृत्वा मुखे मोक्तं वृक्षादिरधिरोहणम् ॥ ७७ ॥

एतान्येवावरोहे स्युरापातः कर्णतो रैणम्(णे) ।

एवं दशविधं प्रोक्तमवरोहणलक्षणम् ॥ ७८ ॥

प्रविश्यासनमुत्कृष्टं मध्यं मध्यसमासनम् ।

पादाग्रेणावकृष्टं स्यादासनं त्रिविधं स्मृतम् ॥ ७९ ॥

मन्दादिजातौ युद्धे च प्रोक्तमुत्कृष्टमासनम् ।

भद्रादिजातौ धावे च मध्यमासनमिष्यते ॥ ५८० ॥

अवाग्रे मृगजातौ तु शिरोविष्टतितत्परे ।

अवकृष्टासनं शस्तं मातङ्गनां यथाक्रमम् ॥ ८१ ॥

समं दृढं च संलग्नं जानुसन्धिसमाहितम् ।

आसनत्रितयेऽप्येवं सौष्टवं परिकल्पयेत् ॥ ८२ ॥

गजस्य प्रेरणार्थं यत् पुरस्तादासनं वपुः ।

करोतु यन्ता प्रणिधेनां(धिना)भ्नासौ(सा)वनतो मतः ॥ ८३ ॥

अङ्कुशेन त्वयो(धो) वाऽपि घातार्थं कुरुते वपुः ।

तिर्यग्बन्धं स विज्ञेयः पार्श्वान्नतसंज्ञकः ॥ ८४ ॥

आकृष्टं(ष्य) पृष्ठतो नागमुच्चानं कुरुते वपुः ।

यत्र यन्ता स प्रणिधिः पृष्ठावनतनामकः ॥ ८५ ॥

गजस्य भयनाशार्थं कोपोपशमनाय च ।

सान्त्वनं क्रियते वाचा सां भवेदुपलाव(प)ना ॥ ८६ ॥

गजस्य शिक्षितं भावं क्रियेया यत्प्रभाषते ।

प्रज्ञार्पनाख्यः प्रणिधिः स ज्ञेयो गजशिक्षकैः ॥ ८७ ॥

१ A पाथो F धादी । २ D या । ३ A तरेण F तरेण । ४ D तः । ५ A नासौवनगतो F नासौ-
वनतो । ६ A नारयवा F नरथावा । ७ A वकं । ८ D छं । ९ A ग । १० D स्याद्देद । ११ D तान् ।
१२ D वान् । १३ A यायां । १४ A रुवा ।

वाचाभिर्भर्त्सनं यत्स्याच्छिक्षार्थं सामजन्मनः ।
 प्रणिधिस्तर्जनो नाम स प्रोक्तः सोमभूयुजा ॥ ८८ ॥
 सृणिः प्रसार्यतेऽग्रे यैदतिक्षिप्तः स कथ्यते ।
 पश्चादाकृष्यते यत्तु प्रतिक्षिप्तः स कथ्यते ॥ ८९ ॥
 अङ्कुशो वर्त्यते यत्र पार्श्वयोरुभयोरपि ।
 प्रहृतो नाम स ज्ञेय आरोहणविशारदैः ॥ ९० ॥
 उत्क्षिप्य भ्रामणं यत्तु सृणिः सूक्ष्मैः(क्ष्मः) स कथ्यते ।
 सृणेरधोमुखीभाव आदीर्णः प्रणिधिर्भवेत् ॥ ९१ ॥
 शिरसः(ः)स्पर्शमात्रं यदङ्कुशेन विधीयते ।
 ईषत्पूर्व(त्सृष्टः) स विज्ञेयो घातः प्रणिधिकोविदैः ॥ ९२ ॥
 अर्धाङ्गुलं निमग्नश्चेदङ्कुशः करिमस्तके ।
 प्रणिधानाभिधो घातो विधेयानां विधीयते ॥ ९३ ॥
 द्वित्र्यङ्गुलप्रमाणस्तु घातः पीडितको मतः ।
 द्वाभ्यां कराभ्यामुत्क्षिप्य स घातः क्षिप्तकः स्मृतः ॥ ९४ ॥
 सृणिपार्श्वेन घातोऽयं भवेत्चारित्काभिधः ।
 आरौघातस्ततः प्रोक्तस्तोद इत्यभिधानतः ॥ ९५ ॥
 आरौक्षा द्वादश प्रोक्ता सृणिघाताश्रया गजे ।
 कुम्भाग्रे विन्दुसंज्ञे तु तदधश्च वितानकैः(कौ) ॥ ९६ ॥
 वितानयोर्वहिः पार्श्वोर्वैग्राहावुदाहृतौ ।
 वितानयोस्ततश्चान्तर्निदानौ समुदाहृतौ ॥ ९७ ॥
 कर्णाग्रशिरसः सन्धिः स्रोतःसन्धिरुदाहृतः ।
 तदग्रे कर्णसन्धिस्तु तत्पश्चात्कर्णमूलके ॥ ९८ ॥
 पुरः सारयितुं नागमङ्कुशाग्रेण वेधनम् ।
 कर्णमूले तैदत्रोक्तं तौदनाम्ना विचक्षणैः ॥ ९९ ॥

१ D निर्भे । २ A अयं D अन्था । ३ D तै । ४ A F ह । ५ D यन् । ६ D omits these two lines । ७ D स्त । ८ A धेः । ९ D लनि । १० D प्र । ११ D धारघातस्तत्रोक्तस्तोदयत्यभि । १२ A राघातस्ततः प्रोक्तस्वेद इत्याश्रया । १३ A श्वैग्रा । १४ D पतु । १५ A स्त्री तु । १६ D यद् युक्तौ । १७ D युक्ते नाम ।

अवग्रहे विताने च पश्चात्सांधयितुं गजम् ।
 अङ्कुशाग्रेण यो घातः सोऽवकर्ष इति स्मृतः ॥ ६०० ॥
 तिर्याग्विवर्तनार्थं तु कर्णसन्धौ सृणेर्हेतिः ।
 निवर्तन इति ख्यातो गजारोहणकोविदैः ॥ १ ॥
 मुखोत्क्षेपाय यत्कुर्यान्निदानेऽङ्कुशघातनम् ।
 उत्कर्षकं इति^३ ख्यातः सृणिकर्मविचक्षणैः ॥ २ ॥
 पादयोः प्रणिधौ सर्वे कलापस्य निपीडनम् ।
 बहिर्मुखं च कर्तव्ये यन्तुः पादतले दृढे ॥ ३ ॥
 दृढं पूरयितुं गाढमङ्कुशाभ्यां प्रपीडयेत् ।
 आकर्षणाय पाणिभ्यां स्थिरं य(तम)पिनिपीडनम् ॥ ४ ॥
 वामतः प्रेरणे^४ घातो^५ दक्षिणेन पुनर्भवेत् ।
 वामेनाङ्कुशयोगेन दक्षिणेन निवर्तयेत् ॥ ५ ॥
 अधोमुखं विधातुं तं कुञ्जरं^६ यदि वाञ्छति ।
 निम्नाङ्कुशौ विधातव्यौ ताभ्यामेव प्रपीडनम् ॥ ६ ॥
 ऊर्ध्वाननं गजं गर्तुं यन्ता प्रेषुर्भवेद्यदि ।
 उन्नताङ्कुशयोगेन^७ प्रोन्नयेद् द्विरदाननम् ॥ ७ ॥
 अङ्कुशोत्क्षेपमात्रेण यो विद्यो^८दिङ्गितं गजः ।
 अन्त्यवेदी स विज्ञेयः सङ्कीर्णोऽयं मतङ्गजः ॥ ८ ॥
 अङ्कुशेन तु दण्डेन^९ चर्मणि स्मृत (स्पृष्ट) एव यः ।
 द्विरदो वेत्ति यः कृत्यं मृग उत्तानवेदितं ॥ ९ ॥
 असूकसावे^{१०} च हननं वेत्ति कृत्यं चिरेण यः ।
 गोम्भोरवेदी विज्ञेयो मन्दो नाम मतङ्गजः ॥ १० ॥
 प्रहारस्यानुरूपेण यो जानाति वधावधम् ।
 अन्वर्थवेदी विज्ञेयो भद्रजातिर्वरो गजः ॥ ११ ॥

१ D स्तम्भ । २ D गेह । ३ DF विख्यातः । ४ A यः F न्यं । ५ A ण्यप्रा । ६ DF स्थिय ।
 ७ DF व । ८ A गो । ९ F A तः । १० D रो । ११ A योचे । १२ D शके । १३ D न्या । १४
 A F तो । १५ A F अत्य । १६ A व । १७ A F तो । १८ F A हनान्थेति कुर्या ।

धृतो धावति चात्यर्थं प्रेरितस्तु न गच्छति ।
 अत्यर्थवेदी विज्ञेयो व्यालो मिश्रगजो मतः ॥ १२ ॥
 एकः प्रसारितः पादस्तदन्यो नतजानुकः ।
 पार्थात्यमासनं ज्ञेयमेकजान्वानतं बुधैः ॥ १३ ॥
 प्रसारिताभ्यां पादाभ्यामातैतोभयजानुकम् ।
 उत्कुण्डं (त्कट) उत्कटं ज्ञेयं पश्चिमं कुञ्जरासनम् ॥ १४ ॥
 वंशस्योभयपार्श्वे यत्संहते नतंजानुनी^१ ।
 मण्डूकासनमेतत्स्यादूर्ध्वसङ्ग्रामकर्मणि ॥ १५ ॥
 एकमुत्कटकं पादमन्यच्च नतजानुकम् ।
 र्यत्करोति नरः(गजः) पृष्ठे तत्कूर्मासनमुच्यते ॥ १६ ॥
 यो धू(यद्धू)तविधूतो (धुतौ) शस्तमुभयानतजानुकम् ।
 एकजानुनतं चैकमासनं धावकर्मणि ॥ १७ ॥
 कूर्ममुत्कटकं चैव लीलायानं(ने)प्रशस्यते ।
 आसनं तूर्ध्वसंज्ञं यत् सङ्ग्रामे तद्विधीयते ॥ १८ ॥
 सन्निधिं^२ यावदायांति परिकारो गजस्य हि^३ ।
 यन्त्रा तावन्न मोक्तव्यं सृष्टिः^४ पाष्णिनिबन्धनैः(नी) ॥ १९ ॥
 गजं धावयते यस्तु परिकारस्य पृष्ठतः ।
 दृष्ट्या तल्लक्षया भाव्यं लक्षयेच्च जवक्षयम् ॥ ६२० ॥
 आकुलं र्यदवेक्षेत निम्नपृष्ठो^५ भवेदपि ।
 जडपादगतिर्वापि ज्ञेयो^६ नष्टगजस्तथा ॥ २१ ॥
 नष्टस्य चेष्टितं ज्ञात्वा त्रिकान्दोलनकैर्मृशम् ।
 प्रेरयेद्धारणं यत्नोद्यथासौ हन्यते द्रुतम् ॥ २२ ॥
 पतितः परिकारश्चेत्करिणा करताडनैः ।
 धारयेदङ्कुशाकर्षधारणं मारणोद्यतम् ॥ २३ ॥

१ D स्तनु वाञ्छिती । २ D श्रान्त्य ॥ ३ D न । ४ A षे सु । ५ A तु । ६ A F नि । ७ D र्ध्वं ।
 ८ D omits these two lines । ९ A टित । १० D लयान । ११ A धियो । १२ A प ।
 १३ D च । १४ D व्यः । १५ A गि पार्श्वेणि F श्रैणि । १६ D गजो A गजं धावयतो । १७ A न्तुः ।
 १८ दिवीतेत् । १९ A F छे । २० A येज्ञो जव स्तथा । २१ A कोमु । २२ A यत्राय । २३ A F प ।

यदाङ्कुशं तिरस्कृत्य दन्ताभ्यां परिकारकम् ।

मारयेत्सिन्धुरस्तस्य जयो यन्तुः पराजयः ॥ २४ ॥

परिकारो नखाग्रे चेतपरितो न्यस्तविग्रहः ।

उपायस्तत्र कर्तव्यो धावनीयो गजो भृशम् ॥ २५ ॥

धावतो वारणेन्द्रस्य भवेद्यदि^१ नखाहतिः ।

तदा पराजयो न स्यादशक्यत्वान्निर्षादिनः ॥ २६ ॥

परिवृत्य यथा नागः पादैर्भूद्वाति भूतले^२ ।

पराजयस्तदा ज्ञेयो महामात्य(त्र)स्य निश्चितम् ॥ २७ ॥

व्यालं क्रूराशय(यं)प्राप्तमवस्थामतिवर्तिनी (नीम्) ।

परीक्षार्थं महीपालस्तं प्रयत्नात्समानयेत् ॥ २८ ॥

वाचाङ्कुशेन पादाभ्यां दुर्निवारो मतङ्गजः ।

आरूढकातिगो यस्मादनारूढं गजो मतः ॥ २९ ॥

तस्मात्तादृग्विधं नागं मुखपट्टावृत्तेक्षणम् ।

वस्रोदकर(र)समाकीर्णा(र्ण)कर्णद्वितयरन्ध्रकम् ॥ ६३० ॥

आरोहिंस्ते(हैस्ते) ह्यारूढैः सादिभिः परिवेष्टितम् ।

कृतान्तमिव दुर्धर्षं बाह्यालीभूमिमानयेत्^३ ॥ ३१ ॥

वीरैस्त्र(ड)रवं भूरि कारयेत्तस्य दूरतः ।

द्वारभवेशनात् पूर्वमादिशेत् परिकारकम् ॥ ३२ ॥

अपसार्य ह्यारोहानुत्सृजेत्कर्णकन्दुकौ ।

मुखपट्टं समुत्क्षिप्य परिकारं प्रदर्शयेत् ॥ ३३ ॥

उद्धाटितस्तब्धकर्णो^४ निपीड्य चिबुकस्थलम् ।

करं प्रसार्य पुरतः पुच्छमुन्नम्य कोपतः ॥ ३४ ॥

संरम्भेण जवाधिक्यात्परिकारमनुदवेत् ।

स्वश्रेणै^५ इ(मान्तमि)व सम्प्राप्य जिघांसं(सुः) परिकारकम् ॥ ३५ ॥

१ D मा । २ D ने । ३ A ति । ४ A F ख । ५ A F भूद्वाति । ६ D लम् । ७ A ल्वा ।
८ A-महीस्ते । ९ A हायते । १० A णे द्वि तय । ११ A हास्ते । D हास्ते F हरिति । १२ D यन् ।
१३ D omits this line । १४ D ज्ञा । १५ A च्छि । १६ D णौ । १७ A त ।

अश्वसादिभिराक्रान्तस्त्येक्त्वा तं परिकारकम् ।
 अश्वान्निभिद्रवन्नागः सर्वेषां भयकारकः ॥ ३६ ॥
 निहत्याश्वं ततः सर्वान् प्रेक्षकान् समुपाद्रवन् ।
 सम्प्राप्य च ततः पादैः काञ्चित्सम्परिषेधयेत् ॥ ३७ ॥
 नखाघातैस्ततः काञ्चित्काञ्चिद्दन्तविभेदनैः ।
 शुण्डाप्रहारणैः काञ्चित्काञ्चित्पापाण्यौतनैः ॥ ३८ ॥
 वृक्षारूढांस्तथा काञ्चित्काञ्चिद्दन्ताभिहन(घात)नैः ।
 गर्तप्रविष्टकान् काञ्चिच्छुण्डयोर्त्क्षिप्य मारयेत् ॥ ३९ ॥
 संहारभैरैवप्रख्यो मृत्युर्मातङ्गविग्रहः ।
 रैथानश्वान्नरानुष्टान् मारयेदवितन्द्रितः ॥ ६४० ॥
 एकतः करिणीयुधमन्यतो ह्यवृन्दकम् ।
 नराणां युगलं तस्मिन् सङ्गतं नैव दृश्यते ॥ ४१ ॥
 निर्मन्तुकं तदां जातं बाह्यालीभूमिमण्डलम् ।
 कथञ्चिन्न्रीयते कुच्छ्रुत्सादिभिस्तोत्रपाणिभिः ॥ ४२ ॥
 प्रवर्तयेत्ततो युद्धं गजानामनुरूपतः ।
 कायेर्न घातनैः शक्त्यां वयसा सच्वजातितः ॥ ४३ ॥
 निष्ठम्भवैत्स्क(वान्क)मठवैद्वारकश्चादिकोलवत् ।
 कर्मवन्वैपरित्यक्तो भीमवच्च बलाम्बितः ॥ ४४ ॥
 चतुर्दशरदाघातैः परां परिणतिं गतः ।
 युद्धकर्मप्रविष्टोऽयमजेयः प्रतिकुञ्जरैः ॥ ४५ ॥
 तिर्यगुन्नतघातो यः परिलेखः स उच्यते ।
 तल्लेखं तु विजानीयाद्रूर्ध्वघातं तु दण्डवत् ॥ ४६ ॥
 स्वे(खे) दन्तद्वितयान्तस्थं वैदनं प्रतिदन्तिनः ।
 कृत्वा यः(यत्)पीडनं तस्य स घातः कर्तरी^{३०} मतः ॥ ४७ ॥

१ D तत्कान्त । २ D पेषणैः । ३ D दन्ताभिहननैस्तरोः । ४ D याङ्घ्र्य । ५ A भेरख । ६ D
 अश्वरत्नसुधूरलं । ७ D था । ८ A तथा । ९ A ल्या । १० A वा । ११ A द्वा । १२ A न्या ।
 १३ A घाते परि । १४ A तु । १५ A वदनन्तिनः । १६ A था । १७ A दि ।

दन्तवेष्टतले घातस्तलघातः स कथ्यते ।
 अधस्ताद्दन्तघातः स्यात्तस्माच्च तल्लघातनम् ॥ ४८ ॥
 वदनं तिर्यगुन्नम्य प्रहारस्त्वजघातनम् ।
 प्र(अ)जाघाते तु वदनाच्चि(नन्ति)र्यगुन्नम्य घातयेत् ॥ ४९ ॥
 प्रतिमाने प्रतिमानं रदनं दन्तवेष्टयोः ।
 विधाय लोडनं यत्तु दन्तघातः स उच्यते ॥ ६५० ॥
 शिरस्तिर्यक् समाकृष्य दन्तेनैकेन हन्ति यत् ।
 प्रतीद्वि(तिद्वि)पप्रती(ति)मानं सूचीघातः स उच्यते ॥ ५१ ॥
 दन्ताभ्यां दन्तघातेन शकलानि पतन्ति यत् ।
 ताडकाघात इत्येषं कथितो घातकोविदैः ॥ ५२ ॥
 लीलावेलीं(लां) समारुह्य गात्राभ्यामतिकोपनः ।
 हन्ति यत्सिंहवन्नागं स घातः सन्धिंतो मतः ॥ ५३ ॥
 अपेत्य गर्त्रं सङ्कोच्य पश्चादुत्पत्य भेषवत् ।
 हन्ति दन्ती प्रतीभं यत् स निर्घातः प्रकीर्तितः ॥ ५४ ॥
 तथा कार्यो द्विषो^० यत्नाद्यथा न समपार्श्वकौ ।
 भवेतां मत्तमातङ्गनै न स्यात्सिचिर्यग् यथासु(सु)खैम् ॥ ५५ ॥
 गर्जे(जं)सम्मुखमान(ना)य्य स्वगजाल्लो(जंलो)ठयेत्ततः ।
 पश्चात्सु(सु)ते प्रतिगजे स्वगजं वात्र(चाप) कर्षयेत् ॥ ५६ ॥
 गजाध्यक्षं महामात्रं परिकीर्यनिषादिनींम् ।
 वादिनां वि(वी)रसूडस्य धावतां हयसादिनाम् ॥ ५७ ॥
 वासांसि काञ्चनं भूरि स्वर्णभूषणकान्यपि ।
 प(पा)रितोष(धि)कदानेन कुर्यान्मुदितमानसान् ॥ ५८ ॥
 कदाचित्स्वयमारोहेद्विधेयभटलक्षणो(णम्) ।
 विनोदार्थं महीपालो जननेत्रोत्सवाय च ॥ ५९ ॥

१ A घ । २ A लघातम् । ३ A र-जघा । ४ D वया । ५ A घाह । ६ D षः । ७ D डी ।
 ८ D त्रसङ्कोचं । ९ D लौ । १० D पै । ११ A स्य । १२ A या । ३ A घ । १४ D त । १५ D
 न्द । १६ D क्षं । १७ D त्रं । १८ D कृत्वा । १९ D नं । २० A वि ।

ततः समागतान् सर्वान्यथामानं विसृज्य च ।
 करेणुकां समारुह्य प्रविशेद्राजमन्दिरम् ॥ ६६० ॥
 उक्तोऽयं गजवाह्यालीविनोदः सोमभृशुजा ।
 ॥ इति गजवाह्यालीविनोदः ॥ ३ ॥
 साम्प्रतं वाजिवाह्यालीविनोदः प्रतिषेद्यते ॥ ६१ ॥
 पूर्वं भूमिं परीक्षेत वाह्यालीहेतवे नृपः ।
 अकर्दमौपपाषाणां गर्तशङ्खविवर्जिताम् ॥ ६२ ॥
 न मृद्धीं नातिकठिनां प्रागुदीचीर्षुवां शुभाम् ।
 विशालां सुस(ष)मां श्लक्ष्णां बाह्यालीं कारयेन्नृपः ॥ ६३ ॥
 शतधन्व(न्व)न्तरमितां चतुरस्रां समन्ततः ।
 वृत्तिसंवेष्टितां द्वारद्वितयेन समन्विताम् ॥ ६४ ॥
 उत्तरप्रान्तदेशे वा समीरस्यानुकूलतः ।
 दक्षिणप्रान्तदेशे वा कुर्याद्दर्शनमण्डपम् ॥ ६५ ॥
 रचयित्वा तु वाह्यालीं विज्ञप्तो गृहकारकैः ।
 सैमाहूय ह्याध्यक्षमश्वानयनमादिशेत् ॥ ६६ ॥
 समानीतास्ततो वाहानवलोक्य महीपतिः ।
 तेषां जातीः परीक्षेत देशनामाविभेदतः ॥ ६७ ॥
 आवर्तवर्णसत्त्वानि छायागन्धगतिस्वराः ।
 आकारश्चाष्टधाऽश्वानां श्रेष्ठमध्यकनीयसाम् ॥ ६८ ॥
 काम्बोजयवर्नास्तेजी बालिंहीकाश्चार्तिलास्तथा ।
 तोखरखीरकाः सकेकाणा एते सप्तोत्तमोत्तमाः ॥ ६९ ॥
 पोर्द्वीराः कान्दलेयाश्च यौधेया वैजपेयकाः ।
 वैनायुजाः पारसीकाः षडेते चोत्तमा हयाः ॥ ६७० ॥
 तैत्तिला वर्त्सकान्धारा वैपतेया ससैन्धवाः ।
 सावित्राः पार्वतेयाश्च काश्मीराः सैम्बवतीयकाः ॥ ७१ ॥

१ D सृज्य । २ D तिकथ्यते । ३ A मापा । ४ A ची । ५ A कारयेद्वरणी । ६ AF राके । ७ A समाय ।
 ८ D वि । ९ D न । १० A ही । ११ D तु । १२ A कवा । १३ D योद्धारः । १४ D त्रा । १५ D
 वा । १६ A य । १७ A नावाभेतेय । १८ A मध्यमा ह्याः ।

तेर्जीकुलजनीहारसारस्वततुस्फकाः ।
 चतुर्दशैते वाहेषु मध्यमाः परिकीर्तिताः ॥ ७२ ॥
 भेदका आर्जुनेयाश्च त्रैगर्ता गुर्जरास्तथा ।
 राजसावन्त्यसौराष्ट्राः पारियात्राः सहारकाः ॥ ७३ ॥
 दुग्धवाटाः स्तब्धवाटाः कनिष्ठा द्वादश स्मृताः ।
 तत्राप्येकोऽतिक्रष्टः स्यात्स्तब्धवादी(ट)समुद्भवः ॥ ७४ ॥
 षड्विंशतिविभेदाः स्युः राज्ञा ने(ज्ञे)यास्तुरङ्गमाः ।
 न जायन्ते कलौ यस्मात्तस्मान्न गणिता मया ॥ ७५ ॥
 जलावर्तवदावर्ता मुकुलो मुकुलाकृतिः ।
 शुक्तिः शुक्तिसमाकारो गौलीहा(जिन्हे)वावला(ली)ढकः ॥ ७६ ॥
 शतपद्यभिधा ज्ञेया शतपद्या समाकृतिः ।
 पादुका पादुकाकारस्तदर्धस्त्वर्धपादुकाः(का) ॥ ७७ ॥
 बह्नीवर्तसमायोगः सम्प्रातः परिकीर्तितः ।
 अष्टौ भेदाः समाख्याता आवर्तानां मनीषिभिः ॥ ७८ ॥
 द्वावुरस्यौ शिरस्यौ द्वौ द्वौ(द्वौ)रन्ध्रोपरन्ध्रयोः ।
 एको भाले प्रमाणेन(पाणे च)श्रुवावर्ता दश स्मृताः ॥ ७९ ॥
 स्यान्निगाले देवमणिस्तर्द्धो रोचमानकः ।
 कण्ठीवर्तस्तयोर्मध्ये प्रशस्तार्स्ते विशेषतः ॥ ८० ॥
 ललाटे सृक्णोर्विन्हीस्त्वचि केशान्तयोस्तथा ।
 वक्षःस्थले कर्णमूले शुभावर्ताः प्रकीर्तिताः ॥ ८१ ॥
 श्वेतैः कृष्णोऽरुणः पीतः शुद्धाश्चत्वार एव हि ।
 मिश्रास्त्वनेकधा वर्णास्तेषां भेदः प्रवक्ष्यते ॥ ८२ ॥
 केशा वल्लिश्च रोमाणि वैर्म चैव खुरास्तथा ।
 श्वेतैरतैर्भवेदश्वः कका(का)हो विप्रजातिजः ॥ ८३ ॥

१ A साम्बती । २ D चतुष्कलाः । ३ FA गू । ४ D स्पष्टका । ५ A आहराः । ६ A टा... F यस्तथवायः ।
 ७ D adds this line । ८ D दुम् । ९ D लीहावाहावली । १० A परिकीर्तितः । ११ A वोहावर्त ।
 १२ A स्यातः । १३ A तमि । १४ D वा । १५ A क । १६ D स्तब्ध । १७ D गौ । १८ A बर्ही ।
 १९ A त । २० D च । २१ A का । २२ D च । २३ D का ।

पूर्ववत्सर्वशुक्लाङ्गस्त्वचा कृष्णा^१ भवेद्यदि ।
 वर्णनाम्ना स विज्ञेयः कचलोऽयं तुरङ्गमः ॥ ८४ ॥
 लोमभिः केशवालैश्च त्वचा कृष्णाः^२ सुवैरपि ।
 काल इत्युच्यते वाजी शूद्रः शौर्याधिकस्तथा ॥ ८५ ॥
 केशप्रभृतिवालान्तः(न्त)सर्वाङ्गे^३ रोहितो यदि ।
 कर्पाह इति विख्यातः क्षत्रजातिस्तुरङ्गमः ॥ ८६ ॥
 केशैस्तनुरुहैर्वालै^४ कांश्चनाभैस्तुरङ्गमः ।
 सेराह इति विख्यातो वैश्यजातिसमुद्भवः ॥ ८७ ॥
 सितलोहितरोमाणि सर्वाङ्गे मिश्रितानि च ।
 मुखवाङ्घ्रिवालकेशेषु लोहितश्चोर उच्यते ॥ ८८ ॥
 केशवालाङ्घ्रितुण्डे च मेचको रुरुसन्निभः ।
 नील इत्युच्यते वाजी सिंत्कृष्णे तनुरुहे^५ ॥ ८९ ॥
 पाटलीपुष्पसङ्कानशा(शो) नलकेषु सितेतरः ।
 कृष्णान्निर्धैकया(पा)हो^६भैः संङ्गामे विजयप्रदः ॥ ९० ॥
 मधूकवल्कलच्छायो मोह इत्युच्यते हयः ।
 पक्कजम्बूफलच्छायो जर्भ^७ इत्यभिधीयते ॥ ९१ ॥
 केशैवालेषु पीत^८र्श्वं लोहितो हरितो मीतः ।
 उन्दुरेण समच्छायैः संस(सि)रुन्दीर उच्यते ॥ ९२ ॥
 केशैकेसरपुच्छे च जानुनोऽध^९र्श्वं मेचकः ।
 सर्वाङ्गलोहितैः पीतैर्हराहः कठपते हयः ॥ ९३ ॥
 शेष(शोण)स्तेष्वेव देशेषु सर्वाङ्गे किञ्चिदुज्वलः ।
 रक्तेरैर्वाङ्घ्रितः पृष्ठे गौण्ड(मण्ड)वर्णस्तुरङ्गमः ॥ ९४ ॥
 येन केनापि वर्णैर्न मुखे पुच्छे च (पादेषु) पाण्डुरैः ।
 पञ्चकल्यैर्णनामार्थं भाषितः सोमभूखुजा ॥ ९५ ॥

१ A ष्णा । २ A एतन्ना । ३ A कृष्टः । ४ A ख । ५ A डैरा । ६ D वा । ७ A लक्षणं यस्तु ।
 ८ A सितणे । ९ A तु । १० A द्वि । ११ A त्वि । १२ D हेख । १३ D सुयुद्धविजयावहः ।
 १४ A व । १५ A लोह । १६ A श्लेखे । १७ D सि । १८ A अदुम्बर । १९ A य । २० D स उन्दुर ।
 २१ D यः केसरसमः पुच्छे । २२ A स्तु । २३ D कहाहः । २४ A मेघोक् । २५ A गवि F गठिक ।
 २६ D पु । २७ A ष । २८ A त्पानाम्ना । २९ D साव । ३० D सोमभूमेन भाषितः ।

केशेषु वदने पुच्छे वंशे पादेषु पाण्डुरः ।
अष्टमण्डां(ङ्ग)लनामा च सर्ववर्णेषु शस्यते ॥ ९६ ॥

श्वेतः सर्वेषु पादेषु पादयोर्वापि यो भवेत् ।
धौतपादः स विज्ञेयः प्रशस्तो मुखपुण्ड्रकः ॥ ९७ ॥

विशालैः पट्टकैः श्वेतैः स्थाने स्थाने विराजितः ।
येन केनापि वर्णेन हँलाह इति कथ्यते ॥ ९८ ॥

चित्रितः पार्श्वदेशे च श्वेतविन्दुकदम्बकैः ।
यो वा को वा भवेद्वर्णस्तरङ्गः कथ्यते ह्यः ॥ ९९ ॥

सितस्य विन्दवः कृष्णाः स्रुष्टाः सूक्ष्माः समन्ततः ।
दृश्यन्ते वाजिनो यस्य पिङ्गलः स निगद्यते ॥ १०० ॥

श्वेतस्य सर्वगात्रेषु श्यामला मण्डला यदि ।
एके तं बहुलं प्राहुरपरे मलिनं बुधाः ॥ १ ॥

अङ्गाल्मंकोपि(ऽति)भेधावी दिव्याचारो मिताननः ।
अलङ्कनरसहो गीतमानपूजाप्रियः सदा ॥ २ ॥

उत्क्षिप्य पादं प्रैद्रावी शुचिश्चय्यासनप्रियः ।
सोऽप्यमुचमसत्वः स्याच्छोभनाङ्गस्तुरङ्गमः ॥ ३ ॥

पारावतगलाभासः शक्रचापसमद्युतिः ।
छायेयं पार्थिवा ज्ञेया हयरोमसमाश्रिता ॥ ४ ॥

मुक्तास्फटिकसङ्काशा छायेयं वारिजा शुभा ।
बालार्कपद्मरागाभा छायेयं तैजसी स्मृता ॥ ५ ॥

क्षीरैः समासमा गन्धस्वेदादिषु शुभां हर्षाः ।
शुभद्वीपे च हंसे च शिखितिचिरादिद्विभैः ॥ ६ ॥

गत्या सैमाना ये वाहा सैदिनान्ते सुखावहाः ।
बाहुमूले जानुसन्धौ गमने यस्य वक्रता ॥ ७ ॥

१ A च । २ A रा । ३ A युक्तः । ४ A omits this Pāda । ५ D ल्माकोप । ६ A चोक्षा ।
७ D प्रहा । ८ D जी । ९ A सो । १० A यः । ११ A शिरसि द्विणि । १२ A ससमाना ।
१३ A हादिनान्ते ।

प्रसारणं च पादानामुच्चाङ्घ्रिः स वरो रणे ।
 सन्धित्रयेऽपि^१ पादानां नतत्वं गमने यदि ॥ ८ ॥
 वक्रपादस्तुरङ्गोऽयं विनोदेषु प्रशस्यते ।
 द्रुतं क्षिपति पादांश्चिद्रक्रपादस्तुरङ्गमः ॥ ९ ॥
 समपादो विनोदेषु प्रेक्षकाणां मनोहरः ।
 नातीवोच्चैर्नातिनम्रैः पादैर्याति तुरङ्गमः ॥ ७१० ॥
 मध्यपादः स विज्ञेयः प्रशस्तः समराङ्गणे ।
 वक्रता मणिवन्धेषु^२ दृश्यते यस्य वाजिनः ॥ ११ ॥
 नीचपादः स विज्ञेयः प्रशस्तोऽध्वगतौ ह्यः ।
 पादानां दृश्यते यस्य स्तब्धता सर्वसन्धिषु ॥ १२ ॥
 अध्वन्येवोपयोग्योऽसौ स्तब्धपादस्तुरङ्गमः ।
 गम्भीरोऽस्खलितः स्निग्धो मधुरः श्रुतिकोमलः ॥ १३ ॥
 ध्वनिः प्रशस्यतेऽध्वानां स्वामिनो^३ विजयावहः ।
 निर्मांसमायतं वक्रमक्ष्णोर्मध्ये समुन्नतम् ॥ १४ ॥
 निर्व्यलीकेन भावेन वाहानां शस्यते मुँखम् ।
 श्वेते कृष्णे पिशङ्गे वा मल्लिकाकान्तिसन्निभे ॥ १५ ॥
 वैदूर्यस्फटिकच्छाये पुष्परागसमप्रभे ।
 एणोष्ट्रिद्विभक्रौञ्चहंसलोचनसन्निभे ॥ १६ ॥
 प्रशस्ते^४ लोचने यस्य वाजिनस्ते शुभावहाः ।
 ओष्ठौ^५ मुखं स्रक्कणी च सूना प्रोथस्तनुर्मृदुः ॥ १७ ॥
 स्तब्धावल्लोमशार्चन्तर्नागवल्लीदलोपमौ ।
 ह्रस्वौ कर्णौ शुभौ शीर्षं कपित्थफलसन्निभम् ॥ १८ ॥
 स्कन्धः^६ पीनो दृढः शस्तो ग्रीवा केकिगलोपमा ।
 वक्षो वृत्तं विशालं च स्थूलावंसौ सुविस्तृतौ ॥ १९ ॥

१ A वाहासादिनां । २ D ऽपि । ३ D नां । ४ A छु । ५ A ल ५ D स्त । ७ D दो ।
 ८ D वां । ९ D सौ ।

कोडं सुनिविडं शस्तं बाहू वृत्तौ सुदीर्घकौ ।

समानं वर्तुलं जानुयुगलं गूढगुल्फकम् ॥ ७२० ॥

जङ्घे दीर्घं च निर्मासे तथा शूढशिरे मते ।

मणिवन्धौ तथा ह्रस्वौ स्तब्धौ चैव शुभावहौ ॥ २१ ॥

खुराः खैरखुराकारा रेखावलिबिवाजिताः ।

अन्तः कुहरसंयुक्ता अभिन्नाश्चैव कर्णिकाः ॥ २२ ॥

इषन्नम्रः पृष्ठवंशो ह्रस्वो मासैः सुल्लेपितः ।

पार्श्वं दीर्घं समे वृत्ते समुद्भूतं तथोदरम् ॥ २३ ॥

अरोमशंवेककणौ(वर्णौ)र्हृषणौ वतू(तु)लौ लघू ।

ह्रस्वं च मेहनं शस्तं सुसंलग्नौ तु पिण्डकौ ॥ २४ ॥

वृत्तं विशालं जघनं प्रच्छन्नं च गुदं वरम् ।

सुदीर्घैर्बाहुभिर्वालैः पुच्छं मग्नं प्रशस्यते ॥ २५ ॥

उपान्तौ विकटौ शस्तौ ऋजुपीने च सक्थिनी ।

ह्रस्वौ कूर्चौ स्मृतौ तेषां जङ्घाकाण्डौ च पूर्ववत् ॥ २६ ॥

कक्षायां पुल(लि)ने द्वार्लपा(द्वीपे) मध्यखण्डे तथोपरि ।

पञ्चस्वेतासु धारासु धावन्सत्त्वेन संयुतः ॥ २७ ॥

पञ्चम्यामपि धारायां लोहमास्यगतं ह्यः ।

अनवर्ष्टभ्य यो धावत्यस्त्रिलञ्चलवैल्लि(धिः) ॥ २८ ॥

अनुल्लुत्यावतिष्ठेत ध्रियमार्णस्ततो भृशम् ।

स भवत्युत्तमप्राण इतरौ मध्यमाग(घ)मौ ॥ २९ ॥

रोमस्वपि मनाक् स्पर्शं पार्णिभ्यां सहते न च ।

ऊरुसंवलनं बाहोरुक्षे(त्क्षे)पं जीवि(व)नो ह्यः ॥ ७३० ॥

पार्णिंसंस्पर्शमात्रेण रागार्सै(त्स)म्पीडनेन च ।

वैला(ला)या ज्ञापनेनैव धावन्नन्तरपैत्तिकैः ॥ ३१ ॥

१ A सी. दी 12 A ब। ३ A खु। ४ D मेलि। ५ D सादकौ। ६ D वर्तुलौ च सदा लघू।
७ D की। ८ D न्ना। ९ A या। १० D दृष्ट। ११ A स्व। १२ A चा। १३ D ध्रु। १४ D गत।
१५ A नो। १६ A उ। १७ A पधि। १८ A सपी। १९ D बल। २० A ववया। २१ D लम्। ३

पाष्णिषङ्गद्वैतैर्गाढैः कशाघातैः सुनिष्ठुरैः ।
 आराखाञ्चनकैर्गच्छन् अश्वो मँहः प्रकीर्तितः ॥ ३२ ॥
 धेन्वन्तरशतं गत्वा पुनरागच्छति द्रुतम् ।
 मात्रा षोडशकेनाश्वो भवेदुत्तमवेगवान् ॥ ३३ ॥
 चतुर्विंशतिमात्राभिर्मध्यवेगस्तुरङ्गमः ।
 द्वात्रिंशता तु मात्राभिर्हीनवेगस्तुरङ्गमः ॥ ३४ ॥
 वितस्ति सप्तैकोत्सैधः सुरान्तात्कीकसावधिः ।
 परिणाहे तथा दैर्घ्ये दश सार्धा वितस्तयः ॥ ३५ ॥
 वक्रपुण्ड्राः छिन्नपुण्ड्राः कृष्णो(ष्णो)ष्टपुटतालुकाः ।
 लयमोथा दीर्घकर्णा ह्रस्वगण्डोत्तरो(रौ)ष्टकाः ॥ ३६ ॥
 करालतीक्ष्णदंष्ट्राश्च गृध्रकाकविलोचनाः ।
 स्कन्धे बह्वुवलीकाश्च तथा हीनस्वरान्विताः ॥ ३७ ॥
 वक्रमेढ्राश्चित्रकर्णा लम्बग्रुष्कास्तुरङ्गमाः ।
 घनकुञ्चितवालाश्च विज्ञेयास्ते हि सू(श्र)कलाः ॥ ३८ ॥
 एवंविधस्वरूपा ये दुष्टचित्ता भवन्ति ते ।
 दन्तैः खान्ति निघ्नन्ति पादैर्भ्याश्चमागतैर्मुँ ॥ ३९ ॥
 पश्चाद्भागेन चोत्प्लुत्य पातयन्ति च सादिनम् ।
 पूर्वपादौ ससृत्सिष्य पतन्ति सह सादिना ॥ ७४० ॥
 वैला(ला)मौकृष्य गच्छन्ति सङ्कटेषु विशन्ति च ।
 सङ्ग(ङ्ग)माश्रित्य तिष्ठन्ति न यान्त्यपि च ताडिताः ॥ ४१ ॥
 कुलालचक्रवर्त्तिर्यग्ब(ग्भ्र)मन्ति च लुठन्ति च ।
 एतैर्दोषैः समायुक्ता ज्ञेयास्ते दुष्टघोटकाः ॥ ४२ ॥
 दुष्टानां दमनं वक्ष्ये घोटकानां यथोचितम् ।
 उपायैविविधैर्यन्त्रैः(त्नैः)शिक्षां गृह्णन्ति ते र्यथा ॥ ४३ ॥

१ A. ६।२ A. घोः। ३ D. श्वरहः। ४ D. तम्। ५ A. धानन्वारशतं। ६ A. पू. यू॥ ७ D. री।
 ८ A. ह्ना। ९ A. ह्ना। १० A. ह्ना। ११ A. तः। १२ D. स्तुरङ्गमाः। १३ D. तान्। १४. D. ब।
 १५ D. दा। १६ A. श्री। १७ A. लक्षणं। १८ A. त।

धार्यमाणस्तु यस्तिर्यग् भवत्यश्वः पुनःपुनः ।
 बाह्नीं वलां(लां) समाकृष्य मण्डले साधयेत्तु तम् ॥ ४४ ॥
 अविष्टाणं विधायोर्ध्वं यस्तिष्ठति भयाद्भयः ।
 निपीड्य सृक्कणी(णीं) गाढं स रागा(पादा)भ्यां प्रपीड्यते ॥ ४५ ॥
 समुच्छलति यो वाजी तस्य वलां कृषेद् भृशम् ।
 पश्चात्स धार्यते गाढं वलां कर्षणयोगतः ॥ ४६ ॥
 वलांमपाकरोत्यर्थं ति(त)मादौ धारयेद् दृढम् ।
 पश्चार्धं शिथिलीं कर्षेत्कु(न्कु)र्याद्वलीं(लां) विचक्षणः ॥ ४७ ॥
 न मन्येत(ता)विष्टाणं यः कर्कशो वदने ह्यः ।
 सूत्रिकां निक्षिपेदास्ये तस्यां वलां कृषेद्भृशम् ॥ ४८ ॥
 अविष्टाणं गतां वलां कर्षेत्सूत्रिकया सह ।
 तथापि चेन्न मन्येत कृषेन्मस्तकपट्टिकाम् ॥ ४९ ॥
 उन्नामयति यः शीर्षं वारं वारं तुरङ्गमः ।
 वलीं(लां)माकृष्य तं वाहं पुलया वाहयेत्सुधीः ॥ ७५० ॥
 ऊर्ध्वं यो लालिकां धत्ते मोक्षार्कषणतत्परः ।
 धारंयं(यां) तं तुरीयायां तुरङ्गं वाहयेज्जवात् ॥ ५१ ॥
 एवं कृते च मुञ्चेच्च लालिकां घोटको भयात् ।
 कविकावर्तिकापार्श्वे कीलकैस्तां प्रकीलयेत् ॥ ५२ ॥
 उद्धाटयति यो वक्रं घोटको लघुहस्तकः ।
 तं पुलयां नियुञ्जीत वाजिवाहविशारदः ॥ ५३ ॥
 निष्कासयति यो जिह्वां वारं वारं तुरङ्गमः ।
 लालिकीपार्श्वतस्तस्य कारयेचीक्षणकण्टकान् ॥ ५४ ॥
 योऽधस्तात् कुरुते शीर्षं तस्योरस्त्राणपट्टिकाम् ।
 विधाय शिथिलामूर्ध्वं वलगये(यो)न्नमयेच्छिरः ॥ ५५ ॥

१ D हां । २ D कि । ३ A मब । ४ A लां । ५ A ये छनेः । ६ A ला । ७ D वलामपाक
 रोत्यर्थं यो वाजी, A सपां करोति । ८ A व्वा । ९ A लाकर्वतु । १० D ह्यं । ११ A से । १२ A बालां
 बलां । १३ D बला A बल । १४ D यत् । १५ A धीः । १६ A र्धं D धौपोलायि । १७ D धारयां तं
 तुरायुक्तं वाहयेत्तुरां जवात् । १८ A कांया । १९ A र्धं बलये ।

एवं प्रमृद्यमानोऽपि पदमेकं न चेद्व्रजेत् ।

पश्चात्पादक्रमैर्नेयो भ्राम्यो वा चक्रवद्धयः ॥ ६८ ॥

एवं कृतेऽपि यो बाहः स्थाणुवत्तिष्ठति स्थिरः ।

पिपाय नेत्रे पट्टेन तूर्यादिस्वनमाचरेत् ॥ ६९ ॥

मण्डले बाह्यमानः सन्नन्तर्विंशति यो ह्ययः ।

वर्णां बाह्यां समाकृष्य मण्डले तं प्रसारयेत् ॥ ७० ॥

बहिर्ब्रजति यो वाजी मण्डले भ्रमणक्रमे ।

तस्यान्यस्तुरगो योष्यो बहिः पार्श्वेऽश्वसादिना ॥ ७१ ॥

एकया वर्णाया यस्तु सम्यक् धावति घोटकः ।

तयैव वर्णाया बाह्यो यावन्निविण्णतां ब्रजेत् ॥ ७२ ॥

प्रार्थ्य यस्तुतिस्तू ।

एवं कृते स निर्वेदाद्वर्णागमेनां परित्यजेत् ॥ ७३ ॥

अन्यया वर्णाया सम्यक् धृतो धावति घोटकः ।

आश्रयं किमनुप्राप्य यस्तु तिष्ठति सू(शू)कलः ॥ ७४ ॥

अनाश्रये प्रदेशेऽसौ वाहनीयः प्रयत्नतः ।

एवं साध्या प्रयत्नेनै सू(शू)कला दुष्टचेतसः ॥ ७५ ॥

ततस्ते राजवाह्यत्वं भ्रजन्ति तुरगोत्तमाः ।

शुभवर्णैः शुभावर्तैः शुभगन्धैः शुभस्वरैः ॥ ७६ ॥

शुभसन्धैः शुभोकारैर्युक्ता वाहाः शुभावहाः ।

मुखे पादेषु निर्मासास्त्रिके वक्षसि विस्तृताः ॥ ७७ ॥

जघने स्कन्धयोः पीना ह्रस्वाः पृष्ठे च कर्णयोः ।

कन्धरामध्ययोर्दृक्षाः शावसारङ्गलोचनाः ॥ ७८ ॥

महाजवा महाप्राणा नृपाणास्तुचिता ह्याः ।

एवं रूपगुणोपेतान् शिक्षितान्श्ववाहकैः ॥ ७९ ॥

तुङ्गस्कन्धोन्नतग्रीवान् लोहलालाविमोक्षिणः ।
 नीचपाश्चात्यचरणान् वेणो(ग)वन्मार्गगामिनः ॥ ७८० ॥
 मण्डले सर्वधारासु प्रोथसञ्चुम्बितासकान् ।
 बर्लयाकृष्यं भागे तु क्षिपतस्तत्पदं पुरः ॥ ८१ ॥
 भ्रैरते(जे)धावतः शीघ्रं ग्रहणे तिष्ठतः सुखम् ।
 जयघण्टादिनादेभ्यो बहुवाहखुरारवान्(त्) ॥ ८२ ॥
 गजोष्ट्रसन्निधानाच्च त्रासो येषां न जायते ।
 तानेवं शिक्षितानश्वानादायात्यन्तमुत्तमान् ॥ ८३ ॥
 सञ्जीकुर्याच्च पर्याणैदन्तिदन्तविनिर्मितैः ।
 सौवर्णपट्टभूपाद्यैर्मुक्तामाणिक्यशोभितैः ॥ ८४ ॥
 द्वीपिचर्मपिनद्धैश्च पटीपट्टविराजितैः ।
 उरोबद्धैः पुच्छवद्धैर्नानावर्णैः सुशोभितैः ॥ ८५ ॥
 पादाधारैश्च सौवर्णैर्लम्बिभिः पार्श्वयोर्द्वयोः ।
 उष्ट्ररोमकृतैः पट्टैः सौवर्णकटकान्वितैः ॥ ८६ ॥
 आकर्षवर्धकैः श्लक्ष्णैर्मध्यभागानिपीडितैः ।
 हैमिभिः क्रीण्टिकाभिश्च संलग्नाभिर्मुखैः पुनैः ॥ ८७ ॥
 मस्तकस्थेन पट्टेन वृत्तैर्भिर्गण्डवर्धकैः^{३५} ।
 रौप्यनिर्मितलाली(ला)नां बद्धवर्णैर्भिरन्तयोः ॥ ८८ ॥
 रत्नकाञ्चनयुक्तेन मुक्ताजालैश्चितेन च ।
 निबन्धकेन पर्यन्ते व्याघ्रलाङ्ग(ङ्क)लशोभिना ॥ ८९ ॥
 पेञ्चाकपुच्छपिच्छैश्च लोहितैर्भ्राजता भृशम् ।
 शङ्खजैर्मणिभिर्वृत्तैः कू(क)णत्कनकशृङ्खलैः ॥ ७९० ॥
 पदकैः पादुकाभिश्च हेमकिङ्किणिकान्वितैः ।
 ग्रीवासु मण्डितानश्वान् कुङ्कुमेनोपलेपितान् ॥ ९१ ॥

१ D हं । २ A क्ष । ३ D त्य । ४ A ण । ५ D णु । ६ A ल, लयः । ७ A ष्ण । ८ A च ।
 ९ D नि । १० A ज्ञैः । ११ A कविभिः काचित्स । १२ A खैः खलैः । १३ D सुखं । १४ D ता ।
 १५ D नै । १६ A ल । १७ D लाधि । १८ D यौ । १९ A वै । १२० A पद ।

छत्रचामरसंयुक्तान् पुरतः काहलान्वितान् ।
 प्रस्थापयेच्च बाह्यार्त्तं स्वयं यायात्ततो वृषः ॥ ९२ ॥
 कृतप्रसार्धेनो वीरो वाहविद्याविश्वरदः ।
 चित्रपट्टकृतोष्णीषो धृतपीतोर्ध्वकञ्चुकः ॥ ९३ ॥
 पटीपट्टं(द्वं)सर्वोल्ब(श्च) धारयेन् धृतकेश्च(ञ्चु)कः ।
 चारुचामीकरमयीं शृङ्खलां वससा धरन् ॥ ९४ ॥
 स्वर्णताटङ्कपत्राभ्यां भूपितश्रवणद्वयः ।
 अन्यानपि ह्यारोहान् कृतविद्याञ् जितश्रमान् ॥ ९५ ॥
 ज्ञाताश्वहृदयान् दक्षान् स्थिरहस्तान् दृढासनान् ।
 वीथीमण्डलधारान् सञ्चारचतुरान् वरान् ॥ ९६ ॥
 पञ्च(सच) वेदिततत्वज्ञानैश्चान्त्रोहे(रोहा)न्त्रेश्वरः ।
 कृतानुरूपशृङ्गनरान् विभजेच्च द्विर्वैकृतान् ॥ ९७ ॥
 स्वपक्षेः स्थापयेदष्टावष्टौ पक्षान्तरे क्षिपेत् ।
 अन्तःपुरैः कुमारैश्च सचिवामात्यमन्त्रिभिः ॥ ९८ ॥
 अन्यैर्बहुविधैः पात्रै राजयोग्यैः समन्वितः ।
 सुखासनं समारुह्य वाजिनं मियया सह ॥ ९९ ॥
 ततः प्रविश्य बाह्यार्त्तं सहयातान् प्रवेश्य च ।
 मण्डपे पूर्वसङ्कुप्ते यथास्थानं निवेशयेत् ॥ १०० ॥
 ततः स्वयं समारोहेद्विव्यं काम्बोजवाजिनम् ।
 धन्वा(न्व)न्तरैत्रयादन्तैर्द्वारयोस्तोरणद्वयम् ॥ १ ॥
 तोरणस्तम्भयोर्मध्यं चतुर्धन्वा(न्व)न्तरायतम् ।
 कुर्यात् कन्दुकनिष्कासाञ् ज्ञातुं जयपराजयौ ॥ २ ॥
 यैश्चकन्दुकनिष्कासः कृतस्तेषां जयो भवेत् ।
 वक्रकुण्डलितान्नाः स्युर्वैत्रजा दृढबन्धनाः ॥ ३ ॥

१ A च । २ AD द । ३ D तार्ध । ४ A बला । ५ A विभीतं । ६ A व । ७ D वती ।
 ८ A ये, यम् । ९ D विद्या । १० A ह्येयान् । ११ A नू नलाडरो । १२ A विद्या । १३ D त । १४ D द्वा ।

शोणेन चर्मणा नद्धा मुखे कृष्णेन गुण्डिताः ।
 पञ्चाङ्गुलपरीणाहा गेर्दिकाश्चाट्टु(प)प्रात्रिकाः ॥ ४ ॥
 शोभिना हेमपट्टेन कचिद्रत्नविभूषिताः ।
 मशूह गेर्दिकाः सर्वे पक्षाद्वितयसादिनः ॥ ५ ॥
 आरोहेयुर्वरान् वाहान् स्वतोरणसमीपगाः ।
 सुद्रुचं कन्दुकं क्लृप्तं पारिभद्रकदारुणं ॥ ६ ॥
 चर्मणा वेष्टितं भव्यं लोहितं दृष्टिरञ्जनम् ।
 दुवाल्या प्रेरयन्त्र्यं गेर्दिकाग्रेण भूतले ॥ ७ ॥
 कन्दुकं चालयेदेकः परतोरणसम्मुखम् ।
 तत्पक्षाश्चानुगच्छेयुः प्रतिपक्षाश्चसम्मुखम् ॥ ८ ॥
 आगच्छेत्तं ततस्त्वेकः कन्दुकं ताडयन् बलात् ।
 जवयुक्तेन वाहेन प्रतीपं कन्दुकं नयेत् ॥ ९ ॥
 प्रतिपक्षस्तथैवान्यः कन्दुकं परिवर्तयेत् ।
 एवमन्योन्यसङ्घर्षाद्यातायातैश्च कन्दुकम् ॥ ८१० ॥
 क्रीडन्तः प्रेरयेयुस्ते बहुधीतैरनेकशः ।
 पुरोघातेन तेष्वेकः पश्चाद्घातेन चापरः ॥ ११ ॥
 तिर्यग्घात(तै)स्तथा चान्यो बहिर्घात(तै)स्तथेतरः ।
 गेडि(दि)काग्रेण सङ्गृह्य नयेतान्यो विहायसा ॥ १२ ॥
 गगनस्थं परः सादी^{१३} ग्रेडि(दि)काग्रेण धारयेत् ।
 अपरश्चैश्ववारोऽपि तैमादायाम्बरान्नयेत् ॥ १३ ॥
 एवं सङ्कुलघातेन कन्दुकं भुवि चाम्बरे ।
 नयन्तस्तोरणस्यान्तर्बहिर्निष्कास्य कन्दुकम् ॥ १४ ॥
 जयं लभन्ते तत्पक्षास्तूर्यनादविजृम्भितम् ।
 विनोद्य कन्दुकेनैवं जयमासाद्य भूपतिः ॥ १५ ॥

१ A शौ । २ A गण्डिता । ३ D डि । ४ D ड्डम । ५ A का । ६ D डि । ७ D गंम् । ८ D डि
 ९ A श्व । १० D युः । ११ D वा । १२ A धायै । १३ A दि । १४ D श्व तथा सादी । १५ D अंसात्
 गगनं नयेत् । १६ D ल ।

तस्मादवतरेदश्वात्स्तूयमानश्च वन्दिभिः ।
 तोकारदेशसम्भूतं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ १६ ॥
 शिक्षितं जवसम्पन्नमारोहेत्तुरगोत्तमम् ।
 ततो मण्डलवारीषु(धारासु) धारयेत्तु(न्तु)रङ्गमम् ॥ १७ ॥
 अन्तर्वल्गां समाकृष्य बहिर्वल्गां(ल्गा)कृताश्रयः ।
 दृढो(रु)श्चलजङ्घश्च स्थिरहस्तोऽश्लथासनः ॥ १८ ॥
 विस्तृतोरस्थलश्चैव बाह्यकर्णोऽग्रदन्तदृक् ॥
 अङ्गुष्ठाग्रेण सम्पीड्य पादाधारयुगं दृढम् ॥ १९ ॥
 परतो मध्यपादेन पाणिर्भ्यां ताडयेद्भयम् ।
 विगत्या परिगच्छन्तं कशाघातेन ताडयेत् ॥ ८२० ॥
 बाग्भिः सन्तर्जयेदश्वमूरुभ्यां परिपीडयेत् ।
 धारारसु वर्धयेद्भ्रुवं क्रमेण च विवर्त्त(र्त)येत् ॥ २१ ॥
 कृपितं सात्वयेदेनं स्कन्धांस्फालनमाचरेत् ।
 सव्यापसव्यचारीषु तां^{३०} तां वल्गां समाकृशेत् ॥ २२ ॥
 वीध्यामुत्सुवने धार्यं सम्यग् वल्गां द्वयं समम् ।
 एवं वाहनविद्यायामुत्कर्षं दर्शयेन्मृगः ॥ २३ ॥
 रञ्जयन् प्रेक्षकाँल्लोकानश्वविद्याविशारदान् ।
 अन्तःपुरपुरन्त्रीभिः कृतनीराजनाविधिः ॥ २४ ॥
 स्वर्णवस्त्रैरलङ्कारैस्तोषयेदश्ववाहकान् ।
 स्तूयमानो जनैः सर्वैर्गीयमानश्च गायकैः ॥ २५ ॥
 कविभिः पँथ्यमानस्तु प्रविशेद्राजमन्दिरम् ।
 एवं तुरगवाह्यालीविनोदः कथितो मुदा ॥ २६ ॥
 भूलोकमल्लदेवेन जगदानन्ददायिना ।
 विनोदो वाजिर्वाह्यालीसङ्गतः प्रतिपादितः ॥ २७ ॥
 इति तुरगवाह्यालीविनोदः ॥ ४ ॥

१ D ततु । २ A लं, ला । ३ D ल्य । ४ A द । ५ A णेऽप्र । ६ A पदेन । ७ A णि ।
 ८ D छपाह । ९ A न्यस्याला । १० D लम्नां वल्गां । ११ A वल्गां । १२ A ला । १३ A ततः ।
 १४ A ण । १५ D ह ।

अधुनाङ्गविन्दोऽयं वर्ण्यते सोमभूसुजा ।
 के(ये)न वा युध्यते सार्धमेकः खलकधामिनि ॥ २८ ॥
 समेनास्त्रेण यस्तज्जैरङ्कैः स परिकीर्तितः ।
 अङ्गश्च त्रिविधाः प्रोक्तास्तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ २९ ॥
 अभिधानं नाम तेषां कारणैश्च पृथक् पृथक् ।
 गालिभिस्ताडनैर्मूर्धहननैर्दलवन्धनैः ॥ ८३० ॥
 आस्यंताम्बूलघातैश्च केशानां छेदनैरपि ।
 एतैरन्यैश्च विविधैः कारणैर्योऽभिभूयते ॥ ३१ ॥
 परिभृताङ्क इत्येष विश्रुतो जनसंसदि ।
 एकवेश्यानिमित्तेन कामक्रोधविमोहितः ॥ ३२ ॥
 ईर्ष्या युध्यते यस्तु मत्सराङ्कः स उच्यते ।
 गृहक्षेत्रादिहरणात् सीमान्याजाच्च युध्यते ॥ ३३ ॥
 देशलाभनिमित्ताच्च भूम्यङ्को नामतो हि सः ।
 एकमुद्दिश्य सर्वान्वा विरुदं पार्थिवेत्तु यः ॥ ३४ ॥
 गाययेद्द्वन्द्वेद्वाऽपि कार्हीला वा मदोद्धतः ।
 आरुह्य महिषं दर्प(पाद्) दिवा दीपं प्रदीपयेत् ॥ ३५ ॥
 तृणानि विकिरन् वीथ्यां विरुदाङ्को निगद्यते ।
 शस्त्रविद्याचलेपेन युद्धवृत्त्या विजीविषुः ॥ ३६ ॥
 युध्यते यस्तु स ज्ञेयो विद्याङ्को नाम नामतः ।
 पित्रादिमारणोद्धूतं वैरं संस्पृत्य युध्यते ॥ ३७ ॥
 वैराङ्क इति नामास्य कृतवान् सोमभूपतिः ।
 कृतापराधकं राजा योधयेन्निग्रहाय यम् ॥ ३८ ॥
 तादृशेन द्वितीयेन द्रोहाङ्कः सोऽभिधीयते ।
 कृत्वा पापानि यो मोहाद्विरक्तोऽभ्येत्य भूपतिः(तिम्) ॥ ३९ ॥

१ A सुच्य । २ A गामनी, धामिनि । ३ A कृसाः । ४ A स्येता । ५ D क्लेत् । ६ D द ।
 ७ A द्वा द । ८ D हा । ९ A यन । १० A तम् ।

युध्येताद्य(घ)निवृत्त्यर्थं प्रायश्चित्ताङ्कं उच्यते ।
एवं विवाँदसम्पन्नान् वारयेद्युद्धकर्मणः ॥ ८४० ॥

अशक्यत्वात्ततो पश्चाद्योधयेद्दार्मिको नृपः ।
ईदृशौष्टविधानङ्कन्योधयन् पृथिवीपतिः ॥ ४१ ॥

पापं नोँमोति तेषां च व्याजपापं व्यपोहति ।
कारयेत्खलकं राजा तुङ्गं वृत्तं समं दृढम् ॥ ४२ ॥

द्व्यष्टहस्तसुविस्तीर्णं त्रिगुणं परिणाहृतः ।
द्वौत्रिंशन्मेढैर्कैर्युक्तं द्वारेणैकेन संयुतम् ॥ ४३ ॥

निम्बपत्रैः पताकाभिर्मेढकाग्राणि भूषयेत् ।
द्वारं सोपानसंयुक्तं कुर्यात्तोरणमण्डितम् ॥ ४४ ॥

अधिष्ठितं दण्डधरैः खलकं लक्षणान्वितम् ।
खलकेन समोत्सेधे कुर्याद्द्विर्दक्षिणमण्डपम् ॥ ४५ ॥

विशालं चतुरस्रं च सवितानं च साङ्गणम् ।
मध्ये वेदिकया युक्तं चित्रभित्तिसमन्वितम् ॥ ४६ ॥

सुधाधवलितं रम्यं श्लक्ष्णकुट्टिमशोभितम् ।
स्वर्णपट्टपिनदैश्च स्तम्भैः सुपरिमण्डितम् ॥ ४७ ॥

वारे शनैश्चरे सोऽयमङ्कनाहूय योर्धयेत् ।
प्रतिज्ञां शृणुयात्तेषां^{११} विविधां^{१२} शौर्यशालिनीम् ॥ ४८ ॥

प्रधावाम्यहमित्येको रुणध्मीति तथापरः ।
खोँञ्चामीति तथा चैको धारयामीति चापरः ॥ ४९ ॥

अपसर्पामिं^{१३} नेत्येकः च(अ)सर्पामीति कश्चन ।
धारयाम्यहमित्येको अत्रियेऽहं नेति चापरः ॥ ८५० ॥

शस्त्र्याः शस्त्रिकया स्पर्शे हनिष्यामीति कश्चन ।
अँत्रशस्त्रैः तवाङ्गानि दारयामीति चेतः ॥ ५१ ॥

१ A इत् २ A ध ३ D शो ४ A न प्रा ५ D द्वि ६ A न्मण्ड ७ D धा ८ D दी ।
९ A नी १० D वाद ११ A के १२ A धा १३ A खा १४ D मीतिनैक चसर्पामीतिकश्चन ।
A अपसर्पामिनेत्येकः सर्पयामीतिः चापरः । १५ A अत्रशस्त्रौ, आत्रां ।

छिनच्चि पादं धावन्तं घ्नन्तं हस्तं निहन्म्यहम् ।
दण्डं छिनच्चि निक्षिप्तं गात्रं विद्या(ध्या)भ्युपागतम् ॥ ५२ ॥

श्रुवतामेवमन्योन्यं प्रतिज्ञां लेखयेन्नृपः ।
तेषां भूषाविशेषांश्च दत्त्वा कुर्याद्विसर्जनम् ॥ ५३ ॥

ततः प्रभाकरे वारे कृतपूर्वाह्निकक्रियैः ।
निवर्त्य भोजनं राजा भवेत्सम्भृतमण्डनः ॥ ५४ ॥

यामावशेषे दिवसे शुद्धान्तवनितायुतः ।
प्रसादचिचैर्भृत्यैश्च पुरैर्म(रम)ण्डलपालकैः ॥ ५५ ॥

परमण्डलभूपालैः सचिवामात्यमन्त्रिभिः ।
प्रविश्य वीक्षणाङ्गा(गा)रमधितिष्ठेन्ष्टपासनम् ॥ ५६ ॥

ततः समागतान् सर्वान्यथायोग्यं निवेशयेत् ।
अङ्गनस्ततः समायान्ति समारूढ करेणुकाः ॥ ५७ ॥

श्रुदितास्त्वूर्यघोषेण कुर्वन्तः सिंहगर्जितम् ।
काहलां वादयन्तश्च विरुदाक्षरवादिनीम् ॥ ५८ ॥

हरिताङ्गरागकाः केचित्केचित्पीताङ्गरागिणः ।
कृष्णाङ्गरागिणः केचित्केचिच्छेताङ्गरागिणः ॥ ५९ ॥

त्रिविन्दु(न्दु) विन्दुमाला च (लञ्च)त्रिशूलं मण्डलाकृतिः (ति) ।
पुत्रिकाकारमर्धेन्दुसदृशं तिलकं भवेत् ॥ ६० ॥

तिलकं भालदेशे तु नेत्रस्याधः कटस्थले ।
बाहोश्च शिखरे वर्तसे दधाना जठरेऽपि च ॥ ६१ ॥

पञ्चवर्णकपट्टांश्च वसाना जानुलम्बिनः ।
सौवर्णं दधतो रम्यं पट्टिकात्रेष्टितं दलम् ॥ ६२ ॥

शङ्खजैर्मणिभिः स्थूलैः कृतकण्ठविभूषणाः ।
पीतलोहितपट्टैश्च शोभिताश्चावलम्बने^{३०} ॥ ६३ ॥

१ D घ्नन्तं । २ A ण्ड । ३ A नक्षिप्तं । ४ A याः । ५ A वीस । D वीक्षणाङ्गारं । ६ A विदं ।
७ D ति । ८ D शिखरे । ९ D कृत्वा । १० D लम्बिनः ।

प्रविश्य खलकं सर्वे कृतकूर्मासनक्रियाः ।
 प्रणमन्तो महीपालं विज्ञपेयुः पृथक् पृथक् ॥ ६४ ॥
 क्षितीशः परिभूतेन योधयेत्परिभावंकम् ।
 स्त्रीमत्सरसमायुक्तं मत्सरेणैव योधयेत् ॥ ६५ ॥
 सविरोधौ क्षितेरन्त्यर्थे योधनीयो (यौ) परस्परम् ।
 विरुद्धं योधयेद्राजा विरुद्धप्रतिरोधिना ॥ ६६ ॥
 विद्याङ्कः (ङ्कः) समविद्येन तद्विद्येनैव योधयेत् ।
 वैराङ्कः (ङ्को) वैरिणा सार्धं योधनीयो महीशुजा ॥ ६७ ॥
 द्रोहाङ्कं तादृशेनैव बध्येन सह योधयेत् ।
 पापिनां (नं) पापशुद्ध्यर्थं पापिना सह योधयेत् ॥ ६८ ॥
 दण्डधारयुः (धु)तं दण्डमङ्कयोर्भेध्यवर्तिनम् ।
 अपनीयं ततो भुञ्चेद् द्वावङ्कौ युद्धालालौ ॥ ६९ ॥
 निवारयन्तौ खोञ्चन्तौ धावन्तावपसर्पिणौ ।
 क्रोधरक्तेक्षणौ वीरौ सन्दृष्टो (ष्टौ)ष्टपुटावपि ॥ ८७० ॥
 मुञ्च मुञ्चेति जल्पन्तौ खोञ्च खोञ्चेति भाषिणौ ।
 स्वल्पद्रवतियुतौ वीरौ क्षिपन्तौ पुरतः सह ॥ ७१ ॥
 रुधिरशितसर्वाङ्गौ लम्बमानान्ध्रमालिकौ ।
 क्षुरिकायां विभिन्नायां पतितायां करादपि ॥ ७२ ॥
 विच्छिन्नशस्त्रवाहौ च चरणे परिखण्डिते ।
 निवारणार्थं युद्धस्य दण्डं मध्ये निवेशयेत् ॥ ७३ ॥
 अपक्षगामी नृपतिर्धर्मयुद्धं प्रवर्तयेत् ।
 निहन्तृणा जयो युद्धे दैवेनैव प्रवर्तते ॥ ७४ ॥
 प्रतिज्ञापालकानां तु जयं दद्यान्तृपः स्वयम् ।
 प्रसाददानकं भूरि वस्त्रकाञ्चनभूषणम् ॥ ७५ ॥

ग्रामान्वास्तथा निष्कान् वृत्तिं दत्त्वा तु जीवितम् ।

मृतानां बन्धुरक्षार्थं परलोकक्रियाकृते ॥ ७६ ॥

कृपादानं प्रदातव्यं काञ्चनं भूरि भूयुजा ।

एवमुक्तविनोदेन दिनशेषं समाप्य च ॥ ७७ ॥

विसर्ज्य च जनान् सर्वान्प्रविशेद्राजमन्दिरम् ।

एवमङ्गविनोदोऽयं कथितो सोमैभूयुजाः ॥ ७८ ॥

इत्यङ्गविनोदः ॥ ९ ॥

अथ मल्लविनोदोऽपि कथ्यते राजवल्लभः ।

मल्लास्तु त्रिविधा ज्ञेया उत्तमो मध्यमोऽधमः ॥ ७९ ॥

उत्तमो ज्यै(ज्ये)ष्ठिको नाम मध्यमोऽन्तरज्यैष्ठिकः ।

कनिष्ठो गोवलो ज्ञेयः कार्यप्राणगुणोत्तरात् ॥ ८० ॥

आविंशतेर्वत्सरेभ्यो भविष्णुर्मल्ल उच्यते ।

तत ऊर्ध्वं त्रिंशदब्दात्मरूढः परिकीर्तितः ॥ ८१ ॥

ततः परं हीयमानो नियुद्धे त्वत्समो भवेत् ।

महाकायो महाप्राणो मल्लविद्याविशारदः ॥ ८२ ॥

ज्येष्ठिकः कथ्यते मल्लः प्राणविद्याधिकोऽपि वा ।

अर्धेन ज्येष्ठिमल्लस्य कायप्राणगुणैस्तु यः ८३ ॥

हीयमानो भवेन्मल्लो नाम्ना सोऽन्तरज्यैष्ठिकः ।

ततोऽपि हीयमानश्चेदैतरेव गुणैस्तथा ॥ ८४ ॥

गोवलो नाम मल्लोऽसौ नियुद्धे वेगवान् वरः ।

वेर्गल्लः सरलो दीर्घो भविष्णुः शैशवे भवेत् ॥ ८५ ॥

जङ्घाकाण्डे कोष्ठके च हनुदेशेऽस्थिसारवान् ।

द्वात्रिंशत्तां वत्सराणां पार्यंशो(शे) देशविश्रु(श्रु)तः ॥ ८६ ॥

पूर्णासु तासु पालीषु वर्तयिष्ये नियोधनम् ।

एवं समादिशन्मल्लान् सर्वान् क्षोणिपतिः स्वयम् ॥ ८७ ॥

पोषार्थं द्रविणं तेभ्यो दत्त्वा पश्चाद्विसर्प(र्ज)येत् ।
 भविष्णवः प्ररूढार्थं पोष्या बृह्मणभोजनैः ॥ ८८ ॥
 माषैर्मासैस्तथा दध्ना पिष्टैः क्षीरविमिश्रितैः ।
 घृतेन सितया चैव विदार्या वाजिगन्धया ॥ ८९ ॥
 घृतेन भृष्टैः कुष्माण्डैश्चूर्णितैः सितयान्वितैः ।
 योषितां दर्शनात्पशोत्संज्ञा(ला)पात्सङ्गमादपि ॥ ८९० ॥
 संरक्ष्यां यत्नतो मल्ला विशेषेण भविष्णवः ।
 एकान्तरे दिने कुर्युः श्रममश्रमहेतवे ॥ ९१ ॥
 पृथक् पृथक् स्वगोहेषु निजैर्गोवलकैः सह ।
 गोवैलैः सह कुर्वीत नियुद्धं प्राणवर्धनम् ॥ ९२ ॥
 संस्थानानि च चत्वारि कल्पयेयुर्दृढानि च ।
 विज्ञानानि च सर्वाणि तेभ्योर्सेयुरशेषतः ॥ ९३ ॥
 वक्ष्यामि स्थानकानाञ्च विज्ञानानां च लक्षणम् ।
 कक्षे पूर्वापरे घृत्वा प्रोक्तानपतितस्य हि ॥ ९४ ॥
 तत्कपोलं स्वपाश्वेन सम्पीड्यार्धाङ्गकं भवेत् ।
 पुरः कक्षं^{११} समादाय पूर्ववर्त्यातितः स हि ॥ ९५ ॥
 मूर्ध्नि कूर्मासनं बद्ध्वा भजेद्वाप्येकपादके(कम्) ।
 उत्तानप्रतिमल्लस्य निवार्य चरणद्वयम् ॥ ९६ ॥
 उदरस्योपरिस्थानं^{१३} स्थानं^{१४} करवैलं^{१५} स्मृतम् ।
 स्वयमुत्तानपतितो जठरागमनोद्यतम् ॥ ९७ ॥
 पादाभ्यां पीडयन् मध्ये जठरस्थानकं भवेत् ।
 पराङ्मुखस्य मल्लस्य स्थितस्य पतितस्य वा ॥ ९८ ॥
 कक्षार्माक्रम्य पार्श्वाभ्यां पृष्ठस्थानकमाचरेत् ।
 उक्तानि स्थानकान्येवं विज्ञानानि प्रचक्ष्महे ॥ ९९ ॥

१ D पोषा । २ A श्व । ३ प्रे । ४ A वृ । ५ A क्षयेत् । ६ A मल्लान्वि । ७ A वा । ८ A श्वेतु ।
 ९ A ल । १० A जेत् । ११ A दां । १२ D प । १३ A नंतस्या । १४ A न । १५ A बलं, A खं ।
 १६ A च्छा ।

स्वरूपेण तथा नाम्ना विस्तरेण यथागमम् ।
 अर्धाङ्गस्थानकच्छे(स्थे)न मल्लेन स्थूलवर्ष्मणा ॥ ९०० ॥
 पीडनान्मुखदेशस्य विज्ञानं स्यात्तदेव तु ।
 स्थित्वैर्वार्धाङ्गके स्थाने पादस्याकर्षणं बहिः ॥ १ ॥
 बहिः पणमितिक्षेयं विज्ञानं पादमोटनम् ।
 शिरःस्थानकमास्थाय गृहीत्वैकेन मूर्धकम् ॥ २ ॥
 अन्येन तत्करस्याधः क्षिप्तेन स्वकरे धृते ।
 बहिर्भागे च वलिते विज्ञानं बाहुमोटनम् ॥ ३ ॥
 तस्यैव परिद(ह)त्तस्य मोटने बाहुसी भवेत् ।
 जङ्घाभ्यां च भ्रुजाक्रान्तौ ताभ्यां शिरसि पीडिते ॥ ४ ॥
 पुरः कक्षां समाकृष्य गुणालं प्राणघातकः (कम्) ।
 ग्रीवायाः सभ्रुजायाश्च पादेनाक्रमणे सति ॥ ५ ॥
 अन्यैर्जान्दैववद्धेन कुर्याद्दुत्तरदोङ्करीम् ।
 शिरःस्थितेन मल्लेन विक्षेपायोद्यतं पदम् ॥ ६ ॥
 गृहीत्वा सक्थियुग्मेन कक्षे निक्षिप्य पार्श्विकम् ।
 उच्चानजालुदेशस्य कटियन्त्रेण पीडनम् ॥ ७ ॥
 पट्टिशं नाम विज्ञानं जालुसन्धिप्रभञ्जनम् ।
 अनेनैव प्रकारेण बाहुसन्धिप्रपीडनम् ॥ ८ ॥
 डुङ्की नाम विज्ञानं प्राह सोमेशभूपतिः ।
 अधो विधीय तद्वाहोः पूर्ववत्पीडनं यदि ॥ ९ ॥
 विज्ञानमन्तर्दुङ्की बाहुसन्धिप्रभञ्जनी^{३३} ।
 मैन्यां कक्षे विनिक्षिप्य भुजेनैकेन संयुताम् ॥ ९१० ॥
 गलं प्रकोष्ठेनापीड्य तत्करेण करान्तरम् ।
 सन्धौ प्रगृह्य जठरं सक्थिभ्यां परिपीडयेत् ॥ ११ ॥

१ D क्षे । २ A छिन्नौ चार्धाङ्गिकौ । ३ A ध । ४ A न । ५ D च । ६ D चाट्ट A चापु ।
 ७ A च्छा । ८ A औ, ष्णौ । ९ A त्व । १० D न्यद् ज्ञात्वा च बहिः । ११ A त्व । १२ A रा ।
 १३ A काम । १४ A दि । १५ D छण्ड A छण्ड । १६ A घो । १७ A त्व । १८ D न्तो बुडकी ।
 १९ D नीः । २० A क ? ।

ततस्तदं ढोङ्करं नाम विज्ञानं जीवघातनम् ।
अर्धाङ्गस्थानके स्थित्वा बाहुभ्यां मध्यमुन्नयन् ॥ १२ ॥

पार्श्वेन पीडयन् कण्ठं कक्षासूत्रं स्वजङ्घया ।
तुर्यष्टिरिति विज्ञेयं विज्ञानं मध्यभञ्जनम् ॥ १३ ॥

शिरस्थानकविज्ञानान्यमूनेकादशैव तु ।
स्थाने करवैले स्थित्वा वक्रे क्षिप्त्वा निजोदरम् ॥ १४ ॥

पाँदमुर्ध्ववदं नाम्ना विज्ञानं श्वासरोधनम् ।
उरसा पीडनं तद्वद्विज्ञानं मुखपट्टकम् ॥ १५ ॥

हस्तद्वयेन वक्रस्य पिधानं मुस्तिंकाह्वयम् ।
स्थित्वा करवैले स्थाने मणिवन्धस्य मोटनम् ॥ १६ ॥

क्रियते यत्र तत्प्रोक्तं कुट्टीनं करभञ्जनम् ।
बाहुभ्यां मध्यमाक्रम्य जङ्घामाक्रम्य जङ्घया ॥ १७ ॥

जानुसन्धिविभागार्थं भजेच्चरणपट्टिशम् ।
परस्य जानुसन्धौ तु करं निक्षिप्य कञ्चनं ॥ १८ ॥

जङ्घाभ्यांमूहमाक्रम्य विदध्याल्लोलपादकम् ।
जठरस्थानके स्थित्वा बाहोर्यत्र निपीडनम् ॥ १९ ॥

सिन्दुशक्तिवाहुभ्यां सन्दंशं नाम तद्भवेत् ।
जङ्घां विधाय मन्यायां जानुसन्धिनिपीडितां ॥ २० ॥

चूडां वा पूर्वकञ्ठीं(क्षां)वा कर्ष(षेन) ढोङ्कारमाचरेत् ।
ऊरुभ्यां मध्यमाक्रम्य पादौ निक्षिप्य कर्षयोः ॥ २१ ॥

आविध्य बाहुना जङ्घे^{३४} कुर्याज्जवलशंङ्ककम् ।
साम्याज्जवलशङ्कस्य पादस्यैकस्य पीडनात् ॥ २२ ॥

१ A स्वस्त, स्तत् । २ A ठाङ्करं । ३ A मञ्जनं । ४ A द । ५ D adds these two lines ।
६ A वं । ७ A पो । ८ D इव, इव । ९ D कः । १० D सि । ११ A व । १२ D उयकं । A दाकं ।
१३ A म । १४ D नः । १५ A भ्यामह । १६ A न्त्र । १७ A सह । १८ D प्रपीडिताम् । १९ A ता ।
२० D डां । २१ D वलकच्छा । २२ A का । २३ D पाद । २४ A जङ्घे । २५ D वेत् ।

उक्तं कक्षवर्धं^१ नाम विज्ञानं पादभञ्जनम् ।
 सर्वाङ्गं पीडयेद्यत्र मध्यमाक्रम्य तिष्ठतः ॥ २३ ॥

सुमुखी नाम विज्ञानं सङ्कोचादङ्गसाधनम् ।
 ऊरुभ्यां मध्यमाक्रम्य मन्यां कक्षान्तरे क्षिपेत् ॥ २४ ॥

त्रेयं गूढं गुं (दाङ्गु) लिर्नाम विज्ञानं कण्ठमोर्देनम् ।
 पृष्ठस्थांतं (न) क्रमास्थाय बाहू कक्षान्तनिर्गतौ ॥ २५ ॥

मन्यार्यां सङ्गतौ कृत्वा करशाखानिवन्धनौ ।
 ताभ्यां सम्पीडयेन्मन्यां कुर्वश्चाधोमुखं शिरः ॥ २६ ॥

ऊरुभ्यां मध्यमापीडय युज्यां^२ द्विदपक्षकम् ।
 पृष्ठस्थैः प्रतिमल्लस्य पृष्ठपृष्ठे^३ भुजं बलात् ॥ २७ ॥

आकृष्य वर्तयन्कुर्याद्विज्ञानं वेसर्णा^४दु (घ्नं बु) धः ।
 जानुसन्धौ क्षिपेज्जङ्घां पतितैः स्यादवाञ्छुखम् ॥ २८ ॥

उरसा पीडयेत्पादं तदङ्गं^५र्वलनं भवेत् ।
 मन्यां कक्षान्तरे कुर्याद्बाहुं गरुडपक्षवत् ॥ २९ ॥

मध्यपीडनयोगेन भवेत्सै^६दुपवेदनम् ।
 एकद्विज्यङ्गुलीं मुखत्वं करशाखाचतुष्टयम् ॥ २३० ॥

भज्यतेऽङ्गुष्ठवर्ज्यं तद्विज्ञानं चतुरङ्गुलम् ।
 बाहुना बाहुमाविध्य धृत्वा चान्येन मुर्द्धकम् ॥ ३१ ॥

मोर्ध्यते तु शिरैस्तिथयि^७विज्ञानं तद्वा(दा)भिधम्
 हस्तौ पादौ च शीर्षं च पद्मधामावेष्ट्यै^८ पीडनात् ॥ ३२ ॥

विज्ञानं तत्समाख्यातं डोकिं^९रं सकुटुम्बकम् ।
 विज्ञानान्येवमुक्तानि वैन्धमोटनकारणम् ॥ ३३ ॥

१ A टं । २ A गुधि । ३ D सु । ४ I) ड । ५ H यक । ६ D हु । ७ D रेक्षिपेत् । ८ D
 याः । ९ D न्मुष्रो । १० D ज्ञ्या । ११ A रूड । १२ A स्या । १३ D षं । १४ A स्वा ।
 १५ A तैयः धेय । १६ A णेडु । D नेहु । १७ D तस्यह । १८ D ल्व । १९ A न्म । २० A वै ।
 २१ A ली । २२ A ज्जा । २३ A द्वा । २४ A माय । २५ A रोति । २६ A थ । २७ A ल्हा ।
 २८ A वधमोड ।

वक्ष्यामि वञ्चनोपायान्विधिवच्छास्त्रदृष्टितः ।
 छुडुक्व्यां तु प्रयुक्तायां भ्रमित्वा तां निषेधयेत् ॥ ३४ ॥
 मुखस्योपरिजङ्घ्यां वा निक्षिप्य विनिवारयेत् ।
 पट्टिशेन गृहीताङ्घ्रिस्त्रिवृत्त्यापनयेन्नैतम् ॥ ३५ ॥
 बाहुमोटनविज्ञानं हस्तौ संयोज्य वारयेत् ।
 शिरस्थानगनं मल्लं बाहुभ्यामुत्सिपेद्धलात् ॥ ३६ ॥
 पादाभ्यामवकर्षेद्वा देहं वा वर्तयेदवाक् ।
 स्थितं करबले स्थाने जयेच्छूर्ध्वः प्रतिमल्लकम् ॥ ३७ ॥
 पश्चात्कक्षान्तरं (र) न्यस्तपादाङ्गुष्ठेन कर्षयेत् ।
 अशक्य(क्त)श्चेत्तथा ऋष्टमूर्ध्व्यां तस्य सक्थिकम् ॥ ३८ ॥
 निपीड्य धारयेन्मल्लं यया(था)नान्यक्षमो भवेत् ।
 जठरस्थानसंलग्नं (शां) पुरः कच्छीं विधाय च ॥ ३९ ॥
 कूर्पराभ्यां निपीड्योर्ले अवसृत्य विमोचयेत् ।
 तथा मोचयमानस्य जङ्घे धृत्वा निजाङ्घ्रिणा ॥ ९४० ॥
 नाभिदेशे विनुद्याथ पातयेद्धरणीतले ।
 पात्यमानस्तथा मल्लः पादं पश्चात्प्रसार्थं च ॥ ४१ ॥
 तिष्ठेत्स्वैर्यमथालम्ब्य यथा न पतति क्षितौ ।
 पात्नीदिने नियुद्धारव्यः श्रम एव निवेदितः ॥ ४२ ॥
 स च प्रभाते कर्तव्यो विज्ञायो(नो) पायसिद्धितः ।
 उ(स)पात्नीदिवसे प्रातर्वालुकाभृतगोणिकाः ॥ ४३ ॥
 बाहुभ्यामुत्सिपेच्छकत्या पादाभ्यां च मुहुर्मुहुः ।
 भारं सोढुं स कर्तव्यो ज्येष्ठैर्मल्लैर्विशेषतः ॥ ४४ ॥
 भारश्रमोऽयमारुह्यातो गात्रप्राणविवर्धनः ।
 भ्रमणार्थं ततो गच्छेत्क्रोशमेकं वह्निः पुरात् ॥ ४५ ॥

१ A छुडुक्व्या ज्ञानभोगेन यामित्वा । २ A ह्वा । ३ D यान्वि । ४ A दृग् । ५ D व । ६ A यस्थं ।
 ७ A ह । ८ A थ । ९ A यन्म । १० A छ । ११ D क्षां । १२ D हं । १३ A सर्पयेत् । १४ A व ।
 १५ D व्योभिहायो । १६ A थ्या ।

निवर्तेत तथा तूर्णं श्रमोऽयं भ्रमणाभिधः ।
 पुष्करिण्यां तडागे वा नद्यां च प्रविशेज्जलम् ॥ ४६ ॥
 कण्ठदग्धं ततस्तोयं बाहुभ्यामवलोडयेत् ।
 जङ्घाबलावहः पूर्वः कथितो भ्रमणश्रमः ॥ ४७ ॥
 बाहुप्राणकरो ज्ञेयो द्वितीयः सलिलः(ल)श्रमः ।
 स्थितौ तुदेतामन्योन्यं कराभ्यां ब(वा)हुयुग्मकम् ॥ ४८ ॥
 सायङ्काले विधातव्यो बाहूपेक्षणकः श्रमः ।
 आश्लेषयोग्य(ग्यं) सुश्लक्ष्णमूर्ध(ध्वं) बाहुतलौन्नतम् ॥ ४९ ॥
 दृढं निखानितं स्तम्भं चर्चितं चन्दनादिना ।
 उत्प्लुत्याक्रम्य सक्थिभ्यां बाहुभ्यां चैव वक्षसा ॥ ९५० ॥
 दृढं सम्पीड्य तं स्तम्भं पद्भ्यामूर्ध्वं समाश्रयेत् ।
 बाहुभ्यां च ततोरुभ्यामावर्तनविवर्तनैः ॥ ५१ ॥
 अंधश्रोर्ध्वं च संश्लेष्य स्तम्भेन श्रमपाचरेत् ।
 एवं कृतश्रमा मल्लाः पुष्टा हृष्टाः समागताः ॥ ५२ ॥
 विज्ञपेयुर्महीपालं मल्लाध्यक्षपुरःसराः ।
 पाल्य(ल्यः) पूर्णा इहास्माकं पोषिता च निजा तनु(नुः) ॥ ५३ ॥
 जितश्रमा वयं जाता नियोधयं महीपते ।
 इति विज्ञाप्यमानस्तु गुणा(णां)स्तेषां विचारयेत् ॥ ५४ ॥
 भेदैर्द्वादशभिर्युक्तीन्मिथस्तेषां नियोधने ।
 महाकायस्तु यो मल्लो भौरी स परिकीर्तितः ॥ ५५ ॥
 बलाढ्यः कथ्यते प्राणी ऊर्जैलश्च मुंशिक्षितः ।
 संस्थाननिरतो ज्ञेयो यः स्थाने सुस्थितासनः ॥ ५६ ॥
 श्रमं न याति यो युद्धे बहुयोधी स कथ्यते ।
 विज्ञानेन गृहीतोऽपि यो मुञ्चति न भाषते ॥ ५७ ॥
 नास्फालयति हस्तेन सम्बद्धैः पतितो ह्यंधः ।

१ D न। २ A तः। ३ D पति। ४ A त। ५ A ध्वं। ६ D adds this line। ७ A
 बाधाश्रावै। ८ D पाल्याः। ९ D स्वपुत्रवत्। १० A ज। ११ D जाः। मि। १२ A भी। १३ D कर्ण
 A ऊर्जा। १४ A परी। १५ D न। १६ A न्वः। १७ A रधेः।

वलनं सहते यस्तु स भवेद्वलनेसहः ॥ ५८ ॥

यो रक्षति हि विज्ञानं मल्लो रक्षणको ह(म)तः ।
आशुप्रयुक्ते विज्ञाने तदपाये पर^३ द्रुतम् ॥ ५९ ॥

स मल्लो ढकणो धन्यैः शीघ्रविज्ञानकारकः ।
परमयुक्तं विज्ञानं पररन्ध्रं च पश्यति ॥ ९६० ॥

दर्शनाख्यक्रियायोगान्मल्लो दर्शन उच्यते ।
उत्सृत्य यो लगेत्कण्ठे स मल्लो लङ्गनो भवेत् ॥ ६१ ॥

मर्यादापालको युद्धे नियतः परिकीर्तितः ।
एवंविधगुणान् मल्लान् समकायवयोबलान् ॥ ६२ ॥

नियुद्धे योर्जयेद्राजा करास्फालनपूर्वकम् ।
प्रतिज्ञां ते च जल्पन्ति शृणुयात्तां नराधिपः ॥ ६३ ॥

घटिकाभ्यन्तरे देव मोटयेत्प्र(प्र)तियोधिनम् ।
मल्लद्वयं मोटयामि जल्पत्येवं तथापरः ॥ ६४ ॥

मल्लत्रयं भिनन्तीति वदेदन्योऽपि ज्येष्ठकैः ।
विज्ञानेनाहमेकेन पातयामीति भाषते ॥ ६५ ॥

यस्मिन्नेव स्थित(तः)स्थाने तस्मिन्नेव निपातयेत्(य) ।
एवं कृतप्रतिज्ञांस्तान्विमर्द्य च ततो निशि ॥ ६६ ॥

महत्तरं समाहूय महीपालः समादिशेत् ।
अलङ्कुरुष्व वाक्याडं^{३९} त(चारुखाडव)द्देहं देवमण्डपम् ॥ ६७ ॥

इत्यादिष्टो नृपेन्द्रेण ततो ग्रा(ग्र)हमहत्तरः ।
स्तम्भैः षोडशभिर्धुक्तं गृहं कृत्वा समायतम् ॥ ६८ ॥

पश्चिमे तु दिशाभागे चतुरस्रां सुविस्तृताम् ।
सार्धहस्तसमुत्सेधां वेदिकां तत्र कारयेत् ॥ ६९ ॥

१ A ध्रु । २ D तदपाय । ३ D पर्य । ४ A न्या । ५ A क । ६ A य । ७ A लगतो । ८ A ध ।
९ A म । १० A कम् । ११ D व्यं ।

वेदिकाश्रेयकोणे तु कुर्याच्छ्रीकृष्णमण्डपम् ।
 वेदिकार्याः पुरोदेशे दशहस्तसुविस्तृता(त)म् ॥ ९७० ॥
 त्रिंशद्भस्तपरीणाहं वितस्तिद्वयघातवत् (खातकम्) ।
 पूरयेच्च ततः खातं ग्रामसञ्जातया मृदा ॥ ७१ ॥
 मृत्तिकां सेचयेत्तौयैः कुदालैश्च निखातयेत् ।
 चौर(ल)येच्चालिनीभिश्च दृषदादीन्विशोधयेत् ॥ ७२ ॥
 सुश्लक्षणां मृत्तिकामीषदर्द्रां शुद्धां च कारयेत् ।
 एवमक्खौडकं कृत्वा प्रातरागत्य भूपतिम् ॥ ७३ ॥
 विज्ञापयेद्ब्रह्मात्म्यः सर्वं सम्पादितं मया ।
 ततः कौतुकसंयुक्तो मल्लाध्यक्षं समादिशेत् ॥ ७४ ॥
 आवाहंयाखिलान् मल्लान् नियुद्धायेति भूपतिः ।
 मृहीतर्वचना(नो)ऽध्यक्षो विनयानतकन्धरः ॥ ७५ ॥
 निर्गत्य च तथा कुर्याद्यथादिष्टं महीभुजा ।
 ततः करेणुकाः सर्वाः प्रेषयेच्च पृथक् पृथक् ॥ ७६ ॥
 ज्यैष्ठिकानां च मल्लानां तूर्याणि च बहूनि च ।
 सौवणशृङ्खलास्तेषु नेत्रपट्टं पृथग्विधम् ॥ ७७ ॥
 शृङ्गारार्थं यथायोग्यं दापयेच्च पृथक् पृथक् ।
 चन्दनालिप्तसर्वाङ्गाः स्वर्णशृङ्खलभूषिताः ॥ ७८ ॥
 दधिमण्डलभक्तांश्च भुक्त्वा स्वल्पं प्रसार्थ्यं च ।
 मृहीताक्षतदूर्वास्ते आरोहेयुः करेणुकाः ॥ ७९ ॥
 म(ग)वहरीतूर्यनादेन समायाता नृपाङ्गणम् ।
 कृतभोजनशृङ्गारैः सायाह्ने सेवकैः सह ॥ ९८० ॥
 पुत्रमित्रकलत्रैश्च विशेषाखाडकं तदा ।
 भुजास्फालननादेन पूरयन्तो दिगन्तरम् ॥ ८१ ॥

१ A याम् । २ A ड । ३ A सा । ४ A दाद्यदां चापि । ५ A कावडं D खाडकं ६ । D क्तं ७

४ A व्याखि । ८ A वयतो । ९ D नक्षेत्र । १० A इ । ११ A थ । १२ A रे ।

विज्ञपेयुस्ततो भूपं सर्वे मल्लाः समागताः ।
 पुष्पाञ्जलिं गृहीत्वा च कृष्णे^१ कृष्ण(त)नमस्कृतिः ॥ ८२ ॥
 सिंहासनं समारूढ्य सर्वान्स्थाने निवेशयेत् ।
 यस्य येन कृत्^२ पूर्वं युद्धाय कैरताडनम् ॥ ८३ ॥
 आहूय तानसौ मुक्ता योधयेत्पृथिवीपतिः ।
 चर्द्धणं परिघास्यं च दृढं^३ कच्छां विवेष्ट्य च ॥ ८४ ॥
 जूटकं बन्धयित्वा तु शुजावास्फाल्य सन्मुखौ ।
 नियुध्येतासुभौ मल्लौ रोधनैः प्रतिरोधनैः ॥ ८५ ॥
 प्रकोष्ठधारणैश्चैव मणिवन्धविमोचनैः ।
 कच्छधारणमोक्षाभ्यां पातनैरधरं(रव)पातनैः ॥ ८६ ॥
 बाहुसङ्घट्टनैश्चैव तथा पादैरघट्टनैः ।
 आश्लेषैः पीडनैश्चैव विश्लेषैरपसर्पणैः ॥ ८७ ॥
 उल्लुर्त्यै लंगनैः कण्ठे जठरे पृष्ठतस्तथा ।
 भ्रमणैर्भ्रामणैश्चैव बलनैर्वर्तनैस्तथा ॥ ८८ ॥
 सन्निपातावधुतैश्च तोलनैः स्फालनैस्तथा ।
 नानाविधैश्च विज्ञानैर्विधिवैधेन्धैर्मोचनैः ॥ ८९ ॥
 श्रान्ताश्चोत्तानपतिताः स्वेदादीं कृतविग्रहाः ।
 कर्दमालिप्तसर्वाङ्गं मुकुलीकृतलोचनाः ॥ ९० ॥
 मुञ्चन्तः श्वासफुत्कारं दृश्यन्ते ते सर्वमाकुलाः ।
 द्वावप्येवंविधौ दृष्ट्वा समीकुर्यान्वृषेश्वरः ॥ ९१ ॥
 आ(अ)श्रमस्य जयं दद्यान्मोटनाच्च विशेषतः ।
 एवं नियोध्यै तान् सर्वान् सजयान् भूरिकाञ्चनैः ॥ ९२ ॥
 वस्त्रैराभरणैर्यानिर्वाहैश्च परितोषयेत् ।
 विसर्ज्य च ततो मल्लान् सेवकानितरानपि ॥ ९३ ॥

१ A न्ने । २ A सर्वे । ३ A म् । ४ A वी । ५ A वि । ६ A तः । ७ D कृत । ८ A बल्लभै-
 ९ D द्वा । १० D धः । ११ A नेनै । १२ D त्य च । १३ D ल्याद् । १४ A न्मर्मेण । १५ A तेव ।
 १६ D द्वा । १७ D ते । १८ क्त्वाकुलान् । १९ A धं । २० D ज्य । २१ A सज्य ।

मल्लयुद्धप्रकारन्तं ब्रुवाणः प्रमदान्वितः ।
 एवं मल्लविनोदेन नीत्वा वासरशेषकम् ॥ ९४ ॥
 सुखासनं समारुह्य प्रविशेद्राजमन्दिरम् ।
 मल्लानां लक्षणं युद्धश्रमैश्च परिर्षोषणम् ॥ ९५ ॥
 कथितं सोमभूपेन सर्वमल्लोपकारकम् ।
 उक्तो मल्लविनोदोऽयं सोमेश्वरमहीश्रुजा ॥ ९६ ॥

इति मल्लविनोदः ॥ ९ ॥

ताम्रचूडविनोदस्तु साम्प्रतं परिकीर्त्यते ।
 कुक्कुटानां च सद्भिस्तु ज्ञातव्या जातयः पुरा ॥ ९७ ॥
 आकारः पोषणं चैव शुभं रूपं च शाकुनम् ।
 आयोधनप्रकारश्च व्यवस्थाश्च जयाजये ॥ ९८ ॥
 कुक्कुटानामिदं ज्ञात्वा पश्चात्कुर्यात्तदाहवम् ।
 पादौ सितौ सिते चारौ नखराः पाण्डुराः शुभाः ॥ ९९ ॥
 लोचने च तथा शुके शुक्रप्राणौ विशेषतः ।
 शङ्खध्वनिनिभो नादस्तीक्ष्णाग्रा पिच्छसन्ततिः ॥ १०० ॥
 कम्बुग्रन्थिनिभं शीघ्रं यस्यासौ शङ्खजातिकैः ।
 चरणौ पाण्डुरच्छायौ दीर्घाश्चाङ्गुलयः कृशाः ॥ १ ॥
 दीर्घो देहस्तथा काश्यपैर्वा दीर्घा च नासिका ।
 मृदुप्रहारसंयुक्तं मन्दयुद्धं भवेत्स्थिरम् ॥ २ ॥
 यस्यासौ स भवेज्जात्या कुक्कुटो गुरुसंज्ञकः ।
 उन्नतः सितवृत्ताङ्गिः पृथुवक्षस्थलो महान् ॥ ३ ॥
 आक्रम्य युध्यते शूर अंशुजातिः प्रकीर्तितः ।
 सूक्ष्मरिः शोणपादश्च सितशुक्तिसमन्वितः ॥ ४ ॥
 शुक्लाक्षो दीर्घशब्दश्च जात्या नारः प्रकीर्तितः ।
 हरिद्रौ चरणौ र्वापि सितौ वा कृष्णविन्दुकौ ॥ ५ ॥

१ A. रान्ते । २ A. दं । ३ A. माच । ४ D. तो । ५ A. हवमिच्छद्भिर्हो । ६ A. धुतं । ७ A. र ।
 ८ A. षड् । ९ A. ण । १० A. नि । ११ A. र्वा । १२ A. की । १३ A. र्वा । १४ A. क । १५ D. द्वय ।
 १६ A. क्षो । १७ A. रात्रे । १८ D. चा ।

कांस्यवर्णो भवेतां वा प्रियङ्गुकणविन्दुकौ ।
 कृष्णाश्च नखरा यस्य कृष्णो वा चित्रितोऽपि वा ॥ ६ ॥
 रक्ते^१ दृशैस्त(त)लस्तब्धो गृध्रजातिः स कुक्कुटः ।
 श्यामला शुक्लयो यस्य किञ्चित्पाण्डुरतां श्रितः ॥ ७ ॥
 कृष्णां रेखा वचौलम्भो जात्यैतेगोः स कथ्यते ।
 कृष्णवर्णोऽपि दीर्घाङ्गो वक्रतुण्डो र्ऋणे क्षमः ॥ ८ ॥
 बृहन्नाथो(दो)महाकायो जात्या श्रोणिः प्रकीर्तितः^२ ।
 कृष्णपादो मारनेत्रः कृष्णपद्मातिदीर्घकः ॥ ९ ॥
 वैश्वयञ्चै^३ शिरो युक्ते(द्धे) सर्पजातिः प्रकीर्तितः^४ ।
 चरणौ हरितच्छायौ धारे शुक्ले च लोचने ॥ १०१० ॥
 आकारो वर्तुलो यस्य तं विद्यात्कूर्मजातिकम् ।
 कन्धरादेशसञ्जातं पिच्छं केसरसंज्ञितम् ॥ ११ ॥
 त्रिकस्थानसमुद्भूतं बर्हमन्तरैकं विदुः ।
 पुच्छे जातानि दीर्घाणि सक्थिस्थानि भुजानि तु ॥ १२ ॥
 शाखादयोऽपि कथ्यन्ते महिलापिच्छसंज्ञया ।
 तेषामूर्ध्वगते पिच्छे दीर्घेषु(पुं)पिच्छसंज्ञिते ॥ १३ ॥
 योषित्पिच्छवहिस्थानि बालञ्चान्यवृज्जिन तु ।
 निर्मासे (सो) पादतलकः हस्वाच्च(श्च)रणशाखिकाः ॥ १४ ॥
 आरे वृत्ते तथा जङ्घे संश्लिष्टसमशुक्तिके ।
 वैहीतीवीजसङ्काशा शुक्तयः कूर्पराश्रिताः १५ ॥
 क्रोडपश्चिमपादाभ्यां पादयोर्वक्रता भवेत् ।
 क्रोडदेशो विशालः स्याद् ग्रीवा दीर्घा च पीवरा ॥ १६ ॥
 सधूलं शिरस्तथा वृत्तं गर्भस्थे लघुलोचने ।
 सधूला कुब्जा तथा वासा पेशलं तनु वासरम् ॥ १७ ॥

१ A जो । २ A दो । ३ A बल । ४ A णले । ५ A A चो । ६ A त्यागोः । ७ A तं ।
 ८ A रण । ९ A णः । १० A ताः । ११ A च । १२ A यथा । १३ D ता । १४ A रोच । १५
 D सज्जि । १६ A रिक्तं । १७ A ये । १८ A र्धे । १९ D जन्ति । २० A सु । २१ A ब्रह्मन्ती ।
 २२ A भोज ।

केसरं विशदं दीर्घं तथा मकरिका वरा ।

अंसौ समुन्नतौ शस्तौ ह्रस्वाह्रस्वविलम्बिनौ ॥ १८ ॥

कर्कशानि च पिच्छानि पृष्टं कूर्मवदुन्नतम् ।

संलग्नः पुच्छसन्धिः स्यात्समं पुच्छं प्रशस्यते ॥ १९ ॥

दीर्घां बालधिका शस्ता महिलापिच्छकं लघु ।

पुपिच्छे वायसे (चायते) स्यातां पृष्ठभार्गोऽतिविस्मृ(स्तु)तः ॥ १०२० ॥

एवं लक्षणसंयुक्तान् सुभट्टान्कुक्कुटान् वरान् ।

धारयित्वा कुलाये च तज्जैस्तान् परितो(पो)षयेत् ॥ २१ ॥

रसोदनैर्घृतोपेतैर्दग्धा च परिमिश्रितैः ।

अङ्गुष्ठतर्जनीयोगान्निष्पीड्य शिखरं दृढम् ॥ २२ ॥

इतरैः कराशाखाग्रैर्वक्त्रं व्यादाय भोजयेत् ।

धात्रीफलप्रमाणांश्च ग्रासान् यत्नेन भोजयेत् ॥ २३ ॥

पाययेच्छीतलं तोयं क्षालयेदुष्णवारिणा ।

मुखं सशेखरं लिम्पेन्मृदा लवणयुक्तया ॥ २४ ॥

निष्पावपत्रस्वरसैर्निशया वां विलेपयेत् ।

चैङ्क्रामयेत्प्रनाक् पश्चाद्यामभेकमतन्द्रितः ॥ २५ ॥

खेलयेत्पांसुले स्थाने करीषे वा सुचूर्णिते ।

मध्यदिने कुलायेषु निक्षिपेत् कुक्कुटान् पृथक् ॥ २६ ॥

सायं पुनस्तथा भोज्यं^१(ज्याः)तैलेनाभ्यज्य युक्तितः ।

शेखरं मुखदेशं च जङ्घां पादतलं तथा ॥ २७ ॥

उष्णाम्बुप्लुतवस्त्रं तु निष्पीड्य स्वेदयेच्छनैः ।

वासयार्ष्टिं समारोप्य शाययेन्निशि कुक्कुटान् ॥ २८ ॥

मार्जारादिभयाद्भक्षेत्प्रयत्नात्परिपालकः ।

एवं सम्प्राप्य यत्नेन कुक्कुटान् युद्धकोविदान् ॥ २९ ॥

१ D राः । २ D इस्त्रैह्रस्वाविलम्बिनौ । ३ A पुष्पं । ४ A घं । ५ पुपि । ६ A गेऽतिविस्मृतः, मोषितस्तत् D गेतिविस्मृता । ७ A य । ८ A स । ९ A वाधि । १० A चक्रा । ११ A ज्य । १२ A छि ।

पत्रिकालम्बनं कृत्वा ध्वजदण्डं समुत्क्षिपेत् ।
 ततः प्रसादचिचैश्च कुक्कुटाहवलम्पटैः ॥ १०३० ॥
 प्रतिपक्षीकृतं(तैः) सार्धं योधयेत्कुक्कुटान्नृपः ।
 प्रत्यर्थिषु तथा मुख्यां विधाय प्राणवल्लभाम् ॥ ३१ ॥
 तथा सह प्रकुर्वीत कुक्कुटाहवमुत्तमम् ।
 वारे शनैश्चरे रात्रौ सैमंमार्ज्यं धरणीतलम् ॥ ३२ ॥
 सुलिप्ते मन्दिरस्यान्तैरालिखेद्रतिमण्डलम् ।
 ग्रन्थिभ्यां नियतं सूत्रं कृत्वैकादशमुष्टिकम् ॥ ३३ ॥
 चतुरस्रं प्रकुर्वीत तेन मण्डलकं समम् ।
 प्राक्प्रत्यगायते रेखे द्वे मध्ये दक्षिणोच्चरे ॥ ३४ ॥
 एवं नवपदं क्षेत्रं समं यत्नात्प्रकल्पयेत् ।
 मध्यमं ब्रह्मणः कोष्टं प्रौच्यमिन्द्रस्य कोष्टकम् ॥ ३५ ॥
 वन्देराग्नेयकं कोष्टं दक्षिणं यमकोष्टकम् ।
 नैऋतं(ऋ)त्यं नैऋतं(ऋ)तं कोष्टं पाश्चात्यं वरुणस्य च ॥ ३६ ॥
 वायव्यं वायुसंज्ञं स्यात् कौबेरं भैरवास्पदम् ।
 ईशानमीशकोष्टं स्यात् तत्प्राच्यां बहिरालिखेत् ॥ ३७ ॥
 सूर्यमण्डलकं वृत्तमर्धमिन्द्रोश्च मण्डलम् ।
 दक्षिणे दिङ्मुखे लेख्यं क्षुरिके शक्रकोष्टके ॥ ३८ ॥
 उत्तराग्रा भवेत्पूर्वा दक्षिणा पश्चिमानना ।
 इन्द्रगेहालिखेत्पूर्वं कोष्टकं तत्प्रमाणकम् ॥ ३९ ॥
 तोरणालङ्कृतं कुर्याच्चिशूलत्रयभूषितम् ।
 अग्निकोष्टस्य तत्कोणे चुलीवद्विन्दुकत्रिकम् ॥ १०४० ॥
 आलिखेद्यमकोष्टस्यै याम्भे रेखांसमाश्रिता(तम्) ।
 मातृकागणमुद्दिश्य पङ्क्तिं विन्दुसप्तकम् ॥ ४१ ॥

१ A समर्थ । २ D न्तेवा । ३ A त्वि । ४ A प्रच्या । ५ D नैऋतं कोष्टं पाश्चात्यं क्षेत्रं तद्वरुणस्य च ।
 ६ A ते । ७ D च्यामिन्द्रकोष्टकं । ८ A गोपदमुखं । ९ D खे । १० A स्यायामे ।

त्रिकोणं^१ वारुणात्कोष्ठैत्पश्चिमं^२ कोष्ठमालिखेत् ।

तत्कोष्ठमध्ये विलिखेत्कुक्कुटस्य पदद्वयम् ॥ ४२ ॥

आग्नेयं^३(य)शिरसं सर्पं^४ विलिखेद्वायुकोष्ठके ।

कौबेरं^५ भैरवो लेख्यो दक्षिणाशाशिरो(रा) महान् ॥ ४३ ॥

कपालं^६ कर्त्रिका(का) हस्त(हस्ते) त्रिशूल(लं)हमर्हं^७ दधत् ।

शालिपिष्टस्य कल्केन शङ्खकल्केन वा बुधः ॥ ४४ ॥

मण्डलं^८ रातिनामेदं शुचौ^९ देशे समालिखेत् ।

आचार्या मन्त्रगुच्चार्यं^{१०} तत्तत्कोष्ठगतान्मुँरान् ॥ ४५ ॥

गैन्धिभिर्विविधैः^{११} पुष्पैस्ताम्बूलैर्धूपदीपकैः ।

इङ्गिताकारतत्त्वज्ञैर्जयाजयविचक्षणैः ॥ ४६ ॥

सेवाकारैश्च संवेष्ट्य समन्ताद्रतिमण्डलम् ।

तत्रैको मोक्षको दक्षः पूर्वाभिमुखमास्थितः ॥ ४७ ॥

त्रिकोणकोष्ठकस्यान्ते स्थापनीयो महीभुजा ।

तत्रैकं शुभसंयुक्तं सम्प्राप्तविजयं पुरा ॥ ४८ ॥

पाण्डुरं तु सिते पक्षे कृष्णं कृष्णे तु कुक्कुटम् ।

मोक्षको वृहरेर्यानिं कुक्कुटं गरुडं तथा ॥ ४९ ॥

ध्यात्वा समाहितो भूत्वा मन्त्रगुच्चारयेदिमम् ।

ॐ गरुडानां सुवर्चा पैक्षपाक्षित्विनंतैरं ग्रवत अमा याहि स्वाहा ॥१०५०॥

पक्षौ वक्षः प्रयत्नेन त्रिकोणस्थपदस्थितम् ।

जयेत्युक्त्वा विद्युश्चेत्तं^{१२} प्राङ्मुखं चरणायुजम् ॥ ५१ ॥

विद्युक्तस्ताम्रचूडस्तु यद्वर्णं कुसुमं स्पृशेत् ।

चञ्चर्वा^{१३} तद्वर्णमौंशसेत्कुक्कुटं प्रतियोधिनम् ॥ ५२ ॥

ततोऽपसार्यं पुष्पाणि वारिणा परिषिच्य च ।

पुनस्तेनैव करुणं मोक्तव्यश्चरणायुजः ॥ ५३ ॥

१ A षव । ३ A को । ३ A सः । ४ D कः । ५ A र्वा । ६ A ल । ७ D ल । ८ A ह ।
९ A तत्कोष्ठं च । १० A न्वा । ११ D सगन्त्रै । १२ A हरिसालानं । १३ A च । १४ A त । १५ A
न तस्मै । १६ A ताम् । १७ D तत् । १८ A वा । १९ D मास्यति । २० D वि ।

संलग्नपिच्छैः शीघ्रं चेतोरणाभिमुखं व्रजेत् ।
 ऊर्ध्वं दक्षिणनेत्रेण संविष्टो विजयं वदेत् ॥ ५४ ॥
 इन्द्रकोष्ठं समाविश्य क्षुरिकायुत्तराननाम् ।
 मुष्टौ स्पृशन् जयं शंसेदितरां वाऽग्रदेशतः ॥ ५५ ॥
 तस्मिन्कोष्ठे समास्थाय घनवर्षमहीतले ।
 दक्षिणे वित्तवर्षे च जयं शंसत्यसंशयम् ॥ ५६ ॥
 तत्र थो^१ यदि वीक्षेत पादयोरन्तरालकम् ।
 दक्षिणेन समाहृत्य पश्यन्पृष्ठं जयं वदेत् ॥ ५७ ॥
 तत्रस्थं(स्थो) चरणाग्रेण दक्षिणेन शिखी स्पृशेत् ।
 नासां वा नखराग्रेण मस्तकं वा जयी भवेत् ॥ ५८ ॥
 परस्परसंमं स्पृष्टं पक्षयुग्मं समुत्क्षिपेत् ।
 तत्रस्थो जयमाशंसेत्कूर्जन्वा दक्षिणं व्रजेत् ॥ ५९ ॥
 अनलस्य गृहे स्थित्वा स्थित्वा पिच्छनिभः सरन् ।
 पक्षावास्फालयन्वापि जयमाख्याति निश्चितम् ॥ १०६० ॥
 तत्रस्थः पश्चिमं विन्दुं स्पृशन्स्था(शंश्वा)प्यप्रदक्षिणम् ।
 परिवृत्त्य व्रजंशीघ्रं कुक्कुटो विजयी भवेत् ॥ ६१ ॥
 दक्षिणं कोष्ठमाविश्य कूटजं लग्नपिच्छगः ।
 प्रसार्य कन्धरादूर्ध्वं सम्पश्यन् जयमादिशेत् ॥ ६२ ॥
 तत्र प्रदक्षिणं कृत्वा घटयित्वा तु वर्त्मनि ।
 दक्षिणे पुच्छमाधुय नेत्रं भित्त्वा जयी भवेत् ॥ ६३ ॥
 तत्रस्थान्बिन्दुकांश्चञ्च्वा विशमाने(नो) च संस्पृशेत् ।
 मूलं चादक्षिणी रा(या)यात्कुक्कुटो विजयी भवेत् ॥ ६४ ॥
 नैऋ(र्ऋ)र्षं कोष्ठमासाद्य विनिमील्य विलोचने ।
 शेते जठरमुन्नम्य जयंवाश्रवणायुधः ॥ ६५ ॥

१ D छं । २ D तु । ३ D स्पृशे । ४ D वा । ५ A स्था । ६ A यः । ७ A स्था । ८ A तु ।
 ९ A स्व D ख । १० D मा । ११ स्कृजत्वा । १२ D यित्वा । १३ A न्दुस्पृशास्वच्छा F शंश्वा ।
 १४ A जंशी । १५ D सजयन् । १६ A स्थ । १७ D वा । १८ A णाराया । १९ D तं । २० A संवा ।

तत्रस्थानलकोणेन कृकवाक्कुर्विनिर्गतः ।
 तद्गृहे मक्षिकां वापि कीटं वा खण्डयञ्जयी ॥ ६६ ॥
 पुच्छं प्रसार्य वा तत्र जानुभ्यां वा महीं स्पृशेत् ।
 निर्गत्य पुरुषं चञ्चवा संस्पृशन् वा जयी भवेत् ॥ ६७ ॥
 जलेशस्य गृहे स्थित्वा दक्षिणं चरणं पुरः ।
 प्रसार्य चञ्चवा भूदेवीं स्पृशन् विजयवान् भवेत् ॥ ६८ ॥
 तत्रस्थं दक्षिणं भ्रान्त्वा मुकुलीकृतपुच्छकम् ।
 व्याघ्रवचालेद्यस्तु स जयी कुक्कुटो मतः ॥ ६९ ॥
 विकीर्य पुच्छं तत्रस्थं चञ्चवा पृष्ठं स्पृशन्नपि ।
 पादेन विलिखन् भूमिं जयमाप्नोति कुक्कुटः ॥ १०७० ॥
 तस्माद्गृह्याद्य वदनं ग्रीवामूर्ध्वं प्रसार्य च ।
 जृम्भते यस्तु पक्षीशस्वरितं विजयी भवेत् ॥ ७१ ॥
 कुलायकोष्ठके तिष्ठन्नैत्रजन घंटयन् दृशौ ।
 शिशुवञ्जृम्भमाणस्तु विजयी चरणायुयः ॥ ७२ ॥
 आसाद्य कोष्ठकं वा(प्रा)च्यमुपविश्य महीतलम् ।
 चञ्चवा स ताडयन् पक्षी विजयं ध्रुवमाप्नुयात् ॥ ७३ ॥
 तत्रत्यो रङ्गमूर्धानं खादंश्चञ्चवा जयी भवेत् ।
 साशं (सोऽश्नन्) दंष्ट्राङ्कुरं वापि कूर्जन्वाऽपि मुहुमुहुः ॥ ७४ ॥
 ऐशाने कोष्ठके स्थित्वा भैरवीयुधवाससी ।
 चक्षुर्वा संस्पृशञ्चञ्चवा कुक्कुटो जयभाग् भवेत् ॥ ७५ ॥
 कुबेरभवने स्थित्वा निक्षिपेद्भजवत्पदम् ।
 चञ्चुना दक्षिणे भागे भूमौ घर्षञ्जीयी भवेत् ॥ ७६ ॥
 उँक्षिपन्नपि पुष्पं च मोक्षं कर्षं (र्षं) जयी भवेत् ।
 निर्गत्य शाम्भवात्कोष्ठैर्त् अमित्वा च प्रदक्षिणम् ॥ ७७ ॥

१ A धन्वा । २ A दुग्धम् । ३ D ल । ४ A न्न । ५ D घटयेद्दृशौ A घटयन्दिशौ । ६ A त्रान्यो ।
 ७ D मी । ८ D दनवापि । ९ A दशङ्कुरवा । १० A जला । ११ A तैर । १२ A जयवहम् ।
 १३ This line is omitted in D । १४ A छे ।

चञ्च्वा स्पृशन्नशानाथं जयमाप्नोति कर्मठः ।
 ब्रह्मणः कोष्ठके स्थित्वा चक्षुषीं विनिमीलयन् ॥ ७८ ॥
 उत्क्षिपन् वदनं स्थित्वा विजयी चरणायुधः ।
 तत्रस्थः कुक्कुटो गाढं ग्रसते गगनाङ्गणम् ॥ ७९ ॥
 उत्क्षिपन् दक्षिणं पक्षं समानं विजयी भवेत् ।
 रेखाद्वितीयसम्पाते कीलके वहते यदि ॥ १०८० ॥
 कीलकं वापि चांक्रामेद्धन्याद्वा यदि घोणकम् ।
 मध्यमेन खुरेणाथ वामं कण्डूयते यदि ॥ ८१ ॥
 ध्रुनुते वामतः पुच्छं तस्य चक्षुर्विभिद्यते ।
 घर्षतो यदि चञ्चर्वग्रं नखस्योपरि संस्पृशेत् ॥ ८२ ॥
 सन्धिं वा जानुनस्तस्य लोचनं स्फुटति स्फुटम् ।
 वामेन चरणेनाथ स्पृशत्यङ्गं यथा निजम् ॥ ८३ ॥
 तदङ्गं भिद्यते तस्य नासां चञ्चवैव भज्यते ।
 चरणस्य बहिर्भागं चञ्चव्येण निहन्ति चेत् ॥ ८४ ॥
 पुच्छं प्रसार्य ध्रुनुते कुक्कुटः स पलायते ।
 पिच्छानि सर्वगात्रेषु विकीर्णानि समानि चेत् ॥ ८५ ॥
 दक्षिणं पादतलकं चञ्च्वा कोञ्चति चेत्स्वकम् ।
 नखं वामपदाक्रान्तगाढं यदि विकर्षति ॥ ८६ ॥
 भिन्दन्नक्षस्य नयनं कुक्कुटः समराङ्गणे ।
 दक्षिणेन पदेनाङ्गं संस्पृशन् परघातनः ॥ ८७ ॥
 दक्षिणे नैतचेष्टाभिरादिशेज्जयमात्मनः ।
 ग्रीवामाकुञ्च्य रसैनां दर्शयन् यदि जृम्भते ॥ ८८ ॥
 उत्क्षिपेच्च मुहुः शीर्षं सङ्कल्प्या(ङ्कल्प्ये) वा विषमे जयः ।
 दक्षिणं पादमुत्क्षिप्य मृष्टिं बद्ध्वावतिष्ठते ॥ ८९ ॥

१ A अ । २ A वा । ३ D येत् । ४ D ध्रुव A F हव । ५ A चक्रमेह । ६ A च्च्वा । ७ A सां ।
 ८ A ध्वा । ९ These two lines are omitted in D । १० A द । ११ A णोस । १२ A च ।
 १३ A क्षिपदव ।

उत्क्षिप्तं दक्षिणं रूपं जयमानोति निश्चितम् ।
 प्रसार्य दक्षिणं पादं सह पक्षेण कुक्कुटः ॥ १०९० ॥
 अस्पृशन् रभसा कर्षञ्जयं शंसैत्यवारितम् ।
 दक्षिणाङ्गकृताचे(श्चे)ष्टाः सौष्टेन समन्विताः ॥ ९१ ॥
 रत्यामन्यत्र देशे वा खलके वा जयावहः ।
 गतिः प्रदक्षिणा शस्ता वीक्षणं चारु दक्षिणम् ॥ ९२ ॥
 अङ्गस्य गाहता श्रेष्ठा कथिता सोमभूमजा ।
 रत्यां निरीक्षमाणानां दक्षिणां(णं) जयवादिनाम् ॥ ९३ ॥
 दीपोत्थकज्जलेनैषां शिरवरे तिलकं न्यसेत् ।
 निदाघे घटिताः पक्षा आषाढे सम्भवन्ति च ॥ ९४ ॥
 यावदाश्वयुजं मासं तावत्तिष्ठन्ति कोमलाः ।
 अत ऊर्ध्वं दृढाः पक्षास्ततो युद्धं प्रकल्पयेत् ॥ ९५ ॥
 योधयेत्फाल्गुनं यावत्तत ऊर्ध्वं न योधयेत् ।
 रत्यां निरीक्ष(क्षि)ता ये तु कुक्कुटा जयकारिणः ॥ ९६ ॥
 प्रातः स्वल्पं प्रभोर्ऋथाथ निरीक्ष्याः पुनरेव ते ।
 शुभाश्रेष्ठा भजेयुर्ये प्रभाते कुक्कुटाः पुनः ॥ ९७ ॥
 युद्धार्थं परिकल्प्यास्ते पञ्च सप्त नवाथवा ।
 पट्टैश्च पट्टिकाभिश्च चन्दनैः कुङ्कुमैरपि ॥ ९८ ॥
 माल्यैराभरणैश्चैव मण्डनीयास्तु नर्तकाः ।
 वादकाः पुष्पमालाभिर्मण्डनीयाश्च लेपनैः ॥ ९९ ॥
 अन्योन्यविजयस्वच्छाः(स्थाः) कुक्कुटायोधलम्पटाः ।
 कुक्कुटायोधविज्ञाने तज्ज्ञा भूष्याश्च मण्डनैः ॥ ११०० ॥
 सेवकारान् जर्यज्ञाश्च विशेषेण विभूषयेत् ।
 उच्छिस्तध्वजकादैन्ये ध्वजं हर्तुं समुद्यताः ॥ १ ॥

तूर्यनादेन संहृष्टाः कुर्वन्तः सिंहगर्जितम् ।
कल्पितान् कुक्कुटान् श्लिष्टान्संयोज्य च पुनः पुनः ॥ २ ॥

प्रहरत्रितयादूर्ध्वं गच्छेयुः खलकं पुरः ।
त्रिंशद्धस्तपरीणाहं सुवृत्तं वेदिकावृतम् ॥ ३ ॥

बहुभिर्मोदकैर्बद्धं समन्तान्मृदुभूमिकम् ।
पांसुकर्दमपाषाणैर्वर्जितं सुसमं दृढम् ॥ ४ ॥

पूर्वद्वारसमोपेतं पुष्पमण्डपिकायुतम् ।
प्रतीच्यां कल्पितास्तेऽपि पूर्वद्वारायनोच्छ्रितम् ॥ ५ ॥

खलकं कारयेद्राजा मण्डपेन समन्वितम् ।
राज्ञः पक्षस्थिताः सर्वे विशेषैः खलकं पुरा ॥ ६ ॥

उत्तरे दक्षिणे वापि दिग्भागे खलकान्तैः ।
आच्छाद्य कुक्कुटान्वस्त्रैस्तिष्ठेयुः पङ्क्तिस्तूर्त्(स्तु)ते ॥ ७ ॥

प्रतिपक्षागमालोके^१ कारयेत्परराजयः(यम्) ।
ततो राजा समभ्येत्यं वेदिकां परिभूर्षयेत् ॥ ८ ॥

अन्तःपुरपुरन्ध्रीभिः प्राणवच्छभया युतैः ।
पूर्वोक्तेन प्रकारेण तदन्यां दिशमाश्रिताः ॥ ९ ॥

रूपपक्षस्थिताः सर्वे तिष्ठेयुर्गलगर्जनाः ।
ततः पूर्वं प्रविष्टौ ये चेष्टाविज्ञानकोविदाः ॥ १११० ॥

वीक्षेरन्तं^२व्यमुद्वाघन्कु(भन्तरुद्वाघ्य कु)क्कुटान्स्वान्पृथक् पृथक्
तत्र यः शुभचेष्टाभिरन्वितस्तन्नियोधनम् ॥ ११ ॥

प्रकुर्युः कुक्कुटं तज्ज्ञा आरे चान्योऽस्य तेजयेत् ।
धुरिकाग्रेण संलेख्य पुत्रिकां धरणीतले ॥ १२ ॥

तन्नेत्रमृदमादाय दक्षिणारानने क्षिपेत् ।
यथा तैर्दण्यं भजेदारा तथा कुर्वीत कोविदः ॥ १३ ॥

१ A छयुद्धायोग्याश्च वा, श्लिष्टान् समवाहिकवायुना । २ D बकैर्बद्धं सङ्गतान् । A लके तद्रत्न । ३ A पूर्वं । ४ A पा । ५ A त्त । ६ A लि । ७ A वय । ८ D खलकेतय । ९ D सभामेत्य । १० A पा । ११ D त्वि । १२ D वं । १३ A ति । १४ A श्ये । १५ खन्यमुद्वाघ्य कुक्कुटान् । १६ D न्योस्ति

आरे^३ सुनिशिते कृत्वा भूमिं^४ संसिच्यै^५ वारिणा ।
 तन्मृदा लेपयेत्पादावूर्ध्वं तालुं च शेखरम् ॥ १४ ॥
 अनेनैव प्रकारेण कुर्वीरन(वर्णः) प्रतिशस्यते ।
 मिश्रपादो जयेच्छ्रेतं तं श्वेतो जयमेचकम् ॥ १५ ॥
 मिश्रपादो जयेत्कृष्णं^६ एवं पक्षान्तरैः सह ।
 योधयेत्कुक्कुटौ^७ पश्चाद्दीरनीराजितावुभौ ॥ १६ ॥
 विकीर्णकैसरगतौ चञ्च्रान्तेर्न मस्तकम् ॥
 कृकाटी^८ केसराखंडां चिबुकालम्बिकूर्चिकाम् ॥ १७ ॥
 पृष्ठं पुच्छं तथा धृत्वा धृत्वा पादप्रहारिणौ ।
 मुखदेशं विभिन्दन्तावारघातैः^९ परस्परम् ॥ १८ ॥
 वमन्तौ रुधिरं वक्रात्स्वच्छोणितमस्तकौ ।
 मुहुर्मुहुर्धार्यमाणौ मार्जकैः पाय(द)तोदकैः^{१०} ॥ १९ ॥
 वाससा विश्वै(ध्य)मानौ तौ^{११} मुच्यमानौ पुनः पुनः ।
 धावन्तावनुगच्छन्तौ भ्रमन्तौ तौ^{१२}पि क्वचित् ॥ ११२० ॥
 सम्मुखौ पुनराघातौ गोपायन्तौ च मस्तकम् ।
 सैन्दष्टचञ्चुकौ शान्तौ पाता(दा)घातविवर्जितौ ॥ २१ ॥
 निश्वसन्तौ विकास्यास्यं शिथिलीकृतपक्षकौ ।
 श्लथं^{१३}पुच्छौ स्तब्धपादौ तिष्ठन्तौ च संवेपथू(थु) ॥ २२ ॥
 सन्दष्टचञ्चुकौ शान्तौ पादाघातविवर्जितौ ।
 लिखिताविव तिष्ठन्तौ जङ्घान्तन्यसै^{१४}मस्तकौ ॥ २३ ॥
 पक्षान्तस्थितवक्रौ च मिथः संश्लिष्टकन्धरौ ।
 घटिताविव तिष्ठन्तौ चेष्टांक्षीनौ च कुक्कुटौ ॥ २४ ॥
 न स्पृष्टव्यौ तथा भूमौ मार्जकैर्धर्मवर्तिभिः ।
 अन्यथा मार्जकैः स्थित्वा प्रेक्ष्यन्तीयमसृक् सृतम् ॥ २५ ॥

१ D रा । २ A मि । ३ A श्व । ४ A द् । ५ A ष्य । ६ A दं । ७ D करगा चञ्चु । ८ D न
 निज । ९ A टौ । १० A च । ११ A कृ । १२ D धायत्वा । १३ A तं । १४ A के । १५ D विव ।
 १६ A तु । १७ D स्ताविविच । १८ D Omits this line । १९ A ष्य । २० D युषापक्ष । २१ A पत ।
 २२ D छ । २३ D च्छौ ।

आच्छाद्य वाससा वक्रं कुक्कुटस्याधिमारजकः ।
 स्वैदयेच्च (च्छ) सितैरुष्णैर्वारं वारं मुखोद्गतैः ॥ २६ ॥
 उद्धरेत्पतितं शीघ्रं वक्रं च रु(क्क)ञ्जितां नयेत् ।
 श्रमार्तं पाययेत्तोयं मार्जकानामयं विधिः ॥ २७ ॥
 कुक्कुटो यस्य पक्षस्थः प्रहरेच्च यदा यदा ।
 तदा तदा प्रकुर्वीरस्तत्पक्षा गलगर्जितम् ॥ २८ ॥
 मीलिते स्फुटिते चापि लोचने कुक्कुटस्य हि ।
 भग्रे तु चञ्चुपुटके श्रेमे वा रक्तनिर्गमात् ॥ २९ ॥
 स्वीकृत्यापजयं युद्धाद्वारणीयैः स्वकुक्कुटः ।
 मृते पलायिते वापि दैवीदेव पराजयः ॥ ११३० ॥
 पराजितानामारुह्य पुष्टं स्कन्धं जयावहाः ।
 परिहार(स)परैर्वान्यैरुज्जयेयुः पराजितान् ॥ ३१ ॥
 परिहासपदार्थाभिर्मर्माभिभि(न्मि)तगालिभिः ।
 त्रिर्पदीभिः सरामा(गा)भिर्गोपयेयुः पराजितान् ॥ ३२ ॥
 पराजितानामाकृष्य ध्वजयष्टि(ष्टि)वलात्ततः ।
 जयतूर्यनिनादैश्च नृत्यद्भिर्नैर्तकैः पुनः ॥ ३३ ॥
 करेणुकां समारोप्य कुक्कुटं विजयोजितम् ।
 आमयेत्पुरवीथीषु जयी भवनमानयेत् ॥ ३४ ॥
 दिवसत्रितयन्त्वेवं विनीं पानीयसङ्घयया ।
 योधयेत्कुक्कुटंश्रेष्ठान् जयावाधि महीपतिः ॥ ३५ ॥
 अवधिं युद्धयमानस्य ज्ञातुं नालीं प्रकल्पयेत् ।
 सौवर्णीं राजतीं वापि द्वाविंशत्यङ्गुलायताम् ॥ ३६ ॥
 मध्ये वक्रां सुसंश्लिष्टां स्रोतसींलोकवाहिनीम् ।
 वदनेन पिधायार्स्यं तस्यां शून्यां (न्यं) तु वेदयेत् ॥ ३७ ॥

१ A सा । २ D स्र वि । ३ A खे । ४ D मि । ५ A जता । ६ A आ । ७ A क्ताग ।
 ८ D वा । ९ यस्व । १० D तस्यदैव । ११ D न्चितान् । १२ A ताः । १३ A मि स । १४ A ... ।
 १५ D नया । १६ D नित्ता । १७ D ह्य । १८ D सो । १९ A नी । २० D स्याः । २१ D तु ।

जलपूर्णं (णी)तदन्येन वक्रेण विनिवेशयेत् ।
तोयपूर्णं घटे तस्यौ रन्ध्रान्निष्कासयेज्जलम् ॥ ३८ ॥

ज्वा(ना)लायाः श्लक्ष्णभागस्तु भेयस्त्वङ्कुलमानतः ।
एकद्वित्रिक्रमेणैवं यावत्स्याद्वादशाङ्कुलम् ॥ ३९ ॥

ततोऽर्कवारे सम्प्राप्ते योधयेदग्रयोधिनम् ।
सोमवारे तु धौरेयं कुक्कुटं जलसङ्घचया ॥ ११४० ॥

सलिलस्याढकं यावन्नाडी रन्ध्रेण संश्रयेत् ।
मुख्यं तु योधयेत्तावत्तदर्धेनाग्रयोधिनम् ॥ ४१ ॥

द्वितीये सोमवारे स्यादाढकद्वितयं ततः ।
योधयेदाढकन्त्वेकं द्वौ प्रस्थौ विनिवारयेत् ॥ ४२ ॥

पुनः प्रस्थद्वयं यावद्योधयेत्कुक्कुटौ मिथः ।
तद्वत्कुक्कुटमानार्थं योधयेदग्रयोधिनम् ॥ ४३ ॥

तृतीये सोमवारे स्यादाढकत्रितयं जलम् ।
योधयेदाढकं त्वेकं द्वौ प्रस्थौ विनिवारयेत् ॥ ४४ ॥

पुनरप्याढकं युद्धं प्रस्थमेकं निवारयेत् ।
अवशिष्टं पुनः प्रस्थं योधयेच्चरणायुधम् ॥ ४५ ॥

एवं द्वादशरात्रेषु नीरमानं प्रकल्पयेत् ।
ध्वजयष्टिं तु गृह्णीर्युः सम्प्राप्तविजया बलात् ॥ ४६ ॥

अनेनैव प्रकारेण पञ्च सोमस्य वासरान् ।
योधयेत्कुक्कुटान् राजा पुंरयोधिभिरन्वितान् ॥ ४७ ॥

षष्ठे वारे तु सम्प्राप्ते कुलायं परिमण्डयेत् ।
वस्त्रैः काञ्चनपट्टैश्च पट्टिकामाल्यकैरपि ॥ ४८ ॥

पराजितस्ततः पूर्वं वर्णमाख्याय निक्षिपेत् ।
कुलाये कुक्कुटं प्रातरन्यैरप्राप्तदर्शनम् ॥ ४९ ॥

१. A न । २. A ण । ३. A स्या । ४. D मिथ । ५. A स्तो । ६. A च्छाद । ७. A प्रनक ।
८. A धै । ९. A जि । १०. A याव । ११. A हे । १२. D पुनस्त्वोभिरन्वितान् ।

बलवान्निक्षिपेत्पश्चात्कुटुं जयशंसिनम् ।
 न विलम्बं प्रकुर्वीत मासौर्षादधिकं क्वचित् ॥ ११५० ॥
 निम्बपत्रमपामार्गं सूर्यपत्र(त्रं)ससर्षपम् ।
 बदरीवटपत्रं च ब्रह्मदण्डैः समन्वितम् ॥ ५१ ॥
 बन्धनीयं कुलायग्रे रक्षार्थं परिकर्मणे ।
 रजकावटतोयेन सेचनीयौ कुलायकौ ॥ ५२ ॥
 नानाविधफलैः पुष्पैर्नानापकान्नवल्लकैः ।
 मण्डयेत्तं यथाभागमासभन्तान्मनोहरम् ॥ ५३ ॥
 कुलाये मण्डिते सम्यक् करिणीमधिरोपयेत् ।
 उषिता नर्तकाः सर्वे नृत्यन्तो यान्ति ते पुरः ॥ ५४ ॥
 किरन्तः पुष्पवर्षाणि कुर्वन्तः सिंहगर्जितम् ।
 महता तूर्यघोषेण पूरयन्तो दिगन्तरम् ॥ ५५ ॥
 विभूत्या परया युक्ताः पञ्चद्वितयवेदिनः ।
 प्रविशेयुः खलं सर्वे पराजितपुरःसरम्(राः) ॥ ५६ ॥
 ताम्बूलं चन्दनं पुष्पं वल्लाप्याभरणानि च ।
 यथायोग्यं प्रयच्छन्तो मानयन्तः परस्परम् ॥ ५७ ॥
 नीढयोः स्थितयोः पूर्वं मण्डितौ तौ कुलार्थकौ ।
 न्यसेन्मृपतिशोभार्थं स्वे स्वे पक्षं(क्षे) निजं निजम् ॥ ५८ ॥
 पुरा जिताः कुलायस्थाः(स्याः) परिमार्ज्यं पुरोऽङ्गणम् ।
 पृष्ठतस्तूर्यनादेन समुत्पाद्यं(व्य)कुलायकम् ॥ ५९ ॥
 वीक्षेरन्कुक्कुटं तज्ज्ञा जयाय जयसूचकम् ।
 कुक्कुटाभिमुखो भूत्वा यदि तिष्ठति कुक्कुटः ॥ ११६० ॥
 न निस्सरति नीढार्थं तिष्ठेद्वापि पराङ्मुखः ।
 भवेत्सङ्कुचितग्रीवो निर्दिशेत्स पराभवम् ॥ ६१ ॥

१ D नः । २ A साधोधि । ३ D षो । ४ A र । ५ A खलमण्डपिकां पुष्पैः फलैः । ६ A तां तथा
 ७ A नन्ता । ८ A D र । ९ D ले । D १० न्या । ११ A कैः । १२ D स्याः । १३ A परामार्गं ।
 १४ D ग । १५ A व । १६ A यस्ति ।

भूमिं विलिख्य तिष्ठेद्वा अखिलानाह्वयन्ति(येत) वा ।
प्रदक्षिणमुपाट्टत्य निःसरन् विजयी भवेत् ॥ ६२ ॥

कुक्कुटे निर्गते नीडाद्वा(दा)रे कुर्यात्सुतेजिते ।
क्रमोऽयं प्रतिपक्षेऽपि शेषं कुर्वीत पूर्ववत् ॥ ६३ ॥

योधयेत्पूर्ववच्चौ तु पूर्ववच्च जयाजयौ ।
हसनं खेलनं गीतं सर्वं पूर्ववदाचरेत् ॥ ६४ ॥

युद्धे रन्कैन्दुकैः पुंषैः पक्षिणोर्युध्यमानयोः ।
हरिचन्दननीरैश्च सिञ्चेयुर्जलयन्त्रकैः ॥ ६५ ॥

कुक्कुटाकारमुद्राभिः कुङ्कुमाङ्कगभिरङ्कयेत् ।
पराजितं जयोपेतो ललाटे दांणि वक्षसि ॥ ६६ ॥

एकादशस्तथा वारो नान्दीमुख इति स्मृतः ।
द्वादशैः कृत्तिकद्वारख्यस्तत्राप्येवं विभूतयः ॥ ६७ ॥

तत ऊर्ध्वं न युद्धं स्यात्कुक्कुटानां कथञ्चन ।
कुक्कुटानां विनोदोऽयं कथितः सोमभृशुजा ॥ ६८ ॥
शृङ्गारवीररौद्राश्च कृता(करुणा)द्भुतभयानकाः ।
बीभत्सहास्यसंयुक्ता रसाः स्युः कुक्कुटाहवे ॥ ६९ ॥

कृकवाकुविनोदोऽयं वर्णितः सोमभृशुजा ।

इति कुक्कुटविनोदः ॥ ७ ॥

इदानीं कथ्यते कोऽपि विनोदो लावकाश्रयः ॥ ११७० ॥

कच्छेलः खारडीकश्च गोरञ्जो विगारैस्तथा ।
पांसुल^३ांश्वे (लोवे)रसश्चैताः षट् स्युर्लावकजातयः ॥ ७१ ॥

कच्छे^३मण्डलसम्भूता कच्छेलैः परिकीर्तिताः ।
तद्द्रव्यास्तु गृहोत्पन्नाः खारडीका भवन्ति ते ॥ ७२ ॥

वि^३न्ध्ये सखे च सम्भूता लावकाः शोणमस्तकाः ।
गेरञ्जा इति विख्याता युद्धकर्मणि मध्यमाः ॥ ७३ ॥

१ D महिला वा । २ A ल्क । ३ D पु । ४ A क्क, को । ५ D क्कदि । ६ A श कृत्तिकादा । ७ D adds this line । ८ D छे । ९ D का । १० D लः । ११ A D लो श्वेतस्काश्च । १२ D छ । १३ D छे । १४ A द्वस्त्या । १५ A न्य । १६ D गौ ।

खारडीकेण संयुक्ता(क्ता) गेरञ्ज्या जायते तु यः ।
 विस(ग)र्भः स समाख्यातो मिश्रजातिरसन्ततिः ॥ ७४ ॥
 कच्छदेशं परित्यज्य येऽन्यदेशसमुद्भवैः ।
 अँशोणमस्तकाः सर्वे लावकाः पाँसु(पाँसु)लाः मताः ॥ ७५ ॥
 खाँरपाँसुलयोगाच्च लावः समुपजायते ।
 वेईसो नाम संज्ञेयैः पाँसुलानामयं बली ॥ ७६ ॥
 सर्वेषामुत्तमः प्रोक्तः खारडीविर्गरेस्तथा ।
 वेरसः पाँसुलश्चैव मध्यमौ परिकीर्तितौ ॥ ७७ ॥
 पाँसुलः पाँसुलेनैव युद्धं कर्तुं भवेत्क्षमः ।
 गेरञ्जी लाविका श्रेष्ठा विगराणां प्रसूतये ॥ ७८ ॥
 युद्धकर्मसु गेरञ्जः कातरः परिकीर्तितः ।
 आम्बिनात्फालगुनं यावत् प्रसूयन्ते तु लावकाः ॥ ७९ ॥
 तिलपुष्पोद्गमे जाता अग्रजाः परिकीर्तिताः ।
 मधूकपुष्परूपेते तु पाश्चात्या इति विश्रुताः ॥ ११८० ॥
 तस्मादाश्वयुजे तेषां यत्नं कुर्वीत सन्ततेः ।
 गेरँञ्जी खारडी लावी महाकार्याँ सुलक्षणैः ॥ ८१ ॥
 पञ्जरेषु विनिक्षिप्य पोषयेच्च प्रयत्नतः ।
 गोधूमपिष्टसंयुक्तं मत्स्यमांसं सुचूर्णितम् ॥ ८२ ॥
 जलोष्पस्वेदितं तैलमृदितं करपल्लवैः ।
 अङ्गुष्ठतर्जनीयोगात्सर्वैः कुर्याद्यथैविधि ॥ ८३ ॥
 ताभिः सम्पोषेयल्लावीर्यावनालद्रिवीजकैः ।
 मियङ्कुतङ्कुलैस्तद्वन्मुद्गानां विदलैरपि ॥ ८४ ॥
 त्रिकालं भोजयेदेताः पानीयं पाययेदपि ।
 करीपसार्ध(सान्द्र)चूर्णेन मृत्तिकाभिश्चितेन च ॥ ८५ ॥

१ D वार । २ A यो । ३ A वा । ४ A आ । ५ A कास्ते । ६ DS शुभावहाः । ७ A has
 विस्त्रिं यस्य सर्वोक्तं विगरो नामनामतः । ८ A चे ९ A य । १० D लः । ११ A व ल्ख । १२ A गो ।
 १३ D व । १४ D यत्तु । १५ A गो । १६ A ज्जीः । १७ A लैविमि । १८ A यः । १९ A पः ।
 २० D त्सवीः । २१ A यवाकृतीः ।

मियङ्कुधान्यमिश्रेण तद्विहारं प्रकल्पयेत् ।
 पूर्वाह्ने चापराह्ने च किञ्चिदातपगोचरे ॥ ८६ ॥
 मध्याह्ने शीतले स्थाने स्थापयेत्ताः प्रयत्नतः ।
 गैरञ्जीसङ्गमेच्छैश्च सर्वे सुरतकाक्षिणः ॥ ८७ ॥
 प्रजने वीर्यसम्पन्नाः पोष्याः खाराडिका वराः ।
 पुष्टासु तासु लावीषु विवृते स्मरमन्दिरे ॥ ८८ ॥
 गर्भाशये समुच्छ्रूने मृदुस्पर्शे व्यवापयेत् ।
 गर्भाशये घनीभूते व्यक्तीभूते चा(तथा)ण्डके ॥ ८९ ॥
 न लगेद्वीर्यतो यस्मात्समात्काले व्यवापयेत् ।
 वंशकाग्रशलाकाभिस्तालुदेशे परान्विताः (ताम्) ॥ ११९० ॥
 ऊर्ध्व(ध्वं)वस्त्रेण सन्नर्दी मध्ये कम्प्रा(प्रां) विभाजिताः (ताम्) ।
 पार्श्वद्व(द्वा)रैद्वयोपेता(तां) मध्यद्वारसमन्विताः (ताम्) ॥ ९१ ॥
 अर्न्तजैलं(जालीं) विधायास्यां दम्पती विनिवेशयेत् ।
 एकस्मिन् कोष्ठके लावीमन्यस्मिन् लावकं क्षिपेत् ॥ ९२ ॥
 रते^{११}(शु)मेलयेत्तौ तु द्वारमुद्वाद्य मध्यमम् ।
 सम्भोगे विनिवृत्ते च पूर्ववत्पञ्चरे क्षिपेत् ॥ ९३ ॥
 अन्येषुः प्रसवे प्राप्ते लैङ्ग्यां जाल्यां विनिक्षिपेत् ।
 गण्डकानि (काञ्चि) क्षिपेद्द्वारि पार्श्वद्वारसमन्वितौम् (न्) । ९४ ॥
 गण्डकाभ्यन्तरे लावी प्रविश्याण्डं प्रसूयते ।
 एकान्तरे दिने प्राप्ते लावी सूते तथाण्डकम् ॥ ९५ ॥
 एवं क्रमेण सा सूते बहून्यण्डानि लाविका ।
 पश्चादाच्छाद्य पक्षाभ्यां विवर्त्सच्छिशुवरसला ॥ ९६ ॥
 त्रिसप्तवासराण्येवं रक्षत्यण्डान्यहर्निशम् ।
 ततश्चाण्डानि निर्भिद्य निःसरन्ति च पिल्लिकाः ॥ ९७ ॥

१ A गो । २ A श्वत्स । ३ A जान । ४ A च । ५ A प । ६ these two lines are omitted in D । ७ D वदेशे । ८ A क्षमध्य । ९ A या । १० A नर्जली । ११ D रतुर्मे A रते । १२ A ल. व्रत्यां । १३ D तम् । १४ A संक्षि । १५ A न्य ।

तदानीमेव धावन्ति मात्रा सह बुभुक्षिताः ।
 ततः पुनः क्षिपेज्जाख्यामेव वा सह पिष्टकान् ॥ ९८ ॥
 वैमिकीय(मकीटा)न्समादाय ग्रासार्थं तत्र निक्षिपेत् ।
 ततः क्रमात्प्रवर्त(र्ध)न्ते स्त्रीपुंसाकृत्यलक्षिताः ॥ ९९ ॥
 ऊर्ध्व(र्ध्व)मासद्गयाद्गच्छन्ति यान्ति पिच्छैविशेषतः ।
 सितासिताभ्यां राजिभ्यामुपेतैः पिच्छकै रूर्जैः (चः) ॥ १२० ॥
 विभ्राणस्ते पुमांसः स्युस्ताम्रवर्णैस्तु योषितः ।
 त्रिचतुर्मासैकादूर्ध्वं युध्यन्ते ते परस्परम् ॥ १ ॥
 पृथक् पृथक् प्रकर्तव्याः पञ्जरेषु विचक्षणैः ।
 ततः संवत्सरादूर्ध्वं युद्धयोग्या भवन्ति ते ॥ २ ॥
 अन्योऽन्यं न सहन्ते ते दर्पक्रोधसमन्विताः ।
 ततः श्रमं कारयेत् लावकान्युद्धसिद्धये ॥ ३ ॥
 लार्वां पञ्जरके कृत्वा दर्शयेल्लावकस्य ताम् ।
 आकृष्य पञ्जराह्लावं निक्षिपेत्तमवान्तरे (वस्तरे) ॥ ४ ॥
 वैभ्रीभिर्मुकुलाकारै र्निं(रोनि)मिते कलशान्विते ।
 अथस्ताच्च तथा चान्यं लावकं रक्षयेद्दुधः ॥ ५ ॥
 दर्शयेत्तस्य कोपार्थं लावकं दर्पकृतितम् ।
 वि(पि)धार्थं योधयेत्तन्तु वस्त्रवेण्या तु लावकम् ॥ ६ ॥
 अर्धस्तरे स्थितं लावं वस्त्रेणाच्छाद्य शिक्षकः ।
 लावकां धारणो^{१४}रज्जा लम्बितो^{१५} दर्शयेत्पुरः ॥ ७ ॥
 धौवयेत्त(त्तां) शनैस्तज्जो^{१६} लावकं चौनुधावयेत् ।
 उत्क्षिपेच्च तथा चोर्ध्वं पक्षयोर्दार्ढ्यसिद्धये ॥ ८ ॥
 पोषयेच्च तथा लावं पोषितौ पितरौ यथा ।
 पुष्टं जितश्रमं शूरं योधयेत्प्रतियोधिना ॥ ९ ॥

१ A फे. ल्या । २ D नमकीडात् । ३ D छे । ४ D रः । ५ A णैस्त । ६ D सि । ७ A दु ।
 ८ D पौद्गन्ध । ९ A रल्ल । १० D drops these lines । ११ D ये । १२ D वान्त । १३ A की ।
 १४ D णी । १५ A ता । १६ A यन्तु । १७ A श्रा । १८ द्दुहो । १९ A वा ।

धात्रीफलसमाकारं मस्तकं स्थूलकन्धरम् ।
 आपाण्डुरभ्रुवं ह्रस्वलोचनं कुञ्जचञ्चुकम् ॥ १२१० ॥
 स्व(ख)रालपिच्छसंयुक्तं स्थूलोरं वृत्तजङ्घकम् ।
 विशालाङ्घ्रितलं दीर्घचरणाङ्घ्रिसन्ततिम् ॥ ११ ॥
 पृथुत्रिकं महाकायं युद्धकर्मविशारदम् ।
 ज्येष्ठिकं तं प्रकुर्वीत लावकं वरलक्षणम् ॥ १२ ॥
 अन्तर्ज्येष्ठिं प्रकुर्वीत तनो न्यूनं च लावकम् ।
 ततोऽपि गुणतो हीनं विदधीती(ता)ग्रयोधिनम् ॥ १३ ॥
 मात्राशतेन विंशेन पूर्यते तोयधारया ।
 तावत्पात्रं प्रकुर्वीत सा नाडी कथिता बुधैः ॥ १४ ॥
 एकां च योधयेन्नाडीमेकां विश्रामयेत्तथा ।
 विश्रामनाडीः सन्त्येज्य योधयेत्पञ्चनाडिकौः ॥ १५ ॥
 एत्रं च योधयेत्सप्त नव चैव यथाक्रमम् ।
 हीनं मध्यं तथा ज्येष्ठं लावकं धरणीपतिः ॥ १६ ॥
 वितस्त्युत्सेधसंयुक्तं हस्तत्रितयविस्तृतम् ।
 किंल(लि)ङ्गं कारयेन्नीलं वक्ष्णेन परिगुम्फितम् ॥ १७ ॥
 वृत्ताकारं तथादाय भूतले खलकाकृतिं ।
 अकृत्वाइं नाम तज्ज्ञेयं लावौ तत्र तु योधयेत् ॥ १८ ॥
 खारहीं खारहीकेन विगरं विगारेण च ।
 चे(वे)रसञ्चे(संवे)रसेनैव कच्छलं कच्छलेन च ॥ १९ ॥
 प्रागेव लावयुद्धार्थं योधयेदग्रयोधिनम् ।
 अन्तर्ज्येष्ठिं(ष्टिं) तथा मध्ये ज्येष्ठिं तं (मन्ते) नियोधयेत् ॥ १२२० ॥
 उत्तिक्ष्णोऽर्धस्तरो येन निर्जलावकदर्पतः ।
 तस्य चेद्युध्यते लावो नवनाडीकृतावार्थि ॥ २१ ॥

१ A क । २ A स्वा । ३ A धं । ४ A ति । ५ A व्यं । ६ A तो । ७ डी । ८ A न्त ।
 ९ D ज । १० A काम । ११ D कनिष्ठं । १२ D कल । १३ D तिः । १४ A ण्डं । १५ D मध्ये ।
 १६ D तथेत । १७ D बलवान् दर्पतः स्वयम् । १८ D विः ।

नवनाल्यन्तरे लावो विजयेत परं यदि ।
 विशेषेण जयस्तस्य तस्यैवावस्तरो चलः ॥ २२ ॥
 नवनाडीकृतां सङ्ख्यां पूरयेद्यदि लावकः ।
 तस्यैव विजयो ज्ञेयो येनावस्तर उच्छ्रितः ॥ २३ ॥
 त(उ)च्छ्रितावस्तरस्यैव लावो यदि पलायते ।
 नवनाल्यन्तरे तस्माच्चदन्यो जयमाप्नुयात् ॥ २४ ॥
 अवस्तरं च गृह्णाति कृतं च पर्णमश्रुते ।
 साम्ये पणो न लभ्येत समयाद्वा स लभ्यते ॥ २५ ॥
 ततः प्रवर्तते(येद्) युद्धं लावकानां नरेश्वरः ।
 युध्यमानास्ततो लावाश्चञ्चवा चर्वन्ति मस्तकम् ॥ २६ ॥
 कृकाटिकां विष्टृत्वाऽथ चत्वारो(त्वरयो)त्प्लुत्य पक्षकैः ।
 महरन्ति मुहुः पादैर्भ्रमन्ति च विमुक्तये ॥ २७ ॥
 ग्रीर्वापुच्छं समुत्पाद्य(द्य) चञ्चवा भिन्दन्ति कन्धराम् ।
 सन्दशवत्तथा नासां दृष्ट्वा निम्नन्ति पक्षकैः ॥ २८ ॥
 रक्ताक्तशिरसः केचिद्भिन्नग्रीवास्तथापरे ।
 पिच्छैर्वियोजिताः केचित्केचिल्लोहितर्गात्रकाः ॥ २९ ॥
 उत्खातनखराः केचित्केचित्पाटितवर्ष्मकाः ।
 उत्प(त्स)न्नचञ्चवः केचित्केचिदुद्धान्तशोणिताः ॥ १२३० ॥
 पुरः प्रसर्पिणः केचित्केचित्स्युरपसर्पिणः ।
 आक्रान्तकन्धराः केचित् केचिदुर्भ्रमिताननाः ॥ ३१ ॥
 स्रस्ताङ्गाः स्रस्तपलाश्च स्रस्तग्रीवा विलोचनाः ।
 स्रस्तजङ्घोरुपादाश्च स्रस्तसर्वाङ्गसन्धयः ॥ ३२ ॥
 धैर्यमालम्ब्य तिष्ठन्ति व्यादायास्यं च (श्व) सन्ति च ।
 तथाप्यमर्षा युध्यन्ते गात्रादभ्यधिकं मनः ॥ ३३ ॥

प्रागवस्थामतिक्रम्य त्वरितं प्रहरन्ति ये ।

गर्लगर्जश्च कुर्वन्तो नदन्ताश्च मुहुर्मुहुः ॥ ३४ ॥

लाविका ये न वीक्ष्यं(क्ष)न्ते ये च सङ्कोचिताङ्गकाः ।

पलायनपरा ज्ञेया लावकास्ते विचक्षणैः ॥ ३५ ॥

एवंविधान्परिज्ञाय पलायनपरायणान् ।

अन्येद्युद्धं समामन्त्र्य युद्धदिनान्निवारयेत् ॥ ३६ ॥

एकस्य चञ्च्वां भग्रायां साम्यं कुर्याद्द्वयोरपि ।

अक्षमत्वेन वा साम्यं द्वयोः कुर्यान्महीपतिः ॥ ३७ ॥

शूरस्य विजयं दद्याद्विद्रुतस्य पराजयम् ।

इति लावकयुद्धेऽस्मिन् समयः परिकीर्तितः ॥ ३८ ॥

इति लावकयुद्धः (३४) ॥ < ॥

इदानीं मेषयुद्धस्य विनोदः परिकीर्त्यते ।

मेषास्तु त्रिविधा ज्ञेयाश्चोलिका जटिलास्तथा ॥ ३९ ॥

शोणवर्णास्तथा चान्ये सम्भवन्ति महीतले ।

भ्रुवौ पादाश्च जठरं पुच्छमास्यं श्रुतिद्वयम् ॥ १२४० ॥

इति यस्य भवेत्कृष्णं चोलिकः स उदाहृतः ।

एतैरेव भवेच्छ्वेतैः कृष्णश्चेत्सहचोलिकाः (कः) ॥ ४१ ॥

रोमाणि स्थूलदीर्घाणि तेषां कण्ठे स्तने तथा ।

येन केनापि वर्णेन यस्योर्णा सर्वगात्रजा ॥ ४२ ॥

मृदुला गुम्फिता श्लक्ष्णा जटिकः स प्रकीर्तितः ।

बन्धुर(रः)स्कन्धदेशे तु स्थूलसङ्गतशृङ्गकः ॥ ४३ ॥

ह्रस्वाणि स्थूलरोगाणि सर्वाङ्गीणानि यस्य तु ।

लोहितो यश्च वर्णेन शोणः स परिकीर्तितः ॥ ४४ ॥

विभक्ताङ्गोऽस्थिसारश्च शूरश्चाक्षं(त) तुण्डकः ।

आवर्तः प्रोथदेशे स्याच्छतपथा समाकृतिः ॥ ४५ ॥

पुच्छेन मुकुलावर्तः सः शुभो लक्षणान्वितः ॥
 पराङ्मुखो य उत्पन्नो युद्धे न स पराजितः ॥ ४६ ॥
 कृष्णमस्तक्रमेषोऽपि शूरः स्यादिति निश्चितम् ।
 तेषां तुं पोषणं कार्यं सूपकैश्चणकैरपि ॥ ४७ ॥
 तैलाक्तया कुर्यैरया दूर्वावेण्या तथाद्रिया ।
 सैन्धवं घृतसंयुक्तं सप्तमेऽहनि दापयेत् ॥ ४८ ॥
 दातव्यं पोषणार्थं तु तेन रोडो बली भवेत् ।
 पूर्वाह्णे चापराह्णे च भ्रममेव(येच्च) शनैः शनैः ॥ ४९ ॥
 निवर्त्य पाययेत्तोर्यं तेन चाप्यायितो भवेत् ।
 पत्ति(ट्टि)का(कां)लोहसम्भूता(तां) शृङ्गं विध्वास्य कीलयेत् ॥ १२५० ॥
 मुद्रिका(कां)बन्धनार्थं हि तत्रैव विनिवेशयेत् ।
 शृङ्गद्वयेऽपि बधीयात् मटकद्वितये ध्रुवम् ॥ ५१ ॥
 तिमिरे स्थापयेन्मेषं लशुनं चापि भोजयेत् ।
 आदित्यवारे युद्धार्थं कारयेत्तुभोजनम् ॥ ५२ ॥
 मदार्यं पाययेन्मद्यं व्योषं वा भूर्ण(र्ज)पर्णकम् ।
 क्रोधार्थं निक्षिपेद्वक्त्रे तेन युध्येत निर्घूर्मम् ॥ ५३ ॥
 योधयेच्च ततो मेषावन्योन्यं घोरघट्टनैः ।
 ततोऽपसृत्य सर्पन्तौ कुवन्तौ शीर्षताडनम् ॥ ५४ ॥
 कृकाटीमांसखण्डानि पातयन्तौ महीतले ।
 युध्येते मेषकौ^१ किञ्चिपदसृत्यातिदूरकम् ॥ ५५ ॥
 के^२चि(काश्चि)ल्लीघ्नप्रहारांश्च कुर्वन्तौ शतसङ्ख्यया ।
 उन्नयेत्पतितं योक्ता भैद्रवत्सै^३ ततो नमेत् ॥ ५६ ॥
 प्लायितस्तु यो मेषो न स शक्यः प्रयोजितुम् ।
 पणपूर्वं नियोद्ध्यास्ते ध्वजहेतोर्नियोधनम् ॥ ५७ ॥

१ D धान्यन्त । २ A जु । ३ A वा । ४ A भुवा । ५ D क् । ६ A रः । ७ A नौ ।
 ८ A युद्धयते । ९ A को । १० D किञ्चिच्छीघ्रं । ११ A पेल्य । १२ D मुम । १३ A त्सत्रयो ।
 १४ D adds these two lines.

पलार्थति ततो मेषे पणो ग्राहो यथोदितः ।
 एषं मेषविशेषाणां विनोदः कथितो भृशम् ॥ ५८ ॥
 कथ्यते सोमभूपेन विनोदो महिषाश्रयः ।
 भूलोकमल्लदेवेन कलासर्वस्ववेदिना ॥ ५९ ॥

इति मेषविनोदः ॥ ९ ॥

इदानीं कथ्यते कोऽपि विनोदो महिषाश्रयः ।
 वैदर्भाः(ः) कारहाटीश्च जालंधरसमुद्भवाः ॥ १२६० ॥
 सौराष्ट्रमध्यदेशा(श्या)श्च महिषा युद्धवेदिनः ।
 स्थूलस्कन्धा महाकाया विशालोरस्थलास्तथा ॥ ६१ ॥
 कुञ्जपौल(र)स्त्येपादाश्च लाक्षापिङ्गलचक्षुषः ।
 हीनाः पश्चिमभागेषु क्षुभ्रपछाः समोदराः ॥ ६२ ॥
 अस्रस्तमेद्रकाश्चैव ह्रस्ववर्कविषाणकाः ।
 श्वेतकृष्णाः संपुण्ड्राश्च श्वेताङ्घ्रिश्वेतपुच्छकौः ॥ ६३ ॥
 ईदृशा महिषा ज्ञेया प्रशस्ता युद्धकर्मणि ।
 बालान्धियङ्गुपिष्टेन क्षीरमिश्रेण पोषयेत् ॥ ६४ ॥
 दध्रा समाषचूर्णेन बृंहयेत्तान् प्रयत्नतः ।
 ऊर्ध्वं संवत्सरात्तेषां नासावेधं समाचरेत् ॥ ६५ ॥
 नासायां निक्षिपेद्रज्जुं दृढां धारणहेतवे ।
 पिण्याकैः पू(कपू)र्णकुल्माषैर्विदलैश्चणकस्य च ॥ ६६ ॥
 कृशराभिः^१ सतैलाभिस्तकैर्लवणसंयुतैः ।
 तत्तत्कालसमुद्भूतैर्हरितैर्यवसैरपि ॥ ६७ ॥
 जलाचगाहनैस्तेषां तुष्टिं पुष्टिं च कारयेत् ।
 वर्षाणां पञ्चकादूर्ध्वं दर्पवन्तो बलान्विताः ॥ ६८ ॥
 महाकाया विभक्ताङ्गा युद्धयोग्या भवन्ति ते ।
 महिषीष्टन्दमध्यस्थौ कर्दमालिप्तगात्रकौ ॥ ६९ ॥

निम्बपत्रकृतां मालां धारयन्तावुरःस्थले ॥
 विमुक्तनासिकावनधौ तुं(शु)लिकाप्रोतशृङ्गकौ ॥ १२७० ॥
 गोपानां करतालैश्च सिंहनादैः प्रहर्षितौ ।
 ऊर्ध्वमुत्क्षिप्य वदनं वीक्षमाणौ परस्परम् ॥ ७१ ॥
 कुञ्जराविव दुर्घर्षौ महिषौ योधयेन्मृपैः ।
 प्रहरन्तौ विषाणाग्रैः कोर्षेन्मीलितमस्तकौ ॥ ७२ ॥
 नर्दन्तावि(व)वसर्पन्तौ भूतलन्यस्तजानुकौ ।
 उत्क्षिप्तपुच्छकौ क्रुद्धौ श्वसन्तौ वान्तफेनकौ ॥ ७३ ॥
 कीर्नास(नांश)लिप्तसर्वाङ्गौ क्रोधसंरक्तलोचनौ ।
 तत्रैकैः पीड्यमानस्तु महिषेण बलीयसा ॥ ७४ ॥
 शृङ्गार्द्रदारितस्कन्धैः भैरिभैः प्रर्षिलायते ।
 पाश्चात्यभागं शृङ्गाभ्यां धारयन्ननुधावति ॥ ७५ ॥
 सम्प्राप्तविजयः क्रोधाव(द्)ली प्रेक्षकनाशनैः ।
 विनोदो महिषस्यैवं कथितः सोमभूभुजा ॥ ७६ ॥
 इति महिषविनोदः ॥ १० ॥
 पार्ष्णीवतविनोदस्य वर्णनं क्रियतेऽधुना ।
 सिन्धुदेशे विशेषेण ब्राह्मणैः क्षत्रिया विशः ॥ ७७ ॥
 पार्ष्णीपताः प्रजायन्ते शूद्राः स्युर्यत्र कुत्रचित् ।
 सशिखा पादपिच्छाढ्यैश्चिरकणनशालिनः ॥ ७८ ॥
 ज्ञेयास्ते ब्राह्मणा जात्या पवित्राः शुभदर्शनाः ।
 पादपिच्छैः समायुक्ताः शैश्वत्कणनकोविदाः ॥ ७९ ॥
 पार्ष्णीपताः शिखाहीनाः ज्ञेया क्षत्रियजातयः ।
 अल्पकणसमायुक्ताः पादपिच्छविवर्जिताः ॥ १२८० ॥
 पार्ष्णीपतास्तु विशिखा विज्ञेया वैश्यजातयः ।
 श्वेताः कृष्णास्तथा शोणाः पीताश्च हरितास्तथा ॥ ८१ ॥

१ D शलका शल्लि । २ A षो । ३ A पाः । ४ A कुद्धो स्वसतौ वातफेनकौ । ५ A कि । ६ A ल् ।
 ७ A क । ८ A र्ग । ९ A न्ध । १० A भा । ११ बा । १२ A र्वा । १३ A ण । १४ D रत् । १५ A
 बा । १६ A श्विश्रेक्षणविशालिनः । १७ D स ।

कर्बुराः पाटलाश्चित्रा भवन्त्येतासु जातिषु ।
 हरिताङ्ग नालकण्ठीः कृष्णराजिकपक्षकाः ॥ ८२ ॥
 रक्तलोचनपादाश्च शूद्राः पारापतास्तथा ।
 देवालये तथा सौधे शैलाग्रे च वसन्ति ते ॥ ८३ ॥
 न पोष्या ध्वनिहीनत्वाच्छूद्राः पारापताधमाः ।
 चण्डालान्त्यजजातीयाः कपोता विविधा पुनः ॥ ८४ ॥
 न स्पृश्या नैव सम्पोष्या गृहस्थेन कदाचन ।
 प्रमादाद्यस्य गेहान्तः प्रविष्टाश्चेत् कपोतकाः ॥ ८५ ॥
 प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीत वेदोक्तविधिना बुधः ।
 ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव प्रशस्ता राजमन्दिरे ॥ ८६ ॥
 पौषणीयाः प्रयत्नेन यवगोधूमतण्डुलैः ।
 अन्यैरपि तथा धान्यैः शुक्लैरादिरथापि वा ॥ ८७ ॥
 पानीयपूरितं पश्चात्पानार्थं स्थापयेद्बुधः ।
 सौवर्णे राजते वापि पञ्जरे दारुनिर्भिते ॥ ८८ ॥
 स्थापयेद्दम्पतीं^{१०} राजा सदृशौ वर्णरूपतः ।
 पतिव्रता भवन्त्येताः पारापतकुलाङ्गनाः ॥ ८९ ॥
 पारापतश्च स्वगृहं प्रवेशयति नेतरम्^{११} ।
 गलघूर्णितनादेन कुल्लुद्रुतगलेन च ॥ १२९० ॥
 प्रसारितेन पुच्छेन प्रियां दृष्ट्वा प्रवृत्त्यति ।
 चुम्बति^{१२} प्रेयसीं प्रीत्या पारिष्ट्य मुहुर्मुहुः ॥ ९१ ॥
 सङ्गमं च करोत्येष वारं वारं मुदान्वितः ।
 रक्षते(न्तौ) चाण्डके स्नेहात् यामं यामं पृथक् पृथक् ॥ ९२ ॥
 शावकान् पालयन्तौ तौ कण्ठस्थाहारदानतः ।
 पारापतं तथाभूतं शिक्षितं क्रमशः पथि ॥ ९३ ॥

१ A ष्टा । २ A द्रा । ३ A द्रा । ४ D चे । ५ D तिकाः । ६ A ततः । ७ A शो । ८ A च ।
 ९ D धे । १० A ति । ११ D रूपवर्णतः । १२ D रः । १३ A लि । १४ D त्ति । १५ D adds
 these two lines.

तमेकं पञ्चरे कृत्वा नीत्वा दूरं समुत्सृजेत् ।
 लेखपत्रं समासंज्य कण्ठे तं मोचयेन्नरः ॥ ९४ ॥
 त्रिंशद्योजनपर्यन्तमह्ना याति स्मरन् प्रियाम् ।
 पवित्रा दर्शनीयाश्च राजकार्योपयोगिनः ॥ ९५ ॥
 अत एव महींपालैः संग्राह्यास्ते विशेषतः ।
 रतिकालेऽपि ते धार्या रागवर्धनहेतवे ॥ ९६ ॥
 गलघूर्णितनादेन हर्षमुत्पादयन्ति हि ।
 पारापतविनोदोऽयं धर्मकर्मार्थसिद्धये ॥ ९७ ॥

इति पारापतविनोदः ॥ ११ ॥

इदानीं कीर्त्यते सद्योविनोदः सरमाश्रुवः ।
 आभिराः सेवुणाश्चैव कल्हेराः पडिर्यण्ड(र्यन्त) जाः ॥ ९८ ॥
 त्रैगर्ता दुग्धवाटाश्च तथा कर्णाटदेशजाः ।
 आन्ध्रदेशसमुत्पन्नास्तथा च्य(च)वनवासजाः ॥ ९९ ॥
 वैदर्भास्तालनीराश्च तापीतटसमुद्भवाः ।
 राष्ट्रेष्वेतेषु सञ्जाताः शौर्यवीर्यबलान्विताः ॥ १३०० ॥
 सुंरावाः सारमेयीः स्युर्नानावर्णगुणान्विताः ।
 आभीरीस्तनुरोमाणः सेवुणाश्च तनुत्वचः ॥ १ ॥
 कल्हेरीः स्वच्छरोमणिः पर्यन्तास्तनुपुच्छकाः ।
 त्रैगर्तास्तु महाकायाः दुग्धवाटाः कृशाङ्गकाः ॥ २ ॥
 कर्णाटदेशसम्भूताः कुब्जकेशाश्च कुक्कुराः ।
 आन्ध्रदेशसमुत्पन्नाः स्वल्पकाया महाबलाः ॥ ३ ॥
 रोमशी वनवासाः स्युर्वैदर्भा रम्यमूर्तयः ।
 स्ना(ता)लनीरसमुत्पन्नाः क्रान्तिमन्तोऽल्परोमकाः ॥ ४ ॥
 तापीतटसमुत्पन्नाः शुनकाः कोमलाङ्गकाः ।
 पाण्डुराः शौणवर्णाश्च पीतश्वेताश्च कुशुराः ॥ ५ ॥

१ A साध । २ D वः । ३ D कथितः सोमभूषजा । ४ A कथितः । ५ A सेनु D सेनु । ६ D ह्यो ।
 ७ D म । ८ A जः । ९ A अ । १० A श्वरास्ताः । ११ A या स्य । १२ D मी । १३ D से
 १४ D ह्यो । १५ A ण । १६ A सा वा नवास ।

धूम्राङ्गाः पाटलाश्चैव तथा मेचकराजिकाः ।
 भ्रूनेत्रतुण्डधवलाः स(श)वलाः कृष्णरोहिताः ॥ ६ ॥
 श्वेतविन्दुभिराकीर्णा नानावर्णास्तथापरे ।
 ऊर्ध्वकर्णाः श्लिष्टकर्णासा(स्त)थापतितकर्णकाः ॥ ७ ॥
 तथा स्रस्तैककर्णाश्च सारमेया भवन्ति ते ।
 शिरसि श्वेतकेशाश्च पुच्छये चैव पाण्डुराः ॥ ८ ॥
 ध्रुवावर्तैर्विहीनाश्च न ग्राह्याः कुकुराधमाः ।
 रसोनवीजसङ्काशैर्दंष्ट्राङ्कुराधिराजिताः ॥ ९ ॥
 चूतपल्लवसङ्काशरसनाराञ्जिताननाः ।
 कांसारससमच्छायस्थूलोत्तुङ्गविलोचनाः ॥ १३१० ॥
 पतितभ्रूयुगंस्थूलमूर्धानो जठराननाः ।
 सर्जपत्रसमाकाराः(ः)ऋणोपान्ते ध्रुवान्विताः ॥ ११ ॥
 स्थूलदीर्घनखग्रीवाः सुस्यविस्तीर्णवल्गसः ।
 तनुवर्तुलमध्याश्च विशालींश(स)फलस्थलाः ॥ १२ ॥
 निर्मासोरु(सोरु)रुजङ्गाश्च तथा वृत्ताङ्घ्रिसन्धयः ।
 खर्जूरवीजसङ्काशनखरप्रैष्ठ(स्पृष्ट)भूमयः ॥ १३ ॥
 हरिणहृत्समाकाराः पृष्ठप्रतनुपुच्छकाः ।
 कर्कशस्पर्शरोमाणः श्लक्ष्णविग्रहकान्तयः ॥ १४ ॥
 क्रोधशक्तिसमोपेताः प्रशस्ताः सरमासुताः ।
 एवंविधगुणोपेताः शक्तिर्मन्तो महाबलाः ॥ १५ ॥
 वराहपुण्डरीका^१र्ध्वभङ्गि^२निर्भेदकोविदाः ।
 दीर्घनिर्मासवदनाः कूर्शनासाल्पभोजनाः ॥ १६ ॥
 जिमि(ङ्गि)णीपत्रसङ्काशश्रवसस्तनुकन्धराः ।
 शशपृष्ठसदृक्पृष्ठाः कन्दुकाकारमस्तकाः ॥ १७ ॥

१ A स्वे । २ A व्व । ३ A शाः । ४ J) निःकाश । ५ D सर्जपत्र । ६ A लास्तु । ७ A गा ।
 ८ A न्त । ९ A ता । १० A स्त । ११ D लाः । १२ A सव । १३ D रान्पु । १४ A द्रुकसनाकारप्रथा ।
 १५ A व । १६ A श्व । १७ D ल् । १८ D ह् । १९ D जं ।

पिप्पिलीमध्यमध्याश्च पृथिवः समजङ्घिकाः ।

गोधूमसूक्ष्मनरवरोस्तुण्डीफलतलास्तथा ॥ १८ ॥

ऊर्ध्वसंलग्नवक्ष्माश्च तनुत्वक्सूक्ष्मरोमकाः ।

लताललितपुच्छश्च पूर्वापरसुशोभिताः ॥ १९ ॥

सकृद्द्वित्रि(स्त्रिः)प्रसूताश्च वेगिन्यो गृहिणीयुं(ग्राहिभिर्युं)ताः ।

शशकोङ्कटसारङ्गकुरङ्गहरिणै(ण)कांन ॥ १३२० ॥

हन्तुमेताः प्रयोक्तव्यास्त्वरिताः कुक्कुराङ्गनाः ।

पोष्या मांसैर्वसैर्भ(साभ)क्तैर्निशि क्षीरेण तर्पिताः ॥ २१ ॥

प्रसूता मण्डपानेन दुग्धेनैव हि बालकाः ।

नीडस्थितान्वनस्थानान् शशान् हन्तुं विनोदवान् ॥ २२ ॥

सारमेयीद्वयं सुश्रेत् पणपूर्वं महीपतिः ।

यैत्थूनि(२छुनी) पूर्वमापचे शंसस्त(शशन्त)स्य भवेज्जयः ॥ २३ ॥

शूनीभ्यां युगपद्ग्राहे भवेत्साम्यं द्वयोरपि ।

सूकरस्य बहून्सुश्रेत्सारमेयान् मँहाबलान् ॥ २४ ॥

तेषु प्ररोधिन् क्रोडैर्धूर्ध्वकेशं रुषान्वितम् ।

सङ्कोचितसमस्ताङ्गं वमन्तं फेनपिण्डकम् ॥ २५ ॥

गैर्जन्तं घर्घरैर्नादैर्दृष्ट्वासङ्कटभीषणम् ।

तोमरैर्भल्लनाराचैर्निशितैस्तं प्रवेश(ध)येत् ॥ २६ ॥

ततः श्वार्नैः प्रगृह्णन्ति स्कन्धे कण्ठे च कर्णयोः ॥

पैश्चात्यसक्थिभागेषु द(द)शन्तैः खादयन्ति ते ॥ २७ ॥

ततः किलकिलामादं कुर्वन्माणैर्वियुज्यते ।

सारमेयविनोदोऽयं कथितः सोमभूभुजा ॥ २८ ॥

इति सारमेयविनोदः ॥ १२ ॥

१ A प्र। २ A राह। ३ A कद्धि। ४ A गिच्छुता। ५ A णोनका। ६ A शे। ७ A ता। ८ A का।
९ A च। १० A नाश। ११ A य। १२ D छुनी यै शशमापत्ते तस्य स्याज्जय एव च। १३ D विचक्षमान्।
१४ A उग्रयै। १५ A ध। १६ A नं। १७ A प। १८ A दशन्तः।

सद्यः श्येनविनोदोऽयं कथयते कौतुकावहः ।
 शालिवा जावडा(ला) लङ्घु(शः) प्राजिको लङ्घणस्तथा ॥ २९ ॥
 सञ्चाणा वेसरा गृध्रास्तथा यै(ज)बलकण्ठि(ट्टि)काः ।
 चण्डी यावावहाः श्येनाः श्येनानां जातयास्त्विमाः ॥ १३३० ॥
 विनोदेषुं प्रयुञ्जन्ते ततोऽन्ये जातिमात्रकाः ।
 कोणकश्चेति विख्यातः पुमानल्पशरीरकः ॥ ३१ ॥
 अजडेति च विख्याता श्येनयोषीं बृहद्रुः ।
 श्येनजातिषु विख्याता विनोदेष्वजडा वरा ॥ ३२ ॥
 कोणिका स्वल्पकायत्वाद्धमा लघुमारकाः ।
 नवा इत्यभिधीयन्ते प्रथमे वत्सरे मताः ॥ ३३ ॥
 मुक्तमूर्खदपुच्छाश्च कुपुचौ इति विश्रुताः ।
 वर्षासु पुच्छं मुञ्चन्ति नवं शरदि विभ्रति ॥ ३४ ॥
 प्रतिवर्षं भवत्येवं बलिनो वेगसंयुताः ।
 उपायैस्तैस्तु सङ्गाहार्थं तु भिक्षुतुरैर्नवैः ॥ ३५ ॥
 करैर्जालैश्च पाशैश्च चिकलेपैश्च युक्तितः ।
 सञ्चाणा वेसरा ग्राह्या नीहस्थाश्च करग्रहैः ॥ ३६ ॥
 अजातपक्षकाः शावा अलेजैश्च इति स्मृताः ।
 सार्धहस्तसुविस्तीर्णः(र्ण) हस्तत्रयसमन्वितम् ॥ ३७ ॥
 चतुर्भिरङ्गुलैः(ल) स्थूलैः सार्धहस्तप्रमाणकैः ।
 दण्डैर्विधारितं कृत्वा जालं भूमौ निवेशयेत् ॥ ३८ ॥
 जालकात्परतो वद्धाः स्थापनीयाः कपोतकाः ।
 वृक्षाग्राच्छिखराद्वाऽपि गगनाद्वा निपात्य तैर्मू(तान्) ॥ ३९ ॥
 चतुर्भिरङ्गुलैः(ल) स्थूलैः सार्धहस्तप्रमाणकैः ।
 प्रहरन् बध्यते श्येनो जालेन परिगुम्फितः ॥ १३४० ॥

१ D लिंबी । २ D णा । ३ D च जय F यमल । ४ F क्वेण्डी कायावहाः हावाः A क्वेण्डी-
 वहावा । ५ D पूष । ६ D श्रेणि A श्रेणि । ७ A ताः । ८ A काः । ९ D जण्डे । १० A घा ।
 ११ A has श्येनजातिषु विख्यातः पुमानल्पशरीरकः before this line । १२ A दोष । १३ D त्राण
 F तोण । १४ A ह् । १५ F नतः । १६ A गु । १७ D श्वा । १८ D नीहस्थाश्च करग्रहैः । १९ D वा ।
 २० D बाल । २१ D रामाद्वापि । २२ A तः ।

क्रमांज्जालं विधायदौ^१ चतुरस्रं^२ समायतम् ।
 आपादमस्तकोत्सेधं^३ हरित्पैल्लववेष्टितम् ॥ ४१ ॥
 वध्रं दण्डं^४ तथालम्ब्य कण्ठेनावशुजेन वा ।
 तडिकाल्यमवष्टभ्य यष्टचग्रौस्थितपाशतः ॥ ४२ ॥
 कण्ठे गृहीत्वा कर्षेत्तं^५ खादन्तं बद्धपक्षिणम् ।
 शीघ्रं पाशैर्विमुञ्चेत् यथा प्राणैर्न मुच्यते ॥ ४३ ॥
 अश्वत्थदुग्धमादाय शनैर्मुद्गभिना पचेत् ।
 यावच्चिकणतां याति किञ्चित्चैलेन मर्दयेत् ॥ ४४ ॥
 बद्धयष्टिस्तु^६(न्तु) चिकेन हस्तमात्रात्सं(स्म)लेपयेत् ।
 बद्धस्य पक्षिणः पार्श्वे समन्तात्तां प्ररोपयेत् ॥ ४५ ॥
 पतन्तं सहसा श्येनं पक्षिणं भोक्तुमुद्यतम् ।
 यष्टयस्ता निवध्नन्ति चिकालिनाः समन्ततः ॥ ४६ ॥
 तैलेन भस्मना चिकं स्फोटयेत्पक्षिपिच्छगम् ।
 एवं धृतांस्तु तान् श्येनान्मूते(सप्त) पक्षपुटांस्ततः ॥ ४७ ॥
 तनुर्बन्धि(न्ध)वध्र(द्ध) पादान् हस्तमारोप्य यत्नतः ।
 तन्मुखं मांसखण्डेन स्पृष्टं तद्भक्षयेद्यथा ॥ ४८ ॥
 वारं वारं स्पृशेद्धस्तैस्तस्य त्रासनिवृत्तये ।
 जागरं कारयेच्छ्येनं रात्रौ स्थैर्योपपत्तये ॥ ४९ ॥
 ततस्त्र्यहे व्यतीते तु सायंसन्ध्यासमागमे ।
 तरुमूले स्वयं स्थित्वा मनागुद्धाटयेद्दृशौ ॥ १३५० ॥
 धारके तरुमूलस्थे सिद्धयत्येषां समुत्प्लवः ।
 समुत्प्लवस्य संसिद्धौ कुर्याद्(द्र)र्भविकासनम् ॥ ५१ ॥
 चैटकान् भक्षयेत्तांस्तु पोषणार्थं च धारकः ।
 प्रमाणेन परं दद्याद्यथा क्षुद्रार्धते शृशम् ॥ ५२ ॥

१ D कलाजा । २ D थ । ३ A प । ४ D जी । ५ D घे । ६ A वै । ७ A म्प्रक । ८ A द ।
 ९ D म्प्रान् । A मि । १० A स्त । ११ A ल । १२ A व ।

प्रासगृह्युदा श्येनस्तदा हस्तान्तरं नयेत् ।
 दर्शनात्कलविद्धस्य प्रलोभ्य च शनैः शनैः ॥ ५३ ॥
 कुर्यात्सै(त्सु)वर्तुलं श्लक्ष्णं दोरं हस्तप्रमाणकम् ।
 एकतो मुद्रिकायुक्तमन्यतो वध्रसंयुतम् ॥ ५४ ॥
 तैन्मुद्रिकामध्यगतां रज्जुं दीर्घां प्रकल्पयेत् ।
 तदन्तं धारको धत्ते शिक्षकश्च तथा परम् ॥ ५५ ॥
 एहीति ध्वनिमाहूय चटकं दर्शयेत्पुरः ।
 आनयेत्स्वकराभ्याशमाराहूरात्क्रमात्क्रमात् ॥ ५६ ॥
 आह्वाने(नं) शिक्षिते श्येने दोरकं प्रतिमोचयेत् ।
 विमुक्तदोरकं श्येनं समाह्वानमुशिक्षितम् ॥ ५७ ॥
 चटकं प्रोतनयनमुत्क्षिप्तं गगनान्तरम् ।
 निहन्तुं मोचयेच्छ्येनं मुष्टिमध्ये व्यवस्थितम् ॥ ५८ ॥
 मुष्टिनिर्गमसिद्धं तं स्थूलपैक्षिषु योजयेत् ।
 बृहत्कायांस्तथा श्येनान्विना मुष्ट्यै(ष्ट्या) तु शिक्षयेत् ॥ ५९ ॥
 सैवा(श्वा)णं वेसरं चैव तथा रगणजातिकम् ।
 शिक्षयेन्मुष्टियोगेन तदन्यान्मुष्टिना विना ॥ १३६० ॥
 विनैविष्टं(यष्टि) विना मुष्ट्या शिक्षया जलव(वल)कट्टिकाः ।
 प्राञ्जी चै गृध्रजाती च शैशकेषु नियोजयेत् ॥ ६१ ॥
 जालिवं जावलं लघं शिक्षयेद्वचनक्रमात् ।
 वायसं करसंलघं दर्शयित्वा समाह्वयेत् ॥ ६२ ॥
 अम्बरीदागते श्येने काकं यत्नेन वञ्चयेत् ।
 वञ्चिते वायसे श्येनैः पुनर्गच्छति वेगवान् ॥ ६३ ॥
 शिक्षयेच्च प्रदर्शयैवमेहीति वचसाह्वयेत् ।
 बहुशो वञ्चितं श्येनं वायसेनैव तर्पयेत् ॥ ६४ ॥

१ A क । २ A अं । ३ D त्स्वर्तुलं रज्जुं A त्तं । ४ A सप्त । ५ A कं । ६ D क्षित ।
 ७ A द् । ८ A न् । ९ A म । १० A यष्टिषु । ११ D ह्ये । १२ D संवाणं वस । १३ D omits
 this line । १४ D व । १५ A शशाणे । १६ A रादि । A १७ ने ।

कङ्कादिषु विहङ्गेषु नभस्तैलविहारिषु ।
 मारणं शिक्षयेदेतान् बलिष्ठान् शालिवाट्टि(दि)कान् ॥ ६५ ॥
 विनोददिवसौत्पूर्वर्धभोजननागरौ (जागरे) ।
 कारयेच्छिक्षितान् श्येनान् कोर्पस्यस्पर्ध(स्पर्द्धाधि)वृद्धये ॥ ६६ ॥
 मांसभोजनवेलायां गिलितं पुच्छंमुद्गिर्न ।
 श्वंस्तने क्षुधितो ज्ञेयंस्ततो मुश्चेत्तु पक्षिषु ॥ ६७ ॥
 वृषंवाहं समारुह्य धारकैः श्येनपाणिभिः ।
 मोचकैर्मुष्टिर्गैःश्ये(गश्ये) नैवैमपाणिस्थयष्टिभिः ॥ ६८ ॥
 पार्श्वद्वितयपङ्क्तिस्थैर्वहुभिः परिवेष्टितः ।
 गच्छेद्बहुतृणां भूमिं स्वल्पवीरुत्समावृताम् ॥ ६९ ॥
 बल्वजस्तर्ध्वसङ्कीर्णा बहुपक्षिभिराश्रिताम् ।
 यष्टिभिश्चौल्यन्धासं विटपाग्राणि ताडयेत् ॥ १३७० ॥
 ताडयेद्बुद्धमध्यानि त्रासयैन्नशपक्षिणः ।
 उड्डीनेषु विहङ्गेषु मोचयेच्छ्येनकं नृपः ॥ ७१ ॥
 कपिञ्जलेषु लावेषु वर्तकालिचिरीर्ष्वपि ।
 तथा तृणमयूरेषु टिट्टिभादिषु पक्षिषु ॥ ७२ ॥
 वेसरोल्ल(रौल्ल)गडान् श्येनान् पक्षिष्वेतेषु मोचयेत् ।
 क्रौञ्चसारसकङ्केषु शौलिवाख्यान विमोचयेत् ॥ ७३ ॥
 शशेषु मुँध्रजातीयान् क्रौद्धि(प्राजि)कानेणशावके^{३०} ।
 मोचयेद्भककाकेषु तथा जबलकट्टिर्भा(का)न् ॥ ७४ ॥
 वकेषु चक्रैवाकेषु तथा तृणमयूरके ।
 जौ(व)हा(लौ)ल्लगडाश्चै(डांश्चै)व मोचयेत्पृथिवीपतिः ॥ ७५ ॥

१ A स्थ। २ A डि। ३ A सापू। ४ A मं। ५ A लिखितान्श्ये। ६ D येन कोपो भवेद्भवम् ।
 ७ A छ। ८ A रम्। ९ A स्व। १० A योत। ११ A शतु। १२ A पो। १३ A कैत्ये। १४ D गैः ।
 १५ A नोवां। १६ A भोहर। १७ A वृ। १८ D म्भ। १९ A ध्व। २० A र्क। २१ A येचशि ।
 २२ A यष्टि। २३ D विव। २४ A प्र। २५ A राळगताम्। २६ A क्रौ। २७ A पा। २८ A बुद्ध ।
 २९ D ह्लादि। ३० A का। ३१ A डि। ३२ D का। ३३ A रा। ३४ A प्रण। ३५ D अण्डजेषु च सर्वेषु ॥

वेसरो रंगणान्द्वैन्ति सञ्चाणा मुष्टिशक्तितः ।
 अम्बरस्थान् स्वगान् हन्तुं प्रभवन्ति स्ववेगतः ॥ ७६ ॥
 कङ्कादीनपि दूरस्थान्पि दृष्टेरगोचरान् ।
 स्वपक्षबलसामर्थ्यात् प्रहर्तुं शालिवा(वः) क्षमः ॥ ७७ ॥
 द्रुमचर्मपिनद्धांगाः स्वपक्षबलसामर्थ्यात् प्रहर्तुं शालिवादनाः(वाः क्षमाः) ।
 प्राजिंकाश्च तथा शृत्राः स्थूलान्घ्नन्ति विहङ्गमान् ॥ ७८ ॥
 अम्बरेणैव दूरस्थान्स्वपक्षबलमाश्रिताः ।
 एवं श्येनविनोदोऽयं कैथितः सोमभूभुजा ॥ ७९ ॥
 उक्तः सकृ(त्कृ)तविश्वेन सोमेश्वरमहीभुजा ।
 उदितः सोमभूपेन विनोदः श्येनसम्भवः ॥ १३८० ॥
 इति श्येनविनोदः ॥ १३ ॥

अग्रे मत्स्यविनोदोऽयं कीर्त्यते राजवल्लभैः ।
 मत्स्याः स्युर्वहुजातीया गणनागोचरा न ते ॥ ८१ ॥
 तथापि कियतो वक्ष्ये विनोदेषूपयोगिनः ।
 ते च जात्या द्विधा ज्ञेयाश्चर्मजाः शलकजा इति ॥ ८२ ॥
 प्रत्येकं ते द्विधा प्रोक्ताः स्थूलसूक्ष्मविभेदतः ।
 द्रुमचर्मपिनद्धाङ्गाश्चर्मजाः शलकैर्वर्जिताः ॥ ८३ ॥
 शलकशुक्तिपिनद्धाङ्गाः शलकजास्ते प्रकीर्तिताः ।
 केचित्समुद्रसम्भूताः केचिन्नद्युद्भवा अपि ॥ ८४ ॥
 तेषां नामानि वक्ष्यामि सङ्क्षेपेण निबोधत ।
 सोरश्च शृङ्गसोरश्च चैविलोचो वैलस्तथा ॥ ८५ ॥
 कण्टकारः सङ्कुचकैश्चर्मजाः सागरोद्भवाः ।
 कोवासकः खिरीडश्च पाँवीनः सिंहतुण्डकः ॥ ८६ ॥

१ A F संत। २ A F ग। ३ A घ। ४ D संत। ५ A सिष्टि। ६ D adds this line ।
 ७ D न्यक्षिणोगोचरास्तथा । ८ D adds this line । ९ A only has this line । १० D अक्षि ।
 ११ D खान्व । १२ A नैव । १३ A रोदितारतिपोष्ठिता । १४ A gives these two lines । १५ A अ ।
 १६ A आ । १७ A क । १८ A द्वाये । १९ D त्र । २० D च । २१ D सि । २२ A का ।
 २३ A जी । २४ A रड्भेव । २५ A पी । २६ A ली ।

एते मत्स्या महाकायाश्चर्मजा निम्नगोज्जवाः ।
 पाटलः(ल) पिच्छकस्त्वैकस्तथाऽन्यो दन्तपाटलः ॥ ८७ ॥
 मध्यकायाविमौ मत्स्यौ नदीजौ चर्मसम्भवौ ।
 गाण्यरो गोज्जलश्चैव विद्वुश्च तथापरः ॥ ८८ ॥
 मत्स्यः कण्ठरयश्चेति स्वल्पकाया नदोद्भवाः ।
 पण्डमानो महाकायः शल्कजौः सागरोद्भवाः ॥ ८९ ॥
 पल्लकस्तोमश्चेति मध्यकायौ समुद्रजौ ।
 महाशीलैकह्लवैश्च नाडको वडिशस्तथा ॥ १३९० ॥
 वेदागिश्च महाकायाः सशल्काः सरिदुद्भवाः ।
 रोहितः स्वर्णमीनेश्च तथा र्विण्डालिपोऽपरः ॥ ९१ ॥
 मध्यकायाः सशल्कास्ते बलवन्तो नदीचराः ।
 मरिळैस्तुम्बयो^०वाश्च शल्कजा मध्यविग्रहाः ॥ ९२ ॥
 एते त्रयो न खादन्ति पिष्टि(ष्ट्र)मामिषभोजिनः ।
 कौरै^३त्थश्च महानद्या सङ्गतस्यै महीभू^३तः ॥ ९३ ॥
 षट् सप्त योजने(नं) यावन्नदीमायाति^० सागरात् ।
 गम्भीरेषु विशालेषु ह्रदेषु विलसन्ति ते ॥ ९४ ॥
 तेषां सङ्ग्रहणे स्थानमिदमेव न सागरः ।
 नद्यां कर्दमहीनायां सशिलायां भवन्ति ते ॥ ९५ ॥
 कोवाकीर्यौ महाकायाः सशल्का मध्यजातयः ।
 शिलै^३सङ्घट्टैके स्थाने गम्भीरे कोरकार्दयः ॥ ९६ ॥
 बालुकावहुले^० तोये गम्भीरे रोहितादयः ।
 सपङ्के च मुविस्तीर्णे प्रवाहैरहिते ह्रदे ॥ ९७ ॥
 पाठीनप्रमुखा मत्स्या निवसन्ति सकच्छपाः ।
 पाषाणमान्तविवरे नाभिदघ्नोदके तथा ॥ ९८ ॥

१ A स्त। २ A ल। ३ A दि। ४ D ग। ५ D ज। ६ A हु। ७ D य। ८ A दाभ।
 ९ A षी। १० D जः। ११ D कः। १२ D झ। १३ A शि। १४ D ह्रस्व। १५ A स्ता।
 १६ A पर। १७ D मा। १८ D षष्ठा। १९ D लि। २० D चो। २१ D कोल। २२ A अ।
 २३ A ता। २४ A न्ति। २५ A स्ति। २६ A या। २७ D शी। २८ D कूट। २९ A ल।
 ३० A के। ३१ A स्त। ३२ A हं। ३३ A त्सी।

थोर्ग्यरस्तुम्बरो वामी निवसन्ति निजेच्छया ।
 हृदशीर्षे तथा चान्ते मध्ये वा सङ्कटस्थले ॥ ९९ ॥
 वक्रस्थले वा द्वीपे वा सायं प्रातश्च चारयेत् ।
 तिलानां पललं पिण्डी^६ लाजानां चूर्णमेव च ॥ १४०० ॥
 भर्जितं चणपिष्टं च भक्तकेन समन्वितम् ।
 बिल्वमात्रांनं कृतींनं गोलींनं कदक(ह्ल)वादींश्च चारयेत् ॥ १ ॥
 चूर्णकं सिच्छ(वध)कैर्युक्तं जलमध्ये च लोडयेत् ।
 तिलानां पललैः^{३३} कण्वै रोदनेन विमिश्रितैः ॥ २ ॥
 बदरीमात्रकौंनं गोलींनं चारयेद्रोहितादिकौंनं ।
 शृष्टकौसुम्भचूर्णेन भक्तकैः सह सक्तुभिः ॥ ३ ॥
 चारयेद्भडिशान् मत्स्यान् पिण्डानाम्रफलाकृतींनं ।
 बिल्वपत्राणि सैङ्गक्षोद्य सक्तुकेन समन्वितम् (तान्) ॥ ४ ॥
 धात्रीफलमितान् पिण्डान् चारयेत्गिरन् (स्पकिरन्) बुधैः ।
 तिलीकाकालखण्डानि कौवकैश्चारयेत्सुधीः ॥ ५ ॥
 पूतिर्गन्धीनि मांसानि पाठीनानपि चारयेत् ।
 धिचकांश्चरियचर्द्धैः सिद्धतुण्डाभिधान्क्षेपान् ॥ ६ ॥
 मैरलीं चारयेद्यैत्नाद्दीवरः कर्कटीमिषम् ।
 शृष्टमूषिकमांसानि चारयेत्कच्छपान् बुधः ॥ ७ ॥
 भूलवा(ताः)क्षुद्रमत्स्यांश्च चारयेद्गामिषं वतो(तु तान्) ।
 तडागपालिपादेशे^{३५} जलाहरणतीर्थकैः^{३६} ॥ ८ ॥
 अनेनैव प्रकारेण चारयेद्यत्नतो^{३७} क्षेपान् ।
 एवं वा(चा)रितमत्स्यैश्चैश्च चारकैः पृथिवीपतिः ॥ ९ ॥

१ F शोष । २ A F नग-मि । ३ A दा । ४ A वाते । ५ A वा । ६ A डी । ७ A च ।
 ८ A गर्भि । ९ A श्व । १० A ताक । ११ A तामो । १२ A लाकह्लवादिश । १३ A लै कियै ।
 १४ A कामो । १५ A ला । १६ A जा । १७ A द्राष्टि । १८ A का । १९ A सूम । २० A ति ।
 २१ A सुधु । २२ A जा । २३ D न्वरगान् । २४ A ध । २५ A ष । २६ A काश्या ।
 २७ A न्या । २८ A टिनान् । २९ A वि । ३० A कं । ३१ A ज्ञा । ३२ A वा । ३३ A लि । ३४
 A यन्ता । ३५ A क । ३६ A तुष्टमूषी । ३७ A स्या । ३८ D खानितम् । ३९ A वा । ४० A कः ।
 ४१ A खान् । ४२ A त्ते ।

विज्ञप्तस्तौन्समाक्रुं पश्येद्रज्जुंश्च यष्टिकोः ।

पूर्वाकन्दुकयोर्वलकैः सुहृद्वैकैवलकलैः ॥ १४१० ॥

कार्पातसन्तुभिः श्लक्ष्णैः कारयेद्दोरिका वराः ।

तत्र भूर्व(र्वा)भर्वाः श्रेष्ठा मध्यमाः कर्टकार्जकौ(न्दुकार्जकाः) ॥ ११ ॥

कार्पासजैः कनिष्ठौ(ः) स्युर्द्रोढ्यभेदाद्यथाक्रमम् ।

स्थूला मध्याश्च सूक्ष्माश्च त्रिगुणाश्च समायताः ॥ १२ ॥

श्लक्ष्णाश्च दोरिकास्तर्ज्जुः कुर्यादङ्कुलवर्तिकाः ।

छौ(व्या)मानां द्वे शते तर्जैः प्रमाणं परमावधि ॥ १३ ॥

नैव व्यौमद्वया(य)हीनां कुर्याद्रज्जुं प्रमाणतः ।

चूतवृत्(न्त)शलाकान्तः स्या(स्थौ)ल्ये प्रोक्तै(क्तः) परोऽवधिः ॥ १४ ॥

हृयकेशममाणोऽयं तनुस्वे परमोऽवधिः ।

वैणवी(वी) शस्यते यष्टिभूर्तेलादुद्रता तु या ॥ १५ ॥

शास्वा वा कण्टकाकारा माडशास्वाथं वा भवेत् ।

सरटस्य तु पुच्छेन सदृशी कपर्कैर्द्वयतः ॥ १६ ॥

आसन्नपर्वसंयुक्ता नीरन्ध्रा पक्षवंशजा ।

षडङ्कुलपरीणाहा(ही) मूलदेश(शि)परोऽवधिः ॥ १७ ॥

स्थूलयष्टेः कनिष्ठास्यात्(यास्त)दर्धं स्यात्परोऽवधिः ॥ १८ ॥

नातिदीर्घा नातिह्रस्वा शिथिला नैव नो^० हृदा ॥ १८ ॥

यष्टिः प्रैशस्यते तज्जैवैणवी मत्स्यकर्षणे ।

दशाङ्कुलपरीमाणा माडशास्वासगुञ्जवा ॥ १९ ॥

क्रमात्तन्वी वरा यष्टिः स्यादसंहतपर्विका ।

गालमङ्कुशवैक्रं स्यात्तथाश्वसुरच(व)क्रकम् ॥ १४२० ॥

माकन्दफलवैक्रं च म(क) कंटाकारच(व)क्रकम् ।

तीक्ष्णश्च(क्ष्णं च) ततविश्रेणि लोहेन घटितं हृदम् ॥ २१ ॥

१ A स्यात् । २ A क्र. प । ३ A श्वद्रज्जुं । ४ A का । ५ A सुर्वके दुकययावैलके । ६ A रक्त ।
 ७ A दारिका वरा । ८ A पूर्वा । ९ A वा । १० D हु । ११ D काः । १२ D जा । १३ A घा ।
 १४ A द्रोढ्यदाय । १५ A ता । १६ A स्तवहाः । १७ A जा । १८ A जा । १९ A न्योमिहृदा विना ।
 २० A चतुर्वैत । २१ A कपरोवधि । २२ D मा । २३ D जा । २४ A मू । २५ A य ।
 २६ A वा । २७ A नि । २८ A धि । २९ A धि । ३० A ना । ३१ A पु । ३२ A तात्त्वि ।
 ३३ D देशे । ३४ A त्याश्च । ३५ A वक्रुं । ३६ A क्षणा ।

स्थूलमूलं च सूक्ष्माग्रं कण्टकेन समन्वितम् ।
 रज्जुबन्धनदेशस्तु दृचो वां फलकाकृतिः ॥ २२ ॥
 निम्नमध्यस्तु कर्तव्यो बडिशस्य (शःस) तु धीमता ।
 स्थूल रज्जुं स्थूल यष्टौ न बधीयांत्तनुं तनौ ॥ २३ ॥
 नीरमीनप्रमाणेन स्थौल्यं दैर्घ्यं च कल्पयेत् ।
 रज्जुप्रमाण(णं)बडिशं रज्जोरग्रे निबन्धयेत् ॥ २४ ॥
 मयूरपिच्छकाण्डं तु रज्जुमध्ये निवेशयेत् ।
 यष्टिमूले तथा चान्यां रज्जुं दीर्घां च योजयेत् ॥ २५ ॥
 पुच्छवत्कल्पयेत्तत्रैर्यष्टि(ज्ज्ञो यष्टिं)मोहनहेतवे ।
 यस्य यद्रोचते पक्षे पिष्टमामिषमेव वा ॥ २६ ॥
 बडिशग्रे तदासज्जं चारस्थाने विनिक्षिपेत् ।
 विक्षेर्ष(वीक्षेत)पिच्छकाण्डं तदेकाग्रमनसा नृपः ॥ २७ ॥
 यदा स्पृशति तन्मीनो बाडिशं भक्षयेच्च तम्(त) ।
 यदा चलति य(त)द्भेदं तदाऽऽर्यां(घा)तं प्रयोजयेत् ॥ २८ ॥
 मींसाशिनां तथीं मग्रे(भग्रे) चलने^{३९} पिष्टभोजिनां^{३९} ।
 गोलप्रोतो यदा मत्स्यो भवेच्चै प्रबलायते ॥ २९ ॥
 बलहीनं तुं(त) मार्कषं व(वेद्र)लिष्टो यष्टिमुत्सृजेत् ।
 शनैः शनैस्तमार्कषेद्रज्जुंस्त्रुटयति नो यथा ॥ १४३० ॥
 यष्टिमोक्षे समाकर्षेत्पुच्छरज्जुं प्रगृह्य वा ।
 एवं मत्स्यविनोदोऽयं नामरूपादिभेदतः ॥ ३१ ॥
 भूलोकमल्लदेवेन वर्णितैः पृथिवीभुजा ।
 प्रमोदाय विनोदोऽयं नाम मत्स्यसमाश्रयः ॥ ३२ ॥
 कथितैः सोमभूपेन वैक्ष्यते मृगयाश्रयैः ।
 इति मत्स्याविनोदः ॥ १४ ॥

१ D तः । २ A वकृत् । ३ A डी । ४ A ज्जू । ५ A त्तु । ६ A थृ । ७ D जा । ८ A हेय ।
 ९ A पाः । १० D शान्तं । ११ A मत्स्या । १२ D यामग्रे । १३ A त । १४ D ना । १५ A गतप्रोतो ।
 १६ A च । १७ A तु । १८ D वीद । १९ A यदि । २० A ज्जूः स्फुट । २१ A णि भे, ना । २२ A तं ।
 २३ A तं । २४ A चक्ष । २५ A याः F या ।

पर्वतैरुन्नतैर्युक्ता गह्वरैः^१ कन्दरैर्युतां ॥ ३३ ॥

गुल्लैः कण्टकिभिः कीर्णा बहुपाषाणदुर्गमाः (मा) ।
दुःसञ्चाराऽतिनिबिडा ऋक्षन्याघ्रनिषेविता ॥ ३४ ॥

मातङ्गसर्पबहुला वर्जनीयाटवी तृपैः ।
अकण्टकैर्द्रुमैर्युक्ता समभूभागभूषितां ॥ ३५ ॥

कुल्यातटाकसंयुक्ता वृक्षैर्भक्ष्यफलैर्युता ।
वीरुद्भिश्च समाकीर्णा नयनानन्ददायिनी ॥ ३६ ॥

सुरक्षां नातिविस्तीर्णा दुष्टप्राणिविवर्जिता ।
सारङ्गैर्हरिणैः शिवैः कुरङ्गैरम्म(ल)कैः शुभा ॥ ३७ ॥

रुक्षभिः शम्बरैः कोलैर्गोधनैः^२ कारणै(वै)र्युता ।
मयूरैः कुक्कुटैर्लवैः कुक्कुटै(रै)श्च कैपिञ्जलैः ॥ ३८ ॥

वैतैकैः करवाणैश्च तथा तृणमयूरकैः ।
हारितैर्काङ्गवरकैः कपोतैश्चित्रपिच्छकैः ॥ ३९ ॥

खगैर्बहुविधैरन्यैर्मृगैर्नानाविधैर्युता ।
एवंविधाटवी रम्या निरैपाया सुखोचिता ॥ १४४० ॥

तृपाणां शस्यते नित्यं मृगयाकेलिकर्मणि ।
सा रक्षया रक्षकैरामैरेवं(क)योजनविस्तृता ॥ ४१ ॥

जनसञ्चारहिता वृक्षच्छेदविवर्जिता ।
निवारितमृगाघाता प्रत्यन्ते^३ छिन्नभूरुहा ॥ ४२ ॥

१ A रे । २ A ताः । ३ A ल । ४ A सञ्चारेणा । ५ A लु । ६ A क्ताः । ७ A ताः ।
८ A ताः । A क्षयानति । F क्षयानति । १० A लेगो । ११ A नै । १२ A वलुकै F कु । १३ A सपिण्ड ।
१४ D तौ । १५ D वा । १६ A त्र । १७ D तको । १८ A तदि । १९ A द्र । २० A एवं ।
२१ A व । २५ D न्त ।

उपान्तवनवित्रस्तसमागममृगैर्युता ।
 अनेनैव प्रकारेण रक्षणीयाऽऽवी सदा ॥ ४३ ॥
 स्वपुरस्य समीपस्था विनोदाय महीभुजाम् ।
 लुब्धकैर्महिषारूढैः (ः) शोधनीया पुनः पुनः ॥ ४४ ॥
 व्याघ्रादीन्पदसङ्घातैस्तां विलोक्य विधातयेत् ।
 तांस्तान् भेदान्प्रवक्ष्यामि राजयोग्यान्पृथक् पृथक् ॥ ४५ ॥
 पानीयजा चारजा च क्षेत्रजा मार्गजा तथा ।
 उष्ट्र(ऊष)रा दीपमृगजा तथा च विटपाश्रया ॥ ४६ ॥
 वभ्र(ध्र)जा काण्डपटजा भञ्जजा भूमिगेहजा ।
 बलिवर्दतिरोधाना महिषारोहणोद्भवा ॥ ४७ ॥
 अश्वजा चित्रजा चैव शारीरी स्तम्भनी तथा ।
 वायुजा दमनोत्पन्ना गौरिजा कोपसम्भवा ॥ ४८ ॥
 कामर्जित्विति(ध्वनि)जाता च तथा मदविकारजा ।
 नीहारजा पाशजाता जालजा यन्त्रसम्भवा ॥ ४९ ॥
 व्याघ्रमोक्षणसम्भूता तथा कर्वलदानजा ।
 एकत्रिंशत्प्रकारेयं मृगया राजसम्भूता ॥ १४५० ॥
 निमज्जनाज्जलस्यान्तः(ः) प्रवेशाच्च बिलान्तरे ।
 गवयस्याच्छभल्लस्य व्याघ्रस्य महिषस्य च ॥ ५१ ॥
 खड्गस्य मृगयात्यर्थं प्रसा(मा)दबहु(ला) यतैः ।
 तस्मादेर्षा विवर्ज्या स्यात् धीर्भतां पृथिवीभुजाम् ॥ ५२ ॥
 शिवाजम्बुकमार्जारकोकमृषिकसम्भवा ।
 कुत्सिता मृगया भूपैवर्जनीया विनोदने ॥ ५३ ॥
 नद्यां तटाके सरसि कुत्रिमे च जलाश्रये ।
 मृर्गाणामिद्रमावेक्ष्य यत्र विस्तीर्णमङ्गणम् ॥ ५४ ॥

१ A मि । २ A स्य । ३ A सोप्यनी । ४ A न्य । ५ D मा । ६ D gives these three
 lines । ७ A ङ् । ८ A गो । ९ A म्भि । १० A ङ । ११ D गो । १२ A जरि । १३ A म । १४
 A म्भवा । १५ A ते । १६ हो । १७ D ङ्ही । १८ A णां परमा वक्ष्ये ।

पानतीर्थं प्रकुर्वीत मृगाणां सलिलार्थिनाम् ।
 अन्यत्र रोधनं कुर्याल्लभन्ते जलकं यथा ॥ ५५ ॥
 वृ(ष्ट)त्या वा वंशजालैर्वा कटैर्वा क(व)ल्कलैः सितैः ।
 निखार्यं मेढ(र)कास्तच्छः सुदृढं परिवेष्टयेत् ॥ ५६ ॥
 संवीक्ष्य मारुतं यत्नादङ्गणं परिकल्पयेत् ।
 यथा गन्धं न जानन्ति सम्प्राप्ता मृगजातयः ॥ ५७ ॥
 मनुष्यगन्धमाघ्राय पलायन्ते मृगादयः ।
 तस्माद्वासुगतिं ज्ञात्वा गैतौ(तिं) तत्र प्रकल्पयेत् ॥ ५८ ॥
 पार्श्वयोस्तीर्थपानस्यैर्गर्त्तयुग्मं प्रकल्पयेत् ।
 धनुर्द्वितीयविस्तीर्णं वर्तुळं हस्तखातकम् ॥ ५९ ॥
 गर्त्तस्योभयपार्श्वे^१ तु सार्द्धहस्तसुविस्तृतौ ।
 हस्तद्वयायतौ^२ कुर्यादवटौ^३ पूर्वखातकौ ॥ १४६० ॥
 पश्चात्प्रधानगर्त्तस्य गर्त्तमन्यं प्रकल्पयेत् ।
 हस्तद्वितीयविस्तीर्णं^४ हस्तत्रयसमाहितम् ॥ ६१ ॥
 दिवा यामत्रयादवर्गितं कुर्वीत बुद्धिमान् ।
 मनुष्यपदसञ्चारगन्धं संरक्ष्य यत्नतः ॥ ६२ ॥
 एवं सर्वे(र्वै)विधायार्थं समागत्य वृपालयम् ।
 गर्त्तनिर्वर्तनं राज्ञे लुब्धको विनिवेदयेत् ॥ ६३ ॥
 विजयं क्रियतां देव कौतुकं ते भविष्यति ।
 मृगवेधेनं पूर्यन्ते सायकाः शतसङ्ख्याया ॥ ६४ ॥
 लुब्धकेनैति विज्ञप्तः कौतुकोऽसिमानसः ।
 समाह्वय ततो वाहांस्तोयस्थानं मृगाश्रयम् ॥ ६५ ॥
^५मितैः प्रेम(मो)दचिचैश्च वृतो यायान्महीपतिः ।
 सार्धं कतिपयैराप्तैर्लुब्धकैः प्रेयसीर्जनैः ॥ ६६ ॥

१ A जं । २ A यदका । ३ A त । ४ A श्व । ५ A श्व । ६ A स्तेन । ७ A तो । ८ A स्तरं ।
 ९ A न्व । १० A यकं । ११ A धन पूर्व । १२ A न. वि । १३ A समानसा । १४ A स । १५ A सा ।
 १६ A सि ।

हयानां हेषितं यावन्मनुष्याणां च भाषितम् ।
 न शृण्वन्ति मृगस्तावत् दूरे वां सन्निवेशयेत् ॥ ६७ ॥
 हरितांशुककूपिणैः(सै)हरितांशुकशेखरैः ।
 कङ्कपारैः(ङ्कपत्र)मृददाभिर्हेतुंमा(हेतिभि)श्रावधारिभिः ॥ ६८ ॥
 तीक्ष्णसाहसैः(यक)हस्तैश्च कैश्चिद्दीपमृगान्वितैः ।
 समागत्य पटस्थानं नीलाम्बरपरिच्छदम् ॥ ६९ ॥
 तु(तु)लगर्भो तथा मूर्द्धा गदिकां गर्तमात्रिकाम् ।
 किञ्चिन्मध्यात्पुरोभागे शैद्यां मध्यां(मध्ये)निवेशयेत् ॥ १४७० ॥
 इयामलान्युपधानानि हरिता द्विपदीस्तथा ।
 गर्तस्य पश्चिमां भित्तिं छादयेचीलवाससा ॥ ७१ ॥
 कीलैरुद्धेन न यथा निपतै(ते)न्मुचिका तथा ।
 शय्यायाश्च पुरोभागे धनुंषि विनिवेशयेत् ॥ ७२ ॥
 सायकान्तीक्ष्णफलकान्स्थूलैर्लङ्कर्णान्धुरप्रकान् ।
 पार्श्वगर्तद्वये^{१६} ज्ञानां(नि)लुब्धकान्मृगधारकान् ॥ ७३ ॥
 स्थापयेत्पृथिवीपालो दशपञ्चाष्ट सप्त वा^{१७} ।
 पूर्णभागस्थिते गर्ते भटानाम्नाञ्चिवेशयेत् ॥ ७४ ॥
 ततः सायन्तनीं सन्न्यां निर्वर्त्य पृथिवीपतिः ।
 प्रधानगर्चं प्रविशेत्प्रेयसीभिः^{१८} समन्वितः ॥ ७५ ॥
 शैद्यायां तु स्वयं तिष्ठेत्पश्चाद्भित्त्वै(त्यै)व योषितः ।
 उपविष्टास्ततस्ताश्च द्विपदीः परिधाय च ॥ ७६ ॥
 नियतास्तत्र तिष्ठेयुर्हासचापलवर्जिताः ।
 कियन्तः(तः)प्रसादविनतानांयै(स) नादि(दौ) निवेशयेत् ॥ ७७ ॥
 ताम्बूलधारकं चैव तथा करकधारकम् ।
 ततश्चास्तं गते भौनौ ये स्थिता गर्चके बहिः ॥ ७८ ॥

१ A नी । २ A वीन्ति न शये र । ३ A रा...भिहे । ४ A तु । ५ D क । ६ A धिदि D धिद्दी ।
 ७ A ने । ८ A भौय...गर्चिकां । ९ A ली । १० A राज्यान्तस्थान्ति । ११ A दि । १२ A गतस्य
 पथमनभिति । १३ A किलखेन । १४ A तद्यति । १५ D ग । १६ A यज्ञानाम् । १७ A च । १८ A पञ्चाट् ।
 १९ A स्थाव । २० A सज्यायां । २१ A द्विबोतुनीताम् । २२ D चिन्ता । २३ A य (स ?) D यनादीभि ।
 २४ A नाव ।

मृगाणां दृष्टिर्मागीच्च तैस्स्थानादपसारयेत् ।
 निर्मनुष्ये तु सज्जाते सारङ्गैः रज्जुचालितैः ॥ ७९ ॥
 ततोऽरण्यमृगाः सर्वे समायान्ति पिपासवः ।
 चणकान्विकिरैश्चत्र द्विं (दी) पानां चौरहेतवे ॥ १४८० ॥
 चरन्ति च ततस्ते तु दोरधारकर्चो दिताः ।
 दूरस्थानपि पश्यान्ति सूचयन्ति च वीक्षणात् ॥ ८१ ॥
 नीचदृष्ट्या नीचमृगानुच्चावचमृगांस्तथा ।
 आघ्राणसहितान्लोकानि सूचयन्ति स्वजातिकान् ॥ ८२ ॥
 पुच्छोत्क्षेपात्सुराघाताद् व्याघ्रादीन्मनुजानपि ।
 आसनं मृगयावेधं^{११} कृत्वा स्वस्तिकद^{१२}दुरम् ॥ ८३ ॥
 तिर्यक् चापं विधुं^{१३}त्याथ तिर्यक्^{१४} सन्धाय सायकम् ।
 आगता जलपानार्थं मृगा दीर्घमृगान्तिके ॥ ८४ ॥
 गर्तं दृढं नवं दृष्ट्वा सम्भ्रमाक्षिप्तमानसाः ।
 उद्ग्रीवा स्तब्धकर्णाश्च वीक्षमाणाश्च सम्मुखम् ॥ ८५ ॥
 गर्तान्तर्दत्तनेत्राश्च सुविष्टब्धशरीरकम् ।
 वञ्चयेद्दीक्षणं तेषां हस्तपादाद्यकम्पनैः ॥ ८६ ॥
 स्याणुवन्निश्चलो भूत्वा गर्तमध्ये स्थितो जर्नः ।
 चौरार्थं विनतग्रीवः पानार्थं चलिते तैया(वलितस्तथा) ॥ ८७ ॥
 युद्धार्थं कुपितेना(तोवा)पि तिर्यग्ग्रीवे(वो)ऽथवा मृगे(गः) ।
 विनिगुह्य निजं कार्यं गर्तकण्ठसमाननम् ॥ ८८ ॥
 तोयस्थितमिष्वीं (वेश्वा)सं समकोटिद्वयं दधन् ।
 वञ्चितपेक्षणं भूभृदन्यचित्तं मृगं हठात् ॥ ८९ ॥
 बाणेनाकर्णकृष्टेन विध्येत्कलान्तरं दृढम् ।
 अङ्गणे पतितं^{१५} कर्णे मृगं क(म)र्षिण पीडितम् ॥ १४९० ॥

१ A हस्तान्ता । २ D न्तस्था । ३ A क । ४ A वा । ५ D विचरन्तिततस्ते । ६ D वादिनः । ७ A
 विचक्षणान् । ८ D adds this line । ९ A ता लो । १० A का सू । ११ A दिम् । १२ A ध ।
 १३ A दृढ । १४ A ह । १५ क । १६ A दि । १७ A सुविष्टं च D सुविस्तब्धशरीरकान् । १८ A ता ।
 १९ A नाः । २० A वा । २१ A ता । २२ A प्त । २३ D द्यु । २४ A श्रा । २५ A तैके ।

उपानद्रूढपादैस्तु बद्ध(न्ध)कैरन्यतो दृढम् ।
सायकान्पतितास्तद्वृद्धङ्गणादपकर्षयेत् ॥ ९१ ॥

क्रीलालं पांशुना छाद्यं यथा गन्धो न जायते ।
एवं पानीयंजा प्रोक्ता मृगया मृगयोत्तमा ॥ ९२ ॥

सुखावर्हा नरेन्द्राणां सर्वभोगसमन्विता ।
यतोऽस्यां शीतला ज्योत्ना शय्या मृद्धी सुखावहा ॥ ९३ ॥

मनोरमा[च]ख्याता भू(खाता भूः)स्वाद्यं ताम्बूलमुत्तमम् ।
प्रसादचिचकैर्गोष्ठी विद्यते सुखदारिणी ॥ ९४ ॥

अनीयासेन लैभ्यन्ते सम्प्राप्ता मृगजातयः ।
अन्यासु भ्राम्यन्ते पादैर्धर्मैश्चोऽनुभूयते ॥ ९५ ॥

न ताम्बूलं न पानीयं न कान्तिं न सुहृज्जनाः) ।
प्रमादो व्याघ्रसपादिर्दुःखमौयाससम्भवेभ्य ॥ ९६ ॥

तृपाणामपि जायेत तस्मादेतौ न संश्रयेत् ।
दात्रांशिना परिच्छेष्टे तृणपल्लववञ्जिते ॥ ९७ ॥

वने^२ बुभूक्षिताः सर्वे मृगाश्चोतपर्षाडिताः ।
निष्पर्षावल्करी (रीं) मृद्धी फलपुष्पसमन्विताम् ॥ ९८ ॥

कोमलौन पल्लवौन भैक्ष्यानश्वत्थाविद्रुमोद्भवान् ।
मधु^३कैस्य फलं पुष्पं पक्वं चिञ्चौफलं तथा ॥ ९९ ॥

मदनस्याहिमारस्य बकुलोदुम्बरस्य च ।

धात्र्याः पिण्डीकृतस्यापि कामं स्म(काश्म)यार्श्चूतकस्य च ॥ १५०० ॥

१ A वैद्य । २ A न हृत् । ३ A द्वे । ४ A ये । ५ A ति । ६ D वा । ७ A तोग मन्वि । ८ A वि । ९ A यो । १० D नभ्या । ११ A तुल्य । १२ A तु । १३ A धर्मैकशोल्लस्यते । १४ A म्बु । १५ A नि । १६ A न्ता सुहृज्जना । १७ A क । १८ A खः मासाय । १९ A व । २० A जा यंते । २१ A तान् न D ताः न तस्माः । २२ A पा । २३ A ख । २४ A वने बुभूक्षिता । २५ A श्वतिय । २६ A पिडीता । २७ A धन् । २८ A द्वि । २९ D तान् । ३० A लप । ३१ A वा । ३२ A तस्मा अश्वत्थाविद्रुमवत् । ३३ D मृग । ३४ A विवा । ३५ D मेद । ३६ A पीठीक । ३७ D अश्व ।

हरितं हरी(रि)मन्यञ्च फलपुष्पसमन्वितम् ।

कणिशं यावनालस्य क्रमशश्चारयेन्मृगान् ॥ १ ॥

तटाके वा तथोद्याने मृगसञ्चारभूमिषु ।

चारसक्ता मृगाः सर्वे परं विश्वासमागताः ॥ २ ॥

आरु(मनु)र्ध्वेभ्यो भयं न्यक्त्वा चरन्ति चं बुभुक्षिताः ।

गते वा पूर्ववत् स्थित्वा विटपं वा समाश्रिताः (तः) ॥ ३ ॥

पुरो दीपमृगान्कृत्वा सारङ्गान्[न]हरिणौत (णांस्त) था ।

अपराहे ऽर्धेवा रात्रौ मृगागमनकालवित् ॥ ४ ॥

दिवा चेद्भ्रूग्र(गु)हे स्थित्वा यत्र स्थाने त्वलासितौ(तः) ।

विटपं वा समाश्रित्य तलच्छायां वै मृ(यमनु)त्तमम् ॥ ५ ॥

रजन्यां गर्तमर्ध्यांस्य मृगान्विध्येन्महीपतिः(ः) ।

सारङ्गैर्नहरिणानेणैर्नैर्हसम्बैरकौनपि ॥ ६ ॥

कथितेन प्रकारेण पापध्यां मारयेत्सर्वयम् ।

वैरसा(हान्)स च मागस्तु विस्तारेण प्रवक्ष(क्ष्य)ते ॥ ७ ॥

पुष्टा एव हि मार्यन्ते ततः पौष्टास्तु(पुष्टास्तु) सूचका(कः) ।

क्रोडानां पदवीं वीक्ष्य तिर्यक् शक्त्या न्यसेत् क्रमात् ॥ ८ ॥

शुष्कपत्रेषु चणकान्पुञ्जितान्गुष्टिसम्मितान् ।

व्याममात्रान्तरे पुञ्जान्पङ्क्तिस्थान्दण्डवक्रयसेत् ॥ ९ ॥

दण्डो नाम स विख्यातः कोलाणीं चरकर्मणि ।

एवं विन्यस्य तं दण्डमास्वादय (द्य च) वने निशि ॥ १५१० ॥

१ D हरिमन्यस्य वृक्षस्य । २ A निसंयवेनवि । ३ A मक्षारयेन्मृगा । ४ D य । ५ A सं वा ।
६ A त् । ७ A रे । ८ A ता । ९ A ध्यत्योतयं त्यका । १० A वा । ११ A ता । १२ A वस्थि ।
१३ D वा । १४ A ता । १५ A राद्धि । १६ A गाकृ । १७ A णसुखा । १८ D तथा ।
१९ A निश । २० A वे । २१ D छत्रे । २२ D ते । २३ A पे । २४ D सा । २५ A छा । २६
D च । २७ A ध्य । २८ A क्कहा । २९ A न्वेणा । ३० A नव । ३१ D संव । ३२ A फा । ३३ A
व्या । ३४ A स्य । ३५ A वा । ३६ A स । ३७ D च । ३८ A ग । ३९ A त । ४० A छा ।
४१ A कोनन । ४२ A वि । ४३ A क्षे । ४४ A सेक । ४५ A पुज्यायंकी D पलां पङ्क्तिदण्डं च विन्य ।
४६ A त । ४७ A नी । ४८ A स्य ।

पोत्रिणां लुब्धकः संज्ञा दिवा वि(वी)क्षत दण्डकं (के) ।
 सूकरैर्दंड (ण्ड) पङ्क्तिस्था(स्थां)श्चणकाम(न्म)क्षिता अ(न)पि ॥ ११ ॥
 वर्ष (र्ध) येत तदा दण्डमभी[ष्ट]स्थानकं प्रैति ।
 पल्लवं वा तडागं वा विविक्तं वा प्रदेशकम् ॥ १२ ॥
 दण्डपङ्क्तिं नयेत्तत्र क्रोडांस्तदसुर्यायिनैः ।
 दण्डमार्गे तु संलयाः सूकराश्चणकोत्सवाः ॥ १३ ॥
 अ (आ) यान्त्यभिमतं स्थानं बहवो दण्डकान्तरे ।
 विकिरेच्चणकांस्तत्र बहु(हृ)नां चारकारणीत् ॥ १४ ॥
 चरन्ति सूकरास्तत्र स(सु) लुब्धैः प्रत्यहं निशि ।
 वायोरधस्ततोदे(नोद्दे)शे महिषं दूरतस्तरौ ॥ १५ ॥
 बध्नीर्यान्मृगयातञ्ज्ञो विश्वासार्थं निशात्रयम् ।
 तर्तैः क्रमात्समीपस्थं कुर्वति महिषं सुधीः ॥ १६ ॥
 महिषान्क्षुञ्चये(त्तु भये)त्यक्ते पोत्रिभिस्तु निशाष्टके ।
 ताणीं(णीं) नराङ्गतिं कृत्वा महिषस्योपरि न्यसेत् ॥ १७ ॥
 निशाद्वयै व्यतीते तमारोहेन्मृगयुः स्वयम् ।
 सञ्चार्या महिषैस्तेन यत्नैर्द्रन्धवहादधः ॥ १८ ॥
 पाणिपादस्य चैलनं दर्शयेच्च शनैः शनैः ।
 चैलनाश्च भये त्यक्ते क्षिपेच्चणकमेककम् ॥ १९ ॥
 तस्यै गन्धं समाघ्राय किञ्चित्क्षुभितमानसैः ।
 घर्घरं निस्वनं कृत्वा कैशास्तुलिप्य सर्वतः ॥ १५२० ॥

१. A पत्रिणी । २. A लुब्धकः । ३. D दहं । ४. A ति । ५. A प । ६. A वक्त । ७. A क्षि । ८. A त ।
 ९. D लां । १०. D शा । ११. A न । १२. D ने । १३. A तु । १४. A मा । १५. A क्व । १६. A सव ।
 १७. A तति । १८. A क । १९. A समा । २०. A लाः । २१. A रे । २२. A मा । २३. D स्त ।
 २४. A त्र । २५. A त्र । २६. A श । २७. A रकं । २८. A वि । २९. A विः । ३०. D लुब्ध । ३१.
 A तिष्ठ । ३२. A कृति । D कृती । ३३. A विन्य । ३४. A य । ३५. A ला । ३६. A र्यां । ३७. A हिस्ते ।
 ३८. A मा । ३९. A प । ४०. A या । ४१. A त । ४२. A ल । ४३. A त । ४४. A च । ४५. A सा ।
 ४६. A तु । ४७. A सा । ४८. A प । ४९. A को । ५०. A नृ । तिमा । ५१. D शः ।

श्रवसां सैम्मुस्वीकृत्यं पुच्छैर्मुन्नम्य सम्भ्रमात् ।
ग्रासलुब्धास्ततः क्रोडाश्चरन्ति चणकान्पुनः ॥ २१ ॥

एकद्वित्रिक्रमात्तेषां चणकान्निक्षिपेद् बहून् ।
ततो गन्धं सहन्ते तं सु(स्)करा ग्रासलालसाः ॥ २२ ॥

प्रसृत्या सम्मितान्पश्चाच्चणकान्निक्षिपेत् पुनः ।
चणकक्षेपसमये शब्दं कुर्याच्छनैः शनैः ॥ २३ ॥

एवं शब्दसहान्कुर्याद्ग्राहान्मृगयुश्चरान् ।
ततो यष्टिं समादाय पृष्ठिकण्डूयकं चरेत् ॥ २४ ॥

ततोऽवतार्य महिषांकि (स्कि) यद्भिर्दिवसैः सुधीः ।
हस्तेन चणकान्दद्यात्पिष्टपिण्डांश्च लुब्धकः ॥ २५ ॥

ततः कण्ठे निवन्धीयाद् घण्टां(ण्टां) नादैवतीं शुभांम् ।
एवं विश्वासमानीर्यं नाम कुर्यात्पृथक् पृथक् ॥ २६ ॥

बहवो महिषारूढाः सैवीकुर्वन्त्यथ सूकरान् ।
एवं संयोजितान्कोलान्पृथक्स्थानस्थितान्बहून् ॥ २७ ॥

एकत्र मेलने तज्ञो विपिनं सुरर्वंधामानि ।
निर्जनं तृणभूयिष्ठं लताविटपिसङ्कुलम् ॥ २८ ॥

वासार्थं कल्पयेत् स्थानं सोदकं पोत्रिणां सुखम् ।
विरैलोरुद्रुमस्थाने वेदीं कुर्याद्विचक्षणैः ॥ २९ ॥

हस्तपात्रसमुत्सेषां मध्यभागसमुन्नताम् ।
तस्याः पार्श्वं कटौर्भक्तिं कल्पयेदपचारिणीम् ॥ १५३० ॥

१ A सी। २ A समुखि। ३ D ला। ४ A छ। ५ A त। ६ A सत्र। ७ A श्वा। ८ A
न। ९ A के। १० A तेषां। ११ A निखये। १२ A घ। १३ A त। १४ A सा। १५ D त।
१६ A वा। १७ A नि। १८ A र। १९ A छ। २० D न। २१ A हं। २२ A खा। २३ A प्र।
२४ A ति। २५ D वं। २६ A दि। २७ A वि। २८ A दं। २९ A तो। ३० A ताम्। ३१ A भा।
३२ A या। ३३ A प्र। ३४ A प्र। ३५ A लो। ३६ A रा। ३७ A ताव। ३८ V हु। ३९ A वे।
४० A वं। ४१ A ति। ४२ A त्। ४३ A ये स्था। ४४ A ण। ४५ A स्वां। ४६ A त्। ४७
A दि। ४८ A नं। ४९ A खेवीं। ५० A वं। ५१ A तिलि। ५२ A दं। ५३ A णि। ५४ A

यथा विद्वं न पश्यन्ति मूकरास्त्वेन संस्थिताः ।
 अपरस्मिं (स्मिं)स्ततो वेद्याः पार्श्व(श्वे)स्थानं प्रकल्पयेत् ॥ ३१ ॥
 ऊरुदन्ध (घ्नं) कटच्छर्त्तं विद्धमूर्करवारणम् ।
 वोदिकार्यां प्रकुर्वीत नृपस्थानसमाश्रयम् ॥ ३२ ॥
 हस्तमात्रान्तरं मी(स्था)नं महिषागमकारणम् ।
 वेदिमारोहयेत्कोलाभ्यंत्यहं चणकान्किरैन् ॥ ३३ ॥
 लोभंयेत्पायसै (सैः) पिष्टैर्ग्रासकैश्च सुषिण्डैः ।
 एवं लुंशितान्कुर्याद्वेदिकारोहणे किरि^{३३}[न्] ॥ ३४ ॥
 दिवा यामत्रयादूर्ध्वं चारयेत्सु (सु) करैः^{३३}न्क्रमात् ।
 ज्येष्ठमासात्समारभ्य हेमन्तौर्वाधि पोषयेत् ॥ ३५ ॥
 ततः पुंष्टा भवन्त्येते धृतपिण्डोपमा(मां)गताः ।
 नृपस्य पश्चात्कुर्वीत किञ्चिद्दूने निवर्तते(ने) ॥ ३६ ॥
 मण्डपं सुविशालं च तृणभित्तिसमन्वितम् ।
 तस्य पार्श्वद्वये कुर्याद्वृत्तिं(तिं) कण्टकनिमित्तम् ॥ ३७ ॥
 प्रकुर्वीत तथा[रभ्यां] जनदर्शनरु(रु)पिणीम् ।
 पटं नाम तदारुयात् राजयोग्यं सकौतुकम् ॥ ३८ ॥
 फुडु(फड)भेवंविधं कुर्यान्मृगयुग्मगा^{३३}ह्येत् ।
 ततश्चान्तःपुरैः पुरैः^{३३} सामन्तैर्मण्डलेश्वरैः ॥ ३९ ॥
 प्रसादपात्रैरन्यथ परमण्डलैरपि ।
 वृत्तो^{३३} राज्ञो विनोदार्थमागत्य कियदन्तैः ॥ १५४० ॥

१ A घं । २ A स्व । ३ A त । ४ A ता । ५ A स्मिंश । ६ A या । ७ A कु । ८ A छनं ।
 ९ A छ । १० D याः । ११ D वन्ते । १२ A याम् । १३ A मा । १४ ला । १५ A त्प । १६ A रे ।
 १७ A त्त । १८ A र्या । १९ A डि । २० सुक्षिता । २१ A किं D किरैत् । २२ A दुष्यै । २३ A रा
 क । २४ D षट् । २५ A स । २६ A न्तो । २७ A पृ । २८ A त्वेत्वे । २९ A प्र । ३० A ता ।
 ३१ A कुर्वि । ३२ A किवि । ३३ A सू । ३४ A वयोति । ३५ A द्वा । ३६ A तिककं । ३७ A तम् ।
 ३८ D omits this line । ३९ A खा । ४० D फ । ४१ A र्याष्ट । ४२ A र्यामा । ४३ छ । ४४ A त ।
 ४५ A रे । ४६ A त्रै । ४७ A संयते । ४८ A न्ये । ४९ D लि । ५० A त्त । ५१ A ज । ५३ A त ।

विनिवार्यतरं लोके पटं यौयान्महीपतिः
 पूर्वख्यात्प्र(तान्प्र)वेश्याथ स्वयं च प्रविशेन्तुर्वैः ॥ ४१ ॥
 मण्डपे च महादेवीं प्रेयसीजनसंवृतताम् ।
 यथार्थोर्ग्यासने सर्वान् प्रवेश्य च महीपतिः ॥ ४२ ॥
 मृगयोचितनेपथ्यः कल्पद्रुम ईवापरैः ।
 म(ग)त्वा पूर्वदिन(नि)स्थानमात्मार्थं परिकल्पितम् ॥ ४३ ॥
 दृढकोदण्डमादाय काण्डान्निशितभ्रूलकानि ।
 आहूतान्नामभिः कोलान्महिषैरुदलुब्धकैः ॥ ४४ ॥
 वेद्यामारोपितान्विध्येदाकर्णाकृष्टसायकैः ।
 एकैकं क्रमशो विध्येत्कैशामर्माणि भूषपतिः ॥ ४५ ॥
 पतितानानयेच्छीघ्रं महादेव्याः पुंरो न्यसेत् ।
 एवं तु चौरजा प्रोक्ता मृगाणां पोत्रिणामपि ॥ ४६ ॥
 भूलोकमल्लदेवेन मृगयानन्ददायिनी ।
 आढकीतिलनिष्पावगोधूमचणकादिभिः ॥ ४७ ॥
 पुष्पितैः फलितैः पूर्व(र्ण) क्षेत्रमोयान्ति खादितुम् ।
 मृगाः सुबहवस्तस्मिन्कुर्यात्चोयवदङ्गणम् ॥ ४८ ॥
 गते वा भूयुहे स्थित्वा मृगान्विध्येन्मैराधिपः ।
 मृग्यां क्षेत्रजा प्रोक्ता वैहुसस्यप्रभेदतः ॥ ४९ ॥
 साम्प्रतं कथ्यते सम्यङ् मृगया मार्गसम्भवा ।
 पानार्थं वा(स्वा)दनार्थं वा येनायान्ति पथा मृगाः ॥ १५५० ॥

१ A छोके । २ D वा । १ D ति । ४ A प । ५ A वी । ६ A सं । ७ A तम् । ८ A वा । ९
 A गा । १० A लुवस्या । ११ A हि । १२ A वि । १३ A ला । १४ A नू । १५ A र । १६ A गु ।
 १७ D वा । १८ A वै । १९ A निधि । २० A त । २१ A वा । २२ A हु । २३ A न्या । २४ A
 ति । २५ A लाम । २६ A स्वानरुडुल्ल । २७ A विश्व । २८ A कै । २९ A शतसो । ३० A क ।
 ३१ A तु । ३२ A ति । ३३ A यदि । ३४ A छी । ३५ A पु न्य । ३६ A तु । ३७ A वा ।
 ३८ A F कादिति... । ३९ D adds this stanza । ४० A तै । ४१ A तै । ४२ A पुर्वैति । ४३ A
 मायास्वादितु । ४४ A गा । ४५ A त्म । ४६ A वा । ४७ A यो । ४८ A हल । ४९ A तेक
 ५० A न्तया । ५१ A वै ।

पन्थानं तं समाश्रित्यं गतें वा विटपेऽथवा ।
 धृत्वा दीपमृगानराजा हरितांशुककञ्चुकः ॥ ५१ ॥
 पैश्वकैर्लुब्धकैर्युक्तो विध्येद्रात्रौ दिवाऽपि वा ।
 दिवा चेल्येयसीस्थानं किञ्चिद्दूरे प्रकल्पयेत् ॥ ५२ ॥
 गुल्मवद्विष्टपैश्छन्नं कुर्यात्स्थानंमलक्षितम् ।
 मार्गजैर्व समाख्याता कथ्येते(त) ऊषरोद्भवौ ॥ ५३ ॥
 ऊषरं स्थानमागत्य ने(ले) हनाज्जातगतके ।
 पर्वतस्य तटे कूले सरित्तः पर्वतस्य वा ॥ ५४ ॥
 मुँखं प्रवेश्य खादन्ती(न्ति) मृत्तिकैां लवणान्विताम् ।
 तत्र वायुगतिं ज्ञात्वा तिष्ठेच्चं विटपान्तरे ॥ ५५ ॥
 मृत्तिकैां लेलिहैांनांस्तान्निम्नदेशे व्यवस्थिताम् ।
 पृष्ठेनंशे दृढं विध्येद्यथा हृक्षो विभिद्यते ॥ ५६ ॥
 उ(ऊ)षजा मृगया प्रोक्ता वैचिमि दीपमृगोद्भवौ ।
 सारङ्गहरिणादीनां दीपानां वैचिमि लक्षणम् ॥ ५७ ॥
 रूँपतो गुणतश्चैव वैचिसश्च विभर्गतः ।
 वर्णोर्हि(क्षि)ता महाकार्याः सारङ्गसर्तैरुर्णोः श्रु(शु)र्भोः ॥ ५८ ॥
 अभीखाः(वः) स्थिरा धीरास्तथा र्पासुसहिष्णवः ।
 लोहं कुटिलपयन्तं मुखरज्ज्वौ समायुतम् ॥ ५९ ॥
 प्रान्तयोर्वर्ज्यो रज्ज्वौ दीर्घया सुत(सुनि)योजितम् ।
 अन्तरे क्रकचौकारं विभ्रमः कंट(मत्कट)कं गले ॥ १५६० ॥

१ A यथा । २ A ल्ये । ३ A ये च प्रेल छुकेर्युक्तो । ४ A शे । ५ A सि । ६ A किचिदु ।
 ७ A व । ८ A गुपै । ९ A स्या । १० A मन । ११ A व । १२ A धयान् । १३ A वं । १४ A जात् ।
 १५ A कु । १६ A र । १७ लवस्य । १८ A छ । १९ A क । २० A ता । २१ A ति । २२ A व ।
 २३ A का । २४ A तास्तानिमि । २५ A ता । २६ A इप्रष्ठ । २७ A ध्योय याप्य । २८ D व । २९ A
 ति । ३० A ति । ३१ A सीदथि । ३२ D वाम् । ३३ A दि । ३४ A फल । ३५ A स्य । ३६ A वैवं ।
 ३७ येवेसद्य । ३८ A ता । ३९ A क्षणतः । ४० A या । ४१ A छ । ४२ A णा । ४३ A ता ।
 ४४ A अति D आभी । ४५ A वा । ४६ A पाससहीण्युव । ४७ A ता । ४८ D न्त । ४९ A द्वा ।
 ५० A व । ५१ A चा । ५२ A दि । ५३ D सुनिश्चितम् । ५४ A वा । ५५ A द्तः । ५६ A कंट ।

सव्यापसव्ययोः कर्षे ग(द्र)र्षेनागमयोरपि ।
 शिक्षितास्ते वराः प्रोक्ताः सारङ्गन दीपसंज्ञिताः ॥ ६१ ॥
 मुक्तांश्चाभीरवः शस्ताः(ः) पोषकस्यानुयार्यिनः ।
 चरैकग्रासलोभेन ये न मुञ्चन्ति पोषकम् ॥ ६२ ॥
 वन्यैर्भूगैर्मिलित्वापि ये न गच्छन्ति ते न(व)रैः ।
 हरिणी^१ तरुणी रम्या शूरा^२ धीरा सुशिक्षिता ॥ ६३ ॥
 मुखरी रज्जुसन्धारकोविदा सा प्रर्षस्यते ।
 दलितार्णव शत(त्र)शृङ्गं तमेणं भण्डकं विदुः ॥ ६४ ॥
 हरिणीरूपसङ्काशं गौरवर्णं शुभं वदेत् ।
 युवानमटवीमध्ये विधृतं पार्श्वरज्जुभिः ॥ ६५ ॥
 भण्डकत्वंसमायातमेषाम(णमा)टविकं (का)विदुः ।
 अयं स्वभावतो भीरुर्नैव काप्युपयुज्यते ॥ ६६ ॥
 लावण्यमुपयोगोर्ष्यं लब्धकैरवधैरिर्षः ।
 भण्डुको हरिणी वापि हरिणान्न विभेति चेत् ॥ ६७ ॥
 विटपादिविनोदेषु विनियोगस्तैर्योर्भवेत् ।
 निर्मासस्तुं समुद्देशः पीनी च मदकोशकौ ॥ ६८ ॥
 स्कन्धादधस्तथा स्थूलत(स्त) मुंशृङ्गे मनोहरे ।
 अङ्गानि च विभक्तानि^१ रागस्योत्कटता तथा ॥ ६९ ॥
 क्रोधो महोश्च यस्यास्तिर्ह(ह)रिणं तं प्रशस्य(चक्ष)ते ।
 रागवान् कोपयुक्तो यो दशद्रुमां च वर्तते ॥ १५७० ॥

१ A व्यास । २ A योक । ३ A र्ष । ४ A मा । ५ A सि । ६ A स्त । ७ A रामो । ८ A कासा ।
 ९ A दि । १० A ता । ११ A स्तास्वाती । १२ A न । १३ A ल । १४ A रा । १५ A णि । १६ A
 स । १७ A धि । १८ A सस्य । १९ A दंड । २० D णी । २१ A तड । २२ A दु । २३ A णि । २४
 A सं । २५ A ण । २६ A तं । २७ A हे । २८ A वि । २९ A यसंतीड । ३० A तं । ३१ A च ।
 ३२ A वै । ३३ A दु । ३४ A ता । ३५ A ति । ३६ A नैव । ३७ A ण्क । ३८ A सा । ३९ A व ।
 ४० A त । ४१ A तै । ४२ A रणि । ४३ A विते । ४४ A जतत । ४५ A मन्नु । ४६ A दे । ४७
 A नैमर्द । ४८ D नू । ४९ A ऽसानि । ५० A त । ५१ A ति । ५२ A हा । ५३ D न्यो । ५४ A अयो ।

लावयित्वा तु तं शृङ्गे दीपार्थं धारयत्सुधीः ।
 धृतस्तु बध्यते शृङ्गे रज्वासो(सौ) मेढके दृढम् ॥ ७१ ॥
 भ्राम्यः प्रातश्च सायं च धृतशृङ्गो जनान्तिके ।
 पञ्चाशै(श्रपै) दिवसेयातिमुखे रज्जुं निवेशयेत् ॥ ७२ ॥
 धृतशृङ्गं प्रमुञ्चेत् धृत्वा दोरं मुखे स्थितम् ।
 तेनैव भ्रामयोन्नित्यं हरिणं जनसंसदि ॥ ७३ ॥
 दशरात्रे व्यतीते तु भण्डुकं पुरंतः क्षिपेत् ।
 तत्पुच्छदेशमाग्राय पांतयित्वा तु कर्णको ॥ ७४ ॥
 रोमाश्चिताङ्गो रागोन्धः पुच्छमुन्नम्य कामुर्कः ।
 आरुरुक्षुस्तदा पूष्टं वारंवारं मुदान्वितैः ॥ ७५ ॥
 धावत्यनुसरन्वेगाद् भण्डुकं हरिणस्ततैः ।
 ईदृग्निधो वरः प्रोक्तैः कृष्णसारस्तु लब्धकैः ॥ ७६ ॥
 कोपाधिकैश्चेद्युद्धार्थं योज्यते भृगयाजुषैः ।
 करतो हरिणा मुक्तां मुक्तसारङ्गवद्वराः(ः) ॥ ७७ ॥
 दीपलक्षणमित्येवं कथितं सोमभूमिजा ।
 वर्षाकाले तु सम्प्राप्ते हरिच्छङ्खुलकानने ॥ ७८ ॥
 पश्चिमे मूर्ध्नि वाति निदाघे निर्गते वृषः ।
 पार्श्वे प्रातरुत्थाय पापार्थिकजनैर्वृतः ॥ ७९ ॥
 पापार्थि(र्धि) दीपमृगजां सेवते पृथिवीपतिः ।
 सारङ्गान्वीक्षयेद्ये रनादद्वेष्यां स्वेच्छया स्थितान् ॥ १५८० ॥

१ A जु । २ A द्वि । ३ A र्थ । ४ D यन् । ५ A धी । ६ A तेडु । ७ A ङ्गा । ८ A टा ।
 ९ A लाम्यपा । १० A सीधे व । ११ A वि । १२ A ख । १३ A ति । १४ A वैत्य । १५ A ला ।
 १६ A निता । १७ A ति । १८ A तेडु । १९ A न । २० A पतई त्याजु । २१ A कै । २२ A गे । २३
 A छ । २४ A कम् । २५ A क्ष । २६ A था । २७ A प्र । २८ A तम् । २९ A गातेडु । ३० A त ।
 ३१ A द्र । ३२ A र्त । ३३ A क । ३४ A वलुत्वव । ३५ A तेडुशार्थे । ३६ A धे । ३७ D काः ।
 ३८ A क शा D क्तः सा । ३९ A द्दरा । ४० A द्वि । ४१ A ला । ४२ A त्तुडा । ४३ A छाड । ४४
 A मार । ४५ A व । ४६ A पाप । ४७ A दि । ४८ A नां । ४९ A प्रथमि । ५० A ति । ५१ A नो ।
 ५२ D थाना । ५३ A दृढ । ५४ A छ । ५५ A ता ।

न पश्यन्ति यथा ते च वीक्षेरंल्लुब्धकास्तथा ।
 सैमीराभिष्टुखं यत्र शाखाछन्नाङ्गयष्टयः ॥ ८१ ॥
 अथवीक्षासि(ति)रोधाना(नाः)पश्येयुः पृश(ष)तां छं(ताञ्च)नैः ।
 आसीवा(ना)न्नदतो वीपि प्रष्टे(ष्टै)कसुपवेशयेत् ॥ ८२ ॥
 अत्र स्थित्वा निरीक्षस्व चलितांनुगच्छतान् ।
 यथा त्वां ते न पश्यन्ति तथा गच्छे शनैः ॥ ८३ ॥
 पत्राणि विकिरेद(रन्न)प्र बुद्धिमान्त(भ)व लुब्धकं ।
 त्वै(त)मेकं च समादिश्य सं(त)दन्यावैपसृत्य च ॥ ८४ ॥
 दृष्टिमात्रान्तरे त्वेकं तं पश्येत्ति(श्यन्तन्नि)वेशयेत् ।
 ततश्चै(कः) समागच्छेद्विद्विषैर्विकिरन्य(न्न)पि ॥ ८५ ॥
 नृपान्तिकं समागत्य दृष्टास्तिष्ठन्ति भूमिप ।
 इति विज्ञापितो राजा निवार्य सहैर्वर्तिनाम्(नः) ॥ ८६ ॥
 द्वित्रैश्च लुब्धकैर्युक्तो दीपसारङ्गहस्तकैः ।
 विकीर्णमृगमार्गे वै हयारूढो महीपतिः ॥ ८७ ॥
 आगत्य च किर्यद्वरं तेन ख्यार्ता (तो) नरेश्वरैः ।
 वाहादवतरेचत्र छं(स्थ)लं पश्यन्मृगोचिंतम् ॥ ८८ ॥
 कृत्वा तु जङ्घयोस्त्रैणं कीटकण्टकवारणम् ।
 चापमादाय हस्तेन काण्डपञ्चकसंयुतम् ॥ ८९ ॥
 दीपमन्येन हस्तेन शिक्षितं पृषतां(तं) वरम् ।
 विज्ञौ विश्वाससंयुक्तौ दीपसारङ्गहस्तकौ ॥ १५९० ॥

१ A ल्य । २ A विक्षरं । ३ D तं । ४ A मि । ५ A ति । ६ A शोषा । ७ A वाक्षि । ८ A ना । ९ A पक्षे । १० A छनौ । ११ A सि । १२ A द । १३ A ना । १४ A प्रष्टेकम् । १५ A स्यः ।
 तां च । १६ D क्षेत । १७ A लीमिता । १८ D व । १९ A चां । २० A शस्य । २१ A छ । २२ A नै । २३ A यन्त्रा । २४ A करान्य । २५ D सि । २६ A जी । २७ D कः । २८ A मेकं । २९ D शवत्या ।
 ३० D य । ३१ A छम । ३२ A न । ३३ A पाविकरन्य । ३४ A क । ३५ A छ । ३६ A तृपप
 भूमिपम् । ३७ A बलिनां D वर्तिना । ३८ A त्रिष । ३९ D युक्तै दौ । ४० A कै । ४१ A क । ४२ A द ।
 ४३ A हि । ४४ A द् । ४५ D ताना । ४६ D तान् । ४७ A र । ४८ D तत्र । ४९ A पश्य ।
 ५० A गान्धिते । ५१ A फवा । ५२ A जु । ५३ A स्तापा । ५४ A दि । ५५ A नो । ५६ A शिक्षिते ।
 ५७ A प्रवर्ते । ५८ A शो । ५९ A दि ।

लब्धकावनुगच्छेतां सावधानौ तृपेरितौ ।
 अन्तरस्थान्तिके(निको) गत्वा पुरस्थमनुबोधयेत् ॥ ९१ ॥
 तेनाहृतास्ते गच्छेयुर्गुणभिर्द्वै(यवसैर्द्वै)तमूर्तयः ।
 सारङ्गा दक्षिंतास्तेन स्वेच्छार्सञ्चारवर्तिनः ॥ ९२ ॥
 विघ्नन्तो विटपान्केचित्केचिच्छीलाटतावहा(हवाः) ।
 शयानाः कुत्रचित्केचित्केचिद्रोमंथ (मन्थ) कारिणः ॥ ९३ ॥
 तृणग्रासरताः केचित्केचित्कर्णद्वयनोद्यताः ।
 एवंविधैर्नृमृगान्दृष्ट्वा विविच्य विटपावलीम् ॥ ९४ ॥
 विशेष्युर्भृगुसार्थस्य दृष्टिं हित्वा शनैः शनैः ।
 वीक्ष्यमाणेषु तिष्ठेयुः प्रविशेयुश्चरतुं च ॥ ९५ ॥
 पुरा दीपमृगान्कृत्वा त्रंजेयुर्जातुभिः शनैः ।
 स्तब्धैर्ङ्गाः स्तब्धकर्णैश्च प्रसारितशिरोधरैः ॥ ९६ ॥
 वीक्ष्यन्ते श्रे(चे) दविश्वस्ता विश्वस्तैः शिथिलाङ्गकैः ।
 चरन्तो विलिहन्ताङ्गमासीना मिलितक्षर्णैः ॥ ९७ ॥
 विश्वस्तास्ते मृगा ज्ञेया मृगचेष्टैर्विशैरिदैः ।
 विश्वस्ताते समायान्ति मृगा दीपमृगान्तिकम् ॥ ९८ ॥
 संयोगार्थं रंतौ (ता)र्थं वा युद्धैर्वा वा रूपान्वितः(ताः) ।
 स्वल्पं विटपमासाद्य तिष्ठेत्स्वस्तिकदुर्दुरे ॥ ९९ ॥
 मध्ये विटपके तिष्ठेदालीढैस्थानके तृपैः ।
 उन्नतं तरुमाश्रित्य वैशारखं स्थानमाश्रयेत् ॥ १६०० ॥

१ A छे । २ A धातौ । ३ D र । ४ A तिगं । ५ D तलुच्छ । ६ A स्तेनाहृति प्रजलेयुक्त्वे-
 संभुवर्तपूर्त्तय । ७ A शि । ८ A मं । ९ A न । १० A विर्यदपाकेकेपिल्लिहाटता । ११ A विचेविकेचिद्रोमंथ ।
 १२ A णा । १३ A ता । १४ A विकं । १५ A ष्टु । १६ A तां । १७ A धाम् । १८ A चि ।
 १९ A लिम् । २० A घ । २१ A द्वै । २२ A नै । २३ A नै । २४ A वि । २५ A यु । २६ A लुव ।
 २७ A रादि । २८ A गा । २९ A इ । ३० A जानुति । ३१ A नौ । ३२ A त्वां । ३३ A ल् ।
 ३४ A णं । ३५ A स्ता । ३६ A रा । ३७ A विततिंते । ३८ A स्या । ३९ A सि । ४० A क ।
 ४१ A व । ४२ A न्ता । ४३ A मित । ४४ A णा । ४५ A वे । ४६ A सारदे । ४७ A दि ।
 ४८ A र्थं । ४९ D झपाना । ५० A धा । ५१ A हेस्व । ५२ D करे । ५३ A ङ्ग । ५४ A प ।
 ५५ A तं । ५६ A षं । ५७ D ज्ञे ।

समपादेन वा तिष्ठेत्सन्धाय निशितं शरम् ।
गोपयित्वा तरौ गात्रं वञ्चयित्वा मृगेषणम् ॥ १ ॥

सारङ्गमागतं विद्येत् कर्णान्ताकृष्टसायकः ।
वेदैर्दीपमृगैरेवं निहन्यात्पृषतान्बहून् ॥ २ ॥

मुक्तसारङ्गवेळ(घ)स्य विधिं वक्ष्यामि साम्प्रतम् ।
अनेनैव प्रकारेण मुक्तसारङ्गदीपकैः ॥ ३ ॥

प्रविश्याश्रित्य विटपं तिष्ठेत्स्वयमकम्पितैः ।
ततस्ते मुक्तसारङ्ग गच्छन्ति पृषतान्तैकम् ॥ ४ ॥

मिलित्वा वन्ययूथेन क्रीडन्ति क्षालितौङ्गकाः ।
अन्योन्यमुखमाघ्राय धौतगन्धर्मलक्षितम् ॥ ५ ॥

परं विश्वासमागत्य विहरन्ति यथासुखम् ।
विकीर्य चणकानग्रे छोटिकादानसंज्ञया ॥ ६ ॥

ततः स्वपोषकाहूतैः समायान्ति तदन्तिकम् ।
दीपैः सार्धं समायान्ति वन्याः सारङ्गकाञ्चु(दु)तम् ॥ ७ ॥

अयमेकप्रकारोऽर्थं द्वितीयोऽथ (पि) निगद्यते ।
बलीवर्द्ध तिरोधाय परिभ्रम्यातिदूरतः ॥ ८ ॥

गच्छन्तमनुगच्छन्तो मुक्तौ सारङ्गदीपकाः ।
सहस्रासन(न्न)भाग्णेण पोषके दत्तचक्षुषः ॥ ९ ॥

वन्यैर्मृगैर्मिलन्त्येते मुक्तसारङ्गदीपकाः ।
पोषकैः पवनस्यार्थैः समागत्य मृगान्तिके ॥ १६१० ॥

१ A छ । २ A त । ३ A ध्ये । ४ A ण्ण मायकं । ५ A व । ६ A दीय । ७ A हु ।
८ A वासुक । ९ A लेय । १० A त्यकै । ११ A प । १२ A छेत् । १३ A ता । १४ A न्त ।
१५ A मी । १६ A त्रि । १७ A तागका । १८ A पां । १९ A व । २० A कि । २१ A ता ।
२२ A ते । २३ A पै । २४ A र्ध । २५ A न्या । २६ A ड्ड । २७ A रेण । २८ A र्द । २९ A तृगाव-
वुरत । ३० A छेत् । ३१ D क्त्वा । ३२ A दिपका । ३३ A स्थान । ३४ A बहु । ३५ A अ ।
३६ A लि । ३७ A म् । ३८ A दिपकं । ३९ A क । ४० A च । ४१ A न्तकौ ।

निविष्टो लक्षितो^१ भूत्वा तिष्ठेदीपस्य पोषकैः ।
 बलीवर्दतिरोर्धानं(नाः)वेष्टयन्ति समन्ततैः ॥ ११ ॥
 ततो नृपं समाहूय कृत्वा शाखिनमाश्रयम् ।
 निर्व्वाय विटपानग्रे पृष्ठे पार्श्वे समन्ततः ॥ १२ ॥
 देवीनामाश्रयैः^३ स स्यान्नृपपाश्रात्यभोगतः ।
 लुब्धकानां पुरोभागे विटपान्तरितस्तथै^४ ॥ १३ ॥
 पूर्व^५ प्रकरपयेत्स्थानमानयेत्पोषकैस्ततः ।
 पोषकस्य समायान्ति संज्ञया दीपका मृगाः ॥ १४ ॥
 वन्यास्तांननुगच्छन्ति बलीवर्दतिरोहितैः ।
 ततैः समीपमायातान्सारङ्गंश्चलनोर्वैतान् ॥ १५ ॥
 विध्यैत्कर्णान्तकृष्टेन बाणेन निशितेन च^६ ।
 रुहमनेन मार्गेण शम्बरान्हरिणानपि ॥ १६ ॥
 मुक्तद्वी(दी)पमृगैर्युक्तान्विध्येद्विश्वम्भरापति^७ : ।
 पातः षण्मासिकः प्रोक्तो वर्कडो हरिणो भवेत् ॥ १७ ॥
 अत ऊर्ध्वं^८ तु वाघेरो वर्षमेकं निगद्यते ।
 ऊर्ध्वं^९ नामत्वत ऊर्ध्वं तनु
 मासषड्भू^{१०} ततो याते मसुलः परिकीर्त्यते ॥ १८ ॥
 तत (तः) संवत्सरा^{११} ऊर्ध्वं कृष्णसारो भवेन्मृगैः^{१२} ।
 गुल्ममार्गद्वीगुल्मी^{१३} कृत्वा सीमां समन्ततैः ॥ १९ ॥
 स्वीकुर्वन्त्यटवीं तत्र सहते नान्यमेणकम्^{१४} ।
 ऊर्ध्वं^{१५} स्थितम्
 आदाय हरिणीदीपं गच्छेत्तस्यान्तिकं नृपः ॥ १६२० ॥

१ A ते घृत्वा । २ A दी । ३ A क । ४ A दा । ५ A याति । ६ A त । ७ A हु । ८ A धाव ।
 ९ A छ । १० A वि । ११ A अ । १२ A सागत । १३ A त्वा । १४ D एवं । १५ A कल्पय । १६ A कसूत ।
 १७ A स । १८ A दि । १९ A गा । २० A स्तानग । २१ A तः । २२ A त । २३ A पयात ।
 २४ A य । २५ A वे । २६ A ता । २७ A त । २८ A ति । २९ A यो । ३० D कडा । ३१ A उर्ध्वं तु
 वाघै । ३२ A म् । ३३ D omits this line । ३४ A समास । ३५ A हु । ३६ A ता । ३७ A ते ।
 ३८ A कि । ३९ A स । ४० A हु । ४१ A वे । ४२ A गा । ४३ A रि । ४४ A त्वा । ४५ A त ।
 ४६ A न्यटवी । ४७ A क । ४८ D omits this line । ४९ A णिदि ।

आश्रित्य विटपं राजा चालयन्हरिणीं पुरैः ।
 दर्शयेद्वी(दी)पमेणस्य निगूहितनिजाङ्गकम् ॥ २१ ॥
 हरिणं भण्डुकासक्तमारोहन्तं स्मरावरम् ।
 आत्मनः पश्चिमे भागे दर्शयेदूर्ध्वदेशतः ॥ २२ ॥
 कामासक्ता मृगाः प्रोक्ताः सवर्णा यान्ति सत्वरम् ।
 तत्र वेध्यां मृगैः शीघ्रं सम्मुखोऽपि महीशुजा ॥ २३ ॥
 आगर्त्य दूरतो स्थित्वा यदि नायाति कातरः ।
 पांश्चात्यमानयेदेणं तथा भण्डुकसंयुतम् ॥ २४ ॥
 हरिणं भण्डुकासक्तं धृत्वैव पुरतो व्रजेत् ।
 हरिणो(णं) भण्डुको(कं) वापि धृत्वान्यस्तमनुव्रजेत् ॥ २५ ॥
 अन्यो धृत्वा बलीवर्दं तिष्ठन् गन्धवहादधः ।
 वायोरधस्तर्मीयान्तं प्रयत्नेन निवारयेत् ॥ २६ ॥
 कृष्णसारं तिरस्कृत्य जानुभ्यां ते शनैः शनैः ।
 गच्छेद्युर्हरिणाभ्योश्च प्रेरयन्तो मृगां पुरैः ॥ २७ ॥
 ततस्त्वेरण्यहरिणं(णः) कुण्डैलीकृतपुच्छकम् (कः) ।
 श्रवसी सश्रैवयितुं सम्मुखं परिधावति ॥ २८ ॥
 ग्रीवां प्रसार्य सारेण यदा वोढुं स गच्छति ।
 मृगां तदा समार्केषत्किञ्चित्किञ्चित्पुनः पुनः ॥ २९ ॥
 कामासक्तं मृगं ज्ञात्वा निजरूपं प्रदर्शयेत् ।
 शब्दं च श्रावयेदेनं रोषमुत्पाद्य लुब्धकैः ॥ १६३० ॥

१ A रणि । २ A रा । ३ A णस्य । ४ A ही । ५ A ते । ६ D मराह । ७ A दु । ८ A कम् ।
 ९ A मराहत्या । १० A गा । ११ A का । १२ A ति । १३ A श्यो । १४ A गं । १५ A रे ।
 १६ A तां दु । १७ A पश्चाताग्रामणे । १८ A तेडु । १९ A ते । २० A ते । २१ A मृगैकं । २२ A
 वृजो । २३ D omits this line । २४ A न्यो मृ D न्यं । २५ A लिवुदै । २६ A पायातां । २७ A त्यां ।
 २८ A छे । २९ A भास । ३० A गी । ३१ A र । ३२ A स्व । ३३ A लि क । ३४ A घ ।
 ३५ A सि । ३६ A श्र । ३७ A तु । ३८ A ख । ३९ A हं । ४० A छ । ४१ A गो । ४२ A वपै ।
 ४३ A कि वि किवि । ४४ A तु । ४५ A क ।

बलीवर्द्धकरं पश्चादानयेत निजान्तिकम् ।
 बलीवर्द्धतिरोधानानुर्योय(प्या)श्रौम्य तस्त्र(च्च)तः ॥ ३१ ॥
 ततस्त्वेरण्यहरिणं इतश्चेतश्च धावति ।
 वायोऋध्वमधो गत्वा ज्ञात्वा गन्धं तु मार्गजम् ॥ ३२ ॥
 रूपमङ्गं तथा गन्धमनुभूय स्मरातुरः ।
 आयात्यौसन्नमं (म) त्रस्तो रिरंमुह(र्ह)रिणो यदा ॥ ३३ ॥
 तदा क्षीवपदं गत्वा ज्ञात्वा वायुमधो वसने ।
 पूर्ववत्प्रेरयेद्वेणीमेणं निकटमानयेत् ॥ ३४ ॥
 पापार्थिकाः समुत्थाय वैष्णी(णीं) कुंत्वा तमेणकम् ।
 मुष(स्व)ष्टिसमायोगाद्वैशब्दं प्रकुर्वते ॥ ३५ ॥
 शृङ्गं धृत्वा विमुञ्चन्ति वटं वधन्ति शृङ्गन्याः ।
 एवं गौळतिकं ज्ञात्वा विज्ञपेयुर्महीसुजम् ॥ ३६ ॥
 ततो राजा प्रमोदेन प्रमदाजनसंयुतः ।
 प्रसादचिन्तकैः सार्धं बलीवर्द्धतिरोहितः ॥ ३७ ॥
 आगत्य हरिणस्थानं पाणीवादाय कार्मुकम् ।
 अर्धचन्द्रं शरं मौर्व्यां संन्धाय निशितं तृषेः ॥ ३८ ॥
 विद्यौचु कन्धरां तस्य यथै राहोः शिरो हरिः ॥
 तेनोत्कर्षमवाप्नोति चापकर्माणि पार्थिवैः ॥ ३९ ॥
 दीपजैवं सैमाख्याता भृगया चिचहारिणी ।
 भूलोकमल्लदेवेन भुवनख्यातैर्कातिर्नी ॥ १६४० ॥

१ A द्वा । २ A छ । ३ A लक्ष्यतसूल । ४ A स्वराणा । ५ A र । ६ A ते । ७ A र्ध्व । ८ A च्चतु ।
 ९ A जैकं । १० A ह । ११ A त् । १२ A पु । १३ A त्वाय । १४ A चं ह । १५ A सेव ।
 १६ A अने । १७ A ति । १८ A लायत् । १९ A न्नेणी । २० A क्र । २१ A ह । २२ D दैवाच्च ।
 २३ A ये । २४ D लग् । २५ A जये । २६ A द्विष्टु । २७ A ता । २८ A गतकै । २९ A तः ।
 ३० A णीं । ३१ A द्ध । ३२ A व्या । ३३ A संजा । ३४ A पं । ३५ A धातु । ३६ A त्वा ।
 ३७ A रि । ३८ A ना । ३९ A प्र । ४० A त् । ४१ A ल । ४२ A त् । ४३ A कि । ४४ A ता ।

विधृत्य विटपं पाणौ पत्रान्तरितविग्रहः ।
प्रभञ्जनगतेश्चाधः स्थित्वा गत्वा मृगान्तिकम् ॥ ४१ ॥

पश्चिमे मारुते वाति नानाविटपसञ्चये ।
कोमलैः पदसञ्चारैर्वने हरितशाद्वले ॥ ४२ ॥

अलक्ष्यो वृक्षवद्भूत्वा शनैर्गत्वा मृगान्तिकम् ।
विध्येन्निशितभङ्गेन मृगान्तिकमणिं पार्थिवः ॥ ४३ ॥

एवं विटपजा प्रोक्ता वध्रैजा कथ्यतेऽधुना ।
मृगकृत्चिकृता दीर्घा तर्जनरूमसंयुता ॥ ४४ ॥

मृगयूथं समावेक्ष्य तत्र वध्रैः प्रसारयेत् ।
उययुपरिपङ्क्तिस्तस्यास्तिर्यग्वाति समीरणे ॥ ४५ ॥

वध्रौपान्तप्रदेशे तु विटपे निवसेन्मृगः ।
अन्यतो लुब्धकैः सर्वे बलीवर्दकरा अपि ॥ ४६ ॥

एकतो मृगयूथस्य शब्दैः कुर्वन्ति तर्जनम् ।
मृगैः पलायनपरा लङ्घयन्ति न वध्रिकाः ॥ ४७ ॥

वध्रिकाभ्यांशमार्गेण समार्यन्ति मृगान्तिकम् ।
तत्र विध्येच्छरैस्तीक्ष्णैर्लघुवैः दर्शयेन्मृगः ४८ ॥

एवं तु वध्रैजा प्रोक्ता मृगया कौतुकाश्रया ।
कथ्यते काण्डपटजा मृगयौ राजसम्मता ॥ ४९ ॥

विदित्वा मृगसञ्चारं गहनं वाक्ष्यं काननम् ।
सावकाशे प्रदेशे च कुर्वीत विटपाश्रयम् ॥ १६५० ॥

१ A हा । २ A तेड । ३ A साधः । ४ A कां । ५ A कं पिते तस्तेवयेन । ६ A लैप । ७ A रेव ।
८ A नि । ९ A त । १० A गाम । ११ A णी । १२ A व । १३ A ध । १४ A क । १५ A दिर्षी ।
१६ A ननु । १७ A धीः । १८ A क्षिर्वा । १९ A धो । २० A ति । २१ A नु । २२ A कास ।
२३ A जै कु । २४ A गाप । २५ A वं । २६ A धी । २७ A त्या । २८ A याति । २९ A मृ ।
३० A छे । ३१ A छै । ३२ A ष । ३३ A य । ३४ A व । ३५ A व्या । ३६ A रग ।
३७ A विक्ष । ३८ A तु ।

उन्नतं च^१ विशालं च परिकल्प्यं महीरुहम् ।
 शारवां छिन्त्यै^२(च्वा) तरोस्तस्यं वायव्यासङ्गकारिणीम्^३ ॥ ५१ ॥
 पार्श्वयोश्च पुरो भिच्चिं^४ कुर्याद्द्वैस्तद्वयान्तरमु^५(रे) ।
 पञ्चहस्तप्रमाणेन पश्चाद्दीर्घं^६(र्घा) प्रकल्पयेत् ॥ ५२ ॥
 छिन्नशाखदुमस्याधः पार्श्वयो^७[विं]दपान्यसेत् ।
 हरितैः^८ पल्लवैर्युक्तास्तत्र संवाधितानि च (नपि) ॥ ५३ ॥
 नाभिर्दध्ना^९(घ्ना)न्तु तां भिच्चिं छदयेद्विदपत्रजैः^{१०} ।
 तृणैरलक्षितां^{११} कुर्याद् व्याघ्रमुकरवारिणीम्^{१२} ॥ ५४ ॥
 दशहस्तान्तरे भिच्चैः^{१३} पार्श्वयो^{१४}रुभयोरपि ।
 आरभ्य काण्डपटैकासा^{१५}(न्सा)रयेद्विस्तृता पु^{१६}(न्पु)नैः ॥ ५५ ॥
 लुब्धकैः^{१७} शतसङ्ख्याकैः गच्छन्ति नृपशासनात् ।
 वहिः^{१८} काण्डपटैभ्यस्ते यावत्काण्डपटावधि^{१९} (धिस्र्) ॥ ५६ ॥
 कोशमात्रावधिस्तत्र पदानामन्तयोर्धयेत् ।
 पूरयेयुरिति ज्ञात्वा भट्टां पक्षद्वयस्थिताः ॥ ५७ ॥
 राजा महीरुहं पृष्ठे कृत्वा पृच्छे^{२०}(पश्ये)दतन्द्रितः ।
 पश्चाद्भ्रगे प्रियाः कान्ताः कान्तियुक्ता निवेशयेत् ॥ ५८ ॥
 प्रसादचित्त^{२१} (त्त) कांस्तर्ज्ज्वा^{२२}(ज्जा)ञ्जितशस्त्रधरान्निषेत् ।
 योषितां पृष्ठभंगे तां^{२३}(तान्)भिच्चिमध्ये निवेशयेत् ॥ ५९ ॥
 तैः^{२४} पङ्क्तिस्थिताः सर्वे लुब्धकास्त्रांसहेतवे ।
 ध्वनिमुच्चैः^{२५} प्रकुर्वन्ति प्र (प) लायन्ते यथा मृगाः ॥ ६६० ॥

१ A व । २ A हग । ३ A हि । ४ A यस्त । ५ A स्वसावापव्या । ६ A णि । ७ A तिति । ८
 A द्व । ९ A दिघां । १० A विटपान्य । ११ A तै । १२ A तत्र । १३ A धि । १४ A तिवभ्रावुततित्ति ।
 १५ A जै । १६ A दृ । १७ A ता । १८ A योव्याद् । १९ A णि । २० A तित्ते । २१ A यास्तरयो ।
 २२ A ड । २३ A गु । २४ A युत । २५ A का । २६ A सा । २७ A छ । २८ A हिं । २९ A त्य ।
 ३० A ड । ३१ D धिः । ३२ A धीत । ३३ A अन्तयोर्तै । ३४ A पुरयेशमि । ३५ A त । ३६ A ता ।
 ३७ A वितुका । ३८ A शशि । ३९ A न । ४० A तागेता । ४१ A तिति । ४२ A तल्पकि । ४३ A ता ।
 ४४ A तुष । ४५ A शास्त्रहेतवो । ४६ A धनीमुच्चै । ४७ A गां ।

पृष्ठतश्चानुगच्छन्ति पङ्क्तिस्थास्तु शनैः^१ शनैः^२ ।
 ततो नृपान्तिकं यान्ति मृगाः सर्वे भयातुराः ॥ ६१ ॥
 वीथिद्वयेन धावन्ति रुस्सारङ्गसंवराः ।
 हरिणाः सूकरा व्याघ्रा वृकाः क्रुद्धाश्च जम्बुकाः ॥ ६२ ॥
 विध्येत्तांश्च महीपालो नानामुखशिखीमुखैः^३ ।
 धावतो वीथियुग्मेन लक्ष्यलाघव(व)संयुतः ॥ ६३ ॥
 प्रकारमन्यं वक्ष्योमि तथा काण्डपटाश्रयम् ।
 बलीवर्दकरैः पुम्भिर्बहुभिर्मृगसञ्चयान् ॥ ६४ ॥
 कृतानेकत्र मिलितान् विभ्वैस्तान् स्वेच्छयौ स्थितान् ।
 वायोरभस्तनाद्देशात् शकटघूर्णैः(टाग्रह)तैः पदैः^४ ॥ ६५ ॥
 वेष्टयेयुः समन्तात् बलीवर्दतिरोहिताः ।
 दूरतो दृष्टिर्पात(ः)स्या मा(न्मा)हतस्य यथाप्यथैः ॥ ६६ ॥
 वायोरधस्तथा पार्श्वे वेष्टयित्वा पदैः^५ सितैः ।
 वेष्टयेयुर्दुर्तं पश्चाद्दूर्ध्वभागं न(गम)शेषितम् ॥ ६७ ॥
 व(प)टानाक्रम्य तिष्ठन्ति समन्ताल्लुब्धका दृढम् ।
 यथा सैमीरणस्यापि निष्कासो दुर्लभो भवेत् ॥ ६८ ॥
 एवं कृत्वा ज(न)येयुस्ते नृपैः(पं) मियजनैर्वृतः(तम्) ।
 तैर्तः प्रविश्य भूपालः पूर्ववद्विष्टपार्श्वतः ॥ ६९ ॥
 बलीवर्दकरैस्तज्जैविष्टतान्मृ(ग)गयूथकान(काः) ।
 समन्तात्परिधावन्त आयान्ति नृपसम्मुखम् ॥ १६७० ॥

१ A पङ्क्तीस्थासु । २ A नै । ३ A नै । ४ A गा । ५ A तयातुर । ६ A वी । ७ A रंसंवरा ।
 ८ A गा । ९ A कष । १० A का । ११ A ता । १२ A हि । १३ A छ । १४ A सीलि । १५ A खे ।
 १६ A विन्वि । १७ A क्ष । १८ A क्षा । १९ A लिबर्द । २० A रै पुं । २१ A बहु । २२ A मृ ।
 २३ A श्वास्ता । २४ A या... । २५ A रयोष । २६ A देया । २७ D व्याहृतै । २८ A दै । २९ A छ ।
 ३० A ते । ३१ A लिबर्द । ३२ A ता । ३३ A दु । ३४ A या । ३५ A यद् । ३६ A दै ।
 ३७ A शितै । ३८ A दु । ३९ A लुर्ब । ४० A गां । ४१ A ते । ४२ A म । ४३ A छ ।
 ४४ A मि । ४५ A ये । ४६ A प । ४७ A मृ । ४८ A तै । ४९ A श्रौत । ५० A लि । ५१ A रि ।
 ५२ A वि । ५३ A मृगयुथकम् । ५४ A प । ५५ A अयोति ।

तत्र श्रान्तींस्तृपाक्रान्ताञ्चसन्तः(तः) परिधावतः ।

शरैर्नानाविधैर्विद्येद्धरिणान् धरणीश्वरः ॥ ७१ ॥

एवं कार्ण्डपटोद्धृता मृगया परिकीर्तिता ।

सोमेश्वरनरन्द्रेण वाहजा कथ्यतेऽधुना ॥ ७२ ॥

जार्स्यमश्वं समारुह्य शिशितं जविनं नृपैः ।

सितैः सेलैस्तयाप्रसैर्हन्त्यासु हरिणादिकान् ॥ ७३ ॥

अश्वजा मृगया प्रोक्ता तीडिका कथ्यतेऽधुना ।

एकैर्हपति(नि)ले वाति पश्चिमाशीसमुद्भवे ॥ ७४ ॥

कोमले शाद्वले स्थाने समे मत्तं(पत्र)विवर्जिते ।

हैरु हरिणमेकं वा निरीक्ष्यांक्ष(क्ष्य श)रवर्जितम् ॥ ७५ ॥

निर्वीर्यं सेवकान्सैर्वास्ताडकेन समन्वितैः ।

सशरश्चापमादाय वसुधाधिपतिर्जिजेत् ॥ ७६ ॥

वायोरधस्तने स्थित्वा ताडके (कं) प्रेरयेत्ततः ।

दूरतस्ताडको गत्वा त्रिमिता ममवर्त्तगं (काभ्रमवर्त्तनः) ॥ ७७ ॥

विकीर्य भूर्द्धजान् पश्चात्कुर्वीणः करतालिकैः ।

विह्वलान्निर्देन कुर्याद्यथा पश्येदसौ मृगः ॥ ७८ ॥

मृगो त्रान्तमनाः पश्चात्ताडके दत्तलोचनः ।

निश्चलीकृतसर्वाङ्गो वाक्षते नान्यतः क्वचित् ॥ ७९ ॥

ततो राजा समुत्थीय कोमलैश्वरकर्मैः ॥

प्रधावर्तुं तमायातु मृग(गं)पृष्ठप्रदेशतः ॥ १६८० ॥

१ A ता । २ A न्त । ३ A ना । ४ A विश्वैव । ५ A रिणेश्वराः । ६ A ष्ट । ७ A मृ ।
 ८ A खेदे । ९ A ना । १० A तामश्व । ११ A प । १२ A शितैले । १३ A प्रोहेन्या तु ।
 १४ A नाडी । १५ A ऐ । १६ A ह । १७ A वापिति । १८ A सा । १९ A वेव । २० A त ।
 २१ A रुहं हरिणे । २२ A क्षा । २३ A तिनम् । २४ A र्ये । २५ A सर्वा । २६ A ता । २७ A धी ।
 २८ A कृ । २९ A ट । ३० A त । ३१ A तु । ३२ A ग । ३३ A कि । ३४ A मुर्द्धनान्यथा ।
 ३५ A ण । ३६ A का । ३७ A कि । ३८ A नि । ३९ A दाङ् । ४० A वश्ये हसो मृग । ४१ A धा ।
 ४२ A ना । ४३ A गो । ४४ A वि । ४५ A ध । ४६ A का । ४७ A मौ । ४८ A तु ।

पुच्छैर्देशं समुद्रीक्ष्य विक्रुष्य सशरं धनुः ।
अनुचितं मृगं विध्येद्यथा वक्षसि भज्यते ॥ ८१ ॥

ताडिता(का) मृगया प्रोक्ता वायुजा मर्न्यतेऽधुना ।
प्रचण्डमारुते वाति मिलिते मृगमूथके ॥ ८२ ॥

वायोर्ध्वं नृपो गच्छेत्सुबन्धकैश्च दशाष्टकैः ।
यत्र गन्धवहो याति मृगाणां सम्मुखं ततः ॥ ८३ ॥

आश्रयेच्छीखिनं तत्र विटपं वार्धवा दरीम् ।
पाणावाधाय कोदण्डं विविधैश्च शिलीमुखात् ॥ ८४ ॥

गात्रं^१ निगूह्य बाहं च मृगाणां सम्मुखं नृपः ।
सन्धाय सायकं तिष्ठेन्मृगयाकेलिकौतुकीं^२ ॥ ८५ ॥

गच्छन्ति लुब्धकैः पश्चाज्जल्पन्तो मार्गणो इव ।
मृगमूथपरिभ्रान्त्या(न्त्यै) कुर्युस्ते नादमुच्चकैः ॥ ८६ ॥

ततो मृगाः परिभ्रष्टा वायोः^३ सम्मुखगामिर्नः ।
त्वरया परिधावन्ति यत्र राजा व्यवस्थितः ॥ ८७ ॥

पुरोगामिनमुत्सृज्य शेषान्विध्येन्मृगान्नृपैः ।
एवं तु वायुजा प्रोक्ता दामिनी कथ्यतेऽधुना ॥ ८८ ॥

विधृत्यै बलिबद्धं^४ यद् दिवात्[प]विवर्जितः ।
मृगाननुसरेद्दूरात्प्रत्यहं मृगयुर्वेने ॥ ८९ ॥

न लभन्ते मृगा धींसं पानीयं नामुवन्ति च ।
क्षुत्पिपासासमाक्रान्ताः श्रान्ता मृष्यन्ति लुब्धकम् ॥ १६९० ॥

१ A छ । २ A शे । ३ A द्वे । ४ A तु । ५ A चित्त्य । ६ A न्ये । ७ A मता । ८ A छे
मृगो । ९ A छे छ । १० A के । ११ A छ । १२ A थदशी । १३ A दां । १४ A शिसुख ।
१५ A प्रातिगुल्हाबाटं । १६ A खो । १७ A कि । १८ A छ । १९ A का । २० A णो । २१ A ला ।
२२ A पुलकै । २३ A गा । २४ A तु । २५ A यो । २६ A नं । २७ A ता । २८ A प । २९ A म ।
३० A ता । ३१ A दयदि । ३२ A हू । ३३ A पूर्वत । ३४ A तं त । ३५ A खा । ३६ A नि ।
३७ A क्षपिपासासमाक्रान्ता मृष्यन्ति लुब्धकं ।

ततः क्रमेण निकटं समागच्छति लुब्धकः ।
 घासव्यग्राः क्षुधाक्रान्तौः सहन्ते लुब्धकध्वनिम् ॥ ९१ ॥
 एवं दमनजा प्रोक्ता कोपजा कथ्यतेऽधुना ।
 भूलोकमल्लदेवेन मृगयातत्त्ववेदिना ॥ ९२ ॥
 भूम्यर्थं स्त्रीनिमित्तं वा युध्यमानावैमर्षिता (तम्) ।
 वृक्षान्तरितगात्रस्तु विध्येत्त्र मृगं नृपः ॥ ९३ ॥
 कोपजा मृगया प्रोक्ता साम्प्रतं कामजोच्यते ।
 रममाणौ मृगौ कार्मोद्धन्याद्यत्र नराधिपः ॥ ९४ ॥
 कामजा सा मृगव्या र्थादिदानीं ध्वनिजोच्यते ।
 आश्रित्य भूदहं राजा मृगभक्ष्यैः फलयुतम् ॥ ९५ ॥
 दीपसारङ्गकान्त्रे विधायै धरणीपतिः ।
 सारङ्गवदभिज्ञात्वा(य) मृगयुः कारयेद् ध्वनिम् ॥ ९६ ॥
 ध्वनिं श्रुत्वा समायान्ति सारङ्गा ध्वनिसाम्यतः ।
 सायंकाले तथा रात्रौ प्रातर्वा पृथिवीपतिः ॥ ९७ ॥
 निशितैर्विशिरवैर्विध्येदधिज्याकृष्टकामुकैः ।
 ध्वनिजैव समाख्याता वर्ध्या मदविकारजा ॥ ९८ ॥
 तगरस्य फलं दद्यात्सारङ्गाय विचक्षणैः ।
 पलाशैर्पुष्पं रुरवे मीनानामिडुदीत्वचः ॥ ९९ ॥
 ततः प्रमत्तौ सारङ्गैस्ततो विध्येन्नराधिपः ।
 मत्स्यैश्च मलिनोत्तानाम्मत्तौन्विध्येच्छिलीमुखैः(रैः) ॥ १०० ॥

१ A त्र । २ A छ । ३ A न्ता । ४ A देते लुब्धकध्वनि । ५ A ये । ६ A मदनजा ।
 ७ A त् । ८ A न । ९ A त् । १० D द् । ११ A क्ववितौ । १२ A छ । १३ A त । १४ A प ।
 १५ A व्य । १६ A माब्द । १७ A प । १८ A सा । १९ A नि । २० A त् । २१ A श्वे ।
 २२ A ले यु । २३ A दि । २४ A यं । २५ A ति । २६ A ति । २७ A युक्त्वारयेध्वनि । २८ A नि ।
 २९ A ति । ३० A त । ३१ A ति । ३२ A ते । ३३ A विशिष्ये । ३४ A वृ । ३५ A क ।
 ३६ D षे दानी । ३७ A ये । ३८ A प । ३९ A मि । ४० A सिधुदीत्वच । ४१ A त । ४२ A त ।
 ४३ A गाः नृपविष्ये । ४४ A श्याध्व । ४५ A दाधि । ४६ A छि ।

एवं मदविकारोत्थां मृगया परिकीर्तिता ।
तुषारजा मृगव्या तु साम्प्रतं कथ्यते मया ॥ १ ॥

मावृट्काले वसाने (सन्ते) तु शरदागमने तथा ।
तुषारमलिनस्प(स्य)न्दच्छैन्नासु मृगभूमिषु ॥ २ ॥

तुषारसीर्किरत्रस्तां गुल्मान्तां(न्ते) निवसन्ति ते ।
प्रत्यूषात्पूर्वमुत्थाय कृत्वा देवार्चनादिकम् ॥ ३ ॥

आरुह्य तुरगं शीघ्रं शिक्षितं बलसंयुतम् ।
गच्छेदनुदिते भानौ राजा श्यामलकञ्चुकैः ॥ ४ ॥

ततः पुरः प्रधावन्ति महिषारूढलुब्धकाः ।
बलीर्वदीदिरूढाश्च पश्यन्तो गुल्मकान्तरम् ॥ ५ ॥

सङ्कोचितसमस्ताङ्गैश्च शीतार्तान् मीलितेक्षणात् (न) ।
सारङ्गादीन् मृगान्दृष्ट्वा कथयेयुर्महीशुजे ॥ ६ ॥

ततश्चापं समादाय ह्रस्वं श्रैङ्गविनिर्मितम् ।
वैणवं दारुजं वापि तद्योगैः(भ्यैः) सायकैर्युतम् ७ ॥

मृगयोर्महिषस्थस्य पेश्चात्यं भागमाश्रिताः(तः) ।
तावच्चुषारजा प्रोक्ता मृगया शीघ्रकारिणी ॥ ८ ॥

ये (ए) वं तुषारजा प्रोक्ता मृगया शीघ्रकारिणी ।
पाशजा कथ्यते सम्यङ् मृगया तत्क्षयावहा ॥ ९ ॥

स्थूलान्दीर्घान्कृशान् कुञ्जान्मृगैश्च जात्यनुरु(रू)पतः ।
शङ्कुसंयोजितान्पाशाञ्चानाम्त्रविनिर्मितान् ॥ १७१० ॥

१ A छा । २ A शी । ३ A स्थानासु । ४ A सु । ५ A सा । ६ A वेर । ७ A स्था ।
८ A लता । ९ A पुषासु । १० A विरं । ११ A छे । १२ A स्या । १३ A का । १४ A लि ।
१५ A यस्यतो । १६ A ज्ञासीताथोमि । १७ A दिमृगादृष्ट्वा । १८ A हि । १९ A स्र । २० A रिणं ।
२१ A वै । २२ A यु । २३ A योगमं । २४ A प । २५ A शीत । २६ A तु । २७ A सेव्या ।
२८ A बहुकौतुकं । २९ A सि । ३० A व्य । ३१ A व्यातकृ । ३२ A दि । ३३ A गजा ।
३४ A संकुलां । ३५ A जी । ३६ A शान् कुशपायुर्विनिर्मितान् ।

मृदुले भ्रूप्रदेशे तु तृणमध्ये त्वलक्षितान् ।
पाशयुक्तान्वहून् शङ्कन् रोपयेत्पाङ्क्तिभिः ॥ ११ ॥

प्रसार्य वध्रमेकत्र परतोऽनुव्रजेन्नृपः ।
शिक्षितं जवहीनञ्च सारमेयं विमोचयेत् ॥ १२ ॥

ततो जाल्या(ला)त्पलायन्ते विहायोत्सृष्टविकां ततः ।
पश्चात्पार्श्वैर्निवध्यन्ते मृगा व्याकुलचेतसैः ॥ १३ ॥

ताड्यन्ते लगुहैः पशान्मोक्ष्यन्ते कण्ठदेशैः ।
एवं तु पाशजा प्रोक्तौ जालजाप्येवमेव हि ॥ १४ ॥

जालैर्बद्धैस्तथा व्यालान् रज्जुभ्यां पक्षयोर्द्वयोः^{३०} ।
यैन्त्रितान् कण्ठदेशे तु भ्रामयेत्पुरैर्मध्यतैः ॥ १५ ॥

दंशरात्रे^{३१} गते पश्चाद्भ्रजुमेकां विमोचयेत् ।
हरिणं भग्नपादन्तु कृत्वौ तस्य पुरो न्यसेत् ॥ १६ ॥

तदु(दू)रस्थितमासेन चित्रकं द(त)र्पयेत्सुधीः ।
मुत्सवं प्रमृश्याद्वैस्तेन सर्वाङ्गे लोहयेदपि ॥ १७ ॥

आभग्नपादं हरिणं दीर्घरज्जु(ज्जु)नियन्त्रितम् ।
मोचयेत्पुरतस्तस्य विचित्रमनुधावति ॥ १८ ॥

व्याघ्रोऽपि रज्जु (ज्जु) संयुक्तो जवेन हरिणं बली^{३२} ।
आक्रम्य पातयन्मृग्यां चव्यं^{३३} ग्रीवां^{३४} पिवत्यसृक्^{३५} ॥ १९ ॥

ततो रज्जुः (ज्जुः) प्रमोक्तव्या व्याघ्रकण्ठनिवेशितौ ।
पश्चाद्दिनत्रयेऽतीते मृगं मुञ्चेदरज्जुकम् ॥ १७२० ॥

१ A त् । २ A ता । ३ A हुक्कन् रोपयेत्पङ्क्ति । ४ A स्परतो । ५ A ट् । ६ A हि । ७ A षो ।
८ A जजा । ९ A लवीकायवि । १० A त्वाशोविक्रयेते । ११ A स । १२ A है । १३ A त ।
१४ A ये । १५ A कालजा । १६ A धाव्याघ्रान् रज्जुभ्यां । १७ A षो । १८ A वात्रिता । १९ A त्वा ।
२० A पु । २१ A त । २२ A दे । २३ A त्र । २४ A कृतस्य । २५ A छ । २६ A मृषं । २७ A द्व ।
२८ A गोवयेपु । २९ A लि । ३० A मा । ३१ A पुर्व्या । ३२ A वं । ३३ A वा । ३४ A त्यसिद्यत् ।
३५ A नो । ३६ A वी । ३७ A ति । ३८ A वे । ३९ A ज ।

शिक्षितव्यं (व्यो) क्रमेणैव(व) कृष्णसारवधं प्रति ।

चित्रको व्याघ्रजातीयस्तमरण्यमृगे क्षिपेत् ॥ २१ ॥

आरोर्यं शकटे व्याघ्रमश्वपृष्टेऽथवा पुनः ।

मोचयेद्दरिणान् हन्तुं गत्वाऽरण्यं नरेश्वरैः ॥ २२ ॥

सावकाशे वनीद्वेषे मोचयेदेणवृन्दके ।

अनुसृत्य ततो वेगाद् मृगाँद्विगुणवेगवान् ॥ २३ ॥

विहाय हरिणीवृन्दं कृष्णसारं जिघांसति ।

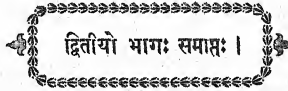
एवं तु^{३३} व्याघ्रजा प्रोक्ता मृगया विस्मयावहा ॥ २४ ॥

एकविंशतिभेदोऽयं विनोदो मृगयोद्भवः ।

मृगेन्द्रावधिकः प्रा(कप्रा)र्णैः कथितैः सोमभूसुजा ॥

इति प्रोक्तैः प्रैकर्वेण विनोदो मृगयोद्भवैः ॥२५॥ ॥१७२५॥

॥ इति चतुर्थविंशतेः पञ्चदशोऽध्यायः ॥

द्वितीयो भागः समाप्तः ।

१ A छत्र । २ A ति । ३ A णा । ४ A धस । ५ A णाँद्वे । ६ A त्वाचार । ७ A र ।
८ A नदि । ९ A गाम् । १० A गद्वि । ११ A णि । १२ A त । १३ A प्रपो । १४ A ण ।
१५ A त । १६ A क्त । १७ A करे । १८ A gives the following two lines
in addition:—

मृगेन्द्रावधिकः प्राणं कथिता सोमभूसुजा ॥

इति प्रोक्तप्रकारेण विनोदो मृगयोद्भवः ॥